

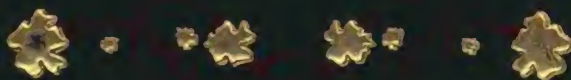
ئاوێته ی دل

«الفکوائد»

نووسی
ابن قسّی الجوزی

وهرگیان و پوخت کردی
فه ره مان عزیز نه جار

ناشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَاوَيْتُ

نَاوَيْتُهُ دِلْ
(الفوائد)

نَوَیْتِه‌ی دِلْ (الفوائد)

نووسینی
أبن قیم الجوزية

وهرگیړان و پوخت کردنی
فهرمان عزیز نه‌جار

ناریت

ماڻھو چاپيداني پائيندواوہ بڻ نوسار

نارین

الفوائد	ناوی کتیب به عربی:
إن قیم الجوزية	نوسین:
ثاویتهی دل	ناوی کتیب به کوردی:
فرمان نجار	وهر گیران:
شنو حمدامین	نه خشه سازی ناووه:
(۲۰۱۰) چاپی دووهم	نۆره و سالی چاپ:
ژماره ی سپاردن: ۶۰۲۱ ی سالی (۲۰۰۵) ی پی	ژماره ی سپاردن:
دراوه.	

ISBN 9953-85-240-5

نارین

هه ولیر - چوارپیدانی شیخ محمودی حه فید

بازاری زانست بۆ کتیب و چاپه مه نی

ژ. ت / ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

Website www.nareenco.com

E-mail: nareen@nareenco.com

پیشہ کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَا بَعْدُ:

مرۆڤ پېڭ ھاتووہ لہ لاشہ و پوځ، گياندارانی تریش تہنہا پېڭ ھاتووہ لہ لاشہ و لایہنی پوځیان نیہ، ئوہ تہنہا مرۆڤہ لایہنی پوځی ھہیہ، مرۆڤ چوڻ پېویستی بہ تیرکردن و ئاسوودہ کردنی لاشہی ھہیہ، بہ ھمان شیوہش پېویستی بہ تیرکردن و ئاسوودہ کردنی پوځی ھہیہ، ئہگہر تہنہا بایہخ بہ تیرکردنی لاشہی بدات و پېویستی پوځی وازلې بېښت، ئوہ ناتوانیت و ھک مرۆڤیکي ئاسایی بڙیت، چونکہ خوی لہ قالبی مرۆڤایہتی دەرھیتاوه و چو تہ پیزی گياندارانی تر کہ پېویستیان بہ لایہنی پوځی نیہ، ئہوکات ناتوانی و ھک ئاژہ لیش بڙیت لہ بہر ئوہی ئاژہل پېویستی بہ لایہنی پوځی نیہ، بویہ ئوہ مرۆڤہ بہر دہوام لہ نیگہرانی و دل تہنگی و دلہ پاوکی دادہ بیت نازانیت چی بکات ئینجا بو ئوہی خوی لہ و نہ ھامہ تیہ پزگار بکات خوی دہ کوږیت، ئوہ حالی ئوہ کہ سانہیہ کہ لایہنی پوځیان فہراموش کردوہ، جا ئاسوودہ کردنی پوځ بہ پاککردن و چاکردنی دل دہ بیت، چونکہ ئہگہر دل پاک و باش بوو، ئوہ ھہموو ئہندامہ کانی لاشہی مرۆڤ چاک دہ بن، بہ لام ئہگہر دل خراب بوو، ئوہ ھہموو ئہندامہ کانی خراب دہ بیت، و ھک پیغہ مبہر ﷺ دہ فہرمووی: ((وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))^(۱)، واتہ: لہ ناو لاشہی مرۆڤہ پارچہ گوشتیک ھہیہ، ئہگہر ئوہ پارچہ گوشتہ باش و چاک بوو، ئوہ ھہموو ئہندامہ کانی لاشہی مرۆڤ باش دہ بیت، بہ لام ئہگہر ئوہ پارچہ گوشتہ خراب بوو، ئوہ ھہموو ئہندامہ کانی

خراپ دەبىت، ئەو پارچە گۆشتەش دالە.

بەلى: دلى نەخۇش دەكەوٽ ھەر وەك چۆن لاشە نەخۇش دەكەوٽ، شىفا و دەرمانەكەشى تەوبە و پەشيمانىيە، دلى ژەنگ و لىل دەبىت ھەر وەك چۆن ئاويٽە لىل دەبىت، پاك بوونەكەشى بە زىكرى خوايە، دلى پروت دەبىت ھەر وەك چۆن لاشە پروت دەبىت، پۆشاكەكەشى تەقوايە، دلى تىنى و برسى دەبىت ھەر وەك چۆن لاشەى مروٽ برسى و تىنى دەبىت، خواردن و خواردنەكەشى ناسىن و خۇشويستەن و تەوەكول و گەرەنەوۋىيە بۇ لاي خاى گەرە.

جا بۇ پاككردنەوۋى دلى خۆم ودلى ئىۋەش ئەو كىتئە نايابەم ھەلېزاردوۋە كە ئەگەر خويٽەر بە دلىكى ئامادەوۋە بىخويٽەوۋە، ئەو بابەتەكانى لەم كىتئە باسكراوۋە لەگەل دلى ئاويٽە دەبىت و ھەست دەكات دلى ئاواوۋە بە شتىك كە پىۋىستىيەتى، ئەم كىتئە كە عەرەبىيەكەى ناوى ((الفوائد)) ە بەشاھىدى زانايان يەككە لەو كىتئە نايابانەى لەم بارەيەوۋە نووسرايىت، دەبىنن زۆرىيەى ئەو نووسەرانەى دەربارەى ئاسوودەيى دلى شتىان نووسىوۋە سووديان لەم كىتئە بىنيوۋە، بەلام من ناوى كىتئەكەم ناوۋە ((ئاويٽەى دلى)) چۈنكە مروٽ لە كاتى خويٽەنەوۋەيدا دلى ئاويٽەى بابەتەكانى دەبىت، بەپاستى من لە ۋەرگىرانى ئەم كىتئە زۆر شتى ناياب فىرېووم و سوودم لى بىنى، ئومىد دەكەم ئىۋەش لىى سوودمەند بن، و اخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

فەرمان عزيز نەجار

najar_r@maktoob.com

ك. ۱۴۲۹/۶/۲۵

ز. ۲۰۰۸/۶/۲۹

— ھەولير —

کورته یه ك له ژيانی (ابن القيم) ^(۱)

ناو و نه سه بی:

ئهم به پږزه ناوی (محمد) ی کوپی (ابی بکر) ی کوپی (ایوب) ی کوپی (سعد) ی کوپی (حریر الزرعی دمشقی) یه، له قه به که شی (شمس الدین) ه کونیه که شی (ابوعبدالله) یه، به لām ئهم به پږزه ناسراوه به (ابن قیم الجوزیه).

(الجوزیه) قوتابخانه یه بووه که باوکی (ابن القيم) به پږوه به ریکی چالاکی ئهم قوتابخانه یه بووه به جوړیک زوړ به چاکی کاروباری ئهم قوتابخانه ی به پږوه بردووه و هه لای سوړاندووه، هر بویه ش ناوی کوپه که یان بردووه به (ابن القيم)، واته: کوپی به پږوه به ره چالاکه که.

له دایک بوونی:

ئهم به پږزه له (۷) ی (صفر) ی سالی (۶۹۱) ی کوچی له (دمشق) له خانه واده یه کی ثابین په روهر له دایک بووه، ئهم به پږزه له خانه واده یه کی پر له زانست و نه جیب زاده په روهر ده بووه، هر بویه ش زوړ تامه زروی زانست و زانیاری بووه و به رده وام هه ولیداو له هه موو بواریکدا زانست به ده ست بهینیت، به تاییه تی زانسته عه ره بی و شه ریه کان، تاکو وای لیّهات له م بواره دا بوو به زانا و (مفتی) یه کی پایه به رز.

(۱) بږ ژيان نامه ی (ابن القيم) بپوانه ئهم کتیبانه:
یه که م: (ذیل طبقات الحنابلة) دانراوی (ابن رجب) (۴۴۷/۵ - ۴۵۲).
دووه م: (البدایة والنهاية) دانراوی (ابن کثیر) (۶۵۷/۷ - ۶۵۸).
سییه م: (شذرات الذهب) دانراوی (ابن العماد) (۱۶۸/۶ - ۱۷۱).
چواره م: (الدبر الکامنة) دانراوی (ابن حجر) (۴۰۰/۳ - ۴۰۳).

مامۆستاکانی:

(ابن قیم) لەلای ئەم بەرپێزەنە ی خوارەووە زانستی وەرگرتوو:

زانستی عەرەبی لەلای (مجدالدین ابی بکر محمد المرسی) و (محمد بن ابی الفتح البعلی) و (مجدالدین اسماعیل بن محمد المرانی) خوێندووە، زانستی (اصول) و (فقه) لەلای (ابن تیمیة) خوێندووە، زانستی حەدیس لەلای (زین الدین الشیرازی) و (صدر الدین دمشقی) و (تقی الدین المقدسی) و (عیسی بن عبد الرحمن الحنبلی) و (فاطمة بنت ابراهیم البطاحی) خوێندووە، چەندین مامۆستای تریشی مەبوو کە ئێمە لێرەدا ناومان نەهێناوە.

قوتابییەکانی:

قوتابییەکانی زۆرن هێندێک لەوانە:

یەكەم: (ابن رجب الحنبلي).

دووهم: (ابن کثیر).

سییەم: (ابن عبدالهادی).

چوارەم: (شمس الدین محمد النابلسی)

پنجەم: (ابراهیم) و (عبدالله) ی کوپی.

ستایشی زانایان لە بارە یەو:

زۆرێک لە زانایان مەدحیان کردووە لەوانە:

* (ابن کثیر) دەفەرمووی: ئەم بەرپێزە شەو و پۆژ سەرقالی - نوسین و خوێندن و بەندایەتی - بوو، زۆر نوێژی دەکردو و زۆر قورئانی دەخوێندووە، پەوشتی زۆر جوان بوو، دلی زۆر ساف بوو، حەسوودی بەکەس نەدەبرد، بپواناکەم کەس لەو سەردەمە ی ئێمە هەبوویت بەندایەتی لەو زیاتر کردبیت.

* (ابن رجب) دەفەر مووى: كەسم نەبىنى لەو زانا تىرىت، نەم بىنىوھ كەس وەك ئەو شارەزايى ھەبىت لە قورئان و سووننە و پاستەقىنەكانى ئيمان، من نالئيم ئەو (معصوم)ە، بەلام پياوى وەك ئەوم نەبىنىوھ.

* (القاضي برهان الدين الزرعي) دەفەر مووى: لە سەردەمى خۆيدا كەسى لەو زانا تر نەبوو.

* (ابن حجر العسقلاني) دەفەر مووى: بەپاستى ئەم بەرئزە كابرايەكى زانا و ليزان بوو، كە شارەزايەكى چاكى بە خىلافى (مذهب)ەكان ھەبوو.

* (ملا علي القاري الحنفي) دەفەر مووى: ھەركەسىك (منازل السائرين)ى خويندبىتەوھ بۆى دەردەكەوئىت كە خۆى و مامۆستاكەى زۆر پابەند بوونە بە (اهل السنة و الجماعة) بۆت دەردەكەوئىت كە ئەوانە وەلى ئەم ئومەتە بوونە.

پيششەكەى:

۱. پيش نوئىزى دەكرد لە (الجزية).
۲. وتنەوھى وانەى شەرى لە (الصدرية) و چەند شوئىنى تر.
۳. نووسىنى كتيب.
۴. دەرکردنى فتاوى شياو بۆ ئەو سەردەمەى لى زىاوه.

بەرھەمەكانى:

بەرھەمەكانى زۆرن بەلام ئىمە لىرەدا ھىندىكيان دەژمىرين لەوانەى كە چاپكراون:

- ۱- زاد المعاد في هدي خير العباد.
- ۲- تهذيب سنن ابي داود.
- ۳- طريق الهجرتين و باب السعادتين.
- ۴- اعلام الموقعين عن رب العالمين.
- ۵- اغاثة اللهفان في احكام طلاق الغضبان.

- ۶- اغائة اللهفان من مصايد الشيطان.
- ۷- بدائع الفوائد.
- ۸- الفوائد، ثم كتيبہ ٲه كه له بهر دهستت دايه.
- ۹- التبيان في اقسام القرآن.
- ۱۰- تحفة المودود باحكام المولود.
- ۱۱- تفسير سورة الكافرون و المعوذتين.
- ۱۲- جلاء الافهام في الصلاة والسلام على خير الانام.
- ۱۳- اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة و الجهمية.
- ۱۴- حادي الارواح الى بلاد الافراح.
- ۱۵- الروح.
- ۱۶- روضة المحبين و نزهة المشتاقين.
- ۱۷- شفاء العليل في مسائل القضاء و القدر و الحكمة و التعليل.
- ۱۸- الصلاة و حكم تاركها.
- ۱۹- الصواعق المرسله على الجهمية و المعطلة.
- ۲۰- الطرق الحكمة في السياسة الشرعية.
- ۲۱- عدة الصابرين و ذخيرة الشاكرين.
- ۲۲- الفروسية.
- ۲۳- الفوائد المشوقة الى علوم القرآن و علم البيان.
- ۲۴- الكافية الشافية فى الانتصار للفرقة الناجية.
- ۲۵- مدارج السالكين بين منازل اياك نعبد و اياك نستعين.
- ۲۶- مفتاح دار السعادة.
- ۲۷- الوابل الصيب و رافع الكلم الطيب.
- ۲۸- الجواب الكافي.
- ۲۹- هداية الحيارى في اجوبة اليهود و النصارى.
- ۳۰- الرسالة التبوكية.

چه ندين كتيبى تريشى هه ٲه، به لام چاپ نه كراون.

وهفاته کردنی:

پیشه‌وا (ابن القیم) په‌حمه‌تی خوای لیبیت له کاتی عیशा له شه‌وی پینج شه‌مه‌ی (١٣) ی (رجب) ی سالی (٧٥١) ی کۆچی وه‌فاتی کردوه، دوا‌ی نیوه‌پۆ له مزگه‌وتی (الاموی)، پاشان له مزگه‌وتی (جراح) نویژی له‌سه‌ر کرا، له گۆرستانی (الباب الصغیر) یشدا نیژدا که خه‌لکیکی زۆر ئاماده‌ی جه‌نازه‌که‌ی بوون.

سوود وهرگرتن له قورئان^(١)

ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت سوودمه‌ندبیت له قورئان، ئه‌وه له کاتی خویندن و گوێ گرتن بۆی، بیر و هۆشت کۆکه‌ره‌وه و به‌دل گوێ ی بۆ بگه‌ر، ئه‌وسا به‌ دل و هۆشه‌وه ئاماده‌ی به، وه‌ک ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌تانه پاسه‌وخۆ ئاراسته‌ی تۆ ده‌کات، چونکه ئه‌م قورئانه په‌یامی خوای گه‌وره‌یه بۆ تۆ، که له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که محمده ﷺ رایگه‌یانده‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ٣٧)، واته‌: بیگومان له‌م به‌سه‌ره‌اتانه‌دا کاریگه‌ری و بیرخستنه‌وه هه‌یه بۆ که‌سیک که دلێکی زیندووی هه‌بێت، یان به‌دلێکی ئاماده‌وه‌گوێ بگه‌رێت بۆ قورئان.

جا ئه‌م قورئانه له‌کاتی‌که‌دا کاریگه‌ری ته‌واوی خۆی له‌سه‌ر مۆفدا ده‌بێت، ئه‌گه‌ر ئایه‌ته‌کان شوێنی نیشته‌نه‌وه‌یان هه‌بێت - که دل نیشته‌نه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانه - ئامرازی وه‌رگرتنی ئایه‌ته‌کانیش هه‌بێت - که گوێ گرتن و خویندنه‌وه ئایه‌ته‌کانی قورئانه هه‌چ به‌ربه‌ستیکیش نه‌بێت له سوودمه‌ندبوون لێی - که‌بێ ئاگاییه له قورئان - جا

(١) خوێنه‌ری به‌ریز: ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت سوودمه‌ند بیت له‌و کتێبه، ئه‌وه به‌ وردی و به‌ تیگه‌یشتنه‌وه بیخوێنه‌وه.

ئەو ئایەتەى پېشوو ئەم خالانەى ھەموو لە خۆ گرتو، کە زۆر بە جوانى و بە کورتى پونيان دەکاتو، دەیان گەيەنیتە سەر مەبەست.

کە دەفەر مووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى﴾ (ق: ۳۷)، واتە: بێگومان لەم بەسەرھاتانەى قورئاندا کاریگەرى و یادخستنهو ھەيە.

ئەمە ئامەژەيە بۆ ئەو ئایەتەى کە پېش ئەم ئایەتە باسکراو، لە سەرھەتای سورەتە کە تا ئێرە، ئانەم بەسەرھاتانە کاریگەرى ھەيە.

کە دەفەر مووی: ﴿لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ (ق: ۳۷)، واتە: کاریگەرى ھەيە بۆ کەسێک کە دلێکی زیندووی ھەبێت.

ئەمەش شوینی نیشتنەو، ئایەتەکانە کە دلە، مەبەستیش بە دل، دلی زیندو، کە بیر بکاتو، ھەر وەك خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾

﴿١٦﴾ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ (یس ۶۹ — ۷۰)، واتە: ئەم قورئانە یادخەرەو، ھەيە و قورئانیکی پوون و ئاشکرایە، ئەم قورئانە بۆ ئەو، ھەيە ئەو کە سەنە بێدار بکاتو، کە دل زیندوون، کە دەفەر مووی: ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۳۷)، واتە: دل ئامادە و بە ئاگایە لە کاتی خویندن و گوێ گرتنی قورئان.

(ابن قتیبە) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەفەر مووی: ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ واتە: کە گوێ دەگرێت بۆ کتیبی خوا — کە قورئانە — دلی ئامادەيە و بیر و ھۆشی لەوێ، بێ ئاگانە لێی.

ئەو ئامەژەيە بۆ ئەو بەرەبەستەى، کە رێگرە لەو کاریگەر بوونە بە قورئان، ئەم بەرەبەستەش بێ ئاگای دل و تێپرانەمانی ئایەتەکانە بە بیر و ھۆشەو، جا ئەگەر کاریگەرە کە چەنگ کەوت کە قورئانە، شوینی ئایەتەکانیش چەنگ کەوت کە دلێکی زیندو، ئامرازى وەرگرتنی قورئانیش چەنگ کەوت کە گوێ گرتن و خویندنەو، ھەيە، ھێچ بەرەبەستێکیش نەبوو لە سوودمەندبوون لێی کە بێ ئاگای دل و پوو وەرگێرانە لێی بۆ شتێکی تر، ئەو کات بەپراستی قورئان کاریگەرى خۆی

دهبیت و پۆلی خۆی دهبینیت و مرقه کهش بههرمه‌ند دهکات.

ئه‌گەر گوترا: باشه ئه‌گەر مرقه به‌م خالانه له قورئان سوودمه‌ند ده‌بیت، بۆ ئامرازی (أَو) له‌م نایه‌ته‌دا ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ ه به‌کار هاتوو؟ له کاتی‌کدا ئه‌م شوینه شوینی (واوالجمع) ه نه‌ک شوینی (أَو) چونکه (أَو) له نیوان دوو شتان بۆ مه‌به‌ستی یه‌کیکیان به‌کار دیت؟!

له وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دا گوتراوه: ئه‌مه پرسیاریکی زۆر جوانه و وه‌لامه‌که‌شی به‌م جۆره‌یه: نایه‌ته‌که به‌ ئامرازی (أَو) ئا‌پاسته‌کراوه، ئه‌وه‌ش به‌گوێره‌ی حا‌لی بانگ کراوه‌که‌یه، چونکه هیندی که‌س مه‌یه، که د‌لی زیندوو و به‌ ئا‌گایه و فیت‌ره‌ت پاک و ته‌واوه، جا ئه‌گەر به‌ دل بیری کرده‌وه و به‌فیکری خۆی پوانی، ئه‌وه دل و عه‌ق‌لی راستی و دروستی قورئانی بۆ ده‌سه‌لمینیت.

جا نیشته‌وه‌ی نایه‌ته‌کان له‌سه‌ر د‌لی، کامه‌رانی ده‌کات و ده‌بیت به‌ پ‌ۆشنای ب‌ۆی که ده‌کاته پ‌ۆشنای له‌سه‌ر ر‌ۆشنای فیت‌ره‌ت، ئه‌وه‌ش وه‌سف‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه که ده‌رحه‌قیان گوتراوه: ﴿وَبَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (سبأ: ٦)، واته: ئه‌وانه‌ی زانیاریان پ‌یدراوه چاک ده‌زانن ئه‌وه‌ی که له‌لایه‌ن په‌ره‌وه‌ریدگارت‌وه ب‌ۆت ره‌وانه‌کراوه حه‌قه.

مه‌روه‌ها ده‌رحه‌قیان گوتراوه: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورٍ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْأَمْصِاحُ فِي زُجَاجٍ الزُّجَاجُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (النور: ٣٥)، واته: خ‌وای گه‌وره‌ نور و پ‌ووناکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، نموونه‌ی نوره‌که‌شی وه‌ک تاقی‌ک وایه که چرایه‌کی ت‌یداب‌یت، چرایه‌که‌ش له ناو شووشه‌یه‌ک داب‌یت، شووشه‌که‌ش وه‌ک هه‌ساریه‌کی پرشن‌گ‌دار وای‌یت، که داگیرساوه له پ‌ۆنی به‌فه‌پی زه‌یت‌وون، نه‌ پ‌ووی له پ‌ۆژه‌لاته نه‌ پ‌ووی له پ‌ۆژئاوایه، پ‌ۆنه‌که‌شی

خەرىكە خۇي دابگرسىت و پووناكى بداتەو، ئەگەرچى ئاگرىش نەيگاتى، ئەم قورئانە نورى وەحىيە لەسەر نورى فىترەت، خۋاي گەرەش رىنماي ئەو كەسانە دەكات كە دەيەوئەت و شايستەن بۇ نۆرەكەي.

بەئى: ئەمە ھال و گۆزەرانى دلى زىندوو و بە ئاگايە.

(ابن قيم) دەفەرموئى: لە كىتەبى اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة و الجهمية دا باسى ئەم ئايەتەمان كىردوو، كە چ نەيئى و ھىكمەتتىكى لە خۆگرتو.

جا خاۋەنى دلى زىندوو، دلى بەجۆرىك لەگەل ئايەتەكانى قورئاندا تىكەل دەبىت، ھەر وەك ئەو وايە كە لەسەر پووپەرى دلىدا ئايەتەكان نووسرايىت، ھەر كاتىكىش بىيەوئەت لەسەر پووپەرى دلىدا دەيخوئەتەو، ھىندى كەسەش ھەيە ئامادەيەكى تەۋاۋى نىيە، دلى ھۆشيار نىيە، زىيانى كامەل نىيە، ئەمەيان پىۋىستى بە جىھان بىنيە، كە پاستى و ناپاستى بۇ جىبابكاتەو، چۈنكە دلى نەگەيشتۆتە پەلى دلى زىندوو ھۆشيار، جا ئەم مۇقە بۇ گەيشتەن بە ھىدايەتى خوا، پىۋىستە بە دلى گوى بۇ پەيامى خوا بگىرت لە ماناكانى ووردبىتەو، ئەو كات دەگاتە دلىيى، بۆشى پوون دەبىتەو، كە ئەم پەيامە پاست و دوستە.

مۇقى يەكەم: وەك ئەو كەسە وايە كە شتىكى پى پابگەيەنن، كە شتەكەي بە چاۋى خۇي بىنيبىت، - ئەم جۆرەيان - گەيشتوۋە بە پەلى ئىحسان.

مۇقى دوۋەم: وەك ئەو كەسە وايە كە شتىكى پى پابگەيەنن، كە شتەكەي بە چاۋ نەبىنيۋە، بەلام دلىيەيە كە ھەۋالەدەرەكە پاست دەكات و ھەۋالەكەش پاستە بۆيە دەلەت: ھەۋالەكەي بە پاست دەزانم - ئەم جۆرەيان - گەيشتوۋە بە پەلى ئىمان، پەلى (علم اليقين) نىيان بىريۋە، واتە: دلىشى بەرەو (عين اليقين) دەپوات، ئەم جۆرەيان بىروايەكى پتەۋى ھەيە كە ئەو بىروايە دەرى دەھىنەت لە بازەنى كوفر بۇ بازەنى ئىسلام، (عين اليقين) يىش: كە جۆرى يەكەمە.

دوۋجۆرە: جۆرىكىيان لە دىيادايە واتە: لە دىيادا بە چاۋى دلى پاستىەكان دەبىنەت، جۆرىكىشيان لە دىيادايە واتە: لە دىيادىدا بە چاۋى سەر پاستىەكان دەبىنەت.

جا ئو(عين اليقين)ەى لە دنيادايە پەيوەستە بە چاوى دلّو، ھەر وەك چۆن شايەتى دان لە سەر شتېك پەيوەستە بە بينىنى چاۋەو.

بەلام (عين اليقين) لە دواپۆژدا، پەيوەستە بە ھەوالە غەيبانەى كە پېغەمبەر(عليهم السلام) پايان گەياندوۋە، لە پۆژى دايدا بە چاوى سەر پاستى ئو ھەوالانە دەبينرېت، لە دنياشدا بە چاوى دلّ پاستىەكان دەبينرېت، ئو ھەر دوو جۆرەكەى (عين اليقين)ە

بىنچىنە ئىمانىيەتكان لە سورەتى (ق) دا

سورەتى (ق) چەندىن بىنچىنە ئىمانى لە خۇگرتوۋە كۆيكرىدۆتەۋە، كە بەسە بۇ كەسىك بىيەۋىت بەھرمەندىيەت لەم سورەتە، شىفادەرىشە بۇ دىك كە بىيەۋىت دىلى زىندوبىتەۋە..

ئەم سورەتە ئەو خالانەي لە خۇگرتوۋە:

دروست كىرنەۋەي مەۋ، پەيمانەكانى پۇزى دوايى، پوون كىرنەۋەي يەكتاپەرسىتى، پوون كىرنەۋەي گوزەرانى پىتەمبەران، ئىمان بە مەلاىكەت، بەش كىردى خەلىكى بۇ دووبەش مەۋش دۇرا و سەركەۋتو، باسكىردى سىفاتە بەرزو بىلندەكانى خۇاى گەۋرە بە دوورگىرتى لە ھەموو كەم و كورتىك، لەم سورەتەدا باسى دووقىامەت كراۋە، قىامەتى بچوك و قىامەتى گەۋرە، باسى دوو جىھان كراۋە، جىھانى گەۋرە كە جىھانى دوا پۇزە، جىھانى بچوك كە جىھانى دىنبايە، لەم سورەتەدا باسى دروست كىردى مەۋش و مەردى و زىندوۋ كىرنەۋەي كراۋە، باسكىردى ئەو ساتەي كە مەۋش دەمەيت و زىندوۋ دەكرىتەۋە، باسكىردى ئاگادارى خۇاى گەۋرە بەم مەۋشە لە ھەموو بواريكدا، بەلكو بە ئاگايە بە (ۋسوس) ھى ناۋدلىشى، ھەر ۋوتەيەكى لە زمان دەرجىت ئەۋە تۆمار دەكرى و پۇزى دوايى لىپوسىنەۋەي لەسەر دەكرى، ھەموو مەۋشەك دوو كەسى لە گەلدايە، يەككىيان پالى پىۋە دەنىت و ئامادەي دەكات بۇ لىپرسىنەۋە، ئەۋەي تىرىشيان شايتەي لەسەر دەدات، جا كاتىك پاسەۋانەكە مەۋشەكە ئامادە دەكات دەلىت: ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عِيشٍ﴾ (ق: ۲۳)، واتە: خۇدايە ئەۋە ئەو كەسەيە كە فەرمانت دابوۋ ئامادە بكرىت، ئەۋە ھىناۋە و ئامادەم كىردوۋە.

جا لەۋكاتەي ئەۋە مەۋشە ئامادەيە دەگوتىرى: ﴿الْيَافَىٰ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ﴾ (ق: ۲۴)، واتە: ھەموو كافىرىكى پەكار فەي دەنە ناۋ دۆزەخ.

ئەم نىمۋنەيە ۋەك ئەۋە وايە كە مەۋشەكى تاۋانبار بىننە خىزمەت پاشايەك و بلىن: قوربان ئەۋە تاۋانبارەكە ئامادەيە، پاشاش بلىت: بىيەن بۇ بەندىخانە بە

گوڀري تاوانه کي سزاي بدهن.

بروانه نه م سورته چون نه وه پڙشن دهکاته وه که خوي گه وره خودي نه و
 لاشه له ناوچوانه زيندو دهکاته وه، جا نه گهر شياوي پاداشت بيت، پاداشتي
 دهکات، نه گهر شياوي سزاش بيت، سزاي دهکات، وه نه و پڅه ي که نيماني
 هيټاوه پاداشت دهکريت، نه و پڅه ش که کافر بووه سزا ده دريت، به م جوړه نيه
 که ده لټن: خوي گه وره پڅيکي تر جگه له م پڅه دروست دهکات، جا نه و پڅه
 پاداشت دهکات و سزا دهکات، هر وه نه وانه ي شاره زايه کي ته واپيان نيه به و
 زيندو وکړنه وه ي که واپيان گه ياندوه، که واپيان گومان ده به ن خوي گه وره لاشه يه کي
 تر جگه له م لاشه له ناوچووه دروست دهکات، جا پاداشت و سزاي نه م لاشه يه
 دهکات، نه وانه بڅوونيان وايه که خوي گه وره پڅيکي تازه به دي ده هيټيت، نه ک
 نه و پڅه ي پيشو زيندو بکاته وه، به لکو لاشه يه کي تازه به دي ده هيټيت، نه ک
 نه و لاشه ي پيشو دروست بکاته وه، نه م بڅوونه ش پيچه وانه ي نه وه يه که
 پيغه مبه ران له سهر ي کوکن، پيچه وانه ي قورټان و حه ديس و هه مو په رتو وکه
 ناسمانيه کانه، نه م بڅوونه له راستيدا دان نه هيټانه به زيندو بوونه وه، به لکو نه م
 بڅوونه وه کو بيروباوه پي نه وانه وايه که زيندو بوونه وه به در ده زانن، نه وانه
 بپويان به وه هه يه که خوي گه وره تواناي هه يه بڅ به دي هيټاني لاشه يه کي تري
 تازه له باتي نه م لاشه له بهين چوانه، نينجا نه م لاشانه سزابد و پاداشت
 بکات، که واپو نه وانه چون بپوا به وه ناکه ن که خوي گه وره تواناي هه يه خودي
 نه و لاشانه ي پيشو که له ناوچوونه زيندو بکاته وه!

له کاتيکدا که به چاي خويان - له دنيا دا ده بين خوي گه وره له هه مو کات و
 ساتيکدا لاشه يه ک به دي ده هيټيت و پڅ و ژياني به به ردا دهکات و زيندوي
 دهکات، چون سه پريان پي ديت که به چاي خويان نه م ده بين! نه وانه سه پريان
 به وه ديت خوي گه وره زيندويان بکاته وه دوي نه وه ي که نيسک و پروسکيان
 بووه به خو له ميش، نينجا لي پرسينه واپيان له گه لدا بکات؟ جا بوي ده لټن: ﴿اَوَإِذَا

مِنَّا وَكُنَّا نُرَابًا وَعَظْمًا ۚ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿الصافات: ۱۶﴾، واتە: ئەگەر ئىمە مردىن و بووينە خاك و ئىسك، ئايا زىندوو دەكرىينەو؟ دەلئىن: ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ (ق: ۳)، واتە: ئەم زىندوو بوونەو شتىكى دوورە لە پاستىيەو.

كەوابوو بەدېھناني لاشەيەكى تى تازە لە باتى ئەم لاشە لە ناوچوانە پىي ناگوتى: (بعث) زىندووكردەو، پىي ناگوتى: (رجع) گىرپانەو ھى جارى دووھم، بەلكو پىي دەگوتى: بەدېھناني لە نەبوونەو، ئەم ئايەتەش ماناي تەواوى نەدەدا ئەگەر وابا: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ (ق: ۴)، واتە: بىگومان ئىمە دەزانىن كاتىك كە مردن زەوى وردە وردە لاشەيان دەكاتەو بە خاك.

چونكە خواى گەورە ئەمەى كردوو بە وەلامىك بۆ پرسىياريكى نادىار، پرسىيارەكەش ئەوھە، ئايا بەشەكانى ئەو لاشەيە كۆدەكاتەو كەبوو بەخاك؟ جا خواى گەورە پىيان پادەگەيەنىت، كە ئاگادارە زەوى گۆشت و ئىسكى كردوون بەخاك.

كەوابوو چۆن ئاگادارە بە بەشەكانى لاشەيان، بە ھەمان شىوھش بە توانايە لەسەر كۆكردەو و دروست كردەو ھى لاشەكانيان بۆ جارى دووھم، خواى گەورە بە دەرخستنى دەسەلات و ھىكمەت و زانستى راست و دروستى خۆى زىندوو بوونەو دەسەلمىنىت، جا ئەوانەى بپوا بە زىندوو بوونەو ناكەن سى گومانىيان ھەيە:

يەكەم: تىكەل بوونى بەشەكانى لاشە لەگەل زەويدا بە جۆرىك مەوئىك لە مەوئىكى ترجيا ناكىتەو.

دووھم: ئەم كارە ئاستەمە و كەس تواناي بەسەردا نىە.

سەيئەم: ئەم زىندوو كردەوھەيە ھىچ سوودىكى تىدا نىە، بەلكو سوود و ھىكمەت لە بەردەوام بوونى ئەم زىانە دايە كە نەوھەك بمرىت و نەوھەكى تر بىتە شوپىنى، بەلام سوود و ھىكمەت لەو دانىە كە ئەو مەوئانە بمرن ئىنجا زىندوو بكرىنەو.

به لگه ی زیندوو بوونه وهی پوژی دواپی

ئو به لگانه ی که له قورئاندا هاتوون له سه ر پوژی دواپی، له سه ر سی بنجینه دامه زراون:

یه که م: ده رخستنی زانستی په روه ردگار له مه پ نه مانی لاشه یان هه ر وه ک ده فه رمویتی له وه لایمی ئه وانیه ده لئین: ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (٧٨) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ (یس) ٧٨ — ٧٩، واته: کی ئه م ئیسکانه زیندوو ده کاته وه که بووه به خو له میش — ئه ی محمد — پییان بلای: ئه و زاته ی که یه که مجار به دی هیناوه، هه ر ئه ویش زیندووی ده کاته وه، خوی گه وره به هه موو دروست کراوێک به ناگایه .

خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَأَصْفَحْ الْصَفْحَ الْجَمِيلَ﴾ (٨٥) إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ (الحجر: ٨٥ — ٨٦)، واته: بیگومان پوژی قیامه ت به پیره یه به جوانی چاو پوژی بکه، به پاستی په روه دگارت به دیهینه ریکی شاره زا و لیژانه .

ده فه رمووی: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ (ق: ٤)، واته: بیگومان ئیمه ده زانین کاتی که مردن زهوی ورده ورده لاشه یان ده کاته وه به خاک.

دووه م: ده رخستنی توانا و ده سه لاتی بی پایانی خوی گه وره که ده فه رمووی: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ (یس: ٨١)، واته: ئایا ئه و خوییه ی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه، ناتوانیت دووباره وه ک خو یان دروستیان بکاته وه .

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿بَلْ قَادِرِينَ عَلَى أَنْ سُورَى بَنَانُهُ﴾ (القیامه: ٤)، واته: به لای توانامان هه یه که نه خشه و ورده کانی سه ر په نه کانی به دی به ینینه وه .

له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الحج: ۶)، واته: بیگومان هر خوی گه وره حقه، هر نه ویش مردوان زیندوو ده کاته وه، هر نه ویش به سهر هه موو شتی کدا به توانایه. خوی گه وره له م نایه ته دا هر دو سیفته مه زنه کی که زانست و توانایه پیکه وه کور دوت وه، هر وه ک ده فهرمووی: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ (یس: ۸۱)، واته: نایا نه و خوییه کی که ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه، ناتوانیت دوباره وه ک خویان دروستیان بکاته وه؟! به لئی ده توانیت چونکه خوی گه وره له دروست کردندا به توانا و زانایه.

سییه م: ده رخستنی حیکمه تی بی پایانی خوی گه وره، هر وه ک ده فهرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ﴾ (الدخان: ۳۸)، واته: ناسمانه کان و زهوی و نه وهی له نیوانیاندایه به گالته دروستمان نه کردون. هه روه ها ده فهرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطِلًا﴾ (ص: ۲۷)، واته: ناسمان و زهوی و دروستکراوانی نیوانمان بی هوده و هه روه مه کی دروست نه کردوه.

له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القیامة: ۳۶)، واته: نایا ناده میزاد واده زانیت هه روا وازی لیده هیتریت و لیپرسینه وهی له گه لدا ناکریت. ده فهرمووی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵) (المومنون: ۱۱۵)، واته: نایا گوماننتان وایه که نیوه مان بی هوده دروست کردوه و نیوه بۆ لای نییه ناگه ریینه وه، به رزی و بلندی بۆ خوی گه وره، پاشای حق - له م کاره بی هوده یه.

هه روه ها ده فهرمووی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ (الجابيۃ: ٢١)،
 واتە: ئايا ئەوانەى كە گوناھ و تاوانەكانيان ئەنجامداوھ، وا دەزانن ھەرەك ئەوانە
 ھىسابيان بۆ دەكەين كە ئيمانيان ھيٺاوە و كاروكردەوھ چاكەكانيان
 ئەنجامداوھ؟! ژيانى دنيا و مردن و دواى مردنيان وەك يەك دەبىٽ؟! ئاى كە بپيارى
 خراپ بپيار دەدەن.

جا كە وابوو پاستى پۆژى دوايى بە عەقل و شەرع سەلمىٺراوھ، وە ناو و سىفاتە
 بەرز و بلندەكانى خواى گەورەش ئەم پاستيانە دەسەلمىٺىٽ، بىگومان خواى
 گەورە دوورە لەوھى كە دەلٺن: تواناى نىھ دووبارە مەژفەكان دروست بكاتەوھ.

جا پاشان خواى گەورە پايدەگەيەنٺ كە ئەوانە چونكە دژى پاستين، زيندوو
 بوونەوھش بە پاست نازانن ئەوھ سەرگەردان بوونە: ﴿فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ﴾ (ق: ٥)،
 واتە: ئەوان بە ھۆى ئەو گومانانەيانەوھ لە سەرگەردانيدا دەژين.

پاشان خواى گەورە بانگيان دەكات كە سەيرى بيناسازى و بەرز و بلندى و
 جوانى ئاسمان بكەن كە ھىچ كەم و كوپى لى نابينرٺىٽ، بانگيان دەكات سەيرى
 زەوى بكەن كە چۆن پاخيستووھ و بلاوى كردۆتەوھ وكيوى لەسەردا دامەزراندوھ
 ولە ھەموو جۆرە پوھكيكى جوان و پازاوھى جۆرا و جۆرى تيدا پواندوھ.

ئا ئەمانە ھەر ھەمووى پۆشنكەرەوھى دلە، ئەگەر بەندەى دل زيندوو لٺيان
 وردبٺتەوھ، ئەوھ يەكتاپەرستى و پۆژى دواى ياد دەكەوٺتەوھ كە پٺفەمبەران پٺيان
 پاگەياندوھ، ئەوكەسەى سەيرى ئەم دروستكراوانە بكات و لٺيان وردبٺتەوھ ئەمانەى
 بۆ پۆشن دەبٺتەوھ:

يەكەم: دلى پۆشن دەبٺت.

دوھم: يەكتاپەرستى پاستەقینە و دواپۆژى ياد دەكەوٺتەوھ، ئەم پلەيەش
 چنگى كەس ناكەوٺت، جگە لەو كەسانە نەبٺت كە بە دل و بەكردەوھ دەگەپٺنەوھ
 بۆلاى پەزنامەندى خواى گەورە، تەنھا پەزنامەندى خواى گەورەيان مەبەستە.

به لئ: پاشان خواي گه وره بانگيان دهكات كه سهرنج بدهن و وردببنه وه له توخمي پزق و خۆراك و جل و بهرگيان و ئامرازي گواستنه وه يان و باخ و باخچه كانيان كه ئه مانه هه ره مووي به هۆي ئه و ئاوه به فه پره وه به ره هم هاتون كه خواي گه وره له ئاسمانه وه باراندوويه تيه خواره وه، كه هه ره به هۆي ئه وه وه يه چه ندين باخ و باخاتي جۆر به جۆر له به رووبوومي له جۆري سپي و پهش و سوور و زهرد و شيرين و ترش ده پويئيت، وه دانه ويټلي جۆراو جۆر له شيوه و توخم و تام ده پويئيت.

پاشان خواي گه وره - هه ره له سوره تي (ق)- به ته نها باسي دار خورما دهكات، چونكه دارپكي به فه په و حيكه تي زۆري تيايه كه شاراوه نيه له و كه سه ي لئ ي ورد ده بپيته وه خواي گه وره ده فه رمووي: ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ (البقرة: ١٦٤)، واته: خواي گه وره به و ئاوه ي كه له ئاسمانه وه ده بيارئنيٽ زهوي زيندوو دهكات وه، دواي و شك بوون و مردني. پاشان ده فه رمووي: ﴿كَذَلِكَ﴾ (الْخُرُوجُ) (ق: ١١)، واته: به هه مان شيوه ئي وه ش دواي مردن له خاكدا زيندوو ده كه ينه وه و دينه ده ره وه.

ئه م هاو شيوه ش زيندوو كردنه وه ي مرؤف و پوهه و ويته ي ئه مانه ش، له گه ل هيندي نهيني و حيكه ته كاني له كتبي (المعالم) دا به پي وه ري قورئان باسما لئ وه كردوه.

پاشان خواي گه وره - هه ره له سوره تي (ق) دا - ديت زۆر به جواني و به كورتي باسي گوزه راني پيغه مبه ران دهكات و پوني دهكات وه كه پيغه مبه راني ناردوو به گه لي (نوح) و (عاد) و (ثمود) و (لوط) و (قوم فرعون)، به لام ئه وان ئه و پيغه مبه رانه يان به درؤ خستۆته وه و به وايان پي نه هينان، بۆيه خواي گه وره به هۆي ئه مه وه به سزاي جۆراو جۆر له ناوي بردوون.

خواي گه وره ده ره ق به م گه لانه په يماي خۆي به جي هيناهه كه له سه ر زمان ي پيغه مبه ران پي ي دابوون، ئه ويش ئه وه بووه ئه گه ر ئيمان نه هين و ده ست

هه‌لنه‌گرن له تاوان، نه‌وکات له ناویان ده‌بات.

به‌لئى: نه‌مه‌حال و گوزه‌رانی پێغه‌مبه‌رانه له‌گه‌ل گه‌له‌کانیان، که پێغه‌مبه‌رى ئیسلام - محمد - بۆى باس کردوین، به‌بێ نه‌وه‌ی هیچ مامۆستایه‌ك نه‌مانه‌ی فێر کردبێت یان ژيان نامه‌یانی له‌ کتیبیکدا خوێندبێته‌وه، به‌لکو به‌ شێوه‌یه‌کی دوور و درێژ باسی له‌ گوزه‌رانی نه‌م پێغه‌مبه‌رانه کردووه، به‌و شێوه‌ی که له‌لای جووله‌که وگاوه‌کاندا باسکراوه.

جا هیندی که‌سی که‌مژه ده‌لێن: نه‌مانه‌ شتیکی ئاساییه که هۆیه‌که‌شی به‌ زه‌مان وکه‌شه‌وه به‌نده، نه‌وه‌ی نه‌و قسه‌ پووچه‌لانه ده‌کات، خوشی ده‌زانیت قسه‌کانی گه‌نده‌ل و پووچه، چونکه دان نه‌هیتان به‌مانه، وه‌ك نه‌وه وایه که دان نه‌هیتیت به‌و هه‌موو پادشا و زانایانه‌ی پابووردوو.

مانای (العی)

پاشان خوای گه‌وره - هه‌ر له‌ سوره‌تی (ق) دل- دیسان باسی زیندوو بوونه‌وه ده‌کات ده‌فه‌رمووی: ﴿أَفَعَبَابًا بِالْحَلَقِ الْأَوَّلِ﴾ (ق: ۱۵)، واته: ئایا ئیمه‌یه‌که‌مجار نه‌م خه‌لکه‌مان دروست کرد بێ توانا بووین له‌ دروست کردنی؟! نه‌گه‌ر که‌سیک بێ توانا بێت له‌مه‌ر کاریک نه‌وه پێی ده‌لێن: (عیی به) واته: بێ توانا بوو به‌رانبه‌ر نه‌م کاره.

وه ده‌لێن: (عیی فلان به‌ذا الامر) واته: فلان که‌س بێ توانا بوو به‌رانبه‌ر نه‌م کاره.

شاعیر ده‌لێت:

عُيُوا بِأَمْرِهِمْ، كَمَا عَيَّتْ بِبَيْضَتِهَا الْحَمَامَةُ

واته: بێ توانا بوون به‌رانبه‌ر کاره‌کانیان، هه‌ر وه‌ك کۆتر چۆن بێ توانایه له به‌رانبه‌ر هیلکه‌که‌ی - له‌ کاتی هێرشى دوژمنه‌که‌یدا

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ يَخْلَقْهُمْ﴾ (الاحقاف: ۳۲).

(ابن عباس) و (مقاتل) فهموویانه: واته: بئ توانا نیه له دروست کردنیاندا.
ابن قیم، ده‌لئیت: ئەم ته‌فسیره به‌گوێره‌ی ووته‌که‌یه، ئەگینا له پاستیدا له‌وه
فراوانتره، هه‌ر وه‌ك عه‌ره‌ب ده‌لئین: (اعیانی ان اعرف كذا) واته: نهم توانی ئەو
كابرایه بناسم، ئەگه‌ر بێتوو دهم و چاوی نه‌بینیت و نه‌یناسیت.

ده‌لئین: (اعیانی دواؤك) واته: نهم توانی ده‌رمانه‌كه‌ت بۆ بدۆزمه‌وه، ئەگه‌ر بێتوو
چاره‌سه‌ریه‌كه‌ی نه‌ دۆزییه‌وه.

كه‌وابوو: به‌رانبه‌ر مانای (عیی) - (العجزه) واته: بئ توانای، ئەو دێپه‌ شیعه‌ی،
كه‌ کردوویانه به‌ به‌لگه‌ش، ئەم مانایه ده‌به‌خشێ، چونكه كۆتر بئ توانانیه له
هه‌لگرتنی هێلكه له سگیدا، به‌لام ئەو كات بئ توانایه به‌رانبه‌ر هێلكه‌كه‌ی كه
ده‌یه‌وێت داینبیت، بۆیه به‌ولاو ئەولادا ده‌گه‌رێت تا شوینێك بدۆزیته‌وه هێلكه‌كه‌ی ئی
دابنبیت، ئینجا كه داینا بئ توانایه به‌رانبه‌ر پاراستنی نازانیت چۆن بی پاریزیت،
بۆیه له شوینێك بۆ شوینێکی تر ده‌بیات تا هێلانه‌یه‌کی بۆ دابین بكات، (الاعیاء)
له‌م ئایه‌ته‌دا به‌ مانای ماندوو بوون (التعب) نیه، هه‌ر وه‌ك هێندێ له‌وانه‌ی كه
شاره‌زایه‌کی چاکیان له ته‌فسیری قورئان نیه پایان وایه، به‌لكو مانای ماندوو بوون
خوای گه‌وره له كۆتایی سوره‌ته‌كه‌دا باسی کردوو و خۆی ئی به‌دوور گرتوو كه
ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (ق: ۳۸)، واته: دواى دروست کردنی
ئاسمانه‌كان و زه‌وى، هه‌چ ماندوویه‌تیكه‌ پووێ تئ نه‌کردین.

پاشان خواى گه‌وره پاده‌گه‌یه‌نیت كه ئەوانه: ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾
(ق: ۱۵)، واته: ئەوانه له گومان‌دان به‌رانبه‌ر به‌ دروست بوونه‌یه‌کی تازه.

پاشان خواى گه‌وره ئاگاداریان ده‌كاته‌وه كه دروست کردنی مرقف گه‌وره‌ترین
به‌لگه و نیشانه‌یه له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و په‌روه‌ردگاریه‌تی خوا، گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه
له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه، ئەمه گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر یه‌كتابه‌رستی و دوا‌روژدا.
كه‌وابوو چ به‌لگه‌یه‌ك له‌م به‌لگه‌ پۆشنتر هه‌یه له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و توانای خواى
گه‌وره؟! كه ئەندام و ئێسك و گۆشت و ده‌مار و ئامێر و زانیاری و توانا، كه هه‌ر

همووی خوی گه وره له دلویه ناویکدا دروستی کردووه، نه گهر مروژ که میک به دادپه روه رانه و وردبیته وه له خودی خوی که خوی گه وره به چ شتویه کی جوان و پیک دروستی کردووه، نه وکات به هوی نه مه وه دلنیا ده بیت له وه والانه کی که پیغه مبه ران له باره کی خوا و ناو و سیفاته کانی خواوه پایانگه یاندووه.

پاشان خوی گه وره نه وه پوون ده کاته وه که له هموو کات و ساتیکدا به ناگایه له مروژ، به لکو ناگاداره که چی به دل و ده روونیا ندا دیت، پاشان نه وه درده خات که به میژ و زانست له مروژ نزیکه، وه که نه و په گه ده ماره کی له لاشه یدایه.

ماموستای گه وره مان ابن تیمیه له باره کی نه م نایه ته دا: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶)، ده فه رمووی: مه به ست به (نحن) واته: تیمیه به مه لانیکه ت لیتی نزیکین - نه که زاتی خوا لی ی نزیک بیت - هر وه که ده فه رمووی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانصَبْ قُرْآنَهُ﴾ (القیامة: ۱۸)، واته: کاتیک جبریل قورنانی به سه ردا خویندیت توش شوینی بکه وه له خویندنه وه یدا.

ابن تیمیه ده فه رمووی: نه م نایه ته ش که دیت به لگه یه له سه ر نزیک کی مه لانیکه ت که ده فه رمووی: ﴿إِذْ يُلْقَى الْمَلْفِیَانِ﴾ (ق: ۱۷)، واته: دوو مه لانیکه ت چاودی ری مروژ ده که ن.

که خوی گه وره فه رمویه تی: تیمیه له شاره کی دلی لیتی نزیکترین، نا لی رده دا نه و نزیکیه کی به ستاوه ته وه به نزیک کی مه لانیکه ت - نه که نزیک کی زاتی خوی - نه گهر مه به ست به م نزیکیه نزیک کی زاتی خوا بایه، نه وه خوی گه وره چاودی ری کردنی مروفی نه ده به ستاوه به ناماده بوونی دوو مه لانیکه ت، که وابوو نه م نایه ته هیچ به لگه یه کی تیا نیه بۆ (حلولی) و (معطلة) ه.

پاشان خوی گه وره - هر له سوره تی (ق) دا - باسی نه وه ده کات که دوو مه لانیکه ت له لای پاست وچه پی مروژدا چاودی ره که هموو گوفتار و کرداری کی نه م

مىرۇقە تۆمار دەكات، ھەر ووتە يەكشەنبە دەمى ئەم مىرۇقەدا دەرىجىت ئەو خىرا يەككە لەو مەلئىكە تانەى چاودىرە تۆمارى دەكات لەسەر كىردەوھەكانى.

پاشان - ھەر لە سورەتى (ق)دا خىراي گەورە باسى قىيامەتى بچوك دەكات، كە (سكرة الموت) ھەتتە: ئىش و ئازارى مردن، ئەمەش پاستەقىنە يەكە و ھەر ھەموو كەسىك دەبىت تامى ئەم مىردنە بچىزىت، ئەم مىردنەش گەيشتەنە بە خوا و بەرزبونەوھى پۇرچە بۆ شوئىنى خۆى، ئەم قىيامەتە گچكە يەش دەسپىكى پاداشت و سزاي قىيامەتى گەورە يە.

پاشان خىراي گەورە باسى قىيامەتى گەورە دەكات دەفەرموۋى: ﴿وَيُفْخِ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ﴾ (ق: ۲۰)، ھەتتە: كە قىرغاق كىرا بە سور، ئىتر ئەو پۇزى پىشھاتنى ھەپشە و ئاگادار كىردەوھەكانە.

پاشان خىراي گەورە باسى خال و گۆزەرانى خەللى دەكات لەو پۇزەدا كە لەو پۇزەدا ھەر كەسىك دىتە خىزمەت خىراي گەورە مەلئىكە يەك بە سەرەوھەتى ولىى دەخوپىت، مەلئىكە تىكشە شايەتى لەسەر دەدات، جگە لەشايەتى ئەندامەكانى لاشەى خۆى كە لەو پۇزەدا شايەتى لەسەر دەدەن، جگە لە شايەتى زەوئىش كە شايەتى لەسەر دەدات، ھە شايەتى ئەو پىغەمبەرەى بۆى پەوان كراوھ كە شايەتى لەسەر دەدات، بىرپادارانىش كە شايەتى لەسەر دەدەن.

بىگومان خىراي گەورە مەلئىكەت و پىغەمبەران و ئەو شوئىنانەى كە چاكە و خراپەيان لەسەر ئەنجامداوھ، ھەر ھەموۋى دەكات بە شايەت لەسەر مىرۇقەدا، ئەو ئەندامانەش كە مىرۇقە گوناھى پى ئەنجام داوھ خىراي گەورە لەسەرى دەكات بە شايەت، خىراي گەورە بە تەنھا بە زانستى خۆى بەندەكانى سزاندات، ئەوھەش لە كاتىكدا كە خىراي گەورە دادپەرەرى ھەموو دادپەرەرانە.

پاشان خىراي گەورە - ھەر لە سورەتى (ق)دا - پوونى دەكاتەوھ كە ئەو مەلئىكەتەى لە دىنيادا كراوھ بە چاودىرە بەسەر مىرۇقەوھ، ھەموو كارو كىردەوھەكانى دەنوسىت و دەفەرموۋى: خىراي ئەو مىرۇقەى كە پىت سىپاردىبوم لە دىنيادا كە

چاودی بکه، نه وه هیناومه و نامادهم کردوه، نه ته فسیره ووتهی (مجاهد)ه.
 (ابن قتیبة)ش ده باره ی نه م نایه ته دا ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عِیدٍ﴾ ده فره مووی:
 واته: خواجه نه و کارو و گفتارانه ی که کردوویه تی هه موویم له سه ر نووسیوه و وا
 له لام نامادهیه.

به لام له راستیدا هه ردو ماناکه له خو ده گریت، که به م شیوهیه: نه و مرفه ی
 که من چاودی بوم له سه ری، نه وه کار و گوفتاره کانیه تی که هه موویم نووسیوه.
 نینجا نه وکات ده گوتری: ﴿الْقِیَافِ جَهَنَّمَ﴾ (ق: ۲۴)، واته: فرییده نه ناو دوزه خ.
 جا یان نه م دوو مه لانیکه ته ی که لییده خوین و شایه تی له سه ر ده دهن، نه م
 فرمانه یان پی ده کریت، یان نه و مه لانیکه ته ی که سپاردراوه به سزادانی نه و نه م
 فرمانه ی پی ده کریت.

شەش رەوشتى خەلكى دۈزەخ

پاشان خوای گه وره هر له سورته تی (ق) دا باسی ره وشتی نه و مرؤفانه دهکات،
که ده چپته دۆزه خوه، که شەش ره وشتیان لی باس دهکات به م شیوه:

یه که م: سپله و کافره به رانیه ر به به خششه کانی خوی گه وره، کافره به
یه کتابه رستی و ناوو سیفات و ثابینی خوا، کافره به پیغه مبه ران و مه لائیکه تانی
خوا، کافره به کتبه کانی خوا و زیندوو بوونه وه.

دوهم: کهله پښه و حق وهرناگریټ و پښه کاری لی ده کات.

سیہم: پیگری چاکہ و خیرہ، جا ئم پیگرتن له خیر و چاکه یه گشتیه، جیاوازی نیه پیگری خیر و چاکه بیت بۆ خودی خوئی وهك به ندایه تی کردنی خوا و نزیك بوونه وه له به خششی خوا، یان پیگری خیر و چاکه بیت بۆ خه لکی تر، ئا ئه مه نه خیری بۆ خوئی هه یه، نه خیری بۆ خه لکیش هه یه، هه ر وهك زۆرینه ی خه لکی وان.

چوارهم: له گڼ نه وړي که ځير و چا که له خه لکي قه ده غه ده کات، زيانيشيان پي ده که يه نيټ، که به زماني و ده ستي سته ميان لي ده کات و فروفيل و ته له که يان له گڼ ده کات.

پینجهم: (مریب)یشہ، کہ – گومانی لہ راستی ئیسلام ھہ یہ – لہ گہلّ ئو ھہ ش چ شتیک گومانی تیابیت ئو پووی تیّ دہ کا و بوّی دہ چیت، ھہر بوّیہ ش گوتراوہ: فلانہ کہ س(مریب) ھ ئہ گہر کہ سئکی گومانداریت.

شه شه: له گه لّ ئه وه ی ئه م هه موو کاره قیژه ونه شی هیه (مشرک) یشه به خوا، که هاوبه شی بۆ خوا بپیار داوه، له گه ل خوا ی گه وره یه کێکی تری کردووه به خوا و له شوینی خوا ده بپه رستی و خوشی ده وی، هه ر که سیکیش رقی له و شته بیته وه که ئه و کردوویه تی به خوا، ئه ویش ای ئی تووره ده بیته، هه ر که سیکیش خوا به که ی

ئەوی خۆش بووئیت ئەویش خۆشی دەوئیت، سوئند بە ناوی ئەو شتە دەخوات کە کردوویەتی بە خوا، دووژمنایەتی و دۆستایەتی خۆی لە پیتاوی دەردەبرێت.

جا ئەم مەرفە لە پۆژی دواپی مشت و مە دەکات لە گەل ئەو شەیتانەیی کە چرپاندوویەتی بە گوئییا کە ئەو کارانە بکات، ئەو مەرفە شەیتانە کە تۆمەت بار دەکات بەوەی کە ئەو ئەم کارانەیی پێ ئەنجام داو، شەیتانە کەش دەئێت: من ئەو توانا و دەسلەتەم نیە کە بە زۆر خەلکی گومرا و سەرگەردان بکەم، بەلکو ئەو خۆی لە ناو گومراپی و سەرگەردانیدا نقووم ببوو، خۆی گەندەلی و خراپەیی بەسەر حەق و کامەرانییدا هەلێژاد، هەر وەک (ابلیس) لە دوا پۆژدا کاتێک فریی دەدەنە ناو دۆزەخ خەلکی دۆزەخیش پووی تێدەکەن پێی دەئێن: بۆ وات بەسەر ئێمە هینا ئەویش پێیاندا ئەئیت: ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ﴾ (ابراھیم: ۲۲)، واتە: من هیچ دەسلەتەم بەسەر ئێوەدا نەبوو کە گومرازان بکەم، من تەنها بانگم کردن کوفر و تاوان بکەن ئێوەش بە دممەو هاتن و ئەنجامتاندا.

بەم شێوەیە پوون بۆو کە ئەوەی لە گەلی دایە شەیتانە کە یەتی، لە خزمەت خوای گەورە مەرفە کە و شەیتانە کە مشت و مە دەکەن، کۆمەلێ لە زانایانی تریش فەرموویانە: بەلکو ئەوەی مەرفە کە مشت و مە دەکات لە گەلدا دەکات مەلانی کە تە کە یە، مەرفە کە تۆمەت باری دەکات بەوەی زیادێ لەسەر نووسیو، کە ئەو ئەوەندە کارەیی ئەنجام نەداو، تۆمەت باری دەکات بەوەی کە پەلەیی کردوو لە نووسینی کارەکانی فەرماویشی نەکردوو تاکو تەو بە بکات.

جا مەلانی کە تە کە دەئێت: هیچ شتیکی زیادەم لەسەر نەنووسیوو و پەلەشم نەکردوو لە نووسینی کارەکانی: ﴿وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ (ق: ۲۷)، واتە: بەلکو ئەو خۆی لە ناو گومراپی و سەرگەردانیەکی دوور نقووم ببوو.

خوای پەرورەدیگاریش دەفرموی: ﴿لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ﴾ (ق: ۲۸)، واتە: مشت و مە لای من مەکەن.

خوای گەورە لە سورەتی (الصافات) دا باسی مشت و مە کافر و شەیتان دەکات، کە لە خزمەتی ئەو دا مشت و مە دەکەن، لە سورەتی (الزمر) یشتا باسی ئەو

خه لکه ده کات که له خزمه تیدا مشت و مړ ده کهن.

له سوره تی (الشعراء) و سوره تی (ص) یشدا باسی مشت و مړی خه لکی ناو دوزخ ده کات، پاشان خوی گه وره نه وه پوون ده کاته وه که هر فرمانیکیدا نه وه هه لوه شان هوی بو نیه و ناگوړیت.

گو تراوه: مه به ست به نه گوړی فرمانی خوا نه م نایه ته یه: ﴿لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (هود: ۱۱۹)، واته: دوزخ پر ده کم له گوړی (جن) و خه لکی.

خوی گه وره په یمانیسی داوه به ئیمانداران به به هشت، جائه م په یمانانه هه لئاوه شیت هوه و ناگوړیت.

(ابن عباس) ده فهرمووی: خوی گه وره ده فهرمووی: په یمانی من ناگوړیت به رانبه ر به و که سانه ی ملکه چی من بوونه و به ندایه تی منیان کردوه، په یمانم ناگوړیت به رانبه ر به و که سانه ش که بی فرمانی منیان کردوه.

(مجاهد) یش ده فهرمووی: خوی گه وره ده فهرمووی: من برپاری خو م داوه، نه وه نیه دیسان برپاریکی تر بده م.

له م دوو ته فسیره نه مه یان ته فسیریکی دروسته، ته فسیریکی تریش هه یه بو نایه ته که، نه ویش به م شتوه یه:

خوی گه وره ده فهرمووی: فرمانی من ناگوړیت به درو و ته له که، هر وه ک پاشا و کاربه ده ستانی دنیا برپاریک ده دهن، پاشان دروی له گه ل ده کهن و نایبه نه سر.

مه به ست به گوړینی فرمان، نه و فرمانه یه که داویه تی ده باره ی نه و دووانه که مشت و مړ ده کهن.

(ابن قتیبه) و (الفراء) نه م پایه یان هه لباردوه، (الفراء) ده فهرمووی: ته فسیری نایه ته که به م شتوه یه خوا ده فهرمووی که س درو نه کات له لای من، چونکه من زانستم به شتی نه ینیش هه یه، (ابن قتیبه) ش ده فهرمووی: خوا ده فهرمووی هیچ

بېرىار و فرمانىك لاي من نه ده گوپى و نه زياديش ده كات و نه كه ميش ده كات، چونكه خواى گوره فرمويەتى: بېرىار لاي من، نه يفرمووه بېرىارى من، ئەمەش وەك ئەوہ يە كه ده گوتى: درۆمە كه لاي من، جا به گويزەى تەفسىرەكەى يەكەم، كه (الفراء) ە ئەم ئايەتە: ﴿وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (ق: ۲۹)، تەواو كەرەكەى ئەمە يە: ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَى﴾، واتە: ئەو بېرىارەى داومە و گووتوومە بەرانبەر بە و كارانە يە كه ئەنجامى داوہ، ئەمەش كارىكى زۆر دادپەرورەرانە يە و ستەمى تيانە. بە گويزەى تەفسىرەكەى دووہم، كه (ابن قتیبە) يە خواى گوره زاتى خوئى وەسف كردووه بە دوو سىفەت:

يەكەم: زانستى فراوان و بى پايانى ناھيلىت لە خزمەتيدا بېرىار بگوپىت و حەق بدا بە ناحەق.

دووہم: دادپەرورەى بى پايانى پى نادا، ستەم لە بەندەى بكات.

پاشان خواى گورە - ھەر لە سورەتى (ق) دا باسى فراوانى دۆزەخ دەكات، كه ھەر كاتىك كۆمەلەك فرىدەرینە ناو دۆزەخەوہ، دۆزەخ دەلەيت: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾ (ق: ۳۰)، واتە: با بىت زياتر نە بىت؟!

بەلام ئەو كەسە بە ھەلە داچووہ كه دەلەيت ئەمە بە ماناى "ليس من مزيد" واتە: شوئىن نە ماوہ لە دۆزەخ، چونكه حەدىسى (صحيح) يش ئەم بوچوونە پەت دەكاتەوہ.

باسکردنی چوار په‌وشتی به‌ه‌شتیه‌کان

پاشان خوای گه‌وره - هر له سوره‌تی (ق) دا- باسی نزیکي به‌ه‌شت ده‌کات بۆ ته‌قواداران، به‌ه‌شتیه‌کانیش نه‌وانه‌ن که به‌م چوار په‌وشتانه وه‌سف کراون:

یه‌که‌م: (اَوَّاب) ه، واته: له بی فرمانی خوا ده‌گه‌پشته‌وه بۆ گوپراه‌لی خوا، له بی ناگابوون له خوا ده‌گه‌پشته‌وه بۆ سه‌ر زیکو و یادی خوا.

(عبیدی) ی کوپی (عمیر) ده‌فه‌رمووی: (الاَوَّاب) نه‌و که‌سه‌یه که گونا‌ه‌کانی بیر ده‌که‌ویشه‌وه داوای لی‌بووردن له خوا ده‌کات له‌سه‌ر گونا‌ه‌کانی.

(سعید بن المسیب) یش ده‌فه‌رمووی: (الاَوَّاب) نه‌و که‌سه‌یه که گونا‌ه‌ده‌کات، پاشان ته‌وبه‌ ده‌کات، دیسان گونا‌ه‌ده‌کات، پاشان ته‌وبه‌ ده‌کاته‌وه.

دووه‌م: په‌وشتیکی تری به‌ه‌شتیه‌کان وه‌ک (ابن عباس) ده‌فه‌رمووی: (الحفیظ) ه واته: پارێزه‌ره له‌سه‌ر نه‌وشتانه‌ی که خوا فرمانی پی کردووه.

(قتاده) ده‌فه‌رمووی: پارێزه‌ره که حق و فرمانی خوا ده‌پاریزیت و گوپراه‌لی ده‌کات.

ده‌روونی مروڤ دوو توانا و هیزی هه‌یه:

❖ هیزی وه‌رگرتن (الطلب).

❖ هیزی خۆگرتنه‌وه (الامساك).

ئینجا (الاواب) بۆ هیزی وه‌رگرتن (الطلب) به‌کارهاتووه، که مروڤه‌که پوو ده‌کاته وه‌رگرتن و نه‌نجامدانی به‌ندایه‌تی خوا، (الحفیظ) یش بۆ هیزی خۆگرتنه‌وه (امساك) به‌کارهاتووه، که مروڤه‌که خۆی ده‌گریتنه‌وه له نه‌نجامدانی گونا‌ه و بی فرمانی خوا.

که‌وابوو: مروڤی (الحفیظ) خۆی ده‌گریتنه‌وه و خۆی ده‌پاریزیت له‌وشتانه‌ی لی‌ی قه‌ده‌غه‌کراوه، مروڤی (الاواب) یش پوو ده‌کاته به‌ندایه‌تی خوا.

سییه‌م: په‌وشتیکی تری به‌ه‌شتیه‌کان نه‌وه‌یه وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ﴾ (ق: ۳۳). ئەم ئایەتە ئەو خالانە لە خو دەگرت:

کە ئەم مۆفە ئیمانی هیناوه به بوونی خوا و به پەروەردگاریهتی خوا و به دەسلەت و زانستی بێ پایانی خوا به رانبەر به هه موو کاروباری بهنده کانی ئیمان هینان به کتیبه ئاسمانیه کان و پیغه مبه ران و فره مان و قه ده غه کراوه کانی خوا، دانهینان و ئیمان هینان به پاداشت و سزا و زیندوو بوونه وه.

جا ترسان له خوای گه وره به په نهانی که له م ئایه ته دا باسکراوه ئایه ته جی و سوودی نابیت تا کو ئەم خالانە ی باسکرا تیایدا کو نه بیتت وه.

چواره م: په وشتیکی تری به هه شتیە کان ئەوه یه وه ک خوای گه وره ده فره مووی: ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ (ق: ۳۳).

(ابن عباس) له باره ی ته فسیری ئەم ئایه ته دا ده فره مووی: ئەو بهنده یه ده گه پیتت وه له بێ فره مانی خوا و پوو ده کاته به ندایه تی خوا.

په شیمان بوونه وه و گه رانه وه ی پاسته، به رده وامبوون و مانه وه ی دل له سه ر به ندایه تی و خوشه ویستی خوا.

پاشان خوای گه وره - هه ر له سوژه تی (ق) دا - باسی پاداشتی ئەو که سانه ده کات که ئەم کارانه ئەنجام ده ده ن خوای گه وره ده فره مووی: ﴿أَدْخُلُوهَا سَلَامًا﴾ (ق: ۳۴ - ۳۵)، واته: به فره موون بچنه ناو به هه شته وه به ناشتی و ئارامیه وه، ئا ئەوه ئیتیر پۆژی نه مرین و نه بپاوه یه، هه رچیش داوای ده که ن و حه زی ئی ده که ن بۆیان ئاماده یه تیایدا، به لکو زۆر له وه ش زیاترمان له لا هه یه.

پاشان خوای گه وره ده یان ترسیئیت ئەگه ر به رده وام بن له سه ر گونا ه تاوان هه ر وه ک چۆن هۆز و نه ته وه کانی پیش نه وانی له ناو بردوو به سزا له کاتی کا که نه وان له مان زۆر به هیز و ده سه لات تریش بوون، که چی هیز و ده سه لاتیان فریایان نه که وت.

ئایا هیچ شتی که هه بوو پزگاریان بکات له سزای خوای گه وره ؟!

(قتاده) ده‌فهرمووی: دووژمنانی خوا زور گه‌پان به دوی پزگار بووندا، که‌چی بینیان فهرمانی خوا هر ده‌یانگاتی.

(الزجاج) ده‌فهرمووی: زور گه‌پان و سووپان هیچ شتیکیان نه‌دوژی‌وه که پزگاریان بکات له مردن.

له راستیدا نه‌وان ده‌گه‌پان به دوی شتیکی که ده‌ریازیان بکات له مردن، به‌لام چنگیان نه‌ده‌که‌وت.

پاشان خوی گه‌وره، هر له سوره‌تی (ق) دا نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که نه‌وانه‌ی باسکران: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۳۷)، واته: بیرخستنه‌ویه بۆ که‌سیک که دلیکی زیندوی هه‌بیّت، یان به دلیکی ئاماده‌وه گوی بۆ قورئان بگریّت.

پاشان خوی گه‌وره نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی له نیوانیشیاندا هه‌یه به شه‌ش پۆژ دروستی کردوون، هیچ ماندویه‌تیه‌کیش پوی تی نه‌کردوه، نه‌مه‌ش بۆ به‌درۆ خستنه‌وه‌ی جووله‌که‌کانه که دووژمنانی خوان که ده‌لین: خوا دوی دروست کردنی نه‌مانه له پۆژی هه‌وته‌میش هه‌سایه‌وه.

پاشان خوی گه‌وره فهرمان به پیغه‌مبه‌ر ده‌کات که ئارام بگریّت له‌سه‌ر نه‌و بوختانانه‌ی که (جوو) به خوی هه‌لده‌به‌ستن، هر وه‌ک چۆن خوی گه‌وره ئارامی گرتوه له‌سه‌ر نه‌و قسه‌گه‌نده‌له‌ی (جوو) که ده‌لین: خوا هه‌ساوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووی: ((مَا أَحَدٌ أَصْبَرُ عَلَى أَدَى سَمْعِهِ مِنَ اللَّهِ، يَدْعُونَ لَهُ الْوَلَدَ، ثُمَّ يُعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ))^(۱)، واته: هیچ که‌سیک وه‌کو خودا به ئارام نیه، نه‌زیه‌ت له به‌نده‌کانی ده‌بینیّت و ده‌بیستیّت، نه‌وه‌ی بۆ بریار ده‌ده‌ن له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌یان به‌خشیت و پۆزیان ده‌دات.

پاشان خۇاى گەورە فەرمان بە پىغەمبەر ﷺ دەكات، بە وشتەى ئارامى پى دەبەخشىت كە تەسبىحات و سوپاس و ستايش كردنى پەرورەدگارىەتى پىش خۆر ھەلاتن و پىش ئاوابوونى، ۋە لە شەوگارىشدا تەسبىحات و ستايشى خوا بكات، ۋە دواى سوجدەكانىش.

پاشان خۇاى گەورە سورەتى (ق) بە باسكردنى زىندوو كردنەۋە كۆتاي پى دەھىنىت، كە بانگ بىژىك بانگى پۇجەكان دەكاتەۋە بۆ لاشەكانيان تاكو لىپرسىنەۋەيان لەگەلدا بكرىت، ئەۋەش پوون دەكاتەۋە كە ئەم بانگە لە شوىنىكى زۆر نزيكەۋەيە كە ھەموو كەسىك گوىى لى دەبىت، ھەر ۋەك دەفەرمووى: ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ (ق: ۴۲)، واتە: ئەۋ پۇژە دەنگىكى زۆر بەرز و سامناك بە پاستىي دەبىستن، ئەمەش بۆ زىندوو كردنەۋەى خزمەت خوايە.

خۇاى گەورە دەفەرمووى: ﴿يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا﴾ (ق: ۴۴)، واتە: پۇژىك دىت زەۋى لە ئاستى ئەۋان شەق دەبىت.

ھەر ۋەكو چۆن بۆ روۋەك شەق دەبىت، ئەۋھاش زەۋى شەق دەبىت و خەلكى لە گۆرەكانيان دىنە دەرەۋە (سراعا) واتە: بە پەلە ۋە ھەلەداۋان، ۋە دەفەرمووى: ﴿ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ (ق: ۴۴)، واتە: ئا ئەۋە (حشرى) مۇۋفەكانە بۆ لىپرسىنەۋە، ئەمەش لاي ئىمە كارىكى زۆر ئاسانە.

پاشان خۇاى گەورە ئەۋە پوون دەكاتەۋە كە بەئاگايە بەۋەى دوژمنەكانى دەيلىن، ۋا نەبىت لاي خوا شاراۋە بىت، بەلكو سزاشيان دەداتەۋە، خۇاى گەورە باسى زانست و دەسەلاتى خۆى دەكات كە دەتوانىت سزايان بدات.

پاشان خۇاى گەورە بە پىغەمبەر ﷺ پادەگەيەنىت كە ئەۋ پەۋانە نەكراۋە تا بە دەسەلات و بە زۆر ئىسلاميان بە سەردا بسەپىنىت، بەلكو خۇاى گەورە فەرمانى پى دەكات كە بە قورئان يادەۋەرى ئەۋ كەسانە بكات كە لە ھەرەشەكانى خوا دەترسن، چونكە ئەمانە لەم ئامۇزگارىي و بىر خستەنەۋانەدا سوود ۋەردەگىن، بەلام كەسىك كە بپواى بە زىندوو بوونەۋە نەبى و لە سزاي خوا نەترسى و ئومىدى بە پاداشتى خوا نەبىت، ئەۋە بىر خستەنەۋە سوودى پى ناگەيەنىت

شەرحی ھەدیسی: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اَطَّلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرِ))

ئەم ھەرموودەى پێغەمبەر ﷺ کە بە (عمرى دە ھەرموو: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اَطَّلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرِ فَقَالَ: اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ، فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ))^(۱)، واتە: تۆ چۆزانیت! بە لکو خۆای گەورە پووی قسەى کردییته یارانى (بدر) مژدەى دابنى و پێى ھەرمووبن: چى دەکەن بیکەن، من ھەر لە ئیستاوھ لیتان خۆشبوم.

مانای ئەم ھەرموودەى بۆتە گرفت لە لای زۆریک لە خەلکید، چونکە پۆلەتەى ئەم ھەرموودەى، و پێشان دەدات کە سەحابەى بەدر ھەرچى ھەز دەکەن ئەنجامى بدەن بۆیان دروستە و کاریکی ئاساییە، ئەمەش مەحالە و دروست نیه، جا بۆیە کۆمەلێک لە زانایان یەك لەوان: (ابن الجوزي) ھەرموویەتەى: مەبەست لە ووشەى "اعملوا" بۆ (استقبال) نیه واتە: لەمەودوا چى دەکەن بیکەن من لیتان خۆش بووم، بە لکو "اعملوا" بۆ (الماضي) ھە واتە: لەو کارانەى کردووتانە خۆش بووم، بە لگەش لەسەر ئەم بۆچوونە دوو شتە:

یەكەم: ئەگەر "اعملوا" بۆ ئەو کارانە بوايە کە لەمەوبەدوا دەکریت، دەبا وەلامەکەى ئاوا بایە: "فسأغفرلکم" واتە: لەمەوبەدوا لیتان خۆش دەبم.

دووەم: ئاشکرایە کە ئەمە پەيوەستە بە گوناخەو، لە پاستیدا ئەم وەلامە بەم شتێوھە: من بە ھۆى ئەم جەنگەو. کە بەدرە. لە گوناھەکانى پێشوتان خۆش بووم، بەلام ئەم پايە بى ھێزە لە دوو پووەو:

❖ یەكەم: ووشەى "اعملوا" بۆ کارى داھاتوو نەك کارى پابردوو، وە ئەم دێرەش کە دە ھەرمووی: "قد غفرت لکم" لیژەدا "غفرت" بە (فعل ماضي) ھاتوو کە دەکات بە لگە نیه لەسەر ئەوھى کە "اعملوا" وەکو (غفر) بە مانای پابردوو (ماضي) بێت، چونکە "قد غفر" لیژووردن لە مەوبەدوا دەگەیتە نیت.

ۋەكۈنم ئايەتە كە خۇاى گەۋرە دەفەرمۇۋى: ﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ﴾ (النحل: ۱)، واتە: فەرمانى خۇا ھات، كە ھېشتا نەھاتوۋە.

لە شۇيىنىكى تىردا دەفەرمۇۋى: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ (الفجر: ۲۲)، واتە: پەرۋەردىگارت ھات، ئەمە لە قىيامەتە كە ھېشتا نەھاتوۋە

❖ دوۋەم: خۇدى ھەدىسە كە بەرپەرچى ئەم بۇچۇنە دەداتەۋە، چۈنكە ووتنى ھەدىسە كە بە ھۆى چىرۆكەكەى (حاطب) ۋە بوۋە، كە سىخۇرپى لەسەر پېغەمبەر ﷺ كىرەبوۋ، ئەم كارەش دۇاى جەنگى بەدر بوۋەك پېش جەنگى بەدر، بەلى ئەمە ھۆى ووتنى ئەم ھەدىسەيە.

ئەۋەى ئىمە تىتى گەشىتبىن لەم ھەدىسە بەم شىۋەيە، واللە أعلم، خۇاى گەۋرە ئەم لىيۋوردنەى بە كەسانىك فەرمۇۋە كە زانىۋىيەتى ئەۋانە ۋاز لە دىندارى ناھىئەن، بەلگە كاتىك دەمرن بە موسلمانىيەتى ۋ لەسەر ئىسلام دەمرن، كەچى ھىندى ھەلەش دەكەن ۋەكۈ ھەموۋ خەلگى تر، بەلام خۇاى گەۋرە فەرامۇشيان ناكات لەسەرى بەردەۋام بن، بەلگە يارمەتيان دەدات بۇ تەۋبە كىردن ۋ پەشىمان بوۋنەۋە ۋ چاكە كىردن، جا بە ھۆى ئەمانەۋە ئەۋ كارە ھەلەى ئەنجاميانداۋە دەسرىتەۋە ۋ نامىيىت.

جا تايىبەت كىردنى لىيۋوردن بە جەنگاۋەرانى بەدر جگە لە خەلگى تر، لەبەر ئەۋەيە چۈنكە ئەۋان ھۆكارەكانى لىيۋوردن تىادا كۆبۇتەۋە دەرگەى لىيۋوردن كراۋەتەۋە بۇ كەسىك كە بەم كارانە ھەلىسەت كە ئەۋان ئەنجاميان داۋە، ھەر ۋەك چۈن ناگوئجىت بە بەھانەى لىيۋوردن دەست لە بەندايەتى ھەلگىت.

كەۋاتە ئەگەر بىتۋو لىيۋوردن بەبى بەردەۋامى لەسەر بەندايەتى چەنگ بەكەۋتايە، ئەۋە نوپۇز ۋ پۇژۇۋ ۋ ھەج ۋ زەكات ۋ جىھاد پىۋىستى نەدە كىرد، ئەمەش شتىكى مەھالە، ۋە گەۋرەترىن ۋاجىبىش تەۋبە كىردنە دۇاى گوناھ.

كەۋابوۋ گىرىنتى يىدانى لىيۋوردن ۋا ناگەيەنەت كە دەست ھەلگىت لە ھۆكارەكانى لىيۋوردن، ۋىنەى ئەمەش ئەم ھەدىسەيە: ((اذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا فَقَالَ: أَيُّ

رَبِّ، اُذْنِبْتُ ذَنْبًا فَاغْفِرْ لِي، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ اَنْ يَمُوتَ، ثُمَّ اُذْنِبَ ذَنْبًا آخَرَ، فَقَالَ: اَيُّ رَبِّ، اَصْبَتُ ذَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لِي، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ اَنْ يَمُوتَ، ثُمَّ اُذْنِبَ ذَنْبًا آخَرَ، اُذْنِبَ ذَنْبًا، فَقَالَ: رَبِّ، اَصْبَتُ ذَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لِي فَقَالَ اللهُ: عَلِمَ عَبْدِي اَنْ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ، قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي، فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ)) (۱).

واته: کاتیک به نده گوناھیک ده کات - پاشان له گوناھه که په شیمان ده بیته وه - ده لیت: نهی په روه ردگارا گوناھیکم نه جامدا داوات لی ده که م لیم ببوره، خواش لئی ده بووریټ، ماوه یه که ده مینیتته وه به م شیوه نه ونده ی خوا حه ز بکات، پاشان گوناھیکی تر ده کات - دیسان - ده لیت: نهی په روه ردگارا گوناھیکم نه جامدا لیم ببوره، خواش لئی ده بووریټ، ماوه یه که به م شیوه ده مینیتته وه نه ونده ی خوا حه ز بکات، پاشان گوناھیکی تر نه نجام ده دات، ده لیت: نهی په روه ردگارا تووشی گوناھ هاتمه وه لیم ببوره، خوی گه ورهش ده فهرموی: به نده که م ده زانیت په روه ردگاریکی هه یه له گوناھ ده بووریټ و یان سزای ده دات، که واته من له به نده که م بوورد چی ده کات با بیکا.

نه وهش وا ناگه یه نیت که خوی گه وره ریگا به کردنی گوناھ و تاوان بدات، به لکو نه مه وا ده گه یه نیت که خوی گه وره لئی ده بووریټ، چونکه به م شیوه گوناھ ده کات و په شیمان ده بیته وه و تهویه ده کات.

جا خوی گه وره نه و به نده ی تاییه ت کردوه به لیبوردن، چونکه زانیویه تی سورنابیت له سر گوناخ، به لکو هر کاتیک تووشی گوناھیک هات به په له ته وبه ده کات، نه م حوکه ش گشتیه هه موو که سی که ده گریته وه که به م شیوه بیت، به لام نه و به نده لیبوردن بۆ پراره ته وه وه یارانی به در.

به هه مان شیوهش نه و که سانه ی که پیغه مبه ر ﷺ مژده ی به هه شتی پیداون، یان پښانی پاگه یاندوه که خوا لیان خوش بووه، نه وه وا ناگه یه نیت که پښای

پیدا بن گوناھ و تاوان بکن و واز له به ندایه تی وکاره واجبه کان بهینن، به لکو نه م
 هاوه لانه دوا ی نه وه ی مژده ی لیبور دنیان پیدرا، زیاتر له خوا ده ترسان و به ندایه تی
 خویان ده کرد، هر وهك نه و (۱۰) هاوه له ی که مژده ی به هه شتیان پیدرا بوو.

بپوانه: نه وه (ابوبکر) ه که نمونه ی له خوا ترسان و خواناسان بوو، به هه مان
 شیوه نیمامی (عمر)، چونکه نه وانه ده یانزانی لیبور دنی خوا په یوه سته به
 کۆلنه دان و به ندایه تی کردنی خوا تا کو مردن، هیچ کام له و هاوه لانه ی پیغه مبه ر ﷺ
 گومانیان بو نه وه نه ده چوو که پئیان پیدرا وه چی بکن با بیکه ن به ئاره زوی
 خۆیان.

ته فسیری نه م نایه ته: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (الملك: ۱۵)، واته: خوای گه وره زهوی زه لیل و ملکه چ کردوه بۆ نه وهی بگه پښت به هه موو گۆشه و که ناریکیدا، له ورزق و پوزیهش بخون که پیشکه شتانی ده کات، دلنیا شبن که سهره نجام گه پانه وه تان بۆ لای نه وه. خوای گه وره له م نایه ته دا نه وه مان بۆ پوون ده کاته وه که زهوی ملکه چ کردوه بۆ خه لکی تا کو به سهریدا بپوون و خانو به ره ی له سهر دا دروست بکن و بیرى تیا هه لکه نن، له گه ل نه وه شدا پښگه ی به زهوی نه داوه که پښگریټ به رانبه ر نه م کارانه ی، که خه لکی له سهریدا نه نجامی ده دهن .

خوای گه وره نه وه شمان بۆ پوون ده کاته وه که زهوی کردوه به لانک و فهرش و شوینی حه سانه وه، پوونیشی ده کاته وه که زهوی به شیوه یه کی هیلکه یی به دیه پناوه، ناوی لی ده ره پناوه و له وه پگاشی بۆ مالآت لی فه راهم هیئاوه، به کیوه کانیش زهوی دامه زراو و پاگر کردوه، ریگاشی بۆ ساز کردوون، له زه ویدا ده ریا و کانیاویشی بۆ فه راهم هیئاون، خیر و بیږی ژوریشی تیایدا پڙاندوه.

هه ر له خیر و به ره که تی زهوی، نه وه یه که هه موو گیانداران خوراکیان له به روبوومی زهوی ده دریت، له خیر و به ره که تی زهوی نه وه یه که زهوی نارام ده گریټ له هه موو کاریکی قیزه وهن که له سهر پشستی نه نجام ده دریت، که چی به رانبه ر نه مهش چاکترین و به سوودترین به روبوومت پیشکهش ده کات.

له خیر و به ره که تی زهوی نه وه یه که نه و پاشه پۆیه پیسه ی مروڤ له لاشه ی فرپی ده دات زهوی بۆی ده شاریته وه، به رانبه ر نه مهش خواردن و خواردنه وهی بۆ ده رده دات.

به م شیوه یه زهوی ئیش و ئازار و خراپه و پیسیه ی له سهر نه نجام ده دریت، به لام نه و سوود و خیر ده به خشیت.

پوختهی قسان: خوی گه وره زهوی وهك حوشر ملکه چ کردوه بۆمان، بۆ کوئی لیلی ده خورپیت ده پوات، به پاسستی خوی گه وره جوانی ته عبیر کردوه پڭا و بانه کانی به شان ته عبیر کردوه، چونکه وهکو شان ملکه چه بۆ بار، له کاتی کدا ده بینین پیاده له سهر شانی زهویدا پڊه کات که به رزترین شوینی تی، هر بۆیه ش چیا به کان به شان ته فسیر کراوه، هر وهکو چۆن شانی ئاده میزاد به رزترین شوینی تی.

گوتراوه: ئه وهش ئه وه ده رده خات که پڭکردن له سهر ته ختایی زۆر ئاسانتره. کۆمه له یه که له زانایانی تر فه رموویانه: به لکو (مناکب) ته نیشت و لیواره کانه، هر وهك چۆن شانی ئاده میزاد له ته نیشته کانی تی، به لام ئه وهی له و باب ته ده رده که ویت، ئه وه یه مه به ست به (مناکب) به رزاییه، ئه و پوهه ش که گیاندار به سه ریدا ده پوات، ئه وه پوه به رزیه که یه تی، چونکه به رزایی زهوی پوه پاخراوه که یه تی، پۆیشتنیش هر له سهر پوه پاخراوه که یه تی، ته عبیر کردنیشی به شان زۆر جوانه له بهر ئه وهی زانرا که ملکه چه بۆ پۆیشتن به سهر پشتیدا.

پاشان خوی گه وره له م ئایه ته دا فه رمانیان پڭ ده کات له و پزق و پۆزیه بخۆن که له زهوی فه راهه می هیئاوه، چونکه زهوی بۆ ملکه چ کردونه و پڭا و بانیشی بۆ ساز کردون، تاکو له سه ری هاتووچۆ بکه ن، بۆ پشوودان و هه سانه وهش خانووی بۆ په خساندوون، خۆراکیشی بۆ دانیشتوانی بۆ گیانه و ران ئاماده کردوه له سه ری.

پاشان خوی گه وره هر له و ئایه ته دا خه لکی ئاگادار ده کاته وه که ده فه رمووی: ﴿وَالِیُّ الشُّورِ﴾ (الملك: ١٥)، واته: هر چه نده خۆتان به دنیاوه خه ریک بکه ن ئه وه هر ده که پڭنه وه لای من.

لږه دا خوی گه وره ئاگاداریان ده کاته وه که ئه م خۆشی و مال و سامانه له زهویدا به رده وام نامینیت تا سه ر، به لکو ئه و مۆفه وهك پڭبواریک هاتۆته دنیا، جا که واته کاریکی ژیرانه نیه مۆفه ئه م دنیا به بکات به مه نزلگای خۆی و بیکات به شوینیکی جڭیر و شوینی مانه وه، به لکو مۆفمان بۆیه هیئاوه ته دنیا تا تیشوو کۆ

بكاتەو ېۆ قيامەتى، ئەو قيامەتەي كە بەپاستى شوېنى ژيانى نەبراوې ھەتا ھەتايە، ئەم دنيايەش پڭگاي پيا پڭيشتە نەك دانىشتن ومانەو.

ئائەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر، پەرورەدگاريتى و يەكتاپەرستى و دەسەلات و ھېكمەت و بەزەيى خواى گەرە، ئەم ئايەتە مړۆڭ ئاگادار و ھۆشيار دەكاتەو تا پوونەكاتە دنيا و بېكات بە مۆلگەي نەبراو، بەلکو ھانمان دەدات كە پەلە بکەين بۆ گەيشتن بە بە ھەشتى نەبراو.

ئەم ئايەتە ئەم خالانەشى لە خۆ گرتو، يەكتاپەرستى، بېرخستەوې بەخششەکانى خوا، ھاندانى مړۆڭ لەسەر چاکە كردن بۆ بەدەست ھېنانى پەزامەندى خوا، خۆ ئامادەكردن بۆ گەيشتن بە خزمەتى خوا، پوون كردنەوې ئەوې زەوى كاتىكى بەسەرداديت دەپېچرېتەو وەكو ئەوې كە نەبووييت، ئينجا دواى مردنى مړۆڭەكان دووبارە زیندووېان دەكاتەو بۆ لېپرسینەو.

ٲوون كرددنه وهى سورەتى (الفاتحه)

كه كامەرانى وسەر بە رزى مرؤفى لە خۆگرتووه

مرؤف دوو ەيزى ەەيه كه ئەو دوو ەيزە مرؤف لە گياندارى تر جىاى دەكاتەوہ:

○ قوۋە علمىة نظرية: ەيزى زانست و زانىارى، كه بەم ەيزە جىهان بىنى و چاو ٲۆشن دەبىٲ.

○ قوۋە عملية ارادية: ەيزى توانا (ارادة)ە كه بەم ەيزە دەتوانىٲ ەەموو شتىكى چاك يان خراپ ئەنجام بدات.

جا ەيزى زانىارى (العلمية)ە بە ٲىنج خال چنگ دەكهوٲٲ:

يەكهەم: بە ناسىنى ٲەرەردگارى چنگى دەكهوٲٲ.

دووہەم: بە ناسىنى ناو و سيفاتى خوا چنگى دەكهوٲٲ.

سىيەم: بە ناسىنى ئەو ٲىگايەى دەيگەيەنٲتە ئامان چنگى دەكهوٲٲ.

چوارەم: بە ناسىنى ەل و دەروونى خۆى چنگى دەكهوٲٲ.

ٲىنجەم: بە ناسىنى كەم و كۆٲيەكانى خۆى چنگى دەكهوٲٲ.

ئا بەو ٲىنج خالە ەيزى جىهان بىنىنى (العلمية)ەى چنگ دەكهوٲٲ، ەەر كە سىٲك

ئەم خالانى ەەموو تيا كۆٲووبىٲتەوہ ئەوہ كامەرانتريى و زاناترين كەسە.

ەيزى (ارادة)ش مرؤف كاتىك چنگى دەكهوٲٲ، ئەگەر ٲەرەچاوى سنوورەكانى

خوای گەرە بكات و ەەلسىٲ بە ئەنجامدانى بە نىەتىكى ٲاك و بەوشىوہى

فەرمانى ٲى كراوہ، ٲەرەچاو نەكردنى ئەمانەش نەگەيشتىنەى بە مەبەست.

ئەم دوو ەيزەش مرؤف چنگى ناكەوٲٲ ئەگەر بە يارمەتى خوا نەبىٲ، مرؤف

ٲىويسى بە ٲىنمووى خوا ەەيه تاكو ٲىگاي ٲاستى ٲىشانبدان ئەو ٲىگايەى خوا

خۆشەويستانى لەسەر جىگر كردوہ، مرؤف ٲىويسى بە يارمەتى خوا ەەيه، كە

بەردەوامى بكات لەسەر ئەم ٲىگايە تاكو لانەدات لىى، چونكە دەرچوونى لەم ٲىگا

ٲاستەدان يان بە تىكچوون و خراپ بوونى ەيزى زانستىەتى كە نەفام و گومرا

ده بیٲ، ین به تیٲکچوون و خراپ بوونی هیٲزی کارکردنیه تی که کاری وا نه نجامده دات تووشی توورپیی خوا ده بیٲ.

جا مروٲ ئاسووده و کامه ران نابیٲ تاکو ئه م خالانه ی تیا نیٲه جی که باسما ن کرد، سوړه تی (الفاتحه) ش ئه م خالانه ی زور به جوانی و پیکی پیز به ندرکدووه که خوای گه وړه ده فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ ۝۱۲۱﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۲﴾ تِلْکِ یَوٰی الدِّیْنِ ﴿۱﴾ (الفاتحه: ۱-۲-۳)، ئه م ئایه تانه بنچینه ی یه که می له خوگرتووه، که ناسینی په روه ردگار و ناسینی ناو و سیفاته کانی خوایه، بنچینه ی ناوه جوانه کانی خواش، ئه م ناوانه ن وا له م سوړه ته دا باسکراون، که ناوی (الله) و (الرب) و (الرحمن) ه، چونکه ناوی (الله) سیفه تی (الالوهیة) واته: یه کتاپه رستی له خوگرتووه، ناوی (الرب) یش سیفه تی (الربوبیة) واته: په روه ردگاریه تی له خوگرتووه، ناوی (الرحمن) یش سیفه تی (الاحسان) و (الجود) و (البر) واته: چاکه و چاکه کاری له خوگرتووه، ناوه کانی خواش هر ئه و سی مانایه کویان ده کاته وه.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِیْبُ﴾ (الفاتحه: ۴)، ئه م ئایه ته ش ناسینی ئه و پیگایه ی له خوگرتووه که گه یشتنه به په زامه ندی خوای گه وړه، گه یشتن به په زامه ندی خواش به و کارانه ده کریٲ خوا پیی پازیه و پیی خوښه، ئه مه ش به یارمه تی خوا ده بیٲ، تاکو له سر به ندایه تیدا به رده وامی بکات و سهر فرازی بکات.

﴿أَمْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ﴾ (الفاتحه: ۵)، ئه م ئایه ته ش ئه و هی له خوگرتووه، که کامه رانی مروٲ ته نها له وه دایه به رده وام بیٲ له سر پیگای پاستی ئیسلام، هیچ پیگایه کیش نیه بؤ به رده وام بوون له سر ئیسلام، جگه له پیٲموونی په روه ردگار نه بیٲ، هر وه ک چوٲ به نده به یارمه تی خوا سهر فراز ده بیٲ له به ندایه تی، به هه مان شیوه ش به نده به پیٲموونی خوا به رده وام ده بیٲ له سر ئیسلام.

﴿غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ﴾ (الفاتحه: ۶)، ئه م ئایه ته ش ئه و دوو پیگایه مان بؤ پوون ده کاته وه که پیگای سهرگردانیه و مروٲ له پیگای پاستی

ئىسلام لادەدات و سەرگەردان و سەر لىشىۋا دەبىت، جا لادان لە خواناسى و بىروباوەر سەردەكىشىت بۆ گوماپايى و سەرگەردانى، لادانىش لە بەندايەتى و ملکہ چ نەکردن بۆ خوا، سەردەكىشىت بۆ توپە بوون و سزای خوا.

کەوابوو: سەرەتای سوپەتەکە پەحمەتى خوای لە خۆگرتووە، ناوەپاستەکەشى ھىدايەت و پىنموویى لە خۆگرتووە، کۆتايیەکەشى بەخششى و نىعمەتى خوای لە خۆگرتووە.

جا مۆڤ بە ئەندازەى ھىدايەتەکەيەتى بەخششى خوای بەر دەکەوٽ، بەشى لە ھىدايەتى خواش بە ئەندازەى وەرگرتنى رەحمەتەکەيەتى، کەواتە ھەموو بنچىنەکان دەگەرپتەوہ سەر بەخشش و پەحمەتى خوا، بەخشش و پەحمەتى خواش پەيوەستە بە (ربوبیە)تى خوای گەرە، پەرورەدگارىش دەبىت سىفەتى رەحمەت و بەخشىنى ھەبىت، ئەمەش بەلگەيە لەسەر (الالوھىة)ى پاستەقىنەى خوای گەرە، ئەگەر چى کەللە پەقان دان بەمە ناھيټ، موشرىکەکانىش لەم پاستىيە لادەدەن. جا ھەر کاتىک مانای سورەتى (فاتحە)ى زانى و کارى پىکرد و تىکەلى بوو، ئەوہ کامەرەن دەبىت بەوہى بەندايەتيەکەى تامىكى تايبەتى دەبىت، وەك ئەو کەسانەى پەلەيان پى بەرز بووہ لە خەلکى تر.

ناسینی خوا

له پٴگای تیٴوانینی دروست کراوه کانیدا چنگ ده که وٴت
له قورٴاندا خوی په روه ردگار بانگی به نده کانی ده کات و پوونی ده کاته وه که به
دوو پٴگا ده گن به ناسینی خوا:

یه که م: تیٴوانین و ووردبوونه وه له دروست کراوه کانی خوا.

دووه م: تیٴوانین و ووردبوونه وه له قورٴانی پیروٴ.

یه که میان به لگه و نیشانه ی بینراوی خوایه، دووه میشیان به لگه و نیشانه ی
بیستراوی خوایه، به شی یه که م له و ٴایه ته دا دهرده که وٴت که خوی گه وره
ده فه رموی: ﴿لَآ اِیۡ فِیۡ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاٰخِرَیۡ الۡیَومِ اِلَآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ سُبۡحَٰنَہٗ عَمَّا یُشْرَکُّوۡنَ﴾
تَجَرِّیۡ فِیۡ الْبَحْرِ بِمَا یَنۡفَعُ النَّاسَ وَمَا اُنۡزِلَ اِلَیۡکَ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاٰخِیَا بِہِ الْاَرْضَ ۚ بَعۡدَ
مَوۡتِہَا وَبَثَّ فِیۡہَا مِنْ کُلِّ دَآبَّۃٍ وَّتَصَرِّیۡفِ الرِّیۡحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَیۡنَ السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِ لَآ یَکُنَّ لِقَوۡمٍ یَّعۡقِلُوۡنَ ﴿البقرة: ۱۶۴﴾.

واته: به پاستی له دروست کردنی ٴاسمانه کان و زهوی و ٴالوگوٴی شه و پوٴدا،
له و که شتیانه ی که ده گه پٴت به دهریادا و به هوٴیه وه سوود به خه لکی ده گه یهنن،
له و ٴاوه ی که خوا له ٴاسمانه وه ده بیاریٴیت و ٴینجا به هوٴیه وه زهوی پی زیندوو
ده کاته وه دوی ووشک بوون و مردنی، هه روه ها جوٴره ها زینده وهر و گیانه بهر و مار
و میرووی له سر پووکاری زهویدا بلاو کردوٴته وه و گزrandن و هاتووچو پیکردنی باو
شه مال و پاگیر کردنی هه وره کان له نیوان ٴاسمان و زهویدا، ٴا ٴه مانه هه ره هه مووی
به لگه و نیشانه ی به هیٴن بو ٴه وانه ی که عه قل و بیرو هوٴشیان ده خه نه کار و بیر له
ده سه لاتی بی سنووری خوا ده که نه وه.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ الْأَلْوَانِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (ال عمران: ۱۹۰)، واته: به پاستی له دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی ئالووگورکردنی شه و پوژدا، به لگه و نیشانه ی زوره ه ن بۆ که سانی ژیر و هوشمه ند.

ثایه ت له سه ر ئه م بابه ته وه زوره له قورئاندا، به شی دووه م له و ثایه ته دا ده رده که ویت که خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَنَاتُ عَلَى الْبَنَاتِ﴾ (النساء: ۸۲)، واته: ئایا ووردنابنه وه له م قورئانه.

ده فه رمووی: ﴿كَتَبْنَا لَهُ الْكِتَابَ إِتْلُ فِيهِ مِنْكُمْ مُبْرَكٌ لِيَذْكُرُوا عَآلِيَهُمْ وَلِيَتَذَكَّرُوا أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ (ص: ۲۹)، واته: ئه م قورئانه کتیبیکی پیروژه دامانبه زاندووه بۆ تو، بۆ ئه وه ی له وورده کاری ثایه ته کان ووردبنه وه.

به هه مان شیوه ثایه ت زوره له م باره یه وه. کارتیتیکراوه کان به لگه ن له سه ر ئه وه ی کاریان تیاکراوه، کاره کانیش به لگه ن له سه ر سیفه تی کارکاره که، چونکه کارتیتیکراو به لگه یه له سه ر کاری کارکه ر، ئه مه ش مه شخه له بۆ بوون و ده سه لات و ویست و زانستی خوای گه وره، چونکه مه حاله له نه بونه وه په یدا بووبن، یان له بوونه وه ریکه وه به لام بی توانا و زانست و ئیراده بییت.

پاشان هه رچ تاییه ته ندیه ک له م کارتیتیکراوه دا هه بییت ئه وه به لگه یه له سه ر ده سه لات و ویستی خوای گه وره، که واته خه سه له تی چاکسازی و سوپاسکرا و حیکمه ت له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سه ر حیکمه تی خوا.

خه سه له تی خیر و به خشین و چاکه له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سه ر ره حمه تی بی پایانی خوا.

خه سه له تی هیژ و تۆله و سزا له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سه ر تووپه ی خوا. خه سه له تی به خشنده یی و یارمه تی و دۆستایه تی له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سه ر خۆشه ویستی خوا.

خەسلەتى دەست پىكى گەشەكردن وزيادكردن و بەرەوتەواو چوون لەم دروستكراوانەدا، بەلگەيە لەسەر هاتنى پۆزى قىامەت.

پووەك و گياندار، زىندووكردنهو و هەلقولاندنى ئاوەپۆكان، بەلگەن لەسەر زىندووويونەو و مرۆفەكان لە پۆزى قىامەت.

شۆيەنەوارى خەسلەتى بەخشش و رەحمەت لەسەر دروستكراوەكانى بەلگەيە لەسەر پاستى پىغەمبەران.

خەسلەتى بى كەم و كوپى لەم دروستكراوانەيدا، بەلگەيە لەسەر كەمالى و بى كەم و كوپى خۆي گەرە.

دروست كراوەكانى خوا بەلگە و نيشانەى پوون و ئاشكران لەسەر سىفاتهكانى خوا و پاستى ئەو پىغەمبەرانەى كە پەوانى كردوون، جا ئەو دروستكراوانەش بەلگەن لەسەر پاستى قورئان.

خۆي گەرە دەفەرموى: ﴿سَرِيهَمْ ءَايَتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ (فصلت: ۵۳)، واتە: ئىمە بەلگە و نيشانەى سەرسوپهينەريان نيشان دەدەين لە ئاسۆكانى بوونەوهردا لە خودى خۆشياندا، تاكو بۆيان پوون بىتەو و بزائن كە قورئان حەقە.

خۆي گەرە لىرەدا ئەو پوون دەكاتەو كە ئەم بەلگەنەيان نيشاندەدات، تاكو بۆيان پوون بىتەو قورئان پاستە و ژيانەو وى مرۆفى تىايە.

بەللى: ئايەتەكانى قورئان و ئايەتەكانى بوونەوهر هەمووى شاھيدن لەسەر يەكتايى خودا، خۆي گەرەش شاھيدە بە ئايەتەكانى لەسەر پىغەمبەرايەتى محمد ﷺ، هەر وەكو هيندى لە خواناسان فەرمويانە: چۆن داواى بەلگە لەسەر شتىك دەكەم كە بۆ خۆي بەلگەيە لەسەر هەموو شتىك!!

داواى چ بەلگەيەك دەكەى لەسەرى لە كاتىكدا كە بوونى گەرەترين بەلگەيە. هەر بۆيەش پىغەمبەران بەلگەلەكەى خۆيان دەفەرموو: ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ﴾ (ابراهيم: ۱۰)، واتە: ئايا گومان لە خۆي گەرە هەيە؟ لە كاتىكدا خۆي گەرە لە هەموو شتىك ئاشكراترە كە هەموو شتىك بەو دەناسریت.

شهرحی حه دیسی ((اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدُكَ، ابْنُ اَمَّتِكَ))

له "المسند" و "صحیح ابی حاتم" دا حه دیسی (عبدالله) ی کوپی (مسعود) هاتوه که ده فه رموی: پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ده فه رموی: ((مَا اَصَابَ عَبْدًا هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ اَمَّتِكَ، نَاصِیْتِیْ بَیْدَکَ، مَاضٍ فِیْ حُكْمُکَ، عَدْلٌ فِیْ قَضَاؤُکَ، اَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ، سَمِعْتَ بِهِ نَفْسَکَ، اَوْ اَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ، اَوْ عَلَّمْتَهُ اَحَدًا مِنْ خَلْقِکَ، اَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ، اَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِیْعَ قَلْبِیْ، وَتُوْرَ صَدْرِیْ، وَجَلَاءَ حُزْنِیْ، وَدَهَابَ هَمِّیْ وَغَمِّیْ، اِلَّا اَذْهَبَ اللّٰهُ هَمُّهُ وَحُزْنُهُ، وَابْدَلَهُ مَکَانَهُ فَرَجًا. قَالُوا: یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلَا تَتَعَلَّمُهُنَّ؟ قَالَ: بَلٰی، یَنْبَغِیْ لِمَنْ سَمِعَهُنَّ اَنْ یَتَعَلَّمَهُنَّ)) ^(١).

واته: هر بهنده یه ک تووشی ناخوشی و خه فه ت بیّت نه گه ر بلّیت: خوایه من بهنده ی تۆم، کوپی بهنده ی تۆم، کوپی که نیزه ک و کویله ی تۆم، نیوچه وانم به ده ست تویه، حووکم و برپارت به سه رمدا پابردوه، برپاره کانیششت به سه رمدا دادپه روه رانه یه، خودایه داوات لیّده که م و لیّت ده پارپیمه وه به هه موو ناوه جوانه کانت که ناوت پیّ له خۆت ناوه، یان له قورئاندا نارِدۆتته خواره وه، یان فیّری که سیکت کردوه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خۆت حه شارت داوه که قورئان بکه یته به هاری دَلَم، و نووری سنگم و په وینه وه ی دلّ ته نگیم و لابه ری غه م و خه فه تم، هر که سیّک نه و نزایه بکات نه وه خوای گه وره غه م و خه فه ته که ی لاده با و بۆی ده گۆرپیت به خۆشی کاتیّک هاوه لان نه مه یان بیست فه رمویان: نه ی پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام خه لکی فیّری نه م نزایه بکه ین؟! پیغه مبه ریش عَلَيْهِ السَّلَام فه رموی: به لّی، هر که سیّک گوی بیستی بوو، پیویسته خه لکی تری لیّ فیّربکات.

(١) صحیح: رواه أحمد فی مسند (٣٧١٢)، ابن حبان فی صحیحه (٩٧٢)، الحاكم فی المستدرک (١٨٧٧)، بق زانیاری زیاتر بهوانه: السلسلة الصحیحة للشیخ الألبانی (٢٨٢/١).

ئەم ھەدىسە بە نرخە، خواناسى و يەكتاپەرستى و ملکہ چى لە خۆ گرتووە، لەو خالە بە، کە نرخانەى ئەم ھەدىسە لە خۆى گرتووە، ئەو ھەى کە ئەو کەسەى بەم شىو ھە نزاكەى دەردەبەرئى: "إِنِّى عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمِّكَ" واتە: خودايە من بەندەى تۆم، کوپى بەندەى تۆم، کوپى کەنیزەك و كۆيلەى تۆم.

ئا ئەم دەستەواژەى باوکانى و دايكانى تاكو (ادم) و (حواء) لە خۆ دەگرئىت، ئەمەش نیشانەى دەربەرئى زەليلى خۆيەتى، لەبەر دەستى خواى گەرە، بەو ھەى کە باوك و باپىرانى ھەمووى بەندەى ئەون، بەندەش ھىچ شوئىن و مۆلگەى ھەى نى، جگە لە مۆلگەى گەرەكەى نەبئىت، ئەگەر بئىتو گەرەكەى فەرامۆشى بكات، ئەو ھەى پيسوا دەبئىت و كەس دال دەى نادات و كەسئىش بەزەى پئىيا نايەتەو ھەى بئى چارە دەبئىت، جا بۆ ھەى دان دەھئىنئى و دەلئىت: بە ئەندازەى چاو تروكانئىكئىش من بئى تۆ سەرگەردانم، كەس دال دەم نادات، جگە لە گەرەكەم نەبئىت كە من بەندەى ئەوم.

بەئى: ئەمە دانھئىنانە بەو ھەى پەرەردە كراو ھەى فەرمان پئى كراو ھەى، بەلكو بە پئى فەرمانى خوا كار دەكات، ئەك بە ھەو ھەسى خۆى، لە پاستيدا ئەمە ھالى كۆيلە نى، بەلكو ھالى پادشا و ئازادەكانە، بەلام بەندۆكە پەفتارىيان بە پئى بەندايەتە، ئا ئەوانە بەندەن بۆ بەندايەتى خوا پالدارو ھەى لای خواى گەرە، خواى گەرە دەفەر مووى: ﴿إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ (الحجر: ٤٢)، واتە: - خواى گەرە بە شەيتان دەفەر موئى - بئىگومان بەندە پاستەقینەكانى من تۆ ھىچ دەسەلاتت بەسەرياندا نى.

دەفەر مووى: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ (الفرقان: ٦٣)، واتە: بەندەكانى خوداى مېھرەبان ئەوانەن لەسەر زەويدا بەھئىمنى و لەسەر خۆى دەروئن.

جگە لەمانەش بەندەى (الربوبية) و دەسەلاتى خوان، پالدانئىشيان بۆ لای خوا وەكو پالدانى ھەموو خانوو ھەى كە بۆ لای خواو ھەى، پالدانى ئەمانەش بۆ لای وەكو پالدانى (البیت الحرام) ھەى بۆ لای خوا، وەكو پالدانى حوشترەكە و بەھەشتە بۆ لای،

پالڊانى پيٽه مېره بو لاي كه ده فرموي: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ (البقرة: ۲۳)، واته: ٲه گهر ئيٲوه گومان تان ھه يه له و قورئانه ي دامانبه زاندوٲه سر به نڊه كه مان.

ھه روه ها ده فرموي: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ﴾ (الاسراء: ۱)، واته: پاكي و بيگهردي بو ٲه و خوايه ي شه و ٲوي به به نڊه كه ي كرد.

له ٲايه تيكي تر ده فرموي: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ (الجن: ۱۹)، واته: كاتيڪ به نڊه ي ئيمه ھه لساوه و ڊاواي كرد.

ماناي (العبودية) بەندايەتى

كە مۇۋدەلەيت: "إِنِّي عَبْدُكَ" دەيىت ئەم خالانى لى بىتە جى: ملكە چى و زەللىلى و گەپانەو و گوى پايەلى كىردنى گەورەكەى بىت كە خىو گەورەى، خۇپاراستن لەو شتەنى قەدەغەى كىردو، پەنا تەنھا بۇ خوا ببات، داواى يارمەتى تەنھا لەو بكات، تەو كولى تەنھا لەسەر ئەو بىت، پەنا تەنھا بەو بگىت، خۇشەويستى و ترس و ئومىدى بە كەسى تر نەبىت جگە لەو، ەروەها ماناي وايە كە من لە ەموو پىويەكەو بەندەى پاستەقىنەى تۆم، بە گچكەى وگەورەى و مردن و ژيان و گوى پايەلى و تاوانبارى و لە خۇشى و ناخۇشى بەپۇخ و دل و زمان و ئەندامەكان ەر بەندەى تۆم.

ئەم پستەى (أني عبدك) ئەو مانايەشى تىايە: مال و گىانى من گشتى مولكى تۆيە، چونكە كۆيلە ەر شتىكى ەبىت ئەو ەى خۇى نيە، بەلكو ەى گەورەكەىتى.

ئەو مانايەشى لە خۇگرتوۋە: خۇايە ئەو ەموو بەخشش و نىعمەتەى كە من تىايدام ەمووى بەخشش و نىعمەتى تۆيە لەسەر منى بەندە.

ئەو مانايەشى لە خۇگرتوۋە: من بەبى فەرمانى تۆ ەلسوكەوت ناكەم لە گىان و مالم، ەروەك چۆن كۆيلە ەيچ كاريك ئەنجام نادات بەبى مۆلەتى گەورەكەى، - بە ەمان شىۋەش - من تواناي ەيچ نيە بۇ خۆم نە گىپانەو ەى زەرەر، نە ەينانى سوود، نە بەردەوام بوونى ژيان نە مردن نە زىندووبوونەو !! جا ئەگەر ئەمانەى ەموو تىا ەتەجى ئائەو بەندەى پاستەقىنەى.

پاشان كە دەلەيت: ((نَاصِيَتِي بِدِكَ)) واتە: تۆ خاۋەنى منى چۆنت بويت وا پەفتارم پى دەكەيت، من خودى خۆم ەيچ لە دەست نايەت، چۆن خۇى ەيچى لە دەست ديت، كە خۇى لە ژىر دەستى پەروەردگار و گەورەكەيدا بىت، نىو چەوانى

بەدەستى ئەو بىت، دالى لە ژيىر پەنجەكانى ئەودا بىت؟! مردن و ژيان و خوښى و ناخوښى و چاكي و خراپى ھەمووى لە دەستى خوداي گەورە دابىت، بەندە ھىچ لە مانەى لە دەست نىيە، كەوابوو لە كۆيلەش بىھيژترە كە لە ژيىر دەستى گەورە كەيدايە، چونكە ئەو نىوچەوانى بە دەستى پاشايەكى بەھيژە، چۆنى بویت وا رەفتارى پى دەكات.

جا ھەر كاتىك مەژۆ ئەو ھىنايە پيش چاوى خۆى كە نىوچەوانى ئەو و ھەموو خەلكى تريس تەنھا بەدەستى خوايە چۆنى بویت وا پەفتاريان پى دەكات، ئەوا دالىا دەبىت و لە كەس ناترسىت، تەكاش لە كەس ناكات، بۆ كە سيش داناھىنىت، چونكە دەزانىت ھەمويان يەك بە پێو بەرو يەك ھەلسوو پێنەريان ھەيە، ھەر كەسى ئەمە بىنىتە پيش چاوى خۆى ئەوا ملكەچى خوا دەبىت، بەھەمان شىوہش ئەگەر خەلكى ئەمەيان لەبەر چاوبىت ئەوا ھەرگىز ملكەچى ناكەن بۆكەس، ئەو كات دەبىتە كەسىكى خواناس و ملكەچ و پشت دەبەستىت تەنھا لەسەر خوا.

ھەر بۆيە (ھود) بە گەلەكەى دەفەرموو: ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: من پشتم بە خدا بەستوو و پشتيوانيم ھەر بەو، كە پەرورەدگارى من و پەرورەدگارى ئىوہشە، ھىچ گيانلەبەرێك نىيە كە جلەوى بەدەست خوداي گەورەو نەبىت، بىگومان پەرورەدگارم لەسەر بەرنامە و پىيازىكى راست و دروستە.
كە دەلىت: ((ماضٍ فِي حُكْمِكُمْ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكُمْ)) ئەم پستەيە دوو مانای لە خو گرتووە.

يەكەم: بپنەو ھى بريارى خودايە بەرانبەر بەندەى خۆى.

دووەم: لە خوگرتنى سوپاس كردن و دادپەرورەى خوا، ھەر خواش خواوہنى مولك و سوپاسە، ئا ئەمە مانای ووتەكەى پىغەمبەر (ھود)ە كە دەيفەرموو: ﴿مَا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: ھىچ گيانلەبەرێك نىيە كە جلەوى بەدەست خوداي گەورەو نەبىت.

پاشان دەفەرموى: ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: لە گەل

ئەوێش پادشاو بە دەسەلات و هەلسووژێنەری بەندەکانیەتی، لەسەر پێگایەکی پاستەو دادپەرورەرانەییە.

بەلێ: خۆای گەرە دادپەرورە بەرانبەرێان لە فرمایشتەکانی و کارەکانی و بریارەکانی و قەدەری و فرمانەکان و قەدەغەکراوەکانی و پاداشت و سزایی، هەوڵەکانی هەر هەمووی پاستە، بریارەکانی هەر هەمووی دادپەرورەرانەییە، ئەو کارانەی فرمانی داوە بە کردنی هەمووی سوود بەخشە، ئەو کارانەی قەدەغەیی کردووە هەمووی بێ سوودە، پاداشت دانەوێکی سێک، کە شیاوی پاداشتە لە فەزڵ و گەرەیی خۆییەتی، سزادانی کە سێکیش کە شیاوی سزاییە لە حیکمەتی خۆییەتی.

جا پێغەمبەر ﷺ لەم حەدیسەدا (الحکم) و (القضاء) ی لێک جیا کردۆتەو، ووشەی رابردوو (ماضی) ی بۆ (القضاء) بە کارهێناوە، داپەروریشی (العدل) ی بۆ (القضاء) بە کارهێناوە، چونکە بریار و حوکمی خۆدای گەرە بریاری (الديني الشرعي) لەخۆ دەگرێت، بریاری (الكوني القدري)یش لەخۆ دەگرێت، هەردوو جۆرەکەش بەسەر بەندە سەپێنراوە و بەندە لەژێری دایە، جا حەز بکات یان حەز نەکات، ئەو بریاری بەسەر دراوە، بەلکو بریاری (الكوني) بە سەریدایە هەرگیز ناتوانیت لێی لادات، بەلام بریاری (الشرعي) بەسەریدا دەتوانیت لێی لادات.

کەواتە (القضاء) برینەوێ شتە، ئەمەش دواى بریار لە بارەى ئەو شتەوێ دێت، کە دەفرموی: ((عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) واتە: ئەو بریارەى داوتە بەسەر بەندەکەت دادپەرورەرانەییە بۆ بەندەکەت.

بەلام بریار دان بە ویستی خۆدای گەرەییە، حەز بکات جێ بەجێی دەکات، حەزیش نەکات جێ بەجێی ناکات، ئەگەر بێت و بریارەکە پەيوەست بێت بە ئایینەو، ئەو بریارەتەو بەسەر بەندەدا، بەلام ئەگەر بێتو بریارەکە پەيوەست بێت بە بونەو، ئەو ئەگەر خۆدای گەرە بپێتەو ئەو جێ بەجێی دەکات، ئەگەر نەشپێتەو لێی لادەبا، خۆدای گەرە چ بریارێکی بویت دەیدات، بەلام جگە لە خۆای گەرە هەر کە سێکی تر بریار بدات توانای ئەوێ نیە بریارەکی

بەجى بگەيەنەت، خۇداي گەورە بىر يار دەدات و جى بەجىشى دەكات.

كە دەفەرموۋى: ((عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) ئەو ھەموو ئەو كارانە دەگرىتەو ھە كە خۇدا بىر يارى داو ھەسەر بەندە، لە ساغى و نەخۇشى، لە دەولەمەندى و فەقىرى، خۇشى و ناخۇشى، ژيان و مردن، سزادان و سزا نەدان ... ھتە.

خۇاى گەورە دەفەرموۋى: ﴿وَمَا أَصْبَبَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ (الشورى: ۳۰)، واتە: ھەر بەلاو نەھامەتيەكتان بەسەر داھاتىت، ئەو ھە نەجامى ئەو كارو كەردەوانەيە كە بەئارەزوۋى خۇتان نەنجامتان داو ھە.

دەفەرموۋى: ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِثْمَانَ كَفُورٌ﴾ (الشورى: ۴۸)، واتە: ئەگەر بەلا و ناخۇشيان تەووش بىت، ئەو ھە ھۆى كارو كەردەو ھە گرەسەكانىيەنەو ھە، بەپاستى مەۋف سەلەيە !!

خۇداي گەورە ھەر بىر يارىكى دابىت بەسەر بەندەكانىدا، ئەو ھە زۆر دادپەرۋەرەنە بۈو، ئەگەر پەرسىيەر كرا و گوترا: كەسەك تەوانىك ئەكات - يان پىاويك دەكوژىتەو ھە (قضاء و قدر)ى خۇدايە ! باشە ئەگەر ئەو ھە (قضاء و قدر)ى خۇدايە ! بۆ دەبىت خۇا سزاي بدات، كەوابىت ئەو ھە دادپەرۋەرى چى تىايە ؟ ! لە ھە لامىدا گوتراو ھە: ئەمە پەرسىيەر كى گەنگە، سەتەم (الظلم) لەلاى (أهل السنة) ھە دانانى شەيكە لە شوپىنەك كە ئەم شوپىنە شىاۋى ئەو شەتە نەبىت، ھەكو سزادانى بەندەيەكى كوپرايەل كە ھىچ گونامى نەبىت، ئەمەش دۈورە لە خۇاى دادپەرۋەر، خۇاى گەورە لە زۆر شوپىنى قورئاندا خۇى بەدۈور گەرتۈو ھەم كارانە، ئەگەر بىيەت كەسەكەش گومرا بكات، ئەو ھە لە دادپەرۋەرى خۇيەتى، چۈنكە كەسەك گومرا دەكات كە شىاۋ بىت پىي، چۈن سەتەم دەكات لە كاتىكدا يەك لە ناو ھە جانەكانى دادپەرۋەرە ! خۇاى گەورە ھەموو كار و فەرمانەكانى دادپەرۋەرەنەيە و بەجىيە، لە دادپەرۋەرى خۇداي گەورە ئەو ھە كە پىگەي پاستى بۆ خەلگى پۇش كەردۈتەو ھە، پىغەمبەرانى بۆ ناردۈون، قورئانى بۆ ناردۈون، خراپەي بۆ روون كەردۈتەو ھە، پىگەي گەيشەن بەھىدايەتى بۇئاسان كەردۈون، بە ھۆى بىستەن و بىنىن و

ژییرییه وه، ئا ئه مانه هه ره مووی له دادپه روهری خودای گه وره وه یه، ئه و که سه سهر فراز ده کات، که حه ز له سهر فرازی ده کاو شیاوی سهر فرازیه، ئه مه ش له فه زل و به خششی خوای گه وره وه یه، ئه م که سه ش گومرا ده کات که خۆی حه زی له گومراییه و شیاوی سهر فرازی نیه، به خشش و فه زلی خۆشی پی نابه خشیت، ئه مه ش له دادپه روهری خۆیه تی.

گومرایی و سه رگه ردانی مروؤه دوو جوهره:

یه که م: خوای گه وره بۆیه ئه و به نده ی گومرا کردووه، وه کو سزادانیک چونکه پشستی له دینی خوا کردوه و پووی کردۆته دوژمنانی خوا و گوپرایه لی ئه وان ده کات، یاد و ستایشی خوای فه رامۆش کردووه و بیری چووه، که وابوو ئه م مروؤه شیاوه که خوا گومرا و سه رگه ردانی بکات.

دووهم: خوای گه وره نایه ویت هه ره له سه ره تاوه ئه و مروؤه سه ر که شه گومرا بکات، به لام که به دیکرد ئه م مروؤه پیز له به خششی هیدایه ت ناگری و شیاوی سهر فرازی نیه، خۆشی به به خته وه ری هیدایه ت نایه ت و سوپاس و ستایشی خوا ناکات له سه ری، بۆیه ش خوا هیدایه تی نادات و سه رگه ردانی ده کات، چونکه شیاوی نیه، هه ره وه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (الانعام: ۵۳)، واته: ئیمه هیندیکیان به هیندیکیان تا قی ده که یه وه تا کو بی باوه ران بلین: ئایا ئه وانه خوا پیزی لیان له ناوماندا؟! - ئه ی ئیمه شیاوی پیز نین - ئایا خوا نازانیت کئ سوپاس گوزاره.

له نایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ (الانفال: ۲۳)، واته: ئه گه ره خوا خیری تیا به دی بکردنایه، ئه وه وای لیده کردن که حه ق و راستی ببیستن.

که واته نه گهر خوای گهره که سیکی گومراکرد، نه وه له دادپه روه ری خویتی -
چونکه نه و مرقفه شیای هیدایه ت نیه و شیای گومراییه - هه روه کو چۆن وای
کردوه مار و دوو پشک و سه گی هار ژه هراوی و کوژینه رین، به هه مان شیوه ش که
نه مه ش هه ر له دادپه روه ری خویتی.
به دریژی باسی نه م بابه ته م کردوه له و کتیبه گه وریه ی که باسی ((القضاء و
القدر)) ده کات^(١).

(١) مه به ستی کتیبی (شفاء العلیل فی مسائل القضاء والقدر والحکمة والتعلیل).

(التوسل) پارانه وه به ناو و سیفاته کانی خودا

که ده فهرمووی: ((أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ...)) تا کوتایی، نه مه (توسل) ه به هه موو ناوه جوانه کانی خوا، نه و ناوانه ی به نده پیی گه یشتووه و ده یزانیّت، نه و ناوانه ش که پیی نه گه یشتووه و نایزانیّت..

نم (التَّوَسَّلُ) ه به ناوه جوانه کانی خوا زور لای خوی گه وره خوشه ویسته، چونکه پارانه وه یه به کار و سیفاته کانی، که مانای ناوه جوانه کانی تیا به.

قورئان پووناکی و به هاری دلائن

پیغه مبه ﷺ که ده فهرمووی: ((أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيبَ قَلْبِي وَتُورَ صَدْرِي)) (ربیع) واته: نه و بارانه ی که زوی ده ژینیته وه. جا پیغه مبه ﷺ قورئانی شوبه اندووه به م بارانه، چونکه نم قورئانه ژیانی دلی پیوه به نده.

پیغه مبه ﷺ له م ده دیسه دا ناو که ژیانی پیی چه نگ ده که ویّت، نوریش که پووناکی ژیانی پیی چه نگ ده که ویّت پیکه وه ی کز کردوته وه، هر وه ک خوی گه وره ش پیکه وه ی کز کردوته وه که ده فهرمووی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ﴾ (الرعد: ۱۷)، واته: خوی گه وره له ناسمانه وه بارانی باراندوه، به نه ندازه ی نه و دۆل و شیوه، جا به هوی نم بارانه وه پر دهن - ئینجا لافاو دروست ده بیّت - نه و لافاوه ش که ف و کولی به رزی هه لگرتوه، له سهر پووی نه و کانزایانه ش که ناگری تیبه رده دهن و ده یتویننه وه به ناگر بۆ دروست کردنی خشل یان بۆ پیویستی تر که ف و کول دروست ده بیّت، وه کو که فی سهر ناوه که.

هه روه ها فهرمووی: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ (البقره: ۱۷)، واته: نمونه ی نه وانه وه کو که سیک وایه، که ناگریک دابگریسنیّت، که چی کاتیک ناگره که هه لگیرسا و ده وره ی خوی روشن

کرده وه، خوا پووناکیه که یان لی بکوژینیتته وه.

له ثایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۳۵)، واته: خوای گه وره نور و پووناکی ناسمانه کان و زهویه، نمونه ی نوره که شی وه ک تاقیک وایه که چرایه کی تیدابیت، چرایه که ش له ناو شووشه یه ک دابیت، شووشه که ش وه ک هه ساریه کی پرشنگذار و ابیت، که داگیرساوه له پۆنی به فه پی زهیتون، نه پووی له پۆژه لاته نه پووی له پۆژئاوایه، پۆنه که شی خه ریکه خو ی داگیرسیت و پووناکی بداته وه، نه گه رچی ناگیرش نه یگاتی، نه م قورئانه نوری وه حیه له سه ر نوری فیتره ت، خوای گه وره ش رینمایی نه و که سانه ده کات که ده یه ویت و شایسته ن بۆ نوره که ی، خوای گه وره نمونه دینیتته وه بۆ خه لکی - تاکو تیبگن - خوای گه وره زانایا به هه موو شتیک.

پاشان ده فه رمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَرٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ (النور: ۴۳) واته: ثایا نابینیت که خوا شنه ی هه وره کان به ناسماندا ده بات به پۆیه؟! دوایی په یوه ستیان ده کات به یه که وه، ئینجا که له که یان ده کات له سه ر یه ک که ده بینیت له تو ی نه و هه ورانه وه که وه کو کتو وان باران و ته زره ده بارینیت، جا خوا خیر و به ره که ت ده به خشیت به هه رکه سیک که بیه ویت، هه رکه سیش که خوا بیه ویت لی ی دور ده خاته وه، خه ریکه برووسکه که ی بینایی چاوان به ریت.

فه رمووده که ی پابردو نه م دو عایه ی له خۆ گرتووه که دلی زیندوو بکاته وه به به هاری قورئان و دلی پی پۆشن بکاته وه.

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ﴾ (الانعام: ١٢٢)، واتە: ئایا ئەو کەسە ی کە مردوو بوو، چونکە بێ باوەر بوو، ئینجا بە ھۆی ئیمانەو، زیندوو مان کردووە، نور و رووناکی مان بۆ ساز کرد لە ژیا نیدا کە قورئانە لە ناو خەلکیدا پێدەروات ھەلسوکەوتی پێ دەکات، وەکو ئەو کەسە وایە کە لە ناو تاریکایەکاندا گیرى خواردووە لێی دەرنەچیت؟!

چونکە سینگی مەوفا فراوانترە لە دلی کە دل لە ناو سینگ دایە، بۆیە ئەو پووناکیە ی ناو سینگی مەوفا کە دلشی پوناک دەکاتەو، لەبەر ئەو پوناکیە ی لە سنگی دایە دلش پوناک دەکاتەو، لە ھەمان کاتیشدا دەبینین زیندوو بوونی ئەندامەکانیش پەيوەستە بە ئیدانی دلەو، کە وابوو دل ژیا ن بە ھەموو جەستە ی دەبەخشی.

ھەر بۆیە ش دەبینین پێغەمبەر ﷺ داوای ژیا نی دل دەکات، بە ھۆی ئیمان و قورئانەو کە وەك باران وایە بۆ ژیا ن.

چونکە (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) دل دەمرئەن و پووناکی ناھێلن لە ناو دلدا، دەبینین پێغەمبەر ﷺ داوای کردووە بە قورئان تیماری بکات و ئەم دەردانە لابەرێت، لەبەر ئەو ی قورئان باشترین دەرمانە بۆ ئەم دەردانە، بە لام تیمارکردن و لابردنی (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) بە قورئان نەبێت ھەرگیز لاناچیت، چونکە ئەگەر بێت بە ھۆکاری تر بپەویت ئەو دەردانە ی لێ دوور بکەوێتەو، وەکو ئەو ی بپەویت (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) کە ی بە پلەوپایە و خێزان و مندا ل و مەتاعی دنیا نەبھیلت، ئەو ی بگومان بە کاتی ئەو دەردانە ی لێ لا دەچیت، بە لام بە نەمانی مەتاعەکانی دنیا غەم و نیکە رانیە کە ی بۆ دیتەو.

جیوازی مانای (الْحَزَن) و (الْهَم) و (الْغَم):

نهم سیانه په یوه سته بهو کاره ناخوشانه ی که دل پیی ناخوشه.. (الْحَزَن): بهو پووداوو شته ناخوشانه ده گوتری که پویاندایت، نهوه پیی ده گوتری: (الْحَزَن)، (الْهَم): بهو پوودا و شته ناخوشانه ده گوتری که خه یالات بن و هیشتا پویاننه دایت، نهوه پیی ده گوتری: (الْهَم)، (الْغَم): بهو پووداوو شته ناخوشانه ده گوتری که ناماده بن و نیستا روویده، نهوه پیی ده گوتری: (الْغَم).

دل مه نزلگای خواناسی و خوشه ویستی

فراوانترین و به شکوترین و به پزترین و به رزترین و پرشنگدارترین و پاکترین دروست کراوی خودا، عرشى خوی گه وره یه، هر بویه ش گونجاوه بۆ باره گای خوی گه وره، به هه مان شیوه ش هر شتی که له عرشه وه نزیکه، نهوه زور پاک و به پز و پرشنگدارتره له و شتانه ی که له عرشه وه دوورن.

بویه به هه شتی (الفردوس) خوشترین و به رزترین و به شکوترین و پرشنگدارترین به هه شته کانه، چونکه له عرشه وه نزیکه که سه قفی (الفردوس) عرشى خودای گه وره یه.

هر شتی کیش دوریت له عرشه وه، نهوه زور تاریک و ته نگه، بویه (اسفل السافلین) له دوزه خ خراپترین و ته نگترین شوینه.

به لى: خوی گه وره دلى مروفی کردوه به مولگه بۆ خوشه ویستی و ناسین و کارکردن بۆ خوی، ناسینی و خوشه ویستی خوا نمونه ی به رزیه له دلى مروفی بپوادار خوی گه وره ده فرمو ی: ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (النحل: ۶۰)، واته: نه وانه ی که بپویان به قیامت نیه، نمونه ی کاری خراپه ن، خوی گه وره ش نمونه ی به رزیه و خاوه نی هه موو

سیفاتیکی به رزو بلند و پیروزه، خوی گه وره (الْعَزِيزُ) و (الْحَكِيمُ) ه.

هروه ها ده فره مووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ
وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ٢٧)، واته: هر
خوی گه وره به دیهینراوه کانی به دی دهینیت، پاشان دیسان دروستیان ده کاته وه،
نه و کارهش بو خوا زور ناسانه، نمونهی به رز و بلندی هر شایستهی خوی به له
ناسمانه کان و زه ویدا، خوی گه وره (العزیز) و (الحکیم) ه.

هروه ها ده فره مووی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوری: ١١)، واته: هیچ
شتیک له خوی گه وره ناچیت.

نه مه نمونهی دلی بروداره که وهک عرشیک بۆته مؤلگهی خواناسی و
خۆشه ویستی، لیږه دا بۆمان پوون ده بیته وه دل له نه سلدا پاکترین شوینه، چونکه
نه گه ر دل له هه موو شتیک پاکتر و بیگه ردترو وشیاوتر نه بویه، نه وه هه رگیز
ناسینی و خۆشه ویستی خوی جی نه ده بووه.

به لام نه گه ر دلی مړوږ په یوه ست بوو به دنیاوه نه وه نه و دل ته نگ ده بیته و
تاریک ده بی و هه رگیز کامه ران و سه رفراز نابیت.

دل دوو جوړه:

* دلکیان عرش خوی گه وره په که دلکی زیندووه و پرپ له نور کامه رانی و
خۆشی و ناسوودهیی و شتی چاکه.

* دلکیشیان عرش شهیتانه که دلکی مردووه و ته نگ و تاریک و غه مگین و
خهفه تبار و بی تاقه ته، که به رده وام غه مباره به رانه ر نه و کارانهی له دهستی
چووه، به رده وام بیرده کاته وه له و کارانهی که دیت، به رده وام دلته نگه له و ژیا نهی
که تیایدا به، پیغه مبه ﷺ ده فره مووی: ((إِذَا دَخَلَ النُّورُ الْقَلْبَ، انْفَسَحَ وَانْشَرَحَ، قَالُوا:
فَمَا عَلَامَةُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْإِنَابَةُ إِلَى الدَّارِ الْخُلُودِ، وَالتَّجَافِي عَنِ الدَّارِ الْغُرُورِ،

وَالْإِسْتِعْدَادِ لِلْمَوْتِ قَبْلَ نُزُولِهِ))^(١).

واته: هرکاتیک نووری ئیمان چوه ناو دلیک، نه وکات نه و دلّه کامه ران و ناسووده ده بیّت، - هاوه لانیس - گووتیان نهی پیغه مبه ری خودا نیشانه ی نه و نوورو ئیمانه چیه که ده چیتّه ناو دل؟ پیغه مبه ر عليه السلام فه رمووی: نیشانه که ی نه و به یه مرؤف پوبکاته مالی هه تا هه تای و کارکردنه بوی که به هه شته، پشت هه لکردنه له دنیاو خهریک نه بوونه پییه وه، خو ناماده کردنه بو مردن پیش نه و به ی بیگاتی. نه و نووره ی ده چیتّه دلّه وه، نووری خواناسی و ئیمانه، جا بویه دلّه که به م نووره کامه ران و ناسووده ده بیّت، به لام نه گه ر نووری خواناسی و ئیمان نه بیّت دلّ پۆشن نه کاته وه، نه و به نه و دلّه هه ر تاریک و ته نگه.

(١) ضعیف: پروانه: (الوابل المصیب) ی (ابن القیم) (ل: ١٢٢).

وورد به‌وه له قورئان

هه‌ناسه‌ی شادی و ئارامی ده‌چێژی

موسڵمانی ئازیز: وورد به‌وه له قورئانی پیرۆز و تێی بفره، ئه‌وکات هه‌ست ده‌که‌ی و ده‌بینی پادشایه‌ک هه‌یه که هه‌موو شتی‌ک له ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌و دایه، هه‌ر ئه‌و خاوه‌نی هه‌موو شتی‌که، هه‌موو کارێکی ستایش کراو له‌وه‌وه‌یه، جله‌وی هه‌موو شتی‌ک به‌ده‌ست ئه‌و دایه، گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆلای ئه‌وه، جێگیره له‌سه‌ر کورسی ده‌سه‌لاتیدا، هه‌چ شتی‌ک له‌ژێر ده‌سه‌لات و نیشتمانی ئه‌و داشاراوه‌نیه، به‌لکو زانا و به‌ئاگایه به‌چرپه‌ی ناو دلی مرۆفه‌کان به‌ئاگا و دانایه به‌هه‌موو کارێکی په‌نه‌ان و ئاشکرایان، به‌ته‌نها نیشتمانه‌که‌ی ده‌بات به‌رێوه، ئه‌م پادشا به‌ده‌سه‌لاته که خوای گه‌وره‌یه، ده‌بیسێ و ده‌بینی، ده‌به‌خشی و ده‌گریته‌وه، مرۆف له‌سه‌ر چاکه پاداشت ده‌کات و له‌سه‌ر خراپه‌ش سزاده‌دات، که‌سی‌ک که شیایوی پێز بێت به‌پێزی ده‌کات له لای خه‌لک، که‌سی‌کیش که شیایوی پێز نه‌بێت بێ پێزی ده‌کات، به‌دییه‌نه‌ره و رۆزی ده‌ریشه، ده‌مرینێ و ده‌ژینیت، ته‌قدیر ده‌کا و قه‌زاش ده‌کات به‌رێوه‌به‌ریشه.

هه‌موو کارێک له‌خزمه‌ت ئه‌وه‌وه نازل ده‌بێت، هه‌موو کارێکی‌ش به‌رز ده‌بێته‌وه بۆ خزمه‌ت جه‌نابی، هه‌ر گه‌ردیله‌یه‌ک که ده‌جولێت به‌فه‌رمانی ئه‌وه، هه‌ر گه‌لا داریک که هه‌لده‌وه‌ریت خوای گه‌وره زاناو به‌ئاگایه لی ی.

موسڵمانی به‌پێز: وورد به‌وه له قورئانی پیرۆز به‌پوانه که چۆن خوای گه‌وره ستایش و سوپاس و پێزداری خۆی ده‌کات، به‌پوانه چۆن به‌نده‌کانی ئامۆژگاری ده‌کات بۆ ئه‌و کارانه‌ی سه‌رفرازی و کامه‌رانی ئه‌وانی تیا، هه‌نیان ده‌دات ئه‌نجامی به‌ده‌ن، ئاگاداریشیان ده‌کاته‌وه له‌و کارانه که سه‌رگه‌ردانی ئه‌وانی تیا دایه، خۆی به‌به‌نده‌کانی ده‌ناسینیت به‌ناو و سیفات هه‌کانی، به‌خشش و نیعمه‌ته‌کانی خۆی بیری به‌نده‌کانی دینیت هه‌ تاکو خۆشیان بویت، فه‌رمانی واجباتیان پێده‌کات، ئاگاداریان

ده‌کاته‌وه له سزای خۆى، بۆيان پوون ده‌کاته‌وه نه‌گه‌ر گوٲراپه‌لى بکه‌ن نه‌وه به‌هه‌شتى بۆ ئاماده‌کردوون، به‌لام نه‌گه‌ر بى‌ فه‌رمانى بکه‌ن نه‌وه دۆزه‌خى بۆ ئاماده‌کردوون، چاره‌نووسى پياو چاکان و پياو خراپانىشى بۆ پوون کردوونه‌ته‌وه که هه‌رلايه‌کيان چاره‌نووسى خۆى هه‌يه، ستايشى کارو کرده‌وه چاکه‌کانى دۆسته‌کانى کردووه، سه‌رزه‌نشتى کارو کرده‌وه خراپه‌کانى دۆژمه‌نه‌کانى کردووه.

نمونه دىنٲٲه‌وه بۆ به‌نده‌کانى تاکو به ئاسانى تٲٲگه‌ن، به‌لگه و نيشانه‌ى جۆراو جۆريشيان بۆ دىنٲٲه‌وه، به جوانترين شٲوه‌ش وه‌لامى گومانى دۆژمه‌نه‌کانى ده‌داته‌وه، پاستگو به پاست داده‌نٲٲ، درۆزنٲش به درۆ داده‌نٲٲ، فه‌رموده‌کانى هه‌ر هه‌مووى پاسته، هه‌ر پاستٲش ده‌فه‌رمووى، رٲٲٲشانده‌رى پٲگای پاسته، به‌نده‌کانى بانگ ده‌کات تاکو کارى چاکه نه‌نجام بده‌ن به‌لکو پاداشتيان به به‌هه‌شت بداته‌وه، باسى خۆشى و به‌خششه‌کانى به‌هه‌شت ده‌کات، تاکو کارى بۆ بکه‌ن، به‌نده‌کانى ئاگادار ده‌کاته‌وه له دۆزه‌خ، باسى ئٲٲش و ئازار و ناخۆشٲه‌کانى دۆزه‌خٲش ده‌کات، تاکو خۆيانى لى‌ بپارٲٲن بۆ به‌نده‌کانى پوون ده‌کاته‌وه که له هه‌موو کارٲکدا ئاتاجى نه‌ون، به‌لکو به نه‌ندازه‌ى چاو تروکانٲکٲش بى‌ نه‌و سه‌رگه‌ردانن، نه‌وه‌ش پوون ده‌کاته‌وه که ده‌وله‌مه‌نده و پٲوٲستى و ئاتاجى به هٲچ دروست کراوٲکدا نٲه، به‌لکو هه‌موو شتٲک پٲوٲستى و ئاتاجى به‌وه، هه‌ر که‌سٲک شتٲکى چاکه‌ى بٲٲه پٲ نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ى گه‌ردٲله‌يه‌کٲش بٲٲ نه‌وه له فه‌زل و به‌خششى خواى گه‌وره‌يه، هه‌ر که‌سٲکٲش ناخۆشٲه‌کى بٲٲه پٲ نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ى گه‌ردٲله‌يه‌کٲش بٲٲ نه‌وه له حٲکه‌مات و دادپه‌روه‌رى خواى گه‌وره‌يه.

به‌وانه خواى گه‌وره له قورئانى پٲرۆژدا زۆر به له تٲفانه‌وه سه‌رزه‌نشتى خۆشه‌ويسته‌کانى خۆى ده‌کات، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له هه‌لخٲٲسکان و هه‌له‌کانٲان ده‌بووٲٲ و عوزريان لى‌ قبول ده‌کات، به‌زه‌ى پٲاٲانا دٲٲه‌وه و سه‌ريان ده‌خات و پزگاريان ده‌کات له ته‌نگ و ناخۆشٲه‌کاندا، به وه‌فايه به‌رانبه‌ر به په‌يمانه‌کانى له ئاست به‌نده‌کانى، هه‌ر نه‌و زاته پادشای پاسته‌قٲنه‌يانه و سه‌رخه‌ريانه به‌سه‌ر

دوژمنەكانياندا، ئەو زاتە چاكتىن پادشا و چاكتىن سەرخەرە بۇ بەندە.

ھەر كاتىك دىل لە قورئانى پىرۆز ورد بۆۋە بۆي پوون بۆۋە پادشاھىكى گەورە و بە پەحم و سەخى و جوان ھەيە ئەمەش سىفاتەكانىيەتى ئەوكات چۆن خۆشى ناۋىت! بەلكو پەلە دەكات بۇ نزيك بوونەو ھەم زاتە، ھەموو سات و كاتەكان لە گوپرايەلى ئەودا دەبەخشى، خۆشەويستى و رەزامەندى خوايى زۆر لا بەنرخ دەبى و پيش خۆشەويستى و رەزامەندى ھەموو شتىكى ترى دىخىت، ئەگەر ھەقىقەتى ئەم زاتەي بۇ پوون بۆۋە ئەوكات چۆن شادمان و زمان پاراۋ ناۋىت بە يادى خوا، چۆن خۆشەويستى و ئىشتياقى ئەو زاتە ناۋىت، لە كاتىكدا زكرو يادى ئەو زاتە خۆراك و دەرمان و ھىزىيەتى بە شىۋەيەك ئەگەر بىتوۋ ساتىك بى ئەو زاتە بىت ئەوا سەرگەردان دەبىت و سوود لە ئاسوودەيى ژيان و ھەرناگرىت؟!

دَلت به چی پر ده کھی؟!

ئەگەر بته ویت هەرشتیک له شوینیک دابنیت، ده بیئت دژە کھی لابه ری، ئەمە چۆن له خودی ماده دا هیه به هه مان شیوهش له بیر و باوهردا به دی ده کریت. هەرکاتیک دَل پر بوو له خۆشه ویستی و بیر و باوه ری پوچ، ئەوه هیچ شوینیک نامینیت بۆ بیر و باوه ری پاسته قینه و خۆشه ویستی خودا، هەر وهك چۆن زمانی مروفیک بهرده وام قسه ی بئ کەك و بئ سوود بکات، ئەوه پئی ناگریت قسه ی به سوود بکات تاكو وازنه هینیت له قسه ی بئ سوود.

ههروه ها ئەندامه کانی مروف ئەگەر سه رقال بن به غه یری به ندایه تی خوا، ئەوه ناتوانیت سه رقال بیئت به به ندایه تی خوا تاكو واز نه هینیت له غه یری به ندایه تی خوا.

ههروه ها ئەگەر دَلێك سه رقال بیئت به غه یری خۆشه ویستی و هۆگری و ئیشتیاقی خوا، ئەوکات ئەو دَل ناتوانیت سه رقال بیئت به خۆشه ویتسی و ئیشتیاق بۆ گه یشتن به خوا تاكو دَلی چۆل نه کات له م کاره زه ره ر مه ندانه.

ههروه ها زمان و ئەندامه کانی مروف ناتوانن خزمهت و زکر و ملکه چی خوا بکه ن تاكو وازننن له خزمهتکردن و زکر و ملکه چی غه یری خوا.

هەرکاتیک مروف دَلی سه رقال بوو به دروست کراوه کانی خوا و به زانستی بئ سوود، ئەوه هیچ شوینیک نامینیت بۆ سه رقال بوون به به ندایه تی خواو ناسینی ناوو سیفات و شه رعی خوا.

نهینی ئەمهش ئەوه یه: که گوی گرتنی دَل وهکو گوی گرتنی گویچکه وایه، هەر کاتی دَل گوی بگری بۆ غه یری فه رموده ی خوا، ئەوکات هیزی گوی گرتنی نامینیت و سوود له فه رموده ی خوا وه رناگریت، هەر کاتیک دَل وێردی که سیکی تر بکات جگه له خوا، ئەوکات ناتوانیت وێردی خوی گه وره بکات.

لە ھەدىسى (صحیح) دا ھاتووہ پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ((لَا تُيْمَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قِيحًا حَتَّى يُرِيَّهَ خَيْرَ لُ مِنْ أَنْ يُيْمَلِيَّ شِعْرًا))^(١)، واتە: سىنەى يەككە لە ئىوہ پر بىت لە كىم تاكو سىنەكانى پر دەبىت لە كىم زۆر چاكتەرە بۆى لەوہى كە سىنەى پر بكات لە شىعر.

پىغەمبەر ﷺ پوونى دەكاتەوہ كە دل و ھزرى مۆڤ پر دەبىت لە شىعر و گومان و ئەندىشە و چىرۆك و پىكەنەن و زانستى بى سود و چەندانى تىرىش، جا كاتىك دل پر بوو لەم شتانە، ئەوكات ئايەتەكانى قورئان و زانستى بە سود دىت بۆ نىشتنەوہ لەسەر پووپەرى دلى، بەلام دەبىنىت ھىچ شوئىنىك نەماوہ بۆ نىشتنەوہى بۆيە روودەكاتە لايەكى تر، ھەر وەك چۆن ئامۆزگارى مۆڤىك بگەى كە دلى پر بىت لە پىچەوانەى ئەم ئامۆزگارىانە بە جۆرىك بوارى دەرچوونىشيان نەبىت، ئەوكات ئەو دلى ئەو ئامۆزگارىانە وەرناگرىت و ئامۆزگارىەكان جىگايان نابىتەوہ لەو دلىدا.

(١) صحیح: رواه البخارى (٤٥٢/١٠)، مسلم (٢٢٥٧)، الترمذى (٢٨٥٥).

تەفسىرى (الھاکم التكاثر)

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿الْهَنَكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٣ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝٨﴾ (سورة التكاثر) واتە: گالته و گەپ و سەرۆت و سامانی دنیا ئیوھى بى ئاگا کردووه، تا ئه و کاتهى که دهمرن و دهریته گورستان، واز بهینن له مه و دوا تیده گەن و دهرانن! دیسانه وه ده لیم: واز بهینن! وانیه که خوتان نه یزانن نه گەر نه نجامی خوتان بزانیایه به راستی ئه وه وای بى ئاگانه ده بوون، بیگومان دۆزه خ نه بینن، دووباره به چاوی سهرتان دۆزه خ نه بینن، پاشان له و پۆژه دا پرسىاری مه مو ناز و نیعمه تیگتەن لی ده کریته وه.

ئا ئه م سوورته په یمانی خوای له خو گرتووه، سهرزه نشتی خواشی له خو گرتووه، ئامۆزگاری ناو ئه و سوورته به سه بۆ که سیک که هوشمەند بیت، خوای گەورە که ده فەر مووی: (الھاکم) واتە: به شیوه یه کی وای مالی دنیا سهرقالی کردووه که هیچ پاساوی بۆ نیه.

سهرقال بوون به گالته و گەپ نه گەر به دل وه بیت، ئه وه لۆمەى له سهره، به لام نه گەر به دل وه نه بیت، ئه وکات لۆمەى له سهر نیه، چونکه جوریکه له بیر چوون، هەر وه ک پیغه مبه ر ﷺ له باره ی پۆشاکه که یه وه فەر مووی: ((إنها ألهمتني أنفا عن صلاتي))^(١)، واتە: به راستی ئه مه له نوێژه که م سهرقالی کردم.

ده گووتری: (لها بشيء) واتە: سهرقال بووه به و شته.

ههروه ها ده گووتری: (لها عنه) واتە: پشتی لی هه لکرد. جا وشه ی (اللهو) په یوه سته به دل وه بۆ دل به کار دیت واتە: به دل سهرقال بیت به شتیک، وشه ی

(١) صحیح: رواه البخاری (٤٠٦/١ و ٤٠٧)، ابو داود (٩١٤)، النسائی (٧٣/٢)، احمد (٤٦٧/٦).

(اللعب)یش په یوه سته به نه دنامه کانی لاشه وه بۆ جهسته به کار دیت واته: به نه دنامه کانی سه رقāl بیټ به شتیک، هر بویه ش له زور شوینان ئه م دوانه پیکه وه کۆ ده کرینه وه وهک ده گوتری: (اللهو و اللعب)، خواى گه وره ش لیږه دا جوانی فهرمووه: ﴿اَلْهَکُمُ التَّکَاثُرُ﴾ (سورة التکاثر).

ده بینین (اَلْهَکُمُ) ى به کارهیناوه که زور ره وانتره له وهى بگووترايه: (شفلکم) چونکه (شغل) واته: سه رقāl بوون به شتیک به لām دل بى ناگا نيه له کاتى سه رقاليه که، (اللهو) بى ناگای و پشت لى هه لکردنیشه.

(اَلتَّکَاثُرُ) له سه ر سیغه ی (تفاعل)ه له (الکثرة) وه هاتوو واته: زور و بوری. هر شتیک له بهنده زور بیټ جگه له گوټپرايه لى خوا و پیغه مبه ره که ی و ئه و شتانه ی سوودمهنده بۆ قیامه تی، ئه وه ده چیته ژیر پکیفی ئه م زوری وه، زوری له هه موو شتیکدا هه یه وهک: زوری مال و مندال و پله و پایه و ئافره ت و زانست و زور وتن و زوری کتیب و نووسین و لیکنولینه وه.

(اَلتَّکَاثُرُ) زوری، ئه وه یه که مرؤف داوا بکات زورتري هه بیټ له خه لکی تر، ئه مه ش په سندنیه و لومه ی لى کراوه، مه گه ر بۆ شتیک بیټ که پى لى له خوا نزیک بیته وه، ئه وکات داوا کردنى زور، ده بیته په له کردن بۆ خیر و چاکه، له (صحيح المسلم) دا هاتوو پیغه مبه ر ﷺ سوره تی ﴿اَلْهَکُمُ التَّکَاثُرُ﴾ ى ده خویند، پاشان فهرمووی: ئاده میزاد هر هه لپه و هاواریه تی بۆ مال و ده لى: ماله که م واو ماله که م وا: ئایا پیم نالئى ئه م ماله ی تو کامه ی هی تو یه، جگه له وه ی که ده یکه ی به خیر و له پیش خوته وه به پى ده که ی بۆ قیامه ت، یان ده یخوى و له ناوى ده به ی له پیش مردنتا، یا له به ری ده که ی ت تا کو کۆن ده بى و ده دریت^(۱).

چەند نامۇزگارىيەكى زىرپىن

* ھەر كەسنىڭ سودا لى چاۋى ۋەرنەگىرىت، سودا لى گويىشى ۋەرنەگىرىت،
ۋاتە: ئەگەر مۇڭۇ بە چاۋ ئەۋ ھەموو بەلگە جوانانەي، كە خۇدا خۇلقاندوۋىيەتى
دەيىنىت سودا ۋەرنەگىرىت، ئەۋكات ھەر چەندى لەگەل بلىي گويىشى سودا
پىناگەيەنىت.

* پەردە ۋەنەينىك لە نىۋان خۇدا ۋەندەدا ھەيە، پەردە ۋەنەينەكىش لە
نىۋان بەندە ۋەلگىدا ھەيە، جا ھەر كاتىك بەندە ئەۋ پەردە ۋەنەينەي ھەلدراند
كە لە نىۋان خۇي ۋە خۇدا ھەيە، ئەۋا خۇاي گەۋرەش نەينەكانى ئەۋ لە نىۋ
خەلگى ئاشكرا دەكات.

* مۇڭۇ پەروەردىگارىكى ھەيە پۇژىك دىت ھەر بە خىزمەتى دەكات، خانوۋەكىشى
ھەيە بۇ ئەۋەي تىيادا بەسىتەۋە — كە بەھەشتە — ، كەۋاتە پىۋىستە لەسەر
مۇڭۇ ژىر پەروەردىگارى لە خۇي پازى بىكات پىش ئەۋەي بىگاتى، مالاكەشى
بىرايىنىتەۋە پىش ئەۋەي بىگوزىتەۋە بۆي — ۋاتە: پىش ئەۋەي بىرەيت — .

* بەفەرۋەدانى كات زۆر خراپىر ۋە ترسناكترە لە مردن، چۈنكە بەفەرۋەدانى كات
مۇڭۇ دادەبىرىنىت لە كارى چاكە كىردن بۇ گەيشتن بە دوا پۇژ ۋە خىزمەت خۇاي
گەۋرە، بەلام مردن مۇڭۇ دادەبىرىنىت لە دىنيا ۋە ھاۋەلانى.

* دىنيا لەسەرەتاۋە تا كۆتايى ئەۋەندە ناھىيىنىت يەك كاتزىمىر غەم ۋە خەفەتى لى
بخۇي، چ جاي ئەۋەي ھەر ھەموو تەمەنت سەرف بىكەي لە غەمى دىنيادا؟!

* ئەۋ ئارەزۋات ۋە خۇشيانەي ئەمىرۇ ئەنجامى دەدەي بەيانى ناخۇشى ۋە سىزاي
بەدۋادا دىت، خۇگرتنەۋە لە ئارەزۋات توشبۈۋى ناخۇشى بە ھۇيەۋە ئەمىرۇ بەيانى
خۇشى پاداشتى بەدۋاۋە دادىت.

*گەرەترین قازانج لە دنیادا ئەوەیە کە هەموو کاتیکی خۆت خەریک بکە ی بەو شتە ی کە لە دواپۆژدا سوودت پێ دەگەیەنێ.

*ئەو کەسە بکە ی ژیرە کە بەهەشت و ئەوەی لە ناویدا یە دەفروشی ت بە کاتر میتریک پابواردنی دنیا؟ مەژو ئە خواناس و چاکەکان دەمردن و دەردەچوون لە دنیا لە دوو شت هەرگیز تێر نەدەبوو:

١ - گریان بۆ نەفسی خۆی.

٢ - سوپاس کردنی خۆی گەرە.

*ئەگەر لە کەسیک یان مەخلوقیک بترسی ئەو ئەو لێی هەلیدی، بەلام خۆی گەرە ئەگەر لێی بترسی ئەو دڵخۆش دەبی پێی و لێی نزیک دەبیتهو.

*ئەگەر زانست بەبێ کار پیکردنی سوودی هەبوا یە، ئەو خۆی گەرە لۆمە ی جوولەکە و گاوردەکانی نەدەکرد، ئەگەر کردەو هەش بەبێ (إخلاص) سوودی هەبوا یە، ئەو خۆی گەرە لۆمە ی منافیقەکانی نەدەکرد، کەواتە: زانست دەبی ت کردەو هە ی لەگەلدا بی ت، کردەو هەش دەبی ت (إخلاص) ی لەگەلدا بی ت.

*مەهیلە خەیاڵاتی خراپ بە دلت دابی، ئەگەر هیشتت، چونکە ئەم خەیاڵاتانە لە دلدا دەبی تە بیرکردنەو، ئەو بیرکردنەو یە لە دلتدا لابەرە، ئەگەر لای نەبەیت دەبی تە ئارەزوات، دلی خۆت پاک کەرەو لە ئارەزواتانە، ئەگەر وانەکە ی دەبی تە (عزيمة) واتە: هیژ و کارکردن بۆ بەجی هینانی، ئەگەر ئەویش لا نەبە ی دەبی تە (فعل) کار و ئەنجام دەدری ت، ئەگەر فریای نەکەوی بۆ ئەو ی ئەو کارە قیزەو نە لابەری بە پیچەوانەکە ی، دەبی ت بە (عادة) خو، ئەوکات لابردنی و دەربازبوون لێی زۆر ئاستەم دەبی ت.

التقوى سى پلە ی هە یە:

یەکەم: خۆپاراستن لەو شتانە ی کە حەرمان (المحرمات).

دووهم: خۆپاراستن لەو شتانە ی کە پەسەند نین (المكروهات).

سىيەم: خۇپاراستن لە و شتانەى كە حەلالن بەلام پٽويسىست نين و زيادەپۇيىيە (الفضوليات).

جا بەشى يەكەم ژيان بە مرۇف دەبەخشىت، بەشى دووھم ھىز و لەش ساغى بە مرۇف دەبەخشىت، بەشى سىيەم خۇشى و كامەرانى و شادمانى بە مرۇف دەبەخشىت.

كەسى بەھەشتى بەردەوام ناخۇشى بۇ پېش دىت، كەسى دۆزەخىش بەردەوام خۇشى و ئارەزواتى بۇ پېش دىت.

ئادەم كەويسىتى بە سايەى ئەو دارەى كە خواردى لە بەھەشتا بمىنئىتەو، كەچى پېچەوانە بوو، بەلگە دەرکردنى بەدوا داھات، (يوسف) یش كاتىك ويسىتى بە سايەى ئەو دوو كەسەى كە خەونەكەى بۇ راشە كردن لە بەنديخانە بىتە دەرى، كەچى چەند سالىك لە بەنديخانەدا مايەو، واتە: تۆ وادەزانى بەرژەوہندى تۆ لە شتىكدا ھەيە كەچى وانىە.

ھەركاتىك (قدر)ىك بەسەر مرۇفدا ھات مرۇفەكەش پىنى ناخۇش بوو، ئەو ە شەش ھىكمەتى بۇ پوون دەبىتەو:

يەكەم: يەكتاپەرستى خوائى بۇ پۇشن و پوون دەبىتەو كە خوائى گەورە و يستوويەتى ئاوابىت كە تەقدىرى كەردەو ە دروستى كەردو، ھەر شتىك خوا بىەوئ دەبىت، ھەر شتىكىش خوا نەيەوئ نابىت.

دووھم: دادپەرورەى خوائى بۇ پوون دەبىتەو كە بىرپارىكى دادپەرورەرانەى بە سەرداو.

سىيەم: رەھمەتى خوائى بۇ پوون دەبىتەو كە پەھمەتى خوائى گەورە لەم قەدەرەدا بالى كىشاو ە سەرتووپرەيەكەدا.

چوارەم: ھىكمەتى خوائى بۇ روون دەبىتەو كە ھىكمەتى خوائى گەورە وای ويستو ە خۇپاى و بى ھوودە تەقدىرى نەكەردو.

پىنچەم: كەمتەرخەمى خۆى بۆ دەردەكەويٲ بەرانبەر بە سوپاس و ستايشى
خوا كە خواى گەورە شياوى ستايشە لە ھەموو شتەكدا.

شەشەم: بەندەيى خۆى بۆ دەردەكەويٲ دەزانىٲ كە ئەو بەندەى خواى
گەورەيە لە ھەموو روويەكەو، گەورەكەى فەرمانى بەسەردا دەدات، چونكە
بەندەى خۆيەتى، چۆنى بوٲ ھەلسوكەوتى پى دەكات لە فەرمانە قەدەرەكانىدا،
ھەر وەك چۆن كە ھەلسوكەوتى پى دەكات لە فەرمانە ئايىنيەكاندا.

سەرفراز نەبوون، تىك چوونى بۆچوون، پاستى لى وون بوون، دل ويران بوون،
نەمانى زىكر، كات بەفەرۆدان، نامۆى نيوان بەندە و پەرورەدگارى، گير نەبوونى
دوعا، دل پەقى، نەمانى بەرەكەت لە تەمەن و پزقدا، بى بەشبوون لە زانستى بە
سوود، سەرشۆرى، گالٲە پىكرەدى لە لايەن دوژمنانيەو، دل تەنگى، توش بوون بە
برادەرى خراپ كە دلى بۆگەن دەكەن و كاتى بە فەرۆ دەدەن، غەمگىنى و خەفەت
بارى، بى كامەرانى و ژيان ناخۆشى... ھتد.

ئەمانە ھەر ھەمووى لە گوناھو بى ئاگاي لە ياد و زىكرى خوا پەيدا دەبيٲ،
ھەر وەك چۆن كشتوكال لە ئاو پەيدا دەبيٲ، سوتانىش لە ئاگر پەيدا دەبيٲ،
بەلام پىچەوانەى ئەوانە لە بەندايەتى و ملكەچى بۆ خوا پەيدا دەبيٲ.

ڪه متهرخه مي بهرانبهر خودا

سهرفرزي ٻڙ ٿو ڪه سهي دان به ڪه متهرخه مي خوي دهنيت بهرانبهر به
پهروهردگاري له ڪاروڪرده وه و عيبي نه فسي.

سهرفرزي ٻڙ ٿو ڪه سهي دان دهنيت ڪه ڪه متهرخه مي ڪردووه بهرانبهر به
مافه ڪاني خوا و له هه لسوڪه وتي بهرانبهر به خوا.

جا ڪاتيڪ خوي گه وره سزاي ديدات له سهر گوناوه ڪاني، ده زانيت ٿو سزادانه
له دادپهروهري خوايه، به لام ڪه سزاي نادات له سهر تاوانه ڪاني ده زانيت، ٿم سزا
نه دانهي له فزل و به خششي خوايه، ٿه گينا ٿو شيواي سزايه.

ڪاتيڪيش ڪاريڪي چاڪه ٿه نجام ديدات وا ده بينيت ٿه مه له خواويه و به خششي
خوايه، ٿينجا ٿه گهر خوي گه وره ٿم ڪاره چاڪهي لي وهرگرت ٿو وه به
به خششيڪي تري خوي داده نيت، به لام ٿه گهر ڪاره ڪهي رت ڪراوه ٿه وڪات، وا
داده نيت ٿو ڪارهي ٿو ٿه نجامي داوه شيواي وهرگرتن نيه، هر ڪاتيڪيش ڪاريڪي
خراپي ٿه نجامدا وا ده بينيت خوا ده ست بهرداري بو و زهليلي ڪردووه.

ٿه مهش له دادپهروهري خوي گه وروهيه بهرانبهر به ودا، له ڪارهيدا
سته مڪاري نه فسي خوي ده رده برپت و ٿاتاجي خوي ده رده برپت بهرانبهر به خوا،
جا ٿه گهر خوي گه وره لي ٿي خوش بو، ٿو وه له چاڪه و به خشش و ڪه ره مي
خويه تي.

نهنئي ٿه مهش له وه دايه ڪه ٿو پهروهردگاري به چاڪه ڪار و به خشنده ده زانيت،
خوشي به خراپه ڪار و ڪه متهرخه م داده نيت، وا داده نيت ڪه هر ڪاريڪ ڏل خوشي
ده ڪا و چاڪيت ٿو وه له فزل و چاڪهي خوي گه وروهيه، هر ڪاريڪيش ڏل ته نگی
بڪاو خراپيت، ٿو وه تاواني خويه تي و له دادپهروهري خوي گه وروهيه.

باسى غىرەت

غىرەتى سوپاسىكراۋ بەرانبەر خۇدا، ئەۋەيە مۇۋەپپەقىيەتلىك غىرەتى ھەيىت بۇ خۇشەۋىستى خۇدا بە جۆرۈك كە كەسى لەگەلدەنەكەت بە ھەۋەش، يان غىرەتى ھەيىت لەسەر ئەۋەي كەس نە تۈنەيت كەرەكانى لى گەندەل بىكەت، يان غىرەتى ھەيىت لەسەر كەردەۋەكانى ھىچى بۇ غەيرى خۇدا نەيىت، يان غىرەتى ھەيىت لەسەر ئەۋەي كەركىكى ۋە نەكەت خۇدا پىيى ناخۇش بىت لە رىا ۋ خۇبايى بوون، يان غىرەتى ھەيى لەسەر ئەۋەي بە خۇشەۋەكانى خۇدا لە پىش چاۋبىت.

بەكورتى ئەۋەيە: غىرەتلىكى ۋەي ھەيىت كەۋا بخۈزەيت كار ۋ گۇفتار ۋ كەردەۋەكانى، ھەر ھەۋەي بۇ خۇدا بىت، ھەرۋەھا غىرەتلىشى لەسەر ئەۋە ھەيىت كە كەتەكانى تەنھا لە پەزەمەندى خۇدا سەرف بىكەت، ئەمە غىرەتى بەندەيە بەرانبەر بەخۇدا لەسەر ئەۋەكەرەنەي ئەنجەمى دەدەت بۇ پەزەمەندى خۇدا.

بەلام غىرەتى خۇدا ئەۋەيە پەسەندى ناكەت پەۋ لە خۇشەۋىستى ئەۋە رەگىرن بۇ خۇشەۋىستى غەيرى ئەۋە ۋ ھەۋەشى بىكەن لە خۇشەۋىستى، ھەر بۇيەش خۇدا گەرە لەبەر بەرزى غىرەتى خۇداپەي ھەرام كەردەۋە، چۈنكە دروست كەۋەكانى ھەر ھەۋەيە بەندەكە ۋ كەنەزەكى ئەۋە.

چەند ئامۇزگارىيەكى زېرىن

هه‌رکه سێك پێزی خودای له دڵ دابیئت و بێ فه‌رمانی نه‌كات، خوای گه‌وره‌ش به‌پێزی ده‌كات له ناو دڵی خه‌لكی.

نه گهر تۆوی خواناسی له زهویی دلدا چینرا، نه وه خۆشه ویستی خوا وهك درخت له دلدا ده پویت، جا کاتیک نه م درخته پتهو بوو، نه وه بهری ملکه چی و به ندایه تی ده دات، به رده وام نه م درخته ﴿تَوَيَّ أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ (إبراهيم: ۲۵)، واته: هه موو کات و ده میك به روو بوومی خۆی ده به خشیت به نه رمانی به روو ردگاری.

یہ کہ مجار خوی گہرہ داولہ مرؤدہ کات کہ لیڑوہ دہس پیبکات : ﴿اَذْكُرُوا
اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ ﴿٤١﴾ وَسَيَحْمِلُهُ كُرْهُ وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ (الاحزاب: ٤١). واتہ: نہی نہو کہ سانہی
ثیمان و باوہ پتان ہیناوہ زور یادی خوا بکن لہ بہ یانیان و نیواران تہ سبیحات و
ستایشی خوا بکن.

پاشان که نه مه یان کرد ده که ونه پله ی ناوه پاست: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ (الاحزاب: ۴۳)، واته: خوای گه وره خو ی سلاوات و ره حمه تی خو یتان هه میشه و به رده وام به سه ردا ده باری ی نی، هه روه ها مه لانی که ته کانی داوای لیخو شبو و نتان بۆ ده که ن، بۆ نه وه ی له تاریکیه کان ده رتان بکات و بتان خاته ناو نوور و رووناکیه وه.

دوای نه‌وهی نهم پله‌شیان بپی ده‌که‌ونه پله‌ی کوتایی نه‌ویش نه‌وه‌یه خوای
که‌وره ده‌فرمووی: ﴿يَحْيٰىهُمْ يَوْمَ يَقُوْنُهُۥ سَلٰمٌۭ﴾ (الاحزاب: ۴۴)، واته: نه‌و پڙده
که به دیداری خوا شاد ده‌بن، به سه‌لام کردن پی‌شوازیان لی ده‌کری.

فیتړه تی مړوؤ وهك زهویه کی نه رم وایه چی تیا بچیڼی قبولی دهكات، نه گهر درهختی ئیمان و ته قوای تیا بچیڼی نه وکات بهرده وام شیرنایه تی ده به خشی، به لام نه گهر درهختی نه فامی و نه زانی تیا بچیڼی نه وکات هه موو به ره که ی تال ده بیټ.

بپروانه بؤ ئه م نمونه یه: په رستش و به ندایه تی و گه شه کردنی و زیاد کردنی، وهك نمونه ی ناوك وایه کاتیک ده پروینیت، ده بیټ به درهخت، پاشان ئه م درهخته به روو بووم ده دات، ئینجا که ده یخوټ ناوکه که ده پروینیته وه، به م جوړه هر جاریک به روو بوومه که ده خوریټ ناوکه که ده پروینریټه وه، به هه مان شیوه گونا هیش ئا وایه، نه گهر بیټ و که سیکی ژیر بیرکاته وه له و نمونه یه تیده گات، نه وهش بزانه هر کاتیک چاکه یه ك نه نجام دده ی له پاداشتی نه و چاکه یه چاکه یه کی تری به دوا دایټ، هر کاتیکیش خراپه یه ك نه نجام دده ی له سزای نه و خراپه یه خراپه یه کی تری به دوا دایټ.

سهیر له وه دانیه که تو وهك به نده یه ك خودا ده په رستی و ملکه چی بؤ ده که یت و له فرمانه کانی بی تاقه ت نابی چونکه تو ئاتاجی نه و زاته ی، به لام سهیر له وه دایه خودا که پادشای هه موو جیهانه تو ی وهك به نده ی خو ی خو ش ده وی و به هه موو جوړیک به خششت له گه لدا ده کات بی نه وی ئاتاجی تو ی به نده بیټ. که وایټ: نه وه نده سه ربه رزیه ت به سه که تو به نده ی نه و زاته ی، نه وه نده شانازی ش به سه که نه و زاته په روه ردگاری تو بیټ.

خوت بپارپیژه له گونا ه چونکه گونا ه مړوؤ بی پیژ ده کات هر وهك (ابلیس) که له ناو مه لانیکه ته کان به پیژ بوو، به لام که خوی گوره پیی فهرموو: ﴿اَسْجُدُوا﴾ (البقره: ۳۴). ته نها نه و سوجه ی نه برد بویه بی پیژ و زه بوون بوو.

خوت بپارپیژه له گونا ه چونکه دوات ده خات، هر وهك خوی گوره به نده می فهرموو: ﴿اَسْكُنْ﴾ (البقره: ۳۵)، واته: جینشین به له به هشت. به لام به هو ی گونا ه وه دهر کران لیټه وه.

ئای ئەمە چ ساتیک بوو که ههزار سال دلتەنگی جیهیشت که بهردهوام به فرمیسکی په‌شیمانی دی‌ری خەفەت باری دەنوسی‌ت و به هەناسە‌ی په‌شیمانی‌هه دەینیری‌ت تا‌کو ئیمزای (فتاب علیە‌ی) بۆ هات.

(ابلیس) زۆر دلخۆش بوو به دەرچوونی ئادەم له به‌هشتدا، نه‌شی دەرزانی دابه‌زینی ئادەم به‌رز بوونه‌وی به‌دوا دی‌ت، ده‌بینین چەند جار خوای گه‌وره له باره‌ی ئادەمه‌وه فهرموویه‌تی: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقره: ۳۰)، واتە: من جینشینیک له‌سه‌ر زه‌ویدا دروست ده‌که‌م.

به‌رانه‌ر به‌تۆش ئه‌ی (ابلیس) فهرموویه‌تی: ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ﴾ (الاسراء: ۶۳)، واتە: بپۆ چی ده‌که‌ی بکه‌، تۆ و ئه‌وه‌ی شوینی تۆش ده‌که‌وی‌ت، دۆزه‌خی پێ پر ده‌که‌مه‌وه.

ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئادەمدا هات سه‌لماندنی بوونیه‌تی، ده‌بینین پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((والذي نفسي بيده لو لم تذنبوا لذهب الله بكم ولجاء بقوم يذنبون ويستغفرون فيغفر لهم))^(۱)، واتە: سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ئە‌گه‌ر هه‌ر هه‌چ گونا‌ه نه‌که‌ن، ئه‌وه خوای گه‌وره لاتان ده‌بات گه‌لیکی تر دینیت که گونا‌ه بکه‌ن و داوای لی‌بووردن بکه‌ن خواش لی‌یان ده‌بووریت.

ئه‌ی ئادەم دلگیر مه‌به که پیم فهرمووی: (له به‌هشت دەرچۆ) چونکه من ئه‌و به‌هشته‌م بۆ تۆ و نه‌وه چاکه‌کانی تۆ دروست کردوه.

ئه‌ی ئادەم بێ‌تا‌قه‌ت مه‌به له‌وه‌ی هه‌له‌ت کرد و پیت هه‌لخیسکا، چونکه دهردی خو به‌گه‌وره‌زانی‌ت فری‌ دا و جلکی ملکه‌چیت کرده به‌ر: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ

لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۲۱۶﴾، واته: زۆر جار ئیوه شتیکتان پی خوش نیه که چی خیری بۆ ئیوه تیا به، زۆر جاریش ئیوه شتیکتان پی خوشه که چی خیری بۆ ئیوه تیا نیه، خوای گه وره ده زانیت خیر له چی دایه و له چی دانیه.

ئهی ئاده م تۆم له به ههشت ده رکرد وه نه بیئت بۆ که سێکی ترم دروست کردبی، به لکو بۆ ئه وه یه تا کو بیرازینه وه بۆت، به نده کانم تیبکوشن و کۆش بکه ن بۆ ئه م شوینه: ﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (السجده: ۱۶)، واته: پاکیشان و هه سانه وه یان که مه، به لکو زۆر خه ریکی نوێژ و به ندایه تین، ده ترسن له په ره ردگاریان و لی ی ده پا پینه وه به ئومیدی ئه وه ی به هه شتیان پی که رم بکات.

سویند به خوا له کاتی گونا ه و بی فرمانی خوا مرۆفی سه ره به رز ه یج شتیك سوودی پێناگه یه نیت، هه ر وه ک (ابلیس) له نیوان مه لانیکه ته کاندای سه ره به رز بوو، به لام که خوای گه وره پێیانی فره موو: سوچه به رن بۆ ئاده م هه موویان سوچه یان برد جگه له (ابلیس) نه بیئت ئه و سوچه ی نه برد، بۆیه سه ره به رزیه که ی سوودی پی نه گه یاند.

له کاتی گونا ه و بی فرمانی خوا مرۆفی به پێژ ه یج شتیك سوودی پێناگه یه نیت، هه ر وه ک خوای گه وره ئاده می فێره هه موو شتیك کرد، چونکه بی فرمانی خودای کرد پێزی زانسته که ی سوودی پێنه گه یاند.

له کاتی گونا ه و بی فرمانی خودا، مشت و مپی مرۆف بی سووده، هه ر وه ک (ابلیس) کاتیك بی فرمانی خوای کرد مشت و مپی له گه ل خوای گه وره ده کرد و خوای گه وره ش پێی فره موو: ئهی ئیبلیس ئه وه چی نه یه یشت و نایه لیئت سوچه به ریت بۆ ئه و که سه ی که به دوو دهستی خۆم دروستم کردووه؟! له کاتی بی فرمانی خوا فه خر و شانازی مرۆف سوودی نیه هه ر وه ک خوای گه وره ده فره موو: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي...﴾ (الحجر: ۲۹). که ئه مه شانازی به بۆ ئاده م، به لام له کاتی بی فرمانیه که ی کرد ئه مه سوودی پی نه گه یاند.

(ٲلى ى كورى) ابى طالب) - (سلمان ى كورى) (الاسلام)

ئەى (محمٲ) ﷺ تٲ (ابو طالب) ت دەوٲت، ئٲمەش (سلمان) مان دەوٲت، (ابو طالب) ئەگەر ٲرسىار لە ناوى بکړٲ دەلٲن: ناوى (عبد المناف) ه، گەر ٲرسىار لە رهچەله کى بکړٲ نه وەى ھۆزٲکى ناوداره کە شانازى ٲٲوه دەکړٲت، گەر ٲرسىار لە سەر وەت و سامانى بکړٲت کابرايه کى دەولە مەندە و بە چەندان حوشترى ھەيه .

بەلام ئەگەر ٲرسىار لە ناوى (سلمان) بکړٲت دەلٲن: ناوى بەندەى خوايه، ئەگەر ٲرسىار لە رهچەله کى بکړٲ دەلٲن: كورى ئىسلامه، ئەگەر ٲرسىار لە سەر وەت و سامانى بکړٲ دەلٲن: ھەزاريه، ئەگەر ٲرسىار لە دانىشتنگە و مٲلگەى بکړٲ دەلٲن: مزگەوتە، ئەگەر ٲرسىار لە ٲيشەى بکړٲ دەلٲن: ئاراميه، ئەگەر ٲرسىار لە جل و بەرگى بکړٲ دەلٲن: تەقوا و بٲ فیزیە، ئەگەر ٲرسىار لە ٲٲخەفى بکړٲ دەلٲن: ئٲشگ گرتنە، ئەگەر ٲرسىار لە مەبەستى بکړٲت دەلٲن: ٲەزامەندى خوايه، ئەگەر ٲرسىار لە رٲٲشتنى بکړٲ دەلٲن: بەرە و بەھەشتە، ئەگەر ٲرسىار لە ٲٲٲشان دەرى بکړٲ دەلٲن: ٲٲشەواى مرٲٲايەتیه کە ٲٲغە مەرھەﷺ .

چەند ئامۇزگار يەككى زىر يىن

- ئاگادار يەككى گوناھ ۋەك بىر يىن ۋايە، جارى ۋاش ھەيە بىر يىن قول دەيىت مۇقەك دەكۇيىت.
- ئەگەر عەقلىت لە ژىر دەستى ھەۋا ۋ ئارەزوات دەرچو، ئەۋكات ۋەك پادشاى دەۋلەتى لىدەت لەسەر ئەندامەكانى لاشەت.
- ئەگەر چوۋيە ژىر كىفئى ئارەزوات، ئەۋە بزانە تەمەنت دۇراندوۋە.
- ئەگەر چاۋت بە نەزەرىكى ھەرام كەۋت، ئەۋە بزانە پىش ھاتى جەنگە ئاگادار بە لە ناۋت دەبات، جا بۇيە چاۋت بېۋشە لە ۋ ھەرامە.
- مۇقۇ ئەگەر لە ناۋ دەريايى ئارەزوات پۇچىت ئەۋتيا دەچىت، خرابەتر يىن شت بۇ مەلەۋان چاۋ كەندەۋيە لە ناۋ ئاۋدا، لە ناۋ دەريايى ئارەزواتىشدا ھەر كاتىك چاۋت كەندەۋە زىانت پى دەگات.
- چەند جار جوۋتياى كىلگەي لىكەندۋتەۋە ۋايزانىۋە پى گەيشتۋە كەچى پىنەگەيشتۋە.
- زوۋكە نەفسى خۆت بىكەرۋە بە كاروۋبار ۋ كەندەۋەي چاك، چونكە ئىستا بازار كراۋەيە. كە دىنياه. پارەشت لە دەست دايە. كە تواناي بەندايەتيە.
- مۇقۇ دەۋرۇزى ۋ خەۋى ئارەزوات دەيگىت، بەلام مۇقۇ دەيىت خەۋخۇش نەيىت، چونكە ئىشكەرەكانى شار بانگ دەكەن: بەيانيى نزيك بوۋە.
- مەبەست لىرەدا ئەۋەيە كە مۇقۇ بى ئاگا دەبى ۋ تۈۋشى ئارەزوات دەيىت ۋەك چۇن مۇقۇ بۇ خەۋ دەۋرۇزىت، بەلام رۇنەچىت ۋ زوۋ بەخەبەر يىت، چونكە خۋاي گەرە چەند پىغەمبەرى بۇ ناردۋە تاكو ئاگادارى بىكەنەۋە لە ۋ پۇژەي دىت كە قىيامەتە ۋەك ئىشكەرەكەي شار كە بانگ دەكات: بەيانيى نزيك بوۋە.
- روۋناكى عەقلىت دەدرەۋشپتەۋە لە نىۋ تاريكايى ئارەزواتدا، جا مۇقۇ زىر بە روۋناكى عەقلىت كار ۋ كەندەۋە چاكەكان دەۋزىتەۋە.
- خۆت پزگار كە لەم دىنياه پىر لە ئارەزوات ۋ ناخۇشە، خۆت ئامادەكە ۋ پوۋبەرە مالىكى فراۋان كە ھەموۋ شتىكى تىايە نە چاۋ بىنيۋيەتى ۋ نە گوۋش

بيستويو ته، ئا له و به هه شته دا چي داواكي ده ست ده كه ويټ، هه ر شتيكي ش له
لات خو شه وي ست يټ هو گ ر ته.

○ نهی ئه و كه سهی نه فست فرۆشتوه به ههوا و ئاره زووات، به پاستی به
 ترخترین شتت فرۆشتوه به پارهیه کی زۆر كه م، وهك ئه وه وایه كه پیزی كه ل و
 په له كه نه زانیت، به لām پۆزی قیامت بۆت پوون ده بیته وه كه له م كپین و
 فرۆشتنه دا زهره رهنده بویته .. جا بزانه (لا اله الا الله) كه ل و په له كه یه، خوا
 كپیاره كه یه، نرخه كه شی به هه شته، ده لاله كه ش پیغه مبه ر ﷺ ده توانیت به
 به شیکی زۆر كه می ئه م دنیا یه كه هه ر هه مووی پیزی باله می شوله یه کی نیه
 به هه شت و په زامه ندی خودا بكړین.

○ نەى مەۋە ئاگاداربە ۋە ھىز بەدە بە خۆت بېتاقەتە پۈت تېنەكات تۆ دەزانى
لەسەر پېگای كىي؟! تۆ لەسەر پېگايەك دەپۆى كە ئادەم تىاي ماندوو بوو،
پېگايەك كە نوح لە پېناوگە ياندنى ئەم پېبازە رەنجى زۆرى كېشا، پېگايەك
(ابراھىم) لە پېناويدا فرىدرايە ناو ئاگر، پېگايەك (اسماعىل) لە پېناويدا گيانى خۆى
لەسەر دەستى دانا تاكو باوكى ۋەك مەپ سەرى بېرېت، پېگايەك كە (يوسف) لە
پېناويدا فرۆشرا بە پارەيەكى كەم، چەند سالىش لە بەندىخانە مايەۋە، پېگايەك
(زكريا) لە پېناويدا بە مشار كرايە دوو لەت، پېگايەك (يحيى) لە پېناويدا سەرىپرا،
پېگايەك (ايوب) لە پېناويدا بە نەخۆشى تاقى كرايەۋە، پېگايەك (داود) لە پېناويدا
فرمىسكى زۆرى پەشت، پېگايەك (عيسى) لە پېناويدا بى ھۆگرى رېى كرد، پېگايەك
(محمد) ﷺ لە پېناويدا نازارى لەسەر چىژت، كەچى تۆش دەتەۋىت ئەۋ پېگايە بە
گالئە بېرى.

○ فیتره‌ی مروف وەك چرایه‌کی پرشنگدار وایه بۆ مروف، ئەو فیتره‌ته پاكه ریی چاكه به مروف پیشانده‌دات پیش ئەوه‌ی شه‌رعی خواشی بۆ بیئت.

○ (قس) کابرایه کی چاو ساغ بوو پیڅه مبه ریشی نه دیبوو، به لام (أبن أبي) کافر بوو که چی نویژی له گه ل پیڅه مبه ردا ده کرد له مزگه وندا.

○ زۆر كەس ەيە ئاويىكى زۆرى لە بەردەستدايە كەچى خەرىكە لە تىنا
بخنىكى، - مەبەستى ئەو يە زۆر كەس ەيە ئەم ئىسلامە پاكى يىگە يىشتو،
بەلام وەرى ناگريىت .

○ لە زانستى خودا نووسرا بوو دەبىت (موسى) بىيت بە پىغەمبەر، (أسية) ش
ئيمان بەيىت، جا خواى گەورە وەك تەحەدايەك ئەو بىشكەكى (موسى) تىابوو
پەوانى كرده كۆشكى (فرعون) بۆ لاي ئافرەتەك كە مندالى نابىت.. ئاى كە ئەم
چىرۆكە پەند و ئامۆزگارى تىايە، پروانە كە (فرعون) لە ترسى پەيدا بوونى (موسى)
چەندىن مندالى كوپى سەردەبرى بە ئومىدى ئەو يە (موسى) يەكەك بىت لەوانە،
كەچى زمانى قەدەرى خوا دەيگوت: ئەى (فرعون) بۆ ئەو يە بى دەسەلاتى تۆ
دەركەويىت دەبىت (موسى) لە كۆشكەكەى تۆدا پەروەردە بىكەين و گەورە بىكەين.

خۆشەويستى بۇ پېغەمبەرى خۇدا

(ذو البھادين)^(۱) مىنداللىكى ھەتتو بوو، مامى بەختىۋى دەكرد، خۇي يەكلايى كىردبۆۈھ بۇ پېغەمبەر ﷺ بۆيە بىرى لە پۇيشتن دەكرد تاكو كۆچ بىكات بۇ خىزمەتى پېغەمبەر ﷺ، بەلام توۋشى نەخۇشى بوو بۆيە پىتى نەكرا و دانىشت و چاۋەپوانى مامى دەكرد، كاتىك چاك بۆۈھ، ئارامى نەما لە ناخىەۋە ھاۋارى كىرد:

الى كم حسبها تشكر المضيقا أثرها، ربما وجدت ضريقا

ۋاتە: تاكو كەي خۆت بەندە كىردوۋە، دەي ھىمەت بىكە بۇ رىڭاي دەريازىبون.
بەمامى گوت: مامە زۆر دەمىكە چاۋەپوان بووم كە مۇسلمان بىت، بەلام ھىچم لى بەدى نەكردى.

لە ۋەلامدا مامى پىتى گوت: كورەتتو نەكا مۇسلمان بوبى... سويىند بەخۋا ئەگەر مۇسلمان بوبىت، ھەموو ئەۋشتانەي كە پىم بە خىشيويت لىت دەسىنمەۋە، (ذو البھادين) كە ئەمەي بىست دەنگى خۆشەويستى بۇ پېغەمبەر ﷺ لى بەرز بۆۈھ و گوتى:

واللهي بينيني (محمد) ﷺ لەلام خۆشەويستىرە لە ھەموو دونيا و ئەۋى لە دىنيادا ھەيە.

جا كاتىك خۇي ئامادەكرد بىچىتە خىزمەت پېغەمبەر ﷺ مامى ھەموو جىل و بەرگەكانى لى ساندەۋە، بۆيە دايكى پۇشاكىكى بۇ ھىنا و كىردى بە دوو پارچە، يەكيانى ۋەكو بىجامە لە خوارى پىچا ئەۋەي تىشى ۋەكو قەمىس لە سەرەۋەي ئالاند.

(۱) ذو البھادين: ئاۋى (ئەبىللاھ) كۆپى (ئەبى نەم المەزنى) بوۋە.

بەلى: ئەم لاو ە بى نازە بە خزمەت پىغەمبەر ﷺ گە ىشت كاتىكىش بانكى جىهاد پادرا بە تامە زۆيىيە ە پازى بوو كە يە كىك بىت لە كاروانى جىهاد، چونكە كە سىك حەز لە شتىك بكات رىگاي دورى تيا نابىنىت.

جا كە ئەم ە ە ە بى نازە شە ەيد كرا لە كاتى لە گۆر نانى پىغەمبەر ﷺ دە ەفەر موو: ((اللهم إني أُمسيت عنه راضيا فأُرضي عنه))^(۱)، واتە: خودايە من لىي پازىمە، خودايە تۆش لىي پازىبە.

(أبن مسعود) كە گوئى لە م دوعايەى پىغەمبەر بوو ﷺ دە يگوت: (يا ليتني كنت صاحب القبر) واتە: خۆزگە من لە شوئىنى ئەو مردو ە بامايە.

چەند ئامۇزگارىيە كى زىرین

- ئەگەر مرۇف ەيز بداتە خۆى، دەگاتە مەبەست و ئامانچ.
- ئەو كەسەى بە پاست گۇيانە رىدەكات بەرەو خواناسى كۆسپى پىگاي بۆ ئاسان دە بىت.
- لە پىگاي دىندار و بەرەو خوا چوون مرۇف تووشى چەندىن ناخۆشى دىت، تاكو پاستگۆ و درۆزن لىك جيا بىتە ە، جا ئەگەر مرۇف گوئى نەدايە ئەو ناخۆشيانە، ئەو ە بۆى دە بىتە يارىدەدەر يىك بۆ گە ىشتن بە ئامانچە كەى.

نموونه ى دنيا

دنيا وهك ئافره ٲٲكى بىٲ په وشت و له شفرؤش وايه، كه هر گيز دانامركيٲته وه لاي ميړده كى، به لكو هر پوژهى له گهل پياويك پاده بوٲريٲ و تاكو له خسته يان به ريٲ، به هيچيش پازى نابيٲ جگه بىٲ په وشت و له شفرؤش، به لام كه شووده كات بو ئه وه يه ٲى خراپه كانى خوى پىٲ داپوشى.

ئهى مروفى ژير ناگاداربه، پويشتن به ره و دنيا وهك پويشتنه له ناو ئاويكى ترسناكى پر له درنده، مه له وانى كردن تيايدا، وهك ئه وه وايه مه له وانى بكهى له ئاويكى ترسناك و پر له تمساح، ئه و شتانه ى كه مروف دل خؤش ده كات له دنيا دا، هه مان شته مروف دل ته نگ ده كات، پيدا بوونى ئيش و ئازار له دنيا دا، به هوى خؤشيه كانه وه ئه و ئيش و ئازاره پيدا بووه، دل تهنگى له دنيا به هوى دل خؤش بوونه له دنيا دا.

ئاره زوه كانى دنيا هه مووى پازاوه و چاو پفينن، به لام ئه و كه سانه ى برپايان به (الغيب) هه يه، له ئاستى ئه و ئاره زواتانه دا چاو ده نوقيٲن، كه چى ئه و كه سى له ئاستى ئاره زوه كاندا چاو ناپوشى دل تهنگ و زهره ر مهنده، جا خواى گه وړه له باره ى برواداره كانه وه ده فه رموى: ﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (البقره: ٥)، واته: ئه وانى له سه ر ريگاي راستى په روه ردگاريان، هر ئه وانيش سه رفراز و سه ركه و تون.

به لام خواى گه وړه له باره ى خراپه كانه وه ده فه رموى: ﴿كُلُوا وَتَمَنَعُوا لِقِيلِ الْإِنكِرْ جَزْمُونَ﴾ (المرسلات: ٤٦)، واته: بخؤن و كه ميك پابوٲرن، به پاستى ئيوه تاوانبار و تاوانكارن.

بەلى: خواناسان كە دەزانن مانەو ە لە دنياڧا بۆ ماو ەيەكى كەمە، بۆيە ئارەزووى خۆيان دەمرىنن بۆ ئەو ەي لە دوا پۆڭڧا سەرفرازىن، جا لە خەوى بى ئاگايى خەبەريان دەبىتەو، ئەو ە زۆر بە تامەزىيىانەو ە پوو دەكەنە خواناسى، ئەوكات ژيانى تالپان بە خواناسى شيرىن دەبىت، رىگاي دوورىان پى نزيك دەبىت.

خوای گەورە دەفەرمووى: ﴿هٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (الانبيا: ۱۰۳)، واتە: ئەمە ئەو پۆڭڧە كە كاتى خۆي بە لىنتان پىدرا بوو، ئىو ە ئىتر رزگارتان بوو لە تەنگانە و ناخۆشى.

سەيرە.. بە راستى سەيرە

سەيرتەرىن شت ئەوھىيە كە خوا بناسى كەچى خۆشت نەوٽ، گوى بىستى بانگەوازي بيت كەچى وەلامى نەدەيتەو، بزاني مامەلە كەردن لەگەلدا قازانچىكى زۆرت پىدەگەيەنٽ، كەچى تۆ بېۆيت مامەلە لەگەل بەكىكى تردا بگەي واز لەو بىنيت، سەير لەوھدايە كە سزاو توپەي خوا بزانيت، لەگەل ئەوھشدا خۆت توشى سزا و توپەي خوا بگەي، سەير لەوھدايە كە دەزانيت تاوان و گوناھ دىل تەنگ دەكات، كەچى واناكەي ملكەچى خوا بى تاكو دىل ئارام بيت، سەير لەوھدايە كە دەزانيت يادكردنى جگە لە خودا دىل تەنگ دەكات، كەچى پوو ناكەيە ياد و وتويز لەگەل خوادا، سەير لەوھدايە كە دەزانى دىل پەيوەست بوون جگە لە خوا ئيش و ئازارى دلى پيوە بەندە، كەچى پوو ناكەيە بارەگاي خوا مى بۆ كەچ بگەي. بەلكو لەوھش سەير تر ئەوھىيە كە تۆ دەزانى لە ھەموو شتەكدا ئاتاجى خواييت، كەچى تۆ پووى لى وەر دەگىرى و پووى تىناكەي، ئارەزووى ئەو شتەنە دەكەي كە دوورت دەخاتەو لە خوا.

ئە نجام دەرى ھەرام

مرؤف ھە ڤوو دەھاتە ھەرام لە دوو ڤيگاۋەيە:

يە ھەم: (سوء ظنھ بربھ) واتە: گوماني خراپ دەبات بە ڤەرەردگاري، ھەوا دەزانيت ھە رگوي پايەلي خوا بکات و واز لە ھەرامە بيٲنيت، ئەوکات ئە و شتەي لە دەست دەچيت، خواش چاکتر لە م ھەرامەي پي نابه خشي.

دووھم: ئە و گومانە خراپە نابات بە ڤەرەردگاري، چونکە دەزانيت ھە ر کەسيک گوي پايەلي خوا بکات، لەبەر خاتري خوا واز لە شتيک بهيٲنيت، ئەوکات خواي گەرە لە و شتەي چاکتر پي دەبە خشي، بەلام ڤوو دەھاتە ھەرامە ھە چونکە لەسەر ھەرام ئارامي پي ناگيريٲ و ئارەزوو بەسەریدا زالە و ئارەزوو بەسەر عەقليدا زالە، جا مرؤفي يە ھەم ھە ڤوو دەھاتە ھەرام لەبەر نەزانينيه تي، بەلام مرؤفي دووھم ھە روودەھاتە ھەرام لەبەر ھەم ژيريە تي.

(يحيي) ي کوڤي (معاذ) دەفەر مووي: ھە ر کەسيک بە دلي ئامادە ۋە داوا لە خوا بکات، ئە ۋە خواي گەرە رە تي ناکاتە ۋە.

ابن قيم دەليٲ: منيش دەليٲم: ئە گەر بە ڤروا و ئوميديکي پتە ۋە ۋە بە دليکي ئامادە ۋە نزا بکات ئە ۋە گيراو دەبيٲ.

چەند ئامۇڭگارىيەكى زېرىن

ئەوانەى كە چاۋ ساغ و ھۇشيارن، دەبىنن قامچى دىنيا بالى كىشاۋە بەسەر خەلگەكەدا، نەفامەكانى خەلەتاندنەۋە بە خۇشپەكانى، دەبىنن شەيتان بالى كىشاۋە بەسەر دلەكاندا، دەبىنن نەفسى خراپەكار بۆتە پادشاى لاشەكان.

بۆيە ئەۋانېش پوۋ دەكەنە قەللى ملكەچى و پوۋكرىنە خودا، ھەرۋەك چۆن كۆيلە كە ناچار دەكرېت پوۋ دەكاتە مۆلگەى گەۋرەكەى.

ئارەزوۋەكانى دىنيا ۋەك گالتە و گەپ وايە، جا مۇقى گەمژە و نەزان تەنھا سەيرى پوۋكارى دىنيا دەكات، بەلام مۇقى ژىر و دانا دەزانىت دواى ئەم خۇشپەكانى چى پوۋدەدات، بۆيە خۇيان لى دەپارىزن.

چاۋ ساغان كاتىك كە دەستىيان بۇ ئارەزوات بىرد بۇيان دەرەكەۋت كە ئەمە تەلەيە، جا بۆيە بە ئاگايىيەۋە لىلى بالە فرى بوون، ئەۋكات لەمەبەست گەيشتن و رېڭاى راستىيان گرتە بەر.

دوۋ پىۋى بە تەلەۋە دەبن، يەككىيان بەۋەى تر دەلئىت: كەى پىك دەگەينەۋە؟ ئەۋەى تىرىش دەلئىت: دواى دوۋ پۇۋى تر لە دەباغ خانە پىك دەگەينەۋە —ۋاتە: سەر دەبېرن و كەۋلدەكرېن.

سۆيىند بە خوا ئەۋ پۇۋانەى دى و دەپۋا ۋەك خەۋ وايە، جا ھەۋلبدەن تىايدا سەرەكون.

ئەۋ پۇۋانەى دىنيا كە پۇيشتن ۋەك خەۋن بوون، ئەۋ پۇۋانەى ماۋە ئاگات لىلى بىت، كاتىش لە نىۋان ئەم دوانە بە فىرۆ چوۋە.

ئەۋكەسە چۆن سەلامەت دەبىت، كە ژنىكى ھەيە بەزەيى پى نايەتەۋە، پۇلەيەكى ھەيە پاساۋى بۇ ناھىيىتەۋە، لە دراۋسىكەى دلىيا نەبىت، ھاپىكەى

ئامۇزگارى نەكات، شەرىكەكەي پاست گۆ نەبىت لەگەلدا، دووژمنەكەي سل
 ناكاتەو لە دووژمنایەتیدا، نەفسى خراپەي ھانى بدات، دونیای رازاوە بۆي
 پاخراوە، ئارەزووی سەرشىتى، تورپەي، پازاندنەو ھى شەيتان بۆي، بى ھىزى كە
 ھىزشى بۆ دىنىت... جا ئەگەر پووى كرده خوا ئەوكات خواي گەرە يارمەتى
 دەداو ئەو كارانەي ھەر ھەموو بۆ چارەسەر دەبىت، بەلام ئەگەر پووى لەخوا نەبو و
 خواي گەرەش فەرامۆشى دەكا و سەرگەردان دەبىت.

پشتگردنە قورئان و سوونەت

ھەر كاتىك خەلگى پشتيان كرده قورئان و سوونەت، حوكميان بەم دووانە نەكرد، بېوايان وابوو كە پىيوستيان بەم دووانە نىيە، رووشيان كرده بۆچوونى فلان وفلان و قىياس و ئىستعان و ووتەى زانايان، ئەوكات تووشى سەرگەردانى دەبن، دىل تاريك دەبن، ھزرگەندەل و عەقل بۆگەن دەبن، تا واى لى دىت ئەو كارانە بەسەرياندا زال دەبىت و كويزيان دەكات لە ئاست پاستى، تاكو وايان لى دىت گچكە و گەورە لەسەر ئەمە پادىن و بە خراپەى نازانن، ئەوكات دەولەتتىكىيان بۆ فەرھام دەيت كە بىدعە شوينى سوونەت دەگريته، نەفس شوينى عەقل دەگريته، ھەواو ئارەزوو شوينى ژىرى دەگريته، گومپايى شوينى ھىدايەت دەگريته، نەزانى شوينى زانين دەگريته، پيا شوينى ئىخلاص دەگريته، ناحق شوينى حەق دەگريته، درق شوينى پاستگويى دەگريته، كەمتەرخەمى لە ئامۇژگارى شوينى ئامۇژگارى دەگريته، سەتم شوينى دادپەرۋەرى دەگريته، تاواى لى دىت ئەم شتەنە بال دەكىشتىت بەسەر خەلكىدا و دەبىتە ياساى دەولەت، كە خەلگى پاپرسى پى دەكەن، جا كە بىنيت ئەمانە زال بوو بەسەر دەولەتدا و ئالاي شەكايە، ئەوكات سويند بەخوا مردن خۆشترە لە ژيان، ژيانى ناوچيا چاكتەرە لە ژيانى شار، ژيان لەگەل دپندە ئارامترە لەم ژيانە.

بەلى: بەھۆى سەتمى خراپەكارانە ۋە فەساد لە زەوى و دەريادا بلالو دەبىتە، ئاسمان تاريك دەبىت، زەوى گوزەرانى تىك دەچىت، خىرو بەرەكەت نامىنىت، دپندە لە بەين دەچىت، بە ھۆى سەتمى خراپەكارانە ۋە ژيان تىك دەچىت، رووناكى پۇژ و تاريكى شەولەبەر ئەم كارە قىزەۋەنانە ھاۋارى لى ھەلدەستى و دەست دەكات بە گريان، لەبەر زۆرى كارى خراپە و بەدكارى مەلائىكەتى پىك گەيشتوو و (كرام الكاتبون) سكاللا دەكەن لەلای پەرۋەردگاريان.

سويند بەخوا ئەم خراپە كاريە ۋەك ھەورىكى پەش وايە كە ئاگادارمان

ده کاته وه، وا لافاوئکی پر له سزا له پټوهیه، ئاگادارمان ده کاته وه به و تاریکاییه که سزای به دواوه یه.

جا که وابوو زووکهن خۆتان رزگار کهن له م لافاوه به ته و به یه کی پاستگۆیانه تا کات ماوه و ده رگای ته و به دانه خراوه، ئیوه وه ک ئه وه وانه که له بهر ده رگایه ک پاوه ستاون نزیکه دابخریت، وه کو ئه وه وانه که مامه له ی (الرهن) تان کردوه که چی نزیکه کاته که ی نه مینیت، وه کو ئه وه وانه که دووبالتان هه بیت که چی نزیکه له کار بکه ون: ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ (الشعراء: ۲۲۷)، واته: سه ره نجام ئه وانه ی سته میان کردوه ده زانن که به چ تیک شکاوییه ک ژیره و ژوور ده بن و تیا ده چن.

چەند ئامۇزگارىيەكى زېرىن

ئەمرو ئەفسى خۇت بىكپەو - بەكارو كىردەو ەى چاكە - چۈنكە بازار كراو ەى، پارەش ەى ە ە چەنگ دەكەوئىت، كەل و پەلىش ەى ە ە رزانە، چۈنكە پۇژىك دىت ئەم بازارپە دادەخرى و كەل و پەلىش نامىنىت خواى گەورە دەفەرموى: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾ (الفرقان: ۲۷)، واتە: ئەو پۇژە سىتمكار گاز لە ەردو دەستى خۇى دەدات لە پەشىمانىدا.

إذا انت لم ترحل بزاد من التقى وأبصرت يوم الحشر من قد تزودا
ندمت على أن لا تكون كمثلـه وأنك لم ترصد كما كان أرصدا

واتە: ئەگەر بەبى تويىشوى تەقوا گەشتى قىامت دەست پى بىكەى، جا كە خەشر كران دەبىنى ەى تويىشوى پىيە، بۇيە تۇش ئەوكات پەشىمان دەبىو ە كە وەكو ئە و نەبووى.

كار كىردىك كە ئىخلاصى لەگەل نەبىت و لەسەر پىگای پىغەمبەر ﷺ نەبىت، وەكو گەشتىارىك وایە كە تۆرەگەيەكى پىبى تۆرەگەكەى پى كىردىت لە خۇل، ئەم گەشتىارە ەىچ سوود لەمە وەرنەگىت جگە لە ماندوو بوون.

ئەگەر دلت پىر بوو لە غەم و خەفەتى دنیا، وە لە خۇراك پىدانىشى كەمتەر خەمىت كىردبوو، كە ئىمان و زكر و یادى خوايە، ئەوكات تۆ وەكو ئەو گەشتىارە وایت كە و لاغەكەى بارىكى نۆرى لى بار دەكات، كەچى ئالىكى چاكى پىنەداو، جا ئەو و لاغە چۈنكە تىرنەكراو ەر كاتىك پەكى بىكەوئىت لە پەك دەكەوئىت.

ەەر كەسىك شىرىنى ئىمان بزانىت، ئازارى ئارامگرتنى لەسەر سووك دەبىت.
ەەر كەسىك شىرىنى عافىيەت و ئىمان بزانىت، ئەوكات ئازارى ئارامگرتنى لەسەر سووك دەبىت.

گېزىدە دى داۋى نەرىت بوۋى، ئەگەر بىتتو ھىمەت بەدەيتە خۆت گومانى تىا نىە سەردەكە ۋىت.

جىاۋازى ئىماندارى پاستىگۇ لەخەلگى لەھىمەت بەرزىەكە دايە، نەك لە پەنگ و پوۋىدا.

جىاۋازى نىۋان تۆ و ئىماندارى سەرفراز چىايەك لە ئارەزۋاتە، ئەۋانە پىش ئارەزۋات كەۋتۈنە، بەلام تۆ داۋى ئارەزۋات كەۋتۈيتە، كەۋاتە تۆش ۋابكە بەۋان دەگەيت.

دىنا ۋەكو گۆرەپانى پىشېرېكى ۋايە، كەخەلگى بەپىيادە ۋەسوار پىشېرېكى دەست پى دەكەن، جا تۆزۈخۆل لەگۆرەپانەكە بەرزەبىتەۋە بەجۆرىك گۆرەپانەكە پىر دەبىت لەتۆز ۋخۆل، ئەۋكات براۋە تىايدا ۋون دەبىت، بەلام لەپاشان كەتۆز ۋخۆلەكە دامركايەۋە ئىنجا دەزانن كى براۋەيە.

ئارەزۋات ۋەك دەنكە گەنمىك ۋايە لە ژىر تەلە دابىت، جا بىر بىكەۋە چۆن گياندارىك بەتەلەۋە بىت سەردەبىرېت، تۆش ئەگەر بەتەلەي ئارەزۋات بى دەفەۋىتى، ئەگەر ۋا بىرېكەيەۋە ئەۋكات ئارامگرتنت زۆرلا ئاسان دەبىت.

پەزىل مۇۋىكى فەقىرە، كەچى ۋەكو فەقىر لەسەر ھەژارىەكە پاداشت ۋەرناگىت.

جگە لەگەرەكەت داۋا لەكەس مەكە، چۈنكە كۆيلە لەكەسىكى تر داۋا بىكات جگە لەگەرەكەي بەسەرىدا دەشكىتەۋە.

مانەۋە بەتەنھا بۆ ئەۋەي زىكر ۋيادى خوا بىكات ھۆگرى بەمۇۋ دەبەخشىت.

ۋاز بىنە لەۋەي لىت جىيادەبىتەۋە، ھۆگرە بەۋەي كەلىت جىا نايىتەۋە.

گۆشەگىرى مۇۋى نەزان گەندەلەيە، بەلام گۆشەگىرى مۇۋى زانا خۇراكە بۆ ھىزى.

ئەگەر ەقل ۋيەقېن پىكەۋە گۆشەگىر بوون، فكىرىش ئامادەبوۋ ئەۋكات ۋوتوۋىژ دەستېدەكات.

ئەگەر دوۋىمەنكەت پىي گۈۋى گەمژە، ۋاي پى مەلىۋە ئەگىنا ئەۋىش ۋا دەلىتەۋە.

كە بەزەيىت بە نەفستدا دٲتەو نىشانەى ئەو ەيە كە نەفست ناناسى، ئەگەر بە چاكي بتناسىبايا، ئەو ە سەرزەنشئت دەكرد و يارمەتيت نەدەدا.

تووپەيى خۆت بە زنجيرەى ئارامى بېستەو، چونكە تووپەيى وەكو سەگ وايە، ئەگەر بەرتدا دەپوات و پەلامارى خەلك دەدات.

ئەگەر (قدرى) خوا وابوو مرقٲىك كامەران بٲت، ئەوكات (قدر) تٲوى كامەرانى لە دٲى ئەم مرقٲەدا دەچٲنٲت، پاشان بە ئاوى (ترغيب) و (ترهيب) ئاوى دەدات، پاشان چاودٲىرى دەكاو ئىشك گرىكى زانستيشى بٲ دەگرٲت، واتە: بەچاوساغانە پٲبكات، ئابەم شٲو ە پٲى دەكا.

ئەگەر لە گىژاوى تاريكايدا ئەستٲرەى ەيمەت درەوشايەو، پاشان مانگى عەزىمەتيش بە دواى ئەو داهات و درەوشايەو، ئەو ە دٲ بە نوورى پەروەردگارى پرشنگذار دەبٲت.

كاتٲىك شو داهات خەو و بٲرژان بال دەكىشٲت بەسەر خەلكيدا، بەلام ئەو سەربازانەى لە پٲشەو، كە ئامادەن بٲ ەٲرش كردن، بەوشەو خەويان لە چاوسا تٲراو، جا لە خٲشيا بٲت يا لە ترسا، كەچى سەربازە بٲئاگاكەن لە پرخەى خەودان، ئەگەر سەربازەكان بە جەرگ بەزانە تٲيان كٲشا، سەردەكەون بەسەر سەربازە كەم تەرخەمەكان، كە بەيانيش دادٲت غەنيمەتەكانيان دابەشەدەكەن بەسەر خاوەن بەشەكان.

لە دەرگاي پەحمەتى پەروەردگار بدە، ئەگەر دەريشى كردى بٲ ئومٲد و بٲ تاقت مەبە لەبەر دەرگا كە پاو ەستە، سل مەكە لە نزا كردن و پاسا و ەٲئانەو بٲ ەلەكانت، ئەگەر چى چەند جارٲكىش دووبارەى بكەيەو، ئەگەر دەرگاي نزا كرايەو و نزاى خەلكى وەرگىرا ەى تٲ وەرئەگىرا، ەر سل مەكە و بٲ تاقت مەبە، بەلكو زياتر بەردەوامبە، وەكو مندالٲىك بە ملكەچى لە دەرگا بدە و دەستت پانكەو و بٲى ﴿وَصَدَقَ عَلَيْنَا﴾ (يوسف: ٨٨). واتە: خٲرمان پٲى بكە.

ئەگەر پۇشاكى تەقۋات پۇشا، ئەۋە بە ئامانجىت دەگەي.
كوناھو تاۋان رېگەر لە بەرەكەتى كاسبىدا.

ھەر كەسىك ئەگەر بىيەۋىت قەدرى چەندە لاي خۇدا، بابروانىت خۇدا فەرمانى بە
چى پىدەكات ئەۋىش بەچى سەرقالە.

بىيە بە پۇلەي دۈپۇز، مەبە بە پۇلەي دىنيا، چونكە مىندال شۈيىنى دايكى
دەكەۋىت.

دىنيا ۋەك كەلەشېكى بۆگەن ۋايە، كە شىيىش بە كەلەشى بۆگەن پازى نىيە و
نايخۇ ئەي چۆن تۆ پىيى پازى دەبى.

دىنيا خەيالە، بەلام دۈپۇز نىشىتمانى پاستەقىنەيە، پىۋىستىيەكانىش لە
نىشىتمانى پاستەقىنە دەست دەكەۋىت.

تېكەل بوون و دانىشتن لەگەل ھاورى و برادەر دوو جۆرە:

يەكەم: دادەنىشن و كۆدەبنەۋە لەسەر شتى تېرۋەت و كات بە فېرۇدان، جا ئەم
جۆرەيان زىيانى زىاترە لەسوودەكەي، چونكە ھەرھىچ نەبىت دلىان فەساد دەبىت و
كاتيان بەفېرۇ دەچىت.

دوۋەم: دادەنىشن و كۆدەبنەۋە بۇ يارمەتىدانى يەكتر لەسەر ئەۋ ھۆكارانەي
مىرۇف بەرەۋ بەھەشت دەبات، ئامۇزگارى يەكترى دەكەن لەسەر پىگىك پاستى
ئىسلام بن و لەسەرى بەردەۋام بن و ئارامى لەسەر بگرن، ئەم جۆرەيان زۆر بە
سوودە، بەلام جارى ۋا ھەيە مىرۇف لەم جۆرەيان توۋشى ئەم سى بەلایە دەبىت:

ئەۋەيە كە قسە بۇ يەكترى دەپازىننەۋە، كە ئەمە بەلایە ئەگەر كارى لەگەلدا
نەبىت.

دانىشتنەكەيان دەبىتە قسەكردن لەسەر شتى تىرىش زىاد لە پىۋىست.

ۋاي لىدى ئەم دانىشتنە دەبىتە شتىكى عادەتى، مە بەستەكەي نامىنىت، كە
خۇ ئامادەكردنە بۇ دۈپۇز.

پوختەى قسان ئەۋەيە :

تىكەلبون و دانىشتن لەگەل خەلكيدا، يان ئەۋەتە خۆراكە و ئاودانە بۆ (النفس الامارة) ە واتە: زىانت پى دەگەيەنن.

يان خۆراكە و ئاودانە بۆ (النفس المطمئنة) ە واتە: سودت پى دەگەيەنن، جا بەرمەمەكەى بە گوڭرەى خۆراكە و ئاودانەكەيە، ئەگەر خۆراك و ئاودانەكەى چاك بوو ئەۋكات بەروو بوومەكەشى چاك و بەسود دەبىت، بەھەمان شىۋە روحى پاك چونكە ئامۇزگارى مەلائىكەن لە ھزرى خۇيدا دەچىنىت، ئەۋە پاكە.

ۋە پۇخى پىسىش چونكە ئامۇزگارى شەيتان لە ھزرى خۇيدا دەچىنىت، ئەۋە پىسە، خۋاى گەرەش بە ھىكمەتى خۇى واى دانائە پاكەكان بۆ پاكەكان بن، پىسەكانىش بۆ پىسەكان بن.

ناگات له گه ورهیی خودا بیټ

هیچ شتیك له بوونه وهردا نیه به تهنه به یهك (سبب) کاریگر بیټ، به لگو یهك (سبب) کارناکات، مه گره به پالپشتی (سبب) یکی تر نه بیټ، پږگری کاریگره ریه که شه نه مینیت، نه مه لهو (سبب) انه یه که به چاو به دی ده کریت، لهو (سبب) انه ی که نادیاره و مه عنویه، وهك کاریگری خور بۆ گیاندار و پوهك نه مه له سر چهند (سبب) ی تره وه وه ستاوه، له شوینی وهرگرتن، چهند (سبب) يك پالپشتی نه م (سبب) ه ده که ن.

هه روه ها منداڵ بوون په یوه سته به چهند (سبب) وه جگه له جووت بوونه که، به هه مان شیوه هه موو (سبب) و (مسبب) يك به م شیوه یه، جا نه و دروست کراوانه ی که تو لی ی ده ترسی و داوای لیده که ی به شیکی که مه له (سبب) به تهنه کاریگری نیه جگه له خوای گهره و بالا ده ست نه بیټ.

که واته ناگونجیت داوا و ترسان له غیری خوا بکه یت، نه مه به لگه یه کی پۆشنه که ترس و داوا کردن جگه له خوای گهره شتیکی پوچه له، نه گره گریمان نه و (سبب) ه به تهنه کاریگره، نه وه ده کات (سبب) که له غیری نه وه وه یه له و نیه، هیچ هیژیکی نیه کاری پی بکات، چونکه هه ر هیزو توانایه ک هه بیټ نه وه تهنه به خواوه یه هه ر خودایه هه موو هیز و توانایه کی به ده سته، نا نه و هیزو توانایه ی که مروف لیی ده ترسی و داوای ده کات له راستیدا به ده سستی خودایه .

چۆن له که سیک ده ترسیت و داوای لیده کات که هیچ هیز و توانایه کی له ده ست نایه ت، به لگو ترسان له دروست کراوه کان و داوا لیگردنیا ن (سبب) یکه بۆ بی به ش بوون، و تووشی به لا هاتن به وه ی که داوای ده کا و لی ی ده ترسی، چونکه چهند له که سیک بترسی جگه له خوای گهره نه وه به پیی ترسه که ت له و که سه، خودا نه و

كەسەت بەسەردا زال دەكات، بە پيى داواكردنت لە غەيرى خواى گەورە ئەو بەى
بەش دەبى.

ئا ئەوە حاالى خەلكىە بە گشتى جا هەر شتەك خواى گەورە بىەوٲىت بىٲىت ئەوە
هەر دەبىٲىت، هەر شتەكيش خواى گەورە بىەوٲىت نەبىٲىت ئەوە هەرگىز نابىٲىت، ئەگەر
چى هەر هەموو خەلكيش بۆى كۆك بن.

يەكتاپەرستى مروۋىڭ پزگار دەكات

يەكتاپەرستى پزگار كەر و پىشتىوانە بۆ دوۋىرمانى خوا و بۆ دۆستانى خواش، دەبىنن خۇاى گەرە دوۋىرمانى خۇى لە ناخۇشى و نەھامەت يەكەنى دىيادا پزگار دەكات ئەگەر ھانا بۆ يەكتاپەرستى ئەو بەرن ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنكبوت: ۶۵).

واتە: ھەركاتىڭ - بى باۋەپان - سواری كەشتى دەبن، كە مەترسى نوقم بوون و تياچوون پوويان تى دەكات، بە ملكەچى و بە دلەۋە ھانا و ھاوار بۆ خوا دەبەن، بەلام كاتىڭ خۇاى گەرە رزگارىيان دەكات لەم ناخۇشىيە، كە دەگەنە وشكانى، لە رىيازى يەكتاپەرستى دەترازىن و ھاۋبەشى بۆ خوا بىرپار دەدەن.

ھەرۋەھا يەكتاپەرستى پىشتىۋانىيە بۆ دۆستانى خواش، لە ناخۇشى و نەھامەت يەكەنى دىيا و قىيامەت پزگارىيان دەكات. جا بۆيە پىتەمبەر(يونس) لە ناوسكى حوتدا ھاناي بۆ ئەو يەكتاپەرستىيە برد، خۇاى گەرەش لە ناو ئەو ھەموو تارىكايىيەدا پزگارى كرد..

دەبىنن شوينكە وتوانى پىتەمبەرەن كاتىڭ ھانىيان بۆ يەكتاپەرستى بردوۋە پزگارىيانبوۋە لە سزاي كافران لە دىيادا، ۋە پزگار بوونە لە ناخۇشىيەكەنى دۈپۈۋىش، بەۋەى كە خۇاى گەرە بەخشى زۆرى بۆ ئامادە كىردوون.

بەلام (فرعون) لەۋكاتەى خەرىك بوو لە ناۋبچى ھاناي بۆ يەكتاپەرستى ھىنا كەچى ھاناكەى ھىچ سوۋدى پى نەگەياند، چونكە ئيمان ھىنان بۆ يارمەتيدان ھىچ سوۋدى نىيە، ئەمە سوۋنەتى خۇايە لەسەر بەندەكەنى.

جا بۆيە دوعاى تەنگانە بە يەكتاپەرستى خۇدايە، ۋەك دوعاكەى (يونس) كە لە ناو سكى حوتەكەدا داۋاى پى لە خوا كرد، دوعايەكى گىراۋە.

گەرەترىن و ناخۇشترىن تەنگى لە شىركەۋە ھەلدەقولىت، پزگار بوۋنىش لەم ناخۇشىيە بە يەكتاپەرستى دەبىت، بە پاستى ھەر يەكتاپەرستىيە جىگاي ئومىد و مۆلگە و قەلا و ھاناي خەلكىيە.. و بالله التوفيق.

چىزۋەرگرتن

چىزۋەرگرتن ۋە زىلپوون لە شتىك بە گويىرەى خۆشەويستىيەكەتە بۆ ئەو شتە، جا بە گويىرەى خۆشەويستىيەكەى ھىز ۋە بى ھىز دەبىت، ھەركاتىك خۆشەويستەكەى بۆ ئەو شتە پتە ۋە بەھىز بوو، ئەو تەمەزى دەبىت ۋە ھەزەكەت زو پى بگات، مۇقىش كاتىك شتىكى خۆش دەبىت ئەگەر بىناسى ۋە زانستى پى ھەبىت، جا ھەركاتىك تەوا بىناسى ۋە زانستى پى ھەبىت زىاتر خۆشى دەبىت، ھەركەسىك ئىمانى بە خوا ۋە ناو ۋە سىفەتەكانى ۋە دىنى خوا ھەبىت ئىشتىياق ۋە خۆشەويستى بۆ خوا زىاتر دەبىت، ھەزەكەت زو بگات بە خەزمەتى ۋە بىرۋانىتە پى خوا ۋە گوى لە ووتەكانى پابگىت.

جا ھەرمەموو خۆشى ۋە ئاسوودەى ۋە كامەرانىيەك جگە لەم خۆشىيە ۋەك دالۋپە ئاۋىك وايە لە ناو دەريايەك، كەوابو كەسىك ھۆشى لەسەردا ھەبىت چۆن خۆشىيەكى كەم كە لە دايدا ئازارى بەدوا دادىت دەگۈرپتە ۋە بە خۆشىيەكى گەرەى بەردەوامى نەپراۋە؟!

بزانە: مۇق بە گويىرەى ئەم دوو ھىزە ھەلسوكەوت دەكەت:

۱- العلم: زانست.

۲- الحب: خۆشەويستى.

چاكتىر ۋە بەسوود تىر زانستىش، زانستە بە خوا.. چاكتىر ۋە بەسوود تىر خۆشەويستىش، خۆشەويستى خوايە، خۆشتىر تام ۋە چىزىش لەم دووانەدايە كە باسما كىرد.. والله المستعان.

رِیگای گه یشتن به ره زامه نندی خودا

هه رکه سیټک بیه ویټ به سه رفرازی به خوا بگات و له دوا پوژیشدا کامه ران بیټ،
ده بیټ له دوو شتان خوی به ند بکات:

یه که م: خوی به ند بکات بۆ نه نجامدانی نه و شتانه ی که خوا فه رمانی پی
کردووه، واته: گوپراه لی خوا بکات.

دووهم: خوی به ند بکات له نه نجام نه دانی نه و شتانه ی که خودا قه ده غه ی
کردووه، واته: بی فه رمانی خوا نه کات.

وه که نه وه ی زمانی به ند بکات و بیگریته وه له و شتانه ی که سوودی پی
ناگه یه نیټ، زمانی به ند بکات و ته پی بکات به وپردوو زکری خودا و نه و شتانه ی که
ئیمانی زیاد ده کات.

نه ندامه کانی به ند بکات له گونا و تاوان، نه ندامه کانی به ند بکات له سه ر کردنی
واجبات و سووننه ته کان، به م شیوه یه تا کو ده گاته خوی گه وره با خوی به ند
بکات، نه وکات خوی گه وره ش پرزگاری ده کات له م به ندیخانه ی دنیا و ده یخاته
خوشتین و فراوانترین شوین.

نه وه ش بزانه: هه رکاتیک مروف نارامی نه گرت له سه ر به ند کردنی نه م دووانه و
پووی کرده پابواردن و ئاره زوان، نه وه دوی پابواردنه که ی که مرد و له دنیا
ده رچوو به ند کردنه ناخوشه که ی به دوا دادیټ — که دۆزه خه — به م شیوه یه هه ر
که سیټک که ده مریت و ده رده چیت له دنیا یان نه وه تا پرزگاری ده بیټ له به ندیخانه ی
دنیا و به ره و خوشتی به هه شت ده پوات، یان له پابواردنی دنیا به ره و به ندیخانه ی
دۆزه خ ده پوات.. و بالله التوفیق.

تەقوا و پەھۇشت جوانى دووشتى زۆر بەرزى

(ابن عون) بانگی پیاویکی کرد و پیی گووت: ته قوای خوا بکه، چونکه مروشی به ته قوا هر رگیزه هست به وه حشمت و ته نهایی ناکات.

(زید) کوپی (اسلم) دہیفہ رموو: ہر کہ سیک تہ قوای خوا بکات خہ لکی
خوشیان دہویت، ئہ گہ رچی دووژمنیشی بن.

(الثوري) به (إبن ابی ذئب)ی ده فہرموو: نگہر تہ قوای خوات کرد و لہ خوا ترسای، ئوہ خہ لکی چ نیہ، بہ لام نگہر لہ خہ لکی ترسای ئوہ ہیچ شتیک سوودت یی؎ ناگہ بہ نیت لای خوای گہ ورہ.

(سليمان) ى كورى (داود) ده‌فه‌رموئيت: ئه‌وه‌مان پي‌دراوه‌ له‌وه‌ى خه‌لكى پي‌ى دراوه‌ و ئه‌وه‌ش كه‌ پي‌ى نه‌دراوه‌، زانيومانه‌ له‌وه‌ى خه‌لكى ده‌يزانييت و ناي‌زانييت، هه‌چ شتي‌كمان نه‌بينويه‌ له‌ ته‌قواى خوا چا‌كتر بي‌ت له‌ په‌نه‌ايى و نا‌شكرائى، له‌ دادپه‌روه‌رى له‌ تووره‌ى و په‌زامه‌ندى، له‌ هه‌ژارى و ده‌وله‌مه‌ندى.

له کتابی (الزهد)ی نیمام أحمد هاتووہ کہ خوی گه وره دهفه رمویت (هه ر مرقیك جگه له من رووبکاته دروست کراویك و پشتی پی بهستی هویه کانی ئاسمانه کان و زهوی لی ده گرمه وه، جا نه گه راوی شتی کم لی بکات پیی نابه خشم، نه گه ر نزا بکات نزا که ی گیراو ناکه م، نه گه راوی لی بووردن لی بکات لیی نابوورم.. هه ر مرقیكیش پوو بکاته من و پشتی پی بهستی، نه وه پرزی له ئاسمانه کان و زه ویدا زامن ده که م، جا نه گه راوی شتی کم لی بکات پیی ده به خشم، نه گه ر نزا بکات نزا که ی گیراو ده که م، نه گه راوی لی بووردن لی بکات لیی ده بوورم).

ده بینین پیغمبر ﷺ ته قوا و په وشت جوانی پیکه وه به سستو ته وه، چونکه ته قواى خوا کردن نیوان به نده خوښ ده کات له گه ل په روږد گاری، په وشتی جوانیش نیوان مړوځ خوښ ده کات له گه ل خه لکي..

که و ابو: ته قوای خوا کردن به نده خوشه ویست ده کات لای خوا، په وشتی جوانیش مروؤ خوشه ویست ده کات لای خه لکی.

چەند ئامۇڭگارىيەكى زېرىن

لە نيوان بەندە و خوا و بەھشت پېڭايەك ھەيە كە بە دوو ھەنگاۋ دەپرېت:
 ھەنگاۋيىكيان دووركەۋتەنەۋەيە لە نەفسى خۆي، ھەنگاۋيىكيشيان لە خەلكى،
 ھەنگاۋى نەفسى دايدەپرېت لە خۆي و خەلكى، ھەنگاۋى خەلكىش، كە مردنە.
 دەيگەيەنېت بە خوا، كەۋاتە: تەنھا پوو لەۋ شتەنە بىكە كە دەتگەيەنېت بە خوا.

بانگ بېزىك ھاۋارى كرد ھاۋەلان ﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ (الانباء: ۱). ۋاتە:
 لىيپرسىنەۋەي خەلكى نزيك بۆتەۋە.

دەلكانىيان لە ترسا راجلەكا، لە ترسان ئاۋ لە چاۋانىيان دەھات
 دنيا بۆ ئىمامى (علي) پازاندرابۆۋە، ئىمامى (علي) یش بە دنيای دەۋوت: (أنت
 طالق ثلاثا لا رجعة لي فيك). ۋاتە: من تۆم تەلاقدا سى بە سى ھېچ گەرەنەۋەشت بۆ
 نىيە.

نوۋرى ھەق زۆر رووناكرتە لە نوۋرى پۆژ.

پېڭاي بەرەۋ خوا چون چۆلە لەۋ كەسانەي كە گومانىيان ھەيە و شوپىنى ھەۋاۋ
 ئارەزوۋاتيان كەۋتوۋن، بەلكو ئەۋانە لەسەر پېڭاي بەرەۋ خوا چوۋنن كە بېروايەكى
 پتەۋيان بە ئىسلام ھەيە و ئارامگرن لەسەرىدا ھەر ۋەك خۋاي گەرە دەفەرەمۋى:
 ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾
 (السجدة: ۲۴). ۋاتە: كە ئارامگرتنىيان كەردە پېشەيان ئېمەش كەردمانن بە پېشەۋا،
 لەۋ كاتەي دلىيىي و بېروايەكى تەۋاۋيان ھەبۋ بە ئايەتەكانى ئېمە.

بروای پته و پرگارت دهکات

له کاتي سه‌رمه‌رگدا شه‌هادي (لا اله الا الله) کاريگري گه‌وري هه‌يه بږ سپينه‌وي گوناو و تاوان، چونکه له کاتي سه‌رمه‌رگدا نه‌و مرؤفه به دل‌وه ده‌ليټ: (لا اله الا الله) ده‌زانيت ماناکه‌شي چيه، له کاتيک نه‌م شايه‌تیه ده‌دات که نارزه‌کاني هه‌مووي مردوه و سه‌رکه‌شي نه‌ماوه کاتيک خوي به گه‌وره ده‌زاني و سه‌رکه‌شي ده‌کرد، ئيستا که ملکه‌چه و خوي به زه‌ليل و زه‌بون ده‌زانيت، چونکه هيج ئوميدى به دنيا و نارزه‌واتى دنيا نه‌ماوه.

ئيستا که وا له‌به‌ر ده‌ستى په‌روه‌ردگار و دروستکارو گه‌وره‌کي زور به ملکه‌چييه‌وه وه‌ستاوه به ئوميدى نه‌وي ليتى ببوريټ و ره‌حمى پيټکات، به بروايه‌کي پته‌وه‌وه دور له هه‌موو شيرکيک پوي کردوټه خودا، نه‌و شتانه‌ي هه‌موو به‌لاوه ناوه که له دنيا پتوه‌ي سه‌رقال بوو، ئيستا که هه‌موو غه‌مى نه‌و شوينه‌يه که به‌ره‌و پوي ده‌پوات که نازانيت شوينه‌کي چونه.

جا بويه مرؤفه له‌و کاته‌دا پر به دل‌وه پوو ده‌کاته خوي گه‌وره به دل و لاشه ته‌سليمى خوا ده‌بيټ، به دل و لاشه‌وه ده‌ليټ: (لا اله الا الله) که دلي ته‌نها خوي گه‌وره‌ي تيايه، دلي خوي پاك کردوټه‌وه له هه‌موو شتيکي تر.

بيگومان له‌و کاته‌دا دلي پاك کردوټه‌وه له دنيا، پوي کردوټه په‌روه‌ردگاري، ناگري نارزه‌واتى دامرکاندوټه‌وه، ئوميدى به قيامه‌ته و ته‌نها نه‌وي له‌به‌ر چاوه، دنياي پشت گوي خستوه له کاتيکدا نه‌و شايه‌تي دانه که به‌دل‌وه ده‌ليټ دوا کاريه‌تي نه‌م شه‌هاديه گوناوه‌کاني له‌سه‌ر ده‌سپريته‌وه، به‌ره‌و په‌روه‌ردگاري ده‌بات، چونکه به‌شايه‌تي دانتيکي دلسوزانه به په‌روه‌ردگاري گه‌يشته‌وه، که به‌دل و لاشه نه‌م شايه‌تیه‌ي داوه.

جا نه گهر بیتو له کاتی سه لامه تیدا به م شیوه نه م شه هاده ی له دلدا بایه،
 هرگیز هوگر و دلخوش نه ده بوو به خوشیه کانی دنیا، به لکو هه لده هات له خه لکی
 و پووی ده کرده خودا، هر به خوا دلخوش ده بوو.

به لام نه و له کاتی سه لامه تی به و شیوه یه برپوی پته و نه بووه، به لکو نه و له گه ل
 شه هاده ی (لا اله الا الله) دلی پر بوو له ناره زوات و خوشویستنی دنیا، نه فسی
 پرپووه له خه یالات و شتی تر، پووی و هرگیز پاره له خوی گه وره، نه گهر بیتو دلی
 پاک بکر دایه وه به م شیوه یه ی له سه ره مهرگ دایه، نه وکات گوزهرانیکی تری ده بوو
 جگه له و زیانه نازه لیه ی نیستای. والله مستعان.

کاره کانت بسیپیره خودا

ئو که سه چی به دهسته که نئو چهوانی خوی به دهستی خواجه، دلی له ژیر دوو بهنجهی خواجه چۆنی بویت وا ئالوگۆپی پیدهکات، زیان و مردنی به دهست خواجه، باشی و خرابی به دهست خواجه، جووله و وهستان و کارو گفتاری به ویست و فرمانی خواجه، هر جووله یه ک دهکات به فرمانی ئه وه، هر کاریک دهکات به ویستی ئه وه.

که ئه مانه هه مووی به ویستی خواجه سوپاسی دهویت، چونکه ئه گهر خوی گهره ئه و کارانه ی بسیپیریتته خودی مرۆفه که، مرۆفه که بی هیزه و ناتوانیت پای په پینیت، نه وکات تووشی هه له و سه رگهردانی ده بیت، ئه گهر ئه و کارانه بسیپیریتته که سیکی تریش جگه له خودی مرۆفه که، دهکات سپاردوویه تیه که سیکی بی هیز که نه سوود و نه زهره ر و نه زیان و نه مردن و نه زندووکردنه و هی له دهسته، ئه گهر خوی گهره ش فه رامۆشی بکردایه، ئه کاته دووژمن به سه ریدا زال ده بیت و ده یکات به دیلی خوی.

جا بۆیه ئه و به ئه ندازه ی چاو تروکانیکیش مرۆف به بی خوی گهره حالی په ریشانه، به لکو له گه ل هه موو هه ناسه یه کدا پتویستی به خودایه به ئه ندازه ی گه ردیله یه کیش بی خوا سه رگهردانه، له کاتی کدا که به رده وام ئاتاجی خودایه یه که چی له گه ل نه وه شدا پشتی ت دهکات و پووی ل و وهرده گیزی و به گونا و تاوان خودا له خوی تووپه دهکات، له کاتی کدا له هه موو پوویه که وه ئاتاجی ئه وه.

پشت به خوا بېهسته، خوا فەرامۆشت ناكات

ئەى مۆڧى بى ئاگا تۆ خۆت سەپقالكە بەو كارانەى كە خوا فەرمانى پى
 كەردوى بىكەى، خۆت سەپقال مەكە بە شتەك كە بۆت دابىن كراوہ و دانراوہ،
 چونكە خواى گەورە دوو شتى بۆت بېرپوہ تەوہ:

كە - پىق و پۆزى.

كە - ئەجەل و مردن.

ئەم دووانە مۆڧەكان بۆ يەكەنكىان ەول دەدن و لەوى تریشيان پادەكەن،
 كەوابو پىويست ناكات مۆڧ خۆى بۆ ئەم دووانە سەرقال بكات، چونكە ەر كاتەك
 تەمەن مابىت، ئەوا پىق و پۆزى بەپۆوہ يە بۆى، ەر كاتەكەش خواى گەورە بە
 حىكمەتى خۆى دەرگاىەكت لى دابخات، ئەوا بە پەحمەتى خۆى دەرگاىەكت لى
 دەكاتەوہ.

وورد بەوہ و بىر بكوہ لە حالى ئەو كۆرپەلەى ناو سكى دايك، كاتەك كە خوینە،
 خواى گەورە لە يەك پىگاوە خۆراكى بۆ دەنئىت كە پىگاى رىخۆلەكەى، جا كە لە
 سكى دايكى دەرچوو، ئەو پىگاىەى لى دادەخرىت، كەچى دوو پىگاى ترى لى
 دەكرىتەوہ كە لەوۆوہ خۆراكى زۆر لەوہى پىشتى خۆشتى و پاكترى بۆ دىت كە
 شىرىكى پاك و بى گەردە، جا كە تەمەنى شىرخواردنىشى تەواو دەبىت ئەو دوو
 پىگاىەى لى دادەخرىت، بەلام چوار پىگاى چاكتر لەوى پىشوتى لى دەكرىتەوہ،
 ئەویش دوو خۆراكە و دوو خواردنەوہى، دوو خۆراكە كە گوشتى گياندار و پوہەكە،
 دوو خواردنەوہ كەش ئاوو شىر و شتە بە تام و لەزەتەكانى ترە، جا كە مردىش ئەم
 چوار پىگاىەشى لى دادەخرىت، بەلام ئەگەر لە چاكە كاران بىت خواى گەورە
 ەشت پىگاى بۆ دەكاتەوہ، كە ەر ەشت دەرگاى بەهەشتە ئەوكات بەكامياندا
 ەزىكات دەچىتە ژورەوہ. بەم شىوہ يە خواى گەورە لە دنيا ەر شتەك لە مۆڧى

بېروادار بىستېنىتەۋە، ئەۋە لە و چاكتىر و باشتىرى پى دەبەخشى، ئەمەش تەنھا بۆ مەۋقې بېروادارە. چونكە خۋاى گەۋرە شىتىكى لى دەستېنىتەۋە بى نىرخ بىت و نىرخى نەبىت لە برى ئەۋدا شىتىكى بەسۈود و بە نىرخىرى پى دەبەخشى، بەلام مەۋقې چونكە چاكتىرى خۋى نازانىت، بەخشىش و حىكمەت و بەزەبى خواش بە چاكتىرى نازانىت، نازانىت سۈود لەۋ شىتە لى سەندراۋەتەۋە چىە و ئەۋ شىتە بۆى ئامادەكراۋە لەباتى ئەۋ چىە! بەلگۈ ئەۋ ھەز دەكات زوۋ شىتەكەى بە دەست بگات ئەگەر بى نىرخىش بىت، ھەز لە شىتەك ناكات درەنگ بەدەستى بگات ئەگەر بە نىرخىش بىت.

ئەگەر مەۋقې بە دادپەرۋەرانە بېروانىتە ئەۋ كارانەى خۋاى گەۋرە بۆى دەردەكەۋىت كە خۋاى گەۋرە لە دىئادا ھەر خۋشى و لە زەتتىكى لى بىستېنىتەۋە بۆ ئەۋەيە تاكو چاكتىرى پى بېەخشىت، ھەر شىتىكى لى دەستېنىتەۋە، ئەۋە لەۋ چاكتىرى پى دەبەخشى، كاتىك توۋشى نەھامەتى دەكات تاكو لى بېورىت، كاتىك تاقي دەكاتەۋە بۆ ئەۋەى پاكتى بكاتەۋە، دەمىرىنىت تاكو زىندۋى بكاتەۋە و لەم دىئايەدا پىزگارى بگات و بىگەيەنىتە ئامانچ و بەخشى خۋى: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خُلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ (الفرقان: ۶۲). واتە: خۋاى گەۋرە شەۋ و پۇژى بە شوين يەكدا رىكەيخستەۋە، پەندە بۆ كەسىك كە دەيەۋىت يادەۋەرى ۋەربىگىت و دەيەۋىت سۈپاس گوزارى ئەنجام بدات.

دەفەرمۇي: ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُّوا﴾ (الإسراء: ۹۹). واتە: سىتەمكاران ھەر بېيىرى ياخى بوۋن و سەركەشى و كوفىيان داۋە ۋەيچى تر.

چەند ئامۇزگارىيەكى زىرپىن

ھەر كەسنىڭ بەپاسىتى نەفسى خۇي ناسىبىت سەرقال دەبىت بە چاكردنى ھەلە و
 عەيبەكانى خۇي، عەيبى خەلكى لە بىر دەكات، ھەر كەسنىكىش بەپاسىتى
 پەرۋەردگارى خۇي ناسىبىت، سەرقال دەبىت بەۋەى كە چۆن پەرۋەردگار لە خۇي
 پازى بكات و ببىت بە خۇشەويستى خودا، ئەوكات ھەوا و ئارەزواتى لەبىر دەكات.
 چاكترىن كردهۋە ئەۋەيە بە ئىخلاصەۋە بىت و دور بىت لە خەلكى و منەتیشى
 لەسەر نەكەى.

زۆربەى خەلكى لە سى رىگاۋە توۋشى دۆزەخ دەبن:

۱. لە رىگاي گومانەۋە، كەۋا لە مرۆف دەكات گومانى پەياكات لە ئاينى خوا.
۲. لە رىگاي ئارەزواتەۋە، كەۋا لە مرۆف دەكات ئارەزوات و پابواردن پىش
 پەزامەندى و گوى رايەلى خوابخات.
۳. لە رىگاي تورەيىۋە، كەۋا لە مرۆف دەكات بەردەۋام توۋرە بىت و خەلكى
 رقيان لى بىتەۋە.

خراپە كۆدەبىتەۋە لە سى بنچىنە:

۱. الكبر: خۆ بەگەۋرەزانىن، كە ھەر خۆ بەگەۋرەزانىن بوو ۋاى لە ئىبلىس كرد
 توۋشى نەفرەتى خوا بىت.
۲. الحرص: سوۋرېون لەشت، لەسەر ئەو سوۋرېونە بوو ۋاى لە ئادەم كرد لە
 بەھەشت دەرگرا.
۳. الحسد: ئىرەيى يان حەسوۋدى، ھەر حەسوۋدى بوو ۋاى لە كۆپەكەى ئادەم
 كرد براكەى خۇي بكوژىت.

جا ھەر كەسىڭ خۇي لەم سىيانە بېپاڭزىت ئىوا لە شەر و خراپە بە دوور دەبىت، چونكە كوفر لە خۇبەگەورە زانىيەو سەرھەلەدەت، گوناخ وتاوانىش لە سورىبونەو سەرھەلەدەت، خراپە و ستەمىش لە ھەسوودىيەو سەرھەلەدەت.

خوای گەورە بە ھىكمەتى خۇي ئەندامەكانى دەرەو و ژوورەوى لاشەى مۇۋى ھەرىكە و بۇ شتىك دروست كىدو، چاۋى كىدو بە ئامىرىك بۇ بىنن، گۇچكەى كىدو بە ئامىرىك بۇ بىستىن، لووتى كىدو بە ئامىرىك بۇ بۇن كىدن، زمانى كىدو بە ئامىرىك بۇ قىسە كىدن، دەستى كىدو بە ئامىرىك بۇ كار كىدن، قاچەكانى كىدو بە ئامىرىك بۇ پۇشتىن، دلى كىدو بە ئامىرىك بۇ ناسىنى يەكتاپە رىستى، پۇخى كىدو بە ئامىرىك بۇ خۇشەو رىستى خوا، عەقلى كىدو بە ئامىرىك بۇ بىركىدەو و وورىدونەو لە كارى دىن و دىنا و ھەلبىزاردىنى كارى چاكە و بەسوود بەلاوە نانى كارى بى سوود.

خەسارەت مەندىرىن كەس ئەو يەكە سەرقالە بە ھەوا و نەفسى خۇي ئاگای لە خوا نىيە، لەویش زەرەرمەندىر ئەو يەكە سەرقالە بە خەلكى و ئاگای لە نەفسى خۇشى نەماو، لە ھەدىسى (أبي سعيد) ھاتوۋە دەفەر موۋى: ((إذا أصبح ابن آدم فإن الأعضاء كلها تكفر اللسان، يقول: اتق الله، فانما نحن بك، فإن استقمت استقمنا، وإن أعوججت أعوججتنا))^(۱)، واتە: كاتىك ئادەمىزاد بەيانى دەكاتەو، ھەموو ئەندامەكانى لاشەى ملەكەچى زمان دەبن، ھەموو ئەندامەكانى لاشەى بە زمانى حال دەلئىن: ئەى زمان لە خوا بىرسە، چونكە ئىمەپەيوەستىن بەتۆۋە، ئەگەرتۇ پاست و پاستگۇبىت ئەوكات ئىمەش پاست دەبىن و كارى چاكە ئەنجام دەدەبن، بەلام ئەگەرتۇ پاستگۇنەبى و چەوت و لەو پىر بىت ئەوكات ئىمەش چەوت و لەو پىردەبىن. گۇوتراو ھاناى : (تكفر اللسان) واتە: ئەندامەكان ملەكەچى زمان دەبن.

(۱) حسن: رواه الترمذى (۲۶۰۹)، ابن خزيمة فى صحيحه، البيهقى فى شعب الايمان.

ھەر ۈك ۈۈشەى (تكفر) لە ھەدىسىكى تىرىش ھاتۇۋە: (إن الصحابة لما دخلوا على النجاشي لم يكفروا له) واتە: ھاۋەلانى پېتھەمبەر ﷺ كاتىك چۈۈنە كۆشكەكەى (نجاشى) مىيان كەچ نەكرد بۆ (نجاشى) ۈ سۈجىدەيان بۆ نەبرد، ھەر لەبەر ئەم مىكەچ نەكردنەبوۈ (عمرو)ى كۈپى (العاصى)، بە (نجاشى) گۈت: (ايها الملك: انهم لا يكفرون لك) واتە: ئەى پادشا، نابىنى ئەۋانە مىكەچى ناكەن بۆت؟! جا كە ئەندامەكانى لاشە مىكەچى زمان دەبىت، چۈنكە زمان پۆستە ۈ تەرجمانى دلە ۈ ۈستگەيە لە نىۋان دل ۈ ئەندامەكان.

كە ئەندامەكانى لاشەش بە زمان دەلئىن: (إنما نحن بك) واتە: ئىمە بە سايەى تۆۋە پزگار دەبىن ۈ بەسايەى تۆشەۈە تى دەچىن، جا بۆيە دەلئىن: (ئەگەر تۆ پاست ۈ پاستگۈبىت ئەۈكات ئىمەش پاست دەبىن ۈ كارى چاكە ئەنجام دەدەين، بەلام ئەگەر تۆ پاستگۈنەبى ۈ چەۈت ۈ لەۈير بىت، ئەۈكات ئىمەش چەۈت ۈ لەۈيردەبىن).

کامہ رانی دنیا و قیامت

پیغمبر ﷺ له م فه رموده یه دا، به خته وه ری دنیا و قیامه تی پیکه وه کړ
 کردو ته وه، که ده فه رمووئ: ((فاتقوا الله و أجمعوا فی الطلب))^(۱)، واته: ته قوا ی خوا
 بکه، له دنیا ش هه رشتیک ده که ی به جوانی و پوختی ئه نجامی بده.

مه به ست له م حه ديسه نه وه يه، به ته قواي خواگردن مروځ له قيامت پزگاري ده بښت و به خته وهر ده بښت، له دنياش مروځ ټاوا بښت که به پوختی کاره کانی نه نجامبدات و نه زياته پوځی نه که م ترخه می له عياده تدا نه کات، نه وکات له دنياشدا به م کارانه ی به خته وهر ده بښت.

جا به ته قوای خودا مروّف به خته وهری له قیامت به دهست دینیت، به جوانی و پوختی نه انجام دانی کاره کانیشی، ئارامی دلّ و لاشه سوور نه بوون له سهر دنیا و ماندوو بوون و که له پرهقی و هه ولدان و نه گبهتی، خۆشه ویستی دنیا و هه ولدان بۆ دنیا به دهست دینیت.

که واپوو: هر که سیڅ له خوا بترسیږ و ته قوای خوا بکات سه رفراز ده بیټ و ده گات به خوښ و نیعمه ته کانی به هه شت، هر که سیڅ کیش کاره کانی به جوانی و پوختی نه نجام بدات له دنیا دا ده که سیټه وه له هه وډان بؤ دنیا و پزگاری ده بیټ له غم و خه فته تی دنیا، شاعر ده لایت:

قد نادى الدنيا على نفسها لو كان في ذا الخلق من يسمع

كم واثق بالعيش أهلكته وجامع فرقت ما يجمع

واتہ: دنیا ہاوار دکات و دہلّیت: ئای له وانهی که ده بیستن، چه ندین کهس

له وانهى كه به دنيا دلخوش بوون به فه تارهم بر دوون، چه ندين كه س كه سه روه ت و سامانيان كو كردو ته وه له سامانه كانيان دام براندوون.

ئازارى قهرزدارى و تاوان

پيغهمبر ﷺ زور له نزاكانيدا خوى ده پاراست له گوناھ و له قهرزدارى، چونكه مرؤفى گوناھبار له دوا پوژدا زهره رمه نده، مرؤفى قهرزداريش له دنيا دا زهره رمه نده.

ته فسیری نایه تی ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنکبوت: ۶۹)، واته: نه وانهی که له پیئاو ئیمه دا و بۆ په زامه ندی ئیمه هه ول و کۆششیانداوه و خویان ماندوو کردوو، بیگومان نا نه وانه رپنمونی ده که یین بۆ پښتای پاستی خویمان، به پاستی خوای گه وره له گه ل چاکه کارانه.

ده بینین خوای گه وره لیږه دا هیدایه تی به ستاوه ته وه به تیکۆشان، هه رکه سیکیش هیدایه تیکی ته واو و پوخت درا بیټ، نه وه جیهادیکی زوری کردوه، واجبترین و له پښترین جهادیش جیهادی نه فس و ئاره زوات و جیهادی شه یتان و جیهادی دنیا یه.

جا هه رکه سیکی له پیئاوی خودا هه لسیټ جهاد بکات له گه ل نه م چواره دا، نه وکات خوای گه وره ش هیدایه تی ده دات بۆ سه ر پښتای په زامه ندی خوی نه و پښتای ده یکه یه نیټه به هه شت، هه رکه سیکیش واز بینیت له جیهاد و پشت گوئی بخت، نه وه به نه دازه ی که مته ر خه میه که ی هیدایه تی له ده ست ده چیت.

(الجنید) له ته فسیر نه م نایه ته دا ده فهرمووی: واتاکه ی نه وه یه نه وانهی له پیئاوی ئیمه دا جهاد له گه ل هه واو ئاره زووه کانیاندا ده که ن به ته وبه و په شیمانی، هیدایه تی سه ر پښتای ئیخلاصیان ده ده یین، ناگو نجیت مروف جهاد له گه ل دووژمنی ده ره وه ی بکات تا کو جهاد له گه ل نه م دووژمنانه ی ژوره وه ی نه کات، جا هه رکاتیک سه رکه وت به سه ر دووژمنه کانی ناخی خویدا - که باسما ن کرد - نه وه به سه ر دووژمنانی ده ره وه شیدا زال ده بیټ، هه رکاتیکیش دووژمنانی ناخی به سه ریدا زل بن، دووژمنانی ده ره وه ش به سه ریدا زال ده بن.

هه ولدان بۆ به دهست هيئانى زانست

هه ولدان و تىكۆشان بۆ به دهست هيئانى زانست پله يه كى زۆر به رزه و گهره يه، چاكترين و به سوودترين زانستيش قورئان و سووننه ته و تىگه يشتنىكى چاك و دروسته له م دووانه و زانست به و شتانه ي چه مكه كانى له سهر نازل بووه.

خراپترين زانستيش كه قوتابى خۆى پيوه ماندوو بكات، زانستى بابته نامۆكانه، ئه و بابته تانه ي كه له لايه ن خواوه نازل نه بووه، زانستىكى سهرده ميش نيه كه سوود به خش بىٽ، يان خۆى ماندوو دهكات بۆ فيربوونى بابته ئىختلافيه كان — پوو ناكاته فهرموده ي خوا — به لكو پوو دهكات ه قسه ي فلان و فلان و شوينى دهكه ويٽ، به هيچ جورى كيش هه ولنادات پاى پاست و دروست هه لبريٽ.

جا ئه مانه زۆر كه من كه سوود له م زانسته يان ببينن. پيرۆزترين و باشترين كاريش، ئه و كارانه يه كه خوا پى خۆشه، چونكه ئه و كارانه مروف خۆشه ويست دهكات له لاي خواو ريكيشه له گه ل دين و دنيا.

خراپترين كاريش ئه و كارانه يه كه ديندارى به ناوى شتىكه وه دهكات، جا كه به ندايه تى خوا دهكات بۆ مه به ستى خۆى دهيكات نهك بۆ خوا.

جۆرى يه كه م: به ندايه تى خوا دهكات مه به ستى خواى گهره يه.

جۆرى دووه م: به ندايه تى خوا دهكات مه به ستى شتىكى ترى هه يه.

حالى زاناي بى عەمەل

زانايانى بەدىكار بەوتەكانيان خەلكى بانگ دەكەن بۇ بەهەشت، بەكارەكانىشيان خەلكى بانگ دەكەن بۇ دۆزەخ.

جا كە بە ووتەكانيان دەلئىن: خەلكىنە پووبكەنە بەهەشت، كار و كردهوہكانيان دەلئىن: خەلكىنە گوئيان لى مەگرن، چونكە ئەگەر بىتو پاستگۆ بن خۆيان وەلامى خۆيان دەدەنەوہ، ئەوانە خۆيان چاوساغ و رىپيشاندەرى كاروانەكان پيشاندەدەن، بەلام لە پاستيدا وەك چەتەيەك وان لەسەر پىي خەلكى و سەرگەردانيان دەكەن.

چہ مکيٰ لہ ژيانی ييغہ مبر

پيڻه مېر ﷺ که دەرچو له ژيړ بالی دوزمن، چووه ژيړ بالی سهرکه وتن،
له گول نه م سهرکه وتنه ناوی له هه موو کوچ و قوږنيکدا بهر ز بڼوه جا خه لکی که
يوويان تيکړد سي جور بوون:

یہ کہم: ئیمانداران کہ ئیمانیاں بہ خوا و پیغہ مہر هینابوو.

دووه م: خۆيان ته سلیمی کردبوو.

سَيِّهَم: له ترسا هاتبوونه ژیر بالی.

خوای گه وره ئارامگری له کیلگهی دلان ده چیتیت: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو

الْعَزْمُ ﴿ (الاحقاف: ۳۵)، واته: تۆش ههروهكو پيغه مبه ره لی براو و نه به زه کان، سوور به له سه ر کاره که ت و خۆ را گریه.

پیغمبر ﷺ له کاتی فەتح کردنی (مکه) دا بە شیۆهیه ک چوو ه ناو (مکه) که کهس پێش ئه و و دواى ئه ویش به م شیۆه نه چۆته (مکه)، هاوه لان له (المهاجر) و (الانصار) ده وره یاندا بوو که به ملکه چیبیه وه ملی پێگایان گرتبووه بهر، هاوه لان ههر کهسه کارى خۆى بۆ ديارى کرابوو، به کۆمه ل ده هاتنه ژووره وه، مه لائیکه ت به سه ریا نه وه بوو، (جبریل) ها مووشۆى ده کرد له نیاوان پیغمبر ﷺ و خواى گه وره دا، حه ره مى بۆ پیغمبر ﷺ حه لال کرد که بۆ که سی تر جگه له و حه لالی نه کردبوو.

که نه و پوځه خوښه به راورد ده کړیت له گه ل نه و پوځه ی ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ (الانفال: ۳۰)، واته: بیته وه بیرت نه وسا خودانه ناسه کان ویستیان فیلیکت لی بکهن، یان به ندت کهن، یان بتکوژن، یان ده رتیکه ن.

پَٔغِه مبه ریش ﷺ به خوی و هاوه له که ی کۆچی کرد بۆ (مدینه)، که چی پَٔغِه مبه ریش ﷺ به سهرکه وتووی ها ته وه بۆ (مکه) بۆیه ملی که چ کرد بۆ ئه و خوایه ی که سهر به رزی کرد به سهر دوزمه نه کانیدا، ئیستا به سهری خستووه و کردوویه تی به سهردار.

ئه وه ش (بلال) ه دوا ی ئه و پۆژه تالانه ی که به هۆی گوتنی (أحد... أحد) وه پاکیش ده کرا به سهر ئه و زه ویه گهرمه دا، که چی ئیستا به سهر (کعبه) دا سهرکه وتوه و بانگ ده دات، خه لکیش له هه موو کوچیکه وه پوو یان تیده کرد و پۆل پۆل ده هاتنه ناو ئیسلامه وه، به لام پِشتر تاک تاک ده هاتن.

که پَٔغِه مبه ریش ﷺ سهرکه وته سهر کورسی سهر به رزی و سهرکه وتن، لَٔی نه هاته خواره وه، پادشاکان هه موو ملیان بۆ که چ کرد، هه ندیکیان کلیلی شار یان ته سلیم کرد، هه ندیکیان داویان لیده کرد وازیان لَٔ بَٔنَٔت و ناشت بَٔته وه له گه لَٔاندا، هه ندیکیان پازی بوون که (الجزية) یان لَٔ بَٔسَٔنَٔت، هَٔنَٔدَٔکِشَٔیان خَٔیان ناماده ی جه نگ کردبوو.

به لَٔی: پَٔغِه مبه ریش ﷺ ئه و په یامه ی که ئه مانه ت بوو له سهر شانی پایگه یاند و سهرکه وتنی به ده ست هَٔنا، خوا ی گه وره ش پَٔی پایگه یاند: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾
 ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا

مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيُضْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ (الفتح: ١ - ٣). واته: ئه ی محمد بَٔگومان ئَٔمه سهرکه وتنیک ی دیارو ئاشکرمان به تۆ به خشی تا خودا خۆشبَٔت له تاوانه کانی پِشتر و داهاتووت، تا کو نِعمه تی خۆی به ته واوی بَٔرََٔٔٔت به سهرتا، تا هیدایه ت بدات بۆ شوینکه وتنی پاسترین پَٔگا، هه روه ها تا خودا به سهر دوزمناندا سهرکه وتووت بکات به سهرکه وتنیک ی بالا ده ستانه.

ئینجا (جبریل) هاته خزمه ت پَٔغِه مبه ریش ﷺ سهرپشکی کرد له نیوان مردن و ژیان، پَٔغِه مبه ریش ﷺ خزمه ت خوا ی هه لَٔژارد، چونکه تامه زرو ی دیداری خوا بوو،

ھەر بۆيە بەھەشتىيەكان بۇ پېشىۋانى رۆھى پىرۋىزى خۇيان پازاندەۋە نەك بەۋ
شېۋەيەي كە تەشريفى ھېنايە (مدینة)، چونكە ئەگەر بىت و عەرشى خوا بۇ يەك لە
شۈيىن كە وتوانى بکەۋىتە ھەژان، ئەي دەبىت بە گە يىشتىنى رۆھى پىرۋىزى گەۋرەي
دروست كراۋان كە محمدە دەبىت چۆن بىت؟!

ئاي لەۋەي كە پۈلە پېغەمبەر ﷺ ناكات، ئاي لەۋەي كە لە دەرگاي
پېغەمبەر ﷺ ناۋەستىت، لەمەۋدوا پۇژى حەشر دەزانى چى بەسەرا دىت: ﴿يَوْمَ تَبْلُ
السَّارِ﴾ (الطارق: ۹). واتە: ئا لەۋ پۇژەدا ھەموو نەپنىيەكان ئاشكرا دەكرىن.

ھالى ئە خۇباي بووھكان

ئەى ئەو كەسەى كە مەغرور بویتە و دىلت بە دىئاو ەبەندە، ئاگاداربە و بزائە كە (ابلىس)ى نەفرەتى لى كرا و لەو پلەوپايە دەرکرا بەھۆى ئەو ەبوو فەرمانى يەك سوجدەى پىكرا نەبىرد، ئادەمىش لە بەھەشت دەرکرا بەھۆى خواردنى لوقمەيەكەو ەبوو، (قابىل)ىش لە بەھەشت قەدەغەكرا بەھۆى ئەو ەبوو كە دەستى سورىرد بە خوینى براكەى، بزائە كە فەرمان بە كوشتنى زىنا كەر كراو ەبەھۆى تامىكى كەمى ەرامەو ەيە، بەھۆى يەك ووشە كە كەسىكى پى لەكەدار بىرى مۇق ەلەدى لى دەرىت، يان بەھۆى خواردنى دىلپەيەك مەيەو ە، بەھۆى دىزىنى سى درەم دەستى دەپرىت، كەواتە گوناھ بەكەم مەزائە نەكا بەھۆى گوناھىكەو ەتووشى ئاگرىت: ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ (الشمس: ۱۵). واتە: خواى گەرەش ناترسى لە پاشە پۇزى ئەم تۆلە لى سەندنانەيان.

تاوان بەكەم مەزائە، ئافرەتلىك بەھۆى پشیلەيەكەو ەچو ەدۆزەخ، جارى وا ەيە مۇق قسەيەكى ەلە دەكات گوبى پىنادا و بەكەمى دەزانى، كەچى بەھۆى ئەو قسەيەو ەبە ئەندازەى نىوان پۇزەھلات و پۇزىئاو ەدەچىتە ناو ئاگرى دۆزەخەو ە، جارى واش ەيە مۇق چەندىن سال دەزى لەسەر بەندايەتى خوا، كەچى لە كۆتايى تەمەنىدا شتىكى وا دەكات كە كۆتاي بەخراپە دىت و تووشى دۆزەخ دەبىت.

كەوابو تەمەن كۆتايەكەى مەرچە، كىردەو ەش كۆتايەكەى حىسابە، ەر كەسىك لە نوپۇدا پىش سەلام دانەو ەدەستىو ىشىكى، ئەو نوپۇزەكەى ەموو ەلدەو ەشىتەو ە، ەر كەسىكىش پىش بانگ فتار بكاتەو ە، ئەو پۇزەكەى بەفىرۇ دەروات، ەر كەسىكىش ئاخىر شەپ بىت كۆتاي كىردەو ەكانى بەخراپە بىت كە بە پەروەردگارى دەكات كۆتايەكەى بۇ دەژمىردىت.

لە دنيادا ھەر كاريك ئە نجام بدەي پۆڭى قىامت بەرۆكت دەگرەنەو، بەلام كارە خراپەكانت تووشى ئازار و سزات دەكەن، بىر بکەو ھەند جار چاکەوخىر دەرگايان پى گرتوويت دەرگات لى داخستوون وتوتە: لەمەودوانە نجامى دەدەم يان پەنگە تەمەنم مابىت بۆ ئىستا بىكەم يان بەشکو ئەو شتەم بۆ بىت ئىنجا ئە نجامى دەدەم.

چۆن ئەو مرقە سەرفراز دەبىت كە ئىمانىكى نەخۆشى ھەيە، ئومىدىكى زۆرى بەدنيا ھەيە، دل نەخۆشە و چارەسەرىشى ناكات، ئارەزوئەكى سەركەشى ھەيە، سەرگەردان و بى ئاگايە، كۆپرە بەرانبەر بە حالى خراپى خۆيدا، نوqm بوو لە ناو گىژاوى نەفاميدا، دل تەنگ دەبىت بە پەرورەدگارى، دلخۆش و كامەران دەبىت بەخەلكى، يادو باسى خەلكى كامەران و بەھىزى دەكات، ياد و باسى خواش دل تەنگ و بىزارى دەكات، لە پوالەتيدا بەشىكى كەمى بۆ خوا ديارى كرده، وەكو كردنى نوڭى بى گيان، بەلام دل و ناخى ھەموو بەستۆتەو بەغەيرى خوا.

دروستگردنی قه ٺه ۾ و ٺاڊه ۾

يه ڪه ۾ دروستڪراو ڪه خواي گه وڙه دروستي ڪردبيٽ قه ٺه ۾ بوو، تاڪو ٺه ٺاڊه ۾ ھه موو شٽيڪ بنووسيت پيش دروست ڪردنيان، ٺاڊه ميسي له ڪوتاي ھه موو دروست ڪراوه ڪاندا دروست ڪردوه، ٺه مهش چندين پهنڊ و حڪمه تي تيڊايه:

يه ڪه ۾: سه رها ده بيت خاني دروست بڪريت، ٺينجا ده بيت له ناوي جيئشين بيت.

دوه ۾: ليڙه ٺاڊه ۾ غايت و مه بهسته ڪه ٺاسمانه ڪان و زهوي و پوڙ و مانگ و وشڪاني و دهرياي له پيٽاوي ٺه وڊا فه راهه ۾ هيٽاوه، هر بويهش ده بيت له ڪوتاي بيت.

سييه ۾: وه ستاي پسپور و شاره زا ڪاره چاڪ و به نرخه ڪاني له ڪوتايڊا ٺه ٺاڊه ۾، هر وه چوڻ ٺيشه پيشه ڪيه ڪان له سه رها ٺاڊا ٺه ٺاڊه ۾.

چواڙه ۾: دهرووني مڙوڙ وايه چاوه پواني ٺه و شتانه ده ڪات، ڪه ده ست پيڊه ڪريت تا بزانيٽ ڪوتاييه ڪه به ڪوي ده ڪات، هر بويهش ده بينين (موسي) ڪاتيڪ به ساحره ڪاني فه رموو: ﴿الْقَوْمَ مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾ (يونس: ۸۰). واته: ٺاڊه ۾ چيتان هيه فري بدھن و بيخه نه پوو!

جا ڪه خه لڪي ٺه ڪارانهي ٺه وانيان بيني، چاوه پواني ڪاره ڪاني تريان ده ڪرد ڪه (موسي) ٺه ٺاڊه ۾ ده دات.

پيٽجه ۾: خواي گه وڙه چاڪرين په رتووک و پيغه مبه راني دوا خستوه بو ٺاڊه ۾ زه مان، واي ڪردوه ٺه وانهي ڪوتايي دين به سوود تريٽ له وانهي يه ڪه ۾، ده بينين له سه رها ٺاڊا چهنڊ جار (جبريل) به پيغه مبه ري فه رموو (اقرأ) پيغه مبه ريش ﷺ ده يفه رموو: (وما انا بقاريء) واته: من خوينده واريم نيه، ڪه چي خواي گه وڙه له

كۆتايدا پىي فەرموو: ﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ (المائدة: ۳). واتە: لە ئىمىرئوۋە ئاينى ئىسلام بۇ ئىۋە تەۋاۋ كىد كە ھەموو بواریكى ژيانى لە خۇ گرتوۋە.

شەشەم: خۋاى گەۋرە لە ئادەمى كۆكرىدەۋە بەۋەى كە لە جىھان ھەيە، ئەۋ جىھانى گچكەيە، ئەۋەشى پىۋەيە كە لە جىھانى گەۋرەدايە.

حەۋتەم: ئادەم پوختەى بوۋنەۋەرە، جا بۆيە ۋا گونجاۋە كە دروست كىردنى لە دۋاى ھەموو دروست كراۋەكان بىت.

ھەشتەم: لە پىز لىئانى خۋا بۇ ئادەم، ئەۋەيە كە ھەموو پىۋىستى ۋ ئاتاجىەكى ژيانى بۇ فەراھەم ھىناۋە، كاتىك ئادەم سەرى بەرز كىردەۋە بىنى ئەۋانە لەلەى ئامادەنە.

تۆيەم: خۋاى گەۋرە دەۋىست فەزلى ۋ شەپەفى ئادەم لەسەر ھەموو دروست كراۋەكانى تىر دەربخات، جا بۆيە چەند شتىكى پىش ئەۋ دروست كىد، ھەر بۆيەش مەلانىكەتەكان فەرموۋيان: خۋاى گەۋرە ھەر شتىك حەز بىكات دروستى دەكەت، كەۋاتە ھىچ دروست كراۋىك لە ئىمە بەپىزتر نىە.

كاتىك خۋاى گەۋرە ئادەمى دروستكىد، فەرمانى بە مەلانىكەتەكان كىد سۈجەدى پىزى بۇ بەرن، بەم شىۋە فەزلى ۋ پىزى ئادەم بەسەر مەلانىكەتەكان بە زانىست ۋ زانىارى دەركەۋت، كاتىكىش كە ئادەم تۈۋشى ئەۋ گوناۋە بوو، مەلانىكەتەكان گومانىان ۋابوۋ كە بەۋى ئەم گوناۋەۋە ئەۋ پىزەى نامىنىت، جا كە تەۋبەى كىد ۋ پۈۋى كىدە پەرۋەردىگارى، مەلانىكەتەكان بۆيان دەركەۋت كە لە دروستكراۋەكانى خۋاى گەۋرە نەپنى ھەيە جگە لە خۆى كەسى تىر لەم نەپنىە نازانىت.

دەيەم: خۋاى گەۋرە بە دروستكىدنى قەلەم، ئەم جىھانەى دەستپىكىد، بە دروستكىدنى مەۋشىش كۆتايى پىھىنا، چۈنكە قەلەم ئامرازىكە بۇ گەشىتن بە زانىست، بەلام مەۋشەكە زاناكەيە، ھەر بۆيەش خۋاى گەۋرە فەزلى ئادەمى دا بەسەر مەلانىكەتەكان بەۋى زانىستەۋە بوو.

بېروانە: خىۋاي گەۋرە چۆن پىش دابەزاندنى ئادەم بۆ زەۋى عوزى لى ۋەرگىتۈۋە ۋەزىل ۋە پىزى بۆ مەللىكە تەكان ئاشىرا كىردۈۋە، پىش بە دىھىنانى ناۋى بىردۈۋە كە فەرموۋى تى: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقرة: ۳۰). واتە: من جى نشىنىك لە زەۋىدا دروست دەكەم.

بېروانە كە چۆن ناۋى بىردۈۋە بە خەلىفە پىش دروستكىردنى، عوزى لى ۋەرگىتۈۋە پىش دابەزىنى، بەۋەى كە دەرى بېرۈۋە بەۋەى (فى الارض) واتە: من جى نشىنىك لە زەۋىدا دروست دەكەم.

بەلى ئەگەر كەسىك كەسىكى خۆش بوۋىت عوزى لى ۋەردەگىت پىش ئەنجام دانى تاۋانەكەى، جا كاتىك كە بە دىھىنا ۋە ۋىنەى كىشا (۴۰) سال لە بەر دەركاى بە ھەشت ھىشتىۋە، چۈنكە ھالى خۆشەۋىست واىە، كاتىكىش كە زەلىلى كىرد تاكو لە ۋە پۆزە لە خۇباىى نەبىت كە سوۋجەدى بۆ دەبىت.

(ابلىس) بە تەنىشت لاشەكەيدا دەپۇىشت ۋە زۆرى پى سەىر بوۋ دەىگوت: بىگومان دەبىت ئەمە بۆ مەبەستىك دروست كىراىت!

ئىنجا لە دەمى دەچۈۋە ژۋۋرەۋە لە پىشتىۋە دەردەچۈۋ دەىگوت: ئەگەر بەسەرتدا زالىم ئەۋە بە ھىلاكت دەبەم، بەلام ئەگەر تۆ بەسەرمدا زال بوۋى ئەۋە بى فەرمانىت دەكەم، نەشى دەزانى كە لەسەر دەستى ئەۋدا بە ھىلاك دەچىت.

ئىبلىس كە دەبىنى قورپە بەكەمى دەزانى، جا كاتىك خىۋاي گەۋرە ۋىنەى قورپەكەى كىشا ئىبلىس ھەسوۋى پى ھات، كە پۇخى بەبەرا كىرد لە ھەسوۋىدا ۋەخت بوۋ بىرەت، كاتىكىش بەپىزى كىرد سەربەزى كىرد لە ناۋ مەللىكە تەكان ۋە دروستكراۋەكانى ەرزكىرد، مەللىكە تەكان ۋەتەن: خۇدايە ئەۋەنىيە ئىمە بە پاكىت پادەگىر ۋە تەسبىحاتت دەكەىن، خىۋاي گەۋرەش فەرموۋى: ئەۋەى من دەىزانم ئىۋە نايزان، دەى ئەگەر دەىزان ناۋى ئەۋە شتەنەم پى بلىن؟! جا چۈنكە ھىچان پى نەبوۋ سەرىان شۆركىرد ۋە دانىان ھىنا.

ھەر بۆيە لە ناۋ مەللىكە تەكاندا بانگىزى پىزى ئادەم بەزىۋە ۋە فەرموۋى: كىرئۆشى پىز بەرن بۆ ئادەم، ئىنجا ھەموۋىان كىرئۆشى پىزىان بۆ بىرد، تەنھا (ابلىس) نەبىت كە لە گۆشەىك ۋە سىتابوۋ كىرئۆشى نە بىرد، چۈنكە پىسە ۋە

پېسىيەكەشى پقەكارى و دەمارگىرىيەكەيدا پەنگى داۋەتەۋە، پېسىيەكەى پاك نابىتەۋە چونكە تىكەل بۈۋە لەگەل خودى خۆى، جا كاتىك ئادەم تەۋاۋ دروستكرا گوترا: دەبىت بە كپنۆش بۆ بردنى برازىندىتەۋە، قەدەر وابوۋ كە گوناھى بەسەردا بىت تاكو شوپنەۋارى بەندايەتى لە زەلىلى بەدى بكرىت.

ئەى ئادەم: ئەگەر گويمان نەدابا بەلوقمەى كە خواردت، ئەۋكات ەسۈۋدەكان دەيانگوت: چۆن پىز لە كەسىك دەگرىت كە پام ناگرىت لەسەر لوقمەيەك.

ئەى ئادەم: ئەگەر دانەبەزىباى لە بەھەشت ئىستاكە بە پىزەۋە سەرنەدەكەۋتى بۆ بەھەشت، نامەى قبول بوۋنى دوۋعاشت بۆ نەدەھات كە دەلىت: (هل من سائل)ۋاتە: ئايا كەس ەيە نزا بكات نزاكە قبول كەم؟! ئەگەر دانەبەزىباى ئەۋكات بۆنى دەمى پۆۋۋەۋان ئاۋا پىرۆز نەدەبوۋ، ئىنجا پوۋن بۆۋە كە خواردنى ئەم لوقمەيە لە خراپەى ئادەمەۋە نەبوۋە.

ئەى ئادەم: خۆشى پىكەنىنت لە بەھەشت بۆ خۆت بوۋ، گريان و پەشىمانىشت لە دنيا بۆ ئىمە بوۋ.

بەردەۋام ئەۋ خواردنەى كە ئادەم خواردى دوۋبارە دەبىتەۋە، بە جۆرىك كە ئەم دەردە نەۋەكانىشى گرتۆتەۋە، جا بۆيە خۋاى زانا و مېھرەبان لەسەر دەستى پزىشكانى بوۋنەۋەر دەرمانى چارەسەرى بۆ ناردوۋن: ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْغَى﴾ (طە: ۱۲۳). ۋاتە: ئەگەر ەيدايەتى من بۆ ئىۋە ھات، ئەۋەى شوپنى ەيدايەتى من بكەۋىت، نە گومرا دەبىت، نە ناسۆرى دىتە پىى.

جا پزىشكەكە فەرمانى پىدەكات كە خۋيان بپاپىزن لە قەدەغەكراۋەكان، فەرمان پىكراۋەكانىش ئەنجام بەدن، جا ئەگەر ۋاى كرد ئەۋە سەلامەت دەبىت. بەلام ھاۋار بۆ ئەۋكەسەى ەيزى خۆى ناپاپىزىت و ئارام لەسەر دەرمان و عىلاجەكان ناگرى، ئەۋە بەرەۋ تيا چوۋن دەچىت، ئەگەر قەدەر يارمەتى بدا و

تۆش پشتیوانی پزیشك بکه‌ی له‌وه‌ی که پارپیزگاری خۆت بکه‌ی، ئه‌وه سه‌رفراز ده‌بی، به‌لام ئاره‌زووات چاوی کویر کردوون که واده‌زانن ته‌ن‌ها هه‌ر ئه‌و ئاره‌زووانه هه‌یه و هیچی تر.

ئای که چاوساگی چه‌ند باشه بو‌ مرۆف، ناتوانیت کات ژمیریک ئارام بگریت، که‌چی ته‌حه‌مولی به‌رده‌وام زه‌للی ده‌کات، که‌شت ده‌کا به‌ره‌و پووی دنیا که‌چی دنیا له‌وه‌لدی، دانیشتوه و که‌شت ناکات به‌ره‌و قیامه‌ت که‌چی ئه‌و به‌ره‌و پووی دیت.

ئه‌گه‌ر که‌سیکت بینی شتی به‌ نرخ و نایاب به‌ شتی بی‌ که‌لک و بی‌ نرخ ده‌گۆرپته‌وه، بزانه ئه‌و کا‌برایه گیل و که‌مژه‌یه.

چەند ئامۇزگارىيەكى زىرپىن

ئادەم چۈنكى خۇناسى پاستەقىنە بوو، بۆيە خۇاي گەورە بەھۇي گۇناھەكى سەرگەردانى نەكرد.

خۇاي گەورە بە نەھەي ئادەم دەرھەرمۇي: ئەي نەھەي ئادەم ئەگەر بە گۇناھىكى زۆرەو بە ئەندازەي زەوي بەخزمەتم بگەي، ھىچ ھابىھەشەكت بۆ بىرپار نەدەيم، ئەھكەت منىش پىر بە زەوي لىيۇوردنت بۆ ئامادە دەرھەم.

كەتەك خۇاي گەورە دەرزانەيت كە بەندە گۇناھىك دەرھەم، مەبەستەشى بى فەرمانى ئەونىيە و پەرھەنەي نەگرتوۋە لە ھىكمەتى ئەو، بەلكو ھەواۋ ئارەزوات بەسەرى زال دەرھەي و شەيتان بۆي دەرپازىنەتەو، ئومىدىشى بە لىيۇوردنى خۇاش ھەيە.

ئەگەر ئەنجەمدانى گۇناھ نەبايە ئەو ئادەم لەبەر لە خۇبايىبون لە بەين دەرھەم.

خۇت سەرقال بگە بە خۇا لە دۇنيا، دۇاي مەردنت تەنھا ئەوت بەسە. سەير لەو دەرھەم ھەزەركە چاگەكارىكى خۇشەدەيىت، چۈنكى چاگەي لەگەل كەردوۋە، بەلكو سەير لەو دەرھەم چاگەكارەكە ھەزەركەي خۇشەدەيىت.

باسی قورئان

قورئان ووتەي خۆاي گەورەيه، جا خۆاي گەورە ئەم قورئانەي بۆ بەندەکانی پۆشن کردۆتەو بە سیفاتەکانی خۆي، ئەگەر بەدليکي ئامادە و دادپەرەوانە ووردبوويه وە لە قورئان، ئەوکات دەبينين خۆاي گەورە بە ھەببەت و گەورەيي و شکۆداري خۆي پۆشنی دەکاتەو، ئەوکات ئەو مەژۆنە ملکەچ دەکات و ئارەزوایي خۆي بۆ دەشکيێنێت، خۆبەگەرەزانين لە ناخی خۆي ناھيێت، ھەر وەك (خۆي) چۆن لە ئاودا دەتويێتەو.

جاری واش هیه ئەم قورئانه به سیفاته جوان و بیّ کهم و کوپیه کانی پۆشن ده کاته وه، ناو و سیفات و کاره کانیه تی که به لگن له سه ر بیّ کهم و کوپی زاتی خوای گه وره، ئا نه وکات نه و مروّفه به گوپره ی ناسینی سیفاته جوان و بیّ کهم و کوپیه کانی خودا دلّی پر ده بیت له خۆشه ویستی نه و، نه گه ر که سیکی تر بیه ویت ئەم خۆشه ویستیه بگوریت به خۆشه ویستی خۆی دلّی رازی نابیت.

ھەر کاتیکیش قورئانی پۆشن کردەو ھە بە سیفاتى (الرحمة) و (البر) و (اللطيف) و (الاحسان)ى خۆى، ھىزى ئومىد لە بەندە سەر ھەلەدەدات و ئومىدى بە خوا پتەو دەبىت، تەماعى بۆ پەيادەبىت و پوو دەکاتە پەرۋەردگارى، جا ئەگەر مەزھۇم ئومىدى بۆ شتىک پەيدا بوو کارى بۆ دەکات، ھەر ۋەك جوتيار ئەگەر چاۋى لە بەرۋوبومىكى زۆر بىت ئومىدى پىي بىت زەۋىيەكەى چاک دەکىلتىت و خۆى پىي ماندو دەکات، بەلام ئەگەر بىي ئومىد بىي لە زەۋىيەكەى لە کىلانى کەمتەرخەمى دەکات.

هەر کاتیکیش قورئانی پۆشن کردووه به سیفاتی دادپهروهري و تۆله
لێسه ندنه وه و سزادانی بهنده به تورپیی خۆی، ئه وه نه فسی سه رکهش ملکه چ
ده بیئت و سلّ ده کات و پشت هه لده کات له ئاره و زوات و گه مه و گالته و حه رام،
جله وی نه فسی خۆی ده گری و ترس و بیم دایده گریّت.

ھەر كاتىكش قورئانى پۇشن كىردەۋە بە ھەرمان و قەدەغە كىردن و پەيمان و ئامۇزگارى و ناردنى پىغەمبەران و كىتەب و شەرىع، ھىزى گۇيرايەلى و ئامۇزگارى و بىرخستەنەۋە و بەپاست زانين و ملكەچى و خۇ پاراستن لە قەدەغە كىراۋەكان لە مۇقۇدا سەرھەلدەدات.

ھەركاتىكش قورئانى پۇشن كىردەۋە بە باسكىردنى سىقاتى بىستىن و بىنن و زانستى خۇى، ئەۋكات ھىزى شەرىم لە بەندەدا سەرھەلدەدات، كە شەرىم دەكات خۇاى گەۋرە لەسەر شتىك بىبىنىت كە ئەۋشە ھەرام بىت، شەرىم دەكات خۇاى گەۋرە شتىكى لى بىبىستى شتەكە ھەرام بىت، دەترسىت لەۋ شتەنەي كە لەلدەدا پەنھانى داۋە نەكات خۇاى گەۋرە سزاي بدات، تاۋەكوۋاى لىدەت ھەموو جوۋلە و كارو كىردەۋە و گۇفتارەكانى بە پى شەرىع دەبىت.

ھەر كاتىك خۇاى گەۋرە قورئانى پۇشن كىردەۋە بەۋەي ھەلسورپنەرى كاروبارى خەلكىيە و رۇزىان دەدات و زىانيان لى بە دوور دەخاتەۋە و دۇستانى خۇى سەر دىخىت و دەيانپارپىزىت و لەگەلىاندایە، مۇقۇ كە ئەمەي بۇ پۇشن بۇۋە تەۋەكۋلى بە خۇا دەبىت و روى تىدەكات و بە ھەموو كاروۋ بارەكانى خۇا پازى دەبىت.

(التوكل) واتە: بەندە بى دەسەلاتى خۇى دەردەبىت بەرانبەر بە خۇا و پازى دەبىت بەۋە كارانەي كە خۇا بۇ ھەلبۇاردۋە.

ھەر كاتىكش سىقاتى (العز) و (الكبرىاء) بۇ مۇقۇ پۇشن بۇۋە، ئەۋكات ئەۋ مۇقۇ دلى ئارام دەگرى و ملكەچ دەبىت بۇ گەۋرەي خۇا و خۇى بەكەم دەزانىت بەرانبەر بە (الكبرىاء)ى خۇا و دلى ھەموو ئەندامەكانى لاشەي ملكەچى خۇا دەكەن، ئەۋكاتىش شەۋزان و ترس و پەشۇكانى لە دلى نامىنىت، بەلكودل و زمان و ھەموو ئەندامەكانى تىرىشى ئارام و ئاسودەي دايدەگرىت.

كۆي ئەۋانە بگۇوتى ئەۋەيە:

مۇقۇ بە سىقاتى (الالوهية)ە خۇا دەناسىت يان بە سىقاتى (الربوبية)ە خۇا دەناسىت، مۇقۇ لە پىگەي ناسىنى سىقاتى (الالوهية) خۇشەۋىستى خۇاى لە دلى دەچەسپىت، بە جۇرىك تامەزىۋى ئەۋە دەبىت بە خىزمەتى بگات، ھۇگر و دىلخۇش

دهبیّت به بهندایهتی کردنی خوا، په له دهکات و پیشبرکیّ دهکات بۆ ئه وهی نزیک بیته وه له خوا، بهندایهتی زۆر دهکات تاکو خۆشه ویست بیّت له لای خودا، بهردهوام وێرد و یادی خوای له سهر زماندایه له خه لکی هه لدیّت پوو دهکاته خوا، هه موو مرازی دهبیّته په زامه ندی خوای گه و ره .

له پێگای ناسینی سیفاتى (الربوبیة)ش مرؤف ته وه کولى له دلدا ده چه سپیّت و پوو له خوا دهکات و داواى یارمه تی له وه دهکات و هه ر ملکه چی ئه وه دهبیّت، بېگومان مرؤف دهبیّت (الربوبیة)ی خوا له (الالوهیة)ی خوا به دی بکات، (الالوهیة)ی خواش له (الربوبیة)ی خوا به دی بکات، واته: که (الربوبیة)ی بۆ پۆشن بۆ وه ملکه چی (الالوهیة)یه ش بیّت، سوپاس و ستایشی خوا له مولکی خوا به دی بکات، عیزه تی خوا له لیبوردنی خوا به دی بکات، حیکمه تی خوا له (قضاء و قدر)ی خوا به دی بکات، نیعمه تی خوا له تاقیکردنه وه کانی خوا که به سه ری دینیت به دی بکات، به خششی خوا له و شتانه به دی بکات که لیّ قه دهغه کردوه، چاکه و لوتف و رحمه تی خوا له هه ل سوپینه ری کاره کانی خوا به دی بکات، به زه یی و چاکه ی خوا له لیخۆش بوونی خوا به دی بکات.

به پاستی ئه گه ر وردبینه وه ئه وه له فه رمان و قه دهغه کراوه کانی خوا به خشش و حیکمه تی خوا به دی ده کریت، له په زامه ندى و توو په یی خوا عیزه تی خوا به دی ده کریت، ئارامی خوا له په له نه کردن له زادانی بهنده کانی به دی ده کریت، به زه یی و به خششی خوا له وه رگرتنی نزای بهنده کانیدا به دی ده کریت، ده وه له مه ندى خوا له وه به دی ده کریت که ئاتاجی که س نیه .

به لّی: ئه گه ر به دلّیکی ئاماده و داد په روه رانه و وردبویه وه له قورئان، ئه وکات بۆت پۆشن دهبیّته وه که پادشایه ک هه یه هه ل سوپینه ری هه موو جیهانه و له سه روی هه موو ئاسمانه کان دایه له سه ر (عرش)ی خۆی ده سه لاتداره و جیگیره، کاروباری بهنده کانی به رپۆه ده بات، فه رمان ده دا و قه دهغه دهکات، پێغه مبه ران په وانه دهکات، په یام په وانه دهکات، له وه که سه پازی دهبیّت که چاکه سازه، له وه که سه ش

تووپە دەبىت كە بەدكارە، بەپىي كارى بەندەكانى پاداشت و سزايان دەداتەو،
 دەبەخشى و دەگريٽەو، مړوځ به عيزهت دەكا يان زهليلى دەكات، بەندەكانى بەرز
 و نزم دەكا، لەسەروى ھەر ھوت ئاسمانەكانەو دەبيستى، زانايە بەھەموو كاريكى
 پەنھان و ئاشكرادا، چى بوٽ ئەنجامى دەدات، دوورە لە ھەموو كەم و كوربەك ھېچ
 شتېك جوولە ناكات تاكو گەردىلەيەكيش بىت مەگەر بە فەرمانى ئەو نەبىت، ھەر
 گەلایەك لە درەختىكەو لىبىتەو خوا بە ئاگايە لىي، ھېچ شتېك سوود نابەخشى و
 تواناي سوودی نىە مەگەر بە فەرمانى ئەو نەبىت.

کوچکردنی پیغمبر بومهدینه

پیغمبر ﷺ که بهیعتی له (أهل العقبة) وهرگرت فهرمانی به هاوهلهکانیدا کوچ بکن بۆ (مدینه)ه، جا (قریش) که بهمهیان زانی و زانیان که پیغمبر و هاوهلانی نۆر بوونه و لهمهودوا دهپیارین و پشتگیری لی دهکن، بهم بۆنیهوه کهوتنه بیرکردنهوه بۆ چارهسهری ئهم کاره که وهک کۆسپیک بوو له ناودلیاندا، ئهوهبوو هیندیکیان وایان به چاک دهزانی بهند بکریت، هیندیکی تر به چاکیان دهزانی له (مکه) دهربکریت، بهلام پاشان لهسهر ئهوه کۆک بوون که بکوژی.

بۆیه لهئاسمانهوه ئهم مهواله درا به پیغمبر و فهرمانی پیکرا که جیگای خوی جییلیت، ئهوهبوو لهگهله (ابو بکر) کهوتنه پئی بۆ (مدینه)، جا کاتیك دور کهوتنهوه له (مکه) (ابو بکر) ترسی لی نیشته، چونکه دهرسا له پيشهوه بۆ پیغمبر ﷺ بپن، بۆیه پيشی دهکهوت.. دهرسا له پشتهوه بپن بۆیه له پشتی دهپۆی.. بهم شیوهیه دهچوه لای راست و لای چهپی تاکو گهیشته ئهشکهوتهکه.

که گهیشته ئهشکهوتهکه (ابو بکر) پيش پیغمبر ﷺ چوه ژورهوه، تا چ شتیکی ترسناکی تیابیت ئهوتوش بیت نهک پیغمبر، خوی گهرهش درختیکی له ویدا بۆ پواندن که پشت لهویدا نهبوو تاکو ببیت بهسپهر بۆ ئهوان و ریگاش له دوژمنهکانیان وون بکات، جال جالۆکهیکیش هات لهسهر کونی ئهشکهوتهکه دا هیلانهی خوی دروستکرد، خوی گهرهش دوو کۆتری نارد لهسهر کونی ئهشکهوتهکه هیلانهیان دامهزrand، تاکو چاری ئهو دوژمنانه کویر بکات که لهدوایاندا دهگهپن، ئهمه (معجزة)ی تیایه که بهم سهربازه بی هیزانه بهرگری له دۆستانی خوی دهکات، ئهو دوژمنانهی به دوایان کهوتبون، هاتنه سهر دهرگای ئهشکهوتهکه به جۆریکی ئاوا نزیک بوونهوه که پیغمبر و (ابو بکر) گوی بیستی دهنگیان بوون، بۆیه (ابو بکر) ترس لی نیشته و گووتی: ئهی پیغمبرهی خوا

نه گهر بیتو سهیری ژیر پټیان بکه ن ئیمه ده بینن، پیغهمبه ریش ﷺ ده یفه رموو: ((نهی (ابو بکر) گومانن چیه به دوو کهس که خوا سییه میانه ؟)).

جا پیغهمبه ریش ﷺ بینی (ابو بکر) زور په ریشانه، نه وهش له بهر خوی نه بوو، به لگو له بهر پیغهمبه ری بوو، بویه پیغهمبه ریش ﷺ دلی ده دایه وه به م مژده یه: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة: ۴۰). واته: نهی - ابو بکر - دلگیر مه به خوا له گه لمانه.

کاتیک پیغهمبه ریش ﷺ پټی ده فهرمو: ئیمه پیکه وهین، بومان دهرده که ویت که (ابو بکر) به راستی پیکه وه بووه به مانای که لیمه، به وهی ده بینن به پیغهمبه ریش ﷺ گو تراوه (رسول الله)، به (ابو بکر) یش گو تراوه (صاحب رسول الله)، که پیغهمبه ریش ﷺ وه فاتیشی کرد، به (ابو بکر) یان ده گوت: (خلیفه رسول الله) - هر پیکه وه بوو له گه لیدا - به لام کاتیک (ابو بکر) وه فاتی کرد به که سی تر نه گو ترا (خلیفه رسول الله) به لگو ده گو ترا: (امیر المؤمنین).

به م شیوه یه سی پوژان له نه شکو ته که دا مانه وه، پاشان له نه شکو ته که دهرچوون و پټیان گرتو بهر بؤ (مدینه) ه، (قضاء و قدر)ی خواش به زمانی حال ده یگوت: بیکومان به شیوه یه کی ناوا ده چیه (مدینه) که نه پیش تو نه دوا ی تو کهس به م شیوه یه نه چو ته (مدینه) ه، ئینجا که ده پویشتن بؤ (مدینه)، له ریگادا (سراقة) ه پټیان گه یش، پیغهمبه ریش ﷺ بینی و (سراقة) خه ریکه ده یانگاتی، نزای کرد که خوا پرزگاریان بکات، بویه هه ردوو پټی نه سپه که ی (سراقة) به زه ویدا چه قی، (سراقة) ه که زانی نه مه نه ینیه کی تیایه ناتوانیت ده ستیان به سهردا بگریت، پټی گو تن: پاره و خوراکتان ناویت؟

پیغهمبه ریش ﷺ پاره ی (سراقة) ی بؤ چیه له کاتیکدا به کول پاره ی پیشکهش کرا ره تی کرده وه، نهی خوراکی بؤ چیه له کاتیکدا بؤ خوی ده یفه رموو: ((أبیت عند ربی يطعمني و يسقیني))^(۱). واته: من په روه ردگارم خواردن و خواردنه وه م ده دات.

به ئی: دیاری ئەم پێگهوه بوونه تهنها به (ابو بکر) به خشرابوو به کهسی تر نه به خشرابوو، بپوانه: (ابو بکر) دووهم کهس بوو که موسلمان بوو، دووهم که سیش بوو دواي پێغه مبه ڕﷺ نه فسی خۆی به خشی به ئیسلام، له زهد و تقوادا، دووهم که سیش بووه له دۆستایه تی کردنی پێغه مبه ڕﷺ، دووهم که سیش بووه له هه لسو پاندنی کاری موسلمانان^(١)، دووهم که سیش بووه دواي پێغه مبه ڕﷺ بووه به مشوورگیر، له ته مه ن دووهم کهس بووه به ته مه نی پێغه مبه ڕﷺ بچیت، له هۆی مردنی دووهم کهس بووه به و هۆیه وه به مړیت که پێغه مبه ڕﷺ پێی مرد، چونکه ئە و هۆیه ی پێغه مبه ڕﷺ پێی وه فاتی کرد کاریگه ری ژه هره که بوو (ابو بکر) یش هۆی وه فاتی ژه هره بوو^(٢).

(ابو بکر) کاتیك که موسلمان بوو چل هه زار دره مه می هه بوو هه ره هه مووی له پیناوی خوا به خشی، له کاتیكدا که موسلمانان زۆر ئاتاج بوون، بۆیه پێغه مبه ڕﷺ ده یه رموو: ((مانفعني مال، ما تفعني مال ابي بکر)) واته: مال و دارایی کهس وه کو مال و دارایی (ابو بکر) به فریام نه که وت.

به پاستی فه زلی (ابو بکر) زیاتر بوو له فه زلی بپوادارنی ئە هلی فرعون، چونکه ئە هلی فرعون ئیمانی خۆیان ده رنه ده خست له ترسان، به لام (ابو بکر) ئیمانی پاگه یاند و ئاشکرایکرد، فه زلی (ابو بکر) زیاتر بوو له فه زلی بپوادارنی ئە هلی یاسر، چونکه ئە هلی یاسر سه عاتیك جه نگان که چی (ابو بکر) چه ندين سال جه نگا، هه ره (ابو بکر) بوو کاتیك گوێ بیستی بانگه وازی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ (البقرة: ۲۴۵) بوو، وه لامی دایه وه و مالی به خشی، بۆیه شیاو بوو، به م هه مو مه دح و ستایشه ﴿وَسَيَجْنِبُهَا آلَ نَفَى﴾ (۱۷) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ (اللیل: ۱۷ - ۱۸).

(١) پێغه مبه ڕﷺ به کهم کهس بووه که کاری موسلمانانی هه لسو پاندووه، دواي ئە و ابو بکر بووه، که ده کات دووهم کهس بووه له هه لسو پاندنی کاری موسلمانان.

(٢) ئیمامی (الطبری) له میژووه که ی خۆیدا ده فه رموی: ده لێن هۆی مردنی ابو بکر ئە وه بوو که جووله که ژه هریان بۆ کردو ته ناو خواردنه که ی... ئە وه بوو سالتیک به و ژه هره وه نالاندی دواي ساله که وه فاتی کرد.

چه ندین نایهت و چه دیس باسی فه زلی (ابو بکر) ده کات، (مهاجر) و (أنصار) هه موو په یمانیان دایه (ابو بکر) له سه ر (خلافة) .. جا ئی ئه و که سانه ی پقتان له (ابو بکر) هه رکاتیک ناوی دیت دلتان پر ده بیئت له ئاگر، هه رکاتیک باسی فه زلی (ابو بکر) ده کریت ئه وان گه مژه تر ده بن و له خه فه تان بچو کترده بنه وه، نایا شیعه ی بی براو که جنیو به و زاته پاکه ده دن ئه م نایه ته یان نه بیستوه: ﴿ثَاثِ أَثْنِیْنِ اِدُّ هُمَا فِی الْفَاْرِ﴾ (التوبة: ٤٠)

ئه و پیاوه به پرژه کاتیک پیغه مبه ر ﷺ داوی ئی کرد موسلمان بیئت بی مشتمو پر وه لامی دایه وه و موسلمان بوو، پرگای گرته به ر بی سل کردن، ئارامی گرت له سه ر ئه و ناخوشیانه ی به سه ریدا ده هات، مالی خوی به خشی به بی ترس.

کی هاو پری پیغه مبه ر بوو له گه نجایه تی؟ کی بوو یه که م که س له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ که ئیمانی هینا؟ کی بوو له (مجلس) دا که پیغه مبه ر ﷺ پرسیری ده کرد یه که م که س وه لامی ده دایه وه؟ کی بوو یه که م که س نویژی له گه ل پیغه مبه ر ﷺ کرد؟ کی بوو دواين نویژی له گه ل پیغه مبه ر ﷺ بوو؟ کی بوو دواي مردنیش له ناو گل له گه لیدا پاکشابوو؟ که و ابوو دراوسی پی راسته قینه بناسن.

(ابو بکر) ئه و پیاوه بوو که به ره نگاری هه لگه پاوه کان بووه له پوژی (الردة) دا، هه رکه سیك (ابو بکر) ی خوش بویت، به باسکردنی فه زلی (ابو بکر) دلخوش ده بیئت، که سیکیش رقی ئی بیته وه که باسی بکریت دل ته نگ ده بیئت وه کو شیعه کان که به وان بیئت له و کۆپه ی باسی (ابو بکر) ی ئی ده کریت هه لئین، به لام بو کوئ ده پۆن، که باسی فه زلی (ابو بکر) ی ئی نه کریت؟ (ابو بکر) به مال و نه فس به رگری له پیغه مبه ر ﷺ ده کرد، (ابو بکر) له ژیانیدا هه رده م له گه ل پیغه مبه ر ﷺ دابوو، کاتیک که مردیش هه ر له ته نیشته گۆپی ئه ودا نیژا و له گه ل ئه و دابوو، به راستی فه زل و گه وره یی (ابو بکر) گه لیک ژوره .

به لام سه یر له وه دایه ! ئه و که سه ی که چاوی به خۆر هه لئایهت ده یه ویت به ری خۆر به بیژینگ بگریت.

كاتىك چوونە ناو ئەشكەوتەكە (ابو بكر) ﷺ ترسى لى نىشتىبوونە ەك
پىغەمبەر ﷺ شتىكى بەسەرا بىت، بۇيە پىغەمبەر ﷺ پىۋى دەفەرموو: (چ
گومانىك دەبەيت بە دوو كەس كە خوا سى يەميانە).

كە (ابو بكر) زانى ئەمە ەحىيە دلى ئارام بۆۈ، بانكى سەر كەوتنىش لە ەممو
شارىكا بلو بۆۈ (ئانى ائنىن انهما فى الغار).

سوئند بە خوا خۆشويستنى (ابو بكر) ﷺ شتىكى پاك و چاكە، پق لىبوونە ەشى
شتىكى گەندەل و خراپە، چونكە (ابو بكر) ﷺ بەرئزترىن و چاكترىن ەاۋەلى
پىغەمبەرى خوا بوۈ، بەلگەش لەسەر ئەمە زۆرە.

سوئند بە خوا كە (ابو بكر) مان خۆش دەۋىت لەبەر ەۋاۋ ئارەزوۋى خۇمان نىە،
ەاۋەلانى ترىش بەكەم نازانىن، ئەۋەى ئىمامى (على) دەربارەى فەزلى (ابو بكر)
دەلىت بەسمانە كە دەيفەرموو: (رَضِيكَ رسول الله لديننا، افلا نرضاك لدينانا) واتە:
پىغەمبەر ﷺ پازى بوۈ بە كارى دىنت بەسەرمانا، ئايا ئىمە چۆن پازى نابىن
بەكارى دنىات، مەبەستى پازىبوونە بە خەلىفاتىەكەى.

چەند ئامۇڭگارىيەكى زىرین

◎ خۆت بىپارپىزە لەو كەسەى كە دژايەتى ئەو كەسانە دەكەن پەيوەستىن بە قورئان و سوونەتەو، نەو كەتۆش بە ئاگرى ئەوان بسوتىتى.

◎ ئاگادارى دوو دوژمن بە كە زۆرىك لە خەلكى پىي بە هىلاك چوونە:
يەكەم: ئەو كەسەى خەلكى دوور دەخاتەو لە پىيازى خوا بە گومان و قسەى سەرقۆزى بن ئالۆز.

دوومە: ئەو كەسەش كە فريوى خواردو بە دنيا و ناوبانگ دەسەلاتەو.

◎ ھەموو ھىزىكى مەوۇ تام و چىژى خۆى لى وەردەگىرئىت، ھىزى جووت بوون تام و چىژ لە جووت بوون وەردەگىرئىت، ھىزى تورپەى تام و چىژ لە بەكارھىنانى ئەو تورپەىيە وەردەگىرئىت، ھىزى خواردن و خواردنەو تام و چىژ لە بەكارھىنانى ئەم دوانە وەردەگىرئىت، ھىزى زانست تام و چىژ لە وەرگرتنى زانست وەردەگىرئىت، ھىزى خۆشەويستى تام و چىژ لە خۆشەويستى خوا وەردەگىرئىت، ھىزى پەشىمانى تام و چىژ لە گەرانەو بۆ لای خوا وەردەگىرئىت، ھىزى ھۆگرى و ئىشتىاق تام و چىژ بە ھۆگرى لە گەلّ خوا و ئىشتىاق بۆ خوا وەردەگىرئىت، ھەموو تام و چىژىك جگە لە مە براوہىيە.

◎ ئاگادارى (فراسەى) مەوۇشى بە تەقوابە، چونكە ئەو مەوۇشە كارو كەردەو كەانت لەو دىوى پەردەو دەبينئىت، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئىت: ((اتقوا فراسة المؤمن، فانه ينظر بنور الله))^(۱)، واتە: خۆت بىپارپىزە لە (فراسەى) بپوادار، چونكە ئەو بە نورى خوا دەپوانئىت.

◎ سبحان الله، نه نفسى مرؤف (كبرى) (ابليس) ى تيايه، هه سوودى (قابيل) ى تيايه، سهركهشى (عاد) ى تيايه، توغيانى (ثمود) ى تيايه، جورئتهى (نمرود) ى تيايه، خو به گه وره زانى (فرعون) ى تيايه، فيزو له خو بايى (قارون) ى تيايه، فرتوفيللى (اصحاب السبت) ى تيايه، سهركهشى (الوليد) ى كوپى (المغيرة) ى تيايه، نه قامى (ابى جهل) ى تيايه، نه نفسى مرؤف په وشتى ئاژه لى ههيه، سووربوونى قهله په وشى ههيه، خراپه ى سه گى ههيه، ههله شه ى تاوسى ههيه، سوكى و كه مى خليتكه ى ههيه، سپله ى مارمىلكه ى ههيه، رقى حوشترى ههيه، خو ماتكردى پلنگى ههيه، په لامارى شيرى ههيه، ده رپه رينى مشكى ههيه، گنده لى مارى ههيه، ترپوهاتى مهيمونى ههيه، ته ماعى ميروله ى ههيه، فروفيللى رپوى ههيه، نهينى و په نهانى په پوهلى ههيه، خوى كه متيارى ههيه.

كه چى ئه م په وشته قيزه وه نانه هه ره مووى به ته زكيه پاك ده بيته وه و نامينيت، به لام هه كه سيك خو ى پاك نه كرده وه له م په وشتانه، نه وه كه ل و په له كه ى شياوى كړين نيه: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ﴾ (التوبة: ١١١) واته: خواى گه وره نه نفسى ئيماندارانى كړپوه. كه واته خواى گه وره هېچ كرده وه يه كه ناكړيت، نه گه ر به ئيمان پاك نه كرايټه وه و واږى له و كرده وه قيزه وه نانه نه هيتا بيت و پووى نه كړد بيته شارى ته وبه كاران و خواناسان.

◎ كه ل و په لى فروش راو ته سليمى خاوه نه كه ى بكه نه وه كه له ده ست شتيكى لى بيت، جا نه وكات خاوه نه كه ى وه رى نه گريټ.

◎ قيمه تى كه ل و په ل به كړپار و نه و پار ه ى پيى ده كړپټ و نه وه ى بانگى بؤ ده كات دهرده كه وټ، نه گه ر كړپاره كه گه وره و به رپز بوو، پار ه كه شى به قيمه ت بوو، بانگه ره كه ش شكودار بوو، نه وه دياره كه ل و په له كه زور به نرخه.

◎ نه ى نه و كه سه ى خوټ به ليزان ده زانيت، ئايا نه نفسى خوټ ناسيوه؟ ده زانى چه ند به رپزى، بزانه نه م بوونه وهره هه ره مووى بؤ تو فراهه م هيټدراوه.

◎ نه ى نه و كه سه ى كه خواى گه وره به چا كه و به سؤز پيى گه ياندووى، بزانه هه موو شتيك وه كه دره خت وايه تو ش به ره كه ى، نه و شتانه هه مووى وه كه ويټنه وان

تۆش و اتاكانى بيت، ئەو شتانه ھەمووى وەك پۆخلەۋاتى گە ھەرات وايە تۆش گە ھە رەكەى بيت، ئەو شتانه ھەمووى وەك دۆ وايە تۆش ئەو پۆنەى بيت كە لىيى وە رگىراوہ .

◎ ئەى مړوځ له كوي بوويت هانام بۆ ببه من لیت نزيك وە لامت دەدە مەوہ، كە واتە بە خاترى كەسانىك هانا بۆ من مەبە، چونكە من لە و كەسەى بە خاترى ئەو هانام بۆ دىنى نزيك ترم.

◎ ئەگەر پىزى خۆت لای ئىمە بزانىبايە ھەرگىز سوكت نەدە كرد بە گوناھ و تاوان ئەى - بىرت نايت - كە (ابليس) مان لە رەحمەتى خۆمان دەركرد لەبەر ئەوہى پىزى تۆى نەگرت و سوجدەى بۆ تۆ نەبرد، تۆش ئەو كات لە پىشتى باوكت ئادەم بووى، زۆر سەيرە كەچى تۆ ئىستا لەگەل (ابليس) بووى بە دۆست و پىشت لە ئىمە كردوہ، واللہ سەيرە ! ئەگەر بىتو خۆشەويستى ئىمە لە دلندا بايا ئەوہ لەسەر جەستەت دەدرە وشايەوہ .

◎ ئەگەر خۆشەويستى كەت پاست بايە بۆ خوا، تىكەلى ئەو كەسانە نەدە بوويت كە باسى خۆشەويستە كەت بۆ ناكەن و بە بىرت ناھيئەنەوہ - كە خوايە - سەير لەو كەسانە دايە كە دەلئىن: خوامان خۆش دەويىت، كەچى خوايان لەبىر نىيە پىويستيان بە خەلكى ترە خوايان بىرخەنەوہ، خواى بىر ناكە وىتەوہ مەگەر كەسىك بۆى باس نەكات، چونكە نزمترىن پلەى خۆشەويستى ئەوہ يە كە خۆشەويستى كەت لە ياد بىت.

◎ ئەگەر كەسىك بىەويىت بىروات بۆ بىنىنى خۆشەويستە كەى سەربازەكانى لەگەلئىدا دەپۆن، جا خۆشويستەن لە پىشەوہى ھەموو سەربازەكانەوہ دا دەپروات، ئومىدئىش بەدەورەيدا دەسورپىت، تامەزىوى بىنىنىشى لىيى دەخوپرىت، ترسىش كۆى دەكاتەوہ لەسەر پىگادا، كاتىكىش گەيشتە دەرگای شار دلدارەكە پىشى دەكەويىت بۆ بىنىنى خۆشەويستەكەى.

◎ تۆ سەگەكەت فىرى پاو كردوہ، ئەو سەگە وا فىركراوہ كاتىك نىچىرىكت بۆ پاو دەكات، ئارەزووى خۆى لىيى دەگرىتەوہ و ھىچى لىيى ناخوات، چونكە

نيىمە تەكانى تۆى لە پيىش چاۋە دەترسى سزاي بدهى، كەچى تۆ مامۇستاي ئايىنى پيٲ دەلٲىت: پوو مەكە حەرام و واز لە ئارەزوات بيٲنە، بەلام تۆ بە گوٲى ناكەى.

◎ سەگى فيرنەكراۋ ئەگەر نيٲچيرٲك پاۋ بكات بۆ خۆى ئەۋە خواردنى نيٲچيرەكە حەرامە، كەۋاتە كارى مړۋى نەفام كە بۆ ئارەزۋوى نەفسى خۆى دەيكات بە ەمان شيۋە يە.

◎ ئەى مړۋ تۆ ەقلى مەلائيكەتت ەيە، ئارەزۋوى ئازەلت ەيە، ەۋاى شەيتانت ەيە، جا دەتۋانى بەسەر ئەم سيانە زال بيت: ئەگەر بەسەر ەۋا و ئارەزۋاتدا زال بوويت، ئەۋە دەگەيتە پلەى مەلائيكەت، ئەگەر ەۋاۋ ئارەزۋو زال بوو بەسەرتدا، ئەۋە دەگەيتە پلەى سەگ.

◎ ئەگەر سەگى فيركرا و نيٲچيرٲك پاۋ بكات بۆ خاۋەنەكەى ئەۋە خواردنى نيٲچيرەكە حەلالە، بەلام ئەگەر نيٲچيرٲك پاۋ بكات بۆ خۆى ئەۋە خواردنى نيٲچيرەكە حەرامە.

باسى بىرۋادار ۋى بىرۋا

خوۋى گەۋرە دەفەرموۋى: ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ (الفرقان: ۵۵)، واتە: بەپاسىتى مەۋقە كافر بەردەۋام دۇ بەخا دەۋەستىت.

ئەمە جۈۋانترىن شىۋازى دەربېنە كە قورئان دەرىدە بېتت و ماناى لىك دەداتەۋە، بېگومان ئىماندار بەردەۋام لەگەل خوۋى گەۋرەيە و دۇ بە نەفس و ئارەزۋات و شەيتان و دوۋىمىنانى پەروەردگاریدا دەۋەستىت، ئەمە ماناى ئەۋەيە كە حەزىبى خۋايە و سەرباز و دۋىستى خۋايە.

كە بە پالېشتى خوۋى گەۋرە دۇايەتى دوۋىمىنى دەۋەۋە و ناخى خۇى دەكەت و دەجەنگىت، ھەروەك چۈن ئەۋانەى دۋىستى پادىشان پالېشتى لە پادىشاكەيان دەكەن و لە دۇى دوۋىمەكانى دەجەنگن.

بەلام مەۋقە كافر بە پالېشتى شەيتان و نەفسى خۇى دۇايەتى پەروەردگار دەكەت، ھەربۇيەش دەبىننن ۋەتەى پېشىنەنى چاكامان لەم بارەيەۋە زۆرە و پەنگى داۋەتەۋە (ابن ابى حاتم) لە (عطاءى كورى (دېنا) و (سەيدى كورى (جېرى) دەگىرئەۋە دەفەرموۋى: ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ واتە: بە دۋىستەنى شەيتان دۇايەتى خۋا دەكەت و ھاۋەشى بۇ بېرىار دەدات.

(اللىث) یش لە بارەى تەفسىرى ئەم ئايەتەدا لە (مجاھد) دەگىرئەۋە دەفەرموۋى: واتە، شەيتان پالېشتى مەۋقە دەكەت لەسەر بى فەرمانى خۋا.

(زىد) كورى (اسلم) یش دەفەرموۋى: (ظەيىرا) بە واتاى (موالىا) نە واتە: شەيتان دوۋىمىنانى خۋا جۇش دەدات تاكو بى فەرمانى خۋا بەكەن و ھاۋەشى بۇ بېرىار بەدەن، پالېشتىيان دەكەت تاكو خۋا لە خۇيان توۋپە بەكەن.

مەۋقە بىرۋادار بۇ ئەنجامدانى كارى چاك بە پالېشتى خۋا ئەنجامى دەدات،

که چی مړوځی کافر و فاجر کاره کانی به پالپشتی شه یتان و ناره زوواتی خوځی نه نجامی ده دات، جا بویه سهره تای نایه ته که به م شیوه دهستی پی کردوه: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ (الفرقان: ۵۵)، واته: کافران له جیاتی خوای گه وره شتی که ده پرستن نه سوویدیان پیده گه یه نیت نه زیان.

بی بپواکان به پیچه وانه ی دؤستانی خوا که خوای گه وره پالپشتیان ده کات له سر دزایه تی کردنی شه یتان و هه واو ناره زووی خوځیان، نه م مانا جوانه گه وه رایه تی قورئان دهرده خات بؤ که سی که تیی بگات خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ (الفرقان: ۷۳)، واته: نه وانه که به نایه ت و فهرمووده کانی خوا بیدار ده کرینه وه، هه ر وا به که پی و کویری و به لالیدا تینا په رن، به لکو تیده فکرن و لی و ورد ده بنه وه نینجا په پیره وی ده کهن.

(مقاتل) ده فهرمووی: کاتی که به قورئان نامؤزگاری ده کرین هه ر وا به که پی و کویری گوئی بؤ ناگرن که هیچ نه بیستن و هیچ نه بینن، به لکو به دلوه ده بییستن و ده بیینن.

(ابن عباس) له باره ی نه م نایه ته دا ده فهرمووی: واته، هه ر وا به که پ و کویرانه به رانبه ر نامؤزگاریه کانی قورئان ناوه ستن، به لکو به ترس و له رزه وه به رانبه ر نامؤزگاریه کانی قورئان ده وه ستن.

(الکلبی) ده فهرمووی: کاتی که گوئی بیستی نامؤزگاریه کانی قورئان ده بن ملی بؤ که چ ده کهن و چاو و گوئی بؤ ده که نه وه.

(الفراء) ده فهرمووی: کاتی که قورئانیان به سر دا ده خویندریته وه له سر شیوه ی پیشو دانانیشن که ته واو گوئی بیستی نه بن، به لکو به شیوه یه که داده نیشن که گوئی بیست بن.

(الزجاج) ده فهرمووی: واته: که قورئانیان به سر دا ده خویندریته وه به ملکه چی و گریان وه کرنوش ده بن بؤ فرمانه کانی خوا.

(ابن قتیبه) ده فهرمووی: واته: که نامؤزگاریه کانی قورئان ده بیستن بی ناگانین لپی وه کو کابرایه کی که پ و کویر که نه ده بیستی و نه ده بیینی.

گوناھ و تاوان

بنچینهی هه موو گوناھیکی گه وره و گچکه په یوه سته به م سیانه:

۱ - په یوه سته بوونی دل به غهیری خوی گه وره.

۲ - به گوئ کردنی هیزی توو په یی.

۳ - به گوئ کردنی هیزی ئاره زووات.

ئه م سیانه ش (شیرک) و (سته م) و (بی په وشتی) ده گریته وه، چونکه دل په یوه سته بوون به غهیری خوی گه وره ئه وه شیرکه، که ده کات یه کیکی تری کردوه به هاو به شی خوا، گوئ پایه لی کردنی هیزی توو په ییش کوشتنی به دوا دادیت ئه مه شیان سته مه، گوئ پایه لی کردنی هیزی ئاره زووش زینای به دوا دادیت که ئه ویش بی په وشتیه، جا بویه خوی گه وره له م ئایه ته دا هه رسیکی پیکه وه کو کردوته وه که ده فه رمووی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ (الفرقان: ۶۸)، واته: ئه وان هی هیچ په رستراویکی تر جگه له خوی گه وره ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حه رام کردبیت مه گه ر به حه ق و په وا، هه روه ها زیناش ناکه ن.

به لی: ئه م سیانه پالپشتن بۆ یه کتری، وه ک ئه وه ی شیرک پالپشتیه بۆ سته م و بی په وشتی، هه ر وه ک چۆن ئیخلاص پالپشتیه بۆ یه کتا په رستی و سته م و بی په وشتیش له م رووف دور ده خاته وه، خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ۲۴)، واته: به هه مان شیوه بویه وامن کرد بۆ ئه وه ی هه رچی گوناھ و خراپه یه لی دور بخه یینه وه به پاستی ئه وه له به نده پا که کانی ئیمه یه.

به هه مان شیوهش ستهم سه ده کیشتی بۆ بیّ په وشتی، چونکه گه وره ترین ستهم شه ریک په یا کردنه بۆ خوا، هه ر وهك چۆن گه وره ترین دادپه روه ری به کتاپه رستیه، دادپه روه ری دۆستی به کتاپه رستیه، سته میش دۆستی شه رکه، هه ر بۆیه ش خوای گه وره نه م دوانه ی پیکه وه کو کردۆته وه، به لگه ی به که م که گه وره ترین دادپه روه ری به کتاپه رستیه نه م نایه ته یه: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ﴾ (ال عمران: ۱۸)، واته: خوا و مه لائیکه ت و زانایانی به ئینسافیش به دادپه روه رانه شایه تیان داوه که هیچ په رستراویک نیه جگه له "الله"

به لگه ی دووه م که گه وره ترین سته میش شه رکه نه م نایه ته: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳)، واته: به پراستی هاوبه ش برپاردان بۆ خوا سته میکی زۆر گه وره یه.

هه روه ها بیّ په وشتیش سه رده کیشتی بۆ شه رک و سته م، به تاییه ت نه گه ر ئیراده ی به هیز بوو، خوای گه وره له م نایه ته دا زینا و شه رکی پیکه وه کو کردۆته وه که ده فه رموی: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور: ۳)، واته: پیاوی زیناکه ر ته نها ئافره تی زینا که ر یاخود موشریک ماره ده کات، ئافره تی زیناکه ریش ته نها پیاوی زیناکه ر یاخود موشریک ماره ی ده کات، نه وه له سه ر ئیمانداران حه رامکراوه.

که واته: نه م سیانه (شه رک) و (سته م) و (بیّ په وشتی) هیندیکیان پالېشتن بۆ هیندیکیان، جا هه ر کاتی که خواناسی له دلدا بیّ هیز بوو و شه رک بالا ده ست بوو، نه وکات فاحیشه رووی تیده کات خوی تی ده ئالینتی، هه ر وه کو خوای گه وره ده فه رموی: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنَّ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْتَبِرُونَ كِبَرَ الْأَلْبَامِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ

يَغْفِرُونَ ﴿ (الشورى: ٣٦-٣٧)، واتە: هەر شتیکتان پێبه خسراوه ئهوه زینهتی ژیانی ئهم دنیا بهیه، بهلام ئهوه بهشی که له لای خوا به چاکتر و بهردهوامتره بۆ ئهوانه ی باوه پیا ن هیناوه و پشت به پهروه دگاریان ده بهستن، ئهوانه ی خویان له گونا می گه وه و تاوانی خراپ و ناشیرین ده پارێزن، کاتیکیش که توو په ده بن چاوپۆشی ده که ن.

لێره دا خوای گه وه پوونی کردۆته وه که ئهوه بهشی که له لای خۆیدا هیه، چاکتر و با شتره له وه ی له دنیا دا هیه بۆ ئهوانه ی ئیما نیان هیناوه و پشتیان به خوا به ستووه، ئا ئه مه به کتا په رسته ی، پاشان که خوای گه وه ده فه رمو ی: ﴿وَالَّذِينَ يَجْنَبُونَ كَبِيرَ الْإِنَّمِ وَالْفَوَحَشِ﴾ ئانه مه شیان خۆ پاراستنه له هیزی ئاره زو.

پاشان خوای گه وه ده فه رمو ی: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ئا ئه مه شیان خۆ پاراستن به گوی نه کردنی هیزی توو په بیه خوای گه وه خواناسی و داوین پاکی و داد په ره ریشی پیکه وه کو کردۆته وه که خیر و چاکه هه مو ی له م سییه دا کو بۆته وه.

ٲشت هه ٲکردن له قورئان

واز هٲئان له قورئان و ٲشت تٲکردنى چه ند جٲرى هه يه:

يه كه م: ٲشتى تٲده كا و گوٲى بٲ ناگرٲ و ئٲمانى ٲى ناهٲنٲت.

دووه م: ٲشتى تٲده كا و كارى ٲى ناكا و گوٲ ناداته حه رام و حه لالى، نه گهر چى خوٲندبٲشٲه وه ئٲمانى ٲى هٲنابٲت.

سٲٲه م: ٲشتى تٲده كات و حوكمى ٲى ناكات له هه موو ٲوويه كه وه، برٲواى واٲه كه نه مه شتٲكه تهنها ووته يه و باوه ٲى كراو نٲه.

چواره م: ٲشتى تٲده كات و لٲى ووردنابٲته وه بزانتٲ خوا چى ٲى مه به سته.

ٲٲنجه م: بٲ نه خوٲشى دٲ و ده روون سوودى لٲى نابٲنٲت و ٲشتى تٲده كات، به ٲكو ٲوو ده كاته غه ٲرى قورئان و سوود له قورئان وه رناگرٲت. نه مانه هه

هه مووى له م ئاٲه ته دا ده رده كه وٲت: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ اِنَّ قَوْمِى اتَّخَذُوا هَذَا

اَلْقُرْءَانَ مَهْجُورًا﴾ (الفرقان: ٣٠). واتـه: ٲٲغه مبه رﷺ سكا لا ده كات و ده فه رمووى:

ٲه روه ردگارا به راستى قه ومه كه م وازٲان له م قورئانه هٲناو ٲشت گوٲٲان خست.

نه وانه هه ر هه مووى ٲشت كردنه له قورئان، نه گهر چى هٲندٲكٲان له هٲندٲكٲان

كه متر.

مرۇقى دىنيا ويىست و مرۇقى دىنيا نه ويىست

مرۇق كاتىك پۇژ و شەو دەكاتەو ۋە گەر مەبەستى تەنھا خوا بىت و دل و ئەندامەكانى پەيوەست بىت بەخوا، ئەوكات خاى گەرە ھەموو پىويىستىەكانى بۇ فەرەھەم دىنىت، دل پەرەكات لە خۆشەويىستى خۆى، زمانى پاللاو دەكات بە يادى خۆى، ئەندامەكانى ملکہ چ دەكات بۇ بەندايەتى خۆى.

بەلام ئەگەر پۇژ و شەوى کردو ۋە مەبەستى تەنھا دىنيا بوو، ئەو ۋە خاى گەرە ھەموو کارەكانى دەيسپىرىتتە نەفسى خودى مرۇقەكە خۆى، ئەوكات دل تەنگ و غەمگىن و پەژارە دەبىت، دل خەرىك دەكات بە خۆشەويىستى غەيرى خوا، زمانى تەنھا ستايشى غەيرى خوا دەكات، ئەندامەكانى لە خزمەت غەيرى خوا سەرف دەكات، ۋەكو ئازەل كە چۆن كارىك دەكات كە سوودى بۇ غەيرى خۆى ھەيە، بۇ نمونە ۋەكو (كوورە) پەراسوۋەكانى تىك دەشكىنى بۇ گەرم کردنى ئاگرەكە كەچى ھىچ سوودىكى لەم كارەيدا بۇ خۆى نىە، ھەر كەسىكىش واز بىنىت و پشت بکاتە بەندايەتى خوا و خۆشەويىستى خوا، ئەو ۋە تووشى پەرسىتنى دروست كراوى خوا دەبىت، خزمەت و خۆشەويىستى بۇ غەيرى خوا دەرەبرىت، خاى گەرە دەفەر موو: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (الزخرف: ۳۶). واتە: ھەر كەسىك لە ئاستى شوپىنكەوتنى قورئانى پىرۇز دل كويىرىت و پشت بکاتە فەرمايشتەكانى خودا، ئەو شەيتانىك دەكەينە ھاودەمى، تا لەكەلىدا بىتتە برادەر و ھاورى.

(سفيان) ى كورى (عيينة) ە بە دۆستەكانى خۆى فەر موو: ھەر پەندىكى باوى ەرەبى بىننەو ۋە ئەو ەن ئايەتىك دىنمەوكە پال پشتى بکات.

پياويٽ پيئي ووت: ئايه هيچ ئايه تيڪ هه يه له قورئاندا پالپشتي ئه م په نده بکات:
(اعط اخاك تمره فان لم يقبل فاعطيه جمرة؟) واته: خورمايه ك بده به دوسته كه ت
نه گه ر وه ري نه گرت پشكويه كي ناگري پي بده.

(سفيان) ي كوري (عيينة) ش فه رموي: ئه م ئايه ته پالپشتي ئه و په نده ده كات:
﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا﴾ (الزخرف: ٣٦).

باسى زانست و زانيارى

(العلم) زانست: واتە گواستىنە وەى وىنەى شتىكى زاندىرا و لە دەرەو وە بۆ چەسپاندىنى لە ناخى خۇيدا.

(العمل) كار كىردىن: واتە، گواستىنە وەى وىنەى شتە زانراو ەكەيە لە ناخى وە بۆ چەسپاندىنى لە دەرەو وە لەسەر ئەندامەكانىدا.

جا ھەر كاتىك ئەو زانستەى لە ناخى خۇيدا دەيچەسپىنىت يەكى گرتەو وە لەگەل ئەو وەى لە دلىدايە ئەوكات ئەو وە زانستىكى تەواو و بە سوودە.

بەلام زۆرىك لە خەلگى ئەو زانستەى وەرى دەگىرن بە ھىچ شىئەيەك يەك نىە لەگەل ناخياندا، كەچى وا دەزانن ئەو شتەى وەرى گرتو وە زانستە، بەلام لە راستىدا وانىە، بەلى زۆرىنەى زانستى خەلگى بەم شىئەيە.

ئەو زانستەى لە دلدايە، وە يەكيش دەگىرتەو وە لەگەل دەرەو وەيدا دوو جۆرە:

﴿ جۆرىكىيان بە چەنگ كەوتنى مەوۇ كامەران دەكات، ئەم جۆرەشيان ناسىن و زانست بوونە بە خوا و ناو و سىفات و كارەكانى خوا و كىتەبەكانى و فەرمان و قەدەغەكراو ەكانىەتى.﴾

﴿ جۆرەكەى تريان ئەگەر مەوۇ نەيزانىت زەرەرى پى ناگات، ئەو ەشيان ئەو زانستەيە كە نە بەنەزانىنى زىانت پىدەگات، نە بەزانىنىشى سوودت پى دەگات، دەبىنين پىغەمبەر ﷺ ھەموو كاتىك پەناى دەگرت بە خوا لە زانستىك كە سوودى پى ناگەيەنىت، ئەمە زۆرىك لەو زانستانە دەگىرتەو ئەگەر نەيزانى زىانت پى ناگات، وەكو زانستى گەردوونناسى و زانستى زەویناسى و نمونەى ئەمانەش.﴾

پلە و پاىە و بەنرخى زانست بەپى زانراو ەكە و ئاتاج بوون پى دەرەكە وىت، ھىچ پلە و پاىەكيش نىە بگات بە پلە و پاىەى زانست بوون بەخوا.

ئەو زانستەي كارەساتى لە دۈادايە، ئەو زانستەيە كە خوا پىيى خۇش نىيە، ئەمەشيان دۈو جۆرە.

﴿جارى وا ھەيە زانستەكەي فەسادە، جا فەسادى زانستەكەي ئەوھيە كە وا دەزانىت ئەنجامدانى ئەو كارە خۇشەويستە لاي خوا كەچى واش نىيە، يان وا دەزانىت ئەنجامدانى ئەو كارە لە خواي نزيك دەكاتەوھ كەچى واش نىيە.

﴿جارى واش ھەيە مەبەست و ئىرادەكەي فەسادە، فەسادى مەبەست و ئىرادەكەشى ئەوھيە كاريك دەكات مەبەستى خوا و ئاخىرەت نىيە، بەلكو لەم كارەي مەبەستى دنيا و پەزنامەندى خەلكيە.

بەلى: ئەمە دۈو كارەساتە كە لە كار و زانستدا ھەيە، مەرفىش لىي پزگار نابىت مەگەر خۇي فىرى ئەو شتەنە نەكات كە پىغەمبەر ﷺ ئەنجامى داوھ و فەرمانى پىداوھ ئەمە لە بوۋارى زانستدا، لە بوۋارى كارو كەردەوھشدا، دەبىت مەبەستى خواو دۈپۇژ بىت. ئەگەر واى نەكرد ئەوكات كارو كەردەوھكەي و زانستەكەي فەساد دەبىت.

ئەوھش بزەنن (الإيمان)و(اليقين) زانستى دروست بە مەرفىش دەبەخشن و مەبەستى دروست بە مەرفىش دەبەخشن، ئا لىرەدا بۆمان پوون دەبىتەوھ كە زۆرىنەي خەلكى ئىمانىكى دروستيان نىيە، چونكە زانستىكى دروست و مەبەستىكى دروستيان نىيە. مەرفىش ناگات بە ئىمانى پاست و دروست مەگەر لە پىگاي پىغەمبەرەوھ نەبىت و واز نەھىنىت لە ھەوا و ئارەزۋاتى خۇي، ئەوكات دەكات زانستەكەي لە دەلاقەي سەروشى وەرگرتوۋە، مەبەستىشى خوا و دۈا پۇژ دەبىت. ئا ئەمە زانستىكى دروستە و كاريكى دروستە لە نىۋان خەلكىدا ھەبىت، ئەوھ كارى ئەو كەسانەيە كە خوا ھىدايەتى داۋن ئەوانەي كە بەپاستى شوپىنكەوتەي پىغەمبەر ﷺ.

جوړه كاني ئيمان

ئيمان دوو جوړى ھەيە:

۱. ئيمانى پواله تىه، واتە: ئيمانەكەى لەسەر زمانى و لەسەر ئەندامەكانى
بدرەوشىتەو ھە كارى پى بكات.

۲. ئيمانى ناو دله، واتە: بە دلهو ھە ئيمانىكى پتەوى ھەبىت بە خوا و مىلى بۆ
كەچ كات و خوڤى بویت.

ئەگىنا كاروكردهو ھە پوالەت سوودى پىناگەيەنیت، ئەگەر دلى ئيمانى تيا
نەبىت، ئەگەرچى ئيمان ھىنانى بە پوالەتەكەى خوین و مال و منالى دەپارپىزىت
— بەلام ئەو كارانەى بە پوالەت دەيكات پۆزى قىامت سوودى پى ناگەيەنیت —

بەھەمان شىوھش ئيمانى دىل سوودى پىناگەيەنیت، ئەگەر ھىچ
كاروكردهو ھەيەكى لەگەلدا نەبىت، مەگەر عوزرى ھەبىت كەبى دەسلەت بىت يان
زۆر لىكراو بىت يان لەترسى لەناوچوون كاروكردهو ھە نەكات.

كەواتە — ھەركەسىك بانگەيشى ئيمان بكات — لەگەل ئەو ھەشدا ھىچ
كاروكردهو ھەيەكى موسلمانانەش نەكات، ھىچ بەرپەست و عوزرىكىشى نەبىت ئەو ھە
پوالەتى بەلگەيە لەسەر ئەو ھەيەكى كە دلى بە فساد چوو ھە ئيمانى تيانە، كەمى
كردهو ھەكانى بەلگەيە لەسەر كەمى ئيمانى، زۆرى كردهو ھەكانىشى بەلگەيە لەسەر
زۆرى ئيمانى.

جا ئيمان كاڤلە و دلى ئىسلامە، يەقىنىش كاڤلە و دلى ئيمانە، ھە زانست و
كردهو ھەكەش ئيمان و يەقىنى پى زياد نەبىت ئەو ھەبىدارە، ھە ئيمانىكىش
كردهو ھەيە لەگەلدا نەبىت ھەبىدارە.

تەۋەككول ۋە جۆرەكانى

تەۋەككول لەسەر خۇدا كىردىن دوو جۆرى ھەيە:

يەكەمىيان: مەرۇف كە تەۋەككول لەسەر خۇدا دەكات بۆ پىركىرنەۋەي ئاتاجىيەكانىيەتى لە دىنيا، يان بۆ لى لابرېدى نەھامەتىيەكانىيەتى لە دىنيا.

دوۋەمىيان: تەۋەككول لەسەر خۇدا دەكات بە مەبەستى بە دەست ھىنانى ئەۋ شتەنەيە كە خوا پىتى خۆشە ۋەكو: لە ئىمان ۋە يەقىن ۋە جىھاد ۋە بانگەۋازى بۆ خوا. گەرەتەرىن جۆرى تەۋەككول كىردىن لەسەر خوا تەۋەككولى ھىدايەت ۋە يەكتاپەرستى ۋە شوئىنكەۋتنى پىئەمبەر ۋە جىھادە، كە ئەم جۆرەيان تەۋەككولى پىئەمبەرەن ۋە شوئىنكەۋتەنىيەنە.

تەۋەككول جارى ۋە ھەيە دەبىتتە ناچارى، ئەۋىش كاتىك مەرۇف ھىچى چەنگ ناكەۋىت تەنھا تەۋەككول نەبىت لەسەر خوا، ھەر ۋەك ئەۋەي دەبىنن مەرۇفك ھىچ لە دەسەلاتى نايت لە ۋەكارەي بۆ پىش ھاتوۋە، دەبىنن ھىچ مۆلگەيەك نىيە جگە خوا نەبىت، بۆيە ئەۋكات بە ناچارى تەۋەككول لەسەر خوا دەكات.

جارى ۋاش ھەيە تەۋەككول بە ھەلېزاردىنى خوى مەرۇفكە خۆيەتى، ئەمەشيان لە كاتىكدا دەبىت كە دەبىنن ھۆكارىك ھەيە بۆ پاپەپاندنى كارەكەي، جا ئەۋكات ئەگەر ھاتوۋ ھۆكارەكەي ھەيە شەرىعى بوو خوا رىگاي دابوۋ ئەنجام بدىت، ئەۋە ۋازلىتەنننى لۆمەكراۋە ۋە باش نىيە، بەلام ئەگەر ھاتوۋ تەنھا پىشتى بە ھۆكارەكە بەست ۋە پىشتى لە تەۋەككول كىردى ئەمەش لۆمەكراۋە باش نىيە، بەلكو ۋە چاكە ۋە ۋاجبە ھۆكارەكە ئەنجام بدات ۋە تەۋەككولىشى لەسەر خوا بىت.

بەلام ئەگەر ھاتوۋ ئەنجام دانى ھۆكارەكە ھەرام بوو، ئەۋە ۋاز لە ھۆكارەكە دەھىنن ۋە پىشت بە تەۋەككولەكە دەبەستى، چۈنكە تەۋەككول گەرەتەرىن ھۆكارە بۆ گەيشتن بە ئامانچ ۋە لابرېدى نەھامەتىيەكان، بەلكو بە ھىزەتەرىن ھۆكارەيشە، ئەگەر

ھۆكارەكە (مباح) بوو، ئۇ ۋە تىي دەپۋانى بزانى ئايا ئۇ ۋە تەۋەكۈلەي لەسەر خوا ھەتە بى ھىزى دەكات يان نا؟ جا ئۇ گەر بى ھىزى دەكرد، ئۇ ۋە ۋازھىنانى چاكتىرە، بەلام ئۇ گەر بى ھىزى نەدەكرد دەست پىۋەگرتنى چاكتىرە، چونكە ھىكمەتى خواي گەرۋە ۋا دەخۋازىت، ناكىت ۋا نەكرىت، بە تايىت لە بەندايەتتىدا، ئۇ ۋەكات دەكات بەندايەتى دلت بە (توكل) كردوۋە، بەندايەتى ئەندامەكانىش بە ھۆكار ئەنجام داۋە.

ئۇ ۋە تەۋەكۈل پتە ۋەكات دەستگرتنە بە ۋە ھۆكارانەي فەرمانيان پىكراۋە، ھەركەسىك بەم شىۋە نەكات ئۇ ۋە تەۋەكۈلەكەي دروست نابىت، ھەر ۋەكو چۆن دەست گرتن بە ھۆكارەۋە بۆ ئامانچ ئۇ ۋە (رجاء) بۆ مۇۋفەراھەم دىنىت، ھەر كەسىك ۋانەكات ئۇ ۋە (رجاء) ەكەي تەمەننايە، ھەركەسىك دەست بە ھۆكارەۋە نەكرىت، دەكات تەۋەكۈلى بى دەسەلاتى، بى دەسەلاتىكەشى تەۋەكۈلە.

نەپنى ۋ راستەقىنەي تەۋەكۈل پىشت پى بەستنى دلت تەنھا بە خوا، دەست گرتن بە ھۆكارىش زىانى پى ناگەيەنىت ئۇ گەر دلى پىۋە نەبەستىتەۋە ۋ پىشت ۋ پەناي تەنھا ئەۋبىت، ھەر ۋەكو ئۇ سوۋدى پىناگەيەنىت كە بلىت: (توكلت على الله) واتە: (توكل) م لەسەر خوا كردوۋە. لەگەل ئەۋەشدا پىشت ۋ پەنا ۋ بىۋاى بەكەسىكى تىرىت، چونكە (توكل) بە زمان شتىكە ۋ (توكل) بە دلىش شتىكى ترە، ھەر ۋەكو تەۋبەكردن بە زمان لەگەل سوۋبوۋىشى لەسەر گوناھ شتىكە، ۋە تەۋبەكردن بە دل ۋ بەزمان نەگوۋتنى شتىكى ترە.

بەندە كە دەلىت: (توكلت على الله) واتە: (توكل) م لەسەر خوايە، لەگەل ئەۋەشدا بە دل ۋە پىشتىۋانى بە غەبرى خوا بىت، ۋەكو ئۇ ۋە ۋايە كە بلىت: (تبت الى الله) واتە: تەۋبەم كردوۋە بۆ خوا، بەلام لەگەل ئەۋەشدا سوۋرىپت لەسەر گوناھ ۋ تاۋان.

سكالاي خواناس و سكالاي نه فام

مرؤفى نه فام و نه زان نه وهيه كه گلهيى له خوا دهكات لاي خه لكى، نه وه نه وه پى نه فاميه به رانبر به خوى گه وره، چونكه نه گه ر به روه ردگارى خوى بناسيبايه نه وكات هه رگيز گلهيى لى نه ده كرد، نه گه ر خه لكيشى بناسيبايه نه وه هه رگيز گلهيى لا نه ده كردن.

هيئندى له زانايانى (السلف) پياويكيان بينى گلهيى له لاي پياويك ده كرد له دهست هه ژارى و ئاتاجى دنيا، جا پييان گووت: كابرا سويند به خوا نه وه گلهييهى تو هيچ سوودى نيه، تو چون گلهيى له كه سيك ده كهى كه ره حمت پيڊهكات له لاي كه سيك كه ره حمت پى ناكات.

مرؤفى خواناس گلهيى خوى ته نها لاي خوى گه وره دهكات، به لى نه گه ر مرؤف زور خواناس بيته گلهيى لاي خوى گه وره دهكات له نه فسى خوى نه كه له لاي خه لكى، به لكو نه وه گلهيى له كار هه قيزه وه كاني خه لكى و خويه تى، چونكه نه وه سه يري نه وه نايه ته دهكات كه ده فه رموى: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ (الشورى: ٣٠)، واته: هه ر به لاو نه هه مه تيه كتان به سه ر هه تبيته، نه وه ده ره نجامى نه وه كارو كرده وانه يه كه به ئاره زوى خوتان نه نجامتان داوه.

هه روه ها ده فه رموى: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ سَيْتَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ﴾ (النساء: ٧٩). واته: هه رچى ناخوشيه كت بو پيش ديت نه وه دهستى خوتى تيدايه.

له نايه تيكي تر ده فه رموى: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ (ال عمران: ١٦٥). واته: ئايا كاتييك به لاو ناخوشيه كتان تووش هه ده لئين: نه مه چى بوو؟ بو وات به سه ر هه تى؟ له كويوه

ئەمە مان بۆ ھات؟ ئەي بۆ لە يادتان چوو لە جەنگي بەدردا بەپاستي ئيوە دوو
ئەوئەندەتان بەوان کرد ئينجا پييان بلي: ئەم بەلايە لەلايەن خۆتانەوہ توشتان
ھات.

جا گلەيي کردن پلەي ھەيە:

يەکەم: خراپترينيان ئەوہيە گلەيي لە خوا بکەي لە لای خەلکي.

دووەم: بەرزترين و باشترييان ئەوہيە گلەيي لە نەفسی خۆت بکەي لە لای
خوا.

سێيەم: مام ناوہنديەکەشي ئەوہيە گلەيي لە خراپەي خەلکي بکەي لە لای خوا.

ژیان له گوږپرایه ځای خوا و پیغه مبهردایه

خوای گه وره ده فـرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (الانفال: ٢٤)، واته: نهی نه وانهی باوه پرتان هیناوه، به دهم بانگه وازی خوا و پیغه مبهـره وه بچن کاتیک بانگتان ده کـن بـو نه وشته ی ده تانژینیتـه وه، چاک بزائن به پاستی خوای گه وره ده بیتـه له مبهـر له نیوان مروؤ و دلی، بیگومان هر بو لای نه ویش کـوده کړینه وه.
 نه م نایه ته پیروزه چـند شتی له خوگرتـوه:

یه که م: ژيانی ناسووده ی و کامه رانی به وه لامدانه وه ی خواو پیغه مبهـر ﷺ چنگ ده که ویت، هر که سیک وه لامی بانگه وازی خواو پیغه مبهـر ﷺ نه داته وه و گوږپرایه لیان نه کات مردووه و ژيانی چنگ نه که وتووه، نه گـر چی ژيانی ناژه لیـشی هـ بیت، که نه م ژيانه ناژه لیه نزمترین ناژـه ل له گـه ل نه ودا تیایدا به شداره.

جا ژيانی پاسته قینه و کامه ران نه وه یه که به دل و لاشه وه لامی بانگه وازی خواو پیغه مبهـر ﷺ بداته وه، نا نه مانه ژيانیان له بهردایه نه گـر چی به لاشه مردووش بن، جگـه له وانه مردوون نه گـر چی به لاشه ش زیندووبن.

که واته نه و که سه ژيانیکی کامل و ناسووده ی هـ یه که به ته وای وه لامی بانگه وازی پیغه مبهـر ﷺ ده داته وه، چونکه هر شتیک خواو پیغه مبهـر خه لکی بو بانگ بکن نه وه ژيانی پتـوه به نـده، هر که سیک به شیکی لی بـفه وتی ده کات به شیکی ژيانی لی فـه وتاوه، به نه ندازه ی وه لامدانه وه ی بانگه وازی پیغه مبهـر مروؤ ژيانی کامه ران ده بیت.

(مجاهد) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگتان ده‌کن بۆ ئه‌و شتانه‌ی حه‌ق و ژیا‌نی ئیوه‌ی تیا‌یه.

(قتاده) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: وه‌رن به‌ره‌و پیلی ئه‌م قورئانه چونکه ژیا‌ن و به‌خته‌وه‌ری تیا‌یه، پزگاری‌بو‌نی دنیا و قیامه‌تی تیا‌یه.

(السدي) ده‌فهرموی: واته: ئا ئه‌م ئیسلامه ژیا‌نتان پی ئه‌به‌خشیت دوا‌ی ئه‌وه‌ی که کافر بو‌ون وه‌ک مردوو وا بو‌ون.

(ابن اسحاق) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: وه‌لامی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بده‌نه‌وه که بانگتان ده‌کن بۆ جه‌نگ له‌ کاتی‌کدا خوا‌ی گه‌وره سه‌ربه‌ری‌زی کردن به‌م جه‌نگه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئیوه زه‌لیل بو‌ون، وه به‌ هی‌زی کردن که بی‌ هی‌زی‌بو‌ون، به‌م جه‌نگه ئیوه‌ی پاراست له‌ دووژمن.

ووته‌ی ئه‌م زانا‌یا‌نه له‌ راستیدا هه‌مو‌وی یه‌ک ده‌گری‌ته‌وه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه گو‌ی‌پ‌ایه‌لی و جی‌ به‌جی‌ کردنی ئه‌و په‌یا‌مه‌یه به‌ دل و لاشه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌ناو‌یه‌تی.

(الواحدی) ده‌فهرموی: ژۆرینه‌ی زانا‌یا‌ن له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ن که مانای (لما یحییکم) جیهاده، ئه‌مه‌شیا‌ن ووته‌که‌ی (ابن اسحاق) ه، که ژۆری‌ک له‌ زانا‌یا‌ن ئه‌م پایه‌یا‌ن هه‌لبژاردوو، (الفراء) ده‌فهرموی: هه‌ر کاتی‌ک خوا‌ی گه‌وره بانگی کردن بۆ ژیا‌ن ئه‌وه فه‌رمانتان پیده‌کات به‌ جیهاد که به‌هنگن له‌ دژی دووژمنا‌نتان، ده‌یه‌و‌یت به‌م جیهاده به‌هی‌زتان بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر وازیا‌ن له‌ جیهاد هی‌نا ئه‌وه بی‌ هی‌ز ده‌بن و دووژمن به‌سه‌ریاندا زال ده‌بی‌ت و تیکیان ده‌شکی‌تی‌ت.

(ابن قیم) ده‌فهرموی: منیش ده‌لیم: جیهاد پله‌یه‌کی ژۆر به‌رزه ژیا‌ن به‌ مرو‌ف ده‌به‌خشیت له‌ دنیا و به‌رزه‌خ و دوا‌پو‌ژدا.

ده‌بینین له‌ دنیا ژیا‌ن به‌ مرو‌ف ده‌به‌خشی، چونکه بالا ده‌ستی و سه‌رکه‌وتنیا‌ن به‌ جیهاده، له‌ به‌رزه‌خیش ژیا‌ن به‌ مرو‌ف ده‌به‌خشی هه‌ر وه‌ک خوا‌ی گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه ده‌فهرموی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۱۶۹﴾ (ال عمران: ۱۶۹). واتە: ۋا نە زانن ئەۋانەى لە پېناۋى خوا شەھىدبون و كوژدان، مردون، نەخىرۋانىە، بەلكو ئەۋانە زىندون، لای پەرۋەردگارىان لە پىنق و پۆزى تايىبەت بەھرەۋەرن.

لە دوا پۆزىش ژيان بە مەۋقە دەبەخشى، ئەۋەيە كە بەشى جەنگاۋەر و شەھىدەكان لە خۆشى و بەخششى خوا لە بەھشت لە ھەموو كەسىك زياترە. جا بۆيە (ابن قتىبە) دەيفەرموو: ماناى (لما يحيىكم) واتە: گەيشتن بە كارۋانى شەھىدانە.

ھىندى لە زاناىانى تەفسىرىش فەرموويانە: (لما يحيىكم) واتە: بەھشت، چونكە بەھشت ژيانىكى كامەرانى و ئاسۋودەى بەردەۋامە.

جا ئەم ئايەتە ئەو تەفسىرانە ھەموۋى دەگرىتەۋە، چونكە ئيمان و ئىسلام و قورئان و جىھاد، بەختەۋەرى و ژيانى دلى پىۋەبەندە.

بە ھەمان شىۋەش ژيانى كامىل و نەبراۋە و ئاسۋودە تەنھا لە بەھشتدايە، پىغەمبەرىش ﷺ خەلكى بانگ دەكات بۆ ئيمان و بەھشت، كە واتە پىغەمبەر ﷺ خەلكى بانگ دەكات بۆ ژيانى ئاسۋودە لە دىنيا و دواپۇژدا، مەۋقىش پىۋىستى بە ھەردو جۆرە ژيانە كە ھەيە:

ژيانى جەستەيى كە بەم ژيانە شتى بە سوود و بى سوود جىادەكاتەۋە، ئەو شتانە ھەلدەبژىرى كە سوودى پى دەگەيەنىت.

ئەگەر ژيانى جەستەى تەۋاۋنەبىت، ئەۋە بە گۈيرەى ناتەۋاۋىيەكەى توۋشى ئىش و ئازار و بى ھىزى دەبىت، بۆيە ژيانى مەۋقى نەخۆش و خەفەت بارو غەمگىن و ترسنۆك و ھەزار ۋەكو ژيانى مەۋقى دروست نىە.

ژيانى دلش كە بەم ژيانە پاست و ناراست و چاك و خراپ و ھىدايەت و سەرگەردانى لىك جىادەكاتەۋە، بەلام بەم ژيانە حق ھەلدەبژىرىت بەسەر ناھەق.

ھەر بەم ژيانە پۇخىە مەۋقە دەتوانىت زانست و كارۋكردەۋەى بە سوود و بى سوود لىك جىابكاتەۋە، ھەر ئەم ژيانەش ۋا لە مەۋقە دەكات ھىزى ئيمان و خۆشەيىستى بۆ حق پىدەبەخشى، پى لىبۋنەۋەى بۆ ناھەقى پىدەبەخشى.

مروّف نه گهر ژيانی رۆحی نه بوو نه وانا توانیت شتی به سوود و بئی سوود له یه ک جیا بکاته وه، نه گهر چی هیزی جیا کردنه وه شی هه بیّت هه رانا توانیت شتی به سوود به سه ر شتی بئی سوود هه لبریت.

هه ره وه ک چۆن مروّف جهستهی ژيانی له بهردانیه تاوه کو مه لانیکهت به فه رمانی خوای گه وه ژيانی به بهردا نه کات، که نه و مه لانیکهته نیردراوی خوایه تا کو رۆحی به بهردا بکات، جا به م رۆحه جهستهی مروّفه که زیندو ده بیّت، نه گینا پیشتەر له گه ل مردوواندا ده ژمیردرا، به هه مان شیوهش دل مردوو و ژيانی له بهردا نیه تا کو پیغه مبه ر عليه السلام نه و رۆحهی له بهردا نه کات که له لایه تی، خوای گه وه ده فه رمووی: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (النحل: ۲)، واته: خوای گه وه به مه لانیکهت ژيانه وه که قورئان ده نیریت بۆ هه رکه سیّک بیه ویت له بهنده کانی.

خوای گه وه ده فه رمووی: ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (غافر: ۱۵)، واته: خوای گه وه ژيان به فه رمانی خۆی ده نیریت بۆ هه ر کام له بهنده کانی که بیه ویت.

له ئایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ (الشوری: ۵۲). واته: به هه مان شیوهش ئیّمه قورئانمان بۆ په وانه کردیت له لایه ن خۆمانه وه، که ژيان به خشه به دل و ده روون، له کاتی که که تو نه تده زانی قورئان چیه و ئیمان چیه، به لام ئیّمه نه م قورئانه مان کرده رووناکی و نوریک که رینموونی هه رکه سیّکی پئی ده که یه ن که بمانه ویت له بهنده کانمان.

خوای گه وه لیڤه دا پوونی ده کاته وه وه چی که قورئانه رۆح و نوور و ژيانه وه ی دلی پیوه بهنده، وه ژيانی جهستهش له لایه ن مه لانیکهتهی فه رمان پیکراو ده به خشریت، که واته هه رکه سیّک پۆحی جهستهی به بهردا کرابیّت له لایه ن مه لانیکهته وه، پۆحی دلّیشی رۆحی به بهردا کرابیّت له لایه ن پیغه مبه ره وه که قورئانه، ده کات له هه ردوو ژيان سه رفرازه و هه ردوو ژيانه که ی چنگ که وتوو.

ھەر كەسىڭىز مەلۇمكىت جەستەي پۇخى بە بەردا كرد، بەلام پۇخى قورئانى
 ۋەرنە گرتبۇ، دەكات يەك جۆرە ژيانى ھەيە و ژيانىكى لە دەست داۋە كە ژيانى
 پاستە قىنەيە خۋاي گەۋرە دەفەرمۇي: ﴿أَوْ مِنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
 يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ (الانعام: ۱۲۲).
 واتە: ئايا ئەۋكەسەي كە مردوۋە بە ھۆي بى باۋەپيەۋە، ئىنجا بە ھۆي ئىمانەۋە
 زىندوۋمان كىرەۋە و نور و پوۋناكىمان بۇ ساز كرد لە ژيانىدا كە قورئانە لە ناو
 خەلگىشدا پىي دەروات و ھەلسوكەۋت دەكات، ۋەكو ئەۋكەسە وايە كە لە ناو
 تارىكىە كاندا گىرى خۋاردوۋە و لىي دەرنەچىت؟!

خۋاي گەۋرە لەم ئايەتەدا نور و ژيانى پىكەۋە كۆكردۆتەۋە بۇ ئەۋكەسەي
 ئىمانى ھىناۋە، بۇ ئەۋكەسەش كە پىشتى كردوۋە لە دىنى خوا مردن و تارىكىايى
 پىكەۋە كۆكردۆتەۋە.

(ابن عباس) و ھەموو زانايانى تەفسىر لە بارەي ئەم ئايەتەدا ﴿أَوْ مِنْ كَانَ مَيْتًا
 فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ فەرمۇيەنە، واتە: مەۋفۇ كافر گومراپوۋە، ئىمە ھىدايە تماندا.

كە دەفەرمۇي: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ چەند شتى لە خۇ
 گرتوۋە:

يەكەم: ئەۋكەسە كە ئىماندارە نور و پۇناكىەكى پىيە پىي دەپوات، كەچى
 ئەۋانەي سەرلىشىۋان لە ناو تارىكىدان، جا نمونەي ئەۋ مەۋفە ئىماندارە و ئەۋ
 سەرلىشىۋانە ۋەك نمونەي كۆمەلە خەلگىك وايە كە لە شۆيىنكى تارىكىدا شەۋيان
 بەسەر داھاتوۋە و پىگايان لى وون بوۋە بۆيە پاۋەستاون.

دوۋەم: ئەۋ كابرايە بە نور و پوۋناكىەۋە بە ناۋياندا دەپوات ئەۋانەش بۇ
 پىۋىستى خۇيان نوۋرى لى ۋەردەگرن.

سىيەم: ئەۋ كابرايەي خاۋەن نوۋرە پۇژى قىامەت بەسەر پردى (صراط)دا
 دەپوات نوۋرى خۇي بە دەستەۋيە لە كاتىكىدا موشرىك و منافىقەكان نوۋريان لى
 كۆزاۋەتەۋە.

له سه‌ره‌تای باسه‌که‌مان که باس‌مان کرد خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴). نه‌و پای‌هی مه‌شه‌وره له بار‌هی نه‌م نایه‌ته‌وه نه‌وه‌یه خوی گه‌وره ده‌بیته له‌مپه‌ر له نیوان بپوا و کوفر، له نیوان کافر و نیماندار، له نیوان نه‌وانه‌ی گوپ‌رایه‌لی خوا ده‌که‌ن و له نیوان نه‌وانه‌ی بی‌فرمانی خوا ده‌که‌ن، نه‌مه ووته‌ی (ابن عباس) و جمهوری زانایانی ته‌فسیره .
ته‌فسیریکی تریش هه‌یه بو نه‌م نایه‌ته نه‌ویش نه‌وه‌یه که خوی گه‌وره نزیکه له دلی به‌نده‌کانی هیچ شتیکی لی‌ شار‌اوه نیه .

(الواحدی) له (قتاده) ده‌گی‌رتیه‌وه ده‌فه‌رمووی: نه‌مه گون‌جاوه بو ته‌فسیری نه‌م نایه‌ته، چونکه وه‌لامدانه‌وه له دل‌دا هه‌لده‌قولیت، که‌واته وه‌لامدانه‌وه نه‌گه‌ر به دل نه‌بیته جه‌سته هیچ سوودی نیه، چونکه خوی گه‌وره به ناگایه به‌وه‌ی له ناو دلی مرو‌فدا چی هه‌یه ده‌زانیت وه‌لامی داوه‌ته‌وه یان نا .

جا ووته‌ی یه‌که‌م وا ده‌رده‌خات نه‌گه‌ر که‌مته‌ر خه‌میتان کرد له وه‌لامدانه‌وه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌وکات خوی گه‌وره ده‌بیته له‌مپه‌ر له نیوان مرو‌ف و دلیدا، بو‌یه مرو‌فه‌که ناتوانیت به‌ده‌م بانگه‌وازی خواو پیغه‌مبه‌ره‌وه بجیت نه‌مه‌ش وه‌کو سزایه‌ک وایه بو مرو‌فه‌که، چونکه حه‌قیان بو پۆشن بو‌وه به‌لام وه‌لامیان نه‌داوه .

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الانعام: ۱۱۰)، واته: نیمه دل و چاوه‌کانیان هه‌لده‌گی‌رتیه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن یه‌که‌مجار له سه‌ره‌تاوه باور‌پیان نه‌هینابوو .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ (الصف: ۵)، واته: کاتیک نه‌وان گوپیان بو پاستی نه‌گرت و له حه‌ق لایاندا، خوی گه‌وره‌ش دل‌ه‌کانیان له خسته‌برد و موری پیدانا .

له نایه تیکی تر ده فره مووی: ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ﴾
(الأعراف: ۱۰۱)، واته: چۆن له پێشدا بپوایان به خوا نه بوو، هه ر واش بی باوه ر
مانه وه .

له نایه ته که دا مروؤ ئاگادار ده کاته وه که به دل وه لامی خواو پیغه مبه ر ﷺ
بدنه نه وه، نه گه ر چی به جه سته وه لامیان دانه وه، به لام با دلشی له گه لدابیت.
نهینیه کی تریش له نایه ته که دا هیه ئه ویش ئه وه یه که خوای گه وره شه رعی
ناردوو فره مانیشی به مروؤ کردوو کاری پی بکات، به هه مان شیوه ش قه ده ر و
ئیمان هینان به قه ده ری پیکه وه کو کردوته وه خوای گه وره ده فره مووی: ﴿لَمَنْ
شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ (۲۸) ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (التکویر: ۲۸
- ۲۹). واته: ئه م قورئانه یادخه ره وه یه، به لام بو ئه وانه تان که ده یانه ویت پێبازی
پاست و دروست بگرنه بهر، ویستی ئیوه ش نایه ته دی مه گه ر کاتیك خوای
به ره ردگاری جیهانیان بیه ویت.

ده فره مووی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ (۵۵) ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾
(المذثر: ۵۵-۵۶)، واته: ئه م قورئانه ئاموزگاریه، ئه وه ی بیه ویت با یادی بکات و
شوینی بکه ویت، ئه و خه لکه ش یاده وه ری وه رناگریت و بیر له م پاستیانه ناکاته وه
مه گه ر ویستی خوای له سه ر نه بیت.

تۆنارانی خیر له چی دایه

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ۲۱۶)، واته: جهنگ له سهرتان بریار دراوه که شتیکی گرانه لاتان، به لام له وانه یه شتیکتان لا ناخوش بیّت که چی خیری تیا بیّت بۆتان، هه روه ها له وانه شه شتیکتان پیّ خوش بیّت که چی شیری تیا بیّت بۆتان، بیگومان خوای گه وره ده زانیت خیر له چی دایه، ئیوه نایزانن.

له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾ (النساء: ۱۹). واته: نه گه ر خوشتان نه ویست و لییان بیزار بوون، نه وه دوور نیه و ده شیت چه زتان له شتیك نه بیّت و خوا بیكات به مایه ی خیر و بیژی زۆر و بیّ سنوور بۆتان.

نایه تی یه که م باسی جیهاد ده کات که هیژی توپه یی له خوگر تووه، نایه تی دووه میش باسی ژن خواستن ده کات که هیژی ئاره زووی له خوگر تووه، مرۆف به م هیزه تووپه ییه ی که هه یه تی له لای گرانه به ره نگاری دووژمن ببیته وه له نه فسی خو ی ده ترسی، به لام نه وه ی که له سه ر نه فسی گرانه خیری دنیا و قیامه تی نه وی تیا یه، چه زیش ده کات به ره نگاری دووژمن نه ببیته وه نه مه ش شه ری دنیا و قیامه تی نه وی تیا یه، به هه مان شیوه ش چه ز ناکات ئا فره تیك بخوازیّت له به ر هیندی پره وشت که پیی خوش نیه، به لام نه وه پره وشتانه خیری بۆ نه و تیا یه که چی نه و به م خیر و بی ره نازانیت، چه ز ده کات ئا فره تیك بخوازیّت له به ر هیندی پره وشت که پیی خوشه نه و پره وشتانه ی هه یه، به لام نه وه پره وشتانه شه پی بۆ نه و تیا یه که چی نه و به م شه ره نازانیت.

مرؤف ههروهك خواي گه وده وه سفي كردووه سته مكار و نه فامه، مرؤف به هه له داده چيټ نه گه ر وا ليكبداته وه كه شتيكي پي خوش بيټ نه و شته بو نه و به سووده، شتيكيشي پي ناخوش بيټ و ابرانيټ نه و شته بو نه و بي سووده، به لكو نه و شته بو مرؤف به سووده كه خوا فه رمانی پي كردووه، نه و شته ش بي سووده كه خوا قه ده غه ي كردووه.

چاکترین شت بۆ مړوځ که سوودی تېدا بیت گوږپایه لای په روه ردگاریه تی به دل و لاشه، وه خرابترین شتیش بۆ مړوځ بی سوود بیت بی فرمانی په روه ردگاریه تی، نه گهر مړوځ به دلایکی سافه وه گوږپایه لای خوا بکات، نه وه هر شتیکی به سر بیت که پپی ناخوش بیت خیری بۆ نه و تیا یه، به لام نه گهر گوږپایه لای و به ندایه تی خوا نه کات، نه و هر شتیکی پی ناخوش بیت شهری بۆ نه و تیا یه، هر که سیک به چاکی په روه ردگاری بناسیت ناو و سیفات هکانی بناسیت، دلنیا ده بیت که نه و ناخوشیانه ی که به سریدا دیت خیرو قازانجی پیو یه به لام نه و پپی نازانیت، به لگو خیر زیاتر له وه دایه که مړوځ پپی ناخوشه نه ک له وه ی پپی خوشه، چونکه هه موو خیرو چاکه یه ک له و شتانه دایه که له لای گرانه، هر وه ک چون هه موو زهره ر و هیلاکی مړوځ له و شتانه دایه که له لای خوشه وسته.

بۆ نموونە: بېروانە باخەوانىكى لىزان بەكارى باخەوانى، بېروانە كە چۆن
 ھەرىشەتەك بېچىنىت ئۇ ۋە ئاۋى دەدات و خەرىكى دەبىت تاۋەكو درەختە كە پى
 دەگا، ئىنجا پۈۋى تىدەكات و دەچىت لى گەلاكان دەقەرتىنىت، چۈنكە ئۇ
 دەزانىت ئەگەر ھەروا لى بگەپىت، ئۇ ۋە بەرەكەى چاك نابىت، ئۇ ۋە كارەيدا
 مەبەستى بە پىت و بەرەكەيەتى، جا كاتىك درەختە كە پى دەگات و لقەكانى
 دەلكىن بەيەكەۋە و تىكەل دەبن و بەرىش دەدات، باخەوانەكە دەچىت كە ئۇ
 لقانەى درەختە كە بى ھىز دەكات دەقەرتىنىت، جا كە بە مەقەسى ئاسن لقەكانى
 ئەم درەختە دەبىت و توۋشى ئازارى دەكات، مەبەستى چاكسازىيە بۆ درەختەكە
 نەك ئازاردانى، بۆ ئۇ ۋە ۋا دەكات تاكو بەرەكەى باش بىت و پىشكەشى پاشا
 بىرىت، پاشان ھەروا بەخۇرايى ۋازى لى ناھىنىت، بەلكو ھىندى جار تىنى دەكات

ھەندى جارىش ئاوي دەدات، بەردەوام ئاوي نادا ئەگەر چى ئاودانى بەردەوام زوو دەپرسكىنى، پاشان ئەولق و گەلایانەي كە درەختەكەي پازاندوتەو ە زۆرىكى لى دەقرتىنىت، چونكە ئەوجوانىيە ناھىلىت بەچاكي پى بگات ھەروەكو درەختى ترى و وینەي ئەو وایە، جا كە ئەو گەلا و لقە جوانەكەي بە مەقسەسى ئاسن دەقرتىنىت، مەبەستى چاكسازىيە بۆ درەختەكە، ئەگەر بىتتو ئەو درەختە وەكو گياندار ھۆشى ھەبايە، وا گومانى دەبركە ئەم باخەوانە دەيەويت تىكى بدا وزەرەرى پىيگەيەنىت، كەچى لە پاستدا ئەم كارەي باخەوانەكە سوود بەخشە بۆ درەختەكە. بە ھەمان شىوہش باوكىكى دلسۆز بۆ پۆلەكەي خۆي، چاك دەزانىت چى چاكە بۆ پۆلەكەي، ئەگەر پۆلەكەي تووشى نەخۆشەك بىت بزانىت خوینى پىسى لىدەركرىت چاك دەبىتەو، دەچىت لای پزىشك نەشتەرگەرى دەكات بەوہي كە پىستەكەي دەبىت و تووشى ئازارى دەكات تاكو چاك بىتەو، ئەگەر بزانىت بە لىكردنەوہي ئەندامىكى چاك دەبىتەو، ئەندامىكى لىدەكاتەو، لە پاستىدا ئەم كارانەش دەكات بەزەيى بە پۆلەكەي دىتەو تاكو چاك بىتەو نەك پقى لى بىتەو، ئەگەر بزانىت سوود لەوہدايە ھەندى شت لە پۆلەكەي بسىنىتەو ئەوہ لى دەسىنىتەو، چونكە دەزانىت ئەگەر وانەبىت بەھۆي ئەم شتەو بە ھىلاك دەچىت، بەھەمان شىوہش ناھىلىت زۆرىك لە ئارەزوات ئەنجامبەدات، باوكەكە لەم كارەشىدا پقى لە پۆلەكەي نابىتەو، بەلكو بەزەيى پىدا دىتەو و خۆشى دەويت بۆيە قەدەغەي دەكات لە شتى خراب.

جا خواي گەرە بە پەحمترىن و ھەكىم ترىن و زانا ترىن كەسە، خواي گەرە بۆ بەندەكانى بە پەحمترە لە خۆيان بۆ خۆيان، لە باوك و دايكيان بە پەحمترە، مروڤ كاتىك شتىكى بەسەرادىت پىي ناخۆشە ئەو خىرى بۆ ئەو تىايە، چونكە خواي گەرە ئاوپى بە خىرى لى داوہتەو، بەلام ئەگەر بىتتو مروڤ خۆي كارى خۆي ھەلبرادايە ئەوہ نەيدەتوانى راپەپىنىت، بەلام خواي گەرە بە انست و ھىكەت و پەحمەتى خۆي كارەكانى مروڤ دەبات بەپۆہ، جا پىيان خۆش بىت يان نا، ئىنجا

مرؤفى ئيماندارى پاسته قينه كه ناو و سيفاتى خواى ناسيبٽ، به هه موو حوكمىكى خوا پازيه هر چيهك بٽ، هيج گله يى له حوكمى خوا نيه بلى: غه درى لى كردوم.
به لام مرؤفى نه زان كه خواى گه وره ى به ته واوى نه ناسيوه، گله يى له حوكمى خواو حيكمه تى خوا ده كات، ملكه چ ناكات بۆ حوكمى خوا، به لكو دزايه تى حوكمى خوا ده كات به عه قله گه نده له كه ى خوى، ئا ئه و مرؤفانه نه په روه ردگاريان ناسيوه نه به مه رame كانيشيان گه يشتوونه.

هر كاتيك مرؤف سه ركه وتوو بوو له ناسينى خوا به چاكى په روه ردگارى خوى ناسيبى، ئه وه له دنيا دا كامه ران و دل ئارام ده بٽ پيش ئه وه ى بگات به ئاخيره ت، چونكه ئه و به رده وام له په روه ردگارى پازيه، پازى بوونيش له په روه ردگار دنيا بۆ مرؤفى خواناس ده كات به به هه شت، چونكه هر شتىكى به سه ر بٽ ده زانٽ له لاي خوا وه ى و پى پازيه، دلى ئارame به حوكمى خواى گه وره، ئا ئه مه ئه وه ى به كه پازيه خوا په روه ردگارى بٽ، ئيسلام دينى بٽ، محمد ﷺ پيغه مبه رى بٽ، هر كه سٽيكش ئه مانه ى لى نيته جى ده كات تامى ئيمانى نه چه شتوو.

پازى بوونى مرؤف به حوكمى خوا به گوٽره ى ناسينى دادپه روه رى و حيكمه ت و په حمه تى په روه ردگاريه تى، هر كاتيك چاكثر ئه مانه بناسٽ زياتر له خوا پازى ده بٽ.

چونكه ئه و برپارانە ى خوا به سه ر به نده كانيدا ده يدات له ده ورى ئه م چواره ده خولٽه وه:

✽ العدل: دادپه روه رانه ى به بۆ مرؤف.

✽ المصلحة: قازانج و به رژه وه ندى مرؤفى تيايه.

✽ الحكمة: به حيكمه ت و ليزانى خوى فه رمان ده دات.

✽ الرحمة: به سۆز و به زه بيه له گه ل به نده كانى.

فه رمانه كانى خواى گه وره له م چواره ده رناچٽ، هر وهك پيغه مبه ر ﷺ له نزايه مه شه ره كهيدا ده يفه رموو: ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بَيْدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ

أَنْزَلْتُهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَثَوْرَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي وَغَمِّي، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ، وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ قَرَجًا. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نَتَعَلَّمُ هُنَّ؟ قَالَ: بَلَى، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهُنَّ أَنْ يَتَعَلَّمَهُنَّ))^(۱).

واته: خواجه من به ندهی توّم، کوپی به ندهی توّم، کوپی که نيزه ک و کزیله ی توّم، نیوچه وانم به ده ست توّیه، حووکم و برپارت به سه رمدا پابر دووه، برپاره کانیش ت به سه رمدا دادپه روه رانه یه، خودایه داوات لیده که م و لیّت ده پارپیمه وه به هه موو ناوه جوانه کانت که ناوت پیّ له خۆت ناوه، یان له قورئاندا ناردوؤتته خواره وه، یان فیّری که سیّکت کردووه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خۆت حه شار ت داوه که قورئان بکه یته به هاری دلّم، و نووری سنگم و په وینه وه ی دلّ ته نگیم و لابه ری غه م و خه فه تم، هه ر که سیّک نه و نزایه بکات نه وه خوای گه وره غه م و خه فه ته که ی لاده با و بوّی ده گورپیت به خووشی - کاتیک هاوه لان نه مه یان بیست - فه رموویان: نه ی پیغه مبه ری خواته ﷺ خه لکی فیّری نه م نزایه بکه یین؟! پیغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: به لی، هه ر که سیّک گوّ بیستی بوو، پیویسته خه لکی تری لی فیّریکات

مه به ست له وه ی که ده فه رمووی: (عَدَلٌ فِي قَضَائُكَ)، نه مه هه موو نه و برپاران ه ده گریته وه که خوا ده یدا به سه ر به نده که یدا له سزا و ئازار و هوّی نه مانه ش، خوای گه وره دادپه روه ره له برپاره کانی، نه م برپاره ی خوا خیری بوّ ئیماندار تیا به، هه ر وه ک پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَقْضِي اللَّهُ لِلْمُؤْمِنِ قِضَاءَ إِلَّا كَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ))^(۲)، واته: سویند به وه ی که گیانی منی

(۱) صحیح: رواه أحمد في مسند (۳۷۱۲)، ابن حبان في صحيحه (۹۷۲)، الحاكم في المستدرک (۱۸۷۷)، بقّ زانیاری زیاتر بهوانه: السلسلة الصحيحة للشيخ الألباني (۳۸۳/۱).
(۲) صحیح: رواه مسلم (۲۹۹۹).

بەدەستە، خۋاى گەۋرە ھەر بېرىارڭ بەسەر مەرۋفى ئىماندار بدات، ئەۋە خىرى بۆ
 ئەۋ تىايە، ئەمەش بۆ كەسى تر نىە جگە لە ئىماندار.
 ابن قىم دەفەر موى: پىرسىارم لە مامۆستاي بەرپىزمان^(۱) كرد: ئايا ئەمە بېرىارى
 گوناھىش دەگرىتەۋە؟ لە ۋەلامدا فەر موى: بەللى بە مەر جى خۆى، لە قسە كەيدا
 فەر موى (بە مەر جى خۆى) كە تايىبە تەندىە كانى گوناھ دەگرىتەۋە لە تەۋبە و
 ملكە چى و پەشىمانى و خشوع و زەلىلى و گریان و شتانى لەم جۆرە.

(۱) مەبەستى شىخ (ابن تىمىيە) يە.

پښتانه به دهست هیڼانی زوهد

مروځ تامه زړو و ئیشتیاقی دوا پوځ نابیت تاکو واز له حه پامه کانی دنیا نه هیڼیت، ناستوانیت واز له حه پامه کانی دنیا بیڼیت مه گهر له م دوو پښتانه وه نه بیت: یه که م: مروځ بپوانیت و بیر بکاته وه له ناوچون و نه مانی خوشیه کانی نه م دنیا وه بیقیمه تی و ئیش و نازاری و نه گیشتن به ئامانجی، که چی نه گهر مولک و سامانیکی زوړیسی هه بیت له م دنیا وه نه وه دواى نه مه داخ و حه سره تی به دوا دیت، ده بینین مروځ هه موو هه ول و کوششی خوی ده دات بو نه وهی خوشیه کانی دنیا به دهست بیڼیت، پیش به دهست هیڼانی دل گرانه و خه فه تی بو ده خوات، کاتیکیش به دهستی ده هیڼیت هه ر دل گرانه و خه فه تی بو ده خوات، که له دهستیسی هه ر ده چیت هه ر دل گرانه و خه فه تی لی ده خوات، نه مه یه کیکه له و پښتانه ی نه گهر مروځ لی و ووردیته وه ده توانیت دوا پوځ بو خوی به دهست بهیت.

دووه م: مروځ بپوانیت و بیر بکاته وه له دوا پوځ، که پوځیکه هه ر دیت برانه وهی بو نیه، بیر بکاته وه له خیر و بهر که تی دوا پوځ، ئینجا به راوردی بکات له گه ل نه م دنیا ی نه و تیا ی دایه، هه ر وه ک خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (الاعلی: ۱۷)، واته: ئاخیرت چاکتره له دنیا و بهر ده وامه، وه کو دنیا نیه، به لام نه م دنیا یه وه ک خه یالات وایه و ده بریته وه.

جا نه گهر به م دوو پښتانه دا بپوانیت دوا پوځ و بیرى لی بکاته وه نه وه پوو ده کاته کارى چاکه و چاکه هه لده بژیریت و وازیش له خراپه ده هیڼیت، ته بیعاتی هه موو که سیکیش هه ر وایه که واز له شتیک ناهیت له بهر دهست دایت بو شتیکی نادیار که ئاماده نیه، مه گهر بزانتیت نه و شته ی ئاماده نیه به نرختره له و شته ی ئاماده یه، نه وکات پوو له به نرخه کان ده کات.

بەلام ئەگەر ھاتوو شتە بىٰ نرخەكەى لەسەر شتە بە نرخەكە ھەلبژارد، ئەو ھەيان ئەو شتە بە نرخ دادەنڤت ھيان ھەز لە شتى بە نرخ ناكات، ئەو دووانەش ھەردووكى بەلگەيە لەسەر بىٰ ھىزى ئيمان و كەم عەقلى و گەوجى ئەو مەرفە، چونكە ئەو كەسەى ئارەزووى لە دنيايە و پەوى كەردۆتە دنيا، ئەو كەسە ھيان بپەوى وايە ئەم دنيايە لە دوا پۆژ چاكتەرە و ھەر دەمىنڤت، ھيان بپەوى وايە دوا پۆژ لەم دنيايە چاكتەرە و نەپراوھە، جا ئەگەر بپەوى وابوو دنيا لە دوا پۆژ بەنرخترە ئەو ئيمانى نى، ئەگەر بپەوشى وابڤت دوا پۆژ لە دنيا بەنرخترە لەگەل ئەو شدا پەوى لە دنيا كەردو، دەكات گەمژەيە و مەسلەحتەى خۆى نازانڤت.

كەوابوو مەرفە لەم دوو جۆرە دەرنانچڤت:

چونكە ھەلبژادنى دنيا بەسەر دوا پۆژدا، ھيان ئەو كەسە ئيمانى تەواو نى، ھيان عەقلى تەواو نى، بۆيە ھاوھەلانى ﷺ پڤغەمبەر دنيايان پشت گوىٰ خستبوو نەھيان دەھڤشت مەيلى دلىان بۆ دنيا بپەوات، بەلگو وەكو بەنديخانە سەيىرى دنيايان دەكەرد نەك وەكو بەھەشت.

بە پاستى ئەوان زاھيد بوون لە دنيا، ئەگەر مەبەستيان دنيا بايە و دنيايان بوڤستايە ئەو ھەموو خۆشەيكانى دنيايان بۆ ئەوان فەراھام دەھات، دەبينين پڤغەمبەر ﷺ كلىلى دەركاى خەزىنەكانى پڤشكەش كرا، بەلام ئەو پەتەى كەردو، ھاوھەلانىشى بە ھەمان شىۆە دنيايان نەگۆرپەو بە دوا پۆژ، چونكە ئەوان دەيانزانى كە ئەم دنيايە شوڤنى ھەسانو، نى، بەلگو شوڤنى پيا پۆڤشتە، شوڤنىك نى مەرفە بەردەوام تياى بمڤنڤتەو و دلخۆش بڤت پى.

پڤغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((مَالِي وَلِلدُّنْيَا، إِنَّمَا أَنَا كِرَاكِي قَامَ فِي ظِلِّ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا))^(١)، واتە: من چيم لە دنيا داو، من لەو دنيا ھەر وەك رڤپوارڤك وام كە كەمڤك لە ژڤر دارڤكدا دەھەسڤتەو و چاوى گەرم دەكات، پاشان دەپوا و ئەو دارە بەجى دەھڤلڤت.

(١) صحيح: رواه الترمذى (٢٣٧٨)، وابن ماجه (٤١٠٩)، و احمد فى مسند (٧٠/٢).

هه روهما له فهرموده یه کی تر ده فهرمووی ((مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا كَمَا يَدْخُلُ أَحَدُكُمْ أُصْبُعُهُ فِي الْيَمِّ فَالْيَنْظُرُ بِمَ تَرْجِعُ!))^(۱)، واته: دنیا له چاو دواپوژدا، وهکو نه وه وایه که یه که له ئیوه په نجهی بخاته ناو ده ریایه که بپوانیت که په نجهی چه ند ناو له گه ل خوی ده هیئت، دنیا ش له چاو دواپوژ به م شیوه یه.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَيَّنَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىهَا أْتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾﴾ (یونس: ۲۴ - ۲۵). واته: بیگومان نمونه ی ژبانی نه م دنیا یه، هر له و بارانه ده چیت که له ناسمانه وه دامانباراندوه، جا به هیوه وه پوه کی زهوی گشه ده کات و به یه کدا ده چن - به رو بوومی خوی پیشکش ده کات - له و خوراکانه ی که هم خه لکی و هم ناژه لیش لئی ده خوات، هر کاتیک وای لی دیت زهوی، به جوانی نه خش و نیگاری خوی ده رده خات و خوی ده پازینیت وه، خه لکه که ی و گومان ده بن به راستی هه میشه ده سه لاتداری ته واون به سهریدا - نا له و کاته دا که خه لکی پوو له گونا ه و تاوان ده که ن - نه وه فهرمانی ئیمه یان بۆ ده رده چیت له شه ودا یان له پوژدا، نه و سا وه کشتوکال دپوینه کراوی لی ده که ین، هر وه کو دوینی نه بو بیت، به و شیوه یه نایه ته کانی خومان پوون ده که ینه وه بۆ که سانیک که بیر بکه نه وه و تی بفرکن، خوای گه وره ش بانگه واز ده کات بۆ به هشتی پر له شادی و ناشتی و ناسایش، هر که سی که خوای گه وره بیه ویت پینمونی ده کات بۆ ریگی راست. له م نایه ته دا خوای گه وره باسی که می دنیا و ازهینان له دنیا ده کات، باسی به هشت ده کات و خه لکی بۆ بانگ ده کات.

دهفه رموی: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقَدِّرًا ﴿٤٥﴾ أَمْالُ الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾ (الكهف: ۴۵ - ۴۶)، واته: نهی پیغمبر نمونه یان بۆ بهینه وه که ژیا نی دنیا وه نه و ثاوی بارانه وایه که له ناسمانه وه ده بیارینین و پوهه کی زهوی به هویه وه به یه کدا ده لکین، له دوا ی ماوه یه کی که م - هه موو نه و پوهه و گژوگیاه - ده بیته پووش و په لاشیکی وورد و خاش، په شه با به م لاو به و لادا بلاوی ده کاته وه، خوا ی گه ورده ش ده سه لاتی به سر هه موو شتی کدا هه یه، مال و سامان و وه چه، زینه ت و جوا نی بۆ ژیا نی دنیا، به لام دلنیا بن کرده وه چاکه کان که به ره میان ده مینیتته وه پاداشتیان چاکتره لای په روه ردگارت و نومید و هیوا ی چاکتریشی لی ده کریت بۆ خاوه نه کانیا ن.

خوا ی گه ورده له ثایه تیکی تر دهفه رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ

وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ (الحديد: ۲۰)، واته: چاک بزانی ژیا نی دنیا بریتیه له یاری و گه مه و پازاندنه وه و خۆ هه لکیشان له نیوان یه کتریدا، هه روه ها زۆر کردنی سامانی مال و منداله، جا نه وانه هه ر هه مووی وه کو بارانیکی به پیت وایه که ببیته هوی به ره میکی زۆر، که گه شتیاره کان سه رسام بکات، له وه ودوا وشک بیث و زهرده لگه ریث، پاشان ووردو خاش بیث و بکه ویث، بیگومان له قیامه تیشدا سزای زۆر سه خت بۆ دنیا په رستان ئاماده یه، له و لاشه وه لی خۆشبوون و په زامه ندی له لایه ن خواوه ئیماندارانی چاکه خوازی لی به هره وه ده کریت، ژیا نی دنیا ش دوور له خواناسی و دینداری جگه له وه ی که بریتیه له پابواردنیکی که م شتیکی تر نیه، زۆر که سیش پیی غرور و ده ستخه رۆ ده بیث.

هروه ها دهفه رموی: ﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِخَيْرِ
مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ (ال عمران: ۱۴ -
۱۵). واته: ثاره زوی نافرت بوونی نه وهی نیرینه و خاوه نیه تی ثالتون و زیر و
زیوی نوره و زه به ند و نه سپی چاک و په سه ن، هروه ها مالان و زه وی و زاری
کشتوکالی بؤ خه لکی پازینراوه ته وه، نه وانه هه رموی نازونیعه تی ژیا نی دنیان،
خوای گه ورده ش بؤ چاکه کاران شوینی گه پانه وهی پازاوه و خویشی لای خوئی
ناماده کردوه - که به هه شته - نه ی محمد (ﷺ) به و خه لکه بلای: ثایا هه والی
چاکتر له و ناز و نیعه تنه تان پیپا بگه یه نم؟! - نه ویش نه مه یه - بؤ نه وانه ی
پاریزگار و خواناسن، لای په روه ردگاریان باخه کانی به هه شت ناماده یه بویان که
چه نده ها پروبار به ژیر دره خته کانیدا به به رده م کوشکه کانیدا ده پوات، مروف له گه ل
ژیانی نه بپاوه له گه ل هاوسه رانی پاکژدا و به دهم هه ست کردنی به رده وام
به په زامه ندی په روه ردگاریان ده گوزه رینن، بیگومان خوای گه ورده بینایه به
به نده کانی.

خوای گه ورده له ثایه تیکی تر دهفه رموی: ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ﴾ (الرعد: ۲۶)، واته: خه لکی دلخوشن به ژیا نی دنیا، له کاتی کدا که
ژیانی دنیا له به رانبر ژیا نی دوا پوژ ته نها راپوارد نیکی کم نه بییت هیچی تر نیه.

خوای گه ورده هه په شه ی نور توندی کردوه له و که سانه که به ژیا نی دنیا
پازین و پشتیان کردوه له ثایاتی خوا و به نیازی گه یشتن به خوانین خوای گه ورده
دهفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا فِيهَا

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ (یونس: ۷- ۸). واته: به پاستی نه وانه ی به ته مای ناماده بوونی به باره گای نیمة نین و پازی بوون به ژیا نی نه م دنیا به و دلیان پیته وه به نده، نه وانه بی ناگان له نایه ت و دروستکراوه کانی نیمة، نا نه وانه شوین و جیگه یان ناگره به هوی نه و کارو کرده وانه ی که ده یکن.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلُمُ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (التوبة: ۳۸)، واته: نه ی نه و که سانه ی نیمائتان هیناوه نه وه بچی کاتیک پیتان ده گوتری پاپه رن له پیناو خودا، نیوه له شتان گران ده بیت و ده لکین به زهویه وه، نایا پازین به ژیا نی دنیا و به گرنگتری ده زانن له ژیا نی نه براهی دوا پوژ له به هه شتی به ریندا، بیگومان ژیا نی دنیا به راورد له گه ل ژیا نی پر له شادی دوا پوژ نور که م ته مهن و که م خو شیه.

مروژ به نه ندازه ی پازی بوونی به دنیا و دل به ند بوونی به دنیا له شی گران ده بیت له به ندایه تی و کارکردن بۆ دوا پوژ نه م نایه ته ش به سه بۆ نه و که سه ی باوه ش به دنیا نه کات: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ﴾ (الشعراء: ۲۰۵ - ۲۰۷). واته: باشه نه گه ر چه ندان سال پابویرن، پاشان نه گه ر نه وه په شه و سزایه ی که له وان کراوه هاته دی و پیش هات، ده توانن چی بکن، نه وسا نیتر نه و پابواردنه ی دنیا یان هیچ فریا یان ناکه ویت و بی سوود ده بیت بویان.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ (یونس: ۴۵). واته: پوژیک دیت خوا هر هه موویان کو ده کاته وه، واهه ست ده کن ته نها سه عاتیک له پوژیان پیچوه هه موویان یه کتر ده ناسنه وه.

هه روه ها ده فهرمووی: ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَمَهْلُ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾ (الأحقاق: ۳۵). واته: نه و پوژدهی که به لئینان دراوه تی هه ر کاتیگ پیشهات واده زانن ته نها ساته وه قتیگتان له پوژیکدا پیچوه، نه مه به لئین و په یام و پاگه یاندنیکی ته واوه، جا نه و کات مه گه ر ته نها تاوانباران وه کو گونا هکاران نین که تیاده چن؟!

له ئایه تیکی ترده فهرمووی: ﴿سَأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ (۴۲) ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾ (۴۳) ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا﴾ (۴۴) ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا﴾ (۴۵) ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ (۴۶) ﴿(النازعات: ۴۲-۴۶)﴾، واته: پرسیا رت لی ده که ن - نه ی محمد(ﷺ) - ده رباره ی قیامت که که ی و چ کاتیگ به رپا ده بییت؟ جا تو له کو ی ده زانیت که ی به رپا ده بییت!! تو له کو ی و نه و باسه له کو ی؟ بیگومان کوتایی دنیا و بهر پابوونی قیامت، هه ر په روه ردگار ده یزانییت، بیگومان نه رکی تو ته نها بیدار کردنه وه ی نه و که سانه یه که له و ساته ده ترسن، نه و پوژدهی که قیامت به رپا ده بییت، بی باوه رپان وا ده زانن که ته نها سه ر له ئیواره یه ک یان سه ر له به یانیه ک دریژی ژیا نی دنیا یان چیژتوو.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾ (الروم: ۵۵)، واته: نه و پوژدهی که قیامت به رپا ده بییت تاوانباران سویند ده خون - که ژیا نی دنیا یان - ته نها کات ژمی ریک بووه.

وه ده فهرمووی: ﴿قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنُكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۲ - ۱۱۴). واته: خوای گه وره لئیان ده پرسیت: نه وه چه ند ساله له دنیا دا ژیا نتان برده سه ر؟ ده لئین: پوژیک یان که متر له پوژیک، له و که سانه بپرسن که بیرو هو شیا ن لای خو یانه و حسابی ژماره کان ده که ن، خوای گه وره پییا ن

دەفەرموۋى لە پاستىدا مانەوەتان لە دنيادا ھەر زۆر كەم بوو، ئەگەر بە پاستى دەتانزانى؟

ھەروەھادەف—رموۋى: ﴿يَوْمَ يُفْخِ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝١٠٢﴾
يَتَخَفَتُونَ يَيْنَهُمْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝١٠٣ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝١٠٤﴾ (طە: ١٠٢ - ١٠٤)، واتە: پۆڭڭىك دىت فوو دەكرىت بە (صور)دا
ئەو پۆڭە تاوانباران چاويان كوڤر و شين ھەلگەراو، بەچپە چپ بە يەك دەلڤن:
تەنھا دەشەو نەبىت لە دنيادا ھىچى تەرتان پيچو، ئيمە چاك دەزانين سەرەنجام
چى دەلڤن: تەنھا پۆڭڭىك نەبىت ھىچى تەرتان پيئەچوو.

بۇ توۋشى نەھامەتى دەبىت

بىنچىنەي ھەموو خىرىك ئەۋەيە كە بزانى ھەر شتىك خوا حەز بىكات دەبىت، ھەر شتىكىش خوا حەز نەكات نابىت، ئەۋكات دۇنيا دەبى كە ئەۋ شتە چاكانەي بەسەرت دادىت لە بەخششى خۋاي گەۋرەيە، بۆيە سوپاسى لەسەر دەكەي و مىلى بەندايەتى بۇ كەچ دەكەي تاكو لىت نەپرېتەۋە، دۇنياش دەبى كە ئەۋ بەلایانەي بەسەرت دادىت، سزاي خۋاي گەۋرەيە بۇ تۇ، بۆيە دەپارېتەۋە لىتى كە لىت توۋرە نەبىت و فەرامۇشت نەكات.

زانايان كۆكن لەسەر ئەۋەي كە ھەر خىرىك توۋشى مۇۋ دەبىت ئەۋە پىشتىۋانى خۋاي گەۋرەيە بۇ ئەۋ مۇۋە، ھەر بەلایەكىش توۋشى مۇۋ دەبىت، ئەۋە فەرامۇش كەردنى خۋاي گەۋرە بۇ ئەۋ مۇۋە.

ۋە دەلېن: سەرفرازى خۋاي گەۋرە بۇ مۇۋ، ئەۋەيە كە نەت سىپىرىتە نەفسى خۇت، زەلېل كەردنى مۇۋىش ئەۋەيە فەرامۇشت دەكات و دەت سىپىرىتە نەفسى خۇت.

كە ھەموو خىر و چاكەيەك بە دەست خۋايە و بە دەستى كەس نىە، كەۋاتە كىلى دەركاي ئەۋ خىر و چاكانە نزا و ملەچى و پوۋكەرنە خۋاۋ خۇشەۋىستى و ترسى خۋايە، ھەر كاتىك بەندە ئەۋ كىلەي بە دەست ھىنا دەتۋانىت دەركاكە بىكاتەۋە، ھەر كاتىكىش ئەۋ كىلەي بە دەست نەھىنا ئەۋە دەركاي خىر و بەخشش بە ئەۋ ناكىرىتەۋە بە غەيرى ئەۋ دەكرىتەۋە.

پىشەۋاي ئىمانداران (عمر بن الخطاب) دەفەرمۇي: من غەمى ۋە لامدانەۋەي ئەۋ نزاينەم نىە كە دەيكەم، بەلكو غەمى نزاكەم ھەيە، چونكە ئەگەر بە پوختى نزام كەرد ئەۋە بىنگومان گىراۋىش دەبىت.

بە ئەندازەي نىەت و تىكۇشان و ترس و خۇشەۋىستى مۇۋ خىرو بەرەكەت و يارمەتى خوا دادەبەزىت، بەھەمان شىۋەش بە ئەندازەي پىشت تىكەردنى مۇۋ لە

دٲنى آوا تووشى ئازار و به لا ده بٲت.

آونكه آواى گوره زور زانا و دانا و به آىكمه ته، كى شىاوى سه رفرازى بٲت
سه رفرازى ده كات، كىش شىاوى سه رگه ردانى بٲت سه رگه ردانى ده كات، آونكه
زانا و به آىكمه ته.

هر كه سٲك كه تووشى سه رگه ردانى بووه، هوى كه كهى نه وه يه كه نزا و ملكه چى و
سو پاسى آواى نه كردووه، هر كه سٲكىش كه سه رفراز بووه هوى كه كهى نه وه يه كه
به كاره كانى آوى هه لساوه، نزا و ملكه چى و شوكرانه بٲزى آواى كردووه.
سه رى نه مانه ش هر هه مووى ئارامگرتنه، آونكه ئارامگرتن له ئيماندا وه كو
سه ر وايه بؤ لاشه، كه هر كاتىك سه ر نه ما زىانىش نامٲنٲت.

خەرمانەى دىلان

- ♥ گەرەترىن سزا كە بەسەر مۇقدا بىت دىل پەقى و دور بونىەتى لە خوا.
- ♥ ئاگر دروست كراوہ بۇ تاواندەنەوى دلى پەق.
- ♥ دورترىن دىل لە خواى گەرە دلى پەقە.
- ♥ ئەگەر دىل پەق بوو چاۋ كۆيەر دەبىت بەرانبەر ەق.
- ♥ چوار شت ەىە دلى مۇق پەق دەكات ئەگەر زىاد لە پىۋىست ئەنامدرا:

۱. زۆر خواردن.

۲. زۆر خەوتن.

۳. زۆر قسە كردن.

۴. زۆر تىكەل بوونى خەلكى.

ەروەكو چۆن جەستە ئەگەر نەخۇش كەوت تام و سود لە خواردن و خواردنەوہ وەرناگرىت، بە ەمان شىۋەش دىل ئەگەر بە ەواۋ ئارەزوات نەخۇش كەوت سود لە ئامۇزگارى وەرناگرىت.

♥ ەر كەسىك دەىەۋىت دلى ساف بىت، با كۆپراپەلى خوا پىش كۆپراپەلى ئارەزواتى بخات.

♥ دىل بە ئەندازەى پەىوہست بوونى بە ئارەزواتەوہ دور دەكەۋىتەوہ لە خواى گەرە.

♥ دلەكان دەفرەى خواى گەرەن لە زەۋىدا، خۇشەۋىستترىنيان ئەۋەىە كە ساف و بىگەرەد و پاكە.

♥ خەلكى دلىان سەرقال كىدوۋە بە دنياۋە، ئەگەر بىتوۋ دلىان سەرقال كەن بە خوا و پۇژى دواىى چاۋ پۇشن دەبن بە ئايات و نىشانەكانى خوا، وە كامەران و ئاسودەدەبن.

♥ ئەگەر دىل ۋە دەروون بە ۋىردى خوا خۇراك بدرىت، بە بىر كىرگەن ۋە لە دروست كراۋەكانى خوا ئاۋ بدرىت، پاكىش بىرىتەۋە لە خراپە، ئەۋكات ئەۋ دىلە بەختەۋەر دەبىت ۋە شتى سەير دەبىنەت، چىكەتى بۇ دىت.

♥ مەرج نىيە ھەر كەسىك خۇي پازاندېۋە بە زانست ۋە چىكەت ۋە بلىمەتى ئەۋە ئەۋ كارانە پىر بە پىستى بىت ۋە زانا ۋە بە چىكەت ۋە لىزان بىت، بە لىكۇ ئەۋ كەسانە زانا ۋە بلىمەت ۋە لىزانن كە دىيان زىندوۋ دەكەنەۋە بە كۈشتى ھەۋاۋ ئارەزۋاتيان.

بەلام كەسىك دىلى بىكۈزى ۋە ھەۋاۋ ئارەزۋاتى زىندوۋ بىكەتەۋە، ئەۋە زانست ۋە بلىمەتەكەى بە تالە ۋە تەنھا زمانى درىزە ۋە ھىچى تر.

♥ دىل بە بى ئاگايى ۋە نەترسان لە خوا كاۋل دەبىت، بە ياد ۋە ترسى خواش ئاۋەدان دەبىتەۋە.

♥ ئەگەر دىل پىشتى كىرە سىفرەى دنيا ئەۋە داۋەتى خوانى ئاخىرەت دەكرىت، بەلام ئەگەر پازى بوۋ بە سىفرەى دنيا ۋە پۈۋى تىكىرد، ئەۋە خوانى ئاخىرەتى لە چىگ دەچىت.

♥ تامەزىۋى گەشتن بە خوا ۋەك شەمالىكە ھەلدەكات بەسەر دىلدا ۋە ئاگرى دىناى تىا دەكۈزىنەتەۋە.

♥ ھەر كەسىك دىلى پەيۋەست بىت بە خوا ئەۋە ئاسۋودە ۋە كامەران دەبىت، ھەر كەسىكىش دىلى پەيۋەست بىت بە خەلكى ئەۋە دىل تەنگ ۋە نىگەران دەبىت.

♥ خۇشەۋىستى خوا ناچىتە دىلك كە خۇشەۋىستى دىناى تىا بىت، مەگەر حۈشتر بەكونى دەرزىدا بىۋات.

♥ ئەگەر خۋاى گەۋرە بەندەيەكى خۇش بوىت، ئەۋە خۇشەۋىستى خۇي دەخاتە دىلى، ھەلىي دەبىزىت بە بەندەى خۇي، تاكو ۋاى لىدىت، ھەموۋ غەمى

دەبىتتە پەزەمەندى خوا، زمانى بە زكرى خوا تەر دەكات، ئەندامەكانى دەكاتە خزمەتى.

♥ ڊل نەخۆش دەكەوٲىت ھەر وەك چۆن لاشە نەخۆش دەكەوٲىت، شىفا و دەرمانەكەشى تەوبە و پەشىمانىيە، ڊل ژەنگ و لٲىل دەبىت ھەر وەك چۆن ئاويٲنە لٲىل دەبىت، پاك بوونەوەكەشى بەزكرى خوايە، ڊل پروت دەبىت ھەر وەك چۆن لاشە پروت دەبىت، پۆشاكەكەشى تەقوايە، تىٲنى و برسى دەبىت ھەر وەك چۆن جەستەى مرؤف برسى و تىٲنى دەبىت، خواردن و خواردنەوەكەشى ناسىن و خۆشويستىن و تەوەكول و گەپانەوەيە بۆ لاي خواى گەورە.

♥ نەكەى بى ئاگا بىت لەو خوايەى ئەجەلى بۆ ژيانى دانائو، بۆ پۆژ و ھەناسەكانى ماوەى دانائو، ھەموو شتٲك جگە لەو لٲىت جيا دەبىتتەو، تەنھا خوايە ھەرگىز لٲىت جيانابىيەو و بەردەوام پٲويستى پٲىيەتى.

♥ ھەر كەسٲك كارەكانى دنياى سپاردەى خوا كرد، يان مندالەكانى يان ترسى ھەژارى يان پزگار بوون لە دووژمنى سپاردە خواى گەورە و پىشتىوانى پى بوو وپازى بوو بەوەى كە خوا بۆى ديارى دەكات ھەموو كارەكانى خستە بەردەستى خوا و بەويستى و برپيارەكانى ئەو پازىش بوو، ئەوكات نىگەرەن و غەمگىن و خەفەتبار نابىت، بەلام ھەر كەسٲك بە برپيارى خوا پازى نەبىت لە نەفسى خۆى پازى بىت، تووشى بەد بەختى و شلەژانى گوزەرەن و ماندوو بوون دەبىت و ژيانى نىگەرەن دەبىت، ڊلى تەنگ دەبىت، كارى چاكى بۆ نايەت، نيازەكانى بۆ نايەتە دى، ئىسراحت لە خۆى ناكات.

خواى گەورە پٲىگاي گەيشتن بە پەزەمەندى خۆى ئاسان كردوو ھەندەكانى بە پەردەى بەرپوۋەبردن داپۆشيو، جا ھەر كەسٲك بە برپيارى خوا پازىبىت و پازى بىت لەو شتانەى بۆى ديارى دەكات، كارەكانى بسپٲرٲتە خوا، ئەو پەردەيە لادەچٲىت و مرؤفەكە ڊل ئارام و ئاسوودە دەبىت.

♥ هر كه سيك سهرقال بيټ به نه فسي خوي ئاگاي له خه لگي ناميټ، هر كه سيكيش سهرقال بيټ به په روه ردگاري ئاگاي له نه فسي خوي ناميټ.

♥ په زامه ندي نه وه يه دلي پازي بيټ به بپياره كاني خوي گوره.

♥ خه لگي له دنيا تووشي ئيش و ئازار ده بن به نه ندازه ي په يوه ست بوونيان به دنياوه.

♥ دل شه ش شت ه يه وه كو نيشتيماي خوي تيايدا ده خوليټه وه، نه م شه شه سيانيان نزم و بې پړزه، سيانيشيان به رز و به پړزه.

سيانه نزم و بې پړزه كه نه مانه:

١. دنيايه كه خوي بې پازاندوټه وه.

٢. نه فسيه تي پي ي ده لټ نه وه بكه نه وه مه كه.

٣. نه و دوژمنه يه تي كه شه يتانه وه سوه سه ي بې دروست ده كات.

نه م سيانه به رده وام له دلي مروفي خراب دادين و ده چن.

سيانه به رز و به پړزه كه ش نه مانه:

١. زانستېكه شتي خراب و پاستي بې پوښن ده كاته وه.

٢. عه قله كه پيگاي پيشانده دات.

٣. خودايه كه كه ده بپه رستي.

نه م سيانه ش به رده وام له دلي مروفي چاكدا دين و ده چن.

♥ شويټكه وتني هه واو ئاره زوات و ئوميدي دريژ به دنياوه تيكدهر ي هه موو كاريكه، چونكه مروف كه شويټي هه واو ئاره زوات كه وت چاوي كويږ ده بيټ له ئاست حه قدا، ئوميډ بووني به دنيا دوا پوژي له بيره ده باته وه، ده بيټه پيگر له كار كردن بې دوا پوژي.

♥ هر کاتيک خواي گه وره بيه ويٽ چا که يک له گهل به نده کهيدا بکات، واي ليده کات دان به هه له کانيدا بنيت، خه ريك نه بيت به هه له ي خه لکي، به خشنده بيت به و شتانه ي له لايه تي، ته ماعي له مال و ساماني خه لکي نه بيت، نارام بگريٽ له سه ر ئيش و نازاري دنيا، به لام نه گه ر خواي گه وره بيه ويٽ سزاي بدات نه مانه ي بو بيچه وانه ده کات.

♥ سه‌رفرازی مروّث له سې شت دايه:

۱. ناسینی سیفاتہ بہ رزو بلندہ کانی خوا، چونکہ بہ ناسین و خوشہ ویستی خوا
نثرادہی زیاد دہنت.

۲. ورود بپونه‌وه له به‌خششه‌کانی خوا، چونکه به‌ووردبپونه‌وه له به‌خششه‌کانی خوای‌گه‌وره زیاترملکه‌چ و شوکرانه بژئری ده‌یئت.

۳. بیرکەوتنه‌وه‌ی گوناوه‌کانی، چونکه به بیرکردنه‌وه‌ی گوناوه‌ و تاوانه‌کانی زیاتر به‌شیمان ده‌بێته‌وه‌ و ته‌وبه‌ ده‌کات.

جا سه رقال بوون جگه به م سيانه مروف تووشي وه سو وه سه و نيگه راني ده کات.

ههركه سيك پووېكاته دنيا و دلى پييه وه په يوه ست بڼت، ئه وه دنيا بى پړز
سه يري دهكات و دهيكات به خزمه تكارى خو، ههركه سيكيش پشت له دنيا بكات،
ئوه دنيا به گوره ي ده زاننت و ده بڼت به خزمه تكارى.

گهشتیار به شه و نخوونی و تیځوشان و ماندووبون گهشته‌ک‌ی بۆ ته‌واو ده‌کریت، به‌لام نه‌گر گهشتیار خاوی لی‌کرد و له پځادا شه‌وان خه‌وت، نه‌وه چۆن ده‌گاته مه‌به‌ستی؟

نەمۇنەى زاناي بەد ەمەل

ھەر زانايەك دنیا ویست بیٽ، ئەوە قەسەى ناحەق بە ناوی خوا بلاو دەکاتەوہ و فتوا بە پیتی بەرژەوہندی دەدات.

چونکہ زۆریك له خەلکی فەرمانەکانی خاویان پیّ خوښ نیە، بە تاییبەت دەسەلاتداران و سەرکردەکان، ئەوانەى شوپینی ھەواو ئارەزواتی خوڤان کەوتوونە، چونکہ ئەوان ناگەن بە مەبەستەکانیان مەگەر لە پښگایەکی گەندەل کە پښچەوانەى حەق بیٽ، جا ھەر کاتیك زانا و دادوەر حەزیان لە پەلە و پایە و دەسەلات بوو و پوویمان کردە ھەواو ئارەزوات، ئەوہ ناگەن بە مەبەستیان مەگەر بە پښگایەک نەبیٽ پښچەوانەى حەق بیٽ، بە تاییبەت ئەگەر بەلگەییەکی گوماناوی دەست کەوی، ئەوکات ئارەزوات وای لیدەکات ئەو گومانەى بکات بە بەلگەى کارەکەى بۆیە ھەوا و ئارەزوات وای لیدەکات راستی لیّ وون بیٽ، ئەگەر چی لە راستیدا حەق پوون و ئاشکرایە ھیچ گومانى تیا نیە، بەلام چاوی بەرانبەر بە حەق کویرە بووہ بۆیە پشستی تیکردووہ، لەگەل ئەوہشدا لە دلیّ خویدا دەلیٽ: دەى دەى تەویەیک دەکەم خوا لیّم خوښ دەبیٽ!! خواى گەورە دەربارەى ئەوانە و ویئەى ئەوانەش دەفەرمووی: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْنِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْقُوتُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الاعراف: ١٦٩). واتە: جیّ نشینانئیکی بەد فەرپ هاتنە جیگایان، کتیبەکەى خاویان بەمیراتی وەرگرت، ئەوانە پەلاماری کەل و پەلی حەرامى ئەم دنیاىیان داوہ و دەشیان گوت: خوا لیّمان دەبوړیٽ، ئەگەر دیسانیش لە شتیک دەستیان گیرایە وەریان دەگرت، باشە ئایا ئەوانە لەو کتیبەدا پەیمانیان لیّ وەرنەگیراوہ کە بەناوی

خواوه شتیک نه لَین جگه له حهق؟ خو هه رچی له و کتیبه دا هیه نه وانه خویندیا تۆته وه و ده یزانن!!

خوا ی گه وړه لیږده دا نه وه پوون ده کاته وه که نه وانه پوویان کړدۆته هه رامی دنیا، له کاتیځدا که ده یان زانیش لییان هه رام کراوه، ده شیان گووت: خوا لیمان خو ش ده بیٲ.

به لکو نه وانه سوور بوون له سه هه رام، هه رکاتیځیش چه نگیان بکه و تابه به تامه زړییه وه ده یان لۆشی، جا کاتیځ نه م کاره یان نه نجامده دا ده شیان گووت: نه م هه حوکمی خوایه و دینی خوایه خوا هه رمانی پی کړدوین.

که چی ده شیان زانی حوکم و دینی خوا پیچه وانه ی نه م کارانه ی نه وانه، یان جاری وا هه بوو ده یان گووت: نه م کارانه هه لاله به بی نه وه ی هیچی لی بزنانن به ناوی خواوه قسه یان ده کړد، به لام نه وانه ی له خوا ترسن ده زانن دوا پوژ چاکتر و نه براوه تره له دنیا، هه ر بویه ش هه واو ئاره زوات و سه روه ت و سامانی دنیا وای لیینه ده کړدن دوا پوژ له بیربکه ن.

جا بو نه وه ی مروف سه هه رفراز بیٲ پیویسته ده ست به قورئان و سوونه ته وه بگریٲ و پشت به نویژ و ئارامگرتنه وه بگریٲ، بپوانیٲته که می دنیا و زوو له ناو چوونی، وه بپوانیٲته به رده وامی دوا پوژ و پی ش هاتنی.

ئانه م هه ردیکه که تووشی زانایان ده بیٲ، نه گه ر پوو بکه نه دنیا و شوینی سه روه ت و سامان و هه واو ئاره زوو یان بکه ون، نه م ئایه ته ش باسی نه وان ده کات تاکو ده گاته ئیره: ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفْهَلْ كُنَّا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (١٧٣) وَكَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَآتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايِينَ فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَٰلِكَ ﴿(الاعراف: ١٧٥ - ١٧٦). واته: - نه ی محمد -

هه والى ئو كه سه يان به سه ردا بخوينه وه كه فرمانى خومان پيٲه خشى بوو، كه چى
ئو خوى لى دامالى و خوى لى دووره پەريز گرت، ئه وسا ئيتر شەيتان شويني
كهوت و دايه پيش و چووہ پيڙى سەر ليٲشيواوان، خو ئه گەر بمانويستايه ئه وه به و
ثايت و فرمانانه به رزمان ده كرده وه، به لام ئه و خوى چه سپان به زه ويه وه و
شوينى هه واو ئاره زوى خوى كهوت، جا نمونەى ئه و جوړه كه سانه وه كو نمونەى
سه گ وايه ئه گەر ده رى بكهيت و پاييدا هه لٲشخيت هه ناسه بركيٲه تى، زمان
ده رده كيٲيت ياخود ئه گەر وازى ليٲهينيت ئه وه هر هه ناسه بركيٲه تى.

ئەمە نمونەى زاناي خراپه كه كار به زانسته كهى ناكات، بپوانه ئه م ئايه ته
له چەند پووه وه سه رزه نشتى زاناي خراپ ده كات:

يه كه م: دواى ئه وهى زانستى به ئيسلام بوو ئينجا پشتى تيكرد و گومراپوو،
كوفرى به سه ر ئيماندا هه لٲڙارد نه ك به نه فاميه وه، به لكو به عه مدى.

دووه م: به شيوه يه كى وا پشتى له ئيمان كردوه كه جاريكى تر نه گريٲته وه
سه رى، هر وه ك چۆن مار له كيٲكهى ده رده چيٲت ئه ويش به هه مان شيوه، ئه گەر
ئوميدى تياما بايه ئه وه به م شيوه له ئيسلام ده رچوو.

سيٲه م: شەيتان گەيشت پيٲى كه وه ك نيٲچيرك پراوى كرد.

چواره م: دواى ئه وهى حەقى دۆزيه وه ئينجا گومراپوو، واته: گومراپوو له زانست و
نيهت، كه ده كاته به فەساد چوونى نيهت و كرده وه كان، به فەساد چوونى زانست و
بيرو باوه رى.

پينجه م: خواى گه وره نه يده ويست به زانست به رزى بكاته وه كه ببيت به هوى
تياچوونى، چونكه ئه گەر راي نه په پيٲيت ده بيت به سزا بوى، ئه گەر بيتوو زانا
نه بايه چاكتر بوو بوى و سزاي كه م تر ده بوو.

شه شه م: خواى گه وره گه مژه يى ئه و پوونده كاته وه، كه بى نرخی له سه ربه نرخ و
به رزى هه لٲڙارد.

ھەتتەم: جا كە بى نرەكەى ھەلباردوۋە وانەبىت بە تەنھا فەكرىك يان قەسەيەك بىت، بەلكو ئەو پوۋى كەردۆتە دنيا و كەردوۋىيەتە بارەگەى خۆى، چۈنكە بىنچىنەى ماناى (إخلاق) واتە: مانەۋەى بەردەوام لە شوپىنىك، ھەر وەك ئەو ۋايە گوترايىت: پوۋى كەردە زەۋى، لەو بارەيەۋە دەگوۋىتى: فلان كەس لەم شوپىنەدا دەمىنىتتەۋە ئەگەر لەۋى مايەۋە.

ھەتتەم: ۋازى لە ھىدايەتى خوا ھىناۋە پوۋى كەردۆتە ھەۋا ۋارەزۋى خۆى، ھەۋا ۋارەزۋى كەردۆتە پىشەۋاى خۆى و شوپىنى كەۋتوۋە.

تۆيەم: خۋاى گەۋرە بە سەگى چۈندۈۋە كە بى نرەكەى ئازەلە، نەفس نەزىمىن ئازەلە، چاۋ چنۆك تەرىن ئازەلە بۆيە ناۋىراۋە بە سەگ.

دەيەم: تامەزىۋ و بى ئارام بوۋى لەسەر دنيا، خۋاى گەۋرە چۈندۈۋىيەتى بە ھەناسەبەركى ۋ ھانكە ھانكى سەگ لەكەتى دەرەكەنى ۋ ۋازىلەيتەنى، بەھەمان شىۋەش ئەو كەسەش ئەگەر ۋازى لىيەنەندىرەت ھانكە ھانكىيەتى بۇ دنيا، ئەگەر ئامۇزگارىشى بىكى ۋ رىي لى بىگىرەت ھەر ھانكە ھانكىيەتى بۇ دنيا، بەردەوام تامەزىۋ ۋ ھانكە ھانكىيەتى بۇ دنيا ۋەكو سەگ.

(ابن قتیبە) ھە دەفەرموۋى: ھەموو گىيان لەبەرىك ھانكە ھانكىيە پى دەكەۋىت لە كەتى مەندۈۋوبوۋىن ۋ تىنۋىيەتەدا جەگە لە سەگ نەبىت كە بەردەوام ھانكە ھانكىيەتى لەكەتى مەندۈۋوبوۋىيەتى ۋ لەكەتى ئىسراھەتەدا، لەكەتى تىنۋىيەتى ۋ لەكەتى تىر ئاۋىشەدا، بۆيە خۋاى گەۋرەش نەۋنەى ئەم كەفرەى بەۋ سەگە ھىناۋەتەۋە كە دەفەرموۋى: ئەگەر ئامۇزگارى بىكى ھەر گومپايە، ئەگەر ئامۇزگارى نەكەى ھەر گومپايە ۋەكو سەگ، ئەگەر دەرەى بىكى ۋ پاۋى بىيىت ھانكە ھانكىيەتى، خۇ ئەگەر لە شوپىنى خۇشى لىي گەرىي ھەر ھانكە ھانكىيەتى.

نەموونەیی دیندارییکی نەزان

دینداری نەزان دەردەکەیی نەقامی و بێ ئاگاییە لە دین، جا بۆیە (سفیان)ی کوری (عیینە) و چەندین زانای تریش فەرموویانە: خۆتان بپاریزن لە زانایەکی لە خوا نەترس و فاجر، وە لە دیندارییکی نەزان و بێ ئاگا لە دین، چونکە ئەو دووانە دەردن بۆ خەلکی، هەرچی دیندارە نەزانەکیە مەوفاکی نەزانە و سوودی زانستی نیە و دەبێتە لەمپەر بۆ زانست، هەرچی زانا خوا نەناسە کە شە خەلکی سەرگەردان دەکات خوای گەورە نەموونە دینیتەو و دەفەرمووی: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾﴾ (الحشر: ١٦ - ١٧). واتە: وەکو شەیتان، کاتێک هانی ئادەمیزاد دەدات لە پێی خەیاڵ و وەسوەسەو، پێی دەلێت: کافرە، جاکاتێک مەوفاکە پوو لە کوفر دەکات و کافرەبێت، پێی دەلێت: من بەریم لە تو من لە پەرورەدگاری جیهانیان دەترسم، بەلام سەرەنجامی هەردووکیان ئەوێە کە هەتا هەتایە، لە ئاگریدا دەمێننەو، ئەوێەش پاداشتی ستمەکارانە.

خوای گەورە وای دانائە هەر بەندەیکە پازی بێت بە دنیا و دڵی پێیەو بەند بێت و بێ ئاگا بێت لە ئایەتەکانی خوا و وردنەبێتەو لێ و کاری پێنەکات، ئەوێە بە هۆی ئەمانەوێە تووشی سەرگەردانی دەبێت، هەرگیز پازی بوون بە دنیا و بێ ئاگای لە ئایەتەکانی پەرورەدگارە پێکەوێە کۆنابنەوێە لە دڵیک، مەگەر دڵیک نەبێت کە ئێمانی بە دوا پۆژ نەبێت و ئومێدی گەیشتن بە خوای نەبێت، ئەگەر وانەبایە و ئێمانی بە دوا پۆژ هەبایە ئەوێە هەرگیز بە دنیا پازی نەدەبوو، پشتیشی لە ئایەتەکانی خوا نەدەکرد.

نه گهر بپوانیه گوزهرانی خه لکی ده بیینی زۆرینهی خه لکی نه وانه که سهرقالن به دنیاوه، که چی نه وانهی سهرقالی تاخیره تن زۆر که من، نه وانهی سهرقالی تاخیره تن له ناو خه لکی نامۆ دیارن، نه وان حالیکیان ههیه خه لکیش حالیکه تر، نه وان زانست و بۆچونیکیان ههیه خه لکی بۆچوون و زانستیکی تر، نه وان کاریک ده که ن و خه لکیش کاریکی تر، نه وان له سهر پێیازیکن خه لکی له سهر رێیازیکی تر، نه وان له دۆلێکن خه لکی له دۆلێکی تردان، خوای گهره ده فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ۚ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ أَلَنَارٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (یونس: ۷-۸)، واته: به پراستی نه وانهی به ته مای ئاماده بوونی بهر باره گای ئیمه نین و پازی بوون به ژیا نی ئهم دنیا یه و دلایان پێیه وه بهنده، نه وانه بی ئاگان له ئایهت و دروست کراوه کانی ئیمه، ئا نه وانه شوین و جیگه یان ئاگره به هوی نهو کارو کرده وانهی که ده یکه ن.

پاشان باسی چاره نووسی که سانیك ده کات که پێچه وانهی نهو گرو هه ی که ده فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ (یونس: ۹)، واته: بێگومان نه وانهی که باوه پیا ن هینا وه و کارو کرده و هچا که کانیان نه نجام دا وه په روهر دگاریان هیدا یهت و پێنموونیان ده کات، له و جیهانی شدا له ناو به هه شته جوړاو جوړه پر له نازو نیع مه ته کاند ا چه نده ها پووبار به بهرده میاندا ده پوات.

ئا نه وانه ئیمان بوونیان به ئاماده بوونی بهر باره گای خوا ناهیلێت پازی بن به دنیا و دلی پێوه په یوه ست بکه ن، نه وانه بۆیه بهرده وام یادی ئایه ته کانی خوا ده که ن، به لێ: نه وه به رووبوومی ئیمان به دوا پۆژ، نه وه ی پێشوو ش با سمان کرد به رووبوومی بی ئاگایی و ئیمان نه بوونه به خوا و دوا پۆژ.

نیمان و زانست چاکترین شتن

که وره ترین و پیروترین شت که دل و دهر وون هه ولی بۆ بدات به دهستی بهینیت، وه بهنده پیتی بهرز بیتته وه له دنیا و قیامت زانست و نیمانه، هر بویه ش خوی گهره له زور شویندا زانست و نیمانی پیکه وه لکاندوه وه ده فهرمووی:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ ﴾ (الروم: ۵۶). واته: نهوانه ی زانیست و نیمانیان پی به خشرابوو ده لئین: بیگومان نیوه به پاده ی نهوه ی خوا بریاری له سهر بووه ماونه ته وه، تا پژی زیندوو بوونه وه.

خوی گهره له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿ يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ﴾ (المجادلة: ۱۱)، واته: خوی گهره نهوانه ی نیمانیان هیناوه له نیوه و نهوانه شتان که زانست و زانیاریان پیدراوه چهنده ها پله و پایه بهرزیان ده کاته وه. نا نهمانه چاکترین که سن که شیاون پله ی بهرزیان پیدریت.

به لام زۆرینه ی خه لکی به هه له دا چوونه له پاسته قینه ی نه و زانست و نیمانه ی که ئاسووده یی و سه بهرزی مروفی پیوه یه بهنده، به لکو هر گرۆه و وا ده زانیت نه و زانست و نیمانه ی نهوان له سه رینه پاسته و مروف پییان ده گات به کامه رانی، که چی له پاستیدا وانیه، به لکو زۆریان نه نیمانه که ی باسی ده که ن مروف کامه ران ده کات، نه زانسته که شیان مروف سهر بهرز ده کات، به لکو بگره به م کاره یان ریکاش له خویان ده گرن بۆ گه یشتن به و زانست و نیمانه ی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی و گه له که شی بۆ سه ری بانگکردوه، نه و زانست و نیمانه ی خوی و هاوه لانی و نهوانه ی دوی نهوانیش له سه ری بوونه.

هه موو گرۆه ی کیش بهوای وایه که نه و زانست و بۆچونانه ی لای نهوانه پاسته و پیتی دلخۆشن هه ره وه خوی گهره ده فهرمووی: ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ

حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿المؤمنون: ۵۳﴾. واتە: زۆربەى خەلكى بىر و بۆچونى خۇيان بەش بەش و پارچە پارچە كرد، ھەموو گرۇھىڭ و حزبىڭىش بە پىياز و حزبەكەى خۇى دەنازىت و بە باشى دەزانىت.

زۆربەى لەوھى كە ئەوان ناوى دەبەن بە زانست قسەى گەورە و بۆچوون و درۆيە، كەچى لە راستىدا زانست قسەى گەورە نيە، ھەر وەك (حمادى كورى (زىد) دەفەرمووى: بە (ايوب) م گوت: ئايا لەم سەردەمە زانست زۆرتەرە يان پىشتەر زانست زۆرتەر بوو؟ لەو لەمدا فەرمووى: لەم سەردەمە قسە زۆر بوو، بەلام پىشتەر زانست زۆرتەر بوو! بېوانە چۆن ئەم زانا لىھاتووە زانست و قسەى لىك جيا كردۆتەوہ.

بەلى: وايە كىتەب زۆر بوو، قسە زۆر بوو، مشتومر و بۆچوون زۆر بوو، كەچى زانست زۆربەى ئەمانەى ھەر لەگەلدا نيە، بەلكو زانست ئەوہى كە پىغەمبەر لەلايەن خواوہ ھىناويەتى بۆ گەلەكەى.

كاتىك سەردەمى ئەم زانستە پاكە دور كەوتەوہ، خەلكى ھەر بىرو پاىەكيان بەھىزدا دەھات وەريان دەگرت و دەيان كرد بە زانست و كىتەبىكيان لەسەر دادەنا و خۇيان پىوہ خەرىك دەكرد و كاتيان پى بە فىرۆ دەدا، پەپاوەكانيان بەم شتانە پەردەكردەوہ، دلەكانيشيان بەم شتانە پەش دەكرد، ئەمە شەيتان لە بن گوڤيانى چىرپاندوہ و لە نىوانيان بللۆھى پى كردووہ تاكو سەرگەردانيان بكات، جا دلان دادەمالدريت لە زانست و ئيمان، وەكو مار كە چۆن خۇى دادەمالىت لە پىستەكەى، وەكو پۆشاك چۆن لەبەر دەكرىتەوہ.

(ابن القيم) دەفەرمووى: ھىندى لە ھاوپىكانم پىيان پاگەياندم كە ھىندى لە شوڤىنكەوتوى قوتابى ئەوانەى كە بەم شىوہ سەرگەردان بوونە، سەرقالى لەبەر كردنى كىتەبى مامۇستاكانى بووہ و لەبەر كردنى قورئانى پىشت گوڤ خستووہ، جا كە پىيان گوتووہ: كاكە گيان سەرەتا قورئان لەبەر بكەيت باشتەر نيە لەم كىتەبانە؟! لە وەلامدا گوتىەتى: بۆ زانست و زانبارى لە قورئاندا ھەيە! ھىندى لە

پىشەوايانى ئەوانە پىيان گوتىم: ئىمە گۆى بۆ ەەىس دەگرىن مەبەستمان زانست و زانىارى لى ەەرگرتنى نىە، بەلگە بۆ بەرەكەت گۆى بۆ دەگرىن، چۈنكە ئىمە تويىشوى زانايانى خۇمان بەسە جا بۆيە ئىمە كۆلەگەمان ئەوەيە كە ئەوان تىيى گەيشتوون و بىرپارىيان لەسەر داوہ.

جاريكيان شىخەكەمان باسى ئەوانەى بۆ كردم و پىي گوتىم: ئەوانە گەپاوپون لە ناو بىرورپاكان كامەى بىيەيزە و مەرامەكانيان جى بەجى دەكات ئەوانيان ەەلبۇاردوۋە، بەلگەش لەسەر ئەوەى كە ئەو پىگايەى دەستيان پىوہگرتوۋە پوچەلە، ئەوەيە كە دەبىنى بۆچۈنەكانيان پىرپەتى لە ئىختلاف ەە ەىندى پايان دىيەكتىيە، خواى گەورە دەفەرموى: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۸۲)، واتە: ئەگەر ئەم قورئانە لەلايەن كەسىكى ترەوہ بوايە جگە لە خوا بىگومان جىاوازى و دىيەتەكى زۇريان تىدا دەدۇزىەوہ.

ئانەوہ بەلگەيە لەسەر ئەوەى ەەر شىتەك لەلايەن خواوہ بىت ئىختلافى تيا نابىت، بەلام ئەوەى ئىختلافى تيايە و دىيەتى يەكتى تيايە، پىك نىە لەگەل ئەوەى لاي خوايە، چۆن دەكرىت بۆچۈن و خەياللات بكرىت بەدىن و خەلكى دىندارى پىوہ بكات، ەوكمىش بدا بەوەى كە پاستە و خوا و پىغەمبەر پىي پازىيە، پاك و بىگەردى بۆ تۆ خوايە بەپاستى ئەوہ بوختانىكى گەورەيە.

بەپاستى زانستى ەاوەلانى پىغەمبەر ﷺ كە يەكتريان پى ئامۇزگارى دەكرد، ئەو زاستە نەبوو كە ئەو سەرگەردان و درۇزانە پىيەوہ سەرقالئ ەەر ەك (الهاكم) لە ژيان نامەى (أبي عبدالله البخاري) دا دەگىرپىتەوہ و دەفەرموى: ەاوەلانى پىغەمبەر ﷺ كاتىك كۆدەبوونەوہ بە قورئانى پەرەردىگارىيان و سوونەتى پىغەمبەرەكەيان ئامۇزگارى يەكتريان دەكرد.

ئەو ئىمانەى خوا و پىغەمبەر دەيانەوئىت

دەبىنن زۆرىنەى خەلگى يان ھەر ھەموو خەلگى بانگەيشتى ئەو دەكەن كە ئىماندارن، بەلام لە راستىدا زۆرىنەى خەلگى ئىمانىكى تەسكىيان ھەيە، بەلام ئىمانى فراوان ئەو ئىمانەيە كە پىغەمبەر ﷺ ھىناوئەتى بۆگەلەكەى، ناسىنى خوا و دان پىنانى و خوشويستنى و ناسىنى ئەو شتانەى كە خوا پىنى ناخوشە و لىي توورەيە، ئا ئەمە ئەو ئىمانە راستەقىنەيە كە پىغەمبەر ﷺ لەسەرى بوو و بەگەلەكەى پراگە ياندوو، ئا ئەو ئىمانە ئىمانى گرۆھى راستگويانە.

لەلای زۆرىنەى خەلگى وادەزانن ئىمان دان ھىنانە بە بوونى دروست كارىك، ھەر ئەويش تەنھايە و ئاسمانەكان و زەوى و ئەوئەى لە ئىوانىندانايە دروستى كر دوو، بەلام ئىمانى كامىل ئەوئەندە نىيە تەنھا چونكە بت پەرسەكانى (قرىش) ىش ئەم ئىمانەيان ھەبوو، كەواتە بەمە ناگووترى ئىمان.

لەلای ھىندى خەلگى ترىشدا وادەزانن ئىمان تەنھا ووتنى شەھادەى - اشھد ان لا الھ الا اللھ و اشھد ان محمد رسول اللھ - جا كارى لەگەلدا بىت يان نا بە دل بىت يان پىچەوانەى دل بىت.

لەلای ھىندى خەلگى ترىشدا وادەزانن ئىمان تەنھا ئەوئەيە مەروۇ بە دل ئىمانى ھەبىت كە خوا دروست كراوى ئاسمانەكان و زەويە و (محمد) ىش ﷺ بەندە و نىردراوى خوايە، ئەگەر بە زمانىش نەيلىت و كارىشى پى نەكات قەيناكا، بەلگە ئەگەر جىنئويش بە خوا و پىغەمبەر ﷺ بدات و ھەموو گوناھىكى گەرەش بكات، تەنھا ئىمانى بە خوا و پىغەمبەر ھەبىت ئەوئە ئىماندارە.

لەلای ھىندى خەلگى ترىش وادەزانن ئىمان تەنھا دان ھىنانە بەسيفاتە بەرزەكانى پەرھەردگار وەكو سىفاتى بەرزى عەرش و سىفاتى قسەكردن بە ووشە و سىفاتى (سمع) و (بصر) و (مشيئة) و (قدرة) و (إدابة) و (حب) و (بغض) و چەندىن

سىفاتی تریش که خوا بۆ خۆی باسی کردووه یان پیغه مبه ره که ی باسی کردووه، به لکو ئیمان له لای نه وانه دان نه هیئانه به مانه و گوپرایه لی کردنی بۆچوونی مامۆستایه گه مژه و نه زان و درۆزنه کانیانه که ووته کانیان هیئدیکی دژ به یه که و یه کتر هه لده وه شیئیتته وه، نه وانه وه کو نه وه نه که ئیمام (عمری کوپی (الخطاب) و ئیمام (احمد) فرموویانه: ئیختیلافیان له قورئاندا هه یه و پیچه وانه ی قورئان ده که ن و کۆکن له سه ر وازه یئان له قورئان.

هیئدی خه لگی تریش واده زانن ئیمان ته نها په رستنی خواجه به پیی ئاره زوو و هه واو هه وه سی خۆیان، بی نه وه ی په یوه ست بن به و فرمانانه ی پیغه مبه ره ﷺ له لای خواوه هیئاویه تی.

هیئدی خه لگی تریش واده زانن ئیمان ته نها نه نجامدانی نه و کارانه یه که باوک و باپیرانی و پیشینه ی نه وان نه نجامیان داوه جا چۆن و کێ بیٽ نه وه باس نیه، به لکو ئیمانیان له سه ر دوو شت دامه زراوه:

یه که م: نه وه پیشینه یه و باو باپیرانمان وایان گوتووه ئیمه ش نه نجامی ده ده یین. دووه م: هه ر نه وه ی نه وانیش گوتیانه پاسته و هیچی تر.

هیئدی خه لگی تریش واده زانن ئیمان ته نها په ره وشت جوانیی و هه لسوکه وتی چاکو پووی خۆش و گومانی چاکه بردن به خه لگی و دوور که وتنه وه له بیئاگای خه لکییه.

هیئدی خه لگی تریش واده زانن ئیمان ته نها خۆدامالینه له دنیا و ده رکردنی دنیا یه له دل و زهد کردنی دنیا یه، جا نه وانه هه ر کاتی که سیکیان بینی به م شیوه یه بوو نه وه به ئیمانداریکی مه زنی ده زانن نه گه ر چی زانست و کرده وه شی نه بیٽ.

ئانه مانه هه ر هه موویان ئیمانی پاسته قینه یان نه ناسیوه و شوینی نه که وتوون و چه نگیان نه که وتووه، نه وانه ی پابران چه ند جوړیکن: هیئدیکیان ئیمانه که یان دژی ئیمانی پاسته قینه یه، هیئدیکیان ئیمانه که یان هه ر به ئیمان ناژمی دریٽ، هیئدیکیان

ئىمانەكەيان مەرجى ئىمانە بە تەنھا بەۋە نەگە يىشتوونە بە ئىمان، ھىندىكىشىيان مەرجىيان دانائوۋە بۆگە يىشتن بە ئىمان كە چى مەرجەكان ھەلۋە شىنە رەۋە و دىرى ئىمانە، ھىندىكىشىيان مەرجىيان دانائوۋە بۆگە يىشتن بە ئىمان كە ھەر پەيۋەندى بە ئىمانەۋە نىيە.

لە راستىدا ئىمان دوورە لەمانە بەلگە ئىمانى راستەقىنە تىكەلە لە ناسىنى ئەر شتانەى كە پىغەمبەر ﷺ لە لايەن خواۋە ھىناۋىيەتى، جا بە دىل ئىمانى پىرى ھەبىت و بە زمانىش دانى پىدا بەيىت و بەخۇشەۋىستى دلىشىيەۋە ملگە چى بىت، بە دىل و لاشە كارى پىبكات، بە پىرى تۋانا جىبەجى بكات و بانگەۋازى بۆ بكات.

بەلى: ئىمانى راستەقىنەى مەۋفى ئىماندار ئەۋەيە كە خەلگى لە پامى خوا خۇش بوۋىت، پىق لىبۋونەۋەى لە پامى خوا بىت، لە پامى خوا بىبەخشى و لە پامى خوا نەبەخشى، ۋە بە تەنھا خۋاى گەرە بپەرسىتى و مىلى بۆ كە چ بكات، مەۋف ئەگەر بىبەۋىت بگات بەۋ ئىمانە راستەقىنەيە دەبىت بە دىل و لاشە تەنھا شوپىنى پىغەمبەرى خوا بگەۋىت ﷺ دەبىت چاۋى دلى بنوقىنىت لە ئاۋردانەۋە بۆ كە سانى تر جگە لە خوا و پىغەمبەرى خوا.

چهنٲ ناموژگارٲه كى زٲرٲن

بٲٲگومان هر كه سٲك بٲه وٲت ٲه ست له شتٲ هه لگرتٲ كه خوى ٲٲوه گرتووه
 ئوه زور بوى ئاسته مه و ناتوانٲت، چونكه له بهر خاترى خوا وازى لى ناهٲنٲت،
 به لام ئوه كه سه ى به ٲلٲكى ساف و له بهر خاترى خوا وازى لٲٲه هٲنٲت، ئوه زور
 به ئاسانى ٲه ستى لى هه لٲه گرتٲ، ته نها ٲه كه مچار مانٲوو ٲه بٲت ئه مه ش تا قى
 كر ٲنه وه ى خوا ى گه وره ٲه تاكو ٲه رٲه كه وٲت ئا ٲا ٲاست ٲه كات ٲان ٲر ٲه كات، جا
 نه گه ر ٲه كه مچار كه مٲك ئارامى گرت له سه ر ئه م ئازاره ئوه كامه ران ٲه بٲت.

(ابن سٲرٲن) ٲه فه رموى: گوٲم له (شٲرٲح) بوو سوٲنٲى ٲه خوار ٲه ٲووت: هر
 به نٲه ٲه ك واز له شتٲك بهٲنٲت له بهر خاترى خوا ى گه وره، ئوه بٲٲگومان خوا ى
 گه وره شوٲنه كه ى بى ٲر ٲه كاته وه.

كه گووتوو ٲانه: (من ترك الله شٲئا عوضه الله خٲرا منه) واته: هر كه سٲك واز له
 شتٲك بهٲنٲت له بهر خاترى خوا ى گه وره، ئوه خوا ى گه وره له و شته چا كترى ٲٲى
 ٲه به خشى.

به ٲاستى ئوه ٲاسته (عوض) واته: ٲٲٲٲانى شتٲكى تر، چهنٲ جو ى هه ٲه،
 به نر خترٲن و چا كترٲن ٲان كه خوا له برى ئه و شته ى وازى لٲهٲنا وه ٲٲى بٲه خشى،
 خو شه وٲستى و هوكر بوونه به خوا وه، ٲل ئارام بوونه به خوا، هٲز و ئاسو ٲه ٲى و
 ٲه زامه نٲى ٲه روه رٲگار ه.

* بٲٲگومان گه و جترٲن كه س ئه وه ٲه كه نزٲكه له گه شته كه ٲٲا بگاته شوٲنى
 مه به ست له و كاته ٲا ٲٲگاكه ى لى وون بٲت.

* ئه و عه قلا نه ى سه ركه وتوونه و ٲه بٲنن ئه و ٲه ٲامه كه ٲٲغه مبه ر ﷺ هٲنا و ٲه ٲى
 ٲاست و ٲروسته و ٲٲكه له گه ل عه قل و حٲكه مه ت، به لام ئه و عه قلا نه ى سه ركه رٲان

وا دەبىنن ئەو پەيامەنى پېغەمبەر ﷺ ھىناۋىيەتى رېك نىيە لەگەل ەقل و ھىكەت.

* نىكتىرەن ھۆكار بۆگە يىشتەن بەرەزامەندى خۇدا سى رېگايە:

۱. پەيۋەست بوۋنە بەر سۈنۈنە تەكانى پېغەمبەر و كار پىكرىدنىيەتى بەر دىل و لاشە.

۲. بەردەوام خۇي بەر زىلەل و ئاتاج بزانىت بەرانبەر بەر خوا.

۳. ھەموو كاروكرىدەۋەكانى تەنھا بۆ خۇايىت و مەبەستى تەنھا خۇايىت.

جا ھەر كەسىك بىيەۋىت بگات بەرەزامەندى خۇا تەنھا بەر سى رېگايە، ھەر كەسىكىش نەگات بەرەزامەنى خۇا ئەو دابراۋە لەم سى رېگايە يان لە يەككىيان.

* ئەو بىنچىنەنى كامەرانى مۇۋفى پىۋە بەندە سى بىنچىنەنى، ھەر يەك لەو سىيانەش دىرى خۇي ھەيە، جا ھەر كەسىك يەككىك لەو بىنچىنەنى لە دەست بچىت ئەو تۈۋشى دىرەكەي دەبىت.

۱. يەكتاپەرستى، دىرەكەشى شەرىك دانانە بۆ خوا.

۲. سۈنەت، دىرەكەشى بىدەيە.

۳. گۈي راپەلى خوا. دىرەكەشى بى فەرمانى خۇايە.

ئەم سىيانەش ھەموو يەك دىريان ھەيە: ئەۋىش دىل پەيۋەست نە بوۋنە بەر خوا و بەرەشتى خوا، وە نە ترسانە لە خوا و نە ترسانە لە دۆزەخ.

پییازی ئیمانداران و پییازی تاوانباران

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ (الانعام: ۵۵)، واته: به هه مان شیوهش به درییژی نایه ته کانیاں بۆ شی ده کهینه وه تاکو پییازی تاوانبارانیاں بۆ پوون بیته وه.

خوای گه وره له نایه تیکی تر ده فهرمووی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُؤَلِّهِ مَا تَوَلَّى﴾ (النساء: ۱۱۵). واته: هه ر که سیک دوزمنایه تی پیغه مبه ر ﷺ بکات و لئی جیابیته وه له دواى نه وه ی پیگه ی پاست و دروستی بۆ پوون بۆوه، ئینجا پییازیك بگریته بهر که جیابیته له پیگه و پییازی ئیمانداران نه وه پووی وهرده چه رخینین بۆ نه و پیگه و بهرنامه ی هه لیباردوه و پووی تیگردوه.

خوای گه وره له قورئاندا به درییژی پییازی ئیماندارانی پوون کردۆته وه، به هه مان شیوه به درییژیش پییازی تاوانبارانی پوون کردۆته وه چاره نووسی هه ردوو لاشیانی پوون کردۆته وه، کاروکرده و هه ردوو لاشیانی پوون کردۆته وه، دۆستانی ئیمانداران و دۆستانی تاوانبارانی پوون کردۆته وه، هۆکاری سه رفرازی ئیمانداران و سه رگهردانی تاوانبارانیشی پوون کردۆته وه، به م شیوه خوای گه وره له قورئاندا نه و دوو پییازه ی به جوانی پۆشن کردۆته وه، تاکو بۆ خه لکی پۆشن بیته وه وه کو پووناکی و تاریکی، نه وانه ی زانان به خوا و قورئان و دینی خوا، به درییژی پییازی ئیمانداران و تاوانباران ده ناسن، هه ردوو پییازه که یان بۆ پۆشن بۆته وه، هه ر وه که نه و که سه بۆی پوون بۆته وه که پیگه یه که ده گریته بهر بۆ نه و شوینه ی که مه به ستیه تی.

جا ئەوانە چاكتىن و زاناتىن كەسنى بۇ خەلكى كە ئامۇڭگارىيان دەكەن و پىڭگاي پاست بە خەلكى نىشان دەدەن، ھەر بەمەش بوو ھاوۋەلانى پىڭمەبەر ﷺ چاكتىن كەس بوون، لە ھەموو ئەوانەى لە دوايان دىن تاكو پۇڭى قىامەت، چونكە ئەوان لە ناو گومپايى و كوفرو شىرك و سەرلىشىۋايدا ژىابوون، بەدرىڭى ئەمەيان ناسى بوو، جا پاشان پىڭمەبەر ﷺ ھاتوو دەرى ھىنان لە ناو سەرگەردانى و تارىكايى بۇ سەر پىڭگاي پاست و ھىدايەت، دەرى ھىنان لە تارىكايى بۇ رووناكى، لە شىرك بۇ يەكخوئاسى، لە نەفامى بۇ زانين و زانىارى، لە سەرگەردانى بۇ سەرفرازى، لە ستەمكارى بۇ دادپەرۋەرى، لە سەرلىشىۋاى و كوڭرى بۇ ھىدايەت و چاوساغى، چونكە ئەوان دەيانزانى كاتى خۇى چەندە سەرلىشىۋا و گومپا بوونە، كەچى ئىستا لە چ خۇشى و كامەرانىك دانە.

كەوابوو: بە شتى خراپ پىچەوانەكەى پى دەناسرىت كە چاكەيە، چونكە شت بە پىچەوانەكەى پۇشن دەبىتتەو و دەناسرىت. گەر وابوو زىاتر تامەزىو و خۇشەويستى ئەو شتەيان دەكەۋىتە دل كە بۇى ھاتوون، وە زىاتر لەوەى پىشتەر ھەلدىن و پقيان لىدەبىتتەو، ئەوانە بە خوئاسى و ئيمان و ئىسلاميان زۆر لەلا خۇشەويستە، زۆر پقيشيان لە پىچەوانەكەيەتى چونكە ئەوان زانان بەم پىيازە.

بەلام ئەوانەى دواى ھاوۋەلان سەريان ھەلدا، ھىندىكىيان لە ناو ئىسلامدا گەرەبوون بۇيە خراپەيان بە چاكى نەدەناسى، ھىندى شتى پىيازى ئيماندارانيان لى تىكەل بوو لەگەل پىيازى تاوانباران، چونكە مۇۋكەتلىك شتى لى تىكەل دەبىت ئەگەر بە چاكى ھەردوو پىيازەكە نەناسىت يان يەكيان نەناسىت، ھەر وەك (عمرى) كوپى (الخطاب) دەفەرموۋى: كەسىك لە ناو ئىسلامدا گەرەبوۋىت و سەرگەردانى و نەفامىش نەناسىت بىگومان راستى ئىسلامەتەكەى بەرە بەرە لى كالدەبىتتەو.

بەلى: ئەمە نىشانەى پلە بەرزى زانستى (عمر) ﷺ چونكە ئەگەر گومپايى و نەفامى نەناسىت كە ئەو شتانە دەگرىتەو پىچەوانەى پەيامى پىڭمەبەر ئەو كات چۆن دەتوانىت خۇى لى بىپارزىت، جا ھەرشتىك پىچەوانەى ئەو پەيامە بىت كە پىڭمەبەر ﷺ ھىناۋىەتى ئەو پى دەگوتىت نەفامى.

ھەر كەسنىڭ پىيازى تاوانباران نەناسىت و بۆى پۆشن نەبوويٽەو، دورنىيە ھىندى شتى پىيازى تاوانباران بە ھى ئيمانداران بزانت، ھەر وەك دەبىنين زۆر شتى تاوانباران و كافران و دووژمنانى پىغەمبەران لە بوارى بىروباو ۋە زانست و كاروكر دەو ۋە تىكەلى ئومەتى ئىسلام بوو، كە ھىندى كەسى نەقام و نەزان تىكەلىان كىرە لەگەل پىيازى ئيمانداران كە واپان زانىو ۋە وانە پەيوستە بە پىيازى ئيماندارانەو، ھىندى شتيان ھەلال كىرەو كە خواو پىغەمبەر ﷺ ھەراميان كىرەو، ھەر وەك زۆرىيە بىدەچىيەكان تووشى ۋە مە بوونە كە بىدەيەك دادىنن ئىنجا بانگەوازىشى بۆ دەكەن كە سىكىش پىچەوانەى بكات كافرى دەكەن.

خەلگى لەو باو ۋەردا چوار جۆرن:

گرۆھى يەكەم: ۋەوانەن كە پىيازى ئيمانداران و پىيازى تاوانبارانيان بە درىژى بۆ پۆشن بۆتەو بە زانست و كىرەو، ۋەوانە زانانتىن كەسن.

گرۆھى دووھم: ۋەوانەن كە چاويان كۆپرە لە بەرانبەر ھەردوو پىيازەكە وەكو وىنەى ئاژەل وان، ۋەوانەش بە پىيازى تاوانباران دەژمىردىن.

گرۆھى سىيەم: گيانى خۆى سەرف دەكات بۆ ناسىنى پىيازى ئيمانداران بە كورتىش پىچەوانەكەى دەناسىت، دەزانىت ھەر شتىك پىچەوانەى پىيازى ئيمانداران بىت ۋە پوچەل ۋە گەرچى بەدرىژىش نەيزانىت، بەلكو ھەر كاتىك گوىى لە شتىك بىت كە پىچەوانەى پىيازى ئيمانداران بىت يەكسەر گوىى لادەبا و گوىى بۆ ناگرىت، خۆى سەرقال ناكات بزانتى ماناى چىيە و تىي بگات، يان لىي بكوئىتەو بزانتى بۆ خراپە تاكو گوىى بۆ بگرىت.

بە پىچەوانەى گرۆھى يەكەم، چونكە ۋەوان ئارەزووات دەناسن، وە نەفسىشان بۆى دەچىت بەلام بەربەرەكانىي نەفسى خويان دەكەن و لە پىتاوى خوا وازى لىدىنن.

كاتى خۇي لىم بارەيەو نامەيەكيان بۆ ئىمامى (عمرى كوپى الخطاب نووسى و پرسىاريان ليكرى، كاميان چاكتىرە: پياويك كە ئارەزووات بە خەياللىا نايەت، يان پياويك ئارەزووات بە خەياللىدا دىت كە چى بەربەرەكانىي لى گەلدا دەكات و لى پىناوى خوا وازى لى دەھىيىت؟ لى وەلامدا ئىمامى (عمرى نووسى: ئەوھى كە نەفسى ھەز لى ئارەزووات و گوناھ دەكات بەلام ئەو لى پىناوى خوا وازى لى دەھىيىت لى و جۆرەيە كە خواي گەرە دەربارەيان دەفەرەمووى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ قُلُوبُهُمْ لِلنَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (الحجرات: ۳). واتە: ئەوانە ئەو كەسانە كە خوا دالەكانىيانى تاقى كرەدۆتەو بە تەقوا، ئەوانە لى خۆشبوون و پاداشتى گەرەيان بۆ ئامادەيە.

ئەو كەسەش بە ھەمان شىوھ فەزلى ھەيە كە بىدعە و شىرك و ناحەق و پىچكەكانى بناسىت، ئىنجا لى پاي خوا پقى ليبيتەو و خەلگى لى ئاگادار بكاتەو و خۇي لى بەدوور بگريت و نەھىلەت ئىمانەكەى شەلوق بكات و گومان لى دليدا بىيىت، بەلگە بە ناسىنى ناحەق چاكتىرە ھەق بناسىت و خۆشى بويت، وە چاكتىرە پقى لى ناحەق بىت و لىي دوور كەويتەو، ئەمە چاكتىرە لىوھى كە ئەم شتانە بە خەياللىدا نايە و بە دليدا نايەت، چونكە ئەو مەوۋە ھەر كاتىك ئەو خراپانە بە دليدا دىت، ئەو خۆشەويستى بۆ ھەق زياتر دەبىت و چاكتىرە پايەى ھەق دەناسىت و پىي دلخۆش دەبىت و ئىمانى پى بەھىز دەبىت، ھەر وەك چۆن ئەو كەسەى كە گوناھ و ئارەزووات بە خەياللىا دىت زياتر سوور دەبىت لىسەر پىچەوانەكەى و ھەزى لىدەكات.

ھەركاتىك خواي گەرە بەندەيەكى بىرپادارى تاقى بكاتەو بە گوناھ و ئارەزووات، ئەو بۆ ئەوھىە تاكو خۆشەويستى چاكتىرە بە سوودتر و بەردەوامترى بۆ فەرەھەم بىيىت، تاكو بەندە بەربەرەكانى لى گەل نەفسى خۇيدا بكات بۆ گەيشتن بەم خۆشەويستى بەرزە. ھەركاتىكىش نەفسى بۆ گوناھ و ئارەزووات چو، ئەو تامەزىو خۆشەويستى بەرزە و بەردەوامەكەى تىرى لىي لادەبات، بە پىچەوانەى نەفسىك كە ھىچ شتى وای تيا نىە.

ئايا كەسىڭ كە بەنا و كەندەلەن و دېڭ و بەردا پى دەگىڭتە بەر بۆ گەيشتن بە
خۆشەويستەكەى بەپىزتر نىە لەو كەسەى كە تووشى ھىچ ئازار نابىت لەسەر پىشتى
سوارىكى چاك دەگاتە خۆشەويستەكەى؟!

كەسىڭ كە بە بەر بەرەكانى لەگەل نەفسى خۆيدا خۆشەويستى خوا
ھەلدەبىزىڭ، ھەك ئەو كەسە وايە كە بەبى بەر بەرەكانى خۆشەويستى خوا
ھەلدەبىزىڭ.

گروھى چوارەم: ئەوانەن كە بە درىڭى پىيازى خراپەكاران و بىدەچيان و
كافران دەناسن، بەلام بەكورتى پىيازى ئىمانداران دەناسن، ئەمانەش ھالى زۆربەى
ئەو كەسانەيە كە برەو بە مەقالات وكتىب و فيكرەى گەلانى بىڭانە دەدەن، بە
چاكى شارەزايان لى ھەيە كە بەم جۆرە شارەزايان لەو پەيامە نىە كە
پىڭەمبەر ﷺ ھىناويەتى، ئەگەر بېروانىتە كىتەبەكانيان ئەو بە پوون و ئاشكرابى
دەبىنىت.

بەھەمان شىۋەش ئەو كەسەى كە بە درىڭى شارەزايە بە خراپە و سىتەم و
فەساد، ئەگەر تەوبەى كردو گەپايەو و پووى كردە پىڭاي پاست، شارەزاي بەو
شتانە بە فراوانى نامىنىت بەو شىۋەى كە تەمەنى تيا بەفپۇدا.

مەبەست لەمانەدا ئەو ھەيە خواى گەرە حەز دەكات پىيازى دووژمنانى بناسرىت
تاكو خەلگى خۆى لى بپارپىزىت و پقى لىبىتەو، ھەر ھەكو چۆن حەز دەكات
پىيازى دۆستانى بناسرىت تاكو خەلگى بىگىڭتە بەر و خۆشيان بویت.

كەوابوو: شارەزابوون لەو شتانە سوود و نەپنى زۆرى لە خۆ گرتووە تەنھا خوا
دەيزانىت، لە ناسىنى پەرەردىگارىەتى خواو ھىكمەت و كەمالى ناو و سىفاتەكانى و
پەيوەست بوونى بە شوپىنى خۆى و شوپىنەوارى، چونكە ئەمە گەرەتەرىن بەلگەيە
لەسەر پەرەردىگارىەتى و پادشاىەتى و خوايەتى و خۆشەويستى و تووپەيى و
پاداشت و سزاي خوا، والله اعلم.

دەشت ھەيە ھېچ سوۋدى نىيە بۇ مەۋۇ

۱. زانستىك كە كارى پى نە كرىت.
۲. كاروكر دەۋەيەك ئىخلاصى تيا نە بىت.
۳. سەرۋەتو سامانىك لىي نە بەخشىرىت كە خاۋەنەكەي نە لە دنيا لىي بەھرەۋەر دەبىت، نە ھېچىشى پىش دەخات بۇ قىيامەتى.
۴. دلىك چۆلبىت لە خۆشەيىستى خوا و تامەزىۋى گەيشتن بە خوا نە بىت و ھۆگر نە بىت بە خوا.
۵. لاشەيەك كە بەندايەتى خوا نە كات.
۶. خۆشەيىستى خوا كە واى لى نە كات گوپرايەلى بكات وپەزامەندى بە دەست بېيىت.
۷. ئەگەر كاتىك مەۋۇ سوۋدو چاكەي دەست كەوت لە خزمەتى دىنى خوا بەكارى نە ھىنىت.
۸. فىكر و بىرىك كە لە شتىك دەگەرپىت سوۋدى پىناگەيەنىت.
۹. كاركردن بۇ شتىك كە ئەو كارە نىكت نە كاتەۋە لە خوا، چاكسازى دىناشت نايىت.
۱۰. ترست لە كەسىك بىت و ئومىدت بە كەسىك بىت كە بۇ خۆى نىۋچەۋانى بە دەست خاۋە، دىلى بەردەستى خاۋە، كە زەرەر و قازانچ و مردن و ژيان و زىندوۋوبوۋنەۋەي خۆى بە دەست نىيە.
- ئەمانە ھەر ھەموۋى شتى بى ھوۋدە و بى سوۋدن.
- گەرەتەين زەرەرىش كە مەۋۇ بىكات دوۋانن كە بىچىنەي ھەموو زەرەرىكن:
۱. إضاعة القلب: دىل بە فىرۋدان.
۲. إضاعة الوقت: كات بە فىرۋدان.

دل به فیروندان نه ویه دنیا به سهر دوا پوژدا هه لَبژیریت، کات به فیروندانیش دل
په یوهست بوون و ئومیدبوونه به دنیا.

چونکه هه موو خراپه یه كه له و دووانه كۆبۆته وه شوینكه وتنی دنیا و ئاره زووات،
ئومیدی نه براه به دنیا، چاكه ش هه مووی له دووشت كۆبۆته وه:

۱. شوینکه‌وتنی هیدایهت و خواناسی.

۲. خو ئامادەکردن بۆ قیامت.

سەير بۆ ئۇ ۋەكەسەي كە ئاتاجى شىتېك دەبىت ھانا بۆ خوا دەبات، گەچى داۋاي
ژيان و شىفا ناكات بۆ دلى كە بە دەردى نەفامى و گومان و ئارەزووات مردوۋە،
بەلام ئەگەر مەۋۇ دلى مرد ھەست بە گوناھ ناكات.

مىرۇقى ژىر

خوۋى گەۋرە فەرمانى ھەيە فەرمان دەدات بەسەر بەندەكانى، بېياريشى ھەيە
بېياري دەدات بەسەر بەندەكانى، نىعمەت و بەخشى ھەيە نىعمەت دەپزىنىت
لەسەر بەندەكانى، بەندە لەم سىانە دەرنىچىت.

(القضاء) واتە: بېياري دوو جۆرە:

۱. (مصائب).

۲. (معائب).

جا خۆشەۋىستىن كەس لەلای خوۋى گەۋرە ئەۋەيە كە بە جوانى لە ھەموو ئەو
بوۋارانەدا بەندايەتى خوا ئەنجام بدات، جا ئەۋە نىكتىن كەسە لە خوۋى گەۋرە.
دوورترىن كەسش لە خوۋى گەۋرە ئەۋەيە كە بەندايەتى خوا ناكات لەو
بوۋارانەدا.

بەندايەتلىكردنى خوا لە فەرمانەكانى، ئەۋەيە بە ئىخلاصەۋە گۈپرايەلى خوا
بكات، شوئىنى پىغەمبەر ﷺ بگەۋىت.

بەندايەتى خوا لە قەدەغەكراۋەكانى خۇ پاراستنە لە ترس و گەۋرەى و
خۆشەۋىستى خوۋى گەۋرە.

بەندايەتى كردنى خوا لە (قضاء المصائب)، ئەۋەيە بەندە ئارامى لەسەر بگىرىت،
ئىنجا پىشى پازى بىت كە ئەم پلەيە بەرزترە لە ئارامگرتنەكە، ئىنجا سوپاسى
خاش بكات لەسەرى كە ئەمە پلەي بەرزترە لە پازى بوونەكە.

بەندە كاتىك دەتوانىت بەم شىۋە بىت، ئەگەر خۆشەۋىستى خوۋى لە دالدا
جىگىر بوۋىت و بزانىت خوا ھەرچى بۆي پىش بىنىت لە سودى ئەۋە دايە، بزانىت
كە خوۋى گەۋرە بەم كارەساتە چاكە و سۆزى بۆ ئەۋە دەۋىت ئەگەرچى بەندەش
كارەساتەكە پىناخۆش بىت.

به ندایه تی کردنی خوا له (قضاء المصائب) نه وه یه به نده ده ست پیشخه ر بیت و په له بکات بۆ ته و به کردن و پرزگاری بیت، ملکه چ بکا و عوزر بینټه وه، بزانت که س ناتوانیت پرزگاری بکات و بیپارټزیت جگه له خوا، نه گه ر به رده وام بیت له تاوانه که ی دوور ده که وټه وه له ده رگای خوا، جا بویه هه موو پالده داته لای خوی گه وه .

په ناده گریت به خوا له تووږه یی خوا، په نا بگریت به لیووردنی خوا له سزای خوا، هه ر هاناو په نا بۆ خوا به ریت، ده زانت نه گه ر خوی گه وه فه رامووشی بکات و بیسپړیته خوی سه رگه ردان ده بیت، هیه پرگایه کی نیه بۆ واز هینان و ته و به کردن مه گه ر به پشتیوانی خوا نه بیت.

نه وه به ده ستی خواجه به ده ستی به نده نیه، چونکه به نده زۆر بی ده سه لات و بی تواناتره له وه ی که په زامه ندی خوا به ده ست به یتیت به بی ئیزن و ویستی خوا، به نده مولکی خواجه، ملکه چ و زه لیل و فه قیر و داماو له به ر ده ستی خوا، ناتاجی ده رگای خواجه و ملکه چ و هه ژار و پیویست و داماو ی خواجه، جه سته ی سه رقاله پیی، دلی ملکه چه له ژیر ده ستی، به یه قینی ده زانت هیه خیر و چاکه و چاکسازی له ده ست نایه ت، هه موو خیر و چاکه یه که له خوا وه یه و له ده ست نه وه، نه و خاوه نی به خششه کانیه تی پتیداوه به بی هیه به رانه ر.

به پاستی خوی گه وه جیگای مه دح و سوپاس و ستایشه، به لام به نده جیگای لومه و که م و کوپی و عیبه، هه موو سوپاسیک بۆ خواجه، هه موو خیر و چاکه یه به ده ست نه وه، هه موو فه زلیک له وه وه یه، هه موو ستایشیک شیواو به خواجه، هه موو منه تیک بۆ خواجه.

چاکسازی و چاکه له خودا وه یه، خراپه له به نده وه یه، خودا به به خششه کانی خوشه ویستی به خشش ده کات بۆ به نده که ی، به نده ش به گونا هه کانی خودا تووږه ده کات، خودا ناموژگاری و چاکسازی ده به خشش به به نده کانی، که چی به نده خیانه ت ده کات له مامه له که ی، له به ندایه تی کردنی خوا له به خششه کانی، نه وه یه

يەكەمجار دان بىئىت كە ئەمە لەلايەن خواوھىيە، پاشان پەنا بگريٽ بە خوا كە ئەم بەخششەنە بە ھى كەسى تر نە زانىت جگە لە خوا، ئەگەر چ ھۆيەكيش ھەبىت بەلام لە خواوھىيە.

وا دابىئىت كە ھەموو نىعمەتەك تەنھا لەلايەن خواوھىيە، پاشان ستايشى لەسەر بىكات و لە بەندايەتى خوا سەرفى بىكات.

بەندايەتى كردنى خوا لە بەخششى و نىعمەتەكانى، ئەوھىيە كە نىعمەتى كەمىش بە زۆر بزانىت، ھە سوپاس كردنەكانى خۆشى لەسەر ئەم نىعمەتە بە كەم بزانىت، ئەوھىيە بزانىت كە ئەم نىعمەتە لەلايەن گەرەكەيەوھ پىي بەخشاوھ بەرانبەر ئەو پەنجە كەمەي ئەو نىيە، ھە بەھۆى ھۆكارەوھ نىيە، ھەبە ناچارىش پىي نىيە بەخشاوھ، لە پاستىشدا ئەم نىعمەتە ھى خوايە نەك ھى بەندە، ئەم بەخششە ملکہ چى و نەرم و نىيانى و خۆشەويستى بە بەندە دەبەخشى.

ھەر كاتىكىش نىعمەتەكە بەسەرىدا دووبارە بىتەوھ، ئەوھ زىاتر ملکہ چى و خۆشەويستى و گوپرايەلى خوا دەبىت، ھەر كاتىك نىعمەتەكەي لىبەسەندىتەوھ، ئەوھ پىي پازى دەبىت، ھەر كاتىك گوناھىكى تووشەت ئەوھ پەشىمان دەبىتەوھ و عوزر دىننەوھ، ئا ئەمە مەروفي ژىر و دانايە، بەلام مەروفي بىي ھىز و نەزان ئەوھىيە كە بەم شىوھ نەبىت.

بە پىشتىۋانى خوا كارەكانت ئە نجامدە

ھەر كەسىڭ كارەكانى بىسپىرىتتە خوا لە پى بەخشىن و نەمان و لەش ساغى و نەخۇشى، بزائىت خۋاى گەرە دەسەلاتى بەسەر ھەموو شىتىڭدا ھەيە، ھەر ئەو زاتەش بەپىۋەبەرە و دەزانىت چى بۆ بەندەكانى باشە، بەپىۋەبردنى خوا چاكتەرە بۆ بەندە لە بەپىۋەبردنى خۋى بۆ خۋى، چونكە خوا چاكتەرە دەزانىت چى بۆ بەندە سودمەندە لە بەندە خۋى بۆ خۋى، خوا بە تواناترە لە بەندە بۆ سود پى گەياندن و زيان پى گەياندن، خوا زۆر بە پەحمترە بۆ مۇڧ لە نەفسى خۋى بۆ خۋى.

دەزانىت كە بەبى بىيار و (قضاء و القدر)ى خۋاى گەرە ناتوانىت شەقاۋىكىش بەاۋىت، بۆيە نەفس و ھەموو كارۈكرەدەۋەكانى دەسپىرىتتە دەستى خۋاى گەرە ۋەكو كۆيلەيەكى بى ھىز كە چۆن خۋى دەسپىرىتتە دەستى گەرەكەي، ئەۋكات گەرەكەشى چۆن ھەز بكات بەندەكەي ھەلدەسۈپىرىتتە كەچى بەندە ناتوانىت ئەۋى بە ھىچ شىۋەيەك ھەلسۈپىرىتتە.

بەئى: مۇڧ ئەۋكات ئىسراحتە دەكات و دل تەنگى و غەم و خەفەت و پەژارەي نامىنىت، چونكە كارەكانى سپاردۆتە كەسىڭ كە لە بەپىۋەبردنى كارەكانى ھىچ باكى پى نى، بۆيە بە تەنھا سپاردۈيەتيە ئەۋ چونكە دەزانىت زۆر بە بەزەيى و چاك و بە پەحم و چاكسازە بۆ بەندەكانى.

چونكە ئەۋ بەندەيە ھەموو كارەكانى تەنھا سپاردۈە بە خوا، بۆيە خۋاى گەرەش ئاتاجيەكانى لە دنيا و قىيامەتیش بۆ جىبەجى دەكات، ئاى كە ژيانىكى دەبىت، كە دلى بەخشى پى دراۋە، ئاى كە بەختەۋەر و كامەرانە.

بەلام ئەگەر پازى نەبوو پەرۋەردگار سەرپەرشتى بكات و كارو بارەكانى بۆ فەرھەم بىنىت، خۋى بوۋە سەر پىشك و بەپىۋەبەرى خۋى، ئەۋكات توۋشى غەم و

خەفەت و نىگەرانى و بەدبەختى و ترس و ماندوو بوون و پەژارەيى دەبىت، جا نە دلى پاك و كامەران دەبىت، نە كارەكانى چاك دەبىت، نە بە ئاۋاتىش دەگات، نە ئىسراحتىش دەگات، نە تامىش وەردەگرىت، بەلكو خوشى و ئاسودەيى و چاو پوونى ھەمووى لى دور دەكەۋىتەۋە، چونكە ئەو وەكو دېندە تىدەكۋشىت تەنھا بۆ بە دەست ھىنانى دنيا، سەرکەۋتوۋ نابىت لە ئاۋاتەكەي، سەرکەۋتوۋش نابىت لە دوا پۆژ چونكە ھىچى بۆ ئامادە نەكردوۋە.

خوای گەرە فەرمانى بە بەندە كردوۋە فەرمانەكانى جىبەجى بكات، جا ئەگەر پەنجى كىشا و بە پاست گۆيانە و ئىخلاصەۋە فەرمانەكانى بە جى ھىنا، ئەۋە خوای گەرە بەۋشتانەي زامنى پىداۋە لە پزق و ئاتاجى و سەرخستن و جىبەجىكردنى پىۋىستىيەكانى بۆ فەرھام دىنىت، چونكە خوای گەرە پزقى بۆ كەسىك زامن كردوۋە كە بەندايەتى بكات، سەرکەۋتنى بۆ كەسىك زامن كردوۋە كە تەۋەكۈلى لەسەر خوا بىت، لىبوردنى زامن كردوۋە بۆ كەسىك كە داۋاي لىبوردنى لى بكات، دابىن كردنى پىۋىستىيەكانى زامن كردوۋە بۆ كەسىك كە بە پاستگۆيانە داۋا دەگات و متمانە و ئومىدى بە بەخشش و كەرەمى خوا بەھىزە.

مروقى ژىر و دانا ئەۋەيە كە ھەلدەستىت بە جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خوا بىر لە زەمانەتى خوا ناكاتەۋە بۆ كارەكانى چونكە دەزانىت خوای گەرە پاست گۆيە و ۋەفا بە زەمانەتەكەي خۆى دەگات بۆ كەسىك كە پەيمانەكەي لەگەلدا بەرىتە سەر.

لە نىشانەي كامەرانى مروقىش ئەۋەيە كە سەرقالى جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خوا بىت، نەك بچىت لە زەمانەتى خوا بکۆلىتەۋە، لە نىشانەي بى بەش بوونى مروقى لە كامەرانى ئەۋەيە كە ۋاز بىنىت لە جىبەجىكردنى فەرمانەكانى خواۋ خۆشەۋىستى و ترسى خوا، پوو بكاتە زەمانەتى خوا و لى بکۆلىتەۋە.

رۈۈلە دىنىي خوا بگە

(بشرى كوپى (الحارث) دەفەرموۋى: ئەۋانەي پياۋى دوا پۆۋن سى كەسن:

۱. عابىد.

۲. زاهىد.

۳. راستگۇ.

جا مرقۇى (عابىد) ئەۋكەسەيە كە بەندايەتى خوا دەكات بەلام مباحەكانىش ئەنجام دەدات، (زاهىد) ىش ئەۋكەسەيە بەندايەتى خوا دەكات بە جورىك كە ۋاز لە مباحەكانىش دەھىنىت، (راستگۇ)ش ئەۋكەسەيە بەندايەتى خوا دەكات لەسەر پەزەمەندى و ملكەچى خوا، ئەگەر بزائىت شتىك لە دنيا مباحە و پىۋىست ناكات ئەنجام بدرىت ئەۋ دەستى لى ھەلدەگرىت، ئەگەر بزائىت شتىك لە دنيا مباحە و پىۋىستە ئەنجام بدرىت ئەنجامى دەدات.

ئاگاداربە ئەگەر خواۋ پىغەمبەر لەلايەك بوون نەكەى تۆ بچيە لايەكى تر، چونكە ئەۋكارە مرقۇۋ پادەكىشىت بۆ سەرپىچى و دژايەتى، چونكە ئەم دوۋانە بنچىنەى ھەموو خرابەيەكن، لەبەر ئەۋەى سەرپىچى ئەۋەيە كە مرقۇۋ لەلايەكدا بىت ئەۋەى پىچەۋانەشى دەكات لەلايەكى تر دابىت، دژايەتىش ئەۋەيە كە مرقۇۋەكە لەلايەكدابىت دوۋژمەنەكەشى لەلايەكى تر، جا ئەۋە بە ساكارمەزانە، چونكە سەرەتا و كەمەكەى سەر دەكىشىت بۆ زۆربوون و فراۋان بوون، كەۋاتە پوۋبە ئەۋ لايە و لەۋلايە بە كە خوا و پىغەمبەرەكەى لىيە، ئەگەرچىش خەلكىش ھەر ھەموۋى لەۋلاى تر بن، چونكە ئەمە بۆ چارەنوۋسى مرقۇۋ زۆر باشترە، ھىچ شتىك نىيە لە دنياۋا لەمە سوۋدەندتر بىت بۆ مرقۇۋ.

زۆربەى خەلكى لەۋپىزەنە كە خوا و پىغەمبەرى لى نىيە، بە تايبەت ئەگەر چاۋيان لە دنيا بىت، نىيەكە كەس بەدى نەكەى لە پىزى خواۋ پىغەمبەرى خوا،

به لكو نه وانهى پييازي خواو پيغه مبهريان هه لېزاردوو هه لكى به كه م عه قلياڼ ده زانن و وا داده نين كه نه يان زانيوه چا كه ي خويان هه لېزيرن، به لكو تومته باريان ده كه ن به وهى كه شيت بوونه، نه مهش پيشه ي دوژمناني پيغه مبه رانه كه به ميراث بويان ماوه ته وه كه هه ر كه سيك له پيژى نه وان نه بيت تومته ي شيتي ده دهنه پالي.

به لام كه سيك ژير بيت ده زانيت پيويستي به زانباريه كي پته وهيه به و په يامه ي پيغه مبه ر ﷺ هيناويه تي تاكو هيچ گومان يكي له دلدا نه مينيت، وه ده زانيت پيويستي به ناراميه كي پته وهيه بۆ به رهنكار بوونه وهى نه و دوژمنانه ي دژايه تي ده كه ن، جا نه مه شي چه نگ ناكه وييت مه گه ر به خو شه ويستيه كي به هيژ نه بيت بۆ خوا و پوژي دوايي نه بيت، كه خو شه ويستيه كه ي به جوړيك بيت دوا پوژ به سهر دنيا دا هه لېزيريت، وه خوا و پيغه مبه ري له هه موو شتيك زياتر خو ش بويت، جا له سهره تادا هيچ شتيك له مه گرانتر نيه له سهر دلي مروفدا، چونكه نه فس و هه واو ئاره زووات و شه يتان و براده راني و خزم و كه ساني له پيژى به دكارانن بانگي ده كه ن بيته سهر رييازي نه وان، جا نه گه ر به گوياي نه كات دژايه تي ده كه ن، به لام نه گه ر نارام بگريت و به رده وام بيت نه وه خوا يارمه تي ده دات و كاره كاني بۆ ئاسان ده كات، وه ناخوشيه كاني بۆ ده گيريت به خوشي، له بهر نه وهى خوي په روه ردگار سوپاسي كراوه، هه ر ده بيت نه و خوشيه ي پي ببه خشي كه روي كردو ته خواو پيغه مبه ر ﷺ، ده بيت نه م پيژه ي پيشان بدات تاكو دلخو ش و كامه ران بيت.

كه وابوو گوي مه ده سه رپيچي كردني خه لكي به رانبه ر به خوا، پوو بكه ره خوا و پيغه مبه ر ﷺ نه گه ر به ته نهاش بووي، چونكه خوي گه روه پشتيوانته و ده تپارپيژيت وه چاوديريت ده كات، به لام بپروا و ناراميه كه ت تاقى ده كاته وه.

نه وهش بزانه كه دواي يارمه تي خوا گه روه ترين پشتيواني بۆ په يوه ست بوونت به «پييازي خوا، خو دامالينه له چاويرسيه تي و ترس، هه ر كاتيخ خو ت دامالي له م دووانه، نه وه په يوه ست بوونت به رييازي خوا و پيغه مبه ر ﷺ ئاسان ده بيت و

بەردەوام دەيىت لەسەر رىيازىاندا، بەلام ھەر كاتىك چاۋ بىرى و ترس لە دلتدا بوو
ئەو چاۋەرىي ھىچ مەكە.

ئەگەر گووتت بە چ شتىك بتوانم خۆم دامالم لە چاۋبىرىسىيەتى و ترسنوكى؟

مىنىش دەلئىم: بە يەكخوئاناسى و تەوھكول و بىروا بوون بە خوا، بىشزانىت تەنھا
خوا چاكەت بۆ پىش دىنىت، تەنھا خوا خراپە لە مەروۇ لا دەبات، ھەموو شتىك و
برىارىك ھى خوايە و ھى كەسى ترنيە.

رېڭايەكى ئاسان بۆگە يىشتن بە ۋەزەمەندى خودا

ۋەرە رووبكە خوا و ماللى ئاشتى بەبى شەكەتى و ماندووبوون و كۆلە مەرگى، بەلگۈ بە نىڭكترىن و ئاسانترىن رېڭادا.

ئەۋەش بزانە كە تۆ لە نىۋان دوو كاتان دايىت، ئەۋىش تەمەنتە، چۈنكە تەمەنت بە و كاتانە دەگۈترى كە ئامادەيە و ئەۋكاتانەش كە پابدوۋە.

ئەۋكاتانەي كە پابدوۋە بە تەۋبە و پەشىمانى و داۋاي لىيۈوردن و چاكساز دەبىت، ئەۋەش نە ماندووبوونى تىايە نە شەكەتى تىايە نە كارىشى تىايە كە ھىلاك بىت، بەلگۈ ئەۋكارانە ھەموۋى كارى دلە بە تەنھا.

خۆ پاراستن لەۋ گوناھانەش كە وادىت ھىچ ماندووبوونى تىانيە چۈنكە خۆپاراستنت بۆ داھاتو كارىك نىەكە بە ئەندامەكانت ئەنجامى بدەي توۋشى ماندوۋىەتت بكات، بەلگۈ ئەۋمەشيان بەنىەت دەكرىت كە جەستە و دلت پىتى ئاسۈدە دەبىت.

كەۋاتە ئەۋكاتانەي پابدوۋە بە تەۋبە چاكساز دەبىت، ۋە ئەۋكاتانەي داھاتوۋش بە نىەتى خۆ پاراستن و بېپاردان چاكساز دەبىت، جا لەۋ دوانەدا ئەندامەكانى لاشە ھىچ شەكەتى و ماندوۋىەتتەك نابىنىت، بەلام تەمەنت توۋشى شەكەتى دەبىت، تەمەنىش ئەۋكاتانەيە كە لە نىۋان ئەۋ دوو كاتانەدايە، ئەگەر ئەۋكاتانەي ئامادەيە بە فېرۇتدا دەكات بەختەۋەرى و سەرفرازى خۆت بەفېرۇدا، بەلام ئەگەر پاراستت لە كاتىكىشدا كارەكانى پابدوۋە و داھاتوۋش چاكساز كرديت بەۋ شىۋەي باسمانكرد ئەۋكات پزگار دەبى و دلئىايى و كامەرانى و نىعمەت دەبەيەۋە.

پاراستنى ئەۋكاتانەي كە ئامادەيە زۆر سەختترە لە چاكسازى كردينى كاتەكانى پابدوۋە و داھاتو،

چونکه پاراستنی ئه و کاتانه به وه ده بیټ که نه فست په یوه ست بگه ی به و شتانه ی که سوو دمه ند و به که لکه و کامه رانیت بۆ به چه نگ دینیت.

جا له وه دا خه لگی جیاوازیان هه یه، سویند به خوا ئه و پۆژانه ی که تویشووی تیا دا کۆده که یه وه بۆ دوا پۆژت یان به ره و به هه شت ده بات یان به ره و دۆزه خت ده بات، ئه گه ر ئه و کاتانه ت کرده پښگایه ک بۆ گه یشتن به خوا به ئه نجامدانی کاری چاکه ده کات گه یشتووی به سه رفرازی و به خته وه ریه کی گه وره له و ماوه که مه دا که هیچ بارسته ی نیه له چاو دوا پۆژدا، به لام ئه گه ر پوو تکرده ئاره زووات و پابوواردن و گالته و گه مه و ئه وانته هه لبارد، ئه و کات به ماوه یه کی زۆر که م ئه مانته لی ده بپیته وه، ئینجا ئیش و ئازار و ناخۆشی زۆری به دوا دادیت که زۆر گرانت و به رده وام تره له نا په حه تی و ئارامگرتن له سه ر قه ده غه کراوه کانی خوا و ئارامگرتن له سه ر به ندایه تی خوا.

نیشانه ی دروستی ئیراده ی مرۆفیش ئه وه یه که هه موو غه می په زامه ندی په روه ردگاری بیټ و خۆی ئاماده ی باره گای خوا کرد بیټ، خه فته بار بیټ له و کاتانه ی که له ده ستی ده چیت و له په زامه ندی خوا به کاری نه هی نا بیټ، کۆی هه موو ئه مانه ش ئه وه یه که کاتیک به یانی و ئیواره ده کاته وه ته نها غه م و مه به سستی خوا بیټ.

چونکه مرۆف ته نها به خوا وه ده وله مه نده، که وابوو ئه گه ر خه لگی خۆیان ده وله مه ند ده کرد به مالی دنیا، تۆش خۆت ده وله مه ند بکه به خوا، ئه گه ر خه لگی دلخۆش ده ببون به دنیا، تۆش دلخۆش به به خوا، ئه گه ر خه لگی هۆگر ده ببون به خۆشه ویسته کانیان، تۆش هۆگریت با له گه ل خوابیت، ئه گه ر خه لگی خۆیان خۆشه ویست ده کرد له لای پادشا و سه رکرده کانیان و لییان نزیک ده بونه وه تا کو ناو ده رکه ن و به رز ببنه وه، تۆش خۆت خۆشه ویست بکه لای خوای گه وره چونکه سه ره رزی و سه رفرازی ته نها له لایه ن خوا وه یه.

ووتەي پەند ئامىز

يەككىلە زامىدەكان فەرموويەتى: نەمزانيوۋە كەسىك گويىيىست بوويىت بەھەشت
و دۆزەخ ھەيەكەچى كاتەكانى بەيادى خوايان بە نويزيان بە قورئان خويىندىن يان
بە چاكە سەرف نەكات.

جا پياويك پىي ووت: من زۆر دەگىم.

ئەويش فەرمووي: ئەگەر پىيىكەنى بەلام دان بەھەلەكانت بىنى زۆر چاكتەرە
لەوھى بگرييىت كەچى بە كارەكانت بنازى، چونكە كەسىك بە كاروكرەوھى خۆي
بنازىت كىردەوھەكانى لەسەر سەرى بەرزىر نايىتەوھ.

جا پياوھەكە پىي ووت: كەوابو ئامۆزگاريم بكە.

ئەويش فەرمووي: دىنيا واز لىيىنە بۆ خاوەنى خۆي كە ئەوانەن پوويان تىكرەوۋە
ھەرەكە چۆن ئەوان دوا پۆزيان واز لىيىناوھ بۆ خاوەنى خۆي، لە دىنيادا ۋەكو
ھەنگ بە، چونكە ھەنگ ئەگەر شت بخوات شتى پاك دەخوات، ئەگەر خۆراك بىدا
خۆراكى پاك دەدات، ئەگەر بكەيىتە سەر شتىكىش نايىشكىنى و تىكى نادات.

زوهى و جورەكانى

(الزهد) واتە: وازەيتان، چەند جورىكى ەيە:

* وازەيتان لە ەەپام، ئەمەيان واجبە.

* وازەيتان لە شتى گومان لىكراو، ئەوەشيان بە پىي گومانەكە پەفتارى لەگەڤدا دەكرىت، ئەگەر گومانەكە زۆر بوو، ئەو واز لىهيتانى بە واجب دادەنرىت، بەلام ئەگەر گومانەكە كەم بوو ئەو واز لىهيتانى بە سوونەت دادەنرىت.

* وازەيتان لە شتى زىادە مەسرهفى.

* وازەيتان لەو شتانەى پەيوەندى بەووە نىە وەكو قسەكردن لە شتىك كە پەيوەندى بەووە نىە، يان سەيركردن و پرسىاركردنى شتىك كە پەيوەندى بەووە نىە و سەردان و چەندان شتى تريش.

* وازەيتان لە خەلكى.

* وازەيتان لە نەفسى بەدكار بەشپۆەيەك كە لەبەر خاترى خوا نەفسى لەلاى ەيچ بايەخى نىە.

ئەوەى لە ەمووشيان گەورەترە كە كۆكەرەوەى ەموو ئەو زوهدانەيە، وازەيتانە لە ەموو شتىك جگە لە خواى گەرە، وازەيتانە لە ەموو ئەو شتانەى دوورت دەكاتەو لە خوا. گەرەترين (زهد) يش شارەنەو و دەرەخستنى (زهد)، گرانترين (زهد) يش وازەيتانە لە ەزەكانى.

جياوازى لە نىوان (الزهد) و (الورع) دا:

جياوازيەكەى ئەوەيە (الزهد) وازەيتانە لەو شتانەى كە سوودى پىي نابەخشى لە دوا پۆژدا.

(الورع) يش وازەيتانە لەو شتانەى كە مەترسى ئەوەى لىدەكرى زيانى پىي بىەخشى لە دوا پۆژدا، بەلام دلىك كە پەيوەست بىت بە ئارەزواتەو ئەو دله نە دەتوانىت زاھيد بىت نە دەتوانىت وەرعىش بكات.

ووتەي پەند ئامىز

(يحيي)ى كوپى (معاذ) دەفەرموئى : سەرم لە سى كەس سوورپماوہ :

۱. پياويك كارىك دەكات تاكو مرؤفئىكى وەكو خوى ببينى كەچى كار ئەنجام نادات بۇ خوا.

۲. پياويك قرچۆكى دەكات لە مالەكەي كە پەرودەگارى بە قەرزى داوہتى، كەچى ئەو بە قەرزى نادات.

۳. پياويك ھەز بە دۆستايەتى و خوشەويستى خەلگى دەكات، لە كاتىكدا خوا بانگى دەكات بۇ دۆستايەتى و خوشەويستى خوى.

وازهينان له فهريمانه كانى خوا

تاوانى زور گه وريتره له نه نجامدانى گوناھ

(سهل)ى كوپى (عبدالله) ده فهرمووى: وازهينان له فهريمانه كانى خوا تاوانى زور گه وريتره له نه نجامدانى گوناھ، چونكه ده بينين خواى گه وري ناده مى قه ده غه كرد له وريتره نه خوات، به لام ناده مى هه له ى كرد و خواردى پاشانيش ته و به ى كرد و خواى گه وريتره ته و به كه ى لى وهرگرت، به لام ده بينين ئيبيليس فهريمانى پيكره كرتوش بو ناده مى به ريت كه چى كرتوشى بو نه برد و فهريمانى خواى جى به جى نه كردو شكاندى بويه ته و به ى ليوهرنه گيرا.

ابن قيم ده فهرمووى: منيش ده ليم: نه م بابه ته زور گرنگه و بايه خى زوريشى هه ى، نه ويش نه و به وازهينان له فهريمانه كانى خوا تاوانى زور گه وريتره له لاي خوا له نه نجامدانى گوناھ، نه م هه له چهند پويوه كه وه پويون ده بيتته وه: يه كه م: وه كه نه و به ى كه (سهل) باسى كرد له باسى ناده مى و دووژمنى خوا ئيبيليس.

دووه م: نه نجامدانى شته قه ده غه كراوه كان سه رچاوه كه ى پاله په ستو و هيرشى هه واو ئاره زوواته بويه مروف نه و تاوانانه نه نجام ده دات، به لام وازهينان له فهريمانه كانى خوا نه نجامنه دانى سه رچاوه كه ى فيزو خو به گه وري زانينه هه ر بويه ش پيغه مبه ر عليه السلام ده فهرمووى: ((لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من الكبر))^(١). واته: نه و كه سه ناچيته به هه شت نه گه ر به نه ندازه ى گه ريديه كه (كه ر)ى له دل دا بيت.

به لام نه و كه سه ده چيته به هه شت نه گه ر بمري له سه ر يه كخو اناسى نه گه ر چى زينا شى كرديت و دزيشى كرديت.

(١) صحيح: رواه مسلم (٩١)، و ابو داود (٤٠٩١)، و الترمذى (١٩٩٩)، و احمد فى المسند (٣٨٥، ٤٢٧/١).

سییه م: نه نجامدانی نه و کارانهی خوا فره رمانی پی کردوه زور خوشه ویستره لای خوا له نه کردنی نه و شتانهی قه ده غه ی کردوه، نه مهش چه ندین به لگه ی له سه ره نه وه تا پیغه مبه ر علیه السلام ده فره رموی: ((أحب الاعمال الى الله الصلاة على وقتها))^(۱)، واته: خوشه ویستترین کار له لای خوی گه وره کردنی نویژه کانه له کاتی خوی.

پیغه مبه ر علیه السلام جاریکیان فره رموی: نایا پی تان رابگه یه نم چاکترین کرده وه تان چیه؟ که پاکترین و خاوین ترین کرده وه یه لای خوی گه وره، که پله تان پیی به رزده کاته وه، به جوریک نه و کاره چاکترین بۆتان له به خشینی زیو، چاکتر بیت له وه ی به دوژمنه کانتان بگن و له ملیان بدن و سه ریان به ریئن و نه وانیش له ملتان بدن و سه رتان به ریئن؟ هاوه لان فره رمویان: به لئی نه ی پیغه مبه ری خوا علیه السلام بلئی، پیغه مبه ر علیه السلام فره رموی: ((ذَكَرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ))^(۲). نه و کاره زیکرو یادی خوا کردنه.

به روان ده بینین خوی گه وره خوشه ویستی خوی به ستوته وه به وکه سانهی فره رمانه کانی نه نجامده دن هه روه ک خوی گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ﴾ (الصف: ۴)، واته: به پاستی خوی گه وره نه وکه سانهی خوش ده ویت که ده جه نگن له پیناو پیبازی خوا به یه ک پیزی.

خوی گه وره له نایه تیکی تر ده فره رموی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (ال عمران: ۱۳۴)، واته: خوی گه وره چاکه کاران و چاکسازانی خوش ده ویت.

هه روه ها ده فره رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الحجرات: ۳)، واته: دادپه روه ر بن خوی گه وره دادپه روه رانی خوش ده ویت.

(۱) صحیح: رواه البخاری (۷/۲)، ومسلم (۸۵)، والترمذی (۱۸۹۹)، والنسائی (۱۹۴/۱).

(۲) رواه احمد فة المسند (۲۳۹/۵)، والترمذی (۳۳۷۴)، وابن ماجه (۳۷۹۰)، وحاکم فی المستدرک (۴۹۶/۱) وصححه الحاکم ووافقه الذهبی.

ده فەرمووی: ﴿وَاللّٰهُ يَحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ﴾ (ال عمران: ۱۴۹)، واتە: خوای گەوره ئارامگرانی خۆش دەوێت.

بەلام دەبینین لە بارەى ئە نجام نەدانی قەدەغەکراوەکان زۆرى بە نەبوونی خۆشەویستیەوه بەستۆتەوه وهکو خوای گەوره ده فەرمووی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ (البقرة: ۲۰۵). واتە: خوای گەوره فەسادى خۆش ناوێت.

ههروهها ده فەرمووی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (الحديد: ۲۳)، واتە: خوای گەوره ئەو کەسانەى خۆش ناوێت کە خۆ بە گەوره زانن و فیزاوين.

ههروهها له ئایەتیکی تردە فەرمووی: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ﴾ (البقرة: ۱۹۰)، واتە: دەستدریژی مەکەن چونکە خوای گەوره ئەو کەسانەى خۆش ناوێت کە دەست درێژی دەکەن.

خوای گەوره ده فەرمووی: ﴿إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶)، واتە: خوای گەوره ئەو کەسانەى خۆش ناوێت کە خۆبەگەوره زان و فیزاوين.

کە ئەمە زانرا ئەو کات ئەو کارانەى کە خوا خۆشى دەوێت (مقصود بالذات) واتە: خودی کارە کە خۆی مەبەستە.

هەر بۆیەش خوای گەوره ئەو شتانەى ناپەسەندن لای تەقدیری دەکات بۆ گەشتن بەو کارانەى پێی خۆشە، ههروهك گوناھ و کوفر و فسق تەقدیر دەکات بۆ گەشتن بەو شتانەى پێی خۆشە لە جیهاد و بە دەست هێنانی پلەى شەهیدی. تاکو بەندە تەوبەبکات، ملکه چ بێت بۆی، دەرکەوتنی دادپەرورەى ولێبووردهى و سزا و توانای خوای بۆ پۆشن بێتەوه.

تاکو بەندە خۆشەویستی و پق لێبوانەوهى لەبەر خوا بێت، چەندینی تریش بەهۆی ئەو کارە ناپەسەندانە مڕۆڤ پێی دەکات.

چوارەم: ئە نجامدانى ئەو کارانەى خوا فەرمانی پێکردووه خۆی لە خۆیدا مەبەستە، بەلام وازهێنان لە قەدەغەکراوەکان مەبەست تیايدا بۆ چاکسازی

ئەنجامدانى فەرمانەكانى خوايە، جا ئەوشە بۆيە قەدەغەكراوۋە چۈنكە زەرەر بە فەرمان پىكراروۋەكان دەدات و بى ھىز و كەمى دەكات، ھەرۋەك خاۋى گەرە ئەمەى پوون كىرۋەتەۋە لە بارەى قەدەغەكردنى شەراب و قومار چۈنكە ھەردوۋىكان پىگىرن لە يادى خوا و نوپۇز ئەنجامدان كە دوو كارى فەرمان پىكراروۋە لەلەين خواۋە.

پىنچەم: ئەنجامدانى كارە فەرمان پىكراروۋەكان بۇ پاراستنى ھىزى ئيمان و مانەۋەى ئيمانە، بەلام وازەينان لە كارە قەدەغەكراوۋەكان بۇ پاسەۋانى ئەوشتەنەيە كە ھىزى ئيمان دەشتوپىنى و لارى دەكات.

جا كەۋابوۋ پاراستنى ھىزەكە لە پىش پاسەۋانى لى كىرەنەتى، چۈنكە ھىز ھەركاتىك زىاد بكات شتە خراپەكان رادەمالىت، ھەركاتىكىش بى ھىزبىت ئەۋە شتە خراپەكان بەسەرىدا زال دەبىت، بەلام پاسەۋانى بۇ پاراستنى و زىاد بوون و مانەۋەى ھىزە، جا بۆيە ھەركاتىك ھىزى ئيمان پتەۋبوو، ئەۋە ھەموو گەندەلەكە رادەمالىت و ناھىلىت زىاد بكات، ئەمەش بە پىي بەھىزى و بى ھىزى ئيمانەكەيە، بەلام ئەگەر ئيمان بى ھىز بوو ئەۋە گەندەلى بەسەرىدا زال دەبىت.

بەجۋانى لەم بەشەيان وورد بەۋە و بىخوینەۋە بۇت پوون دەبىتەۋە.

شەشەم: ئەنجامدانى ئەۋكارانەى خودا فەرمانى پىكراروۋە زىيان و خۇراك و جۋانى و ئاسۋودەيى و چاۋگەشى و خۇشى و نىعمەتى دىل و دەرۋونە، بەلام وازەينان لە قەدەغەكراوۋەكان بە بى ئەنجامدانى فەرمان پىكراروۋەكان ھىچ لەمانەى باسما كىر دەست ناكەۋىت، بۇ نمونە ئەگەر واز لە ھەموو قەدەغەكراوۋەكان بەھىزبىت كەچى ئيمانى نەبىت و فەرمان پىكراروۋەكانىش ئەنجام نەدات، ئەۋكات وازەينان لە قەدەغەكراوۋەكان ھىچ سوۋدى پىناگەيەنەت بەلكو بەردەۋامىش لە دۆزەخدا دەمىنەتەۋە.

پىنچەم: ھەركەسىك ئەۋكارانە ئەنجامبىدا كە خودا فەرمانى پىكراروۋە لەگەل ئەۋەشدا ئەۋكارانەش ئەنجامبىدا كە قەدەغەش كراۋە، ئەۋكابرايە يان رىزگارى دەبىت لە دۆزەخ ئەگەر چاكەكانى زىاتر بوو لە خراپەكانى، يان رىزگارى دەبىت

ئەۋىش دىۋى ئەۋەدى مافى خەلكى لى دەسىندىرتتەۋە و لەسەر خراپەكانىشى سزا دەدرىت ئىنجا پزگارى دەبىت، جا بۆيە رزگارى دەبىت چونكە فەرمانى خىۋى ئەنجامداۋە .

بەلام كەسىك واز لەو كارانە بىننىت كە فەرمانى پىكراۋە، لەو كارانەش كە قەدەغەكراۋە، ئا ئەۋە بە هىلاك چوۋە و پزگارى نەبوۋە، چونكە مەۋقە بە ھىچ شىئى پزگارى نابىت لە دۆزەخ تەنھا بە ئەنجامدانى ئەو كارانە نەبىت كە فەرمانى پىكراۋە ئەۋىش (التوحيد) ە يەكتاپەرستى.

ئەگەر گوترا: ئەۋە بۆيە بە هىلاك چوۋە چونكە شىركى ئەنجامداۋە، لە ۋەلامدا گووتراۋە: بۆ بە هىلاك چوۋى ئەۋە بەسە كە يەكتاپەرستى نەبوۋە كە فەرمانى پىكراۋە، ئەگەر چى پىچەۋانەكەشى ئەنجام نەدەبىت كە شىركە، بەلكو ھەر كاتىك دىلى خالى بوو لە يەكتاپەرستى و خىۋى بە تەنھا نەدەپەرست ئەۋە بە هىلاك چوۋە ئەگەر چى كەسى تىرىشى نەپەرستبىت لەگەل خۇادا، بەلام ئەگەر كەسىكى تىرىشى پەرست لەگەل خۇادا، ئەۋە سزا دەدرىت لەسەر ئەۋەدى يەكتاپەرست نەبوۋە لە كاتىكدا فەرمانى بەمە پىكراۋو، سزاش دەدرىت لەسەر ئەنجامدانى شىركەكەشى كە لەسەرى قەدەغەكراۋو.

ھەشتەم: ئەگەر كەسىك بلىت: من خوا نە بەپاست دەزانم نە بەدرۋشى دەزانم، نەخۆشم دەۋىت نە پقىشم لى دەبىتتەۋە، نە دەى پەرستم و نە كەسى تىرىش دەپەرستم لە شىۋىنى خۇدا، ئا ئەۋە مەۋقە بە تەنھا بەدان نەھىنان و پىشت تىكرەدى فەرمانەكانى خۇدا كافر بوۋە، بە پىچەۋانەى ئەۋەكەسەى كە دەلىت: من پىغەمبەر ﷺ بەپاست دەزانم، خۆشىشم دەۋىت، ئىمانىشم پىيەتى، ئەۋە كارانەش ئەنجامدەدەم كە فەرمانى پىكردووم، بەلام ئارەزوۋاتم زال بوۋنە بەسەرمدا و وام لىدەكەن ئەۋەكارە قەدەغەكراۋانە ئەنجام بدەم، ئەگىنا من دەزانم كە ئەۋەكارانە ھەرامە و خوا و پىغەمبەرى خوا ھەراميان كىردوۋە، بەلام من ئارام لەسەرى پى ناگىرىت، ئا ئەۋە مەۋقەيان بە كافر دانانرىت، ھوكمىشى ۋەكو ھوكمى ئەۋەى يەكەم

نىيە، چۈنكى ئۇمە لە پۈۋىيەكەۋە گۈپراپىيەلە، بەللام كەسىك كە بە تەۋاۋى ۋازى لە فەرمانەكانى خوا ھېناۋە ئۇ لە ھېچ پۈۋىيەكەۋە گۈپراپىيەلە نىيە.

تۆيەم: (عمري كورى العاصي) لە كاتى سەر مەرگىدا دەيفەر موو: خودايە من ئۇ كەسەم كە فەرمانت پىكردم كەچى من بى فەرمانىم كردى، بەللام شاھىتە دەدەم ھېچ پەرستراۋىك نىيە بە ھەق جگە لە تۆ.

مەبەست لە ناردنى پىغەمبەرەن گۈپراپىيەلى كردىنەنە، گۈپراپىيەلىش بە ئۇ نىجامدانى ئۇ كارانە دەكرىت كە فەرمانىيان پىكردوۋە، خۇپاراستنىش لە قەدەغەكراۋەكان تەۋاكەرى ئۇ نىجامدانى كارە فەرمان پىكراۋەكانە، ئۇ گەر ھاتو كەسىك خۇى پاراست لە كارە قەدەغەكراۋەكان، بەللام ھېچ كارىكى فەرمان پىكراۋىشى ئۇ نىجام نەدا ئۇ ۋەكات ئۇ كەسە ناكات گۈپراپىيەلى خۋايە بەلكو دەكات ياخىيە، بە پىچەۋانەى ئۇ كەسەى كە كارە فەرمان پىكراۋەكان ئۇ نىجامدەدات، بەللام تۈۋشى ئۇ نىجامدانى كارە قەدەغەكراۋەكانىش دەبىت، جا ئۇ ۋە ئۇ گەر چى بە ياخى و گوناھبارىش دادەنرىت بەللام گۈپراپىيەلى فەرمانەكانىشى كردوۋە، بە پىچەۋانەى ئۇ كەسەى كە فەرمان پىكراۋەكان ئۇ نىجام نادات چۈنكى ئۇ بە خۇپاراستنى لە قەدەغەكراۋەكان بە گۈپراپىيەلى ناژمىردىت.

دەيەم: گۈپراپىيەلى فەرمانەكانى خوا بەندايەتى و نزيك بوۈنەۋەيە لە خوا، گۈپراپىيەلى خوا ئۇ پەرستشەيە كە مۇۋ لە پىناۋى ئۇ دروست كراۋە خۋاي گەۋرە دەفەر موو: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات: ۵۶). واتە: من جنۆكە و ئىنسانم دروست كردوۋە تەنھا بۇ ئۇ ۋەى بىم پەرستىن. خۋاي گەۋرە ئۇ ۋە پۈۋن دەكاتەۋە كە جنۆكە و ئىنسانى دروست كردوۋە تەنھا بۇ بەندايەتى.

بەھەمان شىۋەش كە پىغەمبەرەنى پەۋانە كردوۋە بۇ مۇۋ و كىتەبى بۇ دابەزاندوۋن بۇ ئۇ ۋەى بىپەرستىن.

كەوابوو بەندايەتى خۆى لە خۆيدا مەبەستە كە مړۆڤ و جنۆكە لە پٲىناوى ئەودا دروست كراوه، بۆ ئەو دروست نەكراوه تەنھا خۆى بپاڤيڤيٲىت لە گوناھ، چونكە گوناھ خۆى لە خۆيدا وجودى نىھ مړۆڤ خۆى گوناھ فەراھەم دڤڤىٲىت، گوناھ شتڤكە وجودى نەبوو ھەر بۆيەش كە مالىيەتڤىشى پٲوھ بەند نىھ چونكە نەبوو، بە پيچەوانەى گويڤاڤيەلى فەرمانەكانى خودا چونكە ئەو شتڤكە ھەبوو و خۆى لە خۆيدا مەبەست بوو و فەرمانڤشى پيكرآوھ.

يانزەھەم : ئەو ەى خواى گەرە داواى كردووھ لە مەڤ قەدەغەكراوھكان ئەنجام نەدانىيەتى كە دەكات خۆى لە خۆيدا ھيچ وجودى نىھ، بەلام ئەو ەى خواى گەرە داواى كردووھ لە مەڤ فەرمان پيكرآوھكان ئەنجامدانىيەتى كە دەكات شتڤكە وجودى ھەيە بۆيە خودا فەرمانى پيكردووھ، كەوابوو قەدەغەكراوھكان شتڤكە نىھ وجودى ھەبىٲىت ھەر بۆيە كە مالى تيا نىھ مەگەر پەيوەست بكرى بە شتڤكى ھەبوو كە فەرمان پيكرآوھكانە، كەواتە شتى ھەبوو خوازاو بوو و فەرمان پيكرآوھ.

دوانزەھەم: زانايان ئىختلافيان ھەيە لەسەر كارە قەدەغەكراوھكان بە چەند پاڤەك: وا خوازاوھ لە قەدەغەكراوھكان دەستى لى ھەلگيرىٲىت و خۆى لى بگيرىٲىتەو، ئەمەش ديارە شتڤكە كە ھەيە دەلڤن: چونكە داوا لە شتڤكە دەكرىٲىت كە ئەنجام بدريٲىت كە تەقدىر كرايىٲىت، وە شتڤكىش كە نەبىٲىت (مقدور) نىھ، ئەمە ووتەى جەمھورە.

(ابو ھاشم) و چەندىنى تريش دەفەرموون: خوازاو لە قەدەغەكراوھكان نەبوونى كارە، جا ھەر بۆيە مړۆڤ بە نەكردنى دەكات بە مەبەست، نەك بە دەست لى ھەلگرتنى بگات بە مەبەست، ئەگەر بىٲتوو دەست لى ھەلگرتن خوازاو بىٲىت، دەكات ئەگەر نەيكات گوناھبار دەبىٲىت، ھەر بۆيەش خەلكى ئەو كەسە مەدح دەكەن كە كردنى خراپەى بەخەيالدا نايەت، ئەمە پاڤەكى (القاضي ابى بكر) ھەر بۆيە ئەنجام نەدانى (مقدور) ھە بۆ مړۆڤ.

دەفەر مووی: مەبەست لە قەدەغە کراو مانە وە یەتی ھەر لە سەر نەبوونی بنەرەتی خۆی ئائەو (مقدور)ە.

گروھیکى تر فەر موویانە: وا خوازاو لە قەدەغە کراو کان ئەنجامدانى پێچەوانە کەى کە ئەو مەبەستە بۆ قەدەغە لێکراو کە، وە ک ئەو ی قەدەغە کراو لە فاحیشە بە مەبەستى ئەنجامدانى داوین پاکی کە فەرمان پێکراو، قەدەغە کراو لە ستم بە مەبەستى ئەنجامدانى دادپەرورەى کە فەرمانى پێکراو، قەدەغە کراو لە درۆ بە مەبەستى ئەنجامدانى راستگۆیى کە فەرمانى پێکراو، ھەموو قەدەغە کراو کان بە ھەمان شێوەیە، لە لای ئەوانەدا مەبەست لە قەدەغە کراو کان ئەنجامدانى پێچەوانە کەى داوا کراو، کەواتە کارە کە گەپاوە سەر ئەو ی کە مەبەست لە داواکراو ئەنجامدانى ئەو کارانە یە کە فەرمانى پێکراو.

سینزە ھەم: خۆی گەرە پاداشتى ئەنجامدانى کارى خێرى یە ک بە دە دانائە، بە لām پاداشتى وازھێنانى لە کارى خراپە ی یە ک بە یە ک دانائە. ئەو بە لگە یە لە سەر ئەو ی ئەنجامدانى ئەو کارانە ی خوا فەرمانى پێکردووە زۆر لە لای خۆشەویستەرە لە وازھێنانى ئەو کارانە ی قەدەغە ی کردووە. ئەگەر وا نەبایە ئەو خراپە یە ک بە دە دەبوو، چاکەش یە ک بە یە ک دەبوو.

چوار دە ھەم: مەبەست لە قەدەغە کراو کان ئەنجام نەدانى تى، جا نى تى ئەنجامدانى ھەبێت یان نا، وە بە خەیا لێدا ھاتبێت یان نا، تەنھا مەبەست ئەو یە ئەنجامى نەدات، بە لām مەبەست لە فەرمان پێکراو کان ئەنجامدانى تى بە نى ت و کردووە، نھێنى ئەمەش لە وە دایە: کە ئەنجامدانى ئەو کارە ی خودا فەرمانى پێکردووە زۆر لە لای خۆشەویستەرە لە وازھێنان لە و کارە ی قەدەغە ی کردووە، کە وابوو کارێک کە فەرمانى پێکردووە زۆر لە لای خۆشەویستەرە لە کارێک کە قەدەغە ی کردووە.

پانزە ھەم: بێگومان ئەو کارانە کە خوا پێى خۆشە و مرقۆش لە سەر ھاندەدا و پاداشتیان لە سەر دەدات و مەدح و ستایشى لە سەر کردووە ئەو لە رەحمەتى خواوە یە، ئەو کارانەش کە خوا پێى ناخۆشە و سزای بۆ دانائە و زەم و ئیش و

ئازارى بەدوا دادىت ئەو ھەلە توورپەيى خواوھىيە . ھە رەھمەتى خواش پىش توورپەيى خوا ھەوتوھ ، چۈنكە خوا بەردەوام بەرھەمە ، رەھمەت ھە سىفەتى زاتى خوايە ھەك زانست و توانا و ژيان و بىستن و بىنين و چاكەي خوا ، ناگونجى ھە پىچەوانەي ئەوھە بىت ، نابىت توورپەيش بەم شىوھەبىت ، چۈنكە توورپەيى ھە سىفەتى زاتى نىيە كە بەردەوام توورە بىت و لىي جيا نەبىتەوھ ، بەلكو نىردراوھەكەي واى ھەرموھە كە شەرەزاترين كەسە ھەو ھەلە پۇژى قىامەت كە دەھەرمووى : ((ان ربي قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله مثله ولن يغضب بعده مثله))^(۱) . واتە : بەپاستى پەروھەردگارم ھەو پۇژدەئاوا توورپە بووھە كە ھەركىز نە پىشتەر و نە پاشتريش بەم شىوھە تووھەرە نەبووھە .

ره‌حمه‌تی خوا‌ه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، به‌لام تووڤه‌یه‌که‌ی هه‌موو شتیکی نه‌گرتۆته‌وه، خوای‌گه‌وره له‌سه‌ر خۆی نووسیوه به ره‌حم بیټ نه‌ینووسیوه تووڤه بیټ، ره‌حمه‌ت و زانستی خوا‌ه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه به‌لام تووڤه‌یی و سزای خوا‌ه‌موو شتیکی نه‌گرتۆته‌وه. ره‌حمه‌ت و شوینه‌وار و تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی به‌سه‌ر تووڤه‌ی و شوینه‌واره‌کانی ده‌که‌وټ.

ھەر شتېك پەيوەست بېت بە رەحمەتى خوا زۆر خۆشەويستىرە لەلای خوا لەو
شتانەى پەيوەستە بە توورەى خوا ھەربۆيە خوا رەحمەتى زۆر پى خۆشترە لە سزا
دان، لىبورىدى زۆر پىخۆشترە لە تۆلە سەندەنەو، ئەنجامدانى ئەو کارانەى زۆر
لەلا خۆشەويستىرە لەواز ھىنانى ئەوکارانەى پى ناخۆشە، بە تايبەت لە کاتى واز
ھىنان لە قەدەغەکراوەکاندا، ئەو کارانەش بھوتى کە پەيۆستە بەو کارانەى خوا
خۆشى دەوېت، چونکە ئەوېش بە ھەمان شىوہ پى ناخۆشە.

شانزدهم: شوینه‌واری نه‌و شتانه‌ی خوا پیی ناخوشه که قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانه به‌و شتانه زوو لاده‌چیّت که خوا پیی خوشه، بیگومان خوای‌گه‌وره به لی‌بووردنی خو‌ی

لیی لاده بات، به ته و به و گه پانه وه و کاری چاکه و تاقی کردنه وه و شه فاعهت و نه و کاره چاکانه ی خراپه لاده به ن لاده چیت، نه گهرچی گونا هه کانی به نده بگاته تاقی ناسمانیش نه گهر داوای لی بووردن له خوا بکات خوا لیی ده بووریت، نه گهر به نده به نه ندازه ی زهوی گونا هی هه بیت، ئینجا به خوا بگاته وه شه ریکی بۆ خوا بریار نه دابیت نه وه خوا به نه ندازه ی زهوی لی بووردنی بۆ ناماده ده کات.

خوای گهره له گونا هه بووریت نه گهرچی گهره ش بیت، شوینه واری گونا هه که مترین هه و لدانی به نده ده سرپیت وه، به ته و به ی پاستگویانه و په شیمان بوونه وه له سهر نه وه ی نه نجامی داوه لیی ده بووریت، نه مه ش تنها له بهر نه و کارانه یه که پیی خو شه که ته و به کردنی به نده یه و گوپراهی و یه کتاپه رستیه، نه وه ش به لگه یه له سهر نه وه ی هه بوونی نه و کارانه ی زۆر پیخو شه.

حه فده هه م: خوای گهره نه و کارانه ی ته قدیر کردوه که پیی ناخو شه و لیی توپه یه بۆ گه یشتنه به و شتانه ی که پیی خو شه و فه رمانی پیکردوه. ده بینین خوای گهره به ته و به ی به نده که ی زۆر خو شحالت ره له و که سه ی که شتیکی لی وون بووه پاشان ده یدۆزیت وه، وه له و که سه ی که مندالیان نابیت پاشان مندالیان ده بیت، وه له و که سه ی که پیی لی وون بووه پاشان ده یدۆزیت وه. پیغه مبه ریش ﷺ نموونه یه که به خو شحالی خوا دینیت وه کاتی که به نده که ی ته و به ده کات که وینه ی نیه نه و خو ش حالیه ی خواش مرو ف به و کارانه ده یگاتی که فه رمانیان پیکراوه که ته و به یه.

خوا گونا هه ته قدیر ده کات بۆ گه یشتن به و شته ی که پیی خو شه، جا مه به ست به و خو ش حالیه ی خوا به ته و به کردنی به نده که یه تی که هیچ خو ش حالیه کیش وینه ی نه م خو ش حالیه نیه، نه مه به لگه یه له سهر نه وه ی نه نجامدانی فه رمان پیکراوه کان زۆر خو شه ویستره لای خوا له وازه ینان له قه ده غه کراوه کان که ته و به و شوینه واری ته و به شی پی ده فه وتی.

نه گهر گووترا: خوا خو ش حال به ته و به ی به نده که ی ته و به ش وازه ینانه له قه ده غه کراوه کان، که واته ده کات خوا خو ش حال به وازه ینانی قه ده غه کراوه کان،

له وه لامدا گووتراوه: ئه مه به م شيويه نيه، چونكه به ته نها وازهينان له قه دهغه كراوه كان ئه م خو شحاليه ناگه يه نيته، مه دحيش ناكري و پاداشتيشي له سه ر وه رناگيريته، ته وبه ش به ته نها وازهينان نيه له قه دهغه كراوه كان، ئه گه ر چي وازهينان له قه دهغه كراوه كان يه كي كه له تاي به ت مه نديه كاني ته وبه، به لام ته وبه نه نجامداني كاره كه ته وبه كار پوو ده كاته په روه ردگاري و په شيمان ده بيته وه و گوپرايه لي خوا ده كات. يه كي كيش له تاي به ت مه نديه كاني ته وبه وازهينان له قه دهغه كراوه كانه بويه خواي گه و ره ده فه رموي: ﴿وَأَنۢ أَسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوا۟ إِلَيْهِ﴾ (هود: ٣). واته: داواي لي خو شبوون له په روه ردگارتان بكن، پاشان ته وبه بكن و بگه پينه وه لاي.

ته وبه كردن ته نها وازهينان نيه له قه دهغه كراوه كان، به لكو وازهينانه له وشته ي كه خوا پي ناخوشه بو نه نجامداني ئه وشتانه ي كه خوا پي خوشه، چونكه ئه گه ر كه سيك ته نها واز له گونا ه بي نيته، پوو نه كاته ئه و كارانه ي كه خوا پي خوشه پي ناگو تري ته وبه كار، كه واته ته وبه كردن ته نها وازهينان نيه له گونا ه به لكو وازهينانه له گونا ه كه و پوو كرده خوا و په شيمان بوونه وه شه.

هه زده هه م: فه رمان پي كراوه كان ئه گه ر مرؤف نه نجامي نه دات ده كات ژياني له ده ست داوه حيسابي مردوي بو ده كريته خواي گه و ره له م باره يه وه ده فه رموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا۟ لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمۡ لِمَا يُحْيِيكُمۡ﴾ (الانفال: ٢٤). واته: ئه ي ئه و كه سانه ي ئيمان تان هينا وه وه لامي بانگه وازي خوا و پيغه مبه ر بده نه وه كاتي ك بانگ تان ده كن بو شتيك كه ده تان ژي نيته وه و ژيان لاي ئيوه ي پيوه به نده.

ده فه رموي: ﴿أَوَمَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (الانعام: ١٢٢). واته: ئايا ئه و كه سه ي كه مردو بو به هوي بي با وه پيه وه، ئينجا به هوي ئيمان ه وه زين دوومان كرده وه و نوور و پوونا كي مان بو ساز كرد له ژيانيدا كه قورئانه له ناو خه لكيدا هه لسو كه وتي

پیددکات، وهکوئو کهسه وایه که له ناو تاریکاییدا گیری خواردوو و لیی
دهرناچیت.

له باره ی کافره کانه وهش ده فره مووی: ﴿أَمَوْتُ غَيْرُ أَحْيَاءٍ﴾ (النحل: ۲۱).
واته: نه وانه مردوون زیندوو نین.

خوای گه وره ده فره مووی: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتِ﴾ (النمل: ۸۰).
واته: تو ناتوانی مردوو بیستی.

به لام قه ده غه کراوه کان نه گهر مرؤف نه نجامی بدات، نه وه تووشی نه خووشی
دهروونی دهکات، به لام ژیان به نه خووشیه وهش بیته ههر باشتره له مردن.
جا نه گهر گوترا: هیندی له قه ده غه کراوه کان هه یه نه گهر مرؤف نه نجامی بدات به
هیلاکی ده بات نه ویش شیرک بریاردانه بو خوا، له وه لامدا گوترا: مرؤف به نه نجام
نه دانی یه کتاپه رستی به هیلاک ده چیت نه م یه کتاپه رستیهش فره مان یه پیکراوه و
ژیانی مرؤفی پیوه یه، که واته ههر کاتی که پشتی له یه کتاپه رستی کرد به هیلاک
ده چیت، نه مهش بویه به هیلاک چوه چونکه دهستی له فره مان پیکراو
هه لگرتوو وه نه نجامی نه داوه.

بیسته م: نه نجام نه دانی فره مان پیکراوه کان مرؤف تووشی سه رگهردانی و هیلاکی
به رده وام دهکات، به لام قه ده غه کراوه کان به م شیوه نیه.

بیست ویه که م: نه نجامدانی نه و کارانه ی خودا فره مان یه پیکردوو وه وا له مرؤف
دهکات قه ده غه کراوه کان واز لی بهینیت نه گهر مرؤف به ئیخلاص و شه رعیا نه
فره مان پیکراوه کان نه نجام بدات خوای گه وره ده فره مووی: ﴿إِنَّ الْفُكْرَةَ
تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ (العنکبوت: ۴۵). واته: بیگومان نه نجام دانی نویر
مرؤف دوور دهکاته وه له گونا ه وشتی خراپ.

به لام وازهینان له قه ده غه کراوه کان وا له مرؤف ناکات کاری چاکه نه نجام بدات.

بيست و دووهم: ئه‌و کارانه‌ي که خوا پيئي خوشه و فه‌رمانی پيکر دوو په‌يوه‌سته به‌ سيفاتی خواوه، ئه‌و کارانه‌ش که خوا پيئي ناخوشه و قه‌ده‌غه‌ي کردووه په‌يوه‌سته به‌ کارتيکراوه‌کان، ئه‌مه‌ باسيکي گرنکه پيويستی به‌ پوون کردنه‌وه هه‌يه‌ بۆيه‌ ده‌ليين: قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان خراپه‌يه‌ سه‌ریش ده‌کيشيٽ بۆ خراپه‌، فه‌رمان پيکراوه‌کان چاکه‌يه‌ سه‌ریش ده‌کيشيٽ بۆ چاکه‌، هه‌موو خير و چاکه‌يه‌کيش به‌ده‌ستی خواي گه‌وره‌يه‌، به‌لام شه‌ر و خراپه‌ پالنادريٽه‌ لای خوا، چونکه‌ شه‌ر و خراپه‌ له‌ سيفات و کارو ناوه‌کانی خودا نيه‌، به‌لکو له‌ کارتيکراوه‌کاندايه‌ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا شه‌ره‌ به‌ نيسبه‌ت به‌نده‌وه‌، به‌لام له‌ پووي پالدايه‌ لای خواوه‌ ئه‌وه‌ شه‌ر نيه‌، جا ئه‌ نجامدانی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان به‌ نيسبه‌ت به‌نده‌وه‌ شه‌ري بۆ ساز ده‌کا، ئه‌ نجام نه‌دانی فه‌رمان پيکراوه‌کان و له‌ چه‌نگ چوونيان، خير و چاکه‌ي له‌ چه‌نگ ده‌چيٽ که به‌ نه‌مانی شه‌ري بۆ فه‌راهه‌م ديٽ.

باسی زیگری خوا و شوکرانه بژیږی

دین بیناکراوه له سهر دوو بنچینه:

۱. الذکر: زیگری خوا.

۲. الشکر: شوکرانه بژیږی.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ (البقرة: ۱۵۲)، واته: نه گهر یادی من بکه منیش یادی نیوه ده که م، وه شوکرانه بژیږی من بکه من کوفرانه مه که ن.

پیغه مبه رﷺ به (معاذی فهرموو: ((وَاللّٰهُ اِنِّیْ لَاحِبُّکَ فَلَا تَنْسَیْ اَنْ تَقُولَ دُبْرَ کُلِّ صَلَاةٍ، اللّٰهُمَّ اَعِنِّیْ عَلٰی ذِکْرِکَ وَشُکْرِکَ وَحُسْنِ عِبَادَتِکَ))^(۱). واته: سویند به خوا - نهی معاذ - من توم خوښ ده ویت، نه که ی له بیر که ی دوا ی هه موو نویژه کانت بلای: خواجه یارمه تیم بده له سهر یاد کردنت و سوپاس کردنت و چاک په رستنت. جا مه به ست به زیگری خوا ته نها زیکر نیه به زمان، به لکو مه به ست به زیکر زیگری دل و زمانیشه.

زیکر و یادی خوا نه مانه هه مووی ده گریته وه یادکردنی ناو و سیفات هکانی خوا و نه جامدانی فرمان پیکراوه کان و وازهینان له قه ده غه کراوه کان و قورئان خویندنیش ده گریته وه.

جا نه م یادکردنه به م شیوه سرده کیشیت بؤ ناسینی خوا و ئیمان پیهینانی و ناسینی سیفات ه به رز ویلنده کانی و سوپاس و ستایش کردنی به هه موو جوړیک، نه مانه ش ته نها به یه کتاپه رستی خوا پته و ده بیت.

(۱) صحیح: رواه النسائی (۵۳/۳)، و ابو داود (۱۵۲۲)، و احمد فی المسند (۲۴۵/۵ و ۲۴۷).

زیکر کردنی پاسته‌قینه‌ی خوا ده‌بیّت به‌م شیوه‌بیّت، ده‌بیّت باسی نیعمه‌ت و چاکه و به‌خششه‌کانی خوا بۆ خه‌لکی پۆشن بکاته‌وه.

به‌لام شوکرانه‌ بژیری هه‌لسانه به‌ گوپ‌پایه‌لی کردنی خوا و نه‌نجامدانی نه‌و کارانه‌ی له‌ خوات نزیک ده‌کات به‌ دل و لاشه‌.

که‌واته: نه‌و دووانه (الذکر) و (الشکر) کۆکه‌ره‌وه‌ی دینن، چونکه به‌ زیکرکردنی خودا مڕۆڤ ده‌کات به‌ خواناسی، شوکرانه‌ بژیریشی گوپ‌پایه‌لی و به‌ندایه‌تی خوی له‌ خۆ گرتوه‌.

هه‌ر له‌ پیناوی نه‌م دووانه‌ش جنۆکه و ئینسان و ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کراوه، هه‌ر له‌ پیناوی نه‌م دووانه‌شه‌ پاداشت و سزا دانراوه، خوا کتێبه‌کانی په‌وانه‌کردوه، پتیه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) په‌وانه‌کراون، هه‌ر نه‌مه‌ش حه‌ق و پاسته‌ که‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌ پیناویدا دروست کریت، نه‌وه‌ی پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یه‌ هه‌مووی پوچه‌ و گومانی دووژمنانی خواجه‌.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (ص: ۲۷). واته: ئێمه‌ ئاسمان و زه‌وی و دروست کراوه‌کانی نێوانیان بێ هووده و هه‌په‌مه‌کی دروست نه‌کردوه، به‌لکو نه‌وه‌ گومانی نه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ کافر و بێ بپوان.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِيبًا ۚ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (الدخان: ۳۸). واته: ئێمه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌ نێوانیشیان دایه‌ به‌ گالته‌ و بێ هووده دروست نه‌کردوه، به‌لکو له‌سه‌ر حه‌ق و پاستی دروستمان کردوون.

له‌ نایه‌تیکی تر ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ﴾ (الحجر: ۸۵). واته: ئێمه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی له‌ نێوانیشیاندا هه‌یه‌ به‌ حه‌ق و پاستی دروستمان کردوه، بێگومان پۆژی قیامه‌تیش به‌پێوه‌یه‌ و دیت.

خوای گه وره له سووپه تی (یونس) دواى نه وهى باسى به لگه و نیشانه کانی خوۍ ده کات ئینجا ده فهرموۍ: ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (یونس: ۵). واته: خوای گه وره نه وانه ی بئ هووده دروست نه کردووه، به لکو هه مووی له سه ر بنچینه ی حق و راستی به دیه پناوه.

هه روه ها ده فهرموۍ: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القیامة: ۳۶)، واته: ئایا ئینسان وا ده زانیت پشت گوۍ ده خری و لی پرسینه وهى له گه لدا ناکریت؟ خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵)، واته: ئایا وا گومان ده بن که ئیوه مان بئ هووده دروست کردووه، ئیوه ناگه پینه وه بۆ لای ئیمه؟

هه روه ها ده فهرموۍ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶)، واته: من جنوکه و ئینسانم ته نها بۆ به ندایه تی دروست کرووه.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق: ۱۲)، واته: خوای گه وره حه وت چین ئاسمانی دروست کردووه، زه ویشی به وینه ی نه وان دروست کردووه، فهرمانی خوا له نیوانیاندا داده به زیت و جیبه جی ده بیت، بۆ نه وهى بزنان که به راستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، بیگومان خوای گه وره به زانست و زانیاری خوۍ گه ماروۍ هه موو شتیکی داوه.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فهرموۍ: ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَفَّكَهَ أَلْبَيْتَ الْحَرَامَ فِيمَا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۹۷)، واته: خوای گه وره که عبه که (البیت الحرام) ه کردوویه تی به هوۍ هه ستانه وه و بوژاندنه وهى خه لکی —

له ههردوو دنياڊا — ههروهه مانگه هه رانه كانيش و ڊياري و قوربانیه ڊياري
 كراوه كانيش، نه وهش بۆ نه وهیه كه بزائن و دلنيا بن كه خوا ئاگاداره به هه رچى له
 ئاسمانه كانڊايه و هه رچى له زهويدا ههیه، به پاستى خوا به هه موو شتيك به ئاگا و
 زانايه.

كه واته له وهى پابردوو بۆمان دهركهوت كه دروستكرڊنى بوونه وهه بۆ نه وهیه
 زيكرى خوا بكه ن و شوكرانه بژيړى خوا بكه ن، ده بٲٲ يادى خوا بكرٲٲ له بٲر
 نه كرٲٲ، سوپاسى بكرٲٲ و كوفرانه ی نه كرٲٲ، بٲگومان خواى گه وره يادى نه
 كه سه دهكات كه يادى دهكات، سوپاسى نه و كه سه دهكات كه سوپاسى دهكات،
 جا يادكرڊنى خوا هۆيه كه بۆ يادكرڊنى مرۆڤ، سوپاس كرڊنى خوا هۆيه كه بۆ زياتر
 پٲى به خشيڼى.

زيكرى خوا په يوهسته به دل و زمان، سوپاس كرڊنى خواش په يوهسته
 به دل و خو شه ويستى و په شيمانى، ستايش و هه مڊيش په يوهسته به زمان،
 گوٲرپايله و ملكه چى په يوهسته به نه نڊامه كانى لاشه.

رېڭاي سەرفرازىي و گومرايى

كاروكرده وه جا به دل بېت يان به لاشه ئەگەر باشه بېت ھۆيەكە بۆ ھىدايەت، ئەگەر خراپەش بېت ھۆيەكە بۆ گومرايى، مړوڤ چەند كاروكرده وه يەك به دل يان لاشه ئەنجام دەدات سەر دەكىشېت بۆ ھىدايەت، يان بۆ گومرايى.

كەواتە: كاروكرده وهى چاكە بەرەبوومەكەى ئەو يە سەردەكىشېت بۆ ھىدايەت، ھەركاتىك مړوڤ كاروكرده وهى چاكەى زياتر بېت خوا زياتر ھىدايەتى دەدات. كاروكرده وهى خراپەش بەرەبوومەكەى ئەو يە سەردەكىشېت بۆ گومرايى، چونكە خواى گەرە كارى چاكەى خۆش دەوېت و بۆيە لە پاداشتى ئەم كارە چاكانە پاداشتى مړوڤ بە ھىدايەت و سەرفرازى دەداتەو، پقيشى لە كارى خراپەيە جا بۆيە لە پاداشتى ئەم كارە خراپانە سزاي مړوڤ بە گومرايى و سەرگەردانى دەداتەو، چونكە خواى گەرە بۆ خۆى چاكە كارە، چاكە كارىشى خۆش دەوېت، دللى چاكە كارانىش لە خۆى نزيك دەكاتەو بە ئەندازەى چاكە كانيان، پقيشى لە خراپە و خراپە كارانە دللى خراپە كارانىش لە خۆى دوور دەكاتەو بە ئەندازەى خراپە كانيان.

بەلگە لە سەر بنچينەى يەكەم: كە كاروكرده وهى چاكە يە و سەردەكىشېت بۆ ھىدايەت خواى گەرە دەفەر مووى: ﴿الْم ۱﴾ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۲﴾ (البقرة: ۱-۲)، واتە: ئەم كىتەبە - كە قورئانە - ھىچ گومانى تيا نىە ھىدايەت و پيئەمووى كارە بۆ چاكە كاران و تەقواكاران. ئەمە دوو شتى لە خۆ گرتووە:

يەكەم: خواى گەرە بەم قورئانە ئەو كەسانە ھىدايەت دەدات كە پيش ئەو يە كىتەبى خوا نازل بېت ئەوان كارى چاك و باشيان ئەنجامداو، چونكە ھەموو چينەكانى خەلكى ئەو دەزانن كە خوا پقى لە ستەم و داوین پيسى و فەساد

بلاوکردنه وهیه له سهر زهویدا و نه وهی بهو کاره دهکات خوئی ناویتی، به لکو پیی خوشه دادپه روهی و چاکه و پاستگویی و چاکسازی له سهر زهویدا بلاویتیته وه، نه وهی نهو کارهش نه نجام بدات خوئی دهویتی.

کاتیك قورئانی نازل کرد، هیدایه تی نهو چاکه کارانهی دا بو ئیمان له پاداشتی نهو چاکانهی نه نجامیان ده دا و گوێپایه لی خویان ده کرد.

نهو که سانهش که خراپه کار و داوین پیس و سته م کاربوون گومپای ده کردن و هیدایه تی نه ده دان.

دوه میشیان: بهنده که ئیمانی به قورئان هینا و به پاستی زانی و گوێپایه لی کرد، نه وه به گوێره ی نه م قورئانه هیدایهت وهرده گریت، نا نهو ئیمان هینانه ی هویه که بو سه رکیشان بو هیدایه تی تر، چونکه هیدایهت کوتایی نایهت نه که رچی بهنده بشگاته چه له پۆپهش، له بهر نه وهی له سهر هیدایه تی خوئی هیدایه تی تری به دوا دا دیت له دوی نهویش هیدایه تی تر به دوا دا دیت تا کوتایی نایهت.

که واته: هر کاتیك بهنده زیاتر ته قوای په روه ردگاری بکات زیاتر بهرز ده بیته وه بو هیدایه تی تر، بهو جوړه بهرده وام هیدایه تی زیاتر ده بیته مادام بهنده ته قوای زیاتر بیته.

هر کاتیکیش ته قوای که متر بیته هیدایه تیشی که متر ده بیته به پیی نه مانی ته قواکه ی، هر کاتی زیاتر ته قوای خوا بکات نه وه هیدایه تی زیاتر ده بیته هر

کاتی هیدایه تی زیاتر بیته ته قوای زیاتر ده بیته خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْقُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۝١٥﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿المائدة: ١٥-١٦﴾، واته:

بیگومان نیوه له لایه ن خوداوه به ناردنی نهو پیغه مبه ره رووناکیه کی گه وره و ناشکراتان بو هاتووه، به هوی نه م قورئانه وه خودا هیدایه تی نهو که سانه ده دات که

خوایان ده یانه ویت شوین په زامه ندی خدای په روه ردگار بکه ون، هیدایه تیان ددهات به ره و ریگایه کی ناشتی و دلنایی، هه روه ها خدا ئیمان ده خاته دلایان و به فره مانى خوئ له تاریکایی ریگاو پېبازه تاریک و چه وته کان ده ریان ده هیئت وده یان خاته ناو پووناکی باوه پ و ئایینی پاسته وه، پیکای پاستی ژیانیان بو پوون ده کاته وه پینمایان ده کات بو سر نه و پاسته شه قامه و هیدایه تیان پی دبه خشیت تابیگرنه بهر و لی لانه دن.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (الشوری: ۱۳)، واته: خوای گه وره که سانی شایسته هه لده بزیت بو گه یاندنی ئاینه کی و پینمووی خه لکانیک ده کات که بگه پینه وه بو لای بهرنامه کی.

هه روه ها ده فره رموی: ﴿سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ (الاعلی: ۱۰)، واته: بیگومان نه وهی له خوا برسیت سود له ناموزگاریه کانت وهرده گریت.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فره رموی: ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ (غافر: ۱۳)، واته: که س بیر ناکاته وه و په ند وهرناگری مه گه ر که سیکی پوو له خودایی

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِذْنِهِمْ﴾ (یونس: ۹)، واته: به پاستی نه وانه ی ئیمانیان هیناوه و کار و کرده وهی چاکیان نه نجامداه، به و ئیمانه ی که هه یانه په روه ردگاریان پیکایان نیشان ددهات.

یه که مجار خوا پینمووی کردوون بو ئیمان، جا کاتیک که ئیمانیان هیناوه دیسان هیدایه تیان ددهات بو ئیمان، وینه ی نه مه نه و ئایه ته یه که ده فره رموی: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ (مریم: ۷۶)، واته: نه وانه ی پیازی هیدایه تیان گرتوته بهر خوا زیاتر هیدایه تیان ددهات.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الانفال: ۲۹)، واته: نهی نهو که سانهی ئیمانتان هیناوه، نه گه رته قوای خوا بکن، نه وه خوا به رچاو پوئشنایه کی ته واوتان بۆ فره راهم دینیت - که حق و ناحه قی پی بناسن.

له تاییهت مه ندیه کانی (الفرقان) نه وه یه که نووریک به مروؤ ده به خشیت حق و ناحه قی پی جیا بکاته وه، عیزهت و سه رکه وتن به مروؤ ده به خشیت که حق پی سه رده که ویت و ناحه قی پی ده تویته وه، به هه مان شیوهش قورئان به و دووانه پافه کراوه.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾ (سبا: ۹)، واته: به پاستی له مانه دا نیشانهی پوون و ناشکرا هیه، بۆ هه ر به نده یه که گه پابیته وه لای خوا.

هه روه ها ده فره رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (لقمان: ۳۱)، واته: به پاستی له وانه دا به لگه و نیشانهی زۆر هیه، بۆ که سیک که زۆر ئارامگرو شوکرانه بژییبت.

خوای گه وره نه وه پوون ده کاته وه که که سانیك سوود له م به لگه و نیشانه به رچاوانه وهرده گرن که ئارامگرو شوکرانه بژی بن، هه روه کو چۆن پوونیشی کردوته وه که که سانیك سوود له نایه ته کانی قورئان وهرده گرن که ته قوادار و له خوا ترس بن و په زامه ندی خویان مه به ست بیت، که سیک یاده وه ری نه م قورئانه وهرده گریت که ترسی خوای له دلدا بیت هه ر وه که خوای گه وره ده فره رموی:

﴿طه﴾ ۱ ﴿مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى﴾ ۲ ﴿إِلَّا نَذْكِرْهُ لِمَن يَخْشَى﴾ ۳ ﴿طه: ۱ — ۳﴾، واته: نهی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه نهو قورئانه مان دانه به زاندوته سه ر تو تا تووشی په ژاره بیت، به لکو نهو قورئانه یاده ره وه یه، بۆ که سیک که له خوا ده ترسیت.

خوای گەورە لە بارە ی قیامەتەو دەفەرموو: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّحْشَهَا﴾
(النارعات: ٤٥)، واتە: بێگومان ئەرکی تۆ تەنھا بیدار کردنەو ی ئەو کەسانە یە کە لە
قیامەت دەترسێن.

بەلام کەسێک کە ئیمانی بەو پۆژە نەبێ و خۆی بۆ ئامادە نەکردبێ و لایێ
نەترسێ، ئەو نەسوود لە بەلگە و نیشانەکانی خوا وەر دەگرێت نە سوود لە
ئایەتەکانی قوورئانیش وەر دەگرێت، هەر لەبەر ئەمەشە خوای گەورە کاتێک لە
سورەتی (هود) باسی سزادانی ئەو کەلانە دەکات کە پیغەمبەرانیان بە
درۆخستۆتەو لە تۆلێ ئەوێش خوای گەورە هەر لە دنیا دا لە ناوی بردن، پاش
ئەم بەسەرھاتە دەفەرموو: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾
(هو: ١٠٣)، واتە: بەپاستی لەو بەسەرھاتانە دا نیشانە و پەند و ئامۆژگاری هەیە بۆ
کەسێک کە لە سزای دوا پۆژ بترسێت.

لێرە دا خوای گەورە ئەو پوون دەکاتەو کە ئەو کەلانە ی بەم شیوێ سزا داوێ
تا کو ببێت بە پەند بۆ ئەوانە ی لە سزای دوا پۆژ دەترسێن، بەلام ئەم بەسەرھاتانە
نابێت بە پەند بۆ کەسێک کە ئیمانی بە دوا پۆژ نەبێ و لە سزای خوا نەترسێت،
بەلکو کاتێک شتی وا ببیستێ دەلێت: ئەمە زەمانە شتی چاک و خراپی تیا پوو
دەدات، خۆشی و ناخۆشی تیا پوودەدات، ئاسوودەیی و ناپەحەتی تیا دەبینرێت.
دەلێت: لەوانە یە ھۆیەکی گەردوونی بیت ئەم کارەساتە پووی دابێت، چەندین
قسە ی پڕوو پوچی لەم شیوێ دەکەن.

جا ئەوێش بزانی ئارامگرتن و شوکرانە بژێری ھۆیەکن بۆ سوود وەرگرتن لە
نیشانە و ئایەتەکانی خوا، چونکە ئیمان بینا کراوێ لەسەر ئارامگرتن و شوکرانە
بژێری، دەکات نیوێ ئیمان پیکھاتووێ لە ئارامگرتن و نیوێ کە ی تریشی شوکرانە
بژێری، جا ھیزی ئیمانی بەندە بە ئەندازە ی ئارامگرتن و شوکرانە بژێری کە یەتی.
کەواتە: کەسێک سوود لە ئایەت و نیشانەکانی خوا وەر دەگرێت کە ئیمانی بە
خوا ھەبێت، ئیمانیشی کامل نابێت مەگەر بە ئارامگرتن و شوکرانە بژێری نەبێت،

چونکه سه‌ری شوکرانه بژی‌ری یه کتاپه‌رستیه، سه‌ری ئارامگرتنیش وه‌لام نه‌دانه‌وه‌ی بانگ خوازی پیا‌زی هه‌وا و ئاره‌زوواته.

به‌لام نه‌گه‌ر موش‌ریک بوو و شوینی هه‌وا و ئاره‌زوواتی خو‌ی که‌وت ناکات ئارامگرو شوکرانه بژی‌ره، ئایات و نیشانه‌کانی خواش سوودی پی‌ ناگه‌یه‌نن و کاریشی تیناکه‌ن بو ئیمان.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر بنچینه‌ی دووهم: ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خراپه‌کاری و خو‌ به‌گه‌ره‌زانی و درۆ سه‌ر ده‌کیشتیت بو گومپایی هه‌ر وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ (٦١) الَّذِينَ

يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ

فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿البقرة: ٢٦-٢٧﴾، واته: زۆریکی پی گومپا ده‌کات و زۆریکی تریشی پی هیدایه‌ت ده‌دات، به‌لام دیاره جگه له تاوانباران که‌سی تر گومپا ناکات، ئه‌وانه‌ی په‌یمانی خوا هه‌له‌ده‌وه‌شیننه‌وه دوی پته‌وبوونی، ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ش ده‌پسینن که خوا فه‌رمانی گه‌یاندنی داوه، له زه‌ویشدا تاوان و خراپه ده‌چینن، ئا ئه‌وانه خویان زه‌ره‌رمه‌ند و خه‌ساره‌ت مه‌ندن.

خوی گه‌وره له ئایه‌تیکی ترده‌فه‌رمووی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ

الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا

يَشَاءُ﴾ (ابراهیم: ٢٧)، واته: خوی گه‌وره له دنیا و قیامه‌دا، به‌ قسه‌ی پته‌و

ئیمانداران راگیر ده‌کات، سته‌م کارانیش گومپا ده‌کات، خودا چۆنی بویت وا ده‌کات.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ بِمَا

كَسَبُوا﴾ (النساء: ٨٨)، واته: ئه‌وه چیتانه ده‌رباره‌ی منافقه‌کان بوون به‌ دوو

ده‌سته‌وه؟! له کاتی‌کدا خوا وه‌ری گێپاونه‌ته‌وه بو سه‌ر بی باوه‌پی به‌ هۆی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که کردویانه.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ (البقرة: ۸۸)، واته: - جووله که کان - ده یان گوت: دلّه کانمان داخراوه - له ئاست گوفتاری تودا - نه خیر وانیه، نه وانه خوا نه فرینی لیکردوون به هوی کوفرو خوا نه ناسیانه وه، که و ابو به که م شت بره ده که ن.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الانعام: ۱۱۰)، واته: دل و دیده ی نه وان له کار ده خهین، هه ر وه ک چۆن یه که مجار ئیمانیا ن به قورئان نه هینا.

خوای گه وره لی ره دا نه وه پوون ده کاته وه که سزای داو ن، چونکه کاتیک حه قیات بۆ هات که قورئانه پشتیان تی کرد و ئیمانیا ن پی نه هینا، جا بۆیه دل و دیده ی له کارخستن و دووری کردن له ئیمان هه ر وه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴)، واته: نه ی نه وانه ی که ئیمانتان هینا وه وه لامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه ر ﷺ بده نه وه کاتیک بانگتان ده که ن بۆ پربازیک که ژیا نه وه ی ئی وه ی تیا به، چاک بزائن به پاستی خوا ده توانیت ده سه لاتی بکه ویته نیوان ئاده می زاد و - ئاواته کانی - دل یه وه.

لی ره دا خوای گه وره فه رمان به مروق ده کات که وه لامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه ر ﷺ بده نه وه کاتیک بانگیا ن ده که ن بۆ شتیک که ژیا نه وه ی نه وانی تیا به - که ئیسلامه - پاشان ئاگاداریان ده کاته وه که نه که ن نه م بانگه وازه پشت گو ی بخه ن و لی لاده ن و وه لامی نه ده نه وه، چونکه نه وه ده بیّت به هوی نه وه ی ببیّت به له مبه له نیوان ئاده می زاد و دل یدا.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (الصف: ۵)، واته: کاتیک نه وان گو ییا ن بۆ پاستی نه گرت و له حه ق لایندا، خوای گه وره ش دلّه کانیا نی له خشته برد و موری پی وه نا، چونکه خوای گه وره پینمووی گه لیک ناکات که تا وانبار و له سنوور ده رچووبن.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ١٤)،
واته: نه خیر، وانیه به لکو دلیان ژهنگی هیئاوه، له سه رئه نجامی ئه و کارو
کرده وانهی که ده یانکرد.

خوای گه وره لیژده دا ئه وه پوون ده کاته وه که ئه و کارو کرده وانه یان بۆته په رده و
دلی داپۆشیون، به جۆریک وای لیگردوون ئیمان به ئایه ته کانی خوا نه هیئن بۆیه به
قورئانیان ده گووت: ﴿أَسْطِیرَ الْأَوَّلَینَ﴾ (المطففين: ١٣)، واته: ئه مه ئه فسانه ی
پیشینه نه و باوی نه ماوه.

خوای گه وره ده رباره ی مونا فیه کهان ده فه رمووی: ﴿سُئِلَ اللَّهُ فَتَسِیَّهُمْ﴾ (التوبة:
٦٧)، واته: ئه وانه خویان فه رامۆش کردووه و له بیر خویان بردۆته وه، جا له
سزای ئه وه ی خویان له بیر کردووه خوای گه وره ش فه رامۆشی کردن له هیدایهت و
رهحمهتی خۆی.

خوای گه وره لیژده دا ئه وه پوون ده کاته وه که وای لیگردن خویان له بیر بکه
به وهی که داوای زانیاری به سوود و کرده وهی چاک نه کهن که ئه م دووانه هیدایهتن
بۆ مروق، جا بۆیه داواکاری و خوشه ویستی و ناسینی ئه مه یان له بیر چوو له سزای
ئه وه یه که خویان فه رامۆش کردووه خوای گه وره ده رباره یان ده فه رمووی:
﴿أُولَئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَی قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِینَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى
وَعَازَتْهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (محمد: ١٦-١٧). واته: خودا مۆری به سه ردلیانه وه ناوه و شوین
هه واو ئاره زوواتی خویان که وتن، ئه وانه ش که هاتونه ته سه ر پاسته پی، زیاتر
شاره زایان ده کات و ترسی خویان ده خاته دلّه وه.

لیژده شدا خوای گه وره شوینکه وتنی هه واو گومرایی پیکه وه کۆکردۆته وه،
به لام بۆ ئه وکه سانه ی که ئیماندارن ته قوا و هیدایهتی پیکه وه کۆکردۆته وه.

کۆکردنه وهی هیدایهت و پهحمهت پیکه وه، کۆکردنه وهی گومرایی و بهدکاریش پیکه وه

خوای گه وره له قورئاندا هیدایهت و پهحمهتی پیکه وه کۆکردوته وه، به هه مان
شیوهش گومرایی و بهدکاریشی پیکه وه کۆکردوته وه خوای گه وره دهفه رمووی:
﴿أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ (البقرة: ١٥٧)،
واته: ئا ئه وانه چهنده ها ستایش و پهحمهت به سهریاندا دهباریت له لایه ن
پهروهردگاریانه وه و ئه وانه ئه و که سانه ن که رییازی هیدایهت یان وه رگرتوه .

دهرباره ی ئیماندارانه وه دهفه رمووی: ﴿رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِّنْ
لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (ال عمران: ٨)، واته: ئیمانداران دهلێن: پهروهردگار
دوای ئه وهی که هیدایهتت داین و رینمونیت کردین، دلّه کانمان لامه ده له پیکه ی
پاست و له پهحمهت و بهخششی تایبهتی خۆت، بههره وهرمان بکه، چونکه
به پاستی تو بهخشنده و بهخشینه ری.

یاوه رانی ئه شکه وته که ده یانگوت: ﴿رَبَّنَا إِنَّا مِّن لَّدُنكَ رَحْمَةٍ وَهَيَّئْ لَنَا مِّنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا﴾ (الكهف: ١٠)، واته: پهروهردگار له لایه ن خۆته وه رهحمهت و میهره بان ی
تایبه تمان پێ ببه خشه و له سۆزی خۆت بههره وهرمان بکه و پیکه ی پزگاری و
سه رفرازیمان بۆ بسازی نه له م کاره ماندا.

ههروه ها دهفه رمووی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُنْفَرَىٰ وَلَٰكِن نَّصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّلْقَوْمِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (یوسف: ١١١)، واته: بێگومان له به سهرهاتی پێغه مبه راندا
په ند و ئامۆزگاری هه یه بۆ که سانێک که ژیر و هۆشمه ند بن، وه نه بیته ئه م قورئانه
قسه و باسێک بێته هه لبه سترابو بیت، به لکو (راسته) باوه رده کا به وهی له به رده سته

دایه و شیکه ره وهی هه موو شتیکه، وه پئی پیشاندهر و ره حمه ته بۆ که سانیك که نیمانیان هیناوه.

له نایه تیکی ترده فره مووی: ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (النحل: ۶۴)، واته: ئه م قورئانه مان بۆ دابه زاندووی تا کو بیکه ی به شیکه ره وهی کی شه ی خه لکی و هیدایه ت و ره حمه ته بۆ که سانیك که نیمانیان هینابیت.

هه ره ها ده فره مووی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ۸۹)، واته: ئه و قورئانه مان بۆ په وانه کردووی که پوون که ره وهی هه موو شتیکه و هیدایه ت و په حمه ته و مزده ده ریشه بۆ موسلمانان.

خوای گه وره ده فره مووی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (یونس: ۵۷)، واته: ئه ی خه لکینه، به پاستی ئیوه ئاموزگاریه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن په ره ردگار تانه وه بۆ هاتوه - که قورئانه - شیفایه بۆ دله کانتان، هیدایه ت و ره حمه تیشه بۆ نیمانداران.

پاشان خوای گه وره دیسان دووباره ی ده کاته وه و ده فره مووی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ (یونس: ۵۸)، واته: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: به فه زل و په حمه تی خوا که یف خو ش بن.

زانایانی سه له ف چه ند ته فسیریکیان بۆ (الفضل و الرحمة) کردوه، به لام ته فسیری پاست له باره ی (الفضل و الرحمة) ئه وه یه که ده کاته (الهدی و النعمة) واته: هیدایه ت و به خششی خواجه.

که واته: (الفضل) ی خوا ده کات به رانبه ر هیدایه تی خوا، (الرحمة) ی خواش ده کات به رانبه ر به خششی خواجه، هه ر بۆیه ش هیدایه ت و به خششی خوا پیکه وه

هاتوو، ههروهك خواى گهوره له سووره تی (الفاتحة) دا دهفهرموو: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ (الفاتحة: ۶)، واته: خودایه هیدایه تی سهه پښگای پاستمان بده، پښگای نهو که سانهی به خششت له گه لدا کردوون.

ههروه ها خواى گهوره به خششه کانی خوی بیری پیغه مبه ره که ی دینیته وه و دهفهرموو: ﴿يَحْدِكَ بَيْتًا فَاَوَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ﴾ (الضحى: ۶ - ۸)، واته: ئایا تو هه تیو نه بووی په روه ردگارت په نایدای، نه ی سهه رگه ردان نه بووی هیدایه تی دای له هه ژاری دهوله مهن دی کردی.

لیزه دا خواى گهوره هیدایه تی دانی و به خشش له گه ل کردنی پیکه وه لکاندوه، بهوه ی که په نایداوه و دهوله مهن دی کردوه.

وته که ی (نوح) یش هه له م باره یه وه یه که به گه له که ی دهفهرموو: ﴿قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبُوتٍ مِّن رَّبِّي وَأَنْتُمْ رَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِي﴾ (هود: ۲۸)، واته: - نوح - فهرموو: نه ی گه له که م نه گه ر بیژم په روه ردگارم ره حمه تی به من داهاتبی و نیشانه ی نهوم له لایه و ئیوه ئاگاتان لی نیه، چوون ده بینن؟

(شعیب) یش به گه له که ی دهفهرموو: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبُوتٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ (هود: ۸۸)، واته: گه له که م نه گه ر بیژم به لگه یه کی به هیژم له په روه ردگارمه وه له لایه و هه نه ویشه بژیوی باشی پیدام، چوون ده بینن؟

خواى گهوره له باره ی (خضر) یشه وه دهفهرموو: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف: ۶۵)، واته: له وی به نده یه ک له به نده کانی ئیمه ئاشنا بوو که له په حمه تی تاییه تی خوومان به هره وه رمان کردبوو و زانست و زانیاری تاییه تی خوومانمان پی به خشی بوو.

خواى گهوره به پیغه مبه ره که ی فهرموو: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝ وَيَضْرُكَ اللَّهُ

نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٢﴾ (الفتح: ۱ — ۳)، واته: ئه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ به‌پاستی ئیمه سه‌رکه‌وتنیکی ئاشکرمان پیبه‌خشیت، تاکو خوا له‌هه‌موو گوناھی رابووردوو و ئاینده‌شت خوش بیّت و به‌خشینه‌کانی له‌سه‌رت ته‌واو بکات و بتخاته سه‌ر پێگه‌ی پاست و دروست، تاکو سه‌رکه‌وتنیکی به‌هیزت پێ ببه‌خشیت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳)، واته: ئه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ خوی گه‌وره‌ قورئان و حیکمه‌تی بۆ دابه‌زاندوویت و فی‌ری ئه‌وشتانه‌ی کردوویت که جاران نه‌تده‌زانی، به‌رده‌وامیش فه‌زلی خوا له‌سه‌رت تو زۆره‌.

ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ، مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ (النور: ۲۱)، واته: ئه‌گه‌ر فه‌زلی و په‌حمه‌تی خوا نه‌بایه له‌سه‌رتان، ئه‌وه هه‌رگیز که‌ستان پزگاری نه‌ده‌بوو و پاک نه‌ده‌بوو.

جا (الفضل)ی خوا له‌م ئایه‌ته‌دا هیدایه‌تی خوایه، وه (رحمة)ی خواش ده‌کاته به‌خشش و چاکه‌ی خوا بۆیان خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُدًى فَمِنْ أَتَعَّ هُدًى فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳)، واته: ئه‌گه‌ر هیدایه‌تی من بۆ ئێوه هات، هه‌ر که‌سیک شوینی هیدایه‌تی من بکه‌وێت نه‌گومرا ده‌بیّت و نه‌ناره‌حه‌تیش ده‌بیّت.

گه‌ر خوی گه‌وره‌ هیدایه‌ت له‌که‌سیک بگریته‌وه تووشی گومرای ده‌بیّت، په‌حمه‌تیش له‌که‌سیک بگریته‌وه تووشی نه‌گبه‌تی ده‌بیّت.

خوی گه‌وره‌ ئا ئه‌مه‌ی له‌سه‌ره‌تای سووره‌تی (طه‌)دا باسکردوو که ده‌فه‌رمووی: ﴿طه ١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ (طه: ۱ — ۲)، واته: ئیمه ئه‌و قورئانه‌مان بۆ نازل نه‌کردوو تاکو تووشی نه‌گبه‌تی بیت.

لێره‌دا خوی گه‌وره‌ نازل کردنی قورئان و نه‌فسی شه‌قاوه‌تی پێکه‌وه لکاندوو، هه‌ر وه‌ک له‌کۆتایی ئه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که هه‌ر که‌سیک شوینی ئه‌م قورئانه

بکه ویت تووشی نه گبه تی نابیت که ده فره رموی: ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳).

جا هیدایهت و فه زل و نیعمهت و ږه حمهت پیکه و لکاوون لیک جیا نابنه وه، هه وه کو چوڼ گومپای و شه قاوهت پیکه وه لکاوون لیک جیا نابنه وه خوای گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ﴾ (القمر: ۴۷)، واته: بیگومان تاوانباران له گومپای و (سعر) دانه.

(السعر) کوی (سعر) نه و سزایه یه که مړوږ به هوۍ شه قاوه ته وه تووشی ده بیت.

خوای گه وره ده فره رموی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (الاعراف: ۱۷۹)، واته: بیگومان نیمه زږدیک له جنوکه و مړوږمان بو دوزخ داناوه، نه وانه دلیان هه یه که چی حقی پئی تیناگن، چاوشیان هه یه که چی حقی پئی نابین، گوئیان هه یه به لام حقی پئی نابیستن، نا نه وانه وه کو ناژله وانه، به لکو له ناژله لیش خرابترن، نه وانه بی ناگان له حقی.

خوای گه وره ده ربارهی نه وانه ده فره رموی: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملك: ۱۰)، واته: نه وانه له دوزه خدا ده لټن: نه گه نیمه گویمان بگرتایه و بیر و هوښمان به رانبر به حقی به کار به ټینابایه نه ده بووینه هاورټی دوزه.

هه روه ها خوای گه وره هیدایهت و دلخووشی و ژیان و کامه رانی پیکه وه کوزکردو ته وه، گومپای و دل ته نگي و ژیان ناخووشی پیکه وه کوزکردو ته وه که ده فره رموی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ (الانعام: ۱۲۵)، واته: هه رکه سیګ خوا حه ز بکات

هيدايتى بدات سینهى ئاماده دهکات بۆ ئىسلام، هر که سىڭ خوا بيه ويٽ گومپاي بکات له بهر نه شياوى خۆى دَلّى توند دهکات.

ههروه ها خواى گه وره هيدايت و گه پانه وه و په شماني پيکه وه کۆکردۆته وه، گومپاي و دَلّ په قيشى پيکه وه کۆکردۆته وه که خواى گه وره ده فهرمووى: ﴿اللّٰهُ يَجْتَبِىْ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِىْ اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (الشورى: ١٣)، واته: خواى گه وره که ساني شايسته هه لده بژيړيٽ بۆ گه ياندنى ئاينه کهى، هيدايتى که سانيکيش ده دات که بگه ريئه وه بۆ لاي بهرنامه کهى.

خواى گه وره ده فهرمووى: ﴿قَوْلٌ لِّلْفَتَيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ اَوْ لَتِكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ﴾ (الزمر: ٢٢)، واته: هاوار بۆ نه وکه سانهى که دَلّيان په قه له ئاستى قورئان و يادى خوا، ئا نه وانه له گومپاي ئاشکرا دان.

هيدايت و په حمهت، نه وهى په يوه سته به وانهش له فه زل و نيعمهت، هه هه مووى په يوه سته به سيفهتى (العطاء) به خششى خواوه، گومپاي و سزا و نه وهى په يوه سته به وانه وهش، په يوه سته به سيفهتى (المنع) گرتنه وهى خواى گه وره.

خواى گه وره خۆى به نده کاني هه لده سوورپيئيٽ له نيوان سيفهتى (العطاء) و (المنع) دا نه مانهش هه هه مووى خواى گه وره به حیکمهتى بى سنوورى خۆى به پيوهى ده بات.

زىيانەكانى درۇ

ئەي مەرۇقى ژىر خۆت بىپاۋىزە لە درۇ، چۈنكى درۇ شتەكانت لى تىك دەدات، كارەكانت لى ئالۇز دەكات، راستەقىنەي كارەكانى تۆش لە خەلكى تىك دەچىت، چۈنكى درۇن شتى نەبوو بە ھەبوو پىشان دەدات، شتى ھەبوو بە نەبوو پىشان دەدات، ھەق بە ناحەق پىشان دەدات، ناحەقىش بە ھەق پىشان دەدات، خىروچاڪە بە شەپوخراپە پىشان دەدات، شەپوخراپەش بە خىروچاڪە پىشان دەدات، جا بۆيە لە سزاي ئەو ھەدا زانست و كارەكانى لى دەشىۋىن، پاشان بەم شىۋەش ئەم شتەنە پىشانى ئەو خەلكە دەدات كە پىي خەلە تاو، جا مەرۇقى درۇن لە بوونى ھەق و راستى لادەدات و پو دەكاتە ناحەق و گەندەلى.

كەواتە: ھەر كاتىك بۆچۈن و زانستەكەي بە فەساد چو كە سەرچاۋەي ھەموو نىياز و كارەكانىيەتى، ئەو فەساد و گەندەلى سەردەكىشىت بۆ ھەموو كارو كىردەۋەكانى، ئەوكات نەسود لە زمانى ۋەردەگىرىت نە لە كارەكانى.

ھەر بۆيەش دەگۈترى درۇ سەرچاۋەي ھەموو كارو كىردەۋەكەي خراپە، ھەر ۋەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ((إِنَّ الْكُذْبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ))^(۱)، واتە: درۇ سەردەكىشىت بۆ خراپەكارى، خراپەكارىش سەردەكىشىت بۆ ئاگرى دۆزەخ.

دروستبوونى درۇ سەرەتا لە دەروونەۋە سەرەلدەدات و ھەلدەقولىت بۆ زمان، ئىنجا بە زمان درۆيەكە دەسەلمىنىت، پاشان لە زمانەۋە سەردەكىشىت بۆ ئەندامەكانى لاشەي، ئەوكات كارو كىردەۋەكانى بە فەساد دەبات ھەر ۋەك چۆن

(۱) صحيح: رواه البخارى (۴۲۲/۱۰)، ومسلم (۲۶۰۷)، و ابو داود (۴۹۸۹)، والترمذى (۱۹۷۲)، و احمد فى المسند (۴۳۲ و ۳۸۴/۱)،

زمانى بە فەساد بارد، تا واى لىدىت درۆ ھەموو ژيان و كاروكرده وە و گوفتارى دەگرىتە وە، ئە و مەرفە واى لىدىت فەساد و گەندەلى بالى بە سەردا دەكىشىت و بەرە و فەوتانى دەبات، ئە گەر خەوى گەرە فرىاي نەكە وىت ئە و مەرفەش بە دەرمانى پاستگوى چارەسەرى خەوى نەكات.

ئە وەش بزانە پاستگوى سەرچاوەى زۆرەى زۆرى نەخۆشەكانى دىلە، وەك لە پىيا و لە خۆبايى بوون و خۆبەگەرەزانى و شارەدەنەوى حەق و بى توانايى و لاوازى و ترس و بى نەرخى و چەندىن شتى تەرىش كە لە درۆيدا ھەلدەقولەين. بەلى: ھەموو كەردە و ھەيەكى چاكي مەرفە لە پاستگويى ھەلدەقولەيت، ھەموو كەردە و ھەيەكى خراپى مەرفەش لە درۆ وە ھەلدەقولەيت.

خەوى گەرە سزاي درۆن بە وە دەدات كە وىلى دەكات لە چاگەكانى، پاداشتى پاستگۆش بە وە دەداتە وە كە سەرکەوتوى دەكات بۆ كارى چاگە لە دنيا و قىيامەت.

ھىچ شتەك نە وەكو پاستگوى سوود بەخش بىت بۆ دنيا و دواپۆزى مەرفە، ھىچ شتەكىش نە وەكو درۆ زەرەرمەند بىت بۆ دنيا و دواپۆزى مەرفە خەوى گەرە دەفەر مەوى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (التوبة: ١١٩)، واتە: ئەى ئە و كەسانەى ئيماننان ھىناو لە خەوتەرسن و تەقەوى خەا بكن و لە گەل پاستگويان دابن.

ھەروەھا دەفەر مەوى: ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ (المائدة: ١١٩)، واتە: ئەمە پۆزىكە كە پاستگويان پاستى كەيان سووديان پى دەگەيە نىت.

خەوى گەرە لە ئايەتەكى تەدەفەر مەوى: ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ (محمد: ٢١)، واتە: كاتى كار گەيشتە قايمى ئە گەر لە گەل خەوادا راستگۆ بوانايا، ئە وە چاكتەر بوو بۆيان.

ھەروەھا دەفەر مەوى: ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (التوبة: ٩٠)، واتە:

پاڪانه كاران له بيا باني نيشتماني عه ره ب هاتنه خزمهت پيغه مبه ر ﷺ بو ٺه وهى
 موله تيان بدريٲ كه نه چن بو جيهاد، هه روه ها به وانه ش كه درويان له گه ل خوا و
 پيغه مبه ردا ده كرد دانيشتن و به شدارى غه زاكه يان نه كرد، ٺه وانه ى كه بى باوه پېوون
 له ناو ٺه وانه ى له ٺاينده دا سزايه كى پر ئيش و ٺازاريان تووش ده بيٲ.

چەند نەیینی کە ئەم ئایەتە لە خۆی گرتوو: (وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا...)

لەم ئایەتەدا ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶)، واتە: لەوانەیە ئێوە شتیکتان پێ ناخۆش بێت کەچی خێری تیا بێت بۆتان، یان شتیکتان پێ خۆش بێت کەچی شەپری تیا بێت بۆتان، بێگومان هەر خوا خۆی دەزانێت خێر لەچی دایە ئێوە نازان.

لەم ئایەتە پێرۆژەدا چەند سوود و نەیینی و حیکمەتی تیا یە بۆ بەندە، جا ئەگەر بەندە زانی ناخۆشی خۆشی بەدوای خۆی دادینێت، خۆشیش ناخۆشی بەدوای خۆی دادیت، ئەو کات بێ ئومێد نە دەبوو کە کامەرانی بۆ بێت لە تەنیشت نەهامەتیەو لەبەر نەزانیی چارەنووسی کارەکانی، چونکە ئەوەی خوا دەیزانیت بەندە نایزانیت ئەو چەند شتێک بۆ بەندە فەرەھام دیت:

◆ گوێڕایەڵی کردنی فەرمانەکانی خوا چاکترین شتە کە سوودی پێ بگەیەنێت، ئەگەرچی لەسەرەتادا ئەنجامدانی لەسەری گران بێت نەفسیش پێی ناخۆش بێت، چونکە دوای هەموو فەرمان پێکراوەکان خێر و کامەرانی و لەزەت و شادمانیە.

بەهەمان شیوەش ئەنجامدانی قەدەغەکراوەکان لە هەموو شتێک زیاتر زیانی بۆی هەیە، ئەگەرچی نەفسیش بۆی بجێت و پێی خۆش بێت، چونکە دوای هەموو قەدەغەکراوەکان ئێش و ئازار و خەفەت و شەپ و نەهامەتی بەدواوە یە.

مرووفی عاقلێش ئەوە یە کە ئارام بگریت لەسەر ئێش و ئازاریکی کەم کە لەزەت و خێر و خۆشیەکی زۆری بەدواوە دیت، خۆی دەپارێزێت لە تام و چێژیکی کەم کە ناخۆشی و ئێش و ئازاریکی زۆری بەدواوە دیت.

بەلام مړوځى نەفام و نەزان سەيرى چارەنووسى كارەكانى ناكات، تەنھا مړوځى
 عاقل و ژير بەردەوام سەيرى چارەنووسى كارەكانى دەكات، بە جۆرېك كە لەدواى
 ئەم كارانەيەو چارەنووسى چاكە و خراپە بەدى دەكات.

چونكە مړوځى ژير قەدەغەكراوھكان وەك خواردينكى خۆش و بەلەزەت دەبينىت
 كە ژەهرى كوشندەى تىكەل كرابىت، بۆيە ھەر كاتىك دەيەويٽ دەستى بۆ دريژ
 بكات كە ژەھرەكە دەبينىت دەستى دەكشينيټەو، فەرمان پىكراوھكانىش وەك
 دەرمانىكى تام ناخۆش دەبينىت كە پىي چاك دەبيټەو، بۆيە ھەر كاتىك لەبەر تام
 ناخۆشى دەيەويٽ نەيخوات ئەو سوودى چاك بوونەو كەى بىر دەكەويټەو بۆيە
 تالپەكەى بىر دەچىت.

بەلام ئەمە پىويستى بەو ھەيە كە بزانيٽ چارەنووسى كارەكان چيە، پىويستى
 بە ئارامى ھەيە كە نەفسى خۆى جيگير بكات لەسەر تەنگ و چەلەمەكانى گەيشتن
 بە ئامانجى، چونكە ئەگەر يەقین و ئارامى لەدەستدا ئەو كارەكەى لى ئاستەم
 دەبيٽ، بەلام ئەگەر يەقین و ئارامى بەھيژ بوو ئەو تەنگ و چەلەمەكانى لەسەر
 ئاسان دەبيٽ و لە پىناوى خيڤر و لەزەتتىكى بەردەوام ئارامى لەسەر دەگرىت.

◊ لە نەينىھەكانى ئەو ئايەتە ئەو ھەيە كەوا دەخوازىت مړوځ كارەكانى بسپيڙىتە
 ئەو خوايەى كە چارەنووسى ھەموو شتىك دەزانىت، پازى بيٽ بەو كارانەى كە
 خودا بۆى ھەلدەبژيڙىت و بپيارى بەسەردادەدات.

◊ لە نەينىھەكانى ئەو ئايەتە ئەو ھەيە ئەو مړوځە داوا لە خوا ناكات شتىكى بدات
 كە زانستى پىي نەبيٽ، چونكە لەوانەيە ئەو شتەى ئەو داواى دەكات زيان و
 زەرەرى پىوھەيە بۆى بەلام ئەو پىي نازانىت، جا بۆيە ھيچ شتىك لەسەر خوا داوا
 ناكات و ھەلئابژيڙىت، بەلكو داواى ئەو لە خوا دەكات چاكەى بۆ بيټىتە پى، بەو
 پازى دەبيٽ كە خوا بۆى ھەلدەبژيڙىت، دەزانىت خوا بۆى ديارى كردوو ئەو
 چاكترين شتە بۆ ئەو.

◆ له نهینهکانی ئه و ئایه ته ئه وه یه ئه گهر به نده کارهکانی سپارده په روه ردگاری و پازی بوو به وهی که خوا بۆی هه لېژاردووه، ئه وکات خودا له و شته ی بۆی هه لېژاردووه هیژ و عزمهت و ئارامی پئی ده به خشی، نه هامة تی لی لاده بات، ئه و نه هامة تییه ی که تووشی ئه و که سانه دیت که خۆیان کار بق خۆیان هه لده بژیرن.

◆ له نهینهکانی ئه و ئایه ته ئه وه یه ئیسراحت ده کات له و خه یاللاتانه ی که له بواری هه لېژاردنی کارهکانیه وه ماندووی کردووه، دلی چۆل ده بیته له و بیر کردنه وه و هینان و بردنه وهی که تووشی ته نگ و چه له مه ی کردووه، له گه ل ئه وه شدا ناتوانیت له وه ده ریچیت که خوا بۆی دیاری کردووه، جا ئه گهر هاتوو مرۆف کاتیك قه ده ری خوا ده یگاتی به به ش و قه ده ری خوا پازی بیته ئه وه شتیکی چاک و سوپاسکراوی کردووه بۆیه شیای به زه ی پیا هاتنه وه ی خوایه، به لام ئه گهر هاتوو قه ده ری خوا به سه ری داها ت ئه ویش به به ش و قه ده ری خوا پازی نه بوو، له گه ل ئه وه شدا قه ده ری خوا هر به سه ری دا هاتوو، ئه وه شتیکی خراپ و لۆمه لی کراوی کردوو بۆیه شیای به زه ی پیا هاتنه وه ی خوا نیه، جا هه رکاتیك مرۆف به پاستی کارهکانی بسپیژیته خوا و به فه رمانی خوا پازی بیته خودا له ته قدیر کراوه کاندایارمه تی ده دا و به زه ی پیدا دیته وه و لوتفیشی پئی ده کات، به نده له نیوان به زه یی و لوتفی خودا ده بیته، به زه یی خودا ده یپاړیژیت له وه ی ئاگاداری کردۆته وه، لوتفی خوداش ئه وه ی له سه ری ته قدیر کردووه بۆی ئاسان ده کات.

نه فسی خوت بناسی خواش دهناسی

مرؤف سوود له نیعمه تی خوا و له نیمان و زانست وهرناگریټ نه گهر نه فسی خوی به چاکی نه ناسیت، به جوریک که له شوینی خوی به کاری بهینیت و له سنوور تینه په پینیت، کاره کان به هی خوی نه زانیت، بپوایه کی پته وی ه بیت که هی خوایه و له خواوه یه و به خواوه یه، که خودایه منه تی له سر بهنده که ی کردوه به بی هیچ به رانه ریټ.

جا مرؤف نهو نیعمه ته ملکه چی ده کات که وا ده بینیت هه رگیز نه فسی خوی هیچی له ده ست نایه، نهو خیر و چاکه ی تووشی هاتوو مولکی خوایه و به خواوه یه و له خواوه یه، نهوکات نهو به خششه وا ملکه چی ده کات که ته عبیر ناکریټ، هه کاتیک به خششه که ی به سر دا تازه بیتوه نهو ملکه چ و خشوع و خوشه ویستی و ترس و په جای بو خوا زیاتر ده بیت.

نه مهش به روپووی نهو دوو زانسته به نرخه یه:

یه که م: زانست و زانیاری به په روه ردگاری هه بیت، بزانیټ وشاره زابیت له کاملی و چاکه و دهوله مهندي و به خشنده ی و باشی و په حمه تی خوا، یه قینی و ابیت هه موو خیر و چاکه یه که ته نها له ده ست خودا دایه، خودا مولک و سامانی خو یه تی به هه که سیټ که ز بکات ده یبه خش، هه که سیټ کیش که ز نه کات نایبه خش، له سر نهو شه دا سوپاسی ده ویت، به راستی نهو شیاوی سوپاس و ستایشی راسته قینه یه.

دووه م: زانست و زانیاری مرؤف به نه فسی خوی، مرؤف بزانیټ نه فسی که مته رخه مه و سته مکاره و نه فامه، بزانیټ هیچ خیریک له نه فسیدا نیه و پیوه ی نیه و لیوه ی نیه، بزانیټ که نه فسی هیچی له ده ست نایه، به لکو هه رچی خیر و بیریک هه یه هه مووی له خواوه یه هیچ بالادهستی نه فسی تیا نیه.

جا ھەركاتىڭ ئەم دوو زانستە پەنگى دايەو ھەسەر دلى مۆڧدا نەك تەنھا ھەسەر
زمانى ئەوكلات دەزانىت كە سوپاس و ستايش ھەر ھەمووى شايسىتەى خواى
گەورەيە، بېيار و خىر و چاكە ھەمووى لە دەست خوا دايە، ھەر خواش شياو ھە
سوپاس و ستايش و مەدح بىكرىت، نەفسىشى شياوى ئەو ھەيە سەركۆنە و زەم و
تۆمە تبار بىكرىت.

كەواتە: ھەر كەسىڭ ئەم دوو زانستەى نەبىت كار و گوڧتار و گوزەرانى لا تىڭ
دەچىت و ئالۆزدەبىت كە واى لىدىت پىڭاى پاستەقىنەى گەيشتن بە خواى لى وون
دەبىت، چونكە مۆڧ بەزانىن و كارپىكردنى ئەم دوو زانستە بە خوا دەگات، ھەر بە
نەبوونى ئەم دووانەش پىڭاى لى وون دەبىت.

ئا ئەو ھەماناى ئەو ووتەيە كە دەللىن: (من عرف نفسه عرف ربه) واتە: ھەر
كەسىڭ نەفس و دەروونى خۆى بناسىت، ئەو ھەپەر ھەردىگارىش دەناسىت.
چونكە كەسىڭ نەفسى خۆى بناسىت و بزانىت نەفام و ستەمكار و كەم و كوپى
ھەيە و ئاتاجە و ھەژارە و ملکہچ و داماو ھەيچى لە دەست نايەت، ئەوكلات
پەر ھەردىگارى بە پىچەوانەى ئەوانە دەناسىت و سەنگى مەھەكى نەفسى خۆى
دەگرىت، سوپاس و ستايشى پەر ھەردىگارى دەگات ھەموو خۆشەويستى و ترس و
ئومىد و گەپانەو ھەتەو كۆلى تەنھا بۆ خوا دەبىت، كە خواى لە ھەموو شىتىڭ
خۆشتر دەوئىت و ترسى خواى لە ھەموو شىتىڭ زياتر دەبىت و ئومىدى تەنھا بە خوا
دەبىت، ئا ئەو ھەندايەتى پاستەقىنەيە.

دەگىرپنەو ھە ھىندى لە (حكماء) كان ھەسەر دەرگای خانو ھەياندا نووسىو ھە:
(إنه لن ينتفع بحكمنا إلا من عرف نفسه و وقف بها عند قدرها، فمن كان كذلك
فليدخل و إلا فليرجع حتى يكون بهذه الصفة).

واتە: كەس سوود لە ھىكمەتى ئىمە ھەرنەگىرىت، مەگەر ئەو كەسە نەبىت كە
نەفس و دەروونى خۆى ناسىو ھە سەنگى مەھەكىشى گرتو ھە، جا ھەر كەسىڭ بەم
شىو ھە بوو كە باسما ن كەرد بابىتە ژورەو ھە، ئەگەر نا با بگەپىتەو ھە تاكو خۆى بەم
شىو ھە لىدەگات ئىنجا بىتەو ھە.

زىانه كانى گوناح و ئاره زووات

ئارامگرتن لەسەر ئاره زووات زۆر ئاسانترە لە ئارامگرتن لەسەر ئەو ئازارانەى ئاره زووات تووشى مەوۆشى دەکات.

چونکە ئاره زووات يان ئەوەتا مەوۆشى ئىيش و ئازار دەکات.. يان بە ئەنجامدانى ئەو ئاره زوواتەو خۆشەىكى تری لە دەست دەچىت کە زۆر چاکترە لە ئاره زووەکەى.. يان کاتى بە فەرۆ دەچىت کە پەشىمانى بە دواى دىت.. يان گوناھەکە ناوى دەزىننى و ئابووى دەبات.. يان مال و سامانى لە پىناودا سەرف دەکات کە مانەوێ زۆر چاکترە بۆى لە نەمانى.. يان پێز و شکۆى خۆى لە دەست دەدا کە ماباى زۆر چاکتر بوو بۆى.. يان نىعمەتى لە چەنگ دەچىت کە مانەوێ نىعمەتەکە زۆر چاکتر و بە لەزەتتر بوو لە گوناھەکە ئەگەر مابا.. يان سەرگەردان و وێل دەبىت کە پىشتەر پىگای وای تووش نەهاتوو.. يان تووشى غەم و خەفەت و نىگەرانى و ترس دەبىت کە گوناھەکە زۆر زۆر کەمە لە چاويدا.. يان زانىارى و زانستى لە بىر دەچىتەو کە مانەوێ زۆر چاکتر بوو لە ئەنجامدانى گوناھ.. يان دووژمنى پى خۆش دەبى و دۆستانى پى دڻ گران دەبىت.. يان ئەنجامدانى گوناح پىگەرە لەو بەخشش و نىعمەتەى وادىت.. يان تىکەل دەبىت لەگەل پەوشتىدا کە لاجوونى ئاستەمە.. چونکە کار و کردەو دەبىت بە سىفات و ئەخلاق.

لە ھەموو شتېك ناوھراست بگرە

ھەموو ئاكار و پەشتىك سنوورى خۇى ھەيە ھەر كاتىك لەو سنوورە تىپەپى دەبىت بە خراپەكارى، ھەر كاتىكىش نەگەيشتە سنوورى خۇى ئەو ھەم و كوپى تىايە.

الغضب: توپەپى، سنوورى خۇى ھەيە كە جوامىرى و ئازايەتتە كە خۇى لە خۇيدا پەشتىكى چاكە، بەلام ھەر كاتىك توپەپى لە شوپىنى خۇى بەكارنەھىنرا و لەم سنوورە تىپەپى، خاۋەنەكەى دەبىت بە ستەمكار، ئەگەر لە سنوورى خۇشى كەمتر بىت دەبىت بە ترسنۇكى.

الحرص: سووربون لەسەرشت، سنوورى خۇى ھەيە كە سوود ۋەرگرتنە لە دنيا بە پىپى پىويست، بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە كەمتر بوو دەبىت بە فېرۇدان، ئەگەر لە سنوورەكەى خۇشى تىپەپى دەبىتە پووكردنە دنيا كە كارىكى چاك نىە.

الحسد: ئىرەپى، سنوورى خۇى ھەيە كە پىشېپىكى كىرەنە بۇ كامىل بوون، بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە تىپەپى دەبىتە ستەم و خراپەكارى كە مۇقۇلەگەل پىشېپىكىكەى ئومىدى ئەو ۋە دەكات ئەو نىعمەتە لە خاۋەنەكەى بسىنىت بۇ خۇى ئەگەر بە ئازاردانىشى بىت، ھەر كاتىكىش لە سنوورەكە خۇشى كەمتر بوو دەبىتە بى ھىمەتى و لاۋازى نەفس، پىغەمبەر ﷺ دەفەر موۋى: ((لا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ مَلَائِكَةٍ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا النَّاسَ))^(۱). واتە: ھەسوودى دروست نىە تەنھا لە دوو شتدا نەبىت: ھەسوودى بە پىاۋىك بېرىت كە خوا مال و سامانى پى بەخشىۋە ئويش لە كارى

(۱) صحيح: رواه البخارى (۱۵۳/۱)، ومسلم (۸۱۶)، واحمد فى المسند (۴۳۲و۳۸۵/۱)، وابن ماجه

خېر و چاكدەدا سەرفى دەكات، پىاويكىش خوا حىكمەت و زانستى پى بەخشيوه
ئەويش كارى پىدەكا و خەلكىشى لى فېر دەكات.

ئا ئەمە ھەسوودى پىشېركى پى دەگووترى كە مۇڤ ھەول دەدات پىش
بەكەوېت لە كارى چاكە، نەو ەك ھەسوودى ببات كە ئەو نىعمەتە لەو كابرەيە
بەندىتەو ە بدرېت بەو.

الشهوة: ھەز و ئارەزووات، سنوورى خۆى ھەيە كە بە ئەنجامدانى ئارامى و
پەھەتى بە دل و ەقل دەبەخشى و يارمەتى دەدات لەسەر بەندايەتى و بەھرەكان،
بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە تىپەپى دەبىت بە چلىسى و ھەرگىز تىر نابىت و
خاوەنەكەى دەباتە پلەى ئاژەل، ھەر كاتىكىش لە سنوورەكەى خۆشى كەمتر بوو
دەبىت بەبى ھىزى و لاوازى و كەمتەرخەمى.

الراحة: ھەسانە و پەھەتى، سنوورى خۆى ھەيە، كە ھەسانەو ەى دل و
دەروون و ھىزە بۆ بە دەستھىنانى ھىزى بەندايەتى خوا و كارى چاك بە جۆرىك كە
بى ھىز و ماندوو نەبىت لە كاتى ئەنجامدانى، بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە تىپەپى
دەبىت بە تەمەللى و كات بە فېرودان كە مۇڤ زۆرەى بەھرەكانى لە دەست
دەچىت، ھەر كاتىكىش لە سنوورى خۆى كەمتر بوو ئەو ە زىان بە ھىزى بەرھەم
ھىنن دەگەيەنېت.

الجود: بەخشندەيى، سنوورى خۆى ھەيە كە خۆى لە خۇيدا شتىكى زۆر باشە،
بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە تىپەپى دەبىت بە دەست بالۆى و بەفېرودان، ھەر
كاتىكىش لە سنوورى خۆى كەمتر بوو دەبىت بە پەزىلى و پىسكەيى.

الشجاعة: جوامىرى و ئازايەتى، سنوورى خۆى ھەيە كە خۆى لە خۇيدا
سېفەتىكى باشە، بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە تىپەپى ئازايەتەكەى ھەرەس
دىنېت، ھەر كاتىكىش لە سنوورى خۆى كەمتر بوو دەبىت بە ترسنۆكى.

جا سنوورى جوامىرى و ئازايەتى ئەو ەيە بېوا بۆ ئەو شوپىنانەى كە شىاوە بۆى
بېوا، نەپوات بۆ ئەو شوپىنانەش كە شىاوى پۆيشتن نىە، ھەر ەك (معاوية) بە

(عمروى كوپى) (العاص) ى ده گوت: سه رم له تو سووړماوه نازانم نازايت يان ترسنوكيت؟! چو كه هيندي جار ده تيبينم پيش ده كه وى ده ليم: نازاترين كه سى، جارى واش هه يه ده كشيي وه ده ليم: ترسنوكترين كه سى..

جا (عمروى كوپى) (العاص) له وه لامدا ووتى:

شجاع اذا امكنتنى فرصة فان لم تكن لى فرصة فجبان.

واته: نه گره هم لم بو پيك كه ويٴ نه وه نازام، به لام نه گره هم لم بو پيك نه كه ويٴ نه وه ترسنوكم.

الغيرة: غيرت بوون له سهر شت، سنوورى خو ى هه يه نه گره له م سنووره تيپه پيٴ ده بيٴ به بوختان و گومانى خراب بردن به كه سيكي بيٴ تاوان، نه گره له سنوورى خو ى كه مته رخه مى بكر يٴ ده بيٴ به گوينه دانه په وشت ويٴ نابرووى و ده يوسى كردن.

التواضع: خو به گوره نه زانين، سنوورى خو ى هه يه كه سيفه تيكي باشه، به لام له سنوورى خو ى تيپه پى ده بيٴ به زه ليلى و سهر شو ى، هر كاتيكيش له سنوورى خو ى كه متر بوو ده بيٴ به خو به گوره زانى و خو هه لكيشان.

العز: عيزت، سنوورى خو ى هه يه، هر كاتيكي له سنوورى خو ى تيپه پى ده بيٴ به خو به گوره زانى كه په وشتيكي خراب و لومه ليكراوه، نه گره له سنوورى خو ى كه متر بيٴ ده بيٴ زه ليلى و سهر شو ى.

جا وا چا كه مروؤ له ماندا ده ست بكر يٴ به پيگاي ناوه پاست نه له نه اندازه به دهر دهر چيٴ نه كه مته رخه ميشى تيا بكات، چو كه پيگاي ناوه پاست سوود به خشه بو به هره وه ربوون له دنيا و له دواړو، به لكو ته نها به م پيگايه سوود به جهسته ده گات، به لام هر كاتيكي له م پيگايه لابدا جا زياده په وى تيا دا بكات يان كه مته رخه مى تيا بكات، نه وه هي ز و له ش ساغى له ده ست ده دات به نه اندازه ى هه له كانى.

به هه مان شي وه ش كار ه سروش تيه كانيش وه كو: خو و شه ونخونى و خواردن و خواردنه وه و جيماع و جووله و وهرزش و تيكه ل نه بوونى خه لكى و تيكه ل بوونى

خەلگى و چەندىن شتى تىرى لەم شىۋوش.. ئەگەر لەسەر پىڭايەكى ناوہ پاست بوو نە لە ئەندازە بەدەر بوو نە كەمتەرخەمىشى تيا كرابوو ئەوہ سوود بەخشە و باشە، بەلام ئەگەر لايدا بۆ لايەكيان ئەوہ مەۋقەكە تووشى زيان دەبىت.

بۆيە پىرۆزترین و بەسوودترین زانست، شارەزابوون و زانىارىيە بە سنوورەكان، بە تايبەت سنوورە شەرىعەكان ئەوانەى فەرمانى پىكراوہ و ئەوانەى كە قەدەغەكراون.

كەواتە: زانائىرىن كەس ئەو كەسەيە كە زانىارى بەم سنوورانە ھەبىت، چونكە نەشتىك زىاد ئەنجام دەدات لە سنوور دەرجىت، شتىكىش ئەنجام نادات لەسنوورى شەرىعى نەھاتىبىت خەي گەورە دەفەر مووى: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ۹۷)، واتە: عەرەبە دەشتەكەكان زۆر دىل پەقتىن لە بارەى كوڤر و دووپوييەوہ، شايسەتەرن ئەو سنوورانە نەزانن كە خوا ناردوويەتيە خوارەوہ بۆ سەر پىغەمبەرەكەى.

به دلی پر له ته قوا ده گه ی به په زامه نندی خودا

مروؤ به هیمت و به دلی پر له ته قوا ده توانیت پښا به ره و په زامه نندی خودا بېریت نه به لاشه ی، له راستیدا ته قوا په یوه سته به دلوه نهك به نه دنامه کانی لاشه وه هر وهك خوی گه وره ده فرمووی: ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ شَعْرُ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (الحج: ۳۲). واته: نه وه ی پړز داده نیت بؤ دروشمه کانی خودا، به پاستی نه وه نیشانه ی ته قوا و له خواترسانی دل کانیانه.

هر وه ما ده فرمووی: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقُلُوبُ مِنْكُمْ﴾ (الحج: ۳۷)، واته: دلنیا بن گوشت و خوینه که ی به خوا ناگات، به لکو ته قوا و پارېزگاری نپوه به خوا ده گات.

پیغه مبریش ﷺ ده فرمووی: ((التقوى ها هنا، وأشار الى صدره))^(۱)، واته: ته قوا و خواناسی لیړه دایه، ناماژه ی بؤ سنگی کرد.

که واته: مروؤی ژیر پښای به ره و خوا چوون به عزمیت و ووره ی به رز و نیه تیکی ساف و کارو کرده وه یه کی که م ده بېریت، زور چاکتریش پښا ده بېریت له و که سه ی که نه مانه ی نیه له گه ل نه وه شدا زور ماندوو ده بیت و گه شته که ی لی ناسته م ده بیت، چونکه عزمیت و چه زکردن له شتیک ته نگ و چه له مه ی گه یشتن به نامانچ له سر مروؤ سووک ده کا و گه شته که ی بؤ ناسان ده کات، چونکه که وتنه پړ به ره و په زامه نندی خودا به هیمت و چه ز و ترسکی پاستگوپانه ده بیت، هر بویه ش نه و که سه ی هیمتی به رزه به نارامه وه زور زیاتر پیښده که ویت له و که سه ی

(۱) صحیح: رواه مسلم (۲۵۶۴)، والترمذی (۱۹۲۸)، و احمد فی المسند (۲/۲۷۷ و ۳۶۰).

كە كاريكى زۆر دەكات كە چى ئوھى نى، ئەگەر لە ھىمە تىشدا يەكسان بوو بە كار پىشى دەكەوئى.

چاكتىن پىگرتنە بەرەش بەرەو پەزەمەندى خۇدا ئەو پىگايە يە كە پىغەمبەر ﷺ گرتىبويە بەر، پىگايە كى گرتىبوو بئى كەم و كوپى، لە گەل ئوھى خۇاى گەورە لە ھەموو ھەلە يە كى پىش و پاشىشى خۆش ببو ئىنجا ئەو ھەندە نوڭى دەكرد تاكو پاىە كانى دەئاوسا، ئەو ھەندە پۆژووى دەگرت تا خەلكى واپان دەزانى پۆژو ناشكىنئىت، لە پىناوى خۇدا دەجەنگى، تىكەللى ھاوھلانى دەبوو خۇاى لى بە دور نەدەگرتن، يەك لەو سووننەت و وىردانەى جى نەدە ھىشت كە مەوۇ ناتوانئىت بە ھەمووى ھەلئى.

خۇاى گەورە فەرمانى بە بەندە كانى كىردووە بە پەوالتىان ھەلئىن بە دروشمە كانى ئىسلام، پاستە قىنەى ئىمانىش لە دل و دەروونياندا بسە پىتن، لە (المسند) دا ھاتووە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ((الإسلام علانية والأيمان في القلب))^(۱)، واتە: دروشمە كانى ئىسلام بە پەوالتە، بەلام ئىمان لە ناو دلدايە.

ھەر ئىسلامە تىە كى بە پەوالت ئەگەر خاوەنە كەى بەرەو ئىمانئىكى دەروونى پاستە قىنە نەبات ئەو ھىچ سوودى نى ھەتا ئەو كاتەى ئىمانى دللى لە گەلدا نەبئت، ھەر ئىمانئىكىش ئەگەر خاوەنە كەى ھەلئەستىت بە ئەنجامدانى دروشمە كانى ئىسلام بە پەوالت ئەو ھىچ سوودى نى ئەگەر چى ئىمانە كەشى ھەبئت.

كەوابوو: ئەگەر ھاتو دالئىك ھەلقرا بە خۆشەوئىستى و ترسى خۇا، بەلام بە پەوالت ھەلئەستا بە ئەنجامدانى دروشمە كانى شەرىعى خۇدا، ئەو پزگارى نابئت

(۱) رواه احمد فى ((المسند)) (۳/ ۱۳۵ - ۱۳۶)، قال الهيثمى فى ((مجمع الزوائد)) (۱/ ۵۲) رواه احمد وابو يعلى بتمامه، والبخارى باختصار، ورجال رجال الصحيح ما خلا على بن مسعدة، وقد وثقه ابن حبان وابو داود الطياليسى وابو حاتم وابن معين، وضعفه آخرون.

لە دۆزەخ، بە ھەمان شىۋەش ئەگەر بە پۈللەت ھەلسا بە ئەنجامدانى دروشمەكانى ئىسلام بەلام ئىمانى پاستەقېنەى لە دلدا نەبوو ئەو بەمە پزگارى نابىت لە دۆزەخ. جا ئەگەر ئەو زانرا، كەواتە ئەوانەى پى دەگرە بەر بەرەو پەزەمەندى خودا و بە چەنگ ھىنانى دوا پۆژ ئەو دوو بەشن:

يەكەم: ئەوانەن كە ئەو كاتانەى لىيان زىاد دەبىت دواى ئەنجامدانى فەپزەكان بە پەرسىشى لاشەى پى دەكەنەو و خۆيانى پى ماندوو دەكەن، سوور نابن لەسەر بە چەنگ ھىنانى توپشوى پووحى و ئىمانى بۆ دلەكانيان، وەنەبىت بنچىنەى ئىمانى پاستەقېنەيان لە دلدا نەبىت، بەلكو ئىمانى پاستەقېنەيان لە دلدا ھەيە، بەلام ئەوانە زياتر ھىمەتى خۆيان سەرف دەكەن لە ئەنجامدانى بەندايەتتە جەستەيەكان

دووەم: ئەوانەن كە ئەو كاتانەى لىيان زىاد دەبىت دواى ئەنجامدانى فەپز و سووننەتەكان بايەخ دەدەن بە دل و دەروون و خۆيەكلایى كردنەو بۆ خوا و پاراستنى خەتەرەكانى ناو دلىان و ئىرادەيان، ئەوانە زياتر بايەخ دەدەن بە پاستكردنەو و پتەو كردنى ئەو كاراكانەى پەيوەستە بە دل و دەروونەو وەكو: خۆشەويستى و ترس و پەجا و تەوەكول و گەپانەو بۆ لای خوا، بۆيە ئەوانە بەشىكى كەم لەم جۆرە كارانەى پەيوەستە بە دلەو زۆر لەلايان خۆشەويستە لە زۆرىك لەو بەندايەتيانەى پەيوەستە بە لاشەو، ئەگەر يەككىيان ھۆگرى يان خۆشەويستى يان تامەزىوى يان ملەكچى چەنگ كەويت ئەو ھەرگىز بە ھىچى ناگۆریتەو.

بىنچىنەى كارى چاك و خراپ

سەرچاۋەى ھەموو كارىكى خراپە لەمانەۋە سەر ھەلەدەدات: خۆبەگەۋرەزانى و سەرشۆرى و سوكى.

سەرچاۋەى ھەموو كارىكى چاكەش لەمانەۋە سەر ھەلەدەدات: لە خوا ترسان و ۋرەبەرزىيەۋە.

كەۋاتە: شانازى و ھەق شاردنە و لە خۆبايى بوون و ھەسوودى و خراپەكارى و خۆبەگەۋرەزانى و سەتم و دىل پەقى و سەتمكارى و پەشت ھەلگەردن لە پاستى و ۋەرنەگرتنى ئامۇزگارى و خۆسەپاندن بەسەر خەلگىداو خۆشەويستى مال و مىندال و سولتە ھەزكەردن لە ستايشى خەلگى و چەندىن شتى تىرىش، ئا ئەمانە ھەر ھەمووى لە خۆبەگەۋرەزانى سەر ھەلەدەدات.

درو و بى قىمەتى و خىانەت و پىيا و فىل و تەلەكە و تەماع و ترس و لەرز و پەزىلى و لاۋازى و تەمەلى و ملەكەچ كەردن بۆ خەلگى و گۆپىنى شتى چاكە بە خراپە و چەندىن شتى تىرىش، ئا ئەمانەش ھەر ھەمووى لە سەرشۆرى و بى سوكى مەرفەۋە سەر ھەلەدەدات.

خوپەۋىشتە جوانەكانىش ۋەكو: ئارامگەرتن و ئازايەتى و دادپەرۋەرى و پىياۋەتى و داۋىن پاكى و خۇپاراستن و بەخشندەيى و لەسەر خۆيى و لىببوردەيى و عىزەتى نەفس و تەۋازۇع و قەناعت و پاستگۆيى و ئىخلاص و بەنمەكى و پاداشت دانەۋەى چاكە و دورىبوون لە بى ئاگايى و ۋازەينان لەۋ شتانەى كە پەيوەندى بەۋنىيە و دورىبوونى دىل لەۋ پەۋىشتە خراپانە و چەندىنى تىرىش، ھەر ھەمووى لە خوا ترسى و ۋورە بەرزىيەۋە سەر ھەلەدەدات.

خۋاى گەۋرە ئەۋەى پوون كەردۆتەۋە كە زەۋى ملەكەچ دەبىت بۆ ئەۋ بارانەى دەبارىتە سەرى پاشان بەروبوومى جوانى لى دەپوئەت و دەبىتە باخ و باخاتىكى

قەشەنگ و ناياب، بە ھەمان شىۋەش ئەو دروستكراوانە لە زەوى دروستكراون،
ئەگەر بەشى خۆى وەرگرت لە سەرفرازى وەكو ئەو باخە دەشەكٽتەو.

بەلام ئاگر پەوشتى واپە لەناوبەر و خۆبەگەورەزانە كەچى پاشان سەرشۆر
دەبٽ ونامٽت، بە ھەمان شىۋەش ئەو دروستكراوھى كە وەك ئاگرە بەردەوام
لەكاتى گەشانەوھى خۆى بە گەورە دەزانٽت، بەلام كاتٽك كپ بۆوھ سەرى
شۆردەكاتەو، جا پەوشتە خراپەكان شوٽكەوتەى ئاگر و لەو دروست بوونە،
پەوشتە جوانەكانىش شوٽكەوتەى زەوين و لەو دروست كراون.

ھەر كەسٽك ھىمەتى بەرز بٽ و لە خواترس بٽ بە پەوشتى جوان خۆى
دەپازٽٽتەو، ھەر كەسٽك ھىمەتى نەبٽ و لە سنوور دەرچووبٽ بە پەوشتى
ناشیرين خۆى دەپازٽٽتەو.

هيمهت و نيهتى بهرز

به دهست هيئانى به ههشت و پهزامه ندى خودا، په يوهسته به هيمه تىكى بهرز و نيه تىكى پاستگويانه ي مروڤ، هر كه سيك نه م دووانه ي له دهستچيټ نه وه ناگات به مه بهست.

كه واته: نه گهر هيمه تى مروڤ بهرز بوو، نه وه په يوهسته دهبيټ به ئامانجى بهرز.

به لام نه گهر هيمه تى مروڤ بهرز نه بوو و نزم بوو، نه وكات په يوهسته دهبيټ به ئامانجى نزم په يوهسته نابيټ به ئامانجى بهرز.

حالى مروڤ په يوهسته به هيمهت و نيهتى، نه و دووانه پيگاي پهزامه ندى خوداي بؤ فراهه م دينن، نه وهش ته واو و پوخت نابيټ مه گهر واز له سى شت نه هيټيټ:

يه كه م: وازهينان له و داب و نهريتانه ي كه خه لكى داين په شتووه.

دووه م: دووركه وتنه وه و وازهينان له و شتانه ي سه رقالي دهكات و دوورى دهكات وه له پهزامه ندى خودا.

سييه م: وازهينان له و شتانه ي كه دهبيټه بهر بهست له نيوان دلى و پهزامه ندى خودا.

جياوازي له نيوان نه وه ي دووه م و سييه م نه وه يه، دووه م سه رقالي بوونه به و شتانه ي له دهره وه ي دهره ونى مروڤه، به لام سييه م نه و شته مباحانه يه كه په يوهسته دهبيټ به دلى مروڤه وه.

چەمكىن لى ۋوتەكانى (ئەبداﷲى كورى (مسعود)

ھە پىاۋىك لى خزمەتى (ابن مسعود)دا قەرمۇي: ئاي چەند ھەز دەكەم پۇرى قىامەت لەۋكەسانە بىم كە نامەي كارەكانىيان بە دەستى پاست ۋەردەگىرن، ھەز دەكەم لە (المقرىبن)بىم، (ابن مسعود)ىش قەرمۇي: دەنا ئا ئەۋتە پىاۋىك ھەز دەكات ئەگەر مرد ھەر زىندوۋ نەبىتتەۋە، مەبەستى خۇي بوۋ.

ھە پۇرىكىيان (ابن مسعود) لە مال ھاتە دەرەۋە ۋ دەپۇشت بىنى ۋا كۆمەلىك خەلكى بە دوايدا دەپۇن، ئەۋىش پىيانى ۋوت: ئايا ھىچ پىۋىستىيەكتان بە من ھەيە؟! ۋوتىيان: نەخىر، تەنھا ھەز دەكەين لەگەلتدا بىپۇن، جا پىيانى ۋوت: بگەپىنەۋە، چۈنكە ئەۋكارەي ئىۋە دەيكەن زەلىلىيە بۇ ئىۋە ۋ فىتنەشە بۇ من.

ھە دەيفەرمۇ: ئەگەر نەفسى منتان بەۋشىۋە بناسىبايە كە من خۇم دەيناسم، ئەۋە خۇلتان بەسەرمدا دەكرد.

ھە دەيفەرمۇ: ئىۋە لە پارەۋەي شەۋ ۋ پۇژدا دەپۇن كە تەمەن تىايدا كەم دەبىت، كارەكانىشى لەسەر دەنوسرىت، مردنىشى لە پىر دەگاتى، جا ھەر كەسىك خىر ۋ چاكەي چاندبىت ھەز دەكات زوۋ بىدورىتتەۋە، ئەۋەي خراپەشى چاندبىت دەستى دەگەزى ۋ ھەز ناكات بىدورىتتەۋە، ئەۋەش بزانن ھەموۋ جوۋتارىك ئەۋ شتە دەدورىتتەۋە كە چاندوۋىيەتى، مۇۋىش ناكات بە شتىك تواناي بەسەرىدا نەبىت ئەگەرچى ھەزىشى لىبىت.

ھە ھەر كەسىك چاكەيەك بكات خواش چاكەي لەگەلتدا دەكات، ھەر كەسىكىش خۇي ۋ خەلكى بىپارپىزىت لە شەپ خواش دەبىپارپىزىت لە شەپ.

ھە تەقۋاداران گەۋرە ۋ بە شىكۇن، زانايانىش سەۋك ۋ پىشەۋان، دانىشتن لەگەل ئەم دوۋانەش سوۋد بەخشە.

بىگومان چاكتىن ووتە ووتەى خوايە - كە قورئانە - چاكتىن ھىدايەت شىش ھىدايەتەكى محمد ﷺ ھىناويەتى، خراپتىن شتىش ئەو شتانەن كە داھىنراون لە دىن، ھەر داھىنراويكىش لە دىن بىكرىت بىدعەيە.

مەبەستەكانتان درىژەتان لەسەر نەكىشىت، ھىواكانتان بەفەتارەتان نەبات، بىگومان ھەر شتىك لە پىگادابىت ئەو ھەتەن دەگاتى و نىزىكە، بەلام ئاگادار بە ئەو ھەى كە دوورە ناگاتى، بزائە و ئاگاداربە خراپە ئەو كەسەيە كە لە سكى دايكىدا خراپە، كامەران و چاكەش ئەو ھەى كە ئامۇزگارى ۋەردەگرىت لە غەيرى خوى، بزائە گۆشتى موسلمان كوفرە، جنىو پىدانىشى مۇڤ تووشى فىسق دەكات، دروست نىيە بۇ موسلمان لە سى پۇژ زىاتر قەسە لەگەل براى موسلمانى خوى نەكات بەجۆرىك كە لە شوپىنىك پىيى بگات پوى خوى لى ۋەرگىرىت، بەلكو دەبىت ئەگەر پىيى گەيشت سەلامى لى بگات، ھەر كاتىك موسلمانىك دەعوەتى برايەكى موسلمانى خوى بگات دەبى ۋەلامى بدائەو، ئەگەر نەخۆشيش كەوت دەبىت سەردانى بگات، بزائە خراپتىن شت گىپانەو ھەى شتى درۆيە، بزائە كە درۆ گالئەو گەپى نىيە نابىت پىاو پەيمان بە مندالەكەى بدات شتى بۇ بىنىت كەچى درۆيى لەگەل بكاو بۆي نەھىنىت، چونكە درۆ مۇڤ بەرەو خراپە دەبات، خراپەش مۇڤ بەرەو ئاگر دەبات، پاستگوش مۇڤ بەرەو چاكە دەبات، چاكەش مۇڤ بەرەو بەھەشت دەبات، بە مۇڤى پاستگۇ دەگوترى پاستگويە و چاكە، بە درۆزنىش دەگوترى درۆزنە و خراپە، محمد ﷺ پىيى فەرمووين: پىاوى وا ھەيە بەردەوام پاستگويە تاواى لى دى لاي خوا بە پاستگۇ دەنوسرىت، پىاوى واش ھەيە درۆ دەكات تاواى لى دىت لاي خوا بە درۆزن دەنوسرىت.

بەراستى پاستگوتىن قەسە قورئانى خوايە، پتەوتىن لووتكە ووشەى تەقوايە، چاكتىن كۆمەلىش كۆمەلى (ابراھىم)ە، چاكتىن سووننەتىش سووننەتى (محمد) ﷺ چاكتىن (ھەى)ش ھەى پىغەمبەرانە، بەنرختىن قەسەش زىكرى خوايە، چاكتىن چىرۆكىش ھەر قورئانە، چاكتىن شتىش چەسپاۋەكانە، خراپتىن شتىش داھىنراۋەكانە، ئەو ھەى كە مەو پوختە زۆر چاترە لەو ھەى زۆرە و بى سەنگە، نەفىسك

كە مەۋەز پەزىگەر دەكەت زۆر چاكتەرە لەۋە زۆرى و بۆرىكە كە بە ژمار نايەت، خراپەترىن پاساۋەينانەۋە لەكەتتى سەرەمەرگە، خراپەترىن پەشيمانى پەشيمانى پۆۋى قىامەتە، خراپەترىن گومرايى ئەۋەيە كە مەۋەز ھىدايەتتى ۋە رەگرتىبىت ئىنجا گومرا بىتەۋە، چاكتەرىن دەۋلەتمەندى دەۋلەتمەندى نەفس و دل ۋ دەروونە، چاكتەرىن تىشۋو تەقۋايە، چاكتەرىن شت بۆ دل يەقىنە، گومان لە كوفەرەۋە سەرەلەدەت، خراپەترىن كۆپرى كۆپر بۈنى دلە، مەي ھۆي خراپە و گوناھە، ئافرەت تەلەكەي شەيتانە، گەنجايەتتى بەشېكە لە شىتايەتتى، شىن و پۆ پۆ كارو پىشەي نەفامىيە تە.

ھىندى كەس ھەيە كە دىنە نوۋىژى ھەينى بە لەشگرانى دىت، كە زىكرى خوا ناكاو پىشتى تى دەكەت، گەۋرەترىن تاۋان زامانىكە كە درۆزن بىت، ھەر كەسىك لىبۈوردەبىت خوا لىي دەبۈرىت، ھەر كەسىك لە پىناۋى خوا توۋپەيى خۆي بخۋاتەۋە خوا پاداشتى دەداتەۋە، ھەر كەسىك لىخۆشبەر بىت خواش لىي خۆش دەبىت، ھەر كەسىك لەسەر بەلادا ئارام بگىرت ئەۋە خودا بۆي تەغۈيز دەكەتەۋە.

خراپەترىن كاسىبىش رىبايە، خراپەترىن خۋاردنىش خۋاردنى مالى ھەتيۋە، ئەۋەندەتان بەسە كە دلتان پىي قانع بىت، كەدەۋەش بە كۆتايىيەكەيەتتى، چاكتەرىن مردنىش ئەۋەيە كە مەۋەز شەھىد بىت، ھەر كەسىك خۆي بەگەۋرە بزانىت ئەۋە خوا نزمى دەكەتەۋە و سەرشۆرى دەكەت، ھەر كەسىك بى فەرمانى خۋاي گەۋرە بىكەت ئەۋە گۆپرايەلى شەيتان دەكەت.

پىۋىستە لەسەر تىگەيشتۈۋە لە قورئان و ھەلگىرى قورئان بە نوۋىژى شەۋانى بىناسرىت كەتتى خەلگى خەۋتۈۋ، بە پۆۋو بىناسرىت كەتتى خەلگى بى ئاگاۋ شادۈمانن، بە گىرمانى بىناسرىت كەتتى خەلگى پۆچۈۋە لە قەسدا، بە لە خوا ترسى بىناسرىت كەتتى خەلگى بى فەرمانى خۋادەكەن، پىۋىستە لەسەر ھەلگىرى قورئان گرېنۆك و غەمبار و ھەكىم و ئارامگر و لەسەر خۆبىت، نابىت ھەلگىرى قورئان وشك و بىئاگا و بەھات و ھاۋار بىت.

ھەر كەسىڭ خۆى بە بەرز و گەورە بزانيٽ خواى گەورە دەيشكىنيٽەو،
ھەر كەسىڭىش تەوازوعى ھەبى و خۆى بە گەورە نە زانيٽ خواى گەورە بەرزى
دە كاتەو، بېگومان مە لائىكەت خەتەرەيە كى ھەيە، شەيتانیش خەتەرەيە كى ھەيە،
جا خەتەرەي مە لائىكەت ھاندانى مرقۇ ھەبى و خېر و چاكە و بە پاست زانينى ھەق،
كەواتە: ھەر كەسىڭ ئەم خەتەرەي لە ڊلى خۇيدا ھەست پېكرىد با سوپاسى خواى
لە سەر بكات، بە لام خەتەرەي شەيتان مرقۇ ھاندەدات بۇ شەپ و خراپە و بە درۆ
زانينى ھەق، كەواتە: ھەر كاتىڭ ھەستتان بەم خەتەرەيە كىرد پەنا بگرن بە خوا.

ھېندى كەس قسەي گەورە گەورە دەكەن، جا ھەر كەسىڭ قسەكانى لە گەل
كردەو ھەكانى يەك بوون ئەو ھە سەرفرازە، بە لام ھەر كەسىڭ قسەكانى پېچەوانەي
كردەو ھەكانى بوو بە پاستى ئەو ھە خۆى ھەلدە خەلە تيٽىت.

وا مەكەن كە بە پۇژ ھەر خەرىكى پېويستىەكانى دنيا بن، بە شەويش لىي
بخەون وەكو كەلە شىكى مردوو، بە پاستى من پقم لەو كەسەيە كە بى كارە نە سوود
لە كارى دنيا وەردە گرېت نە كارىش بۇ دوا پۇژى دەكات، ھەر كەسىڭ نوژەكەي
نزيكى نە كاتەو لە چاكە و دوورى نە كاتەو لە خراپە، ئەو ھېچ سوودى نە لاي
خوا بە لكو دوورى دەكاتەو.

لە نيشانەكانى ڊلنيايى ئەو ھەيە كە خەلگى پازى نەكەي بە تووپەيى خوا،
كەسپىش سوپاس و ستايش مەكە لە سەر پزقى خوا، كەسپىش سەرزەنشە مەكە
لە سەر ئەو شتەي خوا پېي نە بە خشيويى، چونكە پزقى خوا نە بە سوورى مرقۇ
لە سەرى چەنگ دەكەوٽ، نە بە پېناخوش بوونى مرقۇ پېي دەگە پېتەو، خواى
گەورە بە دادپەرەرى و حيلمى خۆى وای كردوو ٴارامى و ڊلخوشى لە ڊلنيايى و
پازى بوون دابىٽ، واشى كردوو غەم و خەفەت و ڊل تەنگى لە گومان و تووپەي و
پازى نە بوون دابىٽ.

که تا نه وکاته‌ی تو له نویژ دابی دهکات هر له ده‌رگای پادشایه‌ک ده‌ده‌ی که خوايه، هر که سیکیښ له ده‌رگای پادشا بدات بیگومان هر ده‌رگای لي ده‌کړیته‌وه.

که من وا داده‌نیم پیاو نه و زانست و زانیاریه‌ی که فیږی بووه به گونا‌ه و تاوان نه‌نجامدان له بیږی ده‌چپته‌وه.

که بېن به سه‌رچاوه‌ی زانست و زانیاری، بېن به مه‌شخه‌لی پړگای هیډایه‌ت، بېن به مولته‌زیمی مال، بېن به چرای شه‌وان، بېن به پړگا و تویشو بو دل، بېن به فروشیار، گه‌ر و ابوون ده‌ناسرین له لای خه‌لکی ئاسمان، شاراوه‌ن له لای خه‌لکی زه‌ویش.

که بیگومان دل ئاره‌زووی هه‌یه و پشت تی‌کردنیشی هه‌یه، جا هه‌رکاتیک دل ئاره‌زوو ده‌کا و پوو له و شته ده‌کات که ئاره‌زووی ده‌کات تو نه و کاته بکه به فرسه‌ت و بزانه و پړگای لي بگره، به لام کاتیک پشتی هه‌لگردووه و وازیه‌یناوه تو‌ش لی‌ی گه‌ری.

که زانست نه‌وه نیه که کابرا قسه‌ زان و بلیمه‌ت بیت، به لکو زانست نه‌وه‌یه که له خوا بترسیټ.

که نیوه ده‌بینن که کافر له‌شی له هه‌موو که‌س ساغتره، به لام دل‌ی زور نه‌خو‌شه، ده‌بینن ئیمان‌داریش دل‌ی له هه‌موو که‌س ساغتره و به لام له‌شی نه‌خو‌شه، سویند به خوا نه‌گه‌ر بیتوو دل‌تان نه‌خو‌ش بیت به لام له‌شتان ساغ بیت، نه‌وه له لای خوا زور بئ نرخرن له خلینکه.

که به‌نده ناگات به ئیمانی پاسته‌قینه‌ تا‌کو خو‌ی نه‌پازینیټه‌وه به لوتکه‌که‌ی، ناشگات به لوتکه‌که‌ی تا‌کو هه‌ژاری خو‌شتر نه‌ویت له ده‌وله‌مه‌ندی، ته‌وا‌زووی خو‌شتر بویت له شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی، تا‌کو خه‌لکی مه‌دحی بکه‌ن یان زه‌می بکه‌ن لای وه‌کو یه‌ک بیت.

که به‌پاستی گونا‌ه و تاوان دل ده‌کوژي و ده‌ست به‌سه‌ریدا ده‌گریټ.

که هه‌موو نه‌زه‌رېک پالټکی شه‌یتانی پیوه‌یه.

كەلگەل ھەموو خۆشەيك ناخۆشەيش ھەيە، ھەر مائىك پىر بىت لە خۆشى
ئەو پىر لە عىبىرەت و دەبىت پەندى لى وەر بگىرەت.

كە ئىو ھەكو مېوان وان مالا كەشتان خوازواه (استعارە) يە، كە وابوو مېوان
دەبىت شوئىنە كەى جىبەيلىت، خوازوايش دەبىت بدىتتەو بە خاوەنە كەى.

كە لە ئاخىر زەماندا كەسانىك پەيدا دەبن چاكتىن كەدەو ھەكەنىان لۆمە كەردى
خەلكى لە نىوان خۆيان ناوئىشى دەبەن بە (الانتان) واتە: بۆگەن.

كە ھەق گران و تالە، ناھەقىش سووك و شىرىنە.

كە زۆر جارى وا ئارەزووات مەزۇ تووشى غەمگىنى و خەفەتبارى دەكات.

كە ھىچ شىتەك لە سەر پەوى ئەم زەويەدا نىە كە ھەك زەمان پىويستى بە
بەندە كەردىكى زۆر ھەبىت.

كە ھەر كاتەك زىنا و پىبا لە شوئىنەك سەرى ھەلدا و بالەوھى كەرد با
چاوەپوانى تىچوون بن.

كە ھەر كەسەك لە ئىو ئەگەر دەتوانىت كەنجىنە كەى لە ئاسمان دابىت با
داىنەت، چونكە نە كەرمۇل دەبىت نە دەستى كەسىشى دەگاتى، دلى مەزۇش بەو
شوئىنەوھە كە كەنجىنە كەى لىيە.

كە نەكەن لە دىندا تەقلىدى كەسەك بەكەن، بە جۆرىك ئەگەر ئىمانى ھىنا
ئىوھش ئىمان بەئىنن، ئەگەر كافىرىش بوو ئىوھش كافىر بن، بەلام ئەگەر وىستان
ئىقتدا بە كەسەك بەكەن تەقلىدى مردوو بەكەن چونكە مەزۇى زىندوو ئاشووبەى ھەر
ھەيە.

كە نەكەن لەگەل ھەللاى خەلكى بن، ووتيان قورىان ھەللاى خەلكى چىە؟!
فەرموى: ھەللا ئەوھە كە بلىت: مەن لەگەل خەلكىدا پىدەكەم، ئەگەر خەلكى
لەسەر چاكە بوون و چاكەيان ئەنجامدا ئەو مەنىش وا دەكەم، ئەگەر خەلكى لەسەر
خراپە بوون و خراپەيان ئەنجامدا ئەو مەنىش وا دەكەم، جا ئىوھ وا مەبن بەلكو

ئىۋە دەرونتان جىڭگىرگەن لەسەر ئىمان، ئەگەر خەلگىش لەسەر كوفەر بوون ئىۋە
 ھەر لەسەر ئىمان بن و كوفەر ھەلمە بۇيرىن.

كە كابرىيەك ھاتە خزمەت (عبداللەھى كوپى (مسعود) پىي گوت: قورىان فېرى
 چەند ووشەيەكم بگە كە كۆكەرەو ۋە بەسوود بىت، (ابن مسعود) یش فەرموۋى: خوا
 بېرستە ۋ ھاوبەشى بۇ بېيار مەدە، تىكەلى قورئان بە، ئەگەر كەسىك ئامۇزگارى
 بە ھەق كەردى لى ۋ ۋەرگەرە ئەگەرچى پقىشت لىبىت ۋ نەشى ناسى، ھەر
 كەسىكىش ئامۇزگارى ناھەقى بۇ كەردى لى ۋ ۋەرەگەرە ۋ پەتى كەو ۋ ئەگەرچى
 دۇستىشت بىت ۋ خوشىشت بویت.

بزانە دلت لەو سى شويئانەيە ! لە كاتى بىستنى قورئان، لە كاتى زىكرو يادى
 خوا، لە كاتى خەلۋەت لەگەل خوادا، ئەگەر دلت لەو سى شويئە نەبو ۋە دلت
 مردوۋە بۇيە داوا لە خوا بگەتا دلىكى زىندووت پى بېخسى.

باسى ئىخلاص

ئىخلاص لە دلىكدا جىگىر نابىت ئەگەر ئەو دلە ھەزىكەت خەلگى مەدح و ستایشى بکەن، ئەگەر كۆشبیته وەك كۆبونە وەى ئاو و ئاگر دەبیٹ پیکە وە — كە ئەمەش ھەر مەحالە — .

ئەگەر دەتەویٹ ئىخلاص لە دلتدا دروست بیٹ، ئەو پووبکە ھەز و ئارەزووات بە چەقوى بى ئومىدى سەرى بېرە .

ھەر وەھا: واز لە مەدح و ستایشى خەلگى بیئە وەكو ئەو كەسەى عاشقى دنیاىە و وازی لە دوا پوژ ھىناو، جا ئەگەر ھەز و مەدح و ستایشى خەلگىت لە دلى خۆت دەرھىناو و وەكو كۆتر سەرت بېرى پىگای ئىخلاصت بۆ ئاسان دەبیٹ.

ئەگەر پرسىارى ئەوەت كرد: بە چى پىگام بۆ ئاسان دەبیٹ بۆ ئەو وەى ھەز و مەدح و ستایشى خەلگى لە دلتدا پىشەكیش كەم؟ منیش لە وەلامدا دەلیم: پىشەكیش كردنى ھەز و ئارەزووات بە و جۆرە بۆت ئاسان دەبیٹ كە بپروایەكى پتەوت ھەبیٹ ھەر شتىك ھەزى لیدەكەى ئەو بە دەستى خوای گەورەىە كەس توانای بەسەرىدا نىە بۆت فەراھەم بینىٹ، بەندەش ھىچ پۆلىكى تیا نابىنىٹ لە بە دەست ھىنانى.

بەوەش بۆت ئاسان دەبیٹ مەدح و ستایشى خەلگى لە دلتدا پىشەكیش بکەى كە بپروایەكى پتەوت ھەبیٹ كە مەدح و ستایشى خەلگى ھىچ سوودت پى ناگەىەنىٹ، بپروات وابىٹ كە زەمى خەلگى ھىچ زەرەرىكت پى ناگەىەنىٹ، بەلكو زەرەر و قازانچ ھەر ھەمووتەنھا لە دەست خوایە .

كەوابوو: وازبىئە لەو وەى كە خەلگى مەدحت بکەن چونكە مەدح كردنى خەلگى بۆ تۆ ھىچ سوودت پى ناگەىەنىٹ، وازبىئە لەو وەى كە خەلگى زەمت بکەن، چونكە

زه مکردنی خه لکی هیچ زیانت پی ناگه یه نیت، به لکو حه ز بکه که خوا مه دحت بکات، چونکه مه دخی نه و سوودت پی ده گه یه نیت، حه ز بکه نه و زه مت نه کات چونکه زه می نه و زیانت پی ده گه یه نیت، ناشتوانی بگه یت به م ئامانجه ت ته نها به (الصبر) ئارامگرتن و (الیقین) دلنیا یی نه بیت، که واته: هر کاتیک دلنیا و ئارامگر نه بووی ده کات تو وه کو نه و که سه وای که ده یه ویت به ده ریادا گه شت بکات که چی که شتی پی نیه خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ (الروم: ۶۰)، واته: ئارام بگره، بیگومان وه عد و به لینی خوا حق و پاسته و هر دیتهدی، نه وانه ی که ئیمانیا ن نیه بی ئارامت نه که ن و ساردت نه که نه وه.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ۲۴)، واته: له وانیشدا چه ند که سانیکمان کرده پیهر، که هر به فه رمانی خومان پینمووی خه لکی بکه ن، چونکه توانای ئارامگرتنیا ن تیدا بوو، به ته وایش باوه پیا ن به نیشانه کانی ئیمه هینا بوو.

تام و چىز وەرگرتن

لەزەت وەرگرتنى ھەر كەسىڭ بە ئەندازەى قەدر و ھىمەت و پىزى نەفسىيەتى، جا بەرپىزىن نەفس و بەرزىن ھىمەت و بە شىكۆتىن قەدر بۇ ئەو كەسەيە كە تام و لەزەت لە ناسىنى خۆشەيىستى و ئىشتىياقى گەيشتىنى بە خوا وەردەگىت، ئەو كارانە دەكات كە خوا پىتى خۆشە و لىتى پازىيە، ئا ئەو تام و لەزەت لە پووكردنە خوا و خۇ پى خەرىك كىردى وەردەگىت.

كەچى ھىندى كەس ھەيە تام و چىز لە شتى وا وەردەگىن گەر خوا بزانىت، بەلكو تام و چىز لە پىستىن كار و گفتار و شت وەردەگىت، ئەگەر ئەو شتى پىشكەش بەكى كە مۇقى يەكەم تام و چىزى لى وەردەگىت پەتى دەكاتەو و پىشتى تىدەكات، بگرە ئازارىشى پىدەخوات، ھەرەك چۆن مۇقى يەكەم ئەو تام و چىزەى ئەو كابرايە پىشكەش بگرىت پەتى دەكاتەو و پىشتى تىدەكات.

خۆشتىن و بەرزىن چىز ئەو يە كە مۇقى چىز بۇ دىل و پۇخى و جەستەى وەرگىت، بەو جۆرەى كە چىز لە شتە مباحەكان وەردەگىت بە شىوہەك نە بۇ دوا پۇزى زىانى ھەيىت، نە پىگەى چىز وەرگرتن لە ناسىنى و خۆشەيىستى و ھۆگرى خواشى لى بگرىت، ئا ئەم جۆرە چىزە خۇاى گەرە باسى كىدووە و دەفەرمووى:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (الأعراف: ۳۲)، واتە: ئەى محمد پىيان بلى، ئەو كىيە پۇشاك و زەينەت و جوانىيە خۇاييەكانى لە بەندەكانى حەرام كىدووە كە خوا بۇ بەندەكانى دروستى كىدووە؟ ھەرەھا كىيە رىزق و رۇزىيە چاك و پاكەكانى حەرام كىدووە؟ ئەى محمد بەو خەلكە بلى: ئەوانە بۇ بىوادارانە لە ژيانى دىنادا، بى بىوادانىش لە پەناى ئەواندا بەژدارى دەكەن، بەلام لە رۇزى دوايى تاييەتە بە بىواداران.

خراپترین و نزمترین چیژیش، ئه‌وه‌یه مڕۆڤ چیژ له‌ و شته وه‌ربگریت که ده‌بیته به‌ربه‌ست له‌ نیوان ئه‌ و تام و چیژانه‌ی له‌ قیامه‌ت بۆ مڕۆڤ ئاماده‌کراوه‌ خوای گه‌وره‌ به‌ وانه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿أَذْهَبْتُمْ طِبْنَکُمْ فِی حَیَاتِکُمْ الدُّنْیَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا﴾ (الأحقاف: ۲۰)، واته‌: هه‌رچی تام و چیژ و خوشییه‌ک هه‌بوو له‌ ژیا‌نی دنیا‌تاندا ئه‌نحامتان داو به‌ ئاره‌زووی خۆتان راتان بوارد.

بهائی: گروہی یہ کہم تام و چیژیان له خوشیہ کان وه رگرتووه به و جوړه ی که
خوا ی گوره فرمانی پیکردون، نه وانه دهکات خوشی و چیژی دنیا و دواپوژیان
پیکه وه به دهست هیناوه، به لام گروہی دووم تام و چیژیان وه رگرتووه به و
جوړه ی هه و او نارهنواتیان فرمانی پیداون، نه وان هه موو چیژیک نه نجام ددهن جا
خوا فرمانی پیداییت بیکه ن یان نا، نه وانه دوا ی نه وه ی نه و خوشیہ کاتیانه ی له
دنیا نه نجامی ددهن دوا ی نه نجام دانی تام و چیژه که ی نامیتیت، له هه مان
کاتیشدا خوشی و چیژی قیامه تیشیان له چه نگ ده چیت، بویه به م کاره یان نه
خوشی و چیژ له دنیا یان دهبینن، نه خوشی و چیژ له قیامه تیشیان دهبینن.

ھەر كەسىڭ دەپەيىت بەردەوام خۇشى و چېژ وەرگىيت و ژيانى خۇش و كامەران بىت، با خۇشپەكانى دنيا بكات بە ھۆپەك بۆگە يىشتن بە خۇشپەكانى قىامەت، بە ھەي ئەو خۇشپەكانى بە پالېشتىك بۆيە كلاكردنە ھەي دلى بۆ بەندايەتى خوا، بە لگو خۇشى وەرگىيت بۆ ئە ھەي پىي بە ھىز و تواناي ھەبىت بۆ ئەنجامدانى ئەو كارانەي خوا فەرمانى پىكردو ھەك خۇشى تەنھا بۆ ھەوا و ئارەزو ھەي وەرگىيت.

ئەگەر لەو کەسانە بوو کە خۆشی و لەزەتی پاکی دنیای بۆ پאخرا بوو و پەخسا بوو، با مەندیکى لى بگريته وه به ئومىدى ئەوهى له قیامت زیاتر له خۆشى دابیت، با لێره دا لى بگريته وه بۆ ئەوهى له قیامت زیاترى پى ببه خشریت.

بێگومان خۆشیه پاكەکانى دنیا باشتى پشیمانیه بۆ ئەوانه پەزنامه ندى خواو قیامت تیان مەبەسته، خراپترین ریگریشه بۆ ئەو کەسانه دنیایان مەبەسته.

مەركەسنىڭ سودا لى دىنيا ۋە رىگىت بە جۆرىك كە زىيان بە دوا پۇزى نەگە يەنىت،
ئەۋە لى دىنيا ۋ قىيامەت سەركەۋتوۋ ۋ سەرفراز دەبىت، بە لام بەۋ جۆرە نەبىت
سەركەردان ۋ خەسارەت مەندى دىنيا ۋ قىيامەت دەبىت.

ده خن کاتيک سته مي لي بکريٽ، به رگري لي ده کن کاتي غه يبه تي بکريٽ.

- ✓ ھەر بە ۋازھيٲان لە گوناھ و تاوان ھەست بە تەنھايى ناکات لە نٲوان خۆى و خوا..
- ✓ مەلائيکەتى خوا لى ى نزيك دەبنەوھ، شەيتانى ئىنسان و جنوکە لى ى دور دەبيٲتەوھ..
- ✓ خەلگى پٲىشبرکى دەکەن بۆ خزمەتکردنى و داين کردنى پٲويستىھکانى..
- ✓ ترسى مردنیشى نابيٲ، بەلکو بە ھاتنى مردن دلخۆشیش دەبيٲ، چونکە مردن بە پەرورەدگارى دەگەيەنيٲ..
- ✓ دنيای لە پٲىش چاو گچکە و بى نرخ دەبيٲ، دوا پۆزى لەلای بەرز و بە نرخ دەبيٲ، سوور دەبيٲ بۆ بەدەست ھيٲانى پەزنامەندى خوا..
- ✓ تام و چيژ لە بەندايەتى خوا وەرەدەگرٲ، ھەست بە تام و چيژى ئيمان دەکات..
- ✓ مەلائيکەتى (حمله العرش) و ئەوانەى لە دەوريشى دان نزای بۆ دەکەن، ئەو دوو مەلائيکەتەى شت دەنووسن پى دلخۆش ئەبن و ھەموو ساتيک نزای بۆ دەکەن..
- ✓ عەقل و ھيز و ئيمان و زانيارى بە ھيز و پتەو دەبيٲ..
- ✓ خۆشەويستى خۆای بۆ فەرھام ديٲ و خواش خۆشى دەويٲ، خوا خۆشحال دەبيٲ بە تەوبەکردنەکەى، بۆيە خۆشى و ئاسوودەيىھە دەخاتە دلى کە بەرانبەر ناکريٲ لەگەل ئەو کە مە خۆشيەى گوناھ.
- ئا ئەمە ھيٲدى سوود و قازانجى ۋازھيٲان بوو لە گوناھ و تاوان لە دنيادا، بەلام سوودەکانى ۋازھيٲان لە گوناھ دواى مردن، ئەوھيە کە مەلائيکەتەکانى خوا مژدەى پەرورەدگارى پى دەدەن بە بەھەشت، نە ترس نە غەمگينيش دەبيٲ، لە بەنديخانەى تەنگى دنياشدا دەگوازيٲتەوھ بۆ باخيک لە باخەکانى بەھەشت کە تاکو قيامەت دادٲ بەخششى لەگەلدا دەکريٲ، جا کاتيک قيامەت داھات خەلگى ھەموو لە ناوگەرما و عارەقەدان، بەلام ئەو لە ژيژ سيٲبەرى عەپشى خوا دادەبيٲ.

کاتیکیش خزمه تی خوا جید هیلن له گهل مه لانیکه ته کان و له گهل خواناسان و سه رکه وتوان ده گوازیته وه: ﴿ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم﴾ واته: ئا ئه وه فه زل و به خشى خوایه دهیدات به هه ر که سیك که بیه ویت، خواى گه وره خاوه نی فه زل و به خشى گه وره و زۆره.

به کاره گانت مه نازه

(ابن مسعود) له (الطبقات) ده که ی خۆیدا باسی (عمر) ی کوپی (عبد العزیز) ده کا و ده فهرمووی: هه ر کاتیك (عمر) ی کوپی (عبد العزیز) له سه ر (منبر) ووتاری بدابایه ئه گه ر مه ستی به له خۆبایی بوونی بکردایه به په له ووتاره که ی ده پچراند، هه ر کاتیکیش نامه یه کی بنووسیبايه ئه گه ر مه ستی به له خۆبایی تیا به دی کردبایه مه لا مه لای ده کرد و ده یفه رموو: (اللهم إني أعوذ بك من شر نفسي) واته: خوایه په نات پى ده گرم له شه ر و خراپه ی نه فسم.

به ئی: بزانه مروؤ هه ر کاتیك ده ست به قسه یه ك یان کاریك بکات پئویسته له سه ری مه به ستی له و کارهیدا په زامه ندى خوا بیّت، بزانیّت ئه وه منه تی خوایه له سه ریدا، به یارمه تی ئه و نه نجامیداوه، بزانیّت خوا بوى فه راهه م هیناوه، نه ك نه فسی خۆی و شاره زایی و فیکر و هیز و توانای خۆی، به لکو بزانیّت ئه و که سه ی که زمان و دل و چاو و گوێی بۆ به دیهیناوه، هه ر ئه ویشه منه ت و به خشى له گه لدا کردووه و ئه و قسه و کاره ی بۆ فه راهه م هیناوه، جا ئه گه ر هاتوو ئه مانه ی له پیش چاو بوو، ئه وه له خۆبایی نابیّت، چونکه بنچینه ی له خۆبایی بوون ئه وه یه ئه نجامدانى کاره که ی به هیز و بازووی خۆی بزانیّت و منه ت و به خشى خواى له پیش چاو نه بیّت.

به لام ئه گه ر هاتوو ئه و خالانه ی له به ر چاو نه گرت و به هیز و بازووی خۆی زانی، تووشی له خۆبایی ده بیّت ئه و کاتیش کار و گوفتاره که ی به فه ساد ده چیّت.

ده بی ئه وه ش بزانین که هیچ شتیك له له خۆباییبوون خراپتر نیه بۆ خراپکردنى کارووکرده وه ی مروؤ، ئه گه ر خواى گه وره چاکه ی بۆ به نده یه کی بویت له هه موو

كارو گوفتارىكى واي لىدەكەت مەنەت و بەخشى خوى لەبەر چاۋ بىت، ئەۋكەت لە خۆبىيى نابىت، پاشان ئەۋ بەندەيە بى دەسەلاتى خۆى دەردەبىرئ و داۋاي لىبۈوردن لە پەرۋەردگارى دەكەت، شەرمىش دەكەت داۋاي پاداشت لەسەر كارەكانى بكات.

بەلام ئەگەر وانەبوو ئەۋە مەۋقەكە لە خۆبىيى دەبىت و واگومان دەبات كە كارەكانى رىك و پىك و تەۋاۋە و بەھىز و بازۋوى خۆى ئەنجامى داۋە، گەر واپوو ئەۋە ئەم كارەي لاي خوا سەنگى نىيە و خۆشەويست نىيە و لىي وەرناگىرئ. كەۋاتە: مەۋقى خواناس ھەر كارىك ئەنجام بدات، خۋايەتى و مەنەت و فەزلى و يارمەتى خوى لەبەر چاۋە، شەرم دەكا و داۋاي لىبۈوردن دەكەت لەۋەي ئەگەر كارەكانى بە تەۋاۋى ئەنجام نەدابىت.

بەلام مەۋقى نەفام و خوانەناس ھەر كارىك ئەنجام بدات بۆ ھەۋاۋ ئارەزۋوى خۋيەتى، ھەر كارىكىش بكات بە ھىز و بازۋوى خۆى دەزانىت، لە خۆى پارزىيە و مەنەت لەسەر خواش دەكەت، ئائەۋە رەنگىكە و ئەۋى تىرىش رەنگىكى ترە.

ئەو شتانهی ریگرن بۆ گەشتن بە ڕەزامەندی خودا

بۆ گەشتن بە ڕەزامەندی خوا پێویسته مڕۆڤ واز لە (عادات) داب و نەریت بهێنێت، داب و نەریت چەند بیر و بۆچون و شتیکیە که خەلکی خوویان پێوه گرتووه، وهکو شرع حیسابی بۆ دهکەن، بهلکو له شرعیش له لایان به نرختر و به پێزتره، چونکه ئەوان زۆر پقیان له و کهسانهیه که پێچهوانه‌ی داب و نەریتی ئەوان دهکەن و به گوێیان ناکەن به جۆریک که به‌م جۆره پقیان له و کهسانه نیه که پێچهوانه‌ی شرعی خوا دهکەن و پێی پازینن.

به‌لکو زۆر جار ته‌کفیری ئەو کهسه دهکەن که پێچهوانه‌ی داب و نەریتی ئەوان دهکات به گومرا و سه‌رلێشیواو و بیده‌کاری داده‌نێن، یان قسه‌ی له‌گه‌ڵ ناکەن و سزای ده‌ده‌ن، چونکه پێچهوانه‌ی داب و نەریتی ئەوانی کردووه، سوونه‌تی له پێناودا ده‌مرێنن، وهکو بتیش به‌ ناوی پێغه‌مبه‌روه‌ هه‌ڵی ده‌واسن دۆستایه‌تی و دژایه‌تی له پێناودا ده‌کەن.

چاکه‌ له‌ لای ئەوان ئەو شتانه‌یه که پێک به‌ی‌ت له‌گه‌ڵ داب و نەریتی ئەوان، خراپه‌ش ئەوه‌یه که پێچهوانه‌ی داب و نەریتی ئەوان به‌ی‌ت.

جا ئەو داب و نەریته‌ بالێ به‌ سه‌ر زۆربه‌ی چینه‌کانی پوهی زه‌وی کێشاوه‌ له هه‌موو چینه‌کان له‌ پادشاکان و کاربه‌ده‌ستان و زاناکان و سۆفیه‌کان و هه‌ژاره‌کان و خه‌لکی عامیش، که له‌ سه‌ر ئەو داب و نەریته‌ منداڵه‌کانیان په‌روه‌رده‌ ده‌کەن، گه‌وره‌کانیان له‌ سه‌ری پاهاتوون، کردوویانه‌ به‌ سوونه‌ت به‌لکو له‌ سوونه‌تیش له‌ لایان به‌ پێزتر و به‌ نرختره‌.

که‌ وابوو: هه‌ر که‌ سێک له‌ گه‌ڵ ئەو داب و نەریتانه‌ پێیکا و خۆی پێوه‌ په‌ یوه‌ست بکات ئەوه‌ ده‌به‌ ستریته‌وه‌ و پێگای به‌ ره‌و خوای ئی ده‌بچرێت.

به‌لّی: نه و نه خوشیه زۆرێك له خه‌لكی به گشتی گرتۆته‌وه، هه‌ر له‌به‌ر خاتری داب و نه‌ریت پشت له قورئان و سوونه‌ت ده‌كری‌ت، هه‌ر كه‌سی‌كیش خۆی پێ هه‌لكیشی و شوینی بكه‌وێت و پشت له قورئان و سوونه‌ت هه‌لكا، بێگومان سه‌رگه‌ردان ده‌بێت لای خوای گه‌وره و هیچیشی لێ وه‌رناگیرێت.

به‌پاستی نه‌وه گه‌وره‌ترین به‌ربه‌سته بۆ مرۆف كه پێگای لێ بگری‌ت بۆ گه‌یشتن به په‌زامه‌ندی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا.

به‌لام (العوائق) كۆسپ و ته‌گه‌ره‌كان، نه‌و سه‌رپێچیانه‌ن كه ده‌بنه كۆسپ بۆ دلی مرۆف و پێگای گه‌یشتن به په‌زامه‌ندی خودای لێ ده‌پچڕێنن، نه‌مه‌ش سی شتن:

۱. الشرك: هاوبه‌ش دانان بۆ خوا.

۲. البدعة: نه‌و شتانه‌یه كه داهێنراوه له دین.

۳. المعصية: گونا و تاوان.

به‌یه‌كتابه‌رستی كۆسپی هاوبه‌ش دانان بۆ خوا لاده‌چیت، به‌نه‌جامدانی سوونه‌تی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ كۆسپی بیدعه‌ش لاده‌چیت، به‌ته‌وبه و په‌شیمانیش كۆسپی گونا و تاوان لاده‌چیت.

نه‌و كۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ش بۆ مرۆف ده‌رناكه‌وێت تاكو هه‌لنه‌ستیت هه‌ولنه‌دات بۆ په‌زامه‌ندی خودا و سه‌رفرازی دوا پۆژ، كه هه‌ولیدا نه‌وكات به‌گوێره‌ی هه‌ولدانه‌كه‌ی نه‌و كۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ی بۆ پوون ده‌بێته‌وه و هه‌ستی پێده‌كات كه پێگه‌ له‌به‌ر نه‌و كارانه‌ی بۆ خوا ده‌يكات، به‌لام نه‌گه‌ر دانیشتی و هیچ هه‌ولێك نه‌دات بۆ په‌زامه‌ندی خودا نه‌وه هیچ له‌و كۆسپانه‌ی بۆ پوون نابێته‌وه.

به‌لام (العلائق) جگه‌ له خوا و پیغه‌مبه‌ر، نه‌و شتانه‌ ده‌گری‌ته‌وه كه دل پێوه‌ی په‌یوه‌ست ده‌بێت وه‌ك: ئاره‌زوواتی دنیا و ناوداری و هاوپێیه‌تی و تێكه‌ڵ بوون و په‌یوه‌ست بوون پێیانه‌وه.

هیچ پێگایه‌كیش نیه مرۆف له‌و سیانه‌ی باسما‌ن كرد پزگار بکات — واته‌: (عادات) و (العوائق) و (العلائق) — ته‌نها یه‌ك پێگا هه‌یه نه‌ویش دل په‌یوه‌ست بوونه به

ئامانچى گەرە - كە پەزىمەندى خاۋىيە - ئەگەرنا پىزگارىيۇن لىي مەھالە، چۈنكى نەفس شىتېك جى ناهىيەلەت كە خۇشى دەۋىي و پىۋەي ھۆگر بۈۋە، مەگەر بۇ شىتېك لەو خۇشەۋىستىر و چاكتىر و گرنگىر بىت لەلەي.

كەۋاتە: ھەر كاتىك دىل زىياتر پەيۋەست بىت بەۋشەتەي ھەزى لىيەتەي ئەۋە پەيۋەست بۈۋى دىل بە شىتە تەرۋە بى ھىز دەبىت، چۈنكى دىل پەيۋەست بۈۋى بە شىتېكەۋە نىشانەيە بۇ ئەۋەي كە زۆر ھەزى لىيەتەي.

دەبىنەن لەۋ كاتەۋەي خاۋىي گەرە پىغەمبەرى ﷺ بەرز و شىكۋدار كىردەۋە، خەلكى ھەمۇ ئاتاجى بۈۋى لە دىنەي و قىيەمەت.

جا ئاتاجىيان بە پىغەمبەرى ﷺ لە دىنەي زۆر پىۋىستىرە لە ئاتاجىيان بە خاۋەرن و خاۋەرنەۋە ۋە ناسە كە زىيانى جەستەيانى پىۋە بەندە.

بەلام ئاتاجىيان بە پىغەمبەرى ﷺ لە قىيەمەت، ئەۋەيە كە دىن داۋا لە پىغەمبەران دەكەن كە داۋايان بۇ لە خاۋەكەن لەۋ تەنگەبەريە پىزگارىيان بىكات، پىغەمبەران ھىچيان بۇ ناكەن تەنھا (مۇھەممەد) ﷺ داۋايان بۇ لە خاۋەكەت، ھەر ئەۋىشە كە دەرگەي بە ھەشتىيان بۇ دەكەتەۋە.

نیشانەى كامەرانى و سەرگەردانى مروۋ

نیشانەى كامەرانى و سەرفرازى مروۋ، ئەو ھەركاتىك زانست و زانىارى زۆر بوو تەوازىو و بەزەى زياتر بىت، ئەگەر كار و كىردەو ھى زۆرتر بوو دەبىت ترسى لە خوا زياتر بىت، ئەگەر بە تەمەنتر بوو دەبىت چاوتىرت بىت، ئەگەر مال و سامانى زياتر بوو دەبىت زياتر سەخى و بەخشەر بى، ئەگەر قەدر و شكوى زياتر بوو دەبىت لە خۇبايى نەبى و لە خەلكى نىك بىتەو و ئاتاجىەكانيان بۇ دابىن بكات.

نیشانەى خراپى و سەرگەردانى مروۋش، ئەو ھەركاتىك زانست و زانىارى زىاد بىت زياتر لە خۇبايى دەبىت، ئەگەر كار و كىردەو ھى زياتر بىت زياتر شانازى دەكا و خەلك بە كەم دەزانى و لە خۇبايى دەبىت، ئەگەر قەدر و شكوى زياتر بوو زياتر فىزاوى و لە خۇبايى دەبىت.

ئەوانەى باسما كىرد تاقى كىردەو ھى خاى گەورەى بۇ بەندەكانى، جا ھىندى كەس دەرنانچن لەو تاقى كىردەو ھى و پىكى گومرا دەبن، ھىندىكىش پىكى سەرفراز دەبن.

بەھەمان شىۋەش پىزلىننى مروۋش ھەرتاقى كىردەو ھى خوايە، وەكو مولك و دەسلەت و مال و سامان خاى گەورە لەسەر زمانى پىغەمبەر (سلىمان) دا دەفەرموى: كاتىك (سلىمان) بىنى كۆشكى (بلقىس) لەلايەتى فەرموى: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (النمل: ۴۰)، واتە: ئەمە لە فەزلى و بەخشى پەرۋەردگارمەو ھى بۇ ئەو ھى تاقىم بكاتەو كە ئايا سوپاسگوزار دەبىم بەرانبەر ئەو فەزلى لەگەلى كىردوم يان سىپلە و بەندەك دەبىم.

كەوابوو: نىعمەت و بەخشىش بۇ مروۋ ھەرتاقى كىردەو ھى خوايە، تاكو سوپاسگوزار و سىپلە و بەندەك لىك جىيا بكاتەو، ھەر وەكو ناخوشىش تاقى

کردنه‌وه‌ی خوايه، چونكه خواي گه‌وره خه‌لكي تاقي ده‌كاته‌وه به خۆشی و نيعمهت، هه‌ر وه‌كو چۆن تاقيان ده‌كاته‌وه به ناخۆشی و نه‌هات خواي گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾﴾ (الفجر: ١٥-١٧)، واته: مروه كاتيک په‌روه‌ردگاري تاقي ده‌كاته‌وه به‌وه‌ی پي‌زي لى ده‌ني‌ت و ناز و نيعمه‌تى به‌سه‌ردا ده‌پ‌ژني‌ت ئه‌وه ده‌لي‌ت: په‌روه‌ردگارم پي‌زي لي‌ناوم، به‌لام كاتيک تاقي ده‌كاته‌وه و پ‌زق و پ‌وزى كه‌مى پي‌ده‌به‌خشي‌ت و لي‌ى ده‌گري‌ته‌وه ده‌لي‌ت: وا دياره په‌روه‌ردگارم پ‌قى لي‌مه و پيسواي كردووم.

نه‌خ‌ير وانيه.. به‌و شي‌وه‌يه‌ى ئه‌وان بي‌رى لي‌ده‌كه‌نه‌وه كه هه‌ر كه‌سيك خواي گه‌وره ناز و نيعمه‌تى به‌سه‌ردا پ‌ژاند ئه‌وه پي‌زي لي‌ناوه و خوا خۆشی ده‌وي‌ت، يان هه‌ر كه‌سيك پ‌زق و پ‌وزى لي‌گرت‌بي‌ته‌وه و تاقي كرد‌بي‌ته‌وه ئه‌وه پ‌قى لي‌ى بي‌ و پيسواي كرد‌بي‌ت.

بناغه‌ی کاره‌کانت پته‌و بکه

ئه‌گەر هەر که سیڤ ده‌یه‌وئیت ساختومانه‌که‌ی به‌رز و بلند و نایاب بیٚت، ئه‌وه پیو‌یسته بناغه‌که‌ی پته‌و و به‌هیز بکات، چونکه به‌رزی بینا و ساختمان په‌یوه‌سته به‌پته‌وی بناغه و بنچینه‌که‌ی.

جا کاروکرده‌وه‌ی مرؤفیش وه‌کو ئه‌و بینا و ساختمانه‌ وایه که ئیمان بناغه‌که‌یه‌تی، که‌وابوو: ئه‌گەر هاتوو ئه‌و ساختمانه بناغه‌که‌ی - که ئیمانه - پته‌و بوو، ئه‌وه بینا و ساختمانی به‌رز و بلند له‌سه‌ریدا خۆی ده‌گریت، هەر کاتی‌کیش هی‌ندیک له‌ ساختمانه‌که‌ی پوو‌خا ده‌توانی‌ت فریای که‌وئیت و چاکی بکات.

به‌لام ئه‌گەر بناغه‌که‌ی پته‌و نه‌بوو، ئه‌وه بینا و ساختمانی له‌سه‌ر جی‌گیر نابێ و بلند نابێته‌وه، ئه‌گەر هی‌ندی‌کیش له‌ بناغه‌که‌ تیک چوو پوو‌خا ئه‌وه بینا و ساختمانه‌که‌ هەر مه‌مووی ده‌پوو‌خیت یان نزیکه‌ وای لی‌بی‌ت.

به‌لێ: مرؤفی خواناس کۆشش ده‌کات بۆ پته‌و کردن و پاستکردنه‌وه‌ی بناغه‌ی کاره‌کانی - که به‌هیزکردی ئیمانه - به‌لام مرؤفی نه‌زان ته‌نها هه‌ولده‌دات بینا و ساختمانه‌که‌ی به‌رز و بلند بیٚت و هیچی تر، گیش ناداته پته‌وی بناغه‌که‌ی خوای که‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿ أَفَمَنْ أَتَسَسَٰ بُنْیَکُنْهُ عَلٰی تَقْوٰی مِنْ اَللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَم مَّنْ اَتَسَسَٰ بُنْیَکُنْهُ عَلٰی شَفَا جُرْفٍ هَاکِرٍ فَاتَّهَارَ بِهٖ فِی نَارٍ جَهَنَّمَ ۚ ﴾ (التوبة: ۱۰۹)، واته: ئایا ئه‌و که‌سه‌ چاک‌تره که بیناکه‌ی له‌سه‌ر بنچنه‌ی ته‌قوا و له‌ خوا ترسان دروست کرد بیٚت و په‌زامه‌ندی خوای مه‌به‌ست بیٚت؟! یاخود ئه‌و که‌سه‌ی که بیناکه‌ی له‌سه‌ر لیواری که‌نده‌لانیکی بی‌هیز و پوو‌خا دامه‌زراند بیٚت، ئینجا له‌گه‌ڵ خۆیدا پڕوخیته‌ ناو ناگری دۆزه‌خ.

بناغه بۆ کاره‌کانی مرؤف وه‌ک هی‌زی به‌رگری وایه بۆ لاشه‌ی مرؤف، ئه‌گەر هی‌زی لاشه‌ی پته‌و بیٚت، ئه‌وه لاشه‌ی به‌هیز ده‌بیٚت و زۆریک له‌ به‌لای لی دهور ده‌کاته‌وه،

به لّام نه گهر هيڙي لاشه‌ي پته و نه بښت، نه وه لاشه‌ي بڼي هيڙ ده بښت و زوو توووشي به لا ده بښت.

که واته: توش بناغه‌ي کاره کانت به ئيمان پته و بکه، چونکه نه گهر کاره کانت له سهر ئيماننکي پته و بينا کړدبوو، نه وه نه گهر هاتوو هيڼدي له سهر وه‌ي بيناکه ش پوخوا ده تواني به ئاساني فرياي بکه وي - واته: نه گهر توووشي خراپه يه کيش بوو نه وه چونکه ئيماننکي پته و تهوت هه يه ده تواني فرياي بکه وي - به لّام نه گهر بناغه‌ي کاره کانت پته و نه بوو - که خراپه يه ک پووت تيډه کات - هيچت بؤ ناکړيت.

بناغه‌ي کاره کانش دوو جوړه:

يه که م: بناغه‌ي کاره کانت پته و بکه‌ي به ناسيني خوا و سنوړه کاني و ناو و سيفاته کاني.

دووه م: بناغه‌ي کاره کانت پته و بکه‌ي به خو يه کلایي کړدنه وه بؤ ملکه چي و گوپړايه لي کړدني خوا و پيغه مبه ره که‌ي عليه السلام.

نه مه چاکترين و پته و ترين بناغه يه که مړؤ ساختماني کاره کاني خو ي له سهر بينا بکات، نه گهر و ابو نه وکات هر چنده ز بکات ده توانيت بيناکه‌ي به رز و بلند بکات.

به لي: هيमत بده خو تو و بناغه‌ي کاره کانت پته و بکه به ئيمان، به هيڙيش بپاريزه، به رده و امبه له سهر حيمايه کړدني، ناگاداريش به شتي خراپه‌ي له گهل تيکه له نه بښت، نه گهر وات کړد نه وکات ده گه‌ي به مه به ستي خو ت.

جا نه گهر ساختمانه که ته و او بوو، نه وه به په وشت جواني و چاکه کړدن به رانبر خه لکي بپرازينه وه، پاشان به په رښني ناگاداري ده وري بده با دووژمن ده ستي نه يگاتبي و داي نه برت، پاشان ده رگاگان داپوشه، پاشان ده رگا گه وره که‌ي ساختمانه که ته - که زمانه - قوفل بده به قسه نه کړدن له و شتانه‌ي که مه ترسي هه يه بؤ دواپوژت، پاشان کليليکي له زيکري خوا بؤ دروست بکه که به و بکړي ته وه و دابخرت، که هر کاتيک ويستت بيکه يه وه نه وه به و بيکه يه وه و داي بخيت، نه گهر

بەو شىۋەت كىرد ئەۋكەت دەكەت تۆ قەلەيەكى قەلغانىت پىكەيتاۋە كە ھەرگىز دوۋىمىن ناتوانىت زەفەرت پى بەرىت، دوۋىمىن بە دەۋرى قەلەيەكەدا دەسۈرپىت دەبىنىت ھىچ پىگايەك نىيە بچىتە ژورەۋە بۆيە بى ئومىد دەبىت.

پاشان ھەموو كاتىك زۆر ئاگادارى قەلەكەت بە، چۈنكە دوۋىمىن ئەگەر نەتوانىت بە دەرگاش بىتە ژورەۋە، ئەۋە بە پىمەپەي گوناھ دىۋارى قەلەكەت لى كۈن دەكەت، جا ئەگەر تۆش فەرامۆش كىرد ئەۋە زۆر بە ئاسانى دەگاتە ناۋ قەلەكەت ئەۋكەتلىش دەر كىردى زۆر ئاستەمە، كە ھاتە ناۋەۋەش كار بۆ سى شت دەكەت:

۱. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي بالادەست بىت بەسەر قەلەكەدا.

۲. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي لەگەل تۆدا جىنشىن بىت تىايدا.

۳. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي سەر قالت بىكەت لەۋ شتەنەي سۈدى بۆ تۆ ھەيە.

ئاگاداربە ئەگەر ئەۋ دوۋىمىن ھاتە ناۋ قەلەكەت، ئەۋە سى زەرەرى بۆ تۆ ھەيە:

۱. قەلەكەت لى گەندەل دەكەت.

۲. دەست بەسەر بەرۋو بوم و كەل و پەلەكەي دادەگىت.

۳. دەبىتە چاۋ ساغى ئەۋ دزانەي كە ۋەكو خۆيەتى، جا بەردەۋام بەسەرتدا

دەدەن تاكو بى ھىز و شەكەت و ماندووت دەكەن، بەم شىۋە تۆش دەستى لى ھەلدەگى قەلەكەي بۆ جى دەھىلىت.

بەلى: ئەۋە ھالى زۆرىيەي خەلگىيە لەگەل ئەم دوۋىمىنەيان، ھەر بۆيەش دەبىنى

لەبەر خاترى نەفسىيان خوا لە خۆيان توۋپە دەكەن، بەلگە لەبەر خاترى مۇۋىكى

ۋەكو خۆيان كە نە زەرەر و نە قازانجى لە دەست دىت خوا لە خۆيان توۋپە

دەكەن، دىنەكەيان دەفرۆشەن بە مالى دىنيا، نەفسى خۆيان بە فېرۆ دەدەن بۆ

شتىك كە بۆيان نامىنىت، لەسەر دىنيا سوۋىن لە كاتىكدا دىنيا پىشتى لەۋان كىردۈۋە،

دوا پۆزىيان فەرامۆش كىردۈۋە لە كاتىكدا دوا پۆز بەرۋو پوۋيان دىت، شوۋىنى ھەۋا و

ئارەزۋى خۆيان كەۋتۈنە و پىشتىيان لە پەرۋەردگارىيان كىردۈۋە، خەرىكەن بە

دىناۋە و باسى دەكەن بەلام مەردىيان لە بىر چۈۋە و باسى ناكەن، خەرىكى ھەۋا و

ئارەزۋى خۆيان پەيمانى خويان لە بىر نىيە، بە دىنيا دلخۆشەن و لەسەر نەمانى دل

تەنگن، كەچى بە فەوتانى بە مەشت دڻ تەنگ نابن، دڻخۆش نابن بە ئيمان وەكو
 دڻخۆشن بە دینار و درەم، حق بە نا حق پيس دەكەن، ھیدایەت بە گومرايى
 پيس دەكەن، چاكە بە خراپە پيس دەكەن، ئيمان لەگەڤ گومان تىكەڤ دەكەن،
 ھەڤال لەگەڤ ھەرام تىكەڤ دەكەن، پشتیان لەو ھیدایەتە كەردووە كە خوا بۆى
 ناردوونە.

لە ھەمووشى سەیرتر ئەو ھەیه كە ئەو دووژمنە كاتىك دەست بە سەر قەڤلاكە
 دەگریت، خاوەن قەڤلاكە بە كار دینیت بۆ وێران كردنى قەڤلاكە بە دەستى خۆى.

سەرچاۋەكانى كوفر

سەرچاۋەكانى كوفر چوار شتە:

١. الكبر: خۇ بەگەۋرەزانى.

٢. الحسد: ھەسۋىدى.

٣. الغضب: تۈۋرپەيى.

٤. الشهوة: پاپۋاردىن ۋ ئارەزۋات.

خۇبەگەۋرەزانى پىگا بە مەۋۇ نادات ملەكەچ ۋ گۈيرايەل بىت بۇ خوا..
ھەسۋىدىش پىگا بە مەۋۇ نادات گۈي بۇ ئامۇژگارى شلکا ۋ ئامۇژگارى ۋەرگىت..
تۈۋرەيش پىگا بە مەۋۇ نادات دادپەرۋەر بىت.. شەھۋەت ۋ ئارەزۋاتىش پىگا بە
مەۋۇ نادات ھەلسى بە بەندايەتى خوا.

ئەگەر ھاتوۋ مەۋۇ مەزى دايە بەر خۇي ۋ خۇبەگەۋرەزانى لە ناخى خۇيدا
پوۋخاند رىگاي ملەكەچى ۋ گۈيرايەلى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر ھەسۋىدىشى لە
ناخى خۇيدا پوۋخاند رىگاي ۋەرگىتنى ئامۇژگارى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر
تۈۋرەيشى لە ناخى خۇيدا پوۋخاند دادپەرۋەرى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر
شەھۋەت ۋ ئارەزۋاتىشى لە ناخى خۇيدا پوۋخاند رىگاي ئارامگىتن ۋ داۋىن پاكى
بەندايەتى بۇ ئاسان دەبىت.

بەلام ئەگەر كەسىك بەمانەۋە گىرى خۋاردبىت، ئەۋە لابردىنى چيا لە شوپىنى
خۇي زۆر ئاسانترە لەلاي لەۋ چۋارە، بە تايىبەت ئەگەر ئەمانە بوۋىت بە خوۋو
مەلەكە ۋ سىفات، ئەۋكات زۆر ئاستەمە كارى لەگەلدا بىرگىت، بۆيە ھەركاتىك
بىيەۋىت كارىك ئەنجامدات ئەۋە ئەم چۋارە لىي فەساد دەكات، سەرچاۋەى ھەموو
خراپەيەكىشى لەم چۋارەۋەيەۋە سەرھەلەدات.

ئەگەر بىتتو ئەم چوارە بەسەر دالدا زال بوو، ئەو ە ناحق بە ەق دەبىنەت، ەقىش بە ناحق دەبىنەت، چاگە بە خراپە دەبىنەت، خراپەش بە چاگە دەبىنەت، دىئاي لى نزيك دەبىتتەو ە دواپۇزىشى لى دور دەكەوٽتەو ە.

ئەگەر وورد بىنەو ە سەرچاوەى كوفرى گەلانى پىشوو، ئەو دەبىنەن ەو چوارە ەلقولاو، ەر لەسەر ئەمەشە سزادراوون، جا كەم و نۆرى سزاكە بە ئەندازەى كەم و نۆرى ئەم چوارەيە.

كەواتە: ەر كەسىك ئەم چوار دەرگايە لەسەر خۆى دابخات، ئەو ەموو دەرگاكانى خراپەى لەسەردا دادەخرىت، چونكە ئەم چوارە پىگا بە مروف نادەن كە ملكەچ و ئىخلاص و تەوبە كار بىت و ەق و ئاموزگارى موملمانان ەرىگرىت و تەوازوعى بۇ خوا و بەندەكانى خوا ەبىت.

سەرچاوەى ەلقولانى ئەم چوارەش لە ناخى مروفدا ئەو ەيە كە ئەو مروفە بە چاگى پەرەردگارى نەناسىو ە نەفسى خۆى نەناسىو ە، چونكە ئەگەر پەرەردگارى بناسىبايە بەو ەى كە خاوەنى ەموو سىفاتىكى بەرزو بلىندو بى كەم و كورتىە، نەفسى خۆشى بناسىبايە بەو ەى كە پەرە لە كەم و كورتى، دلئىابە ئەو ەرىگىز خۆى بە گەرە نەدەزانى و تووپە نەدەبوو و ەسوودىشى بەكەس نەدەبرد و بەوشتەى كە خوا پىداو ە، لەبەر ئەو ەى لە راستىدا ەسوودى جۆرىكە لە دوورمنايەتى كردنى خوا كە پى ناخۆشە خوا ئەو نىعمەتەى بە بەندەى خۆى بەخشىو ە كاتىكدا كە خوا خۆى پى خۆشە، پى خۆش نى ەو نىعمەتە لەسەر ئەو بەندەيەى لاچىت لەكاتىكدا خوا پى خۆشە لەسەرى لاچىت.

ئەمەش دزايەتى (القضاء والقدر) و ەز و پىناخۆشى خوايە، بۆيە (ابلىس) دوورمىنى راستەقىنەى خوايە، چونكە گوناھەكەى ەلقولاوى خۆبەگەرەزانى و ەسوودى بوو.

ەلگىشانى ئەم دورەوشتەش (كبر) و (ەسد) بە ناسىنى خواو يەكتاپەرسىتى دەبىت، بە پازى بوونى بە برىارى خوا و گەرانەو ەى بۇ لای خوا دەبىت.

ھەلگىشەننى تووپەش بە ناسىنى نەفسى خۇي دەيىت، بەۋەي كە نەفسى شىاۋى ئەۋە نىيە لەبەر خاترى ئەۋ تووپە يىت و تۆلە بىيىت، چونكە ئەۋە ھەلپزاردنى نەفسە بەسەر ئەۋ پەرۋەردگارەي دروستى كردوۋە، بە سوودترىن و گىرنگىزىن شىتەش كە ئەم بەلەيەي پى ئە خۇي دوور بىكەتەۋە، پەيئەننى نەفسىيەتى لەسەر ئەۋەي كە لەبەر خاترى خوا تووپە يىت و پەرۋەندىشى ھەر لەبەر خاترى خوا يىت، كەۋابو ھەركاتىك لەبەر خوا تووپە بوو و پازى بوو، ئەۋە تووپەيى بۆ نەفسى خۇي و پەرۋەندى بۆ نەفسى خۇي نامىيىت.

دەرمانى ئارەزوۋاتىش زانىست و زانىيارى دروستە، چونكە زانىست و زانىيارى دروست و لە مەۋقە دەكەت كە چاۋ ساغ يىت بەرانبەر بە پاستى شتەكان. (الغضب) تووپەيى، ۋەكو ئازەلى دىندە وايە، ھەر كاتىك خاۋەنەكەي لە ناو چوۋ دەست دەكەت بە خواردنى.

(الشهوة) ئارەزوۋات، ۋەكو ئاگر وايە، ئەگەر خاۋەنەكەي ھەلى گىرساند گرپە دەكا و دەيسوتىنى.

(الكبر) خۆبەگەرەزەنى، ۋەكو لى گىرەنەۋەي مولكى مەلىكە، ئەگەر بە ھىلاكت نەبات ئەۋە دەرت دەكەت.

(الحسد) ئىرەيى، ۋەكو دزايەتى كردنى كەسىكە كە لە تۆ بە ھىزترە.

باسىكى زور گرنك و به سوود

ئەوانەى خوا ناناىن و ناو و سيفاتە بەرزەكانى خوا ناناىن، خەلكى لە خوا تووپە دەكەن، خەلكى سارد دەكەنەو لەسەر خۆشەويستى خوا و بەندايەتى كردنى.

ئەوانە بۆ ئەوەى خەلكى لە خوا دووربخەنەو چەند پىگايەك دەگرە بەر لەوانە:

يەككە لەو پىگايانەى خەلكى پى لە خوا دوور دەخەنەو ئەو لە دلى خەلكى ئيمان لاواز دەچىنن كە ئەگەر ھەر چەندىي بەندايەتى خوا بەكى بى سوودە، دەلەين: چونكە بەندە دلتيا نيه لە مەكرى خوا، لەبەر ئەوەى جارى وا خوا مروفى بە تەقوا لە (محراب)ى مزگوت بەدەر دەنيت بۆ مەيخانە، لە يەكتاپەرستى و تەسبيحاتى خوا سەرگەردانى دەكات بۆ شيرك و گەمە و گالتە و ھەلپەركى، خوا دلى مروفى ئيماندار ھەلدەگە پىنيتەو بۆ كوفر، بەلگەش بەم ئايەتە دىننەو: ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (الاعراف: ٩٩)، واتە: ئايا دلتيا بوون لە مەكرى خوا؟! بىگومان كەس دلتيا نابيت لە مەكرى خوا جگە لەو كەسانە نەبىت كە خەسارەت مەندن.

ئەو ئايەتەش بەلگە دىننەو: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ٢٤)، واتە: بىگومان ئەوە بزانن كە خواى گەورە بەرەست دەكاتە نىوان مروف و دلىو.

(ابليس)يش دەكەن بە بەلگە لەسەر ئەو بۆچونانەيان دەلەين: (ابليس) تاووسى مەلائىكەت بوو كەچى خواى گەورە ئەو ھا سەرگەردانى كرد، كەچى قەدەر و حىكمەتى خوا ئەو پاكەى گۆپى و كردى بە خراپترىن شت.

هیندی له زاناکانیان دهلین: (انک ینبغی أن تخاف الله كما تخاف الأسد، الذي يثبُ عليك بغير جُرْمٍ منك ولا ذنب أتيتَه إليه) واته: پیویسته به و شیوه له خوا بترسی که چون له شیر ده ترسی، چونکه شیر بی شهوهی هیچ تاوانت کردبی پرت ده داتی.

به لگش به م حه دیسه ی پیغه مبر ﷺ دیتنه وه: ((إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا))^(۱)، واته: هیندی کهس له ئیوه کاری به هه شتی نه نجام ده دات، هه تا له به هه شت نزیک نه بیته وه به نه دازه ی قولیک، جا کتیبه که ی پیشی ده که وی — که نووسراوه دۆزه خیه — بۆیه ده ست ده کات به کاری دۆزه خی و ده چیتته دۆزه خ.

دهلین: هیندی له (السلف) یش فه رموویانه: (أكبرُ الكبائرُ الأمنُ من مَكْرِ اللَّهِ والقنوطُ من رحمةِ اللَّهِ) واته: که وره ترینی گونا هه کان دلتیا بوونه له مه کری خوا و ئومید بوونه به په حمه تی خوا.

جا بنچینه پوچه کانیان به م شیوه پیز ده که ن، که ئینکاری کردنی حیکمه ت و ته علیل و نه سبابی خوایه، نه وانه به وایان وایه که خوا ی گه وره نه به حیکمه ت و نه به (سبب) کار ده کات، به لکو هه روا چی بویت ده یکات، که ده توانیت به نده ی ملکه چی خوی تووندترین سزا بدات، دوژمنان و گونا هه کارانیش چاکترین پاداشت بکات، به لکو چاکه کار و تاوانبار به نیسبه ت خوا وه کو یه که.

(۱) صحیح: رواه البخاری (۲۲۰/۶)، ومسلم (۲۶۴۳)، و ابو داود (۴۷۰۸)، والترمذی (۲۱۳۸)، وابن ماجه (۷۶).

وہ لآمدانہ وہى گومانہ پوچہ کہ يان :

ئەوہ چۆن دەبىت كە ئىمە گوپراپەلى خوا بکہين، واز لە خوئشى و ئارەزوواتى دنيا بھينين، بەندايەتيش ئەنجام بدەين، لەگەل ئەوہشدا دلتيا نەبين لە خوا بلىن: لە ئيمانەوہ وەرمان دەگپىت بۆ کوفر، لە يەکتاپەرستىەوہ وەرمان دەگپىت بۆ شىرك، لە بەندايەتى وەرمان دەگپىت بۆ گوناھ و تاوان، لە چاکەوہ وەرمان دەگپىت بۆ خراپە، سزامان دەدات، ئەگەر وابىت دەکات ئىمە خەسارەت مەندى دنيا و قيامەت دەبين.

خوای گەرە ئەوہى بۆ پوون کردۆتىنەوہ كە خەلکى بەگوپرەى کارەکانيان حيسابيان لەگەلدا دەکرىت، پاداشت و سزا بەپىي کردەوہکانيان دەبىت، چاکەکار ناترسى ستمى لى بکرى و مافى بخورى، ناترسى لەوہى کردەوہ چاکەکانى بى نرخ تەماشايە بکرىت، لە گوناھيشى چاپۆئشى نەکرىت، چونکە خوای گەرە مەرگىز چاکەى چاکەکاران بە فەرۆ نادات، بەلکو ئەگەر بىتوچاکەى بەندە بە ئەندازەى گەردىلەيەکيش بىت ئەوہ لەلای خوای گەرە بە فەرۆ ناچىت و ستم لە کەس ناکرىت خوای گەرە دەفەرموى: ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَعِفَهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۴۰)، واتە: ئەگەر مەرۆڤ چاکەيەكى مەبىت ئەوہ خوای گەرە بۆي چەند بەرانبەر دەکات و لەلایەن خۆيەوہ پاداشتى گەرە و بى سنوورى پى دەبەخشىت.

بەلى: ئەگەر چاکەى مەرۆڤ بە ئەندازەى گەردىلەيەکيش بىت، ئەوہ خوای گەرە پاداشتى دەداتەوہ و بە فەرۆ نادات، بەلام سزاي تاوان مەر تاوانىکە و زياد ناکات لەگەل ئەوہشدا بە تەوبە و پەشيمانى و ئىستىغفار و چاکە ناخۆشيش نامىنىت، کەچى چاکە يەك بە دەيە واتە: بەرانبەر يەك چاکە خوای گەرە دە پاداشتى

دهداته وه، به لكو له وهش زیاتری دهكات بۆ ههوت سه د قات، به لكو له وهش زیاتری دهكات بۆی.

خوای گه وره مروفی خراپه کار چاك دهكات، تهوبه له تاوانباران و گونا هباران وهرده گریت، ئه وانه ی به هیلاك چوونه و گومرا و سه رگه ردان بوونه پزگاریان دهكات و هیدایه تیان ده دات، نه قام و نه زانان هوشیار و دانا دهكات، چاو ساغی به سه رلیشیواوان ده به خشی، بی ئاگایان به یاد دینیتته وه، به لام مروف کاتیك خوا سزای ده دات كه له سنور ده رچیت و سه ركه شی بكات، ئه و سزایه ی خواش دوا ی ئه وه دیت كه چه ندین جار بانگی کردوون بۆ ئیمان هینان به خوا و په روه رگاریه تی و فه رمانه کانی، كه چی ئه وان هه ر سه ركه ش بوونه، تاكو ئه و کاته ی كه هیچ ئومیدی وه لامدانه وه و دان هینان به یه كتا په رستی و په روه ردگاریه تی خوا به تیان نامینیت، ئا ئه وکات خوای گه وره به هوی کوفر و سه ركه شی و دان نه هینانیانه وه سزایان ده دات، به جوریک كه ئه وکات مروف خوی دان به هه له ی خوی ده نیت و دان به وه ده نیت كه خوا سته می لی ناکات، هه ر وه كو خوای گه وره ده رباره ی دۆزه خیه كان ده فه رموی: ﴿فَاعْرِضْهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَحَقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملک: ۱۱)، واته: به ناچار یی و خه جاله تیه وه دان به گونا ه و تاوانی خویاندا ده نین، دووری له میهره بانی خودا بۆ هاو پییانی دۆزه خ.

خوای گه وره ده رباره ی ئه وانه ی له دنیا دا به هیلکی بردوون ده فه رموی: کاتیك هه ستیان کرد كه سزای خوا به ره و پوو یان ها تووه و خه ریکه یه خه یان بگریت ده یان گووت: ﴿قَالُوا يَنْوَلِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (۱۴-۱۵)، واته: هاوار بۆ ئیمه به پاستی ئیمه سته مکار بووین، به رده وام هه ر ئه وه قسه یان بوو، هه تا هه مو یانمان له ناو برد و له جیگا کانی خویاندا وهك ده غلیکی دروینه کراو هه ناسه مان لیبرین و کوژاندمانه وه.

خاوه ن باخه كه ش کاتیك باخه كه ی خویانی بین ی خوا خراپی کردووه گو تیان:

﴿قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (القلم: ۲۹)، واتہ: گوتیان، پاکی و بیگہردی بؤ
پہرورہدگارمانہ، بہرپاستی نئمہ ستمکار بووین۔

خوای گہورہ دہفہرمووی: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام: ۴۵) واتہ: ئەو گہلہی پیشہیان ستم بوو بنبر کران، سوپاس و
ستایش بؤ خوای (رب العالمین)۔

ئەو بنبرکردن و لەوناو بردنہ سوپاسی پەرورہدگاری لەسەر دہکریئت، لەبەر
حیکمەت و دادپەرورہی کارہکەیی، کە سزای کەسیک دہدات شیاو بیئت بەو سزایہ.
بەلئی: خوای گہورہ سزای کەسیک دہدات، ئەو کەسە خودا سزای داوہ ئەگەر
تۆش بیناسی دہلئیت: بہرپاستی ئەو سزایہ شیاوی ئەو کەسە، ئەو تەنہا شیاوی
سزایہ.

بۆیەش خوای گہورہ ئەوہ پوون دہکاتەوہ کە دوا ی ئەوہی حوکم لە نئیوان
بەندەکانیدا دہکات، ہەر کەسیک چاکہکار و بەہەشتی بوو بەرہو بەہەشت بەرپی
دہکری، ہەر کەسیکیش خراپہکار و دۆزەخی بیئت ئەوہ بەرہو دۆزەخ بەرپی دہکری
ئینجا دہفہرمووی: ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الزمر: ۷۵)،
واتہ: حوکم و برپاری خوای گہورہ بە دادپەرورہانہ لە نئیوانیدا جیبہجی کرا،
ئینجا دہگووتری (الحمد لله رب العالمین)۔

لیرەدا (فاعل)ی ئەو ووتەیی (الحمد لله رب العالمین) (حذف) کراوہو دیار نیہ، بؤ
ئەوہی ہەست بە گوتنی گشتی بکریئت، واتہ: ہەموو بوونہوہر پیکەوہ دہلئی:
(الحمد لله رب العالمین) کاتیک دہبیستن خوای گہورہ حوکم و برپارہکەیی تۆر حەق و
دادپەرورانہ و بەخشندە بووہ.

ہەر بۆیەش لە بارہی دۆزەخیہکانہوہ دہگووتری: ﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ
جَهَنَّمَ﴾ (الزمر: ۷۲)، واتہ: پئیان دہگووتری: بە دەرگاکی دۆزەخدا بچنہ ژوورہوہ.

وهكو نه وه وایه كه بوونه وهر هه مووی وایان پٲیبلٲٲ: نه دنامه كانیان و رۆحیان و زهوی و ئاسمانیش وایان پٲی ده لٲٲ.

خوای گه وره نه وه پوون ده كاته وه نه گهر دووژمنانی له سه ر خراپه كاری له ناویبات، نه وه دۆسته كانی له بهر چاكه كانیان پزگار ده كات، نه وه ك به هه وهس هه موویان پٲكه وه له ناویبات.

هر وهك (نوح) داوای له خوا كرد كه كوچه كه ی پزگار بكات، به لام خوای گه وره پٲی پاگه یاند كه غه رقی ده كات له بهر نه و كوفر و كاره خراپانه ی نه نجامی دهدا، نه ی فهرموو: به هه وهس غه رقی ده كه م به بٲی هه چ گونا ه و هۆیهك.

بٲگومان خوای گه وره زه مانه تی داوه كه نه وانه ی له پٲناوی نه ودا ده جه نكن زیاتر هیدایه تیان بدات و سه رفرازیان بكات، نه یفه رمووه: سه رگه ردانیان ده كه م و كاره كانیان به هه ده ر ده به م، هه روه ها زه مانه تیسی داوه كه نه و كه سانه زیاتر سه رفراز و هیدایه تبدا كه ته قوادارن و دوا ی په زامه ندی خوا كه وتوونه، نه وهش پوون ده كاته وه كه كه سیك سه رگه ردان و گومرا ناكات، ته نها نه و كه سانه نه بیٲ كه فاسق و په یمانی خوایان هه لوه شان دۆته وه، نه و كه سه گومرا ده كات سه رگه ردانی و گومرا یی به سه ر سه رفرازی و هیدایه ت هه لده بژٲرٲٲ، نه وكات به هۆی نه و كاره په وه خوا مۆر ده نیٲ به سه ر چاو و دلٲدا، نه وهشی پوون كردۆته وه كه دلی كه سیك وهر ده گٲرٲٲ كاتٲك هیدایه تی خوای بۆ دٲ پٲی پازی نه بٲ و ئیمانی پٲ نه هیٲٲ و پشٲی تٲ بكات و په تی كاته وه، نه وكات له سزای نه و كاره ی دل و بینینی وهر ده گٲرٲٲ، خۆ نه گه ر خوای گه وره نه و كه سه ی گومرا و سه رگه ردانی كردوه خٲری تیا به دی بكردایه، نه وه وای لٲده كرد كه حه ق و پاستی تٲ بگا و هیدایه تیسی دهدا، به لام دیاره شیاری به خشش و پٲزلیگرتنی خوا نه.

خوای گه وره به لگه و نیشانه ی بۆ هیٲناونه ته وه، پٲگای هیدایه تی بۆ ئاسان كردوون، كه سیش گومرا ناكات ته نها فاسق و سه مكاران نه بیٲ، دلی كه سیش مۆر لٲنادا ته نها نه و كه سانه نه بیٲ كه له سنوور ده رچوونه، كه سیش تووشی نه هامة تی ناكات مه گه ر منافقه كان نه بیٲ، نه و ژه نكهشی كه دلی كافرانی پٲ داپۆشتووه هه ر

به هوی بهوا و کاره قیزه ونه کانی خویانه وهیه هر وهك خوی گه وره ده فره رموئی:
 ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴)، واته: نه خیر وانیه به لکو
 دلیان ژهنگی میناوه و چلکی گوناھ دایپۆشیوه به هوی ئه و کار و کرده وانه ی که
 ده یانکرد.

خوی گه وره ده رباره ی جووله که کانش ده فره رموئی: ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ
 طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ﴾ (النساء: ۱۵۵)، واته: که ده لّین: دلی ئیمه داخواوه و بهرگی
 پیوهیه - مه به ستیان نه وهیه ئاماده نین گوئی بۆ هیچ پاستیهك بگرن - نه خیر به و
 جوړه نیه که نه وانه ده یلّین: به لکو خوا مۆری ناوه به سهر دل و ده روونیا ندا به هوی
 بی باوه پ بوونیا نه وه.

خوی گه وره نه وه ی پوون کردۆته وه که هیچ که سیك گومرا ناکات تا کو پښگای
 مه مو شتیکی به ته واوی بۆ پوون نه کاته وه، به لکو مروّفه که بۆ خۆی خراپه
 هه لده بژیڤیت و گومپایی و سهرگه ردانی به سهر هیدایهت و سهر فرازیدا هه لده بژیڤیت.

وه لامدانه وه ی به لگه پوچه کانیا ن:

✓ ده رباره ی (مه کری) خوا که خۆی پی وه سف کردوه، مه کری خوا سزایه بۆ
 نه و که سانه ی مه کر له دژی دۆستان و پیغه مبه رانی خوا ده گپن، جا - نه و
 گروّه ی پیشتر باسما ن کرد - مه کره پیس و خراپه که ی مروّفه به راورد ده که ن
 له گه ل مه کری چاک و دادپه روه رانه ی خودا، چونکه مه کری ئه وان پیسترتین و
 خراپرتین شته، به لام مه کری خوا چاکرتین شته چونکه دادپه روه رانه یه.

✓ به هه مان شیوه ش (خداع) فیلی خوا، سزایه بۆ نه و که سانه ی فیل و ته له که
 له دژی دۆستانی خوا و پیغه مبه رانی خوا ده گپن، جا (خداع) و (مکری) خوا
 چاکرتین شته.

✓ ده رباره ی نه و چه دیسه ش که باسی نه و که سه ده کات: ((إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ

بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا ^(۱)، واتە: ھىندى كەس لە ئىۋە كارى بەھەشتى ئەنجام دەدات، ھەتا لە بەھەشت نزىك ئەبىتەۋە بە ئەندازەى قۇلىك، جا كىتەبەكەى پىشى دەكەۋى - كە نووسراۋە دۆزەخىە - بۆيە دەست دەكات بە كارى دۆزەخى ۋەدەچىتە دۆزەخ. لىرە ماناى ئەۋەيە كە ئەۋ كارەى ئەۋ كەسە دەيكات لەلاى خەلكى كارىكى بەھەشتىە، ئەگىنا ئەگەر بەپاستى كارىكى چاك و پاك بايە و بەھەشتى بايە، ئەۋە خوا ئەۋ كارەى لى ۋەردەگرت و ئەۋ بەۋ كارە خوا لىى خۆش دەبوو و لىى پازى دەبوو، ھەرگىز كارەكەى لى پوچەل نەدەكرەۋە.

بەلام ئەگەر تىيىنى بەكىن كىشەكە لە كۆتاي حەدىسەكەدايە ئەۋىش ئەمەيە: (لم يبق بينه وبينها إلا ذراع) جا لەم بارەيەۋە گوتراۋە: مرقۇ حىسابى كۆتايى بۆ دەكرىت، بەلام ئەۋ كابرايە ئارامى نەگرتوۋە تا كۆتايى، بەلكو لە كارەكانىدا كارەساتىكى نادىارى ھەيە كە سەرگەردانى دەكات، واى لىدەكات توۋشى دۆزەخ بىت و كارى دۆزەخى ئەنجامبەدات، ئەگىنا ئەگەر بىتوۋ ھىچ گەندەلىكە لە كارەكانىدا نەبىت خوا ئىمانى لى ناگۆپىت، خواى گەۋرەش چاكتر بەندەكانى خۆى دەناسىت لەۋەى ئەۋان كە يەكتر دەناسن.

✓ دەربارەى ئەۋەش كە (ابليس) چاك بوۋە خوا واى لىكردوۋە بىگومان خواى گەۋرە بە مەلائىكەتەكانى فەرموۋ: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۳۰)، واتە: ئەۋەى من دەيزانم ئىۋە نايانن.

خواى پەرۋەردگار دەيزانى چى لە دلى (ابليس) دا ھەيە لە كوفرو خۆبەگەۋرەزانى و ھەسوۋدى، كەچى مەلائىكەت ئەمەيان نەدەزانى، جا كاتىك خواى گەۋرە فەرمانى پىكردن كە كرتۇش بۆ ئادەم بەرن، مەلائىكەتەكان ھەمويان

(۱) صحيح: رواه البخارى (۲۲۰/۶)، ومسلم (۲۶۴۳)، و ابو داود (۴۷۰۸)، والترمذى (۲۱۳۸)، وابن ماجه

گوڤرایه لایان کرد، نه وهی له دلایاندا هه بوو له به ندایه تی و خو شه ویستی و ترس و ملکه چی نه وکاتی ده رکه وت، نه وهی له دلی (ابلیس) یش دابوو نه وکاتی ناشکرا بوو له خو به گه وره زانی و خیانه ت و حه سوودی، بۆیه کرنۆشی بۆ ئاده م نه برد و سه رکه شی کرد له فه رمانه که ی خوای گه وره، بۆیه چوو ه پیزی کافرا نه وه.

✓ ده رباره ی نه وه ش که نه وانیه دۆستی خوان له مه کری خوا ده ترسن، نه وه شتیکی ئاساییه و دروسته و هیچی تیانیه، چونکه نه وان که ده ترسن له به ر گونا ه و هه له کانیا ن ده ترسن، ده ترسن له وهی نه وه کو خوای گه وره به هۆی نه و گونا هانه وه تووشی سه رگه ردانیا ن بکات، نه وان له گونا هه کانیا ن ده ترسن و داوای ئومیدی خوا ده که ن.

✓ ده رباره ی نه و ئایه ته ش که ده فه رمووی: ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ (الأعراف: ۹۹)، نه وه ده رباره ی کافر و خراپه کارانه.

مانای ئایه ته که ئاویه: که س نیه گونا ه و بی فه رمانی خوا بکات له گه ل نه وه شدا دلنیا بی ت له مه کری خوا مه گه ر نه و که سانه نه بی ت که خه ساره ت مه ندن، به لام نه وهی له خوا ده ترسن خوانا سائن نه وه کو خوای گه وره سزای کاره کانیا ن دوا بخات جا نه وانیش له خو بایی بن و له گه ل گونا ه پابین ئینجا سزای خویان بۆ بی ت.

خالیکی تریش: نه وه یه بی ناگانه و یادی خویان له بیر کردوه، خوای گه وره ش فه رامۆشیا ن ده کات، نه گه ر پشت له یاد و به ندایه تی نه و بکه ن، جا نه وکات تووشی نه هاتی و به لا ده بن، مه کری خواش بۆ نه وان فه رامۆش کردنیا نه.

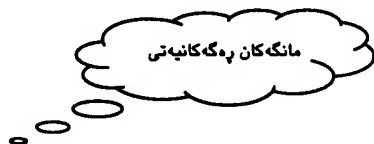
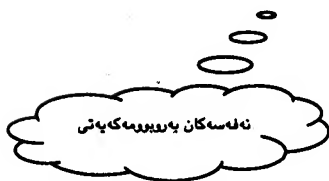
خالیکی تریش: خوای گه وره به هه موو گونا ه و تاوانیکیان ده زانی ت که چی نه وان به خو یا ن نازانن، جا به جوړیک مه کری خویان بۆ دیت که هه ستیشی پی نا که ن.

خالیکی تریش: خوای گه وره به و شتانه تا قیا ن ده کاته وه که ئارامی له سه ر ناگرن، بۆیه پی ی به فه تاره ت ده چن، نه مه مه کری خوایه.

درهختى ژيان

سال وهك درهختيک وايه، مانگه كان په گه كانيه تى، پۆژه كان پهل و پۆكانيه تى، كاته كان گه لاكانيه تى، هه ناسه و نه فسه كان به روپوومه كه يه تى. جا هه ركه سيك هه ناسه و نه فسه كانى له به ندايه تى خوادا سهرف بكات، بيگومان نه وه به روپوومى درهخته كه ي چاك و به كه لك ده بيت، هه ركه سيكيش نه فسه كانى له گونا و تاواندا سهرف بكات، نه وه بيگومان به روپوومى درهخته كه ي بي كه لك ده بيت وه كو گوزالك.

%

درەختى ئىخلاص و يەكتاپەرستى

ئىخلاص و يەكتاپەرستى درەختىگە لە دىلى مۇقۇدا، پەرگەكانى كاروكردهويه،
بەرروبوومه كەشى ژيانىكى كامەران و ئاسوودهيه لە دنيا و نىعمەت و خوشيشه لە
دوا پۇژدا.

جا كە چۆن بەرروبوومى بەهەشت بەردەوام هەيه و نەبزاويه، بە هەمان شىووش
بەرروبوومى يەكتاپەرستى و ئىخلاص لە دنيادا بپانهويه نيه.

درەختى شىرك و درۆ و پيا

شىرك و درۆ و پيا درەختىگە لە دىلى مۇقۇدا، بەرروبوومه كەي لە دنيادا ترس و
غەم و خەفەت و دل تەنگى و دل پەشيه، بەرروبوومه كەشى لە دوا پۇژدا زەقووم و
سبزايه كى بەردەوامە، خواي گەورە لە سووپەتى (ابراهيم) دا باسى ئەو دوو
درەختەي كرددوه.

پىلەكانى كامەرانى مەۋقۇ

كاتىك مەۋقۇ دەبىتتە كەسكى كامىل، ئەۋ پەيمانەنى پى دەۋىتتەۋە كە پەرۋەردگار پىشتىر لىۋى ۋەرگرتىۋو - ئەۋ پەيمانەنى كە ھىشتا لە پىشتى باۋكى بوۋە خوا پى پەرۋەردگار ئاۋا پازى مەۋقۇ پەرۋەردگار مە، ئەۋىش ۋىتەنى بەلىۋى خۇدايە پازىم پەيمانە پىدەدەم - .

جا ئەگەر ھاتوۋ بە عەزىمەتەۋە ۋەرگرت - كە دىنى خوايە - بۇ جىبەجىۋى كەردن، ئەۋە ژيانى كامەران دەبىتتە بە شىۋەنى ئەۋانەنى ھەلساۋن بە بىرەنە سەرى پەيمانەكەيان، ئەگەر ھاتوۋ لەكاتى ۋەرگرتنى پەيمانەكەنى دىلى كەۋتە لەرزە بە كەۋرەنى زانى ۋە گوتى: مە ئامادەم بۇ ۋەرگرتنى پەيمانەنى پەرۋەردگار، كى لە مە شىۋەترە بۇ ۋەرگرتنى ۋە تىگەشتەن ۋە جىبەجىۋەردى؟ لە ھەمان كاتىش سۈۋر بوۋ لەسەر پەيمانەكەنى ۋە بىر كەردنەۋە لىۋى ۋە ناسىنى ۋە ئامۇزگارى كەۋرەكەنى، پاشان دەستى كەرد بە گوتىرەۋەلى ۋە ئەۋامدانى ئەۋەنى تىدەيە، ئەۋەكات بە چاۋى دىلى ئەۋەنى لە پەيمانەكە دايە بۇ پۇش دەبىتتەۋە، ھىمەتىكى تىرى بۇ دىۋست دەبىتتە، عەزىمەتىكى تىرى بۇ دىۋست دەبىتتە جگە لەۋ عەزىمەتەنى كاتى مەندالى پىش ئەۋەنى بىگاتە ئەۋ پەيمانە، ئارام كەرتنى لەسەر شەرەفى ھىمەت بۇ پەيادەبىتتە ۋە پەردەنى تارىكەنى دەۋىتتە بۇ پەۋەنەكى ۋە يەقەن، بە پىنى ئارامى ۋە تىكۇشەنى بەۋەزەلە دەگات كە خۇۋى كەۋرە پىنى بەخىشەۋە .

سەرەتەنى كامەرانى مەۋقۇ لەۋە دەست پىدەكات كە گوتىچەكىكى بە ئاگا ۋە ژىرى ھەبىتتە، دىلىكى ۋە ھەبىتتە ھەر كاتى گوتى شىتىكى بىست ئەۋە دىلى دەركى بىكات، ئەگەر بەم شىۋە بوۋ ھەر شىتىكى بىست بىرى لىۋى كەردەۋە، ئەۋە پاستەقەنى بۇ پەۋەن دەبىتتەۋە، كاتىك دەبىتتە زۆرەنى خەلىكى لاياندەۋە لە پىگەنى پاست ئەۋە پەيۋەست دەبىتتە پىيەۋەنى، لەگەل ئەۋە خەلىگەدا پىگەنى گومپەنى ناگىتتە بەر كە دىنى خۇۋان شىكاندەۋە ۋە ھەريان نەگرتەۋە، يان ھەريان كەرتەۋە بەلام بە بىزارىۋە

نەك بە عەزىمەت و پەرۆشەيەو، وایان نەکردوو ە بیری لىټىكەنەو ە تىټى بگەن و کارى پىټىكەن و ئامۆزگارىەکانى جىټەجىټ بگەن، بەلگۆ کاتى دىندارىەكەش دەکەن خووى مندالى و دىنى عادەتى لکاوه پىټوہیان، ئەو عادەتەى کە باوک و دایکى خوویان پىټوہگرتبوو، بۆیە ئەویش ھەر بەو شىټوہ دىندارى دەکات لەسەر عادەتى پىټشىنانى خوټى، عادەتىش پىټى پىټادا کە تىټ بگات لە دىن و کارى پىټ بگات.

ئەگەر دىندارىش بگات ئەو ە دەوانىټە داب و نەرىتى خزم و کەس و ھاوپى و دراوسى و خەلکى شارەکەى، ئەگەر لە سنوورى داب و نەرىتى ئەواندا دەرچوو، ئەو ە ھیچ بیری لىټ ناکاتو ە و خوټى پىټوہ خەرىک ناکات، بەلگۆ دەگەپىټو ە سەر داب و نەرىتى ئەوان بە دىنى عادەتى پازى دەبىټ.

جا کە شەیتان دەبینى ئەمە ھىمەت و عەزىمەت و پەرۆشتى ئەو مەرقەيە، ئەو ە تووشى دەمارگىرى و تىرەگەرى دەکات بۆ پىټشىنان و باب و باپىرانى، شەیتان وای بۆ دەپازىټىټو ە کە تەنھا ئەو داب و نەرىت و تىرەگەرىەى ئەو پاستە و ئەوانى ترکە پىچەوانەى ئەويیە ھەمووى پوچەلە و نا پاستە، شەیتان بە جۆرىک سەرگەردانى دەکات کە ھىدايەت و سەرفرازى لەسەر وىټەى گومپایى پىشان دەدات، گومپایشى لەسەر وىټەى ھىدايەت و سەرفرازى پىشان دەدات، ئەمەش بە ھۆى ئەم نەقامى و نەزانى تىرەگەرىەو ە توشى ھاتوو، بە جۆرىک سەرگەردان دەبىټ کە پازى ە لەگەل قەوم و عەشیرەتى خوټى بىټ، چى بۆ عەشیرەتەکەى ھەيە بۆ ئەویش بىټ، چىانىش لەسەرە با لەسەر ئەویش بىټ، بەم شىټوہ پىگای ھىدايەتى لىټ وون دەبىټ، خوای گەورەش فەرامۆشى دەکات، چونکە ئەو ھەر ھىدايەتیکى بۆ بىټ پىچەوانەى گەل و عەشیرەتەکەى بىټ پەتى دەکاتو ە.

بەلام ئەگەر ھىمەت و عەزىمەتى بە ھىز و بەرز و بلند بوو، ئەو ە ئەو دىنى خوا و ەردەگرىټ و بیری لىټ دەکاتو ە و کارى پىټ دەکات، دەزانىټ خواەنى ئەو دىنە وەکو کەس نیە، بۆیە ھەول دەدات بىناسى و ئاشناى سیفات و ناو و کار و بىپارەکانى بىټ، ئەوکات لە پىگای ئەو دىنەو ە بۆى پۆشن دەبىټو ە کە بەپاستى خوای گەورە بالادەستە، دەولەمەندە و پىویستى بە کەس نیە و ھەموو شتىک

پٲو۲ىستىان به ۛه، ده بىنى ۛ ده بىستى، فه رمان ده دات ۛ قه ده غه ش ده كات، پٲغه مبه ران ده نٲرٲٲ بٲ ھه موو گه لٲك به ۛ ۛته ى خٲى، ٲه ۛ ۛته ى خٲى ھه ز بكا به كٲى بوٲٲ ده بٲبٲستٲى، داد په رۛه ره، پاداشت ده دات ۛ سزا ده دات، ٲارامگره ۛ لٲبورده ىه ۛ سوپاسكراۛه ۛ به خشنده ىه ۛ چاكه كاره، خاۛه نى ھه موو سٲفاتٲىكى به رز ۛ بلنده، دووره له ھه موو عىب ۛ كه م ۛ كورتى ىه ك، ۛٲنه شى نٲه.

ٲه گه ر ٲه ۛ مروفه به ۛ شٲۛه بوۛ ٲه ۛه ھىكه مٲى خۛاى له به پٲۛه بردى نٲشتٲىمانه كى به دى ده كات، كه چٲن به ٲه نده ازه گٲرى ۛ پٲك ۛ پٲكى ھه لى ده سوورپٲٲٲٲ، ٲه مانه ى بٲ ده رده كه ۛٲٲ له (العقل) ۛ (الشرع) ۛ (الفطرة) ۛه، به ۛ شٲۛه تى ده گات له باره ى خۛاۛه كه خودا خٲى له قورٲانه كه ٲىدا ۛه سفى خٲى كردۛۛه ۛ پاسته قٲنه ى ناۛه كانى خٲى پٲشن كردٲٲه ۛه، ھه ر به م سٲفاتانه شه به نده خودا ده ناسٲٲ، تا ٲه ۛه ى عه قلىش دان ده ھٲٲٲٲٲ، ۛه فٲتره ش دان ده ھٲٲٲٲ.

مروفه ٲه گه ر به ڊل سٲفاته به رز ۛ بلنده كانى خاۛه نى دٲنه كى خٲى بٲ پٲشن بوۛه، ٲه ۛه سٲفاته كانى ڊلى پٲشن ده كاته ۛه، ٲاۛاى لٲدٲى ۛه كو ٲه ۛه ده بٲٲ كه ببٲٲٲٲٲ، كه ده بٲنى ٲه سٲفاتانه په ٲۛه ستن به دروست كراۛه كان ۛ فه رمانه كانى خودا، ٲه ۛانىش په ٲۛه ستن به ۛه ۛه، شوٲٲنه ۛارىان ھه ىه له جٲهانى (الحسى) ۛ جٲهانى (الروحى)، ده ببٲٲٲٲ ٲه سٲفاتانه پٲل ده ببٲن له بوۛنه ۛه ردا، به چاۛى ڊلى داد په رۛه رى ۛ فه زل ۛ په ھمٲتى خۛاى گه ۛره ى بٲ پٲشن ده ببٲٲه ۛه، ٲه ۛكات ٲٲمانى به ۛانه پٲشن ده ببٲٲه ۛه كه خۛاى گه ۛره به توانا ۛ ده سه لاته، داد په رۛه ر ۛه ھىكه مٲه، به رزه له سه ر ھه موو دروست كراۛه كانى، به زانستى خٲى ده ۛره ى ھه موو شتٲىكى داۛه ۛ له گه ل ھه موو شتٲىكه، گه ۛره ۛ به شكٲۛه، خاۛه نى (كبرىاء) ىه ۛ ٲٲله سه نه، له گه ل ٲه ۛه شدا به په ھم ۛ چاكه ۛ به خشنده ىه ۛ لٲبورده ىه ۛ به ھىلمه.

باسى ھالى رۇھ و لاشى مړۇڤ

لاشى مړۇڤ لى زەوى دروستكراوه، پۇچىشى لى مەلەكوتى ئاسمان دروستكراوه، ئەم دووانەش بەراووردكراوه.

جا ئەگەر ھاتوو مړۇڤ لاشى برسى بكات و خەو زېى بكات و بەردەوام خەرىكى دەبىٲ، ئەو پۇچى لى تىف و ئارامگر دەبىٲ و تامەزىۋى ئەو جىھانە بەرزەى خۇى دەبىٲ كە لى دروستكراوه.

بەلام ئەگەر ھاتوو مړۇڤ لاشى خۇى تىر ئارەزىوات بكات و تىر خەوى بكات و بەردەوام خەرىكى بىٲ، ئەو لاشى لى شوپنە دەمىنپىتەو كە لى دروستكراوه، بۇيە لاشەش پۇچ بۇ لى خۇى پادەكىشىٲ و پۇچ بەندەكات، جا ئەوكات ئەگەر پۇچ ھۇگر نە بووبىٲ بەو بەندىخانەيەو، ئەو لى ئىش و ئازارى داپرانى لىو جىھانەى لى دروستكراوه ھانا و ھاوارى لى ھەلدەستى ۋەك ئەو كەسەى كە سزا دەدرىٲ ھانا و ھاوارى لى ھەلدەستىٲ.

پوخەى قسان ئەوئەيە: ھەر كاتىك لاشى سووك بوو، پۇچىشى لى تىف دەبىٲ و پوودەكاتە جىھانى بەرز و بلندى خۇى، بەلام ئەگەر لاشى قورس بوو و پووى كرده ئارەزىوات، پۇچىشى گران دەبىٲ و دادەبەزى لى جىھانى بەرزى خۇى بۇ جىھانى نزمى زەوى، بۇ نەمونە: تۇ پىاوى وا دەبىنى كە بە لاشە لى تۇيە كەچى بە پۇچ لى خوا و مەلەكوتى ئاسمانە، دەبىنى بە لاشە لى سەر جىگەى خۇيدا خەوتوو، كەچى بە پۇچ لى (سدرۃ المنهى) يە و لى دەورى عەرش دەسوپىٲ.

كەسىكى تىرش دەبىنى بەردەوام خەرىكى تىركردنى لاشەيەتى، بە لاشە لى تۇيە كەچى پۇچى لى نزمى دايە و خەيالى لى دەورى شتى خراپ دەسوپىٲەو.

ئەوئەش بزانن ھەر كاتىك پۇچ لى لاشى مړۇڤ جىادەبىٲەو، يان پەيۋەندى دەكات بە شوپنە باشەكەى خۇى، يان پەيۋەندى دەكات بە شوپنە خراپەكەى

خوی، جا شوینه باشه که ی چاوگه شی و نیعمهت و ئاسووده ی و خوشی و شادی و ژیا نی کامه رانی پیوه به نده، به لام شوینه خرابه که ی غم و خفهت و دل تهنگی و غه مگینی و ژیا ن ناخوشی و (مَعِيشَةٌ ضَنْكًا) ی پیوه به نده خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ (طه: ۱۲۴)، واته: هر که سیک پشت بکات له زیگری من - که قورئانه - نهوا ژیا نیکی تهنگی بو هیه.

زیگری خوا لیږدها، ووته ی خواجه که نازلئ کردو ته سهر پیغه مبه ره که ی، پشت تیگردنیشی واته: بیر لی نه کردنه وه و کارپی نه کردنیه تی، (المعیشه الضنک) یش (ابن مسعود) و (أبو هريرة) و (ابو سعيد الخدري) و (ابن عباس) ده فهرموویانه: (انها عذاب القبر) واته: ژیا نیکی تهنگی سزای ناو گوږه.

بنچینه ی ووشه ی (ضَنك) له زمانی عه ره بیدا: به مانای (الضيق) تهنگی، و (الشدة) تووندی، دیت، هر شتیکیش تهنگ بیت نه وه (ضَنك) ه، هر وهك ده گووترئ: (منزل ضنك) واته: خانویه کی تهنگه .. (عیش الضَنك) واته: ژیا نیکی تهنگه .. که وابوو: (المعیشه الضَنك) بویه سهر هه لده دات له تیگردنی نه فس و لاشه به ههوا و ئاره زووات.

به لی: هر کاتیک نه فس تیږ بگریت به ههوا و ئاره زووات، نه وه دل تهنگ ده کات تا کو وای لیډئ ده بیته (معیشه ضَنك)، هر کاتیکیش نه فسی بگریته وه له ههوا و ئاره زووات، نه وه دل فراوان ده بیته تا کو وای لیډئ که دل فراوان و ئاسووده ده بیته.

جا خوگرته وه له دنیا و ته قواکاری فراوانیه بو به رزه خ و دوا پوژ، پابواردنیش له دنیا دا به ههوا و ئاره زووی خوی تهنگیه بو به رزه خ و دوا پوژ، توش بزانه کام له م دوو ژیا نه چاکتر و خوشتر و به رده و امتره نهویان هه لېږږه.

که وابوو: نه ی مروؤ به سایه ی لاشه ته وه پوخت به خته وهر بکه، نه که ی پوخت نه زیهت بده ی بو به خته وهری لاشهت، چونکه نیعمه تی پوچ گه وره تر و

به‌رده‌وامتره، نيعمه‌تي لاشه‌ش كورتر و كه‌متره.

كابر‌اي خواناس به‌خه‌لگي نالٽيت واز له دنيا بيټن، چونكه تواناي وازهيناني دنيايان نيه، به‌لگو پټيان ده‌لٽيت واز له گوناھ بيټن و له دنياش بگوزهرټنن، چونكه وازهينان له دنيا (فضيلة) چاكه، به‌لام وازهينان له گوناھ (فريضة) واجبه، چوټن به كه‌سيك ده‌لٽي: چاگه نه‌نجام بدات له كاتيكدان واجباتي نه‌نجام نه‌داوه.

جا نه‌گه‌ر هاتوو وازهيناني گوناھيان له لاگران بوو، تيټيگوشه بو نه‌وه‌ي خويان له لاخوشه‌ويست بكه‌ي به‌باسكردني دروست كراوه‌كاني و نيعمه‌ت و چاكه‌كاني و سيفاته به‌رز و بلنده‌كاني، چونكه دل له‌سه‌ر خوشه‌ويستي خوا به‌ديه‌تيراهه، ئينجا نه‌گه‌ر دلي په‌يوه‌ست بوو به‌خوشه‌ويستي خوا، نه‌وه وازهينان و دووركه‌وتنه‌وه‌ي له گوناھ لا ئاسان ده‌بيٽ.

(يحيى) ي كوپي (معاذ) ده‌فه‌رمووي: (طلب العاقل للدنيا خير من ترك الجاهل لها) واته: داواي مروفي عاقل بو دنيا، زور چاكتره له وازهيناني مروفي نه‌فام له دنيا.

سه‌ير له‌و كه‌سه دانیه كه ملكه‌چي خوا ده‌كات له كاتيكدان له‌شي ساغ بيٽ و كاتي هه‌بيٽ و له فه‌راحي دابيٽ، به‌لگو سه‌ير له‌و كه‌سه دايه كه نه‌خوش و بيٽ هيزو سه‌رقاله، كه‌چي هه‌ر ملكه‌چي خوا نه‌كات و سل ناكات و دلي به‌خواوه به‌نده.

ناسینی خوی گه وره دوو جوړه

یه که م: ناسینی خوا له وهی که داند هینیت به وجودی خودا، نه م جوړه یان هه موو خه لکی تیایدا به ژدارن چاک و خراب و گوپړاپه ل و گونا مېار.

دووه م: ناسینی که حیا به مروؤ ده به خشی، خوا له لای مروؤ خوشه ویست ده کات، دلې په یوه ست ده کات به خوا، تامه زړوی گه یشتن به خوی ده کات، لئی ده ترسی، ده که پیته وه لای، به خوا هوگر ده بیت، له ده ست خه لکی هه لدی بؤ لای خوا، نه مه ش نه و ناسینه تاییه تیه یه که له سر زمانی خه لکی باوه، جیاوازی پله ی خه لکیش له م ناسینه دا که س ناتوانیت سر ژمیری بکات جگه له خوا نه بیت، خوی گه وره ناسینی خوی بؤ دلایان پوښن کردوته وه، هر که سه به پله ی خوی.

بویه ده بینین زانترین که س که پیغه مبه رﷺ به خوا ده فهرمووی: ((لَا أُحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ))^(۱)، واته: ناتوانم ستایشی تو بکه م به و جوړه ی که تو خوت ستایشی خوت کردوه.

پیغه مبه رﷺ ده فهرمووی: پوښی قیامت فیری ستایش و سوپاسیکی وام ده که ن به جوړیک که نیستا نایزانه.

بؤ گه یشتن به م خواناسیه دوو ده رگای فراوان هیه:

ده رگای یه که م: بیرکړنه وه و ووردبونه وه یه له نایه ته کانی قورئان، تیگه یشتن به و شیوه دروسته ی که خوا و پیغه مبه رﷺ هیناویانه.

ده رگای دووه م: ووردبونه وه و بیرکړنه وه یه له دروستکراوه کانی خوا، تیرامانه له شوینه واری حیکمت و ده سلاّت و لوتف و چاکه و دادپه روهری خوا له سر

(۱) صحیح: رواه مسلم (۴۸۶)، والنسائی (۲۲۲/۲)، و ابو داود (۸۷۹)، و الترمذی (۳۴۹۱)، و احمد فی (المسند) ((۲۰۱ و ۵۸/۶)، و ابن ماجه (۳۸۴۲).

دروستكراوه كانى.

كۆي ئەوانە: تېگە يىشتەنە لە ماناي ناوہ جوانە كانى خواي گەورە و شكۆدارى و بى كەم و كوچى و بە تاك زانينى و پەيوەست بوون بە دروستكراوه كانى و فەرمانە كانىيەتى.

گەر وابوو شارەزا دەبيت لە فەرمانە كانى و قەدەغە كراوہ كانى خوا، شارەزا دەبيت لە (القضاء و القدر) خوا، شارەزا دەبيت لە ناو و سيفاتە كانى خوا، شارەزا دەبيت لە بپيارى (الدينى الشرع) و بپيارى (الكونى القدرى) خوا.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الحديد: ۲۱)، واتە: ئەوہ فەزلى خوايە دەيبەخشى بە ھەر كەسك كە خۆى ھەز بەكات، بە پاستى خواي گەورە خاوەنى فەزلى گەورەيە.

پاره چوار جوړی هه یه

۱. پاره یه ك به حه لالی و به گوږپایه لی خوا په یدا کراوه، له پیناوی خواش به حه لالی سهرف ده کریت، نه وه چاکترین پاره یه بۆ مرؤځ.
 ۲. پاره یه ك به حه رام و بی فه رماني خوا په یدا کراوه، له گونا هیش سهرف ده کریت، نه وه خراپترین پاره یه بۆ مرؤځ.
 ۳. پاره یه ك به نه زیه ت دانى موسلمانان په یدا کراوه، له نه زیه ت دانى موسلمانانیشدا سهرف ده کریت، نه وهش خراپترین پاره یه بۆ مرؤځ.
 ۴. پاره یه ك به مباح په یدا کراوه، له خوشیه کی مباحیشدا سهرف ده کریت، نه وه نه هیچی بۆ هیه و نه هیچی له سهره.
- ئا نه مه بنچینه ی جوړه کانی پاره یه، له م چوار جوړه چه ند لقیکی تریشی لی ده بیته وه:

- ✓ پاره یه ك به حه لالی و دروستی په یدا کراوه، که چی له حه رام و نادروستی سهرف ده کریت.
 - ✓ پاره یه ك به حه رامی په یدا کراوه، که چی له حه لال سهرف ده کریت، نه وه سهرف کردنی له حق که فاره ته که یه تی.
 - ✓ پاره یه ك په یدا کراوه، به لام گومانی تیایه که ئایا حه لاله یان حه رامه، که فاره ته که شی نه وه یه له به ندایه تی خوا سهرف بکریت.
- جا چۆن سهرف کردنی پاره پاداشت و سزا و مه دح و زهمی له سهره، به هه مان شیوهش په یدا کردنی شی پاداشت و سزا و مه دح و زهمی له سهره، هه روه ها پرسپاری لی ده کریت له کوږی په یا کردوه و له چی سهرف کردوه.

دڭ نەوايى كىردنى ئىمانداران

يارمەتى دان و دڭ نەوايى كىردنى ئىمانداران چەند جۆرىكى ەى ەلەوانە، بە سەرەت و سامان دڭ نەوايى ئىمانداران دەكىت، بە خانەوادە دڭ نەوايى دەكىت، بە لاشە و خزمەت كىردن دڭ نەوايى دەكىت، بە ئامۇڭگارى دڭ نەوايى دەكىت، بە دووعا و داواي لىبوردن كىردن لە خوا دڭ نەوايى دەكىت، بە دڭ دانەو ە بەژدارى خەم كىردن دڭ نەوايى دەكىت.

جا يارمەتى دان و دڭ نەوايى كىرن بە پىي ئىمان لە مەروۋ ەلدەقوللىت، ەى كاتىك مەروۋ ئىمانى بى ەىز بو ەوئەش بى ەىز دەبىت، بە لام ئەگەر ئىمان بە ەىز بو ەوئەش بە ەىز دەبىت.

پىغەمبەر ﷺ چاكتىن كەس بو ە كە بە ەموو جۆرىك يارمەت و دڭ نەوايى ەاوەلانى كىردو ە، يارمەتى دانى خەلكىش بە پىي شوئىكەوتنى پىغەمبەر ﷺ دەبىت.

پۇڭىك ەندى لە ەاوپىكانى (بشر الحافى) لە كەشكى زۆر سەرما و ساردا ەاتنە خزمەتى، كاتىك چوونە ژوورەو ەبىنن وا جەلەكانى لەبەر كىردۆتەو ە لە سەرما ەلدەلەرزى، ووتىان: ئەو ە چى ەى (ابا نصر)؟

فەرمو ى: سەرما و سۆلى ەژارەكانم بىرگەوتەو ە، ەىچىشم نەبوو يارمەتىان بدەم و دڭ نەوايىان پى بگەم، جا بۆيە ەزم كىرد بە خۆ سەرما كىردن يارمەتىان بدەم و بەژدارى سەرماكەيان بگەم.

ويىستگەى ئيمان

شارەزا نەبوون بە بەربەستەكانى پىڭگاي گەيشتن بە پەزامەندى خوا مرؤف تووشى ماندووبونىكى زۆر دەكات و سوودىكى كەمىشى پى دەگەيەنئىت، چونكە ئەو مرؤفە ناسارەزايە دەبىنى خۆى بە سوونەتەكان خەرىك دەكات كەچى فەرزەكان دەفەوتىنئىت، يان كارىك بە لاشە ئەنجام دەدات كەچى دلى لەگەلى دانيە، يان كارىك بە دل و لاشەو ئەنجام دەدات بەلام لەسەر پارەوى شەرع نىە، يان دەيەوئىت كارىك بكات كەچى تىبىنى مەبەستەكەى ناكات، يان كارىك دەكات خۆى ناپارپىزىت لە خراپەكانى لە كاتى ئەنجامدانى، يان بى ئاگايە لە ھىندى كار كە دەبىت خۆى پۆلى تيا بىبىنئىت، يان ھىندى كار عوزرى تيا بەدى ناكى كەچى ئەو عوزرى تيا دىنئىتەو، يان ھىندى كار ھەيە بە چاكى ئەنجامى نەداو، كەچى وادەزانئىت بە چاكى ئەنجامى داو، ئا ئەمانە ھەر ھەمووى بەروبوومەكەى كەم دەكات لەگەل ئەو ھىندا زۆر ماندووش دەبىت لە ئەنجامدانى.

ئەگەر مرؤف ويىستى پىڭا بگىتەبەر بەرەو پەزامەندى خوائ گەرە، ئەو ھەندىن بەربەست دىتە پىڭاي، سەرەتا بە ئارەزووات و پلەوپايە و خۆشى و ئافرەت و جل و بەرگ تاقى دەكرىتەو، ئەگەر بەوانە پازى بوو و پوى تىكرەن، ئەو لە گەشتەكەى دادەپچرىت، بەلام ئەگەر پىيان پازى نەبوو پىشتى تىكرەن و پاستىگى بوو لە داواكرەندى پەزامەندى خودا، ئەو تاقى دەكرىتەو بە شوپىنكەوتەى زۆر، كە دەستى ماچ دەكەن و خەلگىكى زۆر دادەنىشن لە مەجلىسى، داواى دوعا و بەرەكەتى لى دەكەن و ھەندىن شتى تىرى لەم جۆرە، ئەگەر پازى بوو بەوانە و پىيان بە فەتتە چوو، ئەو دادەبىرئىت لە گەشتەكەى بەرەو پەزامەندى خوا، چونكە ئەو ئەو ھەي دەويست، بەلام ئەگەر بەوانە ھەلئەخەلئەت و پىشتى تىكرەن و بەردەوام بوو لە گەشتەكەى، ئەوكات بە كەپامات تاقى دەكرىتەو، ئەگەر بەوانە ھەلئەلئەت

ئەو ھەلە خوا دەپچىڭ، چۈنكى ئەو ئەو ھى دەويست، بەلام ئەگەر بەوانە
 ھەلە خەلەتا، ئەو تاقى دەكرىتەو ھەلە كەردنى گوناھ و دووركەوتنەو ھەلە دنيا و
 عىزەت، ئەگەر بەوانە ھەلە خەلەتا ئەو ھەلە گەشتەكەى دەپچىڭ، بەلام ئەگەر
 بەوانەش ھەلە خەلەتا و بەردەوام بوو ھەلە گەشتەكەى، بە جۆرىك كە خوا چى
 پىخۇش بىت ئەنجامى بدا، جا پىي ماندوو بىت يان ماندوو نەبىت، خۇش بىت يان
 ناخۇش بىت، بە ئارەزووى خۇي ھىچ ھەلە ئابزىرىت مەگەر ئەو نەبىت، كە
 سەيدەكەى بۆى ھەلە بىزىرىت، چى فەرمان پىبكات بە پىي توانا ئەنجامى دەدا،
 پەزنامەندى خۇي پىش ھەموو شتىك خستوو ھەلە نەفس و ئارەزووات.
 ئا ئەو ئەو بەندەيە كە گەشتەكەى تەواو دەكات و بە پەزنامەندى خوا دەكات،
 ھىچ شتىكىش ھەلە گەشتەكەى ناپىچىڭ.

نيعمه تەكانى خودا

نيعمەت و بەخششەكانى خودا سى جۆرە:

۱. نيعمەتۈك كە بەندە چەنگى كە وتووۋە و پىي دەزانىت.
۲. نيعمەتۈك كە بەندە چەنگى نەكە وتووۋە، بەلام ئومىدى بۇ دەكات.
۳. نيعمەتۈك كە بەندە چەنگى كە وتووۋە، بەلام ھەستى پى ناكات.

ئەگەر خۇاى گەرە بىھويٽ نيعمەتى خۇى بېزىنىت بەسەر بەندەكەى، ئەو ئەو نيعمەتەى چەنگى كە وتووۋە پىي دەناسىنى، واشى لىدەكات شوكرانە بېزىرى بكات ھەتا سەرگەردان نەبىت، ۋە سەرفرازى دەكات بۇ كارانىك ئەو نيعمەتەى پى چەنگ كەويٽ كە چاۋەرەپەى دەكات، ئەو پىگايانەى بۇ پۇشن دەكاتەۋە كە دەبن بە بەرەست بۇ ئەو نيعمەتە چاۋەرەپوان كراۋە، سەرفرازى دەكات بۇ خۇ لى پاراستنى، ئەو نيعمەتەشى پى دەناسىنىت كە چەنگى كە وتووۋە، بەلام ھەستى پى ناكات.

دەگىرنەۋە دەلەين: كابرايەكى دەشتەكى چوۋە خزمەت پىشەۋاى ئىمانداران(ھارون الرشيد)، (ھارون الرشيد) پىي ھەرمو: خودا ئەو نيعمەتەت لەسەر بسەپىنىت كە خوا پىي داويت بە بەردەۋامى شوكرانە بېزىرى، ئەو نيعمەتەشت بۇ ھەراھەم بېنىت كە بە گومانى چاكت بە خوا و بەندايەتى بەردەۋامت ئومىدى بۇ دەكەى، بەو نيعمەتەت بناسىنىت كە چەنگت كە وتووۋە بەلام ھەستى پىناكەيت تاكو شوكرانە بېزىرى بكەيت، كابرايەكە ئەمەى زۆر پى سەير بوو، گوتى: چەند جوان بوو دابەش كىرنەكەى.

ئەو خەتەرەي بە ڊلت داديت؟

سەرچاوەي ھەموو زانست و کارىک لە خەتەرە^(١) و بىرکردنەو ھەلەدەقوليت، خەتەرە و بىرکردنەو ھەلەدەقوليت بە ڊلت، بۆچوونى سەرەدەكىشى بۆ ويست و ئىرادە، ويست و ئىرادە ھەلەدەقوليت بە کاروکرەو، دووبارەبوونەو ھەلەدەقوليت بە عادت، جا چاککردنى ئەوانە پەيوەستە بە چاککردنى خەتەرە و بىرەو، بە فەساد چوون و تىک چوونى پەيوەستە بە خەتەرە و بىرەو.

چاککردنى خەتەرە و بىریش بەو ھەلەدەقوليت پەچاوى ئەو شتە بکات کە بەرز دەبێتەو بۆ خەتەرە، بزانيت خوا پى پازى و پى خوشە يان نا، چونکە ھەر چ چاکە و ھەدايەت و سەرفرازى و پاراستنک ھەلەدەقوليت ئەو تەنھا لە خواي گەرەو، مەشەق بە ھەر ھەر ھەلەدەقوليت لە خەتەرەي خودا، بە پى پەيوەست بوون و جىگىر بوونى خەتەرە و بىرەو بە نىعمەت و يەکتاپەستى و خواناسى و بەندايەتى و ھەست کردن بە چاودى و مەراقەبەي و ئاگادارى بوونى خوا بە ھەموو چەرپە و کارەکانى، ئا ئەو کات شەرم دەکات خواي گەرەو بەو خەتەرە و بىرکردنەوانەي بزانيت، بۆيە پارىزگارى دەکات و نەفسى خۆي سەرکوت دەکات، ئەگەر بەم شىوہي کرد ئەو خواي گەرەو پىزى لى دەنى و ھەلەدەقوليت و دەپارپىزيت، بە پى ئەوانە ھەلەدەقوليت لە خەتەرە و بىر و کارى خراپ و پىس و گەندەل.

بزانە مەشەق چاکترين دروستکراوى خواي گەرەو، ئەگەر لە خوا نزيك بێتەو و پەيوەست بێت بە فەرمانەکانى و قەدەغەکراوەکانى و کارەکانى لە پەزنامەندى خوا

(١) خەتەرە: بەو شتە دەگوتى کە بە ڊلت داديت.

بىت و خوا پىش ھەموو ھەوا و ئارەزوواتى بىخىت، بەلام مەروۋ خراپترىن دروستكراو، ئەگەر دور بىت لە خوا و دلى نەجوولت بۆ ئەوھى لە خوا نزيك بىتەو و پەيوەست نەبىت بە بەندايەتى و پەزامەندى خودا.

كەوابوو: ھەر كاتىك مەروۋ نزيكى خواى ھەلبژاردو خواى گەورەى پىش ھەوا و ئارەزوواتى خۆى خست، ئەو دَلْ و عەقْل و ئيمانى بالادەست دەبىت بەسەر نەفس و ئارەزووات وشەيتانى، سەرفرازى و ھىدايەتى بالادەست دەبىت بەسەر سەرگەردانى و ھەوا و ھەوەسى، بەلام ئەگەر دورى لە خواى ھەلبژارد، ئەو نەفس و ھەوا و ئارەزووات و شەيتانى بالادەست دەبىت بەسەر عەقْل و دَلْ و سەرفرازى.

چاك بزانه: خەتەرە و وەسەسە سەر دەكىشىت بۆ بىركردنەو، بىكردنەو ھەش سەردەكىشىت بۆ يادكردنەو، يادكردنەو ھەش سەردەكىشىت بۆ ئىرادە، ئىرادە ھەش سەر دەكىشىت بۆكارى ئەندامەكانى لاشە، ئەوكات ئەو كارەش بالادەست دەبىت و دەبىت بە عادەت، جا لە سەرەتاو چاككردنى خەتەرە ئاسانە، بەلام كە پىراگەيشت و تەواو بوو چاككردنى زۆر ئاستەمە.

ئەو ھەش بزانه بە ھىچ شىوہىەك مەروۋ ئەوھى پى نەدراو كە ئەو خەتەرەنى بە دلى دادىت لە بنچىنەو پىشەكىشى و بنچىرى بكات و ھىچى لى نەھىلت، چونكە ئەو خەتەرە و وەسەسانە وەكو ھەناسەى مەروۋكە وايە بەردەوام ھىرشى بۆ دەھىنن، بەلام لىرەدا ئەگەر مەروۋ ئيمان و عەقلى بە ھىزبوو، ئەو خەتەرە چاكانەى بە دلى دادىت ھەلىدبژىرت و پى پازى دەبى و ھۆگرى دەبىت، ئەو خەتەرە خراپانەشى بە دلى دادىت، پى ناخۆشە و پىشتى تىدەكات و لى دور دەكەوتەو، ھەر وەكو ھاوہلان بە پىغەمبەريان ﷺ فەرموو: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەريەك لە ئىمە جارى وا ھەيە ھەست بە شتى وا دەكات لە نەفسى خۆى ئەگەر بە ئاگر بسوتىنرەت تاكو دەبىت بە خەلوز، ئەو زۆر پى خۆشترە نەك ئەو خەتەرە بە دلى داھاتوو دەربىرەت، پىغەمبەر ﷺ فەرموى: ((ئايا ھەست بەو دەكەن؟))

هاوه لان ووتیان: به لئی، پیغه مبه ریش ﷺ فه رموی: ((ثا ئه مه نیشانه ی ئیمانہ))^(١).
لیره دا که پیغه مبه ریش ﷺ فه رموی: ((ثا ئه مه نیشانه ی ئیمانہ)) ئه وه دوو پرافه ی
بۆ کراوه:

یه که م: وه رنه گرتن و په تکر د نه وه ی وپی ناخوش بوونی ئه م خه ته ره یه، ئه وه
خۆی له خۆیدا نیشانه ی ئیمانہ.

دووه م: که شه یتان ئه و خه ته رانه به دلی ئه و مرقفه داده هیئت، ئه وه ش
نیشانه ی ئیمانہ، چونکه - دیاره ئه و مرقفه ئیمانی له دلدایه - بۆیه شه یتان ئه و
خه ته رانه ده خاته ناو دلی تاکو ئیمانہ که ی له که داربکات یان لایببات.

به لئی: خوای گه وره ش نه فسی مرقفی دروستکردووه وه باراش وایه، چون
باراش نابی به چۆلی ئیش بکات به لکو هر ده بیٲ شتیکی تیٲکریٲ تاکو بیهارٲٲ،
باراشیش نه گه ر گه نمی تیٲکریٲ ده بیهارٲٲ، نه گه ر خۆل یان چه وی تیٲکریٲ هر
ده بیهارٲٲ، به هه مان شیوه ش ئه و خه ته ره و خه یالالتانه ی که له دلی مرقفدا
ده سوٲٲته وه. وه کو ئه و گه نمه وایه که ده کریٲه ناو ئاشه که، چونکه ئه و ئاشه
هه رگیز به چۆلی کارناکات، به لکو هر ده بیٲ شتیکی تیٲکریٲ تا بیهارٲٲ.

هیٲدی که س ئاشه که یان گه نمی تیٲده کریٲ و گه نم ده هارٲٲ، بۆیه ئاردیکی بۆ
ده رده چٲٲ که بۆ خۆی و خه لکیش سوودی لی ده بینن، به لام زۆربه ی خه لکی
ئاشه کانیان یان قوم یان چه و یان کا ده هارٲٲ، جا که کاتی ئه وه دادٲٲ که بیکات
به هه ویر و بیکات به نان ئه وه راسته قینه ی ئارده که ی بۆ پۆشن ده بیٲته وه.

نه گه ر ئه و خه ته ره خراپانه ی به دلت دادٲٲ دوورت کرده وه له خۆت، ئه وه ئه و
شتانه ی به دوایدا دین بۆ خۆی نامینیٲ، به لام نه گه ر پووت تیٲکرد و وه رتگرت
خه ته ره که ده بیٲ به فیکر، فیکریش له خزمه تی ئیراده دا ده بیٲ، ئیراده و

(١) صحیح: رواه مسلم (١٣٢)، و ابو داود (٥١١)، و احمد فی ((المسند)) (٤٤١/٢).

فيكرىش لە خزمەتى ئەندامەكاندا دەبن، بەلام ئەگەر ئەو ەنەكرا پوودەكەنە دل تاكو بە ەوا و ئارەزووات لە خشتەى بەرن، ئەو ەش پوون و ئاشكرايە كە چاكردنى فيكر ئاسانترە لە چاكردنى ئيرادە، چاكردنى ئيرادەش ئاسانترە لە چاكردنى كاروكردەو، فرياكەوتنى كاروكردەو ئاسانترە لە بنپركردنى داب و نەريت.

چاكترين چارەسەريش بۇ ئەو دەردە، ئەو ەيە كە خۆت بە شتيك سەرقال بكەى كە پەيوەندى بە تۆو ەبىت، نەك خۆت بە شتيك سەرقال بكەى پەيوەندى بە تۆو ەبىت، چونكە بپرکردنەو لە شتيك كە پەيوەندى بە تۆو نىە دەرگای ەموو خراپەيەكت لى دەكاتەو.

ەەر كەسيك بپر لە شتيك بكاتەو پەيوەندى بەو نەبىت، ئەو كات ئەو شتەى پەيوەندى بەويەو ەيە لە دەستى دەچىت، سەرقال دەبىت بە شتيك كە سوودى بۇ ئەو نىە، بەرانبەر بە شتيك كە سوودى بۇ ئەو ەيە.

كەوابوو: خەتەرە و بپرکردنەو و ئيرادە و ەيمەت شياوترين شتن كە مروف خۆى سەرقال بكات بە چاكکردنيان، چونكە ئەوانە ئەگەر خراپ بوون لە خوا دوورت دەخەنەو، ئەگەر باشيش بن لە خوا نزىكت دەخەنەو، ئەو خوايەى كە كامەرانى و ئاسوودەيى تۆ لە نزيك بوونەو و پەزامەندى ئەو دايە، سەرگەردانى و خراپى تۆش لە دووربوونەو و تووپەيى ئەو دايە.

ئاگادارىە: نەكەى بەيلى شەيتان خانوى خۆى لە بپرکردنەو و ئيرادەت دروست بكات، چونكە ئەگەر پىگات پىدا ئەو كارە بكات ئەو گەندەلى دەكات، ئەوسا فرياكەوتنى زۆر ئاستەمە، ئەگەر ئەو ەى بۇ پىك بكەوېت ئەو بە ەو ەسى خۆى ەموو جۆرە وەسو ەسە و شتى خراپ دەخاتە بپرکردنەو و خەيالت، بەربەستىكت بۇ دروست دەكات بۇ گەيشتن بەو بپرکردنەوانەى سوود بەخشن بۆت، لىزەشدا تاوانى خۆتە كە يارمەتيت داو ەبالادەست بىت بەسەر نەفستدا بەو ەى دەرگای دلت بۇ كردۆتەو، ئەگەر وابكەى نمونەى تۆو ئەو وەكو ئەو كابرايەى ئاشەوان وايە كە خەريكى ەارپىنى گەنمى باش و پاكە، كەچى كەسيك لەلاو ەدېت -

فهرديک - خۆل و قشپل و خهلۆز و پۆخله واتى به شانى خۆيدا داوه داوا له ناشه وان دهکات بيکاته ناو باراشه که و بيهارپټ، جا ليرهدا نه گهر ناشه وانه که نه و کابرايهى ده رکرد و نه يهيشت نه و پۆخله واته بکاته ناو ناشه که يه وه، نه وه ناشه که به رده وام ده بټت له سهر هارپنى گهنمى به سوود و پاک، به لام نه گهر ناشه وانه که پڭگای به و کابرايه دا نه و پۆخله واته بکاته ناو ناشه کهى، نه وه به هوى نه و پۆخله واته وه نه و گهنمى له ناويشيه تى هه ره موو پيس ده بټت و خه سار ده بټت.

چاره ى نه م ده رده:

له پوو ى زانسته وه، نه وه يه که بير کردنه وه و خه يالى خۆت سه رقال بکه ى به و زانيارانه ى ده ته گه يه نيته يه که تاپه رستى و خۆشه ويستى خوا، خۆ سه رقال کردن به و زانيارانه ى راستى مردن و هه واله کانى تهرت تا به هه شت و دۆزه خ بۆ پۆشن ده که نه وه، خۆ سه رقال کردن بۆ به ده ست هينانى زانيارى له سهر نه و کاره خراپانه ى مروفه تووشى توپه يى خوا ده که ن و پڭگای خۆ لى پاراستنى.

له پوو ى ئيراده شه وه، پټويسته خۆت به و شتانه سه رقال بکه ى که سوود پټده گه يه نيته، واز له و شتانه ش بيئى که زيانته پټى ده گه يه نيته، ده بينين له لای خواناسه کان ئوميد کردن بۆ خيانه ت و سه رقال کردنى دل و هۆش پټيه وه زۆر زيانى زياتره بۆ دل له خودى خيانه ته که خۆى، ده لټين: چونکه ئوميد کردنى خيانه ت دللى پټى سه رقال ده بټى و هه موو غه م و مه به ستى ده بټته نه و خيانه ته، بۆ نمونه تو له دنيدا پادشايه ک ده بينى نه گهر هيندى له دار و ده سته کانى دل و هۆشيان سه رقال ببو به وه ى که چۆن خيانه تى لى بکه ن، له گه ل نه وه شدا نه و شته يان له دللى خۆيان هشارد ابو خزمه تى پادشايان ده کرد و پټويستيه کانين بۆ جټيه جټى ده کرد، جا نه گهر هاتوو پادشا به و مه به ست و خيانه ته که ى نه وانى زانى نه وه زۆر لټيان تووپه ده بټت، بۆيه چى خراپه پټيان ده کات، چونکه نه وانه له لای پادشا زۆر خراپترن و قيزه وه نترن له و که سه ى تاوانى کى نه جامداوه به بټى نه وه ى له پادشا ى بشارپته وه، له بهر نه وه ى که سه ى يه که م له بټى ده سه لاتى خيانه ته که ى

ئەنجام نەداۋە، ئەگىنا دلى پىرە لە پادشا، كەسى دوۋەمىش خىانەتەكەى
ئەنجامداۋە، كەچى دلى پىي ناخۆشە، ۋەنەبىت سوور بىت لەسەر خىانەت و لە
دلى خۆشى ھەشارى دا بىت، جا ئەۋەيان ھال و عاقىبەتى زۆر چاكتەرە لە كەسى
يەكەم.

پوختەى قسان ئەۋەيە: دىل ھەرگىز چۆل نابىت لە خەتەرە و بىركردنەۋە، ئىنجا
ئەو بىركردنەۋەيە يان ھانى دەدات بۆ چاكسازى ھالى دوا پۆزى، يان ئەو
بىركردنەۋەيە ھانى دەدات بۆ چاكسازى ژيانى دىيائى، يان ئەو بىركردنەۋەيە
توۋشى چەندىن ۋەسۋەسە و نياز و شتى بى ھودەى دەكات.

پىشتىر باسما نكرد كە نەفسى مرۆڧ ۋەكو ئاش وايە ھەرچى تىيھاۋىي دەيھارپىت،
ئەگەر كەنمى تىيھاۋىي دەيھارپىت، ئەگەر شوۋشە و بەرد و قشپىلى تىيھاۋىت
دەيھارپىت، جا خۋاى گەرە خاۋەن و بەپۆۋەبەرى ئەو ئاشەيە - كە نەفسى مرۆڧە
- مەلانىكە تىكى بۆ ئامادە كردۋە شتى بە سوۋدى تىيكات، نەفسىش دەيھارپىت،
شەيتاننىكىش شتى بى سوۋدى تىدەكات نەفسىش دەيھارپىت، جا ئەۋانەى
مەلانىكە دەيخاتە دلى مرۆڧەۋە، ھاندانىيەتى بۆ خىر و بە پاستدانانى پۆزى دوايى،
ئەۋەى شەيتانىش دەيخاتە دلى مرۆڧ، ھاندانىيەتى بۆ خراپە و بە پاست دانەنانى
پۆزى دوايى.

فەرموو: بەرداغىڭ لە ئاوى ئيمان

(شقيق) ى كۆپى (ابراهيم) دەفەرمووى: دەرگای تەوفىقى خوا لەسەر مەرۆڤ لە شەش شت داخراوه:

١. سەرقال بوونيان بە بەخششەکانى خوا و سوپاس نەکردنى.
٢. حەزکردن لە زانست و زانیارى و کار پێنەکردنى.
٣. پەلەکردنى بۆ گوناھ و دواخستنى تەوبە.
٤. فریوخواردن بە ھاوپیەتى پیاوچاکان و چاویلنەکردن.
٥. پشت تێکردنى دنیا لەوان، کە چى ئەوان پووى تێدەکن.
٦. پووتیکردنى دوا پۆز بۆيان، کە چى ئەوان پشتى تێدەکن.

— ابن قىم دەفەرمووى — منیش دەلیم: ئەوانە بۆ وایان بەسەر ھاووه چونکە، حەزکردن لە چاکە و ترسان لە خراپەيان لە دڵدا نیه، یەقینیکی بى ھىزیان ھەیه، چاوساغيان نیه، بنچینەى ئەوانە بى نرخی نەفسە و گۆرپى شتى چاکەیه بە خراپە، ئەگەر وانه بایە و نەفسى نرخی ھەبایە، ئەو شتى چاکەى نەدەگۆرى بە خراپە.

کەوابوو: بنچینەى ھەموو خێر و چاکەيەك — دواى سەرفرازی خوا — لە بەرزى و پاکی و بەنرخی نەفسەو سەرھەلەدات، بنچینەى ھەموو خراپەيەكیش لە گەندەلێ و پیسى و بى نرخی نەفسەو سەرھەلەدات خواى گەورە دەفەرمووى:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝١﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝٢﴾ (الشمس: ٩—١٠)، واتە:

بەپراستی ئەو کەسە سەرفرازە کە نەفسى پاک و پوخت کردوو بە بەندایەتى خوا، ئەو کەسەش زەرەرمەند بوو کە نەفسى خۆى گەندەل و پیس و پۆخل کردوو بەبى فەرمانى خوا.

بهائی: نه فسی پاک و به پیز ته نها شتی به رز و چاک و سوپاسکراوی دهویت، به لام نه فسی پیس و بی نرخ پووده کاته شتی قیزه ون وگه ندهل و پیس وهک میس و مهگه ز که چون ته نها پووده که نه سهر شتی پیس، نه فسی پاک و به پیز به سته م و فاحیشه و دزی و خیانه ت پازی نابیت، چونکه زور له وه به رزتر و به نرختره که پیی پازی بیت، به لام نه فسی بی نرخ و پیس و گه ندهل به پیچه وانه ی نهویه.

پوخته ی قسان: هر نه فسیک مه یلی بۆ نه و کارانه ده چیت که له گه ل خویدا ده سانی، نه وه مانای نه و نایه ته یه که خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِرَةٍ﴾ (الاسراء: ۸۴)، واته: هر که سه و کاریک نه نجام ده دات که له گه ل خویدا بسانی.

هه موو مروفیک له سهر نه و پیباز و مه زه ب و داب و نه ریتیه که خوی پیوه گرتوه، مروفی خراب کاریک نه نجامه دات که له گه ل خوی بگونجی، له بری سوپاس کردنی خوا له سهر به خششه کانی بی فهرمانی ده کات، مروفی ئیمانداریش کاریک نه نجامه دات که له گه ل خویدا بگونجی، بۆیه شوکرانه بژییری خوا ده کات له سهر نیعمه ته کانی و خوشی ده وی و شهرمی لی ده کات و هه ست به چاودییری ده کات و به شکۆ و گه وره ی داده نیت.

نه گه ر که سیک نه فسی خوی نه ناسیت، چون دروست کاره که ی ده ناسیت؟ — به ووردی بپوانه نه و نمونه جوانه - خوی گه وره له سینگدا خانویه کی دروستکردوه که دل، له ناو نه و خانوه ش کورسیه کی بۆ سازاندوه، نه و کورسیه ش خواناسی و خوشه ویستی و یه کتاپه رستی خوا له سهری جیگیر ده بیت و داده نیشیت، کورسیه که ش به په پۆیه ک داپۆشراوه که په زامه ندی خوییه، له ته نیشتی لای پاست و چه پیش فهرمانه کانی خوا پیزکراوه، نه و خانوه ش به باخچه یه که ده ودرراوه، جا خوی گه وره بارانی و ته کانی خوی به سهردا ده بارینیت، نه و کات چه ندین جۆر گول و گولزار و دره ختی به بهری لی ده پویت له به ندایه تی و (الله اکبر) کردن و ته سبیحات و سوپاسگوزاری و به پاک پاگرتنی خوا، له ناوه پاستی

باخچەكەش درەختىكى خواناسى بۇ دەپوئىنى، ئەو درەختە: ﴿تَوَجَّ أَكْلَهَا كُلَّ
حِينَ يَأْذَنَ رَبُّهَا﴾ (ابراھىم: ٢٥)، واتە: ئەو درەختەى ھەموو كاتىك بەرپوئومى خۆى
دەبەخشىت بەويستى پەرەردىگارى، لە خۆشەويستى و گەرانوۋە و لە خواترسان و
دل ئارامى و ئاسوودەيى.

ئەو درەختەش بە بىرکردنەوۋە لە قورئان و تىگەيشتنى و كارپىكردى
ئاودەدرىت، لەو مالەدا چىرايەك ھەلئاسراوۋە كە بە پووناكى خواناسى و ئيمان و
يەكتاپەرستى دەدرەوشىتەوۋە، دىوارىكىشى بۇ باخچەكە كىردوۋە، تاكو بىپارپىزىت
لە ھەموو بەلەيەكى خراب، مەلئىكەتىشى ۋەك چاودىر بۇ ئامادەكردوۋە كە
دەبىپارپىزىن لە كاتى خەوى يان بەخەبەرى.

كاتىك خاۋەنى ئەو خانوۋە دەزانىت دانىشتوانى زۆر چاك لە ناو مالەكەى دان،
بۆيە بەردەوام ھەموو غەمى ئەوۋ دەبىت خانوۋەكەى پوختە بكات، تاكو
دانىشتوانى ناو مالەكەى پازى بن، ھەر كاتىكىش ھەست بە نالەباريەك بكات لە
خانوۋەكەى ئەوۋ زۆر بە پەلە ھەلئەدات چاكى بكات، بەراستى دانىشتوانى ناو
ئەو خانوۋە دانىشت گەلى باشن، بە راستى ئەو خانوۋەش خانوۋەكى باشە.

چەند جىاۋازى ھەيە لە نىۋان ئەو خانوۋە و خانوۋەكە كە كاۋل بوۋە و بۆتە
شويىنى مېش و مەگەز و پىسى و پۆخلەوات، ھەر كەسىك بىيەۋىت دەس بە ئاو
بگەيەنىت دەچىتە ئەۋى، چونكە دەبىنى كاۋلە و كەسى تىا نىيە و دىۋارى نىيە و
شويىنى پىسايىيە و تارىكە و بۆنى بۆگەنى لىدى و ھەموۋى تىك چوۋە و پرىيەتى لە
پىسى و پۆخلى و كەس پىى ھۆگر نابىت، كەسىش ناچىتە ئەۋى تەنھا مېش و
مەگەز و ئەۋەى پىى راھاتوۋە، جا شەيتان لە ناو ئەو خانوۋە لەسەر كورسىيەكەى
دانىشتوۋە، كورسىيەكەش بە پەرۋىيەك داپۆشراۋە كە نەقامىيە، لەلەى پاست و
چەپىدا ئارەزوۋات پىزكراۋە، لە ناو خانوۋەكە باخچەيەك ھەيە پرىيەتى لە زەلىلى و
سەرگەردانى و پوۋكردنە دىيا و دل پىۋە بەند بوون و ۋازەينان لە دوا پۆز، ئەو
باخچەيە بارانى نەقامى و ئارەزوۋات و شىرك و بىدعە بە سەرىدا دەبارىت، كە

ھەموو جۆرە دېڭ و دار و گوزاللىكى تيا دەپوئىت، بەرووبومەكەي گوناھ و سەرپىچى و ملکہ چ نہ کردن و قەشمەریات و گالتە و گەپ و وتنى شیعری دلدارى، لە ناوہ راستى باخچەكەش درەختى خوا نہ ناسى و پشت کردنە خوا رواوہ، ھەموو کاتىك بەرووبومى خۆیدەدا لە فیسق و گوناھ و گالتە و یارى و قەشمەرى و پۆیشتن لە گەل مەصلەحتە و شوینکەوتنى ئارەزووات و غەم و خەفەت و دل تەنگى و ئیش و ئازار و دلەپاوکی، ئاوى ئەو درەختەش شوینکەوتنى ھەوا و ئارەزووات و مەغرورى و ئومىدببون بە دنیاىە.

بەلى: خواى گەورە دروستکاری ھەر دوو خانووەكەيە كە دلە، جا ھەر كەسىك دللى وەك ئەو خانووە پاكەي یەكەمجار باسماں كرد پابگرىت ئەوہ لە دنیا و قیامەت سەرفراز دەبىت، ھەر كەسىكىش دللى وەك ئەو خانووە پىسەي دووہم پابگرىت، ئەوہ لە دنیا و قیامەت شەرمەزار و سەرگەردان دەبىت.

ويىستگەي ئيمان

پرسىيار لى (سەھل ئۇستىرى) ى كرا ووتيان: پىياۋى ۋا ھەيە پۇژى يەك جەم دەخوات؟ فەرموۋى: ئەمە خواردنى (الصديقين) راستگۇيانە، پىيان ووت: ئەي ئەگەر دوو جەم بخوات؟ فەرموۋى: ئەمەش خواردنى ئيماندارانە، پىيان ووت: ئەي ئەگەر سى جەم بخوات؟ فەرموۋى: بە مالە ۋەيان بلىن با ئاخوپكى بۇ بسازىنن.

(الأسود) ى كوپى (سالم) دەفەرموۋى: دوو پكەت نوۋىژىكەم زۆر لىلام خۆشەويىستىرە لى بەھەشت ۋ ئەۋەي لى ئاۋىشىدا ھەيە.

پىيان ووت: قوربان ئەمە ھەلەيە، ئەۋىش لى ۋەلامدا دەيفەرموۋ: با بۇتان پوون بىكەمەۋە، بەھەشت بۇ پازى بوۋنى نەفسى خۆمە، بەلام دوو پكەت نوۋىژەكە بۇ پازى بوۋنى پەرۋەردىگارمە، كەۋابوۋ، پەزىمەندى پەرۋەردىگارم لا خۆشەويىستىرە لى پەزىمەندى نەفسى خۆم.

— مەۋفى خاناس لى زەۋىدا ۋەكو گولى پىچانەي بەھەشت ۋايە، كە مەۋفى مۇسلمان بۇنى دەكەت تامەزىۋى بەھەشت دەبىت.

دلى مەۋفىك كە خۋاى خۆشبوۋىت لى نىۋان شىكۆ ۋ جوانى خۋا ۋەستاۋە، ھەر كاتىك وردىبىتەۋە لى گەۋرەيى خۋا شىكۆدارى خۋا لى دلىدا دەدرەۋشىتەۋە، ھەر كاتىكىش وردىبىتەۋە لى جوانى خۋا تامەزىۋى دەبىت.

به لایه کی نادیار که تو نازانی؟

یه کیک له به لا نادیاره کان نه وه یه که مروف له نیعمه تی خوا دایه و خوا نیعمه تی به سهردا پړاندووه، که چی نه و مروفه به نه زانی خوی ده یه ویت له ژیر نه م نیعمه ته درچیت واده زانیت له وه ی چاکتر چنگ ده که ویت، به لام په روه ردگاری به نه فامی و نه زانی نه و ناکات و به په حمه تی خوی له ژیر نیعمه تی خویدا ده بیلتته وه، تا کو نه و کاته ی به ته وای بیزاری و نا په زایی خوی دهرده بریت، نه وکات خوی گه وره نیعمه ته که ی لی ده گریتته وه و نه و شته ی پی ددات که داوی کرپوو، به لام کاتیک مروفه که ده گات به وه ی خوی داوی کردووه، ده بینیت جیاوازیه کی زور هیه له نیوان نه وه ی پیشوو و نه وه ی نه و داوی کردووه، نینجا دل ته نگ ده بیت و په شیمان ده بیتته وه داوا ده کات دیسان بگه ریتته وه سهر نه وه ی پیشتر.

که و ابو: هیچ شتی وکو نه وه خراب نیه که مروف بیزار بیت و بی تاقه ت بیت له نیعمه تی خوا، چونکه نه و مروفه نه و نیعمه ته ی به سهریدا پړاوه به نیعمه تی خوی نازانیت، سوپاسی خواشی له سهر ناکات و دلخوش نابیت پی، به لگو لی بیزاره و گله یی لی هیه و به گرفتگی ده زانیت، زوربه ی خه لگی دژی هیندی نیعمه تی خوانه که پی به خشیوون، چونکه هه ست ناکه ن نه وه نیعمه تی خوا به به لگو واده زانن نه وه به لایه - بویه به نه فامی و نه زانی خویان تی ده کوشن بو نه وه ی له خویانی لاهرن.

چند که س که نیعمه تی خوی به سهردا پړاوه، که چی نه و به نه زانی خوی هه ولیداو له خوی لابیات خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الأنفال: ۵۳)، واته: خدا هه رنیعمه تیکی به هر گه ل و نه ته وه یه که به خشیویت لیان ناسینیتته وه و لیان ناگوریت، تا خویان

بە خراپەى خۆيانەو ە ئو نىعمەتە لەسەر خۆيان لانەبەن و ياخود نە يگۆرن.

خوای گەورە دەفەر مووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾
(الرعد: ١١)، واتە: بێگومان خوای گەورە لە هێچ گەلێک ناگۆڕێت، تا ئەوان لە
نەفسى خۆيان نەگۆڕن.

هێچ دووژمنێک سەرسەختە نیه بۆ دژایەتى کردنى نىعمەتى خوا لە نەفسى
مروؤ، نەفسى مروؤ لە گەل دووژمنە کەیدا پشتیوانە، کە دووژمنە کەى ئاگر لە
نىعمەتە کە بەردەدا نەفسیش بۆى خوڤ دەکات، یە کە مجار پێگای بە دووژمن داو ە
ئاگرى تێبەربدا پاشان یارمەتى دەدات، جا کاتێک ئاگرە کە خوڤ بوو هاوارى
ئاگرکوژینەو ە دەکات و گلهیى لە (قدر) دەکات.

به چ سیفه تیك خودا دهناسی

هیندی له خه لکی خوا به به خشنده و فزل و چاکه دهناسن، هیندیکیش خوا به لیخوشبوون و نارامی و لیبوردهیی دهناسن، هیندیکیش خوا به سزا و تۆله سهندنه وه دهناسن، هیندیکیش خوا به زانست و حیکمت دهناسن، هیندیکیش خوا به عزیزهت و (کبریاء) دهناسن، هیندیکیش خوا به په حمت و چاکه دهناسن، هیندیکیش خوا به دهسه لات و مولک دهناسن، هیندیکیش خوا به وه لامدانه وهی نزاو به هانا هاتن و دابین کردنی پیویستیه کانی دهناسن.

له هه مووان فراوانتر ئه وه یه که خوا له قورئانه وه بناسی، چونکه له پښگای قورئانه وه په روه ردگارێک دهناسیت که خاوه نی هه موو سیفاتیکه به رز و بلند و که ماله، دووره له هه موو پېچونیک، دووره له هه موو که م و کورتیه ک، خاوه نی هه موو ناو و سیفاتیکه چاک و کامله، چی بویت ئه نجامی ده دات، له سه رووی هه موو شتیکه و له گه ل هه موو شتیکه، به دهسه لات به سه ره موو شتیکدا، هه ل سوپینه ری هه موو شتیکه، فه رمان ده دات و قه ده غه ده کات بی که م و کوپیه، به شکۆتره له هه موو شتیک، له هه موو شتیک جوانتره، له هه موو که سیك به په حمتره، له هه موو که سیك به دهسه لاتره، له هه موو که سیك که حکیم تره.

که وابوو: قورئان نازل بووه تا کو به نده کان خوی پی بناسن و به پښگای قورئانه وه بگن به ناسینی خوا.

فراوانترین جوړی خواناسی

فراوانترینی جوړه کانی خواناسی، ناسینی خواجه به سیفه تی (الجمال) جوانی، هر که سه و و خوا به سیفه تی که دهناسیت، به لام چاکترینیان نه ویه خوا به شکواری و بی که م و کوپی بناسیت، جا جوانی خوی گه وره وینه ی نیه، گریمان نه گه ر هر ه موو خه لگی له سر وینه ی جوانترین که س بن، جا جوانی دهره وه و ژوره وه یان به راورد بکه ی له گه ل جوانی په روه ردگار، نه وه جوانیه که یان زور که متره له پووناکی چرایه کی بی هیژ به رانبر پووناکی خوری پرشنگدار، هر نه وه به سه بۆ جوانی خوی گه وره که هر ه موو شته جوانه کانی دنیا و قیامت دروستکروی نه وه، نه ی ده بیټ جوانی نه وه چۆن بیټ که نه وانه ی دروست کردوه؟! نه وه به سه بۆ جوانی خوی گه وره که خاوه نی ه موو عیزه تی که، خاوه نی ه موو ده سه لاتی که، خاوه نی ه موو به خشنده یه که، خاوه نی ه موو زانستی که، خاوه نی ه موو فزلی که.

یه کی که له ناوه جوانه کانی خوی گه وره (الجمیل) ه له حه دیسی (صحیح) دا هاتوه پیغه مبه ر عليه السلام ده فرموی: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))^(۱). واته: خوی گه وره جوانه و جوان و پاکیشی خوش ده ویت.

جوانی خوی گه وره چوار پله ی هیه:

۱. جمال الذات: جوانی ذاتی خوا.
۲. جمال الصفات: جوانی سیفاته کاتی خوا.
۳. جمال الأفعال: جوانی کاره کانی خوا.
۴. جمال الأسماء: جوانی ناوه کانی خوا.

(۱) صحیح: رواه مسلم (۱۹)، ابو داود (۳۰۹۱)، والترمذی (۱۹۹۹)، و احمد فی ((المسند)) (۱/۳۸۵ و ۴۲۷).

ناوھەكانى خۇاى گەورە ھەر ھەمووى جوانن، سىفاتەكانى ھەر ھەمووى كامىل و بىئ كەم و كوپىن، كارەكانى ھەر ھەمووى بە ھىكمەت و چاكە و دادپەرۋەرانە و بە پرەھمەتە، بەلام جوانى زاتى خۇاى گەورە، جگە لە خۇى كەسى تر نە يگە يىشتوتى و نايىزانىت، كەسىش لە دروستكاراۋەكانى ھىچى لى نازانن، جگە لە و پىنئاسانە نە يىت كە خوا بە و كەسانەى ئاشنا كىردوۋە كە پىزى لى ناون، ئەگىنا جوانى زاتى خۇاى گەورە پارپىزراۋە لە خەلكى و نادىارە و پۇشراۋە.

(ابن عباس) دەفەر مووى: زاتى خۇاى گەورە پۇشراۋە بە سىفاتى خوا، سىفاتەكانى خواش پۇشراۋە بە كارەكانى، كەوابو گومانىت چى بە رانبەر جوانىەك كە پۇشراۋە بە ۋەسفى كامىل و بىئ كەم و كوپى، پۇشراۋە بە سىفاتى گەورەى و شىكۆدارى.

لە و ماناىە ۋە مۇۋ لە ھىندى ماناى جوانى زاتى خوا دەگات، چونكە مۇۋ بە پىگى ناسىنى كارەكانى خوا سىفاتەكانى خوا دەناسىت، لە پىگى ناسىنى سىفاتەكانى خواش زاتى خوا دەناسىت، جا ھەر كاتىك جوانى كارەكانى خۇاى بەدى كىرد، جوانى سىفاتەكانى خۇاى بۇ پوون دەبىتەۋە، لە جوانى سىفاتەكانىشەۋە جوانى زاتى خۇاى بۇ پوون دەبىتەۋە، لىرەدا پوون دەبىتەۋە كە خۇاى گەورە خاۋەنى ھەموو سوپاس و ستايشىكە كەس لە دروستكاراۋەكانى ناتوانن بە پى شىاۋ ستايشى بىكەن بە و شىۋەى خۇى ستايشى خۇى كىردوۋە، بەراستى خۇاى گەورە پىۋىستە پىرستى لەبەر زاتى، خۇشبوىستى لەبەر زاتى، سوپاس بىكرى لەبەر زاتى، بىگومان خۇاى گەورە خۇدى خۇى خۇشەۋىت، ستايشى خۇى دەكا، سوپاسى خۇى دەكا.

خۇشەۋىستى خۇى بۇ خۇى، سوپاسى خۇى بۇ خۇى، ستايشى خۇى بۇ خۇى، تەۋھىدى خۇى بۇ خۇى، ئەۋە راستەقىنەى سوپاس و ستايش و خۇشەۋىستى و تەۋھىدە، خۇاى گەورە ستايشى خۇى دەكات ھەر ۋەكو بەندەكانى ستايشى دەكەن، خۇاى گەورە ھەرۋەك چۇن زاتى خۇى خۇش دەۋىت سىفات و

كاره كانىشى خۆشده ويىت. ھەموو كارەكانى خىواي گەورە چاك و سوپاسكراون، كارەكانى ھىچ ئاپەسندىەكيان تيا نىە، ھىچ شىتىك نىە لەبەر خودى خۆى خۆش بوىستىرئ، سوپاس بكرئ لەبەر خودى خۆى جگە لە خودا نەبىت.

ھەر شىتىكىش خۆشبوىستىرئ جگە لە خوا، ئەگەر خۆشەويستىەكەى لەبەر خوا بوو و لە بۆ خوا بوو، ئەو خۆشەويستىەكى دروستە و چاكە، بەلام ئەگەر وانەبوو ئەو خۆشەويستىەكى پوچەلە، ئەمەش تەنھا شىاوى خوايە.

ئا ئەمە (الألوهية) پاستەقىنەيە، چونكە پەرستراوى پاستەقىنە، ئەو يەكە لەبەر زاتى خۆشبوىستىرئ و سوپاسى بكرئ، ئەگەر بىتوو چاكە و نىعمەت و ئارامى و لىبوردن و لىخۆشبوون و پەحمەتىشى لەگەل بىت دەبىت چۆن بىت؟

كەوابوو: لەسەر مەرقۇم پىويستە بزانتى ھىچ پەرستراوىكى بەحق نىە جگە لە "الله" خۆشى بويت و سوپاسى بكات لەبەر بى كەم و كوچى، پىويستە ئەو ھەش بزانتى ھىچ چاكەكارىكى پاستەقىنە نىە كە ھەموو نىعمەتىكى دەروونى و جەستەيت پى بدات جگە لە "الله" جا بۆيە پىويستە لەسەر ئەو چاكە و نىعمەتانەش خۆشى بويت، لەسەر ئەوانە سوپاس بكرىت، لە ھەموو پەروپىەكەو خۆش بوىستىرئ، ھەر وەك چۆن خىواي گەورە ھىچ وئەيەك نىە لەو بچىت، بە ھەمان شىو ھەش نابىت خۆشەويستى خوا بە خۆشەويستى كەس بچىت واتە: نابىت كەسى وەك خوا خۆش بويت، چونكە ھەر خۆشەويستىەك ملكەچى لەگەلدا بىت ئەو بەندايەتەيە، ئەو بەندايەتەيە كە ھەموو مەرقۇمەكان بۆ ئەو بەندايەتەيە دروستكراون، بەندايەتى برىتەيە لە خۆشەويستى و زەلىلى، خۆشويستى بەم جۆرە تەنھا بۆ خوا دەبىت، نابىت مەرقۇم ھىچ كەسىكى ترى بەم جۆرە خۆشبويت، ئەگەر واى كرد دەكات ھاويەشى بۆ خوا بپياردادە، ھەر كەسىكىش ھاويەش بۆ خوا بپياردات ئەو خوا ھەرگىز لىي خۆش نابىت و كارەكانىشى پوچەل دەكاتەو ئەگەر تەو بە نەكات.

شوكراڭە بژىرى دەبىٲ دوو خالى تىادا كۆبىٲتەوھ:

✓ باسكردنى چاكەكانى و سيفاتە كاملەكانى.

✓ لەسەر ئەو نىعەمەتەى خوا پىداوھ خواى خۆش بوٲت.

كەواتە: ئەگەر كەسك باسى چاكەى كەسكى تر بكات، بەلام خۆشى نەوٲت ناكات سوپاسگوزارە، ھەر كەسكىش كەسكى ترى خۆش بوٲت، بەلام باسى چاكەكانى نەكات ئەوئش ناكات سوپاسگوزارە، تاكو ئەو دوو خالەى باسماڭ كرى تيا كۆنەبىٲتەوھ پىى ناگوترى سوپاسگوزار.

سوپاسكردنى مرؤف بۆ خوا بە ئىزن و ويستى خوايە، چونكە ھەر خودايە سوپاسگوزار دەكات بە سوپاسكار، مرؤف دەكات بە موسلمان، مرؤف دەكات بە نوٲزكەر، مرؤف دەكات بە تەوبەكار، ھەر لەويەوھيە سەرەتاي نىعمەت و كۆتاي، ھەر لەويەوھيە سەرەتاي سوپاس و كۆتايشى، ھەر خودايە تەوبە بۆ بەندەكەى فەراھەم دىنىٲ، زۆريشى پى خۆشە، ئەمەش لە فەزل و بەخشندەيى خۆيەتى، بەندايەتى بۆ بەندەكەى فەراھەم دىنىٲ و يارمەتى لەسەر دەدات، پاشان پاداشتىشى لەسەر دەداتەوھ، ئەمەش لە فەزل و بەخشندەى خۆيەتى، خواى گەرە لە ھەموو پرويەكەوھ دەولەمەندە و پىويستى بە كەس نيە، جگە لە خوا ھەموو كەس ھەژارڭ و پىويستيان بە خوايە لە ھەموو پرويەكەوھ، بەندە ھەژارە و پىويستى بە خوايە لە ھەموو بواريكدا، جا ئەوھى بە خواوھ نيە ئەوھ ھەر نيە، ئەوھى بۆ خوا نيە سوودى نيە.

روونکردنه وهی حه دیسه کان:

پیغه مبه عليه السلام که ده فه رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))^(۱).

مه به ست له م حه دیسه جوانی جل و بهرگه وه که به شی پی شه وهی ئه م حه دیسه ئاماژه ی پیکردوه^(۲)، جوانی هه موو شتی کش ده گریته وه هه وه که پیغه مبه عليه السلام له حه دیسیکی تر دا ده فه رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ))^(۳)، واته: خوی گه وره پاکه و حه زیش له پاک ی ئه کات.

له حه دیسیکی تری (صحیح) دا ده فه رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا))^(۴)، واته: خوی گه وره پاکه و ئه و شته ش وه رده گری که پاک بیت.

له (السنن) دا هاتوه پیغه مبه عليه السلام ده فه رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ))^(۵)، واته: خوی گه وره حه ز ده کات شوینه واری نیعمه ت و به خششی خوی له سه ر به نده که یدا ببینی.

(أَبَى الْأَحْوَصَ الْجَشْمِي) ده فه رمووی: پیغه مبه عليه السلام منی بینی جلیکی شپرم له بهر دابوو پتی فه رمووم: ئایا سه روه ت و سامانت هه یه؟ منیش گوتم: به ئی هه مه، ئه ویش فه رمووی: چ جو ره مالتی که هه یه؟ منیش گوتم: له هه موو جو ره مه پ و مالات و حوشتریکم هه یه، جا پیغه مبه عليه السلام فه رمووی: (ده ی که وابوو واکه با خوی گه وره نیعمه ت و به خششه کانی له سه رتا ببینی)^(۶).

(۱) صحیح: رواه مسلم (۱۹)، ابو داود (۳۰۹۱)، و الترمذی (۱۹۹۹)، و احمد فی ((المسند)) (۴۲۷/۱ و ۳۸۵/۱).
(۲) در ژبه ی حه دیسه که به م شیوه یه: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ)). قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ نُؤْيَةً حَسَنًا وَتَعْلَهُ حَسَنَةٌ. قَالَ «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ».
(۳) رواه الترمذی (۲۸۰۰)، و فی سننه خالد بن الیاس او ایاس، و هو متروک الحدیث کما قال الحافظ فی ((التقریب)) و له شواهد عند الطبرانی فی ((الوسط)) من حدیث سعد بن ابی وقاص، ذکره السیوطی فی ((الجامع الصغیر)) قال المناوی فی الفیض قال الهیثمی ورجاله رجال الصحیح.
(۴) صحیح: رواه مسلم (۱۰۱۵)، و الترمذی (۲۹۹۲)، و الدارمی (۲۷۲۰).
(۵) اسناد ه حسن: رواه الترمذی (۲۸۲۰).
(۶) اسناد ه صحیح: رواه النسائی (۱۹۶/۸)، و احمد فی ((المسند)) (۴۷۳/۳).

خوای گەورە پىيى خۆشە شوپىنەۋارى بەخششى خۆى لەسەر بەندەكانيدا
 ببىنىت، پىيى خۆشە جوانى لەسەر بەندەكانيدا ببىنىت، پىيى خۆشە جوانى دۆل و
 دەروونىش بە دەرىپىنى شوكرانە بۆيرى لەسەر بەندەكانى بەدى بىكات، دەبىنىن
 خوای گەورە چونكە جوانى پىيى خۆشە بۆيە پۆشاكى بۆ مۇڧ فەراھەم مەئاۋە تاكو
 پۈللەتى خۆيانى پىيى جوان بىكەن و بپازىننەۋە، تەقوا و خواناسىشى بۆ فەراھەم
 مەئاۋن تاكو دۆل و دەروونى خۆيانى پىيى بپازىننەۋە و جوان بىكەن دەفەرمۇي:
 ﴿يَبْنَىْ ءَاْدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ لِبَاسًا یُّؤْرِیْ سَوْءَ تَکْمُ وَرِیْشًا وَلِبَاسًا اَلْفَوْیْ ذَٰلِكَ خَیْرٌ﴾
 (الأعراف: ۲۶)، واتە: ئەى نەۋەى ئادەم، بىگومان نىمە پۆشاكى لە بارمان بۆ نىۋە
 فەراھەم مەئاۋە، تاكو عەۋرەتتانی پىيى داپۆشن، ھەرۋەھا پۆشاكى خواناسىشمان
 بۆ فەراھەم مەئاۋن تاكو - دۆل و دەروونتان - پىيى بپازىننەۋە، بىگومان پۆشاكى
 خواناسى چاكتر و بە فەرتەرە.

لەبارەى بەھەشتىەكانەۋە دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝۱۱﴾ وَجَزَلْنَاهُمْ بِمَا
 صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِیرًا ﴿الأنسان: ۱۱-۱۲﴾، واتە: خوای گەورە پوۋگەشى و شادمانى
 پىيەخشىن، لە پاداشتى خۆگرى و ئارامگرىان بەھەشت و ئاورىشمى پىيەخشىن.
 لىترەدا خوای گەورە پوۋخسارىانى شادمان كىردوۋە، دۆل و دەروونىشيانى
 كامەران كىردوۋە، لاشەشيانى بە ھەریر پازاندۆتەۋە، خوای گەورە چۆن جوانى
 خۆشەۋىت لە قسە و كاروكردەۋە و پۆشاك و شىۋەدا، بە ھەمان شىۋەش رقى لە
 پىسى و گەندەلى دەبىتەۋە لە قسە و كاروكردەۋە و پۆشاك و شىۋەدا.

لەم بابەتەدا دوو چىن لە خەلگى بەھەلە داچوونە:

بەشى يەكەم: ئەوانەن كە دەلەين: ھەر شتىك خوا دروستى كىردىت ئەۋە جوانە،
 خوای گەورەش ھەموو دروستكراۋەكانى خۆى خۆش دەۋىت، كەۋابو: نىمەش
 ھەموو ئەۋ شتانەمان خۆش دەۋىت كە خوا دروستى كىردوۋە و رىمان لەھىچ شتىك و
 كەسىك نابىتەۋە، بەلگەش بەم ئايەتانە دىننەۋە: ﴿الَّذِىْ اَحْسَنَ كُلَّ شَیْءٍ خَلَقَهُ﴾

(السجده: ٧)، واته: خوی گه وره هه موو شتیکی به چاکی و پیکوپیکی به دی هیناوه.

ئه و ئایه ته ش: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ (النمل: ٨٨)، واته: ئه وانه ده ستردی ئه و خوییه که هه موو شتیکی به و پهری پیکوپیکی دروستکردوه.

ئه و ئایه ته ش: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾ (الملك: ٣)، واته: له نیو به دیهینراوه کانی خوی میهره بان هیچ ناریکیه که به دی ناکریت.

خواناسی راسته قینه له لای ئه وان ئه و که سه یه که هه موو شتیکی به چاک و جوان بزانی، هیچ شتیکی به خراب و گنده ل نه زانی، ئا ئه وانه غیره ت له پیناوی خوا له دلایندا نه ماوه، پق لیبونه وه له پیناوی خوا و دزایه تی کردن له پیناوی خوا و قه دهغه کردنی خراپه له پیناوی خوا و کوشتار له پیناوی خوا و جی به جی کردنی سنووره کانی خوا له دلایندا نه ماوه.

به شی دووه م: ئه وانه که ده لێن: خوی گه وره زه می جوانی شیوه و قیافه و بالاو پیکی مروفی کردوه ئه وه تا له باره ی مونا فقه کانه وه ده فه رمووی: ﴿وَإِذَا رَأَتْهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾ (المنافقون: ٤)، واته: کاتیکی جه سته یان ده بیینی سه رنجت پرا ده کی شیت.

هه روه هاده فـه رمووی: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءً يَّا﴾ (مریم: ٧٤)، واته: چه ندین قه می ناله بارمان پیش ئه وان له ناو بردووه که مال و سامانیان له وان زیاتر بووه سیما و قیافه شیان له وان پیکو پیکتر بووه.

له (صحیح المسلم) یشدا هاتووه پیغه مبه رﷺ ده فه رمووی: ((ان الله لا ينظر الى صوركم و أموالكم و انما ينظر الى قلوبكم و أعمالکم))^(١)، واته: خوی گه وره سه یری وینه تان و مالتان ناکات، به لکو سه یری دل و کارو کرده وه کانتان ده کات.

ئەم دوو بەشە كاميان بۇچوونە كانيان راستە :

لەم پوۋەۋە گوتراۋە جوانى قىافەت و پۆشاك و شىۋە سى جۇرى ھەيە :
 ۱. بەشىكىيان چاك و سوپاسكراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە جوانىيەكەى بۇ خىۋايىت،
 يارمەتى بدات لەسەر بەندايەتى و گويىرايەلى و ۋەلامدانەۋەى خوا، ھەر ۋەك
 پىيغەمبەر ﷺ لە كاتى ھاتنى (ۋەد) بۇ خىزمەت جەنابى خۇى دەپازاندەۋە، ئەۋەش
 وئىنەى پۇشىنى كەل و پەلى جەنگە و بۇ جىھاد و پۇشىنى ھەرىر و خۇەلگىشانە
 لە جەنگ، ئەمەيان سوپاسكراۋە و دروستە ئەگەر لەبەر بەرز كردنەۋەى ۋوشەى
 "اللھ" بىت و بۇ سەرخستنى دىن و دژايەتى كردنى دوۋژمن بىت.

۲. بەشىكىيان خىراپ و زەم لى كراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە جوانىيەكەى بەكاربىتت بۇ
 مەبەستى دنيا و ناۋدارى و خۇەلگىشان و گەيشتن بە ئارەزۋات، جا دەبىنن
 زۆربەى خەلگى لە جوانى تەنھا ئەمەيان مەبەستە.

۳. بەشىكىيان نە سوپاسكراۋە و نە زەم لى كراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە لەم دوۋانەى
 باسمان كرد لە ھىچيان نىە.

مەبەست ئەۋەيە: ئەۋ ھەدىسە دوو بىنچىنەى گىرنگى لەخۇ گىرتوۋە:

يەكەمىيان: ناسىنى خىۋايە.

دوۋەمىيان: پەۋشەت جوانى يە.

خىۋاي گەۋرە پىي خۇشە بەندەكەى زمانى پىرازىننىتەۋە بە پاستگويى، دلى
 پىرازىننىتەۋە بە ئىخلاص و خۇشەۋىستى و گەپانەۋە و تەۋەكول، ئەندامەكانى
 پىرازىننىتەۋە بە بەندايەتى، لاشەى پىرازىننىتەۋە بەۋ پۇشاكەانەى كە خوا پىي
 بەخىشەۋە، خۇى پاك بكانەۋە لەپىسى و بىدەست نويژى و گەندەلى ۋەموى پىس و
 سوۋنەت و نىنۇك كردن.

پوخەتى قىسان ئەۋەيە: خوا بىناسىت بە سىفائە جوانەكانى، خۇشى بەخوا
 بىناسىنى بە كاروگوفتار و پەۋشەتى جوان، خوا بە جوانى بىناسىت كە سىفەتى

خوايه، به جوانيش بيه رستى كه دين و شهرعى خواهيه، به لى: نه م هـهـ ديسه نه و

دوو بنچينهـى له خو گرتووه:

✓ خواناسينى به جوانى.

✓ جوانكردى خوو په وشتى.

بەختە وەرى لە پاستگۆيى داىە

هېچ شتىك وەك پاستگۆيى عەزىمەت سوودى بۆ مەۋقە نىيە خەۋى گەورە دەفەر مەۋى: ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ (مەھمەد: ۲۱)، واتە: كە غەزا بېرىار درا، ئەگەر لەگەل خودا پاست بىكەن خۆيان بۆ شەپ ئامادە بىكەن، ئەو دەبىتتە مایەى خىرو قازانچ بۆيان و زۆر باشتەرە بۆيان.

بەلى: كامەرانى مەۋقە لە دووانە داىە:

پاستگۆيى لە عەزىمەت.

پاستگۆيى لە كارەكانى.

پاستگۆيى عەزىمەت: كۆكردنە وەى عەزم و نەمانى دوو دلىيە لە وشتەى دەيە وىت بىكات، چۈنكە عەزىمەت بە هېچ شىۋەيەك نابىت دوو دلى لە قى بكات، ئەگەر هاتوو عەزىمەتى پاستگۆيانە بوو ئەوكات پاستگۆيى لە كارەكانى دەمىنەت. پاستگۆيى لە كارىش: تىكۆشانە بە دل و لاشە.

كە واتە: پاستگۆيى لە عەزىمەت، دەپپارپىزىت لە بىپەزى ئىرادە و هىمەت، پاستگۆيش لە كاردا دەپپارپىزىت لە تەمەلى و سست و خەۋى، جا ھەر كە سىك لە كارەكانىدا پاستگۆبىت لەگەل خەۋادا، ئەو خەۋى گەورەش سەرفرازى دەكات، ئەو پاستگۆبىيەش لە ئىخلاص و تەۋەككولە ھەلدە قوللىت، بۆيەش پاستگۆتەرىن كەس ئەو يە كە ئىخلاص و تەۋەككولەكى پتەو و دروستى ھەيە.

ويىستگەي ئيمان

پەروەردىگار خاۋەن ئىرادەيە، فەرمانىش بە بەندەيەكى خاۋەن ئىرادە دەكات، ئەگەر ھاتتو خوا يارمەتى بەندەي خۇيدا و بەندەش تواناي دايە بەرخۇي، ئەۋكات جى بەجى كىردنى فەرمانەكانى خۋاي گەۋرەي بۇ ئاسان دەبىت، بەلام ئەگەر خۋاي گەۋرە ئەۋ بەندەي فەرمانۇش كىرد و كارەكەي دايە دەستى خودى بەندەكە خۇي، ئەۋە بەندە پۈۋلە و كارانە دەكات كە ھەۋاۋ ئارەزۈي پىي خۇشە.

ھەر بۇيەش دەبىنن خۋاي گەۋرە لە قورئاندا زەمى ئىنسانى كىردۈۋە، تاكو شتىكى تىرى لەگەل ئىنسانىيەتتەكەي خۇي زىياد نەكات، ئەۋىش دەبىت مۇسلمان بىت، ئىماندار بىت، ئارامگر بىت، چاكە كارىبىت، سوپاسگوزار بىت، خۇپارپىز بىت، چاك بىت... ھتە.

ئەۋ كارانەي باسما نكىرد مۇۋە لە سنوۋرى ئىنسانى و ئىرادە چاكى دەردەكات بۇ پەلەيەكى بەرزتر، ئەۋىش دەبىت يارمەتى خۋاي لەگەلدا بىت، ھەر ۋەك چۆن بىنن تەنھا بە چاۋ ئەنجام نادىت، دەبىت نوۋرى بىننى لەگەلدا بىت.

دەتەوئەت لەلای خەلکی بەرپز بێت!!

بەپێزان گەورەترین سەتەم و نەفامی ئەو هەیه کە داوا لە خەلکی بکەى پێزىت بگرن و بەگەورەت بزانن، کەچی خۆت دڵت چۆلە لە بە گەورە زانینى خرا و پێزگرتنى خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، واتە: ئەو ئەو چیتانە ناترسن لە گەورەیی و شکۆدارى خوا؟!

(الحسن) لە بارەى تەفسیری ئەم ئایەتەو دەفەرمووى: بۆچی مافى خوا بە چاکى لەسەر خۆتان نازانن و شوکرانە بژێرى ناكەن؟

(مجاهد) دەفەرمووى: بۆ پەرەردگارتان بەشکو نازانن؟

(ابن زید) دەفەرمووى: بۆ بە پوختى گوێراپەلێ و بەندایەتى خواناکەن؟

(ابن عباس) دەفەرمووى: بۆ بە چاکى شکۆدارى خوا ناكەن.

ئەم ووتانە هەمووی دەگەرێتەو سەریەك مانا ئەویش ئەو هەیه ئەگەر پێزیان لەخوا بنابایە و شکۆدارى خویان بە چاکى بناسیبایە، ئەوکات بە تاکیان دەزانى و ملیان بۆ کەچ دەکرد و شوکرانە بژێریان دەکرد.

گوێراپەلێ خوا و خۆ پاراستن لە گوناھ و شەرم کردن لە خوا، بە ئەندازەى ئەو پێزە دەبێت کە مەزۆ دایەنێت بۆ خوا لە دلى خۆى، هەر بۆیەش هێندى لە (السلف) گوتیانە: پێزگرتن لە خوا ئەو هەیه هیچ شتێك لە دروستکراوەکانى نەهێنێتە پێزى خوا، نە لە قسە وەك بلیى: (والله و حیاتك) واتە: سوێند بەخوا و گیانى تۆ، یان بلیى: (مالي الا الله و انت) واتە: من تەنها خوا و تۆم هەیه، یان بلیى: (وما شاء الله و ما شئت) واتە: ئەگەر خوا حەز بکات و تۆش حەز بکەى، هەر و هەمان نابیست دروستکراوەکانى خوا بێنێتە پێزى خوا لە خۆشەویستى و بە گەورەزانى و شکۆدارى و بەندایەتى، بە جۆرەك کە گوێراپەلێ مەزۆفیک بێت هەر وەك چۆن

گوپراهی خوا دهکات، به لکو زیاتریش گوپراهی مروڤ دهکات، هر وهک ده بینین حالی زږوبی ستمکار و خرابه کاران ناوایه، هروها نابیت مافهکانی فهراموش بکات بلتی: دهی خوا لیبوردهیه، نهگر خواو پیغه مبر له لایهک بوون، خه لکیش له لایهکی تربوون، جه نابت پووبکه نهو لایه و لهو لایه به که خواو پیغه مبر ﷺ لیته تی، نهک هی له دل و دهر و ونه وه له خزمه تی دروستکراوه کاندای بی که چی بی دل و دهر و ون به لکو به لاشه و زمان له خزمهت خوا دابی، نهک هی داوای نهفس و نارهنوی خوت پیش په زامه ندی خوا بخیت.

نا نه مانه هر هه مووی نیشانه ی نه بوونی پیزی خویه له دلی مروڤدا، نهگر مروڤ ناوا بوو، خوی گوره به هیچ شیوه یه که له دلی خه لکی به پیز و هیهیه تی ناکات، به لکو پیز و هیهیه تی له دلی خه لکی هه لده کیشیت، نهگر خه لکی پزیشی بگرن له بهر نهو هیه کابرایه کی خرابه و لیی دهر سین بویه پیزی دهگرن، نهک له خوشه ویستیان پیزی بگرن.

له نیشانه ی پیزی خوا له دلی مروڤ، نهو هیه که شهرم بکات خوا به نهینیهکانی و هه لهکانی بزانی، هر له نیشانه ی پیزی خوا له دلی مروڤ، نهو هیه له کاتی ته نهایشدا شهرم له خوا بکات زیاتر له وهی شهرم له خه لکی دهکات.

که و ابوو: نهگر که سیڅ پیز له خوا و ووته ی خوا نه گریټ، پیز له و زانست و حکیم ته نه گریټ که خوا پیی داوه، چون داوا له خه لکی دهکات پیز و قه دری بگرن؟!

قورښان و زانست و ووته ی پیغه مبر ﷺ مروڤ دهگه یه نن به حق، جا له هه مووی لایه که وه ناموزگاری و ناگاداری و سهرزه نشته دهره ی داوی، که چی نا نه مانه هر هه مووی هیچ سوودیکی پی نه گه یاندوی! له گه ل نهو هشد داوا له خه لکی دهک هی پیز و قه درت بگرن؟! تو وهکو زامداریک وای که ناموزگاری و سهرزه نشته دهری تیمار ناکات، که چی دهیه ویت به سهر کردن دهری تیماریټ.

كەسىڭ گويىيىستى سزاي كەسىڭى تر بويىت، ۋەكو ئەو كەسە نىيە كە بىننېيىتى، ئەي ئەگەر لە خودى خۆى بەدى بىكات؟ ﴿سَرُّهُمْ ءَايَتُنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ (فصلت: ۵۳)، واتە: ئىمە بەلگە و نىشانەى سەرسوپھىنەريان نىشان دەدىن لە ئاسۆكانى بوونەۋەردا و لە خودى خۆشيان.

ھەرۋەھا دەفەرموۋى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۱﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (يونس: ۹۶-۹۷)، واتە: بىگومان ئەوانەى بىريارى پەرۋەردگارى تۆيان لەسەر ھاتوۋە كە ئيمان ناھيىن، ئەۋە تازە ئيمان ناھيىن، چونكە دەرگاي ئيمان ھىتانيان لە خۆيان داخستوۋە، ئەوانە ئەگەر چەندھا موعىزەشيان نىشان بدرىت، ھەر ئيمان ناھيىن، تا دوۋچارى سزاي بە ئىش و ئازار ئەبن و بە چاۋى خۆيان ئەيىبن.

لە ئايەتىكى تر دەفەرموۋى: ﴿وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكُكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتُ وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الانعام: ۱۱۱)، واتە: ئەگەر ئىمە مەلايكەتيان بۆ بىنرىنە خوارەۋە و بە چاۋى خۆيان بىيان بىنن و مردوۋيان بۆ زىندوۋ بىكەينەۋە و قەسيان لەگەلدا بىكەن و ھەموو جۆرە شاھىد و بەلگەيەكيان بۆ كۆبەينەۋە، بە دىدەى خۆيان بىيانىنن، ھەموو ئەوانە بىنە بەلگە لەسەر پاستىتى ھاتنە خوارەۋەى قورئانى پىرۆز لەلايەن خوداۋە ھىشتا ھەر باۋەر ناھيىن و دەستبەردارى كافرايەتى خۆيان نابن، چونكە لە دوزمنايەتى و عىنادى زۆر سەر سەختن، مەگەر تەنھا خودا خۆى بىيەۋىت بىيانخاتە سەر پىگاي ئيمان.

مروۋى ژىر و سەرکەۋتوۋ ئەۋەيە كە پەند ۋەرگىت، بە ھەر پوۋداۋىڭ كارو پەۋشىتى خۆى جوان بىكات، ھەر كاتىكىش توۋشى تاقى كىرنەۋە بىت بە لاشە، ئىمانى زىاد بىت، ئەگەر ھىزى لاشەى كەم بىت، ھىزى ئيمان و يەقىن و خۆشەيىستى خوا و دوا پۆزى زىاد بىت، بەلام ئەگەر مروۋ ۋانەبوۋ ئەۋە مردن زۆر

چاکتره بۆی، چونکه به ئیش و ئازاریکی دیاریکراو کوتایی به ته‌مه‌نی دیت، به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکی درێژی هه‌بیت و پرپیت له خراپه نه‌و خراپه‌ش پاشان تووشی ئیش و ئازاری بکات، به‌لکو کاتیک ته‌مه‌ن درێژی سوودی هه‌یه، نه‌گه‌ر مڕۆف نه‌و ته‌مه‌نه‌ی وه‌ک تویشووویه‌ک بیت بۆی به‌وه‌ی بیر له خوا بکاته‌وه و ته‌وبه بکات و کاری چاکه بکات هه‌ر وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَذْكُرُ فِيهِ مَنْ تَذْكُرُ﴾ (فاطر: ٣٧)، واته: ئایا نه‌وه‌نده ته‌مه‌نمان پی نه‌به‌خشین؟ که هه‌ر که‌سیک بیه‌ویت بیر له خوا و به‌خششه‌کانی بکاته‌وه تیایدا بتوانیت بیر بکاته‌وه.

هه‌ر که‌سیک نه‌و ته‌مه‌نه‌ی که هه‌یه‌تی نه‌یکات به فرسه‌تیک بۆ چاککردنی کاره‌کانی و نه‌جامدانی به‌ندایه‌تی و دل جوژدان بۆ به ده‌ست هیئانی به‌هه‌شتی نه‌براهه، نه‌گه‌ر مڕۆف و نه‌کات نه‌وه ته‌مه‌ن و ژیان هیچ سوودیکی نیه بۆی، چونکه مڕۆف له‌سه‌ر پێگای گه‌شت دایه یان بۆ به‌هه‌شت یان بۆ دۆزه‌خ، جا نه‌گه‌ر ته‌مه‌نی درێژ بوو، کاره‌کانیشی چاک بوو، نه‌وه درێژی گه‌شته‌که‌ی زیاتر خۆش و به‌له‌زه‌ت ده‌بیت، چونکه هه‌ر کاتیک گه‌شته‌که‌ی درێژ بی زیاتر تامه‌رزۆ و شه‌یدا ده‌بیت بۆ ئامانجه‌که‌ی، به‌لام نه‌گه‌ر ته‌مه‌نی درێژ بوو، کاره‌کانیشی خراپ بوو، نه‌وه درێژی گه‌شته‌که‌ی زیاتر ئیش و ئازاری ده‌دات و دایده‌به‌زیننه‌وه خواره‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((خَيْرُكُمْ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسُنَ عَمَلُهُ، وَشَرُّكُمْ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَقَبِحَ عَمَلُهُ))^(١).

(١) حسن: رواه الترمذی (٢٣٣١)، و احمد فی ((المسند)) (٤٠/٥ و ٤٧)، و الدارمی (٢٧٤٥).

واتە: چاكتىن كەس لە ئۆيە، ئەو كەسە يە كە تەمەنى درىژ بىت و كارەكانىشى چاك بىت، خراپتىن كەس شىش لە ئۆيە، ئەو كەسە يە كە تەمەنى درىژ بىت و كارەكانىشى خراپ بىت.

مروڧى عاقل ئەو كەسە يە فرسەت لە زيانانە وەردەگرىت كە بەسەرى دىت، ھەر كاتىك زيان بە لاشەى گەيشت، فرسەتى ئى وەردەگرى و دەيكاتە چاكسازى دل و دەروونى، ھەر كاتىك لە دنيا شتىكى لە چەنگ چوو، دەيكات بە فرسەت بۆ تويشوو دوا پۆزى، ھەر كاتىك تووشى غەم و خەفەت و دل تەنگى بوو، دەيكات بە شادمانى دوا پۆزى.

سەفەرلىك بۇ دوا ھەۋارگە

مىرۇڭ لەۋ كاتەۋەى دروستكراۋە بەردەۋام گەشتيارە ۋ لە پىڭادايە، نابىت
 كەلۈپەلەكەى دابگرن ۋ لىى دامەزىن، مەگەرىان لە بەھەشت نەبىت يان لە دۆزەخ.
 مىرۇڭى ژىر دەزانىت كە ئىنسان لە گەشت توۋشى ئىش ۋ ئازار ۋ ترسناكى
 دەبىت ۋ ناكىرى ئىنسان لە گەشتدا لە دۋاى خۇشى ۋ ئىسراحت بگەپىت، بەلكو
 خۇشى ۋ ئىسراحت دۋاى ئەۋەى گەشتەكە تەۋاۋ بوو ۋ گەشتەنە مەزلگا چەنگ
 دەكەۋىت.

بىگومان مىرۇڭى گەشتيار دەبىت بەردەۋام بىت لە گەشتەكەى نابىت ھىچ كاتىك
 پاۋەستى، گەشتيار دەبىت بەردەۋام لە ئامادە باشى دابىت بە خۇى ۋ كەلۈپەلى
 گەشتىۋە، ھەر كاتىكىش دابەزى بۇ ئەۋەى بخەۋىت يان پىشۋىيەكى كەم بدات،
 دەبىت لە سەر ئامادە باشى گەشتەكەى بىت ۋ گەشتەكەى لەبىر نەكات.

شەيتان لە (۳) دەرگاۋە دەچىتە دلى مرقۇقەۋە

شەيتان تەنھا سى پىڭاى مەيە لىيەۋە بىت و مرقۇقە لەتەتەتەت:

دەرگاى يەكەم: زىادە مەسرەفى، كە مرقۇقە زىاد لە پىۋىست شت بىكات، چۈنكە ئەۋە پىڭاىيەكى سەرەكى شەيتانە كە پىيدا بىتە ناۋ دلى مرقۇقەۋە، بۇ خۇ پاراستن لەۋەش دەبىت مرقۇقە زىاد لە پىۋىست شت ئەنجان نەدات، بەۋەى زىاد لە پىۋىست خواردن نەخوات، يان زىاد لە پىۋىست نەخەۋى يان زىاد لە پىۋىست ئىسراحت نەكات، ئەگەر مرقۇقە ئەم دەرگاىيە داخست، ئەۋە دلىيا دەبىت لە نەھاتنى شەيتان بۇ دلى.

دەرگاى دوۋەم: بى ئاگاى، چۈنكە مرقۇقە زىكرو يادى خوا بىكات، ۋەك ئەۋە ۋايە لە ناۋقەلەى زىكرو ياد دابىت، بەلام ھەر كاتىك بى ئاگابو ئەۋە دەرگاى قەلەكە دەكرىتەۋە و دوۋمەن دىنە ژوۋرەۋە، ئەۋكاتىش دەرگردىيان زۇر ئاستەمە. دەرگاى سىيەم: تەكلىف كردن لەۋ شتانەى كە پەيۋەندى بەۋيەۋە نىە.

رېڭاي سەرکەوتن

هەر كەسىڭ داواي پەزەمەندى خوا و دوا پۆڭ بىكات، يان داواي هەر شىڭى تر بىكات لە زانست و پېشە و پلە و پايە، بە وەى بېيٲ بە مەشخەل لەم كارەيدا، بېيۋىستە ئازابى و پېشكەوى و بالادەست بېٲ بە سەر خەيال ۲ە كانيدا، نابيٲ خوى بخاتە بەر دەستى خەيال و ئەندىشە، دە بېٲ واز لە هەموو شىڭى تر بېيٲ جگە لە وە نە بېٲ كە داواي دەكات، تامە زړوى گەيشتن بە ئامانجەكەى بېٲ، شارەزا بېٲ چۆن بە ئامانجەكەى دەكات و چۆنىش لىي دادە بېٲ، دە بېٲ هيمەتى بەرزبېٲ، خۇپاگرېيٲ، لۆمە و سەرزەنشتى خەلكى با ساردى نەكاتە وە، بە ډل و لاشە بەردەوام بېر بىكاتە وە، نە بە مەدحى خەلكى نە لۆمەى خەلكى ساردى نەكاتە وە لە كارەكەى، پروبىكاتە ئە وەيەنەى كە يارمەتى دەدات بۆ گەيشتن بە ئامانجەكەى، هېچ شىڭ ساردى نەكاتە وە وەلى نە خەلە تېنېٲ، دروشمى ئارامى بېٲ، ئىسراحتى ماندور بون بېٲ، تامە زړوى پەوشتى جوان بېٲ، كاتەكانى بپا پېزىٲ، تېكەلى خەلكى نە بېٲ مەگەر بە ئاگادارىيە وە نە بېٲ، وەكو تە بېرېك كە چۆن دېت دانەكەى لە ناو خەلكيدا دەبات.

کی دهکھی به هاوړیت؟

چاکترین کهس که هاوړیٲی تی له که لډا بکه ی نهو کهسه یه که سوود و به هره ت پی ده که یه نیت، نا نهو هاوړیٲی چاکترین یارمه تی دهره بو سوود پی که یاندنت و کامل بوونت، جا له راستیدا سوود وه رگرتنی تو له و وه کو سوود وه رگرتنی نه وه له تو یان زیاتریش.

خراپترین هاوړیش نهو کهسه یه که زیانت پی ده که یه نیت و تووشی بی فرمانی خوات دهکات، نا نهو خراپترین یاریده دهره بو زیان پی که یاندنت و که م و کوړیت.

چېڭى ھەرام

تام و چېڭى ئەنجامدانى ھەرام ھېچ نىيە و تەنھا ناخۆشى و پەرىشانى، دواى نەمانى تام و چېڭى ھەرامەكەش ئىش و ئازارى بە دواى دىت، كەوابو ئەگەر ئەو ھەلى ئەنجام دانى ھەرام بىت، تۆش ھەر كاتىك ويستت ھەرامىك ئەنجام بىدەى ئەو ئەنجامى مەدەو بىر لەنەمانى تام و چېڭەكەى بىكەو، بىر لەمانەو ھى ئىش و ئازارەكەى بىكەو، پاشان كىردن و نەكىردنى بەراوورد بىكە، ئىنجا بىوانە جىياوازيان چىيە.

لە ھەمان كاتىش ماندوو بوون بە ئەنجامدانى بەندايەتى خۆشى و شادىيە، ئەنجامدانى بەندايەتى دىل ئارامى و ھەسانەو و كامەرانى پىئو بەندە، جا ھەر كاتىك ئەنجامدانى بەندايەتى لەسەر نەفست گران بوو، بىر لە نەمانى ماندوو بوونەكەى بىكەو، بىر لە مانەو ھى چاكى و خۆشى و كامەرانىيەكەى بىكەو، پاشان كىردن و نەكىردنى بەراوورد بىكە، ئىنجا كامەيان چاكە ئىوى ھەلبىڭىرە، ئەگەر دىلگىرانىش مەبە بە وازەينانت لە ھەرام چونكە سزاي بە دوا دادىت.

عاقىل ئەو كەسەيە كاتىك دوو سوودى بۆ داندريٽ پوو دەكاته زۆرەكە و كەمەكە بەلاو دەنىت، ئەگەر دوو زىيانىشى تووشبىت كەمەكەيان ھەلدەبىڭىرە و زۆرەكەى بەلاو دەنىت.

كەوابىت: ھەر كەسىك زانا و ھۆشمەند بىت، ئەو ھى شتى چاكە بەسەر خراپەدا ھەلدەبىڭىرە، بەلام كەسىك زانا و ھۆشمەند نەبىت، خراپە بەسەر چاكە ھەلدەبىڭىرە، ھەر كەسىكىش بىر لە دنيا و دوا پۆڭ بىكەتەو، بۆى دەرەكەوئى و دەزانىت كە ھىچيانى بى ماندوو بوون چەنگ ناكەوئى، بۆيە خۆپاگرە بۆ چاكىرنيان و بەردەوامىرنيان.

ويىستگە

پىۋىستە لەسەر مەۋە كاتەكانى ەموو لە گويپراپەلى خوا سەرف بكات، بۆ
ئەۋەى لە خودا نزيك بىتەۋە، مەۋە ئەگەر كاتەكانى سەرقال كەرد بە گويپراپەلى خوا،
ئەۋە لە خوا نزيك دەبىتەۋە، بەلام ئەگەر كاتەكانى لە ەۋا ۋ ەۋەس ۋ ئىسراحت
سەرف كەرد، ئەۋە لە خوا دور دور دەكەۋىتەۋە، چونكە مەۋە بەردەۋام يان نزيك
دەبىتەۋە لە خوا، يان دور دور دەكەۋىتەۋە لە خوا ەرگىز لە دور پىگايە لاناڊا خۋاى
كەۋرە دەفەرمۋى: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ (المدر: ۳۷)، ۋاتە: ەر كەس
دەيەۋىت با بەرەۋ پىش بچىت، يان خۋى دۋا بخت.

دلّت مولگه ی خودایه یان شه یتان

خوای گه وره بۆ مروفه کان فه رمان پیکراو و قه ده غه کراوی داناو، به خشش و گرتنه وه ی داناو، خه لکیش له و باره یه وه بوونه به دوو به ش:

به شی یه که م: فه رمانه کانی جیبه جی ناکه ن، قه ده غه کراوه کانی جیبه جی ده که ن، شوکرانه ی به خششه کانیشی ناکه ن و بی ناگان لی، که شتیکیشیان لی ده گرتنه وه سپله یی به رانه ر ده که ن، نا نه وانه دووژمنانی خوان، دووژمنایه تی هر که سه شیان به پیی خراپه که یه تی.

به شی دووه م: نه وانه ن که ده لئین: خودایه ئیمه به ندۆکه ی تۆین، نه گه ر فه رمانت پی کردین په له ده که ی ن بۆ نه نجامدانی، نه گه ر قه ده غه ت کردین له شتی که دهستی لی هه لده گرین و وازی لی ده هیئین، نه گه ر شتی که ت پی به خشین سوپاس و شوکرانه بژیویت ده که ی ن، نه گه ر شتی که شت لی گرتینه وه ملکه چیت بۆ ده که ی ن و زیکرت ده که ی ن، له نیوان نه وانه و به هه شتدا هیچ شتی که نیه، ته نها په رده یه که هه یه که ژیا نی دنیا یه، هر کاتی که مردن نه و په رده یه ی دراند، نه وکات به به هه شت شاد ده بن و چاویان گه ش ده بی و ده که ونه ناو خو شی و کامه رانی نه براه، به هه مان شیوه ش نه وانه ی به شی یه که میش هیچ شتی که له نیوان نه وان و دۆزه خدا نیه، ته نها په رده یه که هه یه که ژیا نی دنیا یه، هر کاتی که مردن نه و په رده یه ی دراند، نه وه ده چنه دۆزه خه وه نه وکاتیش په نه جی په شیمانی ده گه زن و توو شی ئیش و نازار ده بن، جا نه گه ر هاتوو سوپای خودا و شه یتان له دلّتا تی که چهرّان، توش ده تو یست بزانی له کامیانی، بپوانه بزانه مه یلت بۆ کامیان ده چی و له دژی کامیان شه ر ده که ی، چونکه هر گیز ناکرئ تو پاره وهستی و له گه ل که سیاندا نه بی، به لکو هر ده بیّت له گه ل یه کیکیان بیت.

خواناسان سەرپىچى ھەۋا و ئارەزوۋات دەكەن، بە ژىرانە پىدەكەن، بە دىل بىر
 لەۋە دەكەنەۋە كە بۆى دروستكراون، ئەندامەكانيان بە كاردىنن لەۋ شتەنەى
 فەرمانيان پىكراۋە، كاتەكانيان لە خزمەتى دوا پۇژدا سەرف دەكەن، پەلە دەكەن
 بۇ كۆكردنەۋەى كارى چاكە، بەلاشە لە دىنەنە كەچى دلىان لە گەشتدايە بۇ دوا
 پۇژ، تويىشۋو بۇ دوا پۇژ ئامادە دەكەن پىش ئەۋەى بىگەنن، بە پىى پىۋىست
 پەزامەندى خوا بە دەست دىنن، تويىشۋو بۇ دوا پۇژ ئامادە دەكەن بە پىى ئەۋەى
 تىايدا دەمىننەۋە، جا خۋاى گەۋرە بە بەخشى بەھەشت دىل نەۋايان دەكات،
 دىلەكانيان ۋەردەگرىت و كۆى دەكاتەۋە لەسەر خۆشەۋىستى خۆى و گەشتن بە
 بارەگەى، بەخشى ھۆگرى خۆى پىيان دەبەخشى، دلىان پاك دەكاتەۋە لە
 خۆشۋىستى دىنا و غەم و خەفەت و دلتەنگى، بەۋانە دىلخۆش و ھۆگر دەبن كە
 نەقامەكان پىى دلتەنگ دەبن، بەلاشە لە دىنان، بەلام بە پوۋج لە مەلەكوتى
 ئاسمانەكانن.

باسی یه کتابه رستی

یه کتابه رستی پاکترین و بیگه رترین و سافترین شته، بویه شتیکی زور بچوک تیکی ددها و پیسی دهکا و کاریگری تیدهکات، یه کتابه رستی وهکو جلیکی سپی وایه، که به شتیکی زور بچوک پیس ده بیټ، وهکو ناوټیه کی ساف وایه، که به شتیکی زور بچوک لیټ ده بیټ، یه کتابه رستی به ساتیک یان قسه یه ک یان ناره زوویکی نادیار ده شیوټ، جا نه گهر کابرا زوو فریای که وت و له دلی خوئی هه لی کیشا نه وه باشه، نه گهر نا بالاده ست ده بیټ و ده بیټ به خوئه وکات هه لکیشانی ناسته مه.

نه و شتانه ی به یه کتابه رستیه وه ده لکین تیکی ددهن، هیندیکیان زوو پیوه ی ده لکین و زووش لاده چن، هیندیکیشیان زوو پیوه ی ده لکین و درهنگ لاده چن، هیندیکیشیان درهنگ پیوه ی ده لکین و زووش لاده چن، هیندیکیشیان درهنگ پیوه ی ده لکین و درهنگیش لاده چټ.

به لام هیندی خه لک هه یه یه کتابه رستیه کی به هیز و پتهوی هه یه، که نه و شتانه نایشیوټینټ، هه ر وهک ناوټیکی زور وایه که شتیکی پیسی تیکه وی پیس نابیت، به لام یه کتابه رستی که سیکی بی هیز ده شیوټینټ، به جوریک که نه و کاریگریه ی له یه کتابه رستی بی هیزی دهکات، له یه کتابه رستی به هیزی ناکات.

هه روه ها: شوټینټیکی زور پاک نه گهر شتیکی پیسی تیټدا ده رکه وټ نه وه خاوه نه که ی ده بیټینټ، وهک نه وه نیه که شوټینټیکی وهک نه و پاک نه بیټ پیسیش بیټ خاوه نه که ی نه بیټینټ، چونکه نه وه ی یه که م زوو فریای پیسیه که ده که وټ و لای ده بات، به لام نه ویه یان هه ر هه ستیش به پیسیه که ناکات.

تۆ خوات ھەيە بۇ دىل تەنگى؟!

وازەيىتان لە ھەوا و ئارەزوواتى خۆى لە پىناو خودا، ئەگەرچى مەۋە پزگار دەكات لە سزاي خوا و شادى دەكات بە پەھمەتى خوا.

زەخىرەى خوا، گەۋھەراتى چاكە، تام و چىڭى ھۆگرى، تامەزۇ بوونى مەۋە بە خوا، كامەرانى و شادمانى، ئا ئەمانە لە دايىك جىگاي نايىتەۋە كە ئەو دىل غەيرى خوداي تيا بىت، ئەگەر بىتتو ئەو كەسە خواناس و زاهيد و زاناش بىت، چونكە خواى گەرە قەبۇل ناكات زەخىرەى ئەو لە دلى كەسەك دايىت كە جگە لە خواى تيايە و ھىمەتى بە سترەۋەتەۋە بە غەيرى خوا، بەلگە خواى گەرە زەخىرەى خۆى لە ناو دايىكدا دەنيت، كە ھەژارى بە خواۋە بە دەۋلەمەندى بزانىت، دەۋلەمەندى بە بى خوا بە ھەژارى بزانىت، سەر بەرزى بە بى خوا بە سەر شوپى بزانىت، زەللى بە خواۋە بە سەر بەرزى بزانىت، خۆشى بە بى خوا بە سزا بزانىت، ناخۆشيش بە خواۋە بە خۆشى بزانىت.

پوختەى قسان ئەۋەيە: ئەو كەسە ژيانى تەنھا بە خواۋە دەۋىت، ئەگەر ژيانى خواى تيا نەبو ئەۋە بە مردن و ئازار و خەفەت و غەم و پەژارەى دەزانىت، ئەگەر مەۋە ئاۋا بو ئەۋە دوو بەھەشتى ھەيە:

— بەھەشتىك لە دنيادا و بۆى پيشى خراۋە، كە دلى شادمانە و ۋەك ئەۋەى لە بەھەشت دايىت.

بەھەشتىكىش لە دوا پۇژدا بۆى دانراۋە.

باسى (الإنابة)

(الإنابة) واتە: پەيۋەست بوۋنى دىل بە خواۋە، ۋەك چۆن (اعتكاف) پەيۋەست بوۋنى لاشەيە بە مزگەوت و لىۋى جىئانابىتتە ۋە.

(الإنابة) پاستەقىنە، ئەۋەيە بەردەۋام پەيۋەست بوۋنى دىل بە خۇشەۋىستى خوا، بە زىكر و يادى خوا، بەردەۋام پەيۋەست بوۋنى ئەندامەكانە لەسەر بەندايەتى خوا بە ئىخلاص و بە ۋىشۋەي كە پىغەمبەر ﷺ كىرۋىيەتى، ھەر كەسكى دىلى پەيۋەست نەبىت بە خوا، ئەۋە دىلى پەيۋەست دەبىت بە شتى تىرى جۆراۋجۆر، ھەر ۋەك پىغەمبەر ابراهيم بە گەلەكەي خۇي فەرمو: ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ (الانبياء: ۵۲)، واتە: ئەۋە بتانە چىيە؟! كە ئىۋە دىلتان پىۋەي بەندە ۋ دەپپەرسىتىن.

لىرەدا دەبىنن دىل پەيۋەست بوۋنى ھەر دوۋ لايەنمان بۆ دەردەكەۋىت، بەۋەي گەلەكەي دىلتان پەيۋەستە بەۋە بتانە ۋ بەندايەتى دەكەن، بەلام ئەۋ دىلى پەيۋەستە بە خوا ۋ بەندايەتى پەروەردگار دەكات.

كەۋابو: دىل پەيۋەست بوۋن بە ھەر شتىك ۋ سەرقال بوۋن پىۋەي، ئەۋە ۋازەيتانە لە خوا ۋ پەرسىتى ئەۋ شتەيە كە دىلى پىۋە بەندە، ئەمەش ۋىنەي بت پەرسىتنە، ئەگەر لە دىلتا ھەر شتىك ھەبوۋ جگە لە خوا ۋ ئەۋ شتە بە جۆرىك دەستى بەسەر دىلتا كىشا ۋ دىل پىۋەي بەند بوۋ ۋ مىلى بۆ كەچكرد، ئەۋە ۋەكو پەرسىتى بىتەكە ۋايە، ھەر بۆيەش پىغەمبەر ﷺ ناۋى بىردوۋە بە بەندەي ئەۋ شتەي كە بەم جۆرە دىلى پىۋە بەندە، دوۋعاي بە ھىلاك چوۋن ۋ بەپواكەۋىتى لى كىرۋە دەفەرموۋى: ((تعس عبد الدينار، تعس عبد الدرهم، تعس وانتكس وإذا شيك فلا انتقش))^(۱)، واتە: بەندەي دىنار ۋ درەم بە ھىلاك چىت ۋ بەپوا بگەۋىت، بە جۆرىك ۋەكو دىركىك كە لىۋى بناللى ۋ لىۋى دەرنەچىت.

(۱) صحيح: رواه البخارى (۶/۱۶۰ و ۱۶۱)، وابن ماجه (۴۱۳۵).

ويستگه

خەلگى لەم دنيايەدا گەشتيارن و لە گەشتدان، ھەموو گەشتيارىگىش لە پىگای گەشتەكەى دەگەرپىت بۆ شوپىنىك تاكو كەمىك لىتى دابەزى و پىشووئەك بدا و شادمان بىت، ئەو كەسەش كە خوا و دوا پۆزى مەبەستە لە گەشتەكەيدا دەگەرپىت بە دواى پىشووئەكى حەلال بۆ ئەوھى خۆى پى بە ھىزبكات بۆ گەشتەكەى خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (٢٧) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً (٢٨) فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي (٢٩) وَأَدْخِلِي جَنَّتِي (٣٠)﴾ (الفجر: ٢٧ — ٣٠)، واتە: ئەى دلى پىر لە نارامى، بگەرپۆزەوھ بۆ لای پەرۋەردگار كە تۆ لە و پازىت و ئەوئش لە تۆ پازى، دەبچۆرە پىزى بەندە چاك و بەپۆزەكانمەوھ، بچۆرە بەھەشتەوھ.

لە ووتەكانى شېخ (على)

◆ لە خەودا پېيان گووت: ئەي بەندەكەم بۆيە تاقىم كىردىەو بە ھەژارى، تا
وہك زىرىكى پاكى لى بېت كە دواى داپشتن نەگورپت.

◆ بىپارم بۆ تۆ داوہ بە ھەژارى بۆ نەفسى خۆشم بە دەولەمەندى، جا ئەگەر
ھاتوو منت بە دەولەمەند زانى ئەوہ من دەولەمەندت دەكەم، بەلام ئەگەر غەيرى
منت بە دەولەمەند زانى، سەرگەردانت دەكەم و لە دەرگای خۆم دەرت دەكەم.

◆ نەكەى پوو بکەيە غەيرى ئىمە، چونكە سەرگەردانت دەكات و دەرمانىكى
كوشندەيە بۆت، بەلام ئەگەر پووتكرده كاريك ئىمە بۆمان ديارى كىردبوى يان
پووتكرده ناسىنىكى شىاو ئامىز يان پووتكرده كاريكى فەرمان پىكرائىان
پووتكرده چەند دروستكراويك كە تۆمان پىيى سپاردبوو، ئەوہ پازىم بىم بە
پەرورەدگار و بە بەندەى خۆتم قبول كەم.

ھەناسە ھەلگىشانى قوول

ئەو ھەناسە قوولەى مەوۇ لە كاتى بىستنى قورئان يان لە شوينى تر ھەلى
دەكىشىت چەند ھۆيەكى ھەيە لەوانە:

يەكەم: لە كاتى بىستنى قورئان دلى بە جورىك پۆشن دەبىتەوہ كە ئارام و
شادمان دەبىت، بۆيە ئەو ھەناسە قوولە ھەلدەكىشىت، ئەمەيان ھەناسە
ھەلگىشانى تامەزىويە بۆ پەيمانەكانى قورئان.

دووەم: گوناھەكانى خۆى بىر دەكەويتەوہ، بۆيە لە ترسان و خەفەتان ئەو
ھەناسە قوولە ھەلدەكىشىت بۆ نەفسى خۆى، ئەمەشان ھەناسە ھەلگىشانى
ترسە.

سىيەم: شىتېكى بۇ دېتە پىئ كە ناتوانى لى خۆى لايەرىت، بۆيە ھەناسەيەكى
قولل ھەلدەكىشىت لى خەفەتان، ئەمەش ھەناسەى خەفەتە.

چوارەم: خۆشەويستى بى پايانى خواى لى دلېدا دەدرەوشىتەو، دەشبىنى
پىگاي گەيشتن بە خوا ئىستا داخراوە تاكو دەمرىت ئىنجا پىي دەگات، بۆيە ئەو
ھەناسە قولل ھەلدەكىشىت، لى داخان.

پىنجەم: خۆشەويستى خواى لى بىر نەماو، سەرقالى شتى تىر بوو، جا لى پىردا
كە گوى لى قورئان دەبىت، خۆشەويستى خواى بىردەكەيىتەو، دەشبىنى
دەرگاي پەشىمانى كراوۋتەو و پىگاي بۇ پۇشن كراوۋتەو، بۆيە ھەناسەيەكى
قولل ھەلدەكىشىت لى خۆشى و ئاسودەيدا.

ئەو ھەناسە ھەلگىشانە: ھىزىكە بە دلى مۇفدا دىت، ئەو ھىزە كاريگەرى خۆى
لى دلدا دەبىنىت و كارى خۆى لى دل دەكات، بەلام لى پوالەتدا ديار نىيە.

ئەو كەسەى ئەو ھەناسەيەش ھەلدەكىشىت ئەو سى جۆرە ھەناسەيە:

۱. ھەناسەيەكى پاستگۆيانەيە و لى دلەو ھەلدەقولىت.

۲. ھەناسەيەكى دەسكردە و ھىچ نىيە.

۳. ھەناسەيەكى ساختە و مونافىقانىيە بۇ فرىودانى خەلكى.

بىر له چى دهكه يه وه؟!

بنچينه ى هموو كارىكى چاك يان خراپه له سهره نجامى بىركردنه وه
سهره لده دات، چونكه بىركردنه وه سهرچاوه ى ئىرا ده و نه نجامدانى زوهد و
وازهينان له گونا ه و خوشه ويستى و توپه يه .

به سوودترين بىركردنه وه، بىركردنه وه يه له چوار شت:

١. بىركردنه وه له و شتانه ى بهرزه وهندى بۆ دوا پۆزى تيايه .
٢. بىركردنه وه له و پڭايانه ى دوا پۆزى پى به دهست دى.
٣. بىركردنه وه له و شتانه ى بهرزه وهندى بۆ دوا پۆزى تيا نيه .
٤. بىركردنه وه له و پڭايانه ى دوا پۆزى پى له دهست ده چيٽ.

ئه و چوار بىركردنه وه يه چاكترين و گرنگترين بىركردنه وه ن بۆ مروف، له دواى
ئه مانه ش چوار بىركردنه وه ى تريش ديٽ ئه وانيش:

١. بىركردنه وه له و شتانه ى دنيا كه بهرزه وهندى بۆ قيامه تى مروف تيايه .
٢. بىركردنه وه له و پڭايانه ى ئه و بهرزه وهنديانه ى پى به دهست دى.
٣. بىركردنه وه يه له و شتانه ى دنيا كه بهرزه وهندى بۆ قيامه تى مروف تيا نيه .
٤. بىركردنه وه له و پڭايانه ى ئه و بهرزه وهنديانه ى پى له دهست ده چيٽ.

سهره كيترين بىركردنه وه ش بىركردنه وه يه له دروستكرا و نيعمه ته كانى خوا،
بىركردنه وه له فه رمان و قه دهغه كراوه كانى خوا، بىركردنه وه له پڭاي زانيارى
په ياكردن به ناو و سيفاته كانى له پڭاي قورئان و سوونه تى پيغه مبه ره وه ﷺ، ئه م
بىركردنه وه خوشه ويستى و ناسينى خوا به مروف ده به خشى، ئه گه ر بىريكرده وه له
شه رپه ف و بهرده وامى دوا پۆز، بىريكرده وه له بى نرخی و نه مانى دنيا، ئه م
بىركردنه وه تامه زو ى دوا پۆز له دلى مروف دروست ده كات، ئه گه ر بىريكرده وه له

ئەو ماۋە كورت و تەنگەى دىنيا، ئەو ە زىاتر خۇى ەىلاك دەكات و تى دەكۆشىت و ناھىلىت كاتى بە فىرۇچىت.

بەرانبەر ئەم بىركردنەۋە باشانەش، چەند بىركردنەۋەى پوچەل و بى ەودە ەيە، كە لە ناۋ دلى زۆربەى خەلگىدا دىت و دەچىت لەوانە:

۱. بىركردنەۋە لەو شتانەى كە داۋا لە كەس نەكراۋە بىرى لى بكنەۋە، ەكو بىركردنەۋە لە چۆنىەتى زاتى خوا كە ەركىز ەقلى مرۇف پىنى ناكات.

۲. بىركردنەۋە و خۇ سەرقال كىردن بەو زانستانەى كە بىركردنەۋە لىتى ەىچ پىزىك بە نەفسى مرۇف نادات، ەكو بىركردنەۋە لە ەردەكارى (منطق) و زانستى بىركارى و سىروشتى و زۆرىك لەو زانستە فەلسەفەكان، ئەگەر مرۇف بىشى گاتى پىنى كامىل نابىت و نەفسى پى پاك نابىتەۋە.

۳. بىركردنەۋە و خۇ سەرقال كىردن بە ئارەزۋات و پابۋاردن و پىگائى بە دەست ەىنانى، ئەمانە ئەگەرچى نەفسى مرۇف تامىكى لى ەردەگرىت، بەلام زىانەكەى لە دىنيا زۆر زىاترە لە دۋا پۇژ ئەگەر مرۇف بىزانىت.

۴. بىركردنەۋە و خۇ سەرقال كىردن بە شتانىك كە ۋجودى نىە، ەك بىركردنەۋە لەۋەى كە ببىت بە پادشا چى بكات! يان ئەگەر كۈپەيەكى زىرى بدۆزىتەۋە چى لى بكات! يان ئەگەر شتىك بدۆزىتەۋە ئەۋكات چى لى بكات؟ چۆن پەفتارى تىا بكات، چەندىن بىرى بى ەودەى لەم جۆرە.

۵. بىركردنەۋە و خۇ سەرقال كىردن بە گۈزەرانى خەلگى كە چى دەكەن و چى ناكەن و دوۋىن لە خوا و پىغەمبەر و پۇژى دۋاىى.

۶. بىركردنەۋە و خۇ سەرقال كىردن بە فىل و تەلەكانە بۇ كەيشتن بە مەرام و ئارەزۋاتى جا مباح بىت يان ەپام بىت.

۷. بىركردنەۋە و خۇ سەرقال كىردن بە ەۋنەرى شىعرى مەدح و دلدارى و چەندىن جۆر لەم بابەتە، چۈنكە ئەمە مرۇف لە شتىك سەرقال دەكات كە كامەرانى و

زىيانى بەردەوامى پټۈە بەندە .

٨. بىر كىرەندە ۋە ۋە سەرقال كىرەن بە ۋە شتە خەيالاتىانەى كە ھىچ ئەسلى نىيە ۋە ھەرگىز كەسبىش پټۈيىستى پى ئابى، ئەۋەش لە ھەموو زانستىكدا ھەيە، ھەتا لە زانستى (الفقه) ۋە (الاصول) ۋە (الطب) ىشدا ھەيە .

ئەم بىر كىرەندە ۋە ۋە باسما نكرد زىيانى زۆر زىاترە لە سوۋدە كەى، ھەر ئەۋەندە زىيانە بەسە كە مەۋزۇ سەرقال دەكات ۋە ناھىيلىت بىر لە شتى چاك بىكاتەۋە .

ووتهی په‌ند نامیز

* داواکردن هاندەری مرۆفه بۆ ئیمان، کۆبوونه‌وهی ئیمان و داواکردن پێکه‌وه‌ش، به‌رووبومه‌که‌ی کاری چاکه‌یه.

* گومانی چاک‌بردن به‌ خوا هاندەری مرۆفه بۆ ملکه‌چی و زه‌لیل به‌ خوا، کۆبوونه‌وهی ئەو دوو‌ه‌ش پێکه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی وه‌لامدانه‌وهی دوعای به‌نده‌کانه له لایه‌ن خواوه.

* له خوا ترسان هاندەری مرۆفه بۆ خۆشه‌یستی خوای، کۆبوونه‌وهی له خواترسان و خۆشه‌یستی پێکه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی گوێزپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خواجه و خۆ پاراستنه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی.

* خۆپاگرتن هاندەری مرۆفه بۆ یه‌قین، نه‌گه‌ر خۆپاگرتن و یه‌قین پێکه‌وه کۆبوونه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی ئەوه‌یه مرۆفه له دیندا ده‌کات به‌ پێشه‌وا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجده: ۲۴)، واته: له وانیشدا چه‌ند که‌سی‌که‌مان کرده پێشه‌وا که هه‌ر به‌ فه‌رمانی ئێمه پێنموونی مرۆفه بکه‌ن، چونکه توانای خۆپاگرتنیان تێیدا بوو یه‌قینیشیان به‌ ئایه‌ته‌که‌مان هه‌بوو.

* شوێنکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر به‌ پوختی ﷺ هاندەره بۆ ئیخلاص، جا نه‌گه‌ر هه‌ردووکیان پێکه‌وه کۆبوونه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی ئەوه‌یه کاروکرده‌وه‌کانی له‌لای خوا قبول ده‌بێت.

* کارکردن هاندەره بۆ زانست، جا نه‌گه‌ر کارکردن و زانست پێکه‌وه کۆبووه، ئەوه به‌خته‌وه‌ری و سه‌رفرازی تیا دایه، به‌لام نه‌گه‌ر یه‌کیان ئەوی تری له‌گه‌لدا نه‌بوو، ئەوه هه‌یج سه‌ودی نیه.

* ئارامگرتن ھاندەرە بۇ زانست، جا ئەگەر ئارامگرتن و زانست پېكەو ە كۆبۆو،
مرۆڭ سەر بەرزى دنيا و قىامەتى دەست دەكەوئ، سوود لە ەموو زانستىك
و ەردەگرئ، بەلام ئەگەر يەكيان ئەوى تىرى لەگەلدا نەبوو ئەو سوودى نامىئى.

* ەزىمەت ھاندەرە بۇ چاوساغى، ئەگەر مرۆڭ ەزىمەت و چاوساغى تيا
كۆبۆو، ئەو ەو ەنەكەى چاكەى دنيا و دوا پۆزى بەدەست دەھىئىت، جا
دواكەوتنى مرۆڭ لە كامىل بوون، يان ئەو ەتا چاوساغ نى، يان ئەو ەتا ەزىمەتى نى.

* نىەت چاكى ھاندەرى مرۆڭ بۇ چاكى زەين و بىرى، جا ئەگەر ئەم دووانەى
لە دەستچو ئەو ەموو خىرئكى لە دەست دەچىت، بەلام ئەگەر پېكەو ەش
كۆبۆو، ئەو بەروبوومى ەموو خىر و چاكەيەكە.

* بۆچوونى چاك ھاندەرە بۇ جوامىرى، جا ئەگەر ئەم دووانە پېكەو ە
كۆبۆونەو، ئەو سەر كەوتن و سەرفرازى بە مرۆڭ دەبەخشن، ئەگەر ەردووكىشى
لە دەستچو ئەو ەتووشى سەرشۆپى و دۇپان دەبىت، بەلام ئەگەر مرۆڭ بۆچوونى
ەبوو بەبى جوامىرى، ئەو ترستۆكى و بى توانايى، ئەگەر جوامىرىشى ەبوو
بۆچوونى نەبوو، ئەو پووخان و ەرەس ھىئانىەتى.

* ئارامگرتن ھاندەرە بۇ چاوساغى، جا ئەگەر ەردووكيان پېكەو ە كۆبۆونەو،
ئەو خىرئكى زۆرى تيايە.

* ئامۆزگارى ھاندەرە بۇ بەھىز بوونى ەقل، جا ەر كاتىك ئامۆزگارىەكە
بەھىز بىت، ئەو زياتر ەقل بەھىز دەبى و دەدرەوشىتەو.

* يادكردنەو و بىركردنەو ەر يەكيان ھاندەرى يەكترىن، جا ئەگەر پېكەو ە
كۆبۆونەو، بەروبوومەكەى پشت ەل كردنە لە دنيا و پووكردنە دوا پۆزە.

* تەقوا ھاندەرە بۇ تەوەكول، ئەگەر تەقوا و تەوەكول پېكەو ە كۆبۆونەو ئەو
دىل جىگىر دەبىت.

* ھاندەرى ئادمادەكى دىل پەيوەست نە بوونە بە دنيا، ئەگەر ەردووكيان

پيڭكەۋە كۆبۈنەۋە، ئەۋە ھەموو خىر و چاڭكەيەكى پىۋەيە، بەلام ئەگەر لىك
جىابۈنەۋە ئەۋە شەپ و خراپەي پىۋەيە.

* نىەتى ساغ و پاك ھاندەرە بۆ ھىمەتى بەرز، ئەگەر ئەم دوۋانە پىڭكەۋە
كۆبۈنەۋە، ئەۋە بەندە دەگات بە ئامانجى خۆي.

وهستان له بهر دهستی خوا

مړؤ له دوو ويټنگه له بهر دهستی خوا ده وهستی:

يه کيان: له نوږډا له خزمه‌تي خوا ده وهستی.

دوه ميان: له و پوږه‌ي به خزمه‌تي ده گات له بهر دهستی ده وهستی.

جا هر که سيک به پوختی و دروستی مافی ويټنگه‌ي يه که ميدا — که نوږډکرده — نه وه ويټنگه‌ي دوه می بؤ ئاسان ده بیټ، به لام نه گه به پوختی و دروستی مافی ويټنگه‌ي يه که می نه دا، ويټنگه‌ي دوه می له سه رگران و ئاسته م ده بیټ خوی گه وره ده فرمووی: ﴿وَمِنْ أَلْبِلَ فَأَسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ (٢٦) **إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا** (الانسان: ٢٦ — ٢٧)،
واته: له شه وگاریشدا سوجه‌ي بؤ ببه و ته سبحاتی له هیندیکی شه ودا زور بکه،
نه و گومرایانه حه زیان له دنیای بی به قایه و پوږیکی سه خت و سه نگیش پشتگوئ
ده خه ن.

ويىستگە

تام و چىژ و لەزەت وەرگرتن پىۋىستى ەموو مروف و گياندارىكە، بۆيە چىژ وەرگرتن سەرزەنشەت و لۆمەى لى نەكراو، بەلكو كاتىك سەرزەنشەت و لۆمەى لىكراو، نەگەر بە ئەنجامدانى ئەو چىژەو چىژىكى چاكتو و گەرەتەرى لە دەست بچىت، يان ئەنجامدانى ئەو چىژە ئازار و سزاي بە دواو ەيىت.

ئا لىرەدا جياوانى نىوان مروفىكى عاقل و زىرەك، لەگەل مروفىكى گەمژە و نەزان دەرەكەويىت، چونكە مروفى ژىر بەراوورد لە نىوان ئەو دوو چىژە و ئازارە دەكات، بۆى دەرەكەوت كە يەكيان ەيچ نىە بەرانبەر ئەوى تريان، ئەوكات وازەينانى چىژىكى كەم بۆ بە دەست ەينانى چىژىكى زۆر و بە نرخەر لەلاى ئاسان دەيىت، ئارامگرتن لەسەر ئازارىكى كەم بۆ لابرەنى ئازارىكى زۆر لاى ئاسان دەيىت، نەگەر مروف واپىر بكاو ە ئەو بۆى دەرەكەويىت كە چىژ و خوشى دوا پوژ زۆر گىرنگىر و بەردەوامترە لە چاو چىژ و خوشى دنيا، بە ەمان شىو ەش ئىش و ئازارى دوا پوژ زۆر گرانتر و بە ئىشترە لە ئىش و ئازارى دنيا، ئەم بەراوورد كىرنەش پەيوەستە بە ئيمان و يەقىنەو، كە ەر كاتى مروف دلى پر بوو لە يەقىن و دلىيى، ئەو چىژ و خوشى بەرز و گىرنگ بەسەر چىژ و خوشى كەم و بىن نرخ ەلدەبژىرىت، ئىش و ئازارى كەمتر ەلدەبژىرىت لە برى ئىش و ئازارى زۆر و قورس.

ته فیسری چه ند نایه تیك

ئەم نایه ته: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۳)، واته: یادی (ایوب) بکه کاتیک هانا و هاواری بۆ پەروردهگاری برد، ووتی: پەروردهگارا به راستی من ئازار و ناخۆشیم تووش بووه، تۆش له هه موو کهس به رهحمتری.

ئەم نزایه پاسته قینه ی یه کتاپه رستی له خۆگرتووه، ده ربیرینی فه قیری و هه ژاری خۆی به رانبه ر پەروردهگاری له خۆگرتووه، په یوه ست بوون به خۆشه ویستی له خۆگرتووه، دان هینان به سیفه تی رهحمه تی خوای به وه ی له هه موو کهس به رهحمتره له خۆگرتووه، (التوسل) ی به سیفاتی خوای له خۆگرتووه، ده ربیرینی ئاتاجی و پتویستی له خۆگرتووه، جا هه ر که سیك که تاقی ده کریته وه بهم شیوه یه ش حالی بیت، ئه وه خوای گه وره به لاکه ی له سه ر لاده بات.

له م نایه ته شدا (یوسف) پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو: ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف: ۱۰۱)، واته: پەروردهگارا تو پشت و په نای منی له دنیا و قیامه ت، داواکارم که به موسلمان ی بم مرینیت، بمگه یه نیت به کاروانی چاکه کاران.

ئەم نزایه ئەمانه ی له خۆگرتووه، دان هینان به یه کتاپه رستی خوا، ته سلیم بوون بۆ پەروردهگارا، ده ربیرینی بی ده سه لاتی و هه ژاری خۆی به رانبه ر به خوا، خۆ پاراستن له په نا بردنه غه ییری خوا، مردن له سه ر ئیسلام که گرنگترین ئامانجی به نده یه که ئەمه به دهستی خوایه به دهستی که سی تر نیه، دان هینان به دوا پۆژ، داواکردنی دۆستایه تی خۆش به ختان.

خوای گەورە لەم ئایەتەدا دەفەر مووی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱)، واتە: گەنجینەى هەموو شتێك لای ئێمە یە.

ئەو گەنجینە یە ئەو یە کە هەر شتێك داوا بکړیت ئەو گەنجینە کە ی لای خوای گەورە یە و کلیلی ئەو گەنجینە یە ش بە دەست خوای گەورە یە، داوا کردنی جگە لە خودا داواکردنە لە کەسێك کە هیچی لە لای ئەو و هیچی لە دەست نایەت.

کە دەفەر مووی: ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (النجم: ۴۲)، واتە: کۆتایی هەموو شتێك بۆ لای پەروەردگار تە.

ئەم ئایەتەش گەنجینە یە کى گەورە ی لە خۆگرتوو، ئەویش ئەو یە کە هەر شتێك مەبەست لێى خوا نەبێت و بۆ خوا نەبێت ئەو بى سوود و بپاوە یە، چونکە ئەمە کۆتاییە کە ی بۆ خوا نەبوو، جا خۆشەویستی هەر شتێك لە بەر خوا نەبێت ئەو خۆشەویستى کە سزاو نەهامەتیه، هەر کارێك مەبەستى خوا نەبێت ئەو پوچ و بى ھوودە یە، هەر دلتێك پەيوەست نەبێت بە خواو ئەو سەرگەردانە و دوورە لە کامەرانی و سەرفرازی.

کە واتە: هەر شتێك لە خواو بێت بۆ مەرۆف ئەو لەو ئایەتەدا خۆی دەگرتەو: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱).

هەر شتێكیش لە مەرۆفەو بێت بۆ خوا ئەو لەو ئایەتەدا خۆی دەگرتەو: ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (النجم: ۴۲).

چونکە هیچ شتێك نیه جگە لە خوا داوا بکړیت، هیچ شتێكیش نیه کۆتاییە کە ی بۆ لای غەیری خوا بێت.

لە ژێر ئەم بابەتەدا نەینیه کى گرنگ هە یە لە نەینیه کانی یە کتاپەرسى، ئەویش ئەو یە هەرگیز دل جیگەر و ئارام و راحت ناییت مەگەر بە خواو نەبێت، هەر شتێك جگە لە خوا کە خۆشەویستە لە بەر خاترى خۆی نیه، بە لکو لە بەر شتێكى تر، تەنھا خۆشەویستى خوا لە بەر زاتیه تى، ناشکونجى کۆتایی بۆ لای دوو کەس

بىت ھەر ۈك چۆن ناگونجىت سەرھەتاي دروستکردنى دروستكراۋەكان لە دوو كەسە ۈە بىت، جا ھەر كەسىك خۆشەويستى و ھەز و ئىرادە و ملكەچى بۆ غەيرى خوا بىت ئەۋە كارەكانى پوچەل و دوا بپراۋە، ھەر كەسىكىش خۆشەويستى و ھەز و ترس و ئىرادە و داۋاكارى تەنھا بۆ خوا بىت ئەۋە بەردەوام سەرگەوتو و كامەران و شادمان دەبىت.

مرۆڤ ھەموو كات دەسوپىت لە نىۋان ئەۋ فەرمانانەى خوا فەرمانى پىكردوۋە، ئەۋ بپارانەش كە خدا بەسەرى دا نازل كىردوۋە، مرۆڤ پىۋىستى بە يارمەتى خوا ھەيە بۆ جىبەجى كىردنى فەرمانەكانى، پىۋىستىشى بە لوتفى خوا ھەيە لەكاتى دابەزاندى بپارىك بە سەرىدا، جا بە ئەندازەى ھەلسانى بە فەرمانى خوا لوتفى خواى دەست دەكەۋىت لەكاتى دابەزاندى بپارى بەسەرىدا، ئەگەر بە دىل و پوالەتەۋە ھەلسا بە فەرمانەكانى خوا، ئەۋە لوتفى خوا دىل و پوالەتى دەگرىتەۋە، بەلام ئەگەر تەنھا بە فەرمانەكانى خوا ھەلسا بە دىل نەبوو، ئەۋە لوتفى خوا پوالەتى دەگرىتەۋە كەمىك لە دلى دەگرىتەۋە.

ئەگەر گوت لوتفى خوا بۆ دىل چىيە؟ بەلام لوتفى خوا بۆ دىل ئەۋەيە كە لەكاتى توش ھاتنى بەشتىك لە لايەن خواۋە دلى جىگىر و ئارامە، دله پاوكى و دوودلى نىە، لە ژىر دەستى پەورەدگار و بە مات و مەلولى دەۋەستىت بە دىل بۆى دەپوانىت، دلى پى ئارامە لەبەر لوتفى خدا ئەۋ ئىش و ئازارە لە بىر دەكات كە تىايدايە، ئاگاي لەۋ ناخۆشە نامىنىت لەبەر ئەۋەى چاك خوا دەناسىت، دەزانىت خوا چاكتر مەسلەھەتى ئەۋى دەۋىت، ئەۋ تەنھا بەندەيەكە لە ژىر دەستى گەورەكەى كە بپارى بەسەر دەدات، جا پازى بىت يان ناپازى بىت، ئەگەر پازى بوو ئەۋە پەزەمەندى بە دەست دىنىت، ئەگەر ناپازىش بوو ئەۋە ھەر ئەۋ بەدەست دىنىت، ئا ئەۋە لوتفى خوايە بۆ دىل كە بەروبوۋمەكەى پەيوەستە بەكارى دىل ئەگەر زىادى كىرد زىاد دەبىت ئەگەر كەمى كىرد كەم دەبىت.

دلٲ پەيۋەستە بە چى؟!

مرۇق ئەگەر ئىرادە و خۇشەويستى نەبەستىتەۋە بە خوا، ئەۋە دەپچىڭ لە خوا، مەبەست بە بەستەۋە ئەۋەيە دللى پەيۋەست بىت تەنھا بە خۇشەويستى خوا ھىچ شتىك لە و خۇشەويستىە دايىنەپرېنىت، دللى پەيۋەست بىت بە ناو و سيفات و كارەكانى خواۋە، ھىچ شتىك ئەم نوۋرەى لى نەكوژىنىتەۋە، دللى پەيۋەست بىت بە زىكرى خواۋە، ھىچ شتىك پۈۋى ۋەرنەگىرېت لە زىكرى خوا و بى ئاگاي نەكات لە زىكرى خوا.

مرۇق ئەگەر بەم شىۋەبوۋ ئەۋە چۈست و چالاك دەبىت لە زىكر و كارەكانى و گوپرايەللى خوا و خۇپاراستنى لە خراپە، بە جۇرىك چالاك دەبىت كە كارەكانى بە كامەرانيەۋە ئەنجامدەدات چۈنكە فەرمانى پى كراۋە، خۇى دەپارېزىت لە قەدەغەكراۋەكان چۈنكە قەدەغەكراۋە و پقى لىيەتى، ئائەۋە ماناي پەيۋەست بوۋنيەتى بە فەرمان و قەدەغەكراۋەكانى خوا.

پەيۋەست بوۋن بە تەۋەكۈلىش ئەۋەيە خۇشەويستى خۋاي لە دلدا بىت و پىيى دل ئارام و دلنيا بىت و بە خوا پازى بىت و ھەزار و بى دەسەلاتى خۇى تەنھا بەرانبەر بە خوا دەرېرېت.

پەيۋەست بىت بە ترس وئومىدو رەجا و دلخۇشى و كامەرانى و شادمانى بە خوا، بە جۇرىك ترسى لە كەس نەبىت تەنھا لە خوا، رەجا لە كەس نەكات تەنھا لە خوا، بە تەۋاۋى دلخۇش نەبىت بە كەسى تر، بە تەۋاۋى بە كەسى تر شادمان نەبىت، ئەگەر چى بە ھىندى شت دلخۇش و شادمان بوۋ، بەلام دلخۇشى تەۋاۋ، ئاسوودەيى كامل، شادمانى و چاۋگەشى و دل ئارامى تەنھا بە خوايە، جگە لەمانە ئەگەر يارمەتى بوۋ بۇ ئەمە دلخۇشى و شادمانىيە، بەلام ئەگەر رىگر بوۋ لەمە ئەۋە دلئەنگى و خەفەت بارى و پەژارەيىيە، ھەرچى دلخۇشى و ئاسوودەيىيەك ھەيە

ھەمووى بە خواوەيە، يان بەووەيە كە بەوى دەگەيەنٽ و يارمەتى دەرە لەسەر
پەزەندى خوا.

خوای گەرە ئەوەشى پوون کردۆتەوہ كە ئەو كەسانەى خوڤ ناويٽ، كە بە
دنيا و جوانى دنيا دڻخوڤن، فەرمانيشى بە بەندەكانى كردووە كە دڻخوڤ بن بە
فەزڵ و رەحمەتى خوا كە ئىسلام و ئيمان و قورئانە، جا لٽرەدا مەبەست ئەوەيە:
ھەر كەسيك ئەو كارانەى بۆ خوا بكات، دەكات پەيوەستە بە خوا، ئەگەر نا دەكات
پچراوہ لە پەرەردگارى، و پەيوەستە بە نەفسى خۆيەوہ.

شوکرانه بژییری خودا

ئهی مَرُوڤ بزانه هه موو به خشش و نیعمه تیک ته نها له خواوهیه، نیعمه تی به ندایه تی نیعمه تی تام و چیژه خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تُرَآءُ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ﴾ (النحل: ۵۳)، واته: هه رچی ناز و نیعمه تیکیان هه یه هه ره مووی له خواوهیه، پاشان کاتیکی ناخووشی و به لایه کتان بۆ پیش دیت ئه وه هانا و هاوار و په نا هه ر بۆ لای ئه وه ده بن.

خوی گه وره ده فره مووی: ﴿فَاذْكُرُواْ آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الاعراف: ۶۹)، واته: یادی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکه ن بۆ ئه وه ی سهر فراز بن. هه روه ها ده فره مووی: ﴿وَأَشْكُرُواْ نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (النحل: ۱۱۴)، واته: شوکرانه ی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکه ن ئه گه ر ئیوه ته نها ئه وه ده په رستن.

جا هه ر وه ک چۆن ئه م ناز و نیعمه تانه له فه زل و به خششی خوداوهیه، به هه مان شیوه ش مَرُوڤ زیکر و شوکرانه بژییری خوی ده ست ناکه ویت مه گه ر به یارمه تی خوا نه بییت.

گوناهیش سه رگه ردانی خودایه بۆ مَرُوڤ که وازی لی ده هیئیت و ده یسپیژیته نه فسی خۆی، جا ئه گه ر خوی گه وره له مه دا فریای به نده که ی نه که ویت، ئه وه هیچ پێگایه کی تر نیه به فریای بکه ویت، که واته: مَرُوڤ ناچاره و ئاتاجه که ملکه چ بییت و هانا و هاوار ته نها بۆ خوا به رییت، تا کو ئه م سه رگه ردانیه ی لی لابه رییت و تووشی نه بییت، ئه گه ر بریار درابوو و تووشی هات، ئه وه پێویسته ملکه چ بییت و هانا و هاوار بۆ خوا به رییت که تووشی سزاکه ی نه کات که پێوه ی به نده، مَرُوڤ به رده وام پێویستی به م سی بنچینه یه هه یه هه رگیز سهر فرازیش نابییت مه گه ر به و سیانه

نه بیټ، نه ویش نه مانه ن:

۱. شوکرانه بژیږی خوا.

۲. داوا کردنی سه لاهه تی له خوا.

۳. ته و به ی پاستگزیانه.

نه گهر بیټوو ووردبیه وه له وه بۆت دهرده که ویت که نه وانه هر هه مووی په یوه سته به (الرغبة) حه زلیببون، و (الرهبه) حه زلینه بوونی مړۆفه، نه م دووانه ش به ده سستی به نده نیه به لگو به ده سستی نه و که سه یه که چۆنی بویت دلّه کان ئال و گۆر ده کات، نه گهر خوا ی گه وړه یارمه تی به نده که ی بدات نه وه دلی پر ده کات له (الرغبة) و (الرهبه)، به لام نه گهر سه رگه ردانی بکات نه وه وازی لی ده هیښیت و فه رامۆشی ده کات و دلی وه رنا گیرئ، پرسیاریشی لی ناگریټ، خوا ی گه وړه چی بویت ده بیټ، چیشی نه ویت نابیت.

پاشان بیرت کردۆته وه ئایا هیچ هۆیه که هیه بۆ سه رفرازی و سه رگه ردانی، یان خدا ته نها به ویستی خۆی مړۆفه سه رفراز و سه رگه ردان ده کات به یی هیچ هۆیه که؟ نه گهر هۆیه که ته نها دلّه نه وه خوا ی گه وړه دروست کاری نه و دلانه یه که شیاون و یان شیاونین بۆ توانای هه لگرتنی چاکه و خراپه، بۆ نمونه نه وه ی گیاندار وهرده گریټ بیگیان وه ری ناگریټ، هه روه ها نه م دووانه ش فه رقیان هه یه له وه رگرتن، نه وه ی مړۆفه شیاو ی وه رگرتنیه تی ئاژه ل شیاو ی نیه و وه ری ناگریټ، نه وه ی ئاژه ل شیاو ی وه رگرتنیه تی مړۆفه وه ری ناگریټ، نه گهر نه و دلّه شیاو ی نیعمه ت بیټ به جوړیک که بیناسیت، قه در و خراپه ی بزانیټ، سوپاسی خاوه ن نیعمه ت بکات و ستایشی بکات، به گه وړه ی بزانیټ، بزانیټ که نه وه له به خشنده ی و فه زلی نه وه نه که نه وه ی که نه و شیاو به و نیعمه ته، به لگو نه و نیعمه ته هی خوا به ته نها و به ته نها له وییه وه یه، نه گهر مړۆفه به و جوړه بیرى کرده وه نه وه نیعمه ته که ته نها به مولکی خوا ده زانیټ، شوکرانه بژیږی له سه ر ده کات، به به خشش و منه تی خوا ی ده زانیټ، که مته رخمی خۆی بۆ دهرده که ویت له شوکرانه

بۇيرى، دەزانىت ئەگەر ئەو نىعمەتە لەسەرى بەردەوام بىت ئەو لە خىر و فەزىل و چاگەى خواوھىيە، ئەگەر لىشى سەنئەتەو ديارە ئەو نىعمەتە شياوى نىيە بۆيە لىي سەندۇتەو، ئەگەر بەو جۆرە بىرى كىردەو ئەو ھەر كاتىك خۇدا نىعمەتى زياتر بداتى، ئەو زياتر ملکہ چ و زەلەل دەبىت لەبەر دەستى خوا، زياتر سوپاسى دەكات، زياتر دەترسى كە خوا ئەو ك لىي بسەنئەتەو، لەبەر ئەو ھى بەتەواوى سوپاسى نەكردو، ھەر وەك چۆن نىعمەتى خۆى لەوانە ساندەو، كە نىعمەتەكەيان نەناسى و ھەقى خۆيان پى ئەدا، چونكە ئەگەر سوپاسى نىعمەتى خۇاى نەكرد و بەلكو پىچەوانەى كىرد ئەو خۇدا لىي دەسەنئەتەو ھەر وەك خۇاى گەورە دەفەرموى:

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ

يَاْعَلَمَ بِالشَّكِرِينَ﴾ (الانعام: ۵۳)، واتە: ھەر بەو شىو ئەمە ھىندىكىيان بە ھىندىكىيان تاقى دەكەينەو، تا بلىن: ئايا ئەوانە خۇا پىزى لىناون لە ناوماندا؟! ئايا خۇا زانا نىيە بە سوپاسگوزاران.

ئا ئەوانە نىعمەتيان ناسىو و ھەريان گرتو و خۇشيان ويستو، سوپاس و ستايشى خۇايان لەسەر كىردو خۇاى گەورە دەفەرموى: ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾

(الانعام: ۱۲۴)، واتە: كاتىك ئايەتىكى قورئانيان بۇ بىت دەلەن: ئەمە ھەرگىز ئيمان ناھىنن ھەتا ويئەى ئەو ھى كە بۇ پىغەمبەران ھاتو بە ئەمە نەبەخشرىت، خۇا زانايە بەو دل و دەروونەى كە شايسەتە كە پەيامى خۆى تىدا دابىت.

ھۆكاری سەرگەردانی مروؤف

ئەگەر بېنیت مروؤفك سەرگەردانە ئەو ھۆيەكەي ئەو ھە شياو نە بەو ھەي بە نەعمەتي خوای گەرە شاد بېت، بە لکو ئەگەر نەعمەتیشی پئ ببە خشریت، دەلئیت: ئەمە مولکی خۆمە، ئەم سەررەوت و سامانەم بۆيە پئ دراوہ چونکە من شياوم ھەر وەك خوای گەرە دەفەر موؤ: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸)، واتە: دەيووت: ئەم سەررەوت و سامانەم بە ھۆي زانست و زانیاری خۆم پئم دراوہ. (الفراء) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەفەر موؤ: دەلئیت: من پئزم ھەيە لای خوداو شياوم بۆيە ئەم سەررەوت و سامانەي پئ داوم.

(مقاتل) دەفەر موؤ: دەلئیت: ئەم سەررەوت و سامانەم پئ دراوہ، چونکە خوا خیري لە من بەدی کردووە.

(عبداللەي کوپی) (الحارث) باسی پئغەمبەر (سليمان) ی دەکرد کە خوا چ مولکیکی پئ بە خشیبوو پاشان ئەو ئایەتەي خویندەوہ: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (النمل: ۴۰)، واتە: ئەمە لە فەزل و بەخششەکانی پەرورەدگارمە بۆ ئەو ھەي تاقیم بکاتەوہ، کە ئایا سوپاسگوزار دەبم یان سپلە.

(سليمان) نەيووت: (هذا من کرامتي) واتە: ئەم سەررەوت و دەسەلاتەي پئم دراوہ لەبەر پئزی خۆمە، پاشان باسی (قارون) ی کردو و ئەو ئایەتەي خویندەوہ: ﴿أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸)، واتە: ئەم سەررەوت و سامانەم بە ھۆي زانست و زانیاری خۆمەوہ پئ دراوہ.

لیرەدا دەبېنین کە (سليمان) ئەو سەررەوت و سامانەي بە فەزل و منەتي خوا دەزانی و دەيووت: بۆ ئەو سەررەوت و دەسەلاتەي پئداوم تاکو تاقیم بکاتەوہ کە

نایا سوپاسگوزارم یان نا، به لام (قارون) نه وهی به هه ولی شان و بالی خوی ده زانی و خوی پی به شیاو ده زانی.

هه وه ها خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ (فصلت: ۵۰)، واته: ناده میزاد دوی نه و دهر د و به لایه ی تووشی هاتبوو، خیر و خوشی به سهر دا بریزین و پیی بجیزین، ده لیت: نه مه به په نجی شانی خوم په یدام کردوه.

به لی: مروفی نیماندار نه و سهر و ت و سامانه ی هه یه تی به مولکی په روه ردگاری ده زانیت، که خودا به فزل و منه تی خوی پیی به خشیووه، بی نه وهی مافی له سر خوا بییت، به لکو خوا خیریکه و له گه ل نه ویدا کردوه، خوا بوشی هه یه پیی نه به خشی، جا نه گه ر پیی نه به خشی وانا گه یه نیت که مافیکی لی پیشیل کردوه.

نه گه ر مروف ناوا بیرنه کاته وه نه وه و ده زانیت که نه و شیاوه به و شته، بویه له خوی بای ده بییت به و نیعمه ته و له سنور دهر ده چیت، خوی له خه لکی به چاکتر و به ریزتر ده زانیت و شانازی و فره خری پی ده کات، هه ر وه ک خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُفُّرُ ۖ وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي﴾

﴿لَفَجَّ فَخُورٌ﴾ (هود: ۹ - ۱۰)، واته: مروف نه گه ر تامی خوشیمان پی چیزاند و پاشان لیمان سنده وه، بیگومان نا ئومیدی و کوفرا نه بژیری ده کات، نه گه ر پاشی لی قه ومانیش شادمانیمان پی دا، هه لبه ته ده لیت: ناخوشیه کان لی په وینه وه، به کیف ده بییت و به خوی هه لده لی.

خوی گه وره زه می کردوه که بی ئومید و کوفرا نه بژیر ده بییت له کاتی نه وهی که تا قی ده کاته وه به به لا و نه هه مه تی، زه می کردوه که دلخوش و له خوبایی ده بییت نه گه ر به نیعمه ت تا قی بکاته وه، نه و مروفه کاتیک ناخوشی لی ده په ویته وه، له باتی سوپاس و شوکرانه بژیری و ستایشی خوا بکات ده لیت: (ذهب السيئات

عنی) واته: ناخوشیه کانم لی پوهیه وه نه گهر بیگوتایا: (اذهب الله السيئات عني برحمه و منته) واته: نه م ناخوشیانم به رحمت و منتهی خوا لی پوهایه وه. نا نه مه به م جوړه زه م لیکراو نیه، به لکو چاکیشه.

جا نه گهر خوا نه مه ی له دلی بهنده یه ک به دی کرد، نه وه گهره ترین هوکاره بو سرگهردانی نه و بهنده یه و فهراموش کردنی خوا بو، چونکه نه و مروقه شیایو به خشش و نیعمه تی خوا نیه هر وه ک خوی گهره ده فهرمووی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۚ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ (الانفال: ۲۱ - ۲۲)، واته: خراپترین گیاندار له لای خودا نه و که پو لالانه که و هیچ تی ناگن، خو نه گهر خوا خیری تیادا به دی بکردنایه، نه وه وای لی ده کردن که حق و راستی بییستن، خو نه گهر حه قیشیان پی بییستنایه، نه وه هر پوویان لی وهرده گپرا و خویان ده بوارد.

لیړه دا خوی گهره نه وه پوون ده کاته وه که نه وانه شیایو نه وه نین نیعمه تی خوا وهرگرن، له گهل نه ودهش که شیایو نه و نیعمه ته نین پیگریکی تریشمان تیا به دی ده کری، نه ویش پوو وهرگپران و خو لی بواردنه دوا ناسینیشی.

نه وه ی پیویسته بزانیته نه وه یه، هوکاری سرگهردانی مروقه فهراموش کردن و وازلپه ینانیه تی له سر نه و شیوه ی له سهری دروستکراوه، هوکاری سهرفرازی شی نه وه یه که چونکه شیایو سهرفرازییه خوا نیعمه تی له گهلدا ده کات، هوکاری سهرفرازی له فزلی خوا وه یه، خوی گهره به دیه ینه ری سهرفرازی و سرگهردانیه، هر وه کو چون به شه کانی زه وی دروستکردووه، که هیندیکی شیایو پوهه ک لی شین بوونه هیندیکی شیایو نیه، دره ختی دروستکردووه، هیندیکی به رووبوم ده دا هیندیکی شیایو نایدا، هه نگی دروستکردووه سازاوه که هه نگوین ببه خشش، به لام زهرده واله وانیه، هیندی پوخی پاکیشی دروستکردووه، که شیاه بو زیکو شوکرانه بژیړی و یه کتاپه رستی و ناموژگاری و شکواری خوا، هیندی پوخی پیسیشی دروستکردووه که شیایو نه مانه نین، به لکو شیایو دژی نه مانه یه.

تاقی کردنه وهی خوا

(شیخ الاسلام، ابن تیمیة) (ره حمه تی خوائ لیبیت) دهفه رمووی^(۱) خوائ گه وره دهفه رمووی: ﴿آلَمَ ۝۱﴾ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۹﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۱۱﴾﴾ (العنكبوت: ۱ - ۱۱).

واته: الم، ئایا خه لکی لایان وایه، هه ر بلین: ئیمه ئیمانمان هیئاوه، وازیان لی ده هیئری و تاقی نا کرینه وه؟ بیگو مان ئیمه نه وانه ی پیش نه مانیشمان تاقی کردوته وه به جوړه ها شیوه، تا خوائ گه وره نه وانه ی راستیان کردووه ده رکه ون، دروژنه کانیش ده رکه ون، ئایا نه وانه ی خراپه و نادروستی ده که ن وا ده زانن که له

دهستان دهردهچن و دهرباز دهن؟! ناي چهند خرابه نه و بپيارهـى كه دهـيدهـن، نهـوهـى كه ناوـاته خـوازه به ديدارى خوا شاد بـيـت، با دلـنيا بـيـت كه كـاتـى ديارـيـكـراوى خوا و ساتى سهرمهـرگ هر ديت، بيگومان نهـو خـوايه بيسـره و زانايـه، نهـوهـش كه هـول و كـوشـش دهـكات له پـيـناوى خوا، بيگومان قـازانـج و سـودى هـول و كـوشـشهـكهـى هر بـو خـويهـتى، چـونـكه بهـپـاستى خوا بـي نـيـازه له هـمـوـخهـلكـى، نهـوانهـى ئيماندارن و ئاكار چاكن، هـله و گـوناـهيـان دهـسـپـينهـوه و به چاـكـتر لهـوهـى كه دهـيانـكـرد پاـداشـتـيان دهـدهـينهـوه، ئيمه فـهـرمانـان داوه به ئينسان كه چاك رـهـفـتـار بـيـت لهـگهـل دايك و باوكيدا، خو نهـگـر زـورـيان ليـكـردـيت تا هاوبهـشـيم بـو بـرـپـار بـدهـيت، بـي نهـوهـى زانست و زانياريان هـبـيـت لهـم بارهـيهـوه، به گويـان مهـكه، دلـنـيـاش بن كه گهـپـانهـوهـتان بـو لاي مـنه، نهـو كـاته ناگادارتان دهـكهـمهـوه لهـو كـردهـوانهـى كه نهـنـجامـتان دهـدا، نهـوانهـى ئيمانـيان هـيـناوه و كـارى چاـكهـيان نهـنـجامـداوه، بيگومان دهـيانـخـينهـ ريزى چاـكهـكارانهـوه، هـيـنـديـك لهـخهـلكـى هـن دهـلـيـن: ئيمانـان هـيـناوه، جا كـاتيـك لهـبهـر خوا تووشى ئازار و ناخوشى دهن و دهـزانـن ئازارى خهـلكـى وهـكو سـزاي خوا وايه، خو نهـگـر لهـپـهـروهـردگارتهـوه سـهـرـكهـوتـنيـك بـيـت، دهـلـيـن: ئيمهـش هاوكارتان بووين، مهـگـر خوا لهـوهـى كه لهـ سـيـنهـى خهـلكـيداـيه شارهـزاتر و ناگادارتـر نـيه؟ بيگومان خوا ئيمانداران باش دهـناسـيـت و منافقانيـش باش دهـناسـيـ.

خوای گهـوره دهـفهـرمـوـي: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (البقره: ٢١٤)، واتـه: نايـا لاتان وايه هـروا به ئاسانى دهـچـنه بهـهـشتهـوه، مهـگـر نمـوـنهـى ئيماندارانى پيشـووتان بـو باس نهـكـراوه، كه تووشى ناخوشى و تهـنگـانه و گراني و نهـدارى بوون و تهـكانـيان خـوارـدووه و زـورـيان بـو هاـتـووه به پـادهـيهـك، هـهـتا پـيـغهـمـبهـرهـكهـيان و نهـوانهـى باوهـپـيان هـيـناوه لهـگهـلـيـاندا، دهـيانـگـوت: كهـى پـهـروهـردگار سـهـرـكهـوتـن دهـبهـخشـيـت؟

ئاگادار بن و دلتيا بن سەرکەۋىتى خوا نىزىكە .

خەلكى كاتىك خوا پىڭمەبەرانىان بۆ دەنىرىت دوو ۋە لامىيان بۆ پىڭمەبەران
ھەيە :

– يان دەلىن: ئىمانمان ھىنا .

– يان دەلىن: ئىمانمان نە ھىنا و بەردەوام دەبن لەسەر خرابەكارىيەكانىاندا .
جا ھەر كەسىك بلى: ئىمانمان ھىنا ئەۋە پەرۋەردگار تاقى دەكاتەۋە تاكوپاستىگۇ و
دروژن لىك جىيايىتەۋە، بەلام ئەۋەى نالىت: ئىمانمان ھىنا وا نەزائىت پەرۋەردگارى
خەلە تاندوۋە و خوا تاقى ناكاتەۋە .

بەلى: ئەۋە سوۋنەتى خوايە پىڭمەبەران بۆ خەلكى پەرۋانە دەكات خەلكى بە
درويان دەزانن و ئازاريان دەدەن خۋاى گەۋرە دەفەر موۋى: ﴿كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ (الانعام: ۱۱۲)، واتە: ھەرۋەھا بۆ ھەموو
پىڭمەبەرىك دوزمىنىكمان لە شەيتانەكانى ئىنس و جنۇكە سازاندوۋە .

خۋاى گەۋرە دەفەر موۋى: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ جُنُونٌ﴾ (الذاريات: ۵۲)، واتە: ھەرۋەھا بەر لەمانەش ھەر وابوۋە، ھەر كاتىك
پىڭمەبەرىكىيان بۆ ھاتوۋە گوتىانە: يان جادوگەر، يان شىتە .

ھەرۋەھا دەفەر موۋى: ﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ (فصلت: ۴۳)،
واتە: ھەرچى بە تۆ گوترا بىت، بە پىڭمەبەرانى پىش تۆش گوتراۋە .

ھەر كەسىك ئىمان بە پىڭمەبەران بەيىنى و گوپرايەلىان بىكات، ئەۋە دزايەتى
دەكەن و ئازارى دەدەن، خۋاى گەۋرە بەم شىۋە بە ئىش و ئازار تاقى دەكاتەۋە،
ئەۋەى ئىمانىش بە پىڭمەبەران نە ھىنى، ئەۋە لەلايەن خواۋە سزا دەدرىت، كە
ئىش و ئازارى سزاي خوا زۆر گرانتر و بەردەوامترە .

کەواتە: دەبێت ھەر ھەموو کەسێک ئێش و ئازار بچێژێت جا ئیماندار بێت، یان کافر بێت، بەلام ئیماندار سەرەتا لە دنیادا کەمێک ئێش و ئازار دەکێشێت، پاشان ئەوێ بۆ دەبێت سەر فرازی لە دنیا و قیامت، بەلام کافر سەرەتا لە دنیادا کەمێک خوشی دەچێژێت، پاشان بۆی دەبێت بە ئێش و ئازار.

پیاویک پرسیاری لە ئیمامی (الشافعی) کرد و وتی: باوکی (عبدالله) ئایا کام لەم دووانە فەزلیان زیاترە، پیاویک دامەزراو بێت، یان تاقی بکێتەو؟ ئیمامی (الشافعی) لە وەلامدا فەرمووی: مەژۆ دامەزراو نابێت تاکو تاقی نەکێتەو، چونکە خوای گەورە (نوح) و (ابراھیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) (سەلامی خوایان لێبێت) تاقی کردووە جا کاتێک خۆراکێ بپوون خواش دامەزراوی کردن، با کەس گومانێ وا نەبات کە بە تەواوی رزگاری بوو لە ئێش و ئازار.

بەپاستی خاڵێکی گەرم ھەبە پێویستە مەژۆی ژیر لێی بە ئاگا بێت، ئەویش ئەو ھەبە ھەموو کەسێک تووشی ئازار دەبێت —لەلایەن خەلک و خەزم و کەسیەو — لەبەر ئەوێ مەژۆ عادەتی وایە تێکەڵی خەلکی دەبێت، خەلکیش ھەموو جۆرە بۆچونیکیان ھەبە، جا بۆیە داوای لێ دەکەن کە بۆ چوونی ئەوان پەسەند بکات، ئێنجا ئەگەر پەسەندی نەکرد ئازار و سزای دەدەن، بەلام ئەگەر پەسەندی بکات، ئەو ھەر تووشی ئازار و سزا دەبێت، جارێک لەلایەن ئەوانەو، جارێکیش لەلایەنی خەلکی ترەو، ئەگەر مەژۆ لە حاڵی خۆی و خەلکی ووردبێتەو شتی زۆر لەم بارەبەر بەدی دەکات وەک ئەوێ کەسانێک کە حەزیان لە داوین پێسی و سەتم کردن و شێرک بپێار ھەبە بە ھێندێ ووتی پوچەل بە ناوی دینەو ئەو گوناھانە ئەنجام دەدەن وەک خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ (الاعراف: ۳۳)، واتە: بێی: بەپاستی پەرەردگارم ھەرچی گوناھ و خراپەیک ھەبە حەرامی کردوو چ ئەوانە ئاشکران چ ئەوانە پەنھان،

هه موو گوناھ و دهست درٲٲٲه کی به ناحه قی حه رام کردوه، هه روه ها حه رامی کردوه شه ریک بۆ خوا دانان به بٲٲ نه وهی هیچ به لگه یه کتان به دهسته وه بٲٲٲ، حه رامی کردوه له خۆتانه وه به ناوی خواوه شت بلٲٲن.

ده بٲٲنی جاری وا هه یه که سیکی موسلمان ی چاک به ناچاری تی که لی نه وه له که خراپانه ده بٲٲ که هه ردولا له یه که شوٲٲن دانه وه که شوقه، یان دوکان، یان قه یسه ری، یان قوتا بخانه، یان له کاریک پی که وهن، یان له گوندن له گه ل یه کن، یان له پیگادا، یان له شار یک پی که وهن، یان له شوٲٲٲکی تر، نه وه موسلمانانه بیانه وی هه ر شتی که بکن ده بٲٲ نه وانه ی له گه لیانن قایل بکن، یان له خراپه کان یان بی ده نگ بن.

به لی: نه وه که سه خراپانه داوا له موسلمان ه چاکه کان ده کن که کاره خراپ و بۆچوونه کان یان په سندن بکن، یان بی ده نگ بن له خراپه کان یان، ئینجا نه گه ر هاتوو خراپه کان یان په سندن کرد و لی یی بی ده نگ بوون، نه وه له به لا و فیتنه ی نه وان سه لامهت ده بن، به لام به سه ر یان زال ده بن و سوکایه تیان پی ده کن که زۆر خراپه تره له وهی که پی شتر لی یی ده ترسان، وه که نه وهی داوا ی شایه تی دانی به درو یان لی ده کن، یان به ناوی دینه وه فتوایه کی گهنده لیان بۆ بدهن بۆ نه وهی پیگایان بۆ خۆش بکات بۆ خراپه و سته م، نه وکات نه گه ر گوٲٲٲایه لی نه کردن نه وه ئازاری ده بدن و دژایه تی ده کن، نه گه ر گوٲٲٲایه لی شیان بکات، نه وه به سه ریدا زال ده بن و سووکایه تی پی ده کن زۆر له وه زیاتر که نه و لی یی ده ترسا، بپوانه (معاویة) نامه یه کی بۆ (عائشة) ی دایکی ئیمانداران نووسی که ئامۆزگاری بکات، (عائشة) (رضی الله عنها) به و شیوه بوی نووسی (سَلَامٌ عَلَیْکَ) له پیغه مبه رم بیستوه ﷺ که ده یفه رموو: ((مَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَّاهُ اللَّهُ مُؤْنَةً النَّاسِ وَمَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَّهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ))^(۱)، واته: هه ر که سی که

په زامه ندى خوا به ده ست بېنېت گوى نه داته په زامه ندى خه لکى، نه وه خواى گوره خه لکى بؤ مه يسر ده کات، به لام هر که سيک په زامه ندى خه لکى پيش په زامه ندى خوا بخت، نه وه خوا کاره کاني ده سپړيته خه لکى.

نه گر خوا هيدايه تى که سيک بدات و سهر فرازى کردبیت، نه وه توشى نه و کاره حه رمانه نابیت و نارام ده گريت له سره نازاردان و دژايه تى کردنى مل هوپان، پاش نه وه ى نارامى گرت سهر فرازى دنيا و قيامه تى چه نگ ده که ویت، هه روه کو چون پيغه مبه ران و شوین که وتوانيان و زانايان و پياوچاکان نازارداون و دژايه تيان کراوه، به لام نه وان ناراميان له سره گرتووه.

بېگومان ده بیت نه وه ش بزاندريت که هيڼدى جار دروسته له پواله ت په زامه ندى ده ربړپيت، به لام له دله ودها پتي پازى نه بیت، وه که نه وه ى که زورى ليکريت کوfer بکات، نه م بابته جگه له م باسه قسه ى ليکراوه به ديژى.

نه وه ى مه به ستمانه ليږدها باسى بکه ين نه وه ى ده بیت هر هه موو که سيک به گوږه ى خوى تاقي بکريته وه، هه رگيز که س له تاقي کردنه وه پزگارى نابیت، جا بويه خواى گوره له زور شويندا باسى نه وه ى کردووه که ده بیت خه لکى تاقي بکريته وه، تاقي کردنه وه ش يان به خوښى يه، يان به ناخوښيه، نه وکات پتويسته مروؤ نارامگر و سوپاسگوزار بیت خواى گوره ده فه رموى: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الكهف: ۷)، واته: هه رچى له سره پوى زه ويدا هه يه نيغه کردومانه به هوى پازاندنه وه تا تاقيان بکه ينه وه، که کاميان کاروکرده وه ى چاکتر نه نجم ده دهن.

هه روه ها ده فه رموى: ﴿وَيَبْلُوهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الاعراف: ۱۶۸)، واته: به خوښى و ناخوښى تاقيمان کردنه وه بؤ نه وه ى بکه رينه وه.

ده فه رموى: ﴿فَأَمَّا يَا أَيُّكُمْ مَنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى

﴿۱۲۳﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿طه: ۱۲۴﴾، واته: نه گهر هیدایه تی منتان بۆ هات، نه وهی شوینی هیدایه تی من بکه ویت، نه گومرا ده بیټ نه تووشی نه گبه تی ده بی، هر که سیکیش پشت له قورئان بکات، بیگومان تووشی ژیانیکی تهنگ ده بیټ، له پوډی قیامه تیشدا به کویری حه شر ده کرین.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿أَمَرَ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ (ال عمران: ۱۶۲)، واته: نایا نئوه واده زانن هر ئاوا به ئاسانی ده چنه به هه شت؟! که هیشتا خودا ده ری نه خستوه کامتان خه باتکاری کردوه کامتان خوراگربوونه.

نه فسی مرۆف پاک نابیته وه و گه شه ناکات تاکو به به لا پاک نه کریته وه، وه ک زیڕ که چۆن پاک و چاکه که ی له پیس و خراپه که ی جیا ناکریته وه تا به کوره پاک نه کریته وه.

هر خراپه یه ک تووشی مرۆف ده بیټ نه وه له نه فسی خراپ و نه فام و سته مکاری خۆیه تی خوای گه وره ده فه رموی: ﴿مَّا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكُمْ﴾ (النساء: ۷۹)، واته: هر چیت بۆ پیش دیت له خیر و چاکه، نه وه له خواوه یه، هر چی ناخۆشیه کیشت بۆ پیش دیت، نه وه دهستی خۆتی تیا به.

مه روه ها ده فه رموی: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْسِكَةً ثُمَّ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ (ال عمران: ۱۶۵)، واته: ئاخو کاتێ زیانتان له دوور من پیگه یشت که جارێکیش دوو نه وه نده زیان لیدان هیچ پرسیتان زیانه که مان له چی بوو؟ بلی: له خۆتانه وه بوو.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ (الشوری: ۳۰)، واته: هر به لا و نه هه مه تیه کتان به سه ر

بیّت، نه وه له نه نجامی نه و کاروکرده وانه یه که به ناره زوی خوتان نه نجامتان داوه
- که چی خوی گه وره- له زږبه ی گوناوه کانیشتان ده بوریت.

هه روه ها ده فـرمووی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳)، واته: خودا ده روی چاکه ی له هه ر گه لیکدا کرد بیته وه،
هه تا نه وان بیرى خویان نه گوپی، قهت خودا لئی نه گوپیون.

خوی گه وره له نایه تیکی ترده فـرمووی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ (الرعد: ۱۱)، واته: نه گه ر خوا بیه ویت به لایه ک به سه ر هه ر
میلله تیکدا به ینیت، نه وه هیه هیژیک ناتوانیت به ری بگریت، هیه که سیش ناتوانیت
جگه له خوا فریایان بکه ویت و پزگاریان بکات.

خوی گه وره که باسی سزای گه له کانی پیشتر ده کات له ناده مه وه تا کوتای، له
هه موویدا ده فـرمووی: نه وانه سته میان له نه فسی خویان کردووه سته مکار بوونه،
هه رگیز نه یفه رمووه: سته م لیکراو بوونه، یه که م که سیکیش که دانی به سته می
خوی نا باوه ناده م و دایه حه و بووه که ووتیان: ﴿فَلَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّنَا
تَغْفِرٌ لَّنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الاعراف: ۲۳)، واته: په روه ردگارا نیمه
سته ممان له نه فسی خومان کرد، خو نه گه ر لیمان خوش نه بیت و به زه بیت پیماندا
نه یه ته وه نه وه له خه ساره ته ندان ده بین.

خوی گه وره به (ابلیس) ی فـرموو: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
(ص: ۸۵)، واته: سویند به زاتی خوم ده بیّت دوزه خ پر بکه م له تو و له هه موو
نه وانه ی که شوینی توش ده که ون.

نه و که سانه ی شوینی (ابلیس) ده که ون سه رگه ردان و گومپان هه ر وه ک (ابلیس)
خوی ده لیت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۳۹)
إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُتَخَلِّصِينَ (الحجر: ۳۹ - ۴۰)، واته: په روه ردگارم، ماده م
به هو ی نه م نیسانه وه منت سه رگه ردان و گومپا کرد شرت بیت له زه ویدا هه موو

گوناه و تاوانیکیان لا جوان بکه م و هر هه موویان سرگه ردان و گومرا بکه م، ته نها بهنده دلسۆزه کانت نه بیت.

خوای گه ورده ش پیتی فه رموو: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (الحجر: ۴۲)، واته: برۆ چیت پیده کریت بیکه له بهر نه وهی بهنده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ ده سه لاتیکت به سه ریاندا نیه، ته نها نه وانهی سرکه ش و یاخی و سرگه ردانه کائن شوینت ده که وون.

بۆیه ده بینین پیشینانی چاکمان به رده وام دانیان به هه لهی خوایان ناوه نمونهی (ابی بکر) و (عمر) و (ابن مسعود) کاتیک قسه یه کیان ده کرد ده یانوت: نه وه بۆچوونی خوْمانه نه گه ر پاست بوو و پیکا بوومان، نه وه له خواوه یه، نه گه ره له ش بوو و نه وه له نه فسی خوْمان و شه ی تانه وه یه خوا و پیغه مبه ر لای به رینه.

له هه دیسی (القدسی) یشدا هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ له په روه ردگاری ده گیریتته وه ده فه رموو: ((یا عبادي، انما هي اعمالكم احصوها لكم ثم اوفیکم اياها، فمن وجد خيراً فليحمد الله ومن وجد غير ذلك فلا يلومن الا نفسه))^(۱)، واته: نهی بهنده کانم هه رچی دیته پیتان نه وه کرده وهی خوْتانه، من نۆر به ووردی سه رزمیریان ده که م بوْتان، پاشان به ته وای دهیده مه وه پیتان، جا هه رچی هاتوه پیتان کرده وهی خوْتانه، نه گه ر باش بوو سوپاسی خوای له سه ر بکه ن، خوْ نه گه ر به جوْریکی تر بوو نه وه سه رزه نشتی خوْتان بکه ن به س.

(۱) صحیح: رواه مسلم (۲۵۷۷)، و ابو داود (۲)، و الترمذی (۲۴۹۷)، و احمد فی ((المسند)) (۱۶۰/۵ و ۱۶۱/۵)، و این ماجه (۴۲۵۷).

چەند حەدیسێک لە سەردان پی‌دا هینانی بەندە بە هەلەکانی:

لە حەدیسێکی (صحیح) دا هاتوووە پێغەمبەر ﷺ دەفرمووی: ((سید الاستغفار، أن يقول العبد: اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت، خلقتني وانا عبدك، وانا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك عليّ وأبوء بذنبي، فاغفر لي إنه لا يغفر الذنوب إلا أنت، من قالها إذا أصبح مُوقِناً بها فمات من يومه دخل الجنة، ومن قالها إذا أمسى مُوقِناً بها فمات من ليلته دخل الجنة))^(١)، واتە: گەر هەوێ (الاستغفار) ان ئەو هە بەندە بلیت: خۆیە تۆ پەرەردگارم، هێچ پەرستراویک نیە بە حەق جگە لە تۆ، بەدیت هیناوم و من بەندە تۆم، من تا بتوانم لە سەر ئەو پەیمان و بەلێنەم کە بە تۆم داوە، پەنات پی دەگرم لە خراپە ئەو هەوێ کە کردوومە، دان ئەهینم بەو نیعمەتانە بە سەرتدا پزاندووم، دان ئەهینم بە گوناھەکانم، لیم خۆشبە بەپاستی کەس لە گوناھ خۆش نابیت جگە لە تۆ، هەر کەسێک کاتێک بەیانی دەکاتەو بە یەقینەو ئەمە بلیت، ئەگەر لەو پۆژەدا بەرێ دەچیت بەهەشت، هەر کەسێکیش کە ئیوارە دەکاتەو بە یەقینەو ئەمە بلیت، ئەگەر لەو شەو دەبەرێت دەچیت بەهەشت.

(ابی بکر الصدیق) بە پێغەمبەر فەرموو ﷺ چی بلیت: ئەگەر بەیانی و ئیوارە کردەو، وە ئەگەر چوو سەر جیگا: پێغەمبەر ﷺ (ابی بکر الصدیق) ی فێرکرد ئەگەر بەیانی و ئیوارە کردەو، ئەگەر چوو سەر جیگا بلیت: ((اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ

(١) صحیح: رواه البخاری (٨٢/١١)، والنسائی (٢٧٩/٨)، والترمذی (٣٣٩٠).

أَجْرُهُ إِلَى مُسْلِمٍ))^(۱)، واتە: خاويە ئەى بەدبەينەرى ئاسمانەكان و زەوى، ئەى زاناي غەيب و ئاشكرا، پەرورەدگار و پادشاي ەموو شتىك، شايتى دەدەم كە ەيچ پەرستراويك نىيە بە ەق جگە لە تۆ، پەنات پىدەگرم لە خراپەى نەفسى خۆم و خراپەى شەيتان و ھاويەش دانانى لەو ەى كە خراپەيەك بەينم بەسەر نەفسمدا يان بىئالئىنم لە موسلمانىكەو، كاتىك بەيانىت كەدەو ەى يان ئىوارەت كەدەو ەى ئەم نزاىە بكە.

پىغەمبەر ﷺ لە ووتەكانىدا دەيفەرموو: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ أَنْفُسَنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا))^(۲)، واتە: سوپاس بۆ خاوى گەرە، پەناى پىدەگرين، داواى لىبوردى لىدەكەين، پەنا دەگرين بە خوا لە خراپەى نەفسماندا و لە كەدەو ەى خراپماندا.

لە فەرمودەيەكى تر پىغەمبەر ﷺ دەفەرموو: ((إِنِّي أَخِذُ بِحُجْرَتِكُمْ مِنَ النَّارِ وَأَنْتُمْ تَتَهَاوْتُونَ تَهَاوَتَ الْفَرَّاشِ))^(۳)، واتە: من كەمەرتانم گرتوو ەى تاكو نەچنە ناو ئاگرەو، كەچى ئىو ەى ەكو پەپولە خۆتان پادەپسكىنن و خۆتانى تىدەھاوین.

پىغەمبەر ﷺ لىرە مروڤى تاوانبارى بە پەپولە چواندو، لەبەر نەفامى و جولى بە پەلەى، چونكە پەپولە ەيچ نازانى و بە پەلەش جوولە دەكات.

لە ەدىستىكى تردا ەاتوو دەفەرموو: ((مَثَلُ الْقَلْبِ، مَثَلُ الرِّيشَةِ مُلْقَاةٍ بِأَرْضٍ فَلَاةٍ))^(۴)، واتە: نمونەى دىل ەكو نمونەى پەپىك وايە كە لە بىابان فپىدراو. ئەو ەش ديارە كە پەر چۆن بە ئاسانى بە ەوادا دەچىت، بۆيە بەو كەسەش دەگووترى: كە گوپرايەلى كەستىك دەكات كە دەيچەوسىنىتەو ەى (انە استخفە) واتە:

(۱) صحيح: رواه ابو داود (۵۰۶۷)، والترمذى (۳۳۸۹)، و احمد فى ((المسند)) (۱۹۶/۲)، وحاكم (۵۱۳/۱).

(۲) صحيح: رواه النسائى (۱۰۵/۳)، و ابو داود (۲۱۱۸)، والترمذى (۱۱۰۵).

(۳) صحيح: رواه البخارى (۲۷۴/۷)، ومسلم (۲۲۸۴)، والترمذى (۲۸۷۷)، و احمد فى ((المسند)) (۳۱۲/۲).

(۴) سنده حسن: كما قال الالبانى فى صحيح جامع (۵۷۰۹).

به سووکی زانی و سه رگه ردانی کرد، ده بینین له باره ی فیرعه ونه وه ده گووتریت:
﴿فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ﴾ (الزخرف: ۵۴)، واته: (فرعون) هیچ نرخی بۆ دانه نا
بۆ گه له که ی و به سووک سهیری ده کردن و سه رگه ردانی کردن، نه وانیش گوپرایه لی
بوون.

خوا ی گه ورده ش ده فه رمووئ: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ﴾ (الروم: ۶۰)، واته: ئارام بگره، به لئینی خوا دیته جئ، نه کا نه وانه ی به
گومانن، تۆ له ریی حق بترازینن و سووکت بکه ن.

چونکه (الخفيف) بئ هیز، جیگیر نابئ و ده پوخی، به لکو خاوه ن یه قین دامه زراو و
جیگیر ده بیئت، جا (اليقين) جیگیر بوون و دامه زرانندی ئیمانیه له دل به زانست و
کرده وه، جاری واش هیه به نده زانستیکی چاکی هیه، به لام له کاتی پیش هاتنی
به لا ده پوخی، بۆیه نه فسی مڕۆڤ له په له یی و خراپی و تووپی به ئاگر چوینراوه،
ئاره زوواته کانی له ئاگره و شه ی تانیشت له ئاگره، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووئ:
(الغضبُ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالشَّيْطَانُ مِنَ النَّارِ، وَانَّمَا تَطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ
فَلْيَتَوَضَّأْ) ^(۱)، واته: تووپی له شه ی تانه وه یه، شه ی تانیشت له ئاگر دروستکراوه،
ئاگریشت به ئاو ده کوژیته وه، که واته هه ر که سیك له ئیوه تووپی بوو با ده ست نوێژ
بشوریت.

له حه دیسیکی تردا هاتوو: ((الغضب جمرة توقد في جوف ابن ادم، ألا ترى إلى حمرة عينيه وانتفاخ أوداجه))^(۱)، واته: توو په یی وه ک پشکو یه وایه که له سینگی مروفا ه لده گیرسی، ئایا نابینن که چۆن چاوی سوور ده بیت و په گی لاملی ه لده ستی.

ئه مه ه لچوونی و کولانی خوینی دل ه بو تۆله سه ندنه وه، له حه دیسیکی تردا هاتوو پیغه مبه ر ﷺ ده فره مووی: ((إن الشيطان يجري من ابن ادم مجرى الدم))^(۲)، واته: خه تهره و وه سوو سه ی شه ی تان له گه ل خوینی نه وه ی ئاده مدا دیت و ده روات.

خوپاراستن له شه ی تان:

دوو پیاو له خزمهت پیغه مبه ردا ﷺ بوو به شه په جنیویان، یه کیکیان زور توو په بوو بویه پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: من ووشه یه ک ده زانم نه گه ر ئه و کابرایه بیلیت ئه وه په که ی ده نیشیتته وه، ئه ویش ئه وه یه، که بلیت: ((اعوذ بالله من الشيطان الرجيم))^(۳)، واته: په ناده گرم به خوا له شه ی تانی نه فرهت لی کراو.

خوای گه ورده شه فره مووی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾^(۲۴) وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ^(۲۵) وَمَا يَزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^(۲۶) (فصلت: ۳۴ - ۳۶)، واته: به جوانترین و چاکترین شیوه به ره نگاری خراپه و نادرستی بکه، ئه وکاته ئیتر ده بینیت ئه وه ی که له نیوان تۆو ئه ودا دووژمنایه تی و ساردیه ک هه یه، ده بیتته دۆستیکی دلسۆز و گیانی به گیانی، که سیش ناتوانیت

(۱) (رواه احمد فی المسند (۱۹/۳) والترمذی (۲۱۹۲) له سه نه ده که ی (علی ی کوپی (زید) ی کوپی (جدعان) هه یه که (ضعیف) له گه ل ئه وشد (الترمذی) به حه دیسیکی (حسن) ی داناوه.

(۲) صحیح: رواء البخاری (۲۴۰/۴)، ومسلم (۲۱۷۵)، و ابو داود (۲۴۷۰)، و احمد فی ((المسند)) (۳۳۷/۶).

(۳) صحیح: رواء البخاری (۴۳۱/۱۰)، ومسلم (۲۶۱۰)، و ابو داود (۵۷۸۱)، والترمذی (۳۴۴۸).

به و پهفتاره هستیت جگه له وانه ی که ئارامیان گرتوه، ههروه ها که سیش ناتوانیت هه لوپستی و بنوینیت جگه له که سیك نه بیت که خاوه نی به هره یه کی گه وه بیت، هه رکاتی له شهیتانه وه خه تهره و خه یالی نادرست له دل و دهروونتدا دروست بوو، گورج په نا به خوا بگره، چونکه به پراستی خوی گه وه بیسه ر و زانایه .

خوی گه وه ده فره رموی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۸۸) خذ القفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلین (الاعراف: ۱۹۹ - ۲۰۰)، واته: چاو بیوشه و فره مان به کاری چاکه بکه و وازیننه له و نه زانانه، هه رکاتیکش خه یالاتیکی خراپت له شهیتانه وه به دلدا هات، هه ره په نا به خوا بگره، بیگومان خوی گه وه بیسه ر و زانایه .

ههروه ها ده فره رموی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ (۱۶) وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ (۱۷) وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (۱۸) (المؤمنون: ۹۶ - ۹۸)، واته: به چاکترین و جوانترین شیوه پال به خراپه و هه له کان بنی، خه مت نه بیت ئیمه چاک ئاگادارین له گوفتار و قسه ی ناره وایان، بلای: پهروه دگارا من په نا ده گرم به تو له هه مو خه تهره و خه یالاتیکی شهیتانه کان، په نا ده گرم به تو ئه ی پهروه دگارم، که ئه وان دین به لاهه وه .

به پشتیوانی خوی گه وه ته و او بووم له وه رگیژان و پوخت کردنی

ئه م کتیبه، خودایه زۆر سوپاست ده که م که یارمه تیت

دام بق ته و او کردنی، خودایه داوات لیده که م

بۆم بکه ی به تویشووی قیامه ت،

واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین، حسبنا الله و نعم الوکیل.

ناومپوک

پیشہ کی وہ رگت پر ۵
کورتہ یہ کہ لہ ژبانی (ابن القيم) ۷
وہ فات کردنی: ۱۱
سود وہ رگرتن لہ قورٹان ۱۱
بنچینہ ٹیمانیا نیہ کان لہ سورہتی (ق) دا ۱۶
بہ لگہی زیندو و بوونہ وہی پڑی دواہی ۱۹
ئو بہ لگانہی کہ لہ قورٹاندا ہاتوون لہ سہر پڑی دواہی، لہ سہر سی ۱۹
یہ کہم: دلی پوشتن دہ بیت ۲۱
مانای (العی) ۲۳
شہش پڑوشتی خہ لکی دوزہ خ ۲۸
باسکردنی چوار پڑوشتی بہ ہشتیہ کان ۳۲
شہرحی حہ دیسی: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَخْلَعَ عَلَىٰ أَهْلِ بَدْرٍ)) ۳۶
تہ فسیری ئہم ئایہ تہ: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾ ۴۰
پوون کردنہ وہی سورہتی (الفاتحہ) ۴۳
ناسینی خوا ۴۶
شہرحی حہ دیسی ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمْتِكَ)) ۴۹
مانای (العبودیہ) بہ ندایہ تی ۵۲
(التوسل) پارانہ وہ بہ ناو و سیفاتہ کانی خودا ۵۸
جیاوازی مانای (الحنن) و (الهم) و (الغم): ۶۱
دل مہ نزلگای خواناسی و خوشہ ویستیہ ۶۱
دل دوو جوڑہ: ۶۲
وورد بہ وہ لہ قورٹان ۶۴
دلّت بہ چی پڑدہ کی؟! ۶۷
تہ فسیری (الهاکم التکاثر) ۶۹
چہ ند ناموژگاریہ کی زپرین ۷۱
کہ متہ رخہ می بہ رانہر خودا ۷۵

- ۷۶ باسى غىرەت
- ۷۷ چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۸۱..... (ەلى) كوپى (ابى طالب) - (سلمان)ى كوپى (الاسلام)
- ۸۲..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۸۵..... خۇشەويستى بۇ پىغەمبەرى خدا
- ۸۷ نمونەى دنيا
- ۸۹..... سەيرە.. بە راستى سەيرە
- ۹۰ ئەجام دەرى حەرام
- ۹۱..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۹۳..... پشتكردنە قورئان و سوونەت
- ۹۵..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۹۹..... پوختەى قسان ئەوھىە:
- ۱۰۰ ئاگات لە گەرەيى خدا بىت
- ۱۰۲..... يەكتاپەرستى مۇۋۇزگار دەكات
- ۱۰۳..... چىزۋەرگرتن
- ۱۰۴..... پىگاي گەيشتن بە پەزامەندى خدا
- ۱۰۵ تەقوا و پەوشت جوانى دووشتى زۆر بەرزن
- ۱۰۶..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۱۰۷..... بېۋاي پتە و پزگارت دەكات
- ۱۰۹..... كارەكانت بسپىرە خدا
- ۱۱۰ پشت بە خوا بېستە، خوا فەرامۇشت ناكات
- ۱۱۲..... چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۱۱۲..... زۆربەى خەلكى لە سى پىگاۋە توۋشى دۆزەخ دەبن:
- ۱۱۲..... خراپە كۆ دەبىتەۋە لە سى بنچىنە:
- ۱۱۵..... كامەرانى دنيا و قىامەت
- ۱۱۷ تەفسىرى ئايەتى ﴿وَالَّذِينَ جَهِدُوا فِينَا﴾
- ۱۱۸ ھەۋلەدان بۇ بەدەست ھىنانى زانست
- ۱۱۹..... ھالى زاناي بى عەمەل

- ۱۲۰ چەمكى لە ژيانى پىغەمبەر
- ۱۲۳ خالى لە خۇباي بووھكان
- ۱۲۵ دروستکردنى قەلەم و ئادەم
- ۱۳۰ چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۱۳۱ باسى قورئان
- ۱۳۵ كۆچكردنى پىغەمبەر بۇ مەدينە
- ۱۴۰ چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۱۴۴ باسى بىرۋادار و بى بىرۋا
- ۱۴۶ گوناھ و تاوان
- ۱۴۹ پشت ھەلگەردن لە قورئان
- ۱۵۰ مەۋفى دنيا ويست و مەۋفى دنيا نەويست
- ۱۵۲ باسى زانست و زانيارى
- ۱۵۴ جۆرەكانى ئيمان
- ۱۵۵ تەۋەكۈل و جۆرەكانى
- ۱۵۷ سكالاي خواناس و سكالاي نەفام
- ۱۵۹ ژيان لە گوپرايەلى خوا و پىغەمبەر دايە
- ۱۶۶ تۆ نازانى خىر لە چى دايە
- ۱۷۲ پىگاي بە دەست ھىنانى زوھد
- ۱۸۰ بۇ توۋشى نەھامەتى دەبيت
- ۱۸۲ خەرمانەى دىلان
- ۱۸۷ نمونەى زاناي بەد عەمەل
- ۱۹۱ نمونەى دىندارىكى نەزان
- ۱۹۳ ئيمان و زانست چاكتىن شتن
- ۱۹۶ ئە و ئيمانەى خوا و پىغەمبەر دەيانەۋىت
- ۱۹۹ چەند ئامۇزگارىيەكى زىپىن
- ۲۰۱ پىيانى ئيمانداران و پىيانى تاۋانباران
- ۲۰۳ خەلگى لە و باۋەرەدا چوار جۆن
- ۲۰۶ دەشت ھەيە ھىچ سوۋدى نىيە بۇ مەۋ

- ۲۰۸..... مۇۋى ژىر
- ۲۱۱..... بە پىشتىۋانى خوا كارەكانت ئەنجامدە
- ۲۱۳..... پۈۋەلە دىنى خوا بىكە
- ۲۱۶..... پىڭايەكى ئاسان بۇ گەيشتەن بە پەزەمەندى خودا
- ۲۱۸..... ۋوتەي پەند ئامىز
- ۲۱۹..... زوھد و جۆرەكانى
- ۲۲۰..... ۋوتەي پەند ئامىز
- ۲۲۱..... ۋازمىنان لە فەرمانەكانى خوا
- ۲۳۴..... باسى زىكرى خوا و شوكرانە بژىرى
- ۲۳۸..... پىڭاي سەرفرازىي و گومپايى
- ۲۴۶..... كۆكردنەۋەي ھىدايەت و پەحمەت پىكەۋە، كۆكردنەۋەي گومپايى و
- ۲۵۲..... زىيانەكانى درۆ
- ۲۵۵..... چەند نەيتى كە ئەم ئايەتە لە خۆي گرتوۋە:
- ۲۵۸..... نەفسى خۆت بناسى خواش دەناسى
- ۲۶۰..... زىيانەكانى گوناخ و ئارەزوۋات
- ۲۶۱..... لە ھەموو شىتەك ناۋەپاست بگرە
- ۲۶۵..... بە دلى پر لە تەقۋا دەگەي بە پەزەمەندى خودا
- ۲۶۸..... بىنچىنەي كارى چاك و خراپ
- ۲۷۰..... ھىمەت و نىيەتى بەرز
- ۲۷۱..... چەمكى لە ۋوتەكانى (عبداللەي كوپى (مسعود)
- ۲۷۸..... باسى ئىخلاص
- ۲۸۰..... تام و چىژ ۋەرگرتن
- ۲۸۳..... سوۋدى ۋازمىنان لە گوناھ
- ۲۸۵..... بە كارەكانت مەنازە
- ۲۸۷..... ئەۋەستانەي پىگرن بۇ گەيشتەن بە پەزەمەندى خودا
- ۲۹۰..... نىشانەي كامەرانى و سەرگەردانى مۇۋ
- ۲۹۲..... بىناغەي كارەكانت پتەۋ بىكە
- ۲۹۳..... بىناغەي كارەكانىش دوو جۆرە:

- ۲۹۶ سەرچاۋەكانى كوفر.....
- ۲۹۹ باسكىكى زۆر گرەك و بە سوود.....
- ۳۰۱ ۋە لامدانە ۋەى گومانە پوچەكەيان:.....
- ۳۰۵ ۋە لامدانە ۋەى بەلگە پوچەكانيان:.....
- ۳۰۸ درەختى ژيان.....
- ۳۰۹ درەختى ئىخلاص و يەكتاپەرستى.....
- ۳۰۹ درەختى شىرك و درۆ و پيا.....
- ۳۱۰ پىلەكانى كامەرانى مەۋف.....
- ۳۱۳ باسى خالى رۆح و لاشەى مەۋف.....
- ۳۱۶ ناسىنى خۋاى گەۋرە دوو جۆرە.....
- ۳۱۸ پارە چۈرە جۆرى ھەيە.....
- ۳۱۹ دىل نەۋايى كەردنى ئىمانداران.....
- ۳۲۰ ۋىستەگەى ئىمان.....
- ۳۲۲ نىعمەتەكانى خودا.....
- ۳۲۳ ئەۋخەتەرەى بە دىلت دادىت؟.....
- ۳۲۹ فەرمۇ: بەرداغىك لە ئاۋى ئىمان.....
- ۳۳۳ ۋىستەگەى ئىمان.....
- ۳۳۴ بەلەيكى نادىيار كە تۆ نازانى؟.....
- ۳۳۶ بە چ سىفەتىك خودا دەناسى.....
- ۳۳۷ فراۋانترىن جۆرى خواناسى.....
- ۳۴۱ پۈۈنكەردنە ۋەى ھەدىسەكان:.....
- ۳۴۲ لەم بابەتەدا دوو چىن لە خەلكى بە ھەلە داچوونە:.....
- ۳۴۴ ئەم دوو بەشە كاميان بۆچوونەكانيان راستە:.....
- ۳۴۶ بەختەۋەرى لە پاستگۈيى دايە.....
- ۳۴۷ ۋىستەگەى ئىمان.....
- ۳۴۸ دەرەۋىت لە لاي خەلكى بەپىز بىت!!.....
- ۳۵۳ سەفەرەك بۆ دوا ھەۋارگە.....
- ۳۵۴ شەيتان لە (۳) دەرگاۋە دەرچىتە دلى مەۋفەۋە.....

۳۵۵	پىڭاى سەرکە وتن
۳۵۶	كى دەكەى بە ھاوپىت؟!
۳۵۷	چىزى ھە رام
۳۵۸	ويىستگە
۳۵۹	دلت مۇلگەى خودايە يان شەيتان
۳۶۱	باسى يەكتاپە رستى
۳۶۲	تۆ خوات ھە يە بۆ دل تەنگى؟!
۳۶۳	باسى (الإنابة)
۳۶۴	ويىستگە
۳۶۵	لە وتەكانى شىيخ (على)
۳۶۷	بىر لە چى دەكە يەوہ؟!
۳۷۰	وتەى پەند ئامىز
۳۷۳	وہستان لەبەر دەستى خوا
۳۷۴	ويىستگە
۳۷۵	تەفسىرى چەند ئايەتتەك
۳۷۸	دلت پەيوہستە بە چى؟!
۳۸۰	شوكرانە بژىرى خودا
۳۸۳	ھۆكارى سەرگەردانى مروف
۳۸۶	تاقى كوردنەوہى خوا
۳۹۵	چەند ھەدىسك لەسەر دان پى دايىنانى بەندە بە ھەلەكانى:
۴۰۰	ناوہپۆك

Printed by

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing

التنفيذ الطباعي
دار المعرفة
للطباعة والتوزيع

Tel: 834301, 888030, Fax: 835614, Beirut-Lebanon
<http://www.marefa.com> E-mail: info@marefa.com